

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several TeX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY

NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	26
तृतीयः प्रश्नः	43
चतुर्थः प्रश्नः	64
पञ्चमः प्रश्नः	87
षष्ठमः प्रश्नः	108
सप्तमः प्रश्नः	133
अष्टमः प्रश्नः	155
अष्टकम् २	168
प्रथमः प्रश्नः	168
द्वितीयः प्रश्नः	187
तृतीयः प्रश्नः	211
चतुर्थः प्रश्नः	229
पञ्चमः प्रश्नः	255
षष्ठमः प्रश्नः	272
सप्तमः प्रश्नः	306

अष्टमः प्रश्नः	329
--------------------------	-----

अष्टकम् ३ 357

प्रथमः प्रश्नः	357
द्वितीयः प्रश्नः	380
तृतीयः प्रश्नः	409
चतुर्थः प्रश्नः	435
पञ्चमः प्रश्नः	441
षष्ठमः प्रश्नः	452
सप्तमः प्रश्नः	469
अष्टमः प्रश्नः	511
नवमः प्रश्नः	544

तैत्तिरीय आरण्यकम् 575

प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	575
द्वितीयः प्रश्नः	617
तृतीयः प्रश्नः	635
चतुर्थः प्रश्नः	652
पञ्चमः प्रश्नः	683
षष्ठः प्रश्नः	719

सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	736
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	743
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	749
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	755
 कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	 800
प्रथमः प्रश्नः	800
द्वितीयः प्रश्नः	816
तृतीयः प्रश्नः	834

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्।
इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मे
जिन्वतम्। रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां
मे जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं
तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः
प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशौचिषा।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशौचिषा। सञ्जग्मानौ
दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं
तं मे जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे
जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं
तन्मे जिन्वतम्। वाचं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुः स्थ

आयु॑र्मे धत्त॑म्। आयु॑र्य॒ज्ञाय॑ धत्त॑म्। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तये धत्त॑म्।
प्रा॒णः स्थः॑ प्रा॒णं मे॑ धत्त॑म्। प्रा॒णं य॒ज्ञाय॑ धत्त॑म्॥३॥

प्रा॒णं य॒ज्ञप॑तये धत्त॑म्। चक्षुः॑ स्थ॒श्चक्षु॑र्मे धत्त॑म्। चक्षु॑र्य॒ज्ञाय॑
धत्त॑म्। चक्षु॑र्य॒ज्ञप॑तये धत्त॑म्। श्रोत्रं॑ स्थः॒ श्रोत्रं॑ मे धत्त॑म्। श्रोत्रं॑
य॒ज्ञाय॑ धत्त॑म्। श्रोत्रं॑ य॒ज्ञप॑तये धत्त॑म्। तौ दे॑वौ शुक्रामन्थिनौ।
क॒ल्पय॑तं दैवी॒र्विशः॑। क॒ल्पय॑तं मानु॑षीः॥४॥

इष॑मूर्ज॒मस्मा॑सु धत्त॑म्। प्रा॒णान्प॒शुषु॑। प्र॒जां मयि॑ च॒ यज॑माने
च। निर॑स्तः शण्डः॑। निर॑स्तो म॒र्कः। अप॑नुत्तौ शण्डा॒मर्कौ॑
स॒हामु॑ना। शु॒क्रस्य॑ स॒मिद॑सि। म॒न्थिनः॑ स॒मिद॑सि। स प्र॑थ॒मः
सङ्क॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। स प्र॑थ॒मो मि॒त्रो वरु॑णो अ॒ग्निः। स प्र॑थ॒मो
बृह॑स्पतिश्चि॒कित्वा॑न्। तस्मा॒ इन्द्रा॑य सु॒तमा जु॑होमि॥५॥

नय॑न्त्व॒पान॑ सन्ध॑तं तं मे जि॒न्वतं॑ प्रा॒णं य॒ज्ञाय॑ धत्तं मानु॑षीर॒ग्निद्वे॑ च॥ (ब्रह्मं क्षत्रं तदिष॑मूर्जं
रयिं पुष्टिं प्र॒जां तां प॒शून्तान्त्सन्ध॑तं तत्प्रा॒णम॑पानं व्या॒नं तं चक्षुः॑ श्रोत्रं॑ मन॒स्तद्वाचं॑ ताम्।
इषादि॑पञ्चके वाचं॑ तां मे प॒शून्त्सन्ध॑तं तान्मे प्रा॒णादि॑त्रितये तं मेऽन्यत्र॑ तन्मे)॥—[१]

कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमा॑दधीत। ए॒तद्वा अ॒ग्नेर्नक्ष॑त्रम्। यत्कृ॒त्तिकाः॑।
स्वाया॑मै॒वैनं॑ दे॒वता॑यामा॒धाय॑। ब्र॒ह्मव॑र्चसी भ॒वति॑। मुखं॑ वा
ए॒तन्नक्ष॑त्राणाम्। यत्कृ॒त्तिकाः॑। यः कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमा॑धत्ते। मुख्यं॑

ए॒व भ॑वति। अथो॒ खलु॑॥६॥

अ॒ग्नि॒नक्ष॑त्रमित्यप॑चायन्ति। गृ॒हान् ह॒ दाहु॑को भवति।
प्र॒जाप॑ती रोहि॒ण्याम॒ग्निम॑सृजत। तं दे॒वा रो॑हि॒ण्यामाद॑धत।
ततो॒ वै ते सर्वा॑न्त्रोहा॑नरोहन्। तद्रो॑हि॒ण्यै रो॑हि॒णित्व॑म्। यो
रोहि॒ण्याम॒ग्निमा॑धत्ते। ऋ॒ध्नोत्ये॒व। सर्वा॑न्त्रोहा॑न्त्रोहति। दे॒वा वै
भ॒द्राः सन्तो॒ऽग्निमा॑धि॒त्सन्त॑॥७॥

तेषा॒मना॑हितो॒ऽग्निरासी॑त्। अथै॒भ्यो वा॒मं व॒स्वपा॑क्रामत्।
ते पुन॑र्वस्वो॒राद॑धत। ततो॒ वै तान् वा॒मं व॒सूपा॑वर्तत। यः
पुरा॑ऽभ॒द्रः सन्पा॑पीया॒न्त्स्यात्। स पुन॑र्वस्वो॒र॒ग्निमाद॑धीत।
पुन॑रे॒वैनं॑ वा॒मं व॒सूपा॑वर्तते। भ॒द्रो भ॑वति। यः
का॒मये॑त् दानका॑मा मे प्र॒जाः स्यु॑रिति। स पू॒र्वयोः॑
फल्गु॑न्यो॒र॒ग्निमाद॑धीत॥८॥

अ॒र्य॒म्णो वा ए॒तन्नक्ष॑त्रम्। यत्पूर्वे॒ फल्गु॑नी। अ॒र्यमे॒ति तमा॑हुर्यो
ददा॑ति। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। यः का॒मये॑त् भ॒गी
स्या॒मिति॑। स उत्त॑रयोः फल्गु॑न्यो॒र॒ग्निमाद॑धीत। भग॑स्य॒ वा
ए॒तन्नक्ष॑त्रम्। यदुत्त॑रे॒ फल्गु॑नी। भ॒ग्यैव॑ भ॑वति। का॒ल॒क॒ञ्जा वै
नामा॑सुरा आसन्॥९॥

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत। पुरुष इष्टकामुपादधात्-
पुरुष इष्टकाम्। स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्त।
एषा मे चित्रा नामेति। ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन्। स
इन्द्र इष्टकामावृहत्। तेऽवाकीर्यन्त। येऽवाकीर्यन्त। त
ऊर्णावभयोऽभवन्। द्वावुदपतताम्॥१०॥

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्। यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात्। स
चित्रायामग्निमादधीत। अवकीर्यैव भ्रातृव्यान्। ओजो
बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्यन्ते। वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत।
वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी
भवति। मुखं वा एतदृतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते। मुख्य एव भवति। अथो
योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्य आदधीत।
ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी
भवति। शरदि वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः
फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य।
यत्पूर्वे फल्गुनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।

पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा
रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव
संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु। यदेवैनं
यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वाधित्सन्त फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतानां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षड्॥—[२]

उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति
शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्।
रूपेणैव वैश्वानरमवरुन्धे। ऊषा निवपति। पुष्टिर्वा एषा
प्रजननम्। यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं
ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती
अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या
यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि
कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव यज्ञिये-
ऽग्निमाधत्ते। अग्निदेवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स
पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत्।

तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषं सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे। ऊर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीका
उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं
ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राभिन्त। ततो वै
तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भारो भवति। नास्य
गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन
प्रजापतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति। स
वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध आर्च्छत्। तस्या
उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्। यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्धूम्यै भूमित्वम्।
तां दिशोऽनु वातः समवहत्। तां शर्कराभिरदहत्। शं

वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराहविहतं
सम्भारो भवति। अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा
भवन्ति धृत्यै॥ २० ॥

अथो शन्त्वायं। सरिता अग्निराधेय इत्याहुः। आपो वरुणस्य
पत्न्य आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः समभवत्। तस्य
रेतुः पराऽपतत्। तद्विरण्यमभवत्। यद्विरण्यमुपास्यति।
सरेतसमेवाग्निमाधत्ते। पुरुष इन्ध्रै स्वाद्रेतसो बीभत्सत
इत्याहुः॥ २१ ॥

उत्तरत उपास्यत्यर्बीभत्सायै। अति प्रयच्छति। आर्तिमेवाति
प्रयच्छति। अग्निदेवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा।
सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे॥ २२ ॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त। तत उदुम्बर उदतिष्ठत्। ऊर्वा
उदुम्बरः। यदौदुम्बरः सम्भारो भवति। ऊर्जमेवावरुन्धे।
तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्। तं गायत्र्याऽहरत्। तस्य
पूर्णमच्छिद्यत। तत्पूर्णोऽभवत्। तत्पूर्णस्य पर्णत्वम्॥ २३ ॥

यस्य॑ पर्ण॑मयः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। सोम॑पी॒थमे॒वाव॑रुन्धे।
दे॒वा वै ब्रह्म॑न्नवदन्त। तत्पर्ण॑ उपा॑शृणोत्। सु॒श्रवा॑ वै
नाम॑। यत्पर्ण॑मयः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। ब्रह्म॑वर्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे।
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सो॑ऽबिभेत्प्र मा॑ धक्ष्य॒तीति॑। त॒
श॒म्याऽश॑मयत्॥ २४॥

तच्छ॒म्यै श॑मित्वम्। यच्छ॒मीम॑यः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। शान्त्या॑
अप्र॑दाहाय। अ॒ग्नेः सृष्ट॑स्य॑ य॒तः। वि॒कङ्क॑तं॒ भा आ॑र्च्छत्।
यद्वैक॑ङ्कतः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। भा ए॒वाव॑ रुन्धे। सह॑दयो-
ऽग्निरा॒धेय॑ इत्या॑हुः। म॒रुतो॑ऽद्विर॒ग्निम॑तमयन्। तस्य॑ ता॒न्तस्य॑
हृद॑यमाच्छि॒न्दन्। साऽश॑नि॒रभव॑त्। यद॒शनि॑हतस्य॑ वृक्षस्य॑
सम्भारो॑ भव॑ति। सह॑दयमे॒वाग्नि॑मा ध॑त्ते॥ २५॥

ऊपा॑ अभवन्नभवद्ब्रह्म॑मीको॑ऽश्राम्यदप्र॑थयद्धृत्यै बीभत्सत् इत्या॑हु रुन्धे पर्ण॑त्वम॑शमयदच्छिन्दु॒स्त्रीणि॑
च॥

[३]

द्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रामे॑ष्व॒ग्नि॒मा द॑धीत। द्वा॒द॒श मा॑साः॑ संवत्स॒रः।
सं॒वत्स॒रादे॒वैन॑मव॒रुद्धा॑ ध॑त्ते। यद्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रामे॑ष्व॒ दधी॑त।
परि॑मित॒मव॑ रुन्धीत। चक्षु॑र्निमित॒ आद॑धीत। इय॒द्वा॒द॒श
वि॒क्रामा॑(३) इति॑। परि॑मितं चै॒वापरि॑मितं चाव॑ रुन्धे। अनृ॑तं
वै वा॒चा व॑दति। अनृ॑तं मन॑सा ध्यायति॥ २६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याह। अदर्शमिति।
 तत्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमितेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते।
 तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे
 वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रात्रिः॥२७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।
 पशून्नेवाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
 अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके
 प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते।
 अथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साऽशृणोत्। असुरा
 अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र आदधत्।
 अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्। साऽब्रवीत्।
 प्रतीच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परां भविष्यन्तीति॥२९॥
 यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा
 पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्।
 तैऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्।
 अथाऽऽहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥३०॥

प्राच्येषां॑ श्रीर॑गात्। भ॒द्रा भू॒त्वा सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ष्यन्ति।
 प्र॒जां तु न वै॑त्स्यन्त॒ इति॑। यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्राच्य॑स्य
 श्रीरे॑ति। भ॒द्रो भू॒त्वा सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। प्र॒जां तु न वि॑न्दते।
 साऽब्र॑वी॒दिडा॒ मनु॑म्। तथा॒ वा अ॒हं तवा॒ग्निमाधा॑स्यामि।
 यथा॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जनिष्यसे॑॥ ३१॥

प्रत्य॑स्मिँल्लो॒के स्था॒स्यसि॑। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं जे॑ष्यसीति।
 गार्ह॑पत्य॒मग्र॒ आद॑धात्। गार्ह॑पत्यं॒ वा अनु॑ प्र॒जाः
 प॒शवः॑ प्रजायन्ते। गार्ह॑पत्येनै॒वास्मै॑ प्र॒जां प॒शून्प्राज॑नयत्।
 अथा॑न्वाहार्य॒पच॑नम्। तिर्य॑ङ्ङि॒व वा अ॒यं लो॒कः। अ॒स्मिन्ने॒व
 तेन॑ लो॒के प्रत्य॑तिष्ठत्। अथा॑ऽऽह॒वनी॒यम्। तेनै॒व सु॒व॒र्गं
 लो॒कम॒भ्यज॑यत्॥ ३२॥

यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते।
 प्रत्य॑स्मिँल्लो॒के ति॑ष्ठति। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। यस्य॒
 वा अ॒यथा॑दे॒वतम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। आ दे॒वता॑भ्यो वृश्च्यते।
 पापी॑यान्भवति। यस्य॑ यथादे॒वतम्। न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते।
 वसी॑यान्भवति॥ ३३॥

भृ॒गूणां॑ त्वाऽङ्गि॑रसां व्रतपते व्रतेनाद॑धामीति भृ॒ग्वङ्गि॑रसा-

मादध्यात्। आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामी-
त्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्। वरुणस्य त्वा राज्ञो
व्रतपते व्रतेनादधामीति राज्ञः। इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते
व्रतेनादधामीति राजन्यस्य। मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते
व्रतेनादधामीति वैश्यस्य। ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते
व्रतेनादधामीति रथकारस्य। यथादेवतमग्निरधीयते। न
देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति॥ ३४॥

ध्यायति वै रात्रिश्चावरुन्धे भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नवं च॥—[४]

प्रजापतिर्वाचः सत्यमपश्यत्। तेनाग्निमाधत्त। तेन वै स
आध्रोत्। भूर्भुवः सुवरित्याह। एतद्वै वाचः सत्यम्। य
एतेनाग्निमाधत्ते। ऋध्रोत्येव। अथो सत्यप्राशूरेव भवति।
अथो य एवं विद्वानभिचरति। स्तृणुत एवैनम्॥ ३५॥

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। भुव इत्याह।
अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। सुवरित्याह। सुवर्ग एव
लोके प्रतितिष्ठति। त्रिभिरक्षरैर्गार्हपत्यमा दधाति। त्रयं
इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। सर्वैः
पञ्चभिराहवनीयम्॥ ३६॥

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग
 एवास्मै लोके वाचः सत्यं सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमा
 दधाति। पञ्चभिर्गार्हवनीयम्। अष्टौ सम्पद्यन्ते। अष्टाक्षरा
 गायत्री। गायत्रौऽग्निः। यावानेवाग्निः। तमाधत्ते॥३७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
 ताभ्यो ज्योतिरुदङ्गृह्णात्। तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभि
 समावर्तन्त। उपरीवाग्निमुद्गृहीयादुद्धरन्। ज्योतिरेव पश्यन्तीः
 प्रजा यजमानमभि समावर्तन्ते। प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्। तत्परा-
 ऽपतत्। तदश्वोऽभवत्। तदश्वस्याश्वत्वम्॥३८॥

एष वै प्रजापतिः। यदग्निः। प्राजापत्योऽश्वः। यदश्वं
 पुरस्तान्नयति। स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनूदेति।
 वज्री वा एषः। यदश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। जातानेव
 भ्रातृव्यान्प्रणुदते। पुनरा वर्तयति॥३९॥

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। न्याहवनीयो गार्हपत्य-
 मकामयत। निगार्हपत्य आहवनीयम्। तौ विभाजं
 नाशक्रोत्। सोऽश्वः पूर्ववाङ्मत्वा। प्राञ्चं पूर्वमुदवहत्।
 तत्पूर्ववाहः पूर्ववाङ्मत्वा। यदश्वं पुरस्तान्नयति। विभक्ति-

रे॒वैन॑योः सा। अथो॒ नाना॑वीर्या॒वेवैनौ॑ कुरुते॥४०॥

यदु॒पर्यु॑परि॒ शिरो॒ हर॑त्। प्रा॒णान् वि॒च्छि॑न्ध्यात्। अ॒धोऽधः॑
शिरो॑ हरति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। इय॒त्यग्रे॑ हरति।
अथेय॒त्यथेय॑ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेवैनं॑ लो॒केषु॑
प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते। प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सौ॑ऽबिभे॒त्प्र मां
धक्ष्य॑तीति॥४१॥

तस्य॑ त्रे॒धा म॑हि॒मानं॑ व्यौहत्। शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय।
यत्रे॒धाऽग्नि॑रा॒धीय॑ते। म॒हि॒मान॑मे॒वास्य॑ तद्व्यू॒हति॑। शान्त्या॒
अप्र॑दाहाय। पुन॒रा वर्त॑यति। म॒हि॒मान॑मे॒वास्य॑ सन्द॑धाति।
प॒शुर्वा ए॒षः। यद॑श्वः। ए॒ष रु॒द्रः॥४२॥

यद॑ग्निः। यद॑श्वस्य प॒देऽग्नि॑मा॒दध्या॑त्। रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि॒दध्या॑त्।
अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्। यन्ना॒क्रम॑येत्। अ॒न॒वरु॑द्धा अस्य
प॒शवः॑ स्युः। पा॒र्श्वत॑ आक्रमयेत्। यथाऽऽहि॑तस्या॒ग्नेरङ्गा॑रा
अभ्य॑ववर्ते॒रन्। अ॒वरु॑द्धा अस्य प॒शवो॑ भव॑न्ति। न
रु॒द्राया॑पि॒दधा॑ति॥४३॥

त्रीणि॑ ह॒वीं॒षि निर्व॑पति। वि॒राज॑ ए॒व वि॒क्रान्तं॑ यज॑मा॒नोऽनु॑
वि॒क्रम॑ते। अ॒ग्नये॑ पव॑मानाय। अ॒ग्नये॑ पाव॒काय॑। अ॒ग्नये॑

शुचये। यद्ग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यद्ग्नये
पावकाय। पूत एवास्मिन्नुन्नाद्यं दधाति। यद्ग्नये शुचये।
ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति॥४४॥

एनमाहुवनीयं धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति कुरुत इति रुद्रो दधाति यद्ग्नये शुचयं एकं च॥-[५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। अग्नौ
वामं वसु सं न्यदधत्। इदमुं नो भविष्यति। यदि नो
जेष्यन्तीति। तद्ग्निरनोत्सहंमशक्रोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्।
पशुषु तृतीयम्। अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम्॥४५॥

तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तेऽग्नये पवमानाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः।
यदेव पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत्। तेऽग्नये पावकाय। आपो
वा अग्निः पावकः। यदेवाप्स्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत्॥४६॥

तेऽग्नये शुचये। असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः। यदेवादित्य
आसीत्। तत्तेनावारुन्धत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। तनुवो वावैता
अग्न्याधेयस्य। आग्नेयो वा अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति। यत्तं
निर्वपेत्। नैतानि। यथाऽऽत्मा स्यात्॥४७॥

नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्।

यथाऽङ्गानि स्युः। नाऽऽत्मा। तादृगेव तत्। उभयानि सह
निरूप्याणि। यज्ञस्य सात्मत्वाय। उभयं वा एतस्यैन्द्रियं
वीर्यमाप्यते॥४८॥

योऽग्निमाधत्ते। ऐन्द्राग्रमेकादशकपालमनु निर्वपेत्। आदित्यं
चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते
अयातयाम्री। ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे।
आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति।
धेन्वै वा एतद्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवावरुन्धे। घृते भवति।
यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति। दिशामेव
ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि। एष रुद्रः।
यदग्निः॥५०॥

यत्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा
वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा।
पशूनवरुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजनन-
मुच्छिषेत्। एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै
लोकमुच्छिषति प्रजननाय। तं प्रजयां पशुभिरनु
प्रजायते। अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं प्रवर्तयति।
मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्राँ(३) न होतव्या(३)
मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्।
यन्न जुहुयात्। अग्निः परा भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे
ददाति॥५३॥

अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति। उपबर्हणं ददाति। रूपाणामव-
रुद्धौ। अश्वं ब्रह्मणे। इन्द्रियमेवावरुन्धे। धेनुं होत्रे।
आशिषं एवावरुन्धे। अनङ्गाहमध्वर्यवे। वह्निर्वा अनङ्गान्।
वह्निरध्वर्युः॥५४॥

वह्निनैव वह्निं यज्ञस्यावरुन्धे। मिथुनौ गावौ ददाति।
मिथुनस्यावरुद्धौ। वासो ददाति। सर्वदेवत्यं वै वासः। सर्वा
एव देवताः प्रीणाति। आ द्वादशभ्यो ददाति। द्वादश मासाः

संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति। काममूर्ध्वं देयम्।
अपरिमितस्यावरुद्धौ॥५५॥

आदित्ये तृतीयमुज्ज्वासीत्ततेनावारुन्धत् स्यादाप्यते रेतोऽग्निरेकमेकमेतानि हवींषि
निर्वपेत्प्रत्यवरोहति ददात्यध्वर्युर्दयमेकं च॥ [६]

घर्मः शिरस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। छुर्दिस्तोकाय
तनयाय यच्छ। वातः प्राणस्तदयमग्निः। सम्प्रियः
पशुभिर्भुवत्। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पंच। प्राचीमनु
प्रदिशं प्रेहिं विद्वान्। अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा
दीद्यानो विभाहि। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे॥५६॥

अर्कश्चक्षुस्तदसौ सूर्यस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्।
यत्ते शुक्रं शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं ज्योतिरजस्रम्।
तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे
व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विराट्
स्वराट्। ते माविशतां ते मा जिन्वताम्॥५७॥

ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। सम्राट्वाभिभूश्च। ते माविशतां ते मा
जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च परिभूश्च। ते मा
विशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। प्रभ्वी

च प्रभूतिश्च। ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्रे
शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्रे घोरास्तनुवः।
ताभिरमुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥ [७]

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्।
शौचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति।
वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्।
तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शौचयन्ति यजमानम्।
रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा
अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत
उद्ध्रियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष
एवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्।
शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीय
आधीयमाने। बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके
प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराडैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत।

तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्यैतेन श्येती अंकुरुत।
 तच्छ्रैतस्य श्यैतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभि गायते।
 वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमा धत्ते। श्यैतेन श्येती कुरुते।
 घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति। सशीर्षाणमेवैनमा
 धत्ते॥६१॥

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति। रुद्रो वा एषः। यदग्निः। स
 आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः।
 सम्प्रियः पशुभिर्भुवदित्याह। पशुभिरेवैनं सम्प्रियं
 करोति। पशूनामहिंसायै। छुर्दिस्तोकाय तनयाय
 यच्छेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वार्तः प्राण
 इत्यन्वाहार्यपचनम्॥६२॥

सप्राणमेवैनमा धत्ते। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह।
 अन्नमेवास्मै स्वदयति। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्याह।
 विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावैवैनौ कुरुते। ऊर्जं
 नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
 अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। अर्को वै देवानामन्नम्॥६३॥

अन्नमेवाव रुन्धे। तेन मे दीदिहीत्याह। समिन्ध एवैनम्।
 आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति। त्रयं इमे लोकाः।

ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। तत्तथा॒ न का॒र्यम्॑।
 वी॒ङ्गि॒त॒मप्र॑ति॒ष्ठि॒त॒मा द॑धीत। उ॒द्धृत्यै॒वाधा॒याभि॑मन्त्रियः।
 अवी॒ङ्गि॒तमे॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते। वि॒राद्वै॒ स्व॒राद्वै॒ यास्ते॑
 अ॒ग्ने शि॒वास्त॒नुव॑स्ताभि॒स्त्वाऽऽद॑धु॒ इत्या॑ह। ए॒ता वा
 अ॒ग्नेः शि॒वास्त॒नुवः॑। ताभि॑रे॒वैन॒ꣳ स॑म॒र्धय॑ति। यास्ते॑ अ॒ग्ने
 घो॒रास्त॒नुव॑स्ताभि॒रमुं॑ ग॒च्छेति॑ ब्रूया॒द्यं द्वि॑ष्यात्। ताभि॑रे॒वैनं॑
 परा॑भावयति॥६४॥

लो॒कोऽसृ॑जतैन॒माध॑त्तेऽन्वाहार्यपचनं दे॒वाना॑मन्नमेनं॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते पञ्चं च॥—————[८]

श॒मी॒ग॒र्भाद॑ग्निं म॒न्थ॑ति। ए॒षा वा अ॒ग्रेर्य॑ज्ञि॒यां त॒नूः।
 ता॒मे॒वास्मै॑ ज॒नय॑ति। अ॒दि॒तिः पु॒त्रका॑मा। सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑
 ब्र॒ह्मौद॑नम॒पच॑त्। तस्यां॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्रा॒श्नात्।
 सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्यै॑ धा॒ता चा॑र्य॒मा चा॑जायेताम्। सा
 द्वि॒तीय॑म॒पच॑त्॥६५॥

तस्यां॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्रा॒श्नात्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्यै॑
 मि॒त्रश्च॑ वरु॒णश्चा॑जायेताम्। सा तृ॒तीय॑म॒पच॑त्। तस्यां॑
 उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्रा॒श्नात्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्या॒ अ॒ꣳशं॑श्च
 भग॑श्चाजायेताम्। सा चतु॒र्थम॑पचत्॥६६॥

तस्यां॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्रा॒श्नात्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्या॒

इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मोदनं पचति। रेतं एव
तदधाति। प्राश्नन्ति ब्राह्मणा ओदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते।
तेन समिधोऽभ्यज्या दधाति। उच्छेषणाद्वा अदिती रेतो-
ऽधत्त॥६७॥

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यत्समिधः।
एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
इयतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयतीर्भवन्ति। एतावद्वै
पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि
रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति।
घृतवतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम्। यद्घृतम्। प्रियेणैवेनं धाम्ना
समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।
गायत्रच्छन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।
त्रिष्टुग्भी राजन्यस्य। त्रिष्टुप्छन्दा वै राजन्यः। स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥७०॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः
 प्रत्ययनस्त्वाय। त९ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर९
 हि रेतो हितं वर्धते। यद्येन९ संवत्सरे नोपनमेत्।
 समिधः पुनरादध्यात्। रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न
 मा९ समंश्जीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥ ७१॥

यन्मा९ समंश्जीयात्। यस्त्रियमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।
 नैनमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं पचति।
 आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो
 यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावाऽऽदित्याः। यद्वाह्मणाः।
 तैरेव सन्त्वं गच्छति॥ ७२॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वां सः।
 अग्निः कार्यः। योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति।
 शल्कैस्ता९ रात्रिमुग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्टपेत्।
 यथर्षभाय वाशिता न्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य
 भस्माग्निं मन्थति॥ ७३॥

सैव साऽग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राञ्चमुद्धरति। संवत्सरमेव
 तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः।

यः समिधोऽनाधायाग्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे
 पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि
 संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
 संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याहिता
 भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
 आहिता एवास्य भवन्ति॥ ७४॥

द्वितीयमपचत्तुर्थमपचद्विती रेतोऽधत्त समिन्ता घृतवन्तीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः
 प्रत्ययनस्त्वार्येयाद्रच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च॥ [९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
 स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।
 तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
 व्यगृह्णत। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥ ७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
 तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा
 द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्यं प्रजां मे
 गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
 शङ्स्यं पशून्मे गोपायेति॥ ७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथ सभां
 मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
 अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।
 तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे
 प्रविष्टा॥ ७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तो-
 ऽग्नय आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तं
 स्पृणोति। अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति।
 नर्यं प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शंस्यं
 पशून्मे गोपायेत्याह॥ ७८॥

पशूनेवैतेन स्पृणोति। सप्रथ सभां मे गोपायेत्याह।
 सभामेवैतेनैन्द्रियं स्पृणोति। अहे बुध्निय मन्त्रं
 मे गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति।
 यदान्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति। तेन सोऽस्याभीष्टः
 प्रीतः। यद्गार्हपत्य आज्यमधिश्रयन्ति सम्पत्नीर्याजयन्ति।
 तेन सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदाहवनीये जुह्वति॥ ७९॥
 तेन सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यत्सभायां विजयन्ते। तेन

सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। तेन
 सोऽस्याभीष्टः प्रीतः। तथाऽस्य सर्वे प्रीता अभीष्टा
 आधीयन्ते। प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम्। यथा
 ब्राह्मणाय गृहेवासिने परिदाय गृहानेति। तादृगेव तत्।
 पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवैषां तत्। सा तत्
 ऊर्ध्वारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्।
 रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते।
 ऋध्नोत्येनेन॥८०॥

एषा पशून् गोपायेति प्रविष्टा पशून् गोपायेत्याह जुहति तिष्ठते सप्त च॥——[१०]

ब्रह्म सन्धत्तं कृत्तिकासूद्धन्ति द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नोद्धर्मः शिर इमे वै
 शमीगर्भात्प्रजापतिः स रिचिचानः स तपः स आत्मन्वीर्यं दश॥१०॥

ब्रह्म सन्धत्तं तौ दिव्यावथौ शन्त्वाय प्राच्येषां यदुपर्युपरि यत्सद्यः सोऽश्वोऽवारो भूत्वा
 जगतीभिरशीतिः॥८०॥

ब्रह्म सन्धत्तमृध्नोत्येनेन॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु।
 शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी तोकसाता।
 शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु
 नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमा विंशन्तु
 नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। सञ्जज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः।
 ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियुमागमिष्ठाः।
 ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य।
 तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं
 पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरूचीः॥२॥

वम्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः।
 प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहत्यै सुवितं नो अस्तु।
 उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि।
 यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य
 मध्ये। तस्येदं विहतमाभरन्तः। अच्छम्बद्वारमस्यां विधेम॥३॥

यत्प॒र्यप॑श्यत्सरि॒रस्य॑ म॒ध्यै॑। उ॒र्वीम॑प॒श्य॒ज्जग॑तः प्र॒ति॒ष्ठाम्।
 तत्पु॒ष्कर॑स्या॒यत॑ना॒द्धि जा॑तम्। प॒र्णं पृ॑थि॒व्याः प्र॑थ॒नं ह॑रामि।
 याभि॒रदृ॑ह॒ज्जग॑तः प्र॒ति॒ष्ठाम्। उ॒र्वीमि॑मां वि॒श्वज॑नस्य॒ भ॒र्त्रीम्।
 ता नः॑ शि॒वाः शर्कराः॑ सन्तु॒ सर्वाः॑। अ॒ग्ने रे॑त॒श्चन्द्र॑ हिर॒ण्यम्।
 अ॒द्भ्यः सम्भू॑तम॒मृतं॑ प्र॒जासु॑। तत्स॒म्भर॑न्नुत्त॒रतो॑ नि॒धाय॑॥४॥
 अ॒तिप्र॑यच्छं॒ दुरि॑तिं तरेयम्। अ॒श्वो रू॒पं कृ॒त्वा यद॑श्व॒त्ये-
 ऽति॑ष्ठः। स॒वत्स॑रं दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑। तत्ते न्य॑क्तमि॒ह स॒म्भर॑न्तः।
 श॒तं जी॑वेम श॒रदः॑ सर्वा॒राः। ऊ॒र्जः पृ॑थि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तोऽसि।
 वन॑स्पते श॒तव॑ल्शो विरो॒ह। त्वया॑ व॒यमिष॑मूर्जं॒ मद॑न्तः।
 रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॑षा म॒देम। गा॒यत्रि॒या ह्यि॒मांण॑स्य॒ यत्ते॑॥५॥
 प॒र्णम॑प॒तत्तृ॒तीय॑स्यै दि॒वोऽधि॑। सोऽयं॑ प॒र्णः सो॑मप॒र्णाद्धि॑
 जा॒तः। ततो॑ ह॒रामि॑ सोमपी॒थस्याव॑रु॒द्ध्यै। दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मवा॑दं
 वद॑तां यत्। उ॒पाशृ॑णोः सु॒श्रवा॑ वै श्रु॒तोऽसि॑। ततो॑ मामावि॑शतु
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्। तत्स॒म्भर॑न्नु॒स्तदव॑रु॒न्धीय॑ सा॒क्षात्। यया॑ ते
 सृ॒ष्टस्या॒ग्नेः। हे॒तिम॑श॒मय॑त्प्र॒जाप॑तिः। तामि॒माम॑प्र॒दाहा॑य॥६॥
 श॒मीं शान्त्यै॑ ह॒राम्य॑हम्। यत्ते॑ सृ॒ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒कङ्क॑तं
 भा॒ आ॑र्च्छ॒ज्जात॑वेदः। तया॑ भा॒सा सम्मि॑तः। उ॒रुं नो॑

लो॒कम॒नु प्रभा॑हि। यत्ते॑ ता॒न्तस्य॑ हृद॑य॒माच्छि॑न्द॒ञ्जात॑वेदः।
म॒रुतो॑ऽद्विस्त॑मयित्वा। ए॒तत्ते॑ तद॑श॒नेः सम्भ॑रामि। सा॒त्मा
अ॒ग्ने स॒हृद॑यो भवे॒ह। चि॒त्रि॒याद॑श्च॒त्थात्स॑म्भृ॒ता बृ॒हत्यः॑॥७॥

शरी॑रम॒भि स॑ङ्स्कृ॒ताः स्थ। प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॒मुखे॒न
स॒मि॒ताः। ति॒स्रस्त्रि॒वृद्धि॑र्मिथु॒नाः प्रजा॑त्यै। अ॒श्वत्था॑द्धव्य॒-
वा॒हाद्धि॑ जा॒ताम्। अ॒ग्नेस्त॑नूं य॒ज्ञिया॑ः सम्भ॑रामि।
शा॒न्तयो॑निः॑ शमी॒ग॒र्भम्। अ॒ग्नये॑ प्रज॑नयित॒वै। यो अ॑श्व॒त्थः
श॒मीग॒र्भः। आ॒रु॒रोह॑ त्वे स॒चा। तं ते॑ ह॒रामि॑ ब्रह्म॑णा॥८॥

य॒ज्ञियैः॑ के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒ञ्जात॑वेदः। य॒थाश॑री॒रं
भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स सम्भृ॑तः सीद॑ शि॒वः प्र॒जाभ्यः॑। उ॒रुं नो॑
लो॒कम॒नुने॑षि वि॒द्वान्। प्रवे॑धसे॒ क॒वये॑ मे॒ध्याय॑। व॒चो व॑न्दारुं
वृष॑भाय॒ वृष्णो॑। यतो॑ भ॒यम॑भयं॒ तन्नो॑ अस्तु। अ॒व दे॒वान् य॑जे
हे॒ड्यान्। स॒मिधा॑ऽग्निं दु॒वस्य॑त॥९॥

घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम्। आ॒ऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होत॒न। उप॑
त्वा॒ऽग्ने ह॒विष्म॑तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु ह॒र्यता॑। जुष॑स्व॒ स॒मिधो॑
मम॑। तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑रङ्गि॒रः। घृ॒तेन॑ वर्ध॒याम॑सि। बृ॒हच्छो॑चा
यवि॑ष्ठा। स॒मि॒ध्यमा॑नः प्रथ॒मो नु॑ धर्मः। स॒म॒क्तुभि॑रज्यते

विश्ववारः॥१०॥

शोचिष्केशो घृतनिर्णिक्पावकः। सुयज्ञो अग्निर्यजथाय देवान्।
घृतप्रतीको घृतयोनिरग्निः। घृतैः समिद्धो घृतमस्यान्नम्।
घृतप्रुषस्त्वा सरितो वहन्ति। घृतं पिबन्त्सुयजा यक्षि देवान्।
आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः। घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं
पीत्वा मधु चारु गव्यम्। पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमम्॥११॥

त्वामग्ने समिधानं यविष्ठ। देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहम्।
उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतम्। त्वेषं चक्षुर्दधिरे चोदयन्वति।
त्वामग्ने प्रदिव आहुतं घृतेन। सुम्नायवः सुषमिधा समीधिरे।
स वावृधान ओषधीभिरुक्षितः। उरु ज्रयांसि पार्थिवा
वितिष्ठसे। घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूरुषदम्। अग्निं मित्रं न
समिधान ऋञ्जते॥१२॥

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत्। शुक्रवर्णामुदु नो यंसते
धियम्। प्रजा अग्ने संवासय। आशाश्च पशुभिः सह।
राष्ट्राण्यस्मा आधेहि। यान्यासन्त्सवितुः सवे। मही विशपत्नी
सदने ऋतस्य। अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम्। अन्तर्वत्नी
जन्यं जातवेदसम्। अध्वराणां जनयथः पुरोगाम्॥१३॥

आरोह॑तं द॒शत॒ꣳ श॒क्ररी॑र्मम॒। ऋ॒तेना॑ग्न॒ आयु॑षा॒ वर्च॑सा स॒ह।
ज्यो॒ग्जीव॑न्त॒ उत्त॑रामुत्तरा॒ꣳ समा॑म्। द॒र्शम॒हं पू॒र्णमा॑सं॒ य॒ज्ञं
यथा॒ यजै॑। ऋ॒त्विय॑वती॒ स्थो अ॒ग्निरे॑तसौ। गर्भं॑ दधाथां॒ ते
वा॒म॒हं द॑दे। तत्स॒त्यं य॒द्वीरं॑ बिभृथः। वी॒रं ज॑नयिष्यथः। ते
मत्प्रा॒तः प्र॑जनिष्येथे। ते मा॒ प्रजा॑ते॒ प्रज॑नयिष्यथः॥१४॥
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ सुव॒र्गे लो॒के। अनृ॑तात्स॒त्यमु॑पैमि।
मा॒नुषा॑देव्यमु॒पैमि॑। दै॒वीं वाचं॑ यच्छामि। श॒ल्वैर॒ग्निमि॑न्धा॒नः।
उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयोर् ऋ॒ध्वा। अ॒तिं मृ॑त्युं
त॑राम्य॒हम्। जा॒तवे॑दो॒ भुव॑नस्य॒ रेतः॑। इ॒ह सि॑ञ्च॒ तप॑सो॒
य॒ज्ञनि॑ष्यते॥१५॥

अ॒ग्निम॑श्च॒त्थादधि॑ ह॒व्यवा॑हम्। श॒मीग॒र्भाञ्जन॑यन्॒ यो म॑यो॒भूः।
अ॒यं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्वियः॑। यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्न॒
आ॒रोह॑। अथा॑ नो॒ वर्ध॑या र॒यिम्। अपे॑त॒ वी॒त॒ वि च॑ सर्प॒तातः॑।
येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः। अदा॑दिदं॒ यमो॑ऽव॒सानं॑
पृथि॑व्याः। अ॒क्रन्नि॑मं पि॒तरो॑ लो॒कम॑स्मै॥१६॥

अ॒ग्नेर्भ॑स्मा॑स्य॒ग्नेः पु॒रीष॑मसि। सं॒ज्ञान॑मसि॒ काम॑ध॒रणम्। मयि॑
ते॒ काम॑ध॒रणं॑ भूयात्। सं॒वः सृ॑जामि॒ हृद॑यानि। सꣳसृ॑ष्टं

मनो अस्तु वः। सःसृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः
प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु
सम्प्रियः। सम्प्रियास्तनुवो मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः।
कल्पन्तामग्नयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽग्नयः
समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभि
कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु। दिवस्त्वा
वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं
मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो
अग्रुवः समीचीः। पुमांसं जातमभि सःरभन्ताम्।
प्रजापतेस्त्वा प्राणेनाभि प्राणिमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्।
दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। शतं शरद्ध्य आयुषे वर्चसे॥१९॥
जीवात्वै पुण्याय। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि
योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
लोककृज्जातवेदः। प्राणे त्वाऽमृतमादधामि। अन्नादमन्नाद्याय।
गोसारं गुप्त्यै। सुगारुहपत्यो विदहन्नरातीः। उषसः श्रेयसीः

श्रेयसीर्दधत्॥२०॥

अग्ने॑ स॒पत्ना॑ꣳ अ॒प॒ बाध॑मानः। रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि॑। इ॒मा उ॒ मामुप॑तिष्ठन्तु रा॒यः। आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह
संव॑सेय। इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी। मध्ये॑ वसो॑र्दीदिहि
जात॑वेदः। ओज॑से॒ बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे। वृष॑णे शुष्मा॒यायु॑षे
वर्च॑से। स॒प॒त्न॒तूर॑सि वृ॒त्रतूः। यस्ते॑ दे॒वेषु॑ महि॒मा सु॑व॒र्गः॥२१॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः। पु॒ष्टि॒र्या ते॑ मनु॒ष्येषु॑ पप्र॑थे।
तया॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्तरि॑क्षात्।
वाता॑त्प॒शुभ्यो॑ अ॒ध्योष॑धीभ्यः। यत्र॑ यत्र जात॑वेदः सम्ब॒भूथ॑।
ततो॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। प्राची॑मनु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑
वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॒ह। विश्वा॑ आ॒शा दी॒द्यानो॑ वि
भा॑हि॥२२॥

ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे। अ॒न्व॒ग्निरु॑षसा॒मग्र॑मख्यत्।
अ॒न्वहा॑नि प्रथ॒मो जा॒तवे॑दाः। अनु॒ सूर्य॑स्य पु॒रुत्रा॑ च
र॒श्मीन्। अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी आत॑तान। वि॒क्रम॑स्व म॒हाꣳ
अ॑सि। वे॒दिष॑न्मानु॑षेभ्यः। त्रि॒षु लो॒केषु॑ जागृ॑हि। यद्वि॒दं
दि॒वो यद॑दः पृथि॒व्याः। संवि॑दा॒ने रोद॑सी सं बभू॑वतुः॥२३॥

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः। शम्भूः प्रजाभ्यस्तनुवे स्योनः।
 प्राणं त्वाऽमृत आ दधामि। अन्नादमन्नाद्याय। गोप्तरं गुप्त्यै।
 यत्ते शुक्र शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं ज्योतिरजस्रम्। तेन मे
 दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे
 सर्वमायुर्व्यानशे॥२४॥

नर्य प्रजां मे गोपाय। अमृतत्वाय जीवसे। जातां
 जनिष्यमाणां च। अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम्। अथर्व
 पितुं मे गोपाय। रसमन्नमिहायुषे। अदब्धायोऽशीततनो।
 अविषन्नः पितुं कृणु। शङ्स्य पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये
 चतुष्पदः॥२५॥

अष्टाशफाश्च य इहाग्ने। ये चैकशफा आशुगाः। सप्रथ
 सभां मे गोपाय। ये च सभ्याः सभासदः। तानिन्द्रियावतः
 कुरु। सर्वमायुरुपासताम्। अहं बुध्निय मन्त्रं मे गोपाय।
 यमृषयस्त्रैविदा विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि
 श्रीरमृता सताम्॥२६॥

चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये।
 मर्मज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्ष्व यजमानाय

कामान्। इहैव सन्तत्रं सतो वो अग्रयः। प्राणेन वाचा
मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्।
ज्योतिषा वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत्।
विराद्वृष्टा प्रजापतेः। ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी। योनिरग्नेः
प्रतिष्ठितिः॥ २७ ॥

विशन्तु नः पुरुचीर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यौ ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववार इममञ्जते
पुरोगां प्रजनयिष्यथौ जनिष्यतेऽस्मै मम महिम्ना वर्चसे दधत्सुवर्गो भाहि सम्बभूवतुरायुर्व्यानशे
चतुष्पदः सतां प्रजापतेर्द्वे च॥ [१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु
सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः
कार्या इत्याहुः। अग्निष्टोमसम्मितः सुवर्गो लोक इति।
द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि। द्वादश मासाः संवत्सरः। तत्तत्र
सूक्ष्मम्। उक्थ्या एव सप्तदशाः परः सामानः कार्याः॥ २८ ॥
पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजिता-
वग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परः सामानः। ते सङ्स्तुता
विराजन्मभि सम्पद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया
गौरतिरिक्तः। एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः।

ऊर्ग्विराट्॥२९॥

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्।
तत्प्रथमेऽहंकार्यम्। बृहद्वितीयै। वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै।
शाक्करं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय
एते ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकान्तसन्तन्वन्ति।
मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु।
मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै
सुवर्गो लोकः। बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशि
नाम सामं। माध्यं दिने पवमाने भवति॥३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः पराश्च
संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते स्वस्ति समश्नुवते। अथ ये-
ऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समश्नुवते। एतद्वा
अमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव प्रजापतिः।
स उवेवेन्द्रः। तदु देवेभ्यो नयन्ति॥३२॥

कार्या विराङ्गह्यन्ते पवमाने भवतीन्द्र एकं च॥ [२]

सन्ततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विषूवान्दिवाकीर्त्यम्।

यथा शाला॑यै पक्ष॑सी। ए॒व॑ सं॒वत्स॒रस्य॑ पक्ष॑सी। यदे॒तेन॑
गृ॒ह्येरन्। विषू॑ची सं॒वत्स॒रस्य॑ पक्ष॑सी॒ व्य॒व॒स्र॑सेयाताम्।
आ॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑युः। यदे॒ते गृ॒ह्यन्ते॑। यथा शाला॑यै पक्ष॑सी मध्य॒मं
व॒॒श॒म॒भि॒ सं॒मा॒य॒च्छ॑ति॥ ३३॥

ए॒व॑ सं॒वत्स॒रस्य॑ पक्ष॑सी दि॒वाकी॒र्त्य॑म॒भि॒ सं॒ त॑न्वन्ति।
ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑न्ति। ए॒क॒वि॒॒श॒म॒ह॑र्भवति। शु॒क्रा॒ग्रा॒ ग्र॒हा॑ गृ॒ह्यन्ते॑।
प्र॒त्यु॒त्त॑ब्धै॒ स॒य॒त्वाय॑। सौ॒र्य॑ ए॒तद॑हः प॒शु॒रा॒ल॒भ्य॑ते। सौ॒र्यो॑-
ऽति॒ग्रा॒ह्यो॑ गृ॒ह्यते॑। अ॒ह॑रे॒व रू॒पेण॑ स॒म॒र्ध॑यन्ति। अथो॒ अ॒हं
ए॒वैष॑ ब॒लि॒र्ह्य॑ते। स॒प्तै॒तद॑ह॒रति॒ग्रा॒ह्या॑ गृ॒ह्यन्ते॑॥ ३४॥

स॒प्त॒ वै शी॑र्ष॒ण्याः॑ प्रा॒णाः। अ॒सा॒वा॒दि॒त्यः॑ शि॒रः॑
प्र॒जा॒ना॑म्। शी॒र्ष॒न्ने॒व प्र॒जा॒नां॑ प्रा॒णान्द॑धाति। तस्मा॑त्स॒प्त
शी॒र्ष॒न्प्रा॒णाः। इन्द्रो॑ वृ॒त्र॑ ह॒त्वा। अ॒सु॒रा॒न्प॒रा॒भा॒व्य॑। स
इ॒माँल्लो॒का॒न्भ्य॑जयत्। तस्या॒सौ लो॒कोऽन॑भिजित आसीत्।
तं वि॒श्वक॑र्मा भू॒त्वाऽभ्य॑जयत्। यद्वै॑श्वक॒र्म॒णो गृ॒ह्यते॑॥ ३५॥

सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒कस्या॒भि॒जि॑त्यै। प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
ये वै॑श्वक॒र्म॒णं गृ॒ह्यते॑। आ॒दि॒त्यः॑ श्वो गृ॒ह्यते॑। इ॒यं वा
अ॒दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति। अ॒न्यो॑न्यो गृ॒ह्यते॑।

विश्वान्येवान्येन कर्माणि कुर्वाणा यन्ति। अस्यामन्येन प्रति
तिष्ठन्ति। तावाऽपरार्धात्संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते। तावुभौ
सह महाव्रते गृह्येते। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। उभयोर्लोकयोः
प्रतितिष्ठन्ति। अर्क्यमुक्थं भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ॥ ३६॥

समायच्छत्यतिग्राह्यां गृह्यन्ते गृह्यन्ते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते पञ्च च॥ ————— [३]

एकविंश एष भवति। एतेन वै देवा एकविंशेन।
आदित्यमित उत्तमं सुवर्गं लोकमारोहयन्। स वा एष
इत एकविंशः। तस्य दशावस्तादहानि। दशं परस्तात्।
स वा एष विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष
उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्। सर्वेषु
सुवर्गेषु लोकेष्वभितपन्नेति॥ ३७॥

देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। पराचोऽतिपादा-
दबिभयुः। तं छन्दोभिरदृहं धृत्यै। देवा वा आदित्यस्य
सुवर्गस्य लोकस्य। अवाचोऽवपादादबिभयुः। तं पञ्चभीं
रश्मिभिरुदवयन्। तस्मादेकविंशेऽहन्पञ्च दिवाकीर्त्यानि
क्रियन्ते। रश्मयो वै दिवाकीर्त्यानि। ये गायत्रे। ते
गायत्रीषूत्तरयोः पवमानयोः॥ ३८॥

महादिवाकीर्त्यं॑ होतुः पृष्ठम्। विकर्णं ब्रह्मसामम्।
भासोऽग्निष्टोमः। अथैतानि पराणि। परैर्वै देवा आदित्यं॑
सुवर्गं लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्।
पारयन्त्येनं पराणि। य एवं वेद। अथैतानि स्पराणि। स्परैर्वै
देवा आदित्यं॑ सुवर्गं लोकमस्पारयन्। यदस्पारयन्।
तत्स्पराणां स्परत्वम्। स्पारयन्त्येनं स्पराणि। य एवं
वेद॥ ३९॥

एति पर्वमानयोः स्पराणि पञ्च च॥ [४]

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति। येषां संवत्सरेऽनाप्तेऽथ।
एकादशिन्याप्यते। वैष्णवं वामनमालभन्ते। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते। इन्द्राग्नी
वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी। ते
एवालभन्ते॥ ४०॥

वैश्वदेवमालभन्ते। देवता एवावरुन्धते। द्यावापृथिव्यां
धेनुमालभन्ते। द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति। वायव्यं
वत्समालभन्ते। वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अवरुन्धे।
आदित्यामविं वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥ ४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्।
 प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो
 गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष
 बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान्
 वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गव्याः पशवं आलभ्यन्ते।
 उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
 रिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः
 कुर्वीरन्। यदेते ब्राह्मणवन्तः पशवं आलभ्यन्ते। नाप्रियं
 भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त च॥—————[५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां
 रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति।
 तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य
 महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्।
 पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि-
 प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो

ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्धायते।
अथ यद्वा इदमन्तः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते।
अन्तः क्रियते प्रजननायैव। त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितं हि शिरः। लोमं छवीरस्थिं। परांचा स्तुवन्ति।
तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न कृश्यतोऽनु
कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः।
तस्माद्वयाऽस्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि
तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।
एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण
सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति।
एकैकामुच्छिषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन
सर्वः पुरुषः॥४७॥

यदित इतो लोमानि दतो नखान्। परिमादः क्रियन्ते।
तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
यस्य तल्पसद्यमनंभिजितुः स्यात्। स देवानां

साम्यक्षे। तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्।
तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजितुः स्यात्। स देवानां साम्यक्षे।
तल्पसद्यं मा पराजेषीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं
पराजयते। प्लेङ्गे शंसति। महो वै प्लेङ्गः। महंस
एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। देवासुराः संयत्ता आसन्। त आदित्ये
व्यायच्छन्त। तं देवाः समजयन्॥४९॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः।
असुर्यः शूद्रः। इमेऽरात्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यन्यतरो ब्रूयात्।
इम उद्वासीकारिण इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः। यदेवैषां
सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति। यदेवैषां दुष्कृतं
याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः सं जयति।
अमुमेवादित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥

भवति भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जत्येकं च॥ [६]

उद्धन्यमानं नवैतानि सन्ततिरेकविंश एषोऽप्रतिष्ठां प्रजापतिर्वृत्तः षट्॥६॥

उद्धन्यमानं शोचिष्केशोऽग्ने सपत्नानतिग्राह्या वैश्वदेवमालभन्ते पञ्चाशत्॥५०॥

उद्धन्यमानं संविन्दन्ते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः स॒न्त्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॑जित्य। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। तै॑ऽग्निमन्व॑-
विन्दन्वृ॒तुषू॑त्सन्नम्। तस्य॑ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नू-
रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॑विन्दन्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हत्व॑म्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। तस्य॑ त्वे॒व गृ॑ही॒ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं
पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृ॒द्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यत्स॒मिध॑स्त॒नून॑पा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॑भागौ स्याताम्। अना॑ज्यभागौ
भव॑त॒ इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयाव॒न्वश्चा॒विति॑। अ॒ग्नये॑
पव॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्पव॑मानाय। तेनाज्य॑भागः।

तेन॑ सौ॒म्यः। बु॒धन्व॑त्याग्ने॒यस्या॑ज्य॒भाग॑स्य पु॒रोऽनु॑वा॒क्या
भव॑ति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्नि॒न्य॑क्ताः
पत्नी॑सं॒याजा॒नामृ॑चः स्युः। तेन॒॑ग्नेय॑ः सर्वं॑ भव॑ति।
ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनीं॑ दे॒वता॑मु॒पैती॑त्याहुः। सैन॑मी॒श्वरा॑ प्र॒दह॑
इति॑। नेति॑ ब्रूयात्। प्र॒जन॑नं वा अ॒ग्निः। प्र॒जन॑नमे॒वोपै॑तीति॑।
कृ॒तय॑जुः सम्भृ॑तसम्भा॒र इत्या॑हुः॥४॥

न स॒म्भृ॒त्याः सम्भा॑राः। न यजुः॑ का॒र्यमि॑ति। अथो॒ खलु॑।
स॒म्भृ॒त्या ए॒व सम्भा॑राः। का॒र्यं यजुः॑। पु॒नरा॒धेय॑स्य स॒मृद्धौ॑।
तेनो॑पा॒ंशु प्र॑चरति। ए॒ष्य इ॒व वा ए॒षः। यत्पु॑नरा॒धेयः॑।
यथो॑पा॒ंशु न॒ष्टमि॑च्छति॥५॥

ता॒दृगे॒व तत्। उ॒च्चैः स्वि॑ष्ट॒कृत॑मुत्सृ॒जति॑। यथा॑ न॒ष्टं
वि॒त्त्वा प्रा॑हायमिति॑। ता॒दृगे॒व तत्। ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनीं॑
दे॒वता॑मु॒पैती॑त्याहुः। सैन॑मी॒श्वरा॑ प्र॒दह॑ इति॑। तत्तथा॑ नोपै॑ति।
प्र॒याजा॒नूया॒जेष्वे॒व विभ॑क्तीः कुर्यात्। यथा॑पूर्व॒माज्य॑भागौ
स्याता॑म्। ए॒वं प॑त्नीसं॒याजाः॥६॥

तद्वै॑श्वान॒रव॑त्प्र॒जन॑नवत्त॒रमु॒पैती॑ति। तदा॑हुः। व्यृ॒द्धं वा ए॒तत्।

अनाग्नेयं वा एतत्क्रियतु इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं
विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्। तेनाग्नेयम्।
तेन समृद्धं क्रियतु इति॥७॥

अरुन्धतैव तद्ववति सम्भृतसम्भार इत्याहुर्च्छति पत्नीसंयाजा नवं च॥—————[१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य
उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते।
अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेन यजा इति। तेऽब्रुवन्।
आजिमस्य धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत।
स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेन
याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्येत।
अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वाराज्यम्।
अग्रं समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष
ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय
इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजः ह्येतेन देवा ऐप्सन्।
सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्येवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते। ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य ब्रह्मा जायते॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्। ऐनं वाचा गच्छति। अपिर्वतीं वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय। देवतानामनिर्भागाय। देवा वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च शमलमपाघ्नन्। यद्ब्रह्मणः शमलमासीत्। सा गाथा नाराशःस्यभवत्। यदन्नस्य। सा सुरा॥१३॥

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृहीयात्। शमलं प्रतिगृहीयात्। सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः। यो वाजपेययाजी। या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे। याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये। या दिवि याऽऽदित्ये या बृहति। याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु।

तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजीनः। सर्वा ह्यस्य वाचो-
ऽवरुद्धाः॥१४॥

धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन् एकं च॥—————[२]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत। तदतिग्राह्यैरतिगृह्या-
वारुन्धत। तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्या गृह्यन्ते।
यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावरुन्धे। तदेव तैरतिगृह्यावरुन्धे। पञ्च
गृह्यन्ते। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तमाप्त्वाऽवरुन्धे॥१५॥

सर्व एन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति।
सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः।
प्रजापतेराप्त्यै। एकयुर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं
दधाति। सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति। एतद्वै देवानां
परममन्नम्। यत्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यत्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावर-
मन्नाद्यमवरुन्धे। सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः।
यत्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति।
सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छमलम्। यत्सुरा॥१७॥
अन्नस्यैव शमलेन शमलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाऽश्च

सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा।
 तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
 आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति। जायाः सुराग्रहैः।
 तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियः सम्भवति।
 वाजपेयाभिजितः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः
 सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः सुराग्रहान्। पापवस्यस्य
 विधृत्यै। एष वै यजमानः। यत्सोमः। अन्नः सुरा।
 सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च व्यतिषजति। अन्नाद्यैर्नैवेनं
 व्यतिषजति॥१९॥

सम्पृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्।
 अन्नाद्यैर्नैवेनः सः सृजति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्।
 यत्सुरा। पाप्मेव खलु वै शर्मलम्। पाप्मना वा
 एनमेतच्छर्मलेन व्यतिषजति। यत्सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च
 व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्केत्याह।
 पाप्मनैर्नैवेनः शर्मलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुद्ववति

सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्मुखसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
 सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विश् सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं
 ददाति। मध्व्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति।
 एकधैव यजमान् आयुस्तेजो दधाति॥२१॥

आत्वाऽवर्कन्धे सोमः शर्मलं यत्सुरा ह्यस्येनं व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी
 नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवर्क्यन्त
 इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव
 तेनावर्क्ये। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।
 सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥२२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।
 तान्पशुभिरेवावर्क्ये। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।
 प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यं षोडशिनः स्तोत्रेण।
 वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव
 लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥२३॥

सुवर्गं लोकं षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ
 आरोहत्यतिरात्रेण। नाकं रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेजं
 एवात्मन्धत्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन।
 इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचं सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं
 च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वश्या। सप्तदश
 प्राजापत्यान्पशूनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥२४॥

प्रजापतेराष्ट्यै। श्यामा एकरूपा भवन्ति। एवमिव हि
 प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पर्यग्निकृतानुत्सृजति। मरुतो
 यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत।
 तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्त्संज्ञपयेत्। मरुतं
 एव शमयित्वा॥२५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति।
 एकदेवत्यां हि। एते। अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
 नैवारणं सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुरोडाशा
 ह्येते। अथो पशूनामेव छिद्रमपि दधाति। सारस्वत्योत्तमया
 प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो
 प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिर्हि वाक्।

अपन्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च॥—————[४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः।
यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं
कर्माणि करोति। सवनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव
तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां
पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्।
यच्चास्यामधि। तदेवावरुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभि-
षिच्यते। अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्पल्पूलयति।
अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते।
यदप्सु पल्पूलयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवावरुन्धे। बहु वा अश्वोऽमेध्यमुप-
गच्छति। यदप्सु पल्पूलयति। मेध्यानेवैनां करोति। वायुर्वा

त्वा॒ मनु॑र्वा॒ त्वेत्या॑ह। ए॒ता वा ए॒तं दे॒वता॒ अग्रे॑ अश्व॑मयुञ्जन्।
ताभि॑रे॒वैनान् यु॑नक्ति। स॒वस्यो॑ज्जित्यै। यजु॑षा यु॑नक्ति॒
व्यावृ॑त्त्यै॥२९॥

अपा॑न्नपादाशुहेम॑न्निति॒ सम्मा॑र्ष्टि। मे॒ध्या॑ने॒वैनान्क॑रोति।
अथो॒ स्तौत्ये॒वैनाना॑जिः॒ संरि॑ष्यतः। वि॒ष्णु॒क्रुमा॑न्क्रमते।
वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमाँल्लो॒कान॒भिज॑यति। वै॒श्वदे॒वो वै रथः॑। अ॒ङ्गौ
न्य॒ङ्गाव॑भि॒तो रथं॑ या॒वित्या॑ह। या ए॒व दे॒वता॒ रथे॑ प्रवि॑ष्टाः।
ताभ्य॑ ए॒व नम॑स्करोति। आ॒त्मनो॑ऽना॒र्त्यै। अश॑मरथं
भा॒वुको॑ऽस्य॒ रथो॑ भवति। य ए॒वं वेद॑॥३०॥

स्व॒द॒यति॑ प॒त्न्यूल॑यति॒ व्यावृ॑त्त्या॒ अना॑र्त्यै द्वे च॥ [५]

दे॒वस्या॑हः॒ स॒वि॒तुः प्र॑स॒वे बृ॒हस्प॑ति॒ना वा॒ज॒जिता॒ वाजं॑
जे॒षमि॑त्या॒ह। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व ब्र॒ह्म॑णा॒ वाज॒मुञ्ज॑यति।
दे॒वस्या॑हः॒ स॒वि॒तुः प्र॑स॒वे बृ॒हस्प॑ति॒ना वा॒ज॒जिता॒ वर्षि॑ष्ठं
नाकः॑ रु॒हेय॑मि॒त्या॒ह। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व ब्र॒ह्म॑णा॒ वर्षि॑ष्ठं
नाकः॑ रो॒हति॑। चा॒त्वा॒ले रथ॑च॒क्रं नि॑र्मितः॒ रोह॑ति। अतो॒ वा
अङ्गि॑रस॒ उत्त॑माः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षादे॒व यज॑मानः
सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒वे॑ष्टयति। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रे॑णै॒व
दि॒शोऽभि॑ज॒यति॑॥३१॥

वा॒जिना॒५ सा॒मं गा॒यते। अन्नं॒ वै वा॒जः। अन्नमे॒वाव॑रुन्धे।
वा॒चो वर्ष्म॑ दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामत्। तद्वन॒स्पती॒न्प्रावि॑शत्। सैषा
वा॒ग्वन॒स्पति॑षु वदति। या दु॒न्दुभौ। तस्मा॑द्दु॒न्दुभिः सर्वा॑ वाचो॒-
ऽति॑वदति। दु॒न्दुभीन्स॒माघ्न॑न्ति। प॒र॒मा वा ए॒षा वाक्॥३२॥
या दु॒न्दुभौ। प॒र॒मयै॒व वा॒चाऽव॑रां वाच॒मव॑रुन्धे। अथो॑ वा॒च
ए॒व वर्ष्म॑ यज॑मानोऽव॑रुन्धे। इन्द्रा॑य॒ वाचं॑ वद॒तेन्द्रं॑ वाजं॑
जाप॑य॒तेन्द्रो॑ वाज॑मजयि॒दित्या॑ह। ए॒ष वा ए॒तर॑हीन्द्रः। यो
यज॑ते। यज॑मान ए॒व वाज॑मुज्जयति। स॒प्तद॑श प्र॒व्या॒धाना॒जिं
धा॑वन्ति। स॒प्तद॑श५ स्तो॒त्रं भ॑वति। स॒प्तद॑शसप्तदश
दी॒यन्ते॥३३॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। अर्वा॑ऽसि॒ सप्ति॑रसि॒
वा॒ज्यंसी॒त्याह॑। अ॒ग्निर्वा॑ अर्वा॑। वा॒युः सप्तिः॑। आ॒दि॒त्यो
वा॒जी। ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॑थं यु॒नक्ति॑। प्र॒ष्टि॒वा॒हि॒नं
यु॒नक्ति॑। प्र॒ष्टि॒वा॒ही वै दे॑वर॒थः। दे॒वर॑थमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑॥३४॥
वा॒जिनो॑ वाजं॑ धावत् का॒ष्ठां गच्छ॑तेत्या॑ह। सु॒व॒र्गो वै लो॒कः
का॒ष्ठां। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति। सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं
य॑न्ति। य आ॒जिं धा॑वन्ति। प्राश्चो॑ धावन्ति। प्राडि॑व॒ हि

सुव॒र्गो लो॒कः। च॒त॒सृभि॒रनु॑ मन्त्रयते। च॒त्वारि॒ छन्दा॑ऽसि।
छन्दा॑भिरे॒वैनान्त॑सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॥ ३५॥

प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते। य आ॒जिं धा॑वन्ति। उदं च॑
आव॑र्तन्ते। अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्न॑यन्ति। र॒थवि॑मोच॒नीयं॑
जुहो॑ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। आ मा॒ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑गम्या॒दित्या॑ह।
अन्नं॑ वै वाजः। अन्नमे॒वाव॑रुन्धे। य॒था॒लो॒कं वा ए॒त उ॑ञ्जयन्ति।
य आ॒जिं धा॑वन्ति॥ ३६॥

कृ॒ष्णलं॑ कृ॒ष्णलं॑ वाज॒सृद्ध्यः॑ प्रयच्छति। यमे॒व ते वाजं॑
लो॒कमु॑ञ्जयन्ति। तं प॑रि॒क्रीया॑व॒रुन्धे॑। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॑हरति।
ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः।
ता बृ॒ह॒स्पति॑रुद॑जयत्। स नी॒वारा॑न्नि॒रवृ॑णीत। तन्नी॒वारा॑णां
नी॒वार॑त्वम्। नै॒वार॑श्च॒रुर्भ॑वति॥ ३७॥

ए॒तद्वै दे॒वानां॑ प॒रम॑मन्नम्। यन्नी॒वाराः॑। प॒रमे॑णै॒वास्मा॑
अ॒न्नाद्ये॒नाव॑रम॒न्नाद्य॑मव॒रुन्धे॑। स॒प्तद॑शशरावो भवति।
स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। क्षी॒रे भ॑वति।
रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति। स॒र्पिष्वा॑न्भवति मे॒ध्य॒त्वाय॑।
बा॒र॒ह॒स्पत्यो॑ वा ए॒ष दे॒वता॑या॥ ३८॥

यो वाजपेयेन यजते। बार्हस्पत्य एष चरुः।
 अश्वान्त्सरिष्यतः ससृषश्चाव घ्रापयति। यमेव ते वाजं
 लोकमुञ्जयन्ति। तमेवावरुन्धे। अर्जीजिपत वनस्पतय इन्द्रं
 वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन् विमुञ्चति। यमेव ते वाजं
 लोकमिन्द्रियं दुन्दुभयं उञ्जयन्ति। तमेवावरुन्धे॥३९॥

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ
 च॥ _____ [६]

तार्प्यं यजमानं परिधापयति। यज्ञो वै तार्प्यम्।
 यज्ञेनैवेन९ समर्धयति। दर्भमयं परिधापयति। पवित्रं
 वै दर्भाः। पुनात्येवेनम्। वाजं वा एषोऽवरुरुत्सते। यो
 वाजपेयेन यजते। ओषधयः खलु वै वाजः। यदर्भमयं
 परिधापयति॥४०॥

वाजस्यावरुद्धौ। जाय एहि सुवो रोहावेत्याह। पत्निया एवैष
 यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। सप्तदशारत्निर्यूपो भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। तूपरश्चतुरश्रिर्भवति।
 गौधूमं चषालम्। न वा एते व्रीहयो न यवाः। यद्गौधूमाः॥४१॥
 एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। अथो अमुमेवास्मै

लो॒कमन्न॑वन्तं करोति। वासो॑भिर्वेष्टयति। ए॒ष वै यज॑मानः।
 यद्यू॒पः। स॒र्वदे॒वत्य॑ वासः। सर्वा॑भिरे॒वैन॑ दे॒वता॑भिः स॒म॑र्धयति।
 अथो॑ आ॒क्रम॑णमे॒व तत्सेतुं॑ यज॑मानः कुरुते। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ स॒म॑ष्ट्यै। द्वा॒द॒श वा॒जप्र॑स॒वीया॑नि जुहोति॥४२॥

द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॑रः। सं॒वत्स॑रमे॒व प्री॑णाति। अथो॑
 सं॒वत्स॑रमे॒वास्मा॑ उप॑दधाति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॑ष्ट्यै।
 द॒शभिः॑ क॒ल्पै रो॑हति। न॒व वै पु॑रु॒षे प्रा॒णाः। नाभि॑र्द॒शमी॑।
 प्रा॒णाने॒व यथा॑स्था॒नं क॑ल्पयि॒त्वा। सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। ए॒ताव॑द्वै
 पु॒रुष॑स्य॒ स्वम्॥४३॥

याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑दे॒वास्या॑स्ति। तेन॑ स॒ह सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
 सु॒व॒र्दे॒वाꣳ अ॑ग॒न्मेत्या॑ह। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति। अ॒मृता॑
 अ॒भूमे॑त्या॑ह। अ॒मृत॑मि॒व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा
 अ॒भूमे॑त्या॑ह। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒यं लो॒कः। अ॒स्मादे॒व तेन॑
 लो॒कात्रै॑ति॥४४॥

स॒म॒हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते।
 आ॒स॒पुटै॑र्घ्नन्ति। अन्नं॑ वा इ॒यम्। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑ꣳ स॒म॑र्धयन्ति।
 ऊ॒षैर्घ्न॑न्ति। ए॒ते हि सा॒क्षाद॑न्नम्। यदू॒षाः। सा॒क्षादे॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒

समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीरुषतो घ्नन्ति। शीरुषतो
ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते।
ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपः रोहति।
हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं
सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठति। शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि
प्रजायते। बस्ताजिनमध्यवरोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने
प्रतितिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं घ्नन्ति लोको नवं च॥—————[७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।
तान्येवावरुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तारण्याः।
उभयीषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्या-
वरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्रीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्युद्धेत। सर्वस्य समवदायं जुहोति।

अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
ब्रह्मणा देवताभिर्भिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यश्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते।
शीर्षतोऽभिषिञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। आ मुखादन्व-
स्त्रावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा
साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। एष वा अग्नेः सवः।
तेनैवैनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामी-
त्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभि-
षिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनमभि-
षिञ्चति। सोमग्रहाःश्चावदानीयानि चर्त्विग्भ्य उपहरन्ति।
अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाःश्चानवदानीयानि
च वाजसृद्धः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो
उभयीष्वेवाभिषिञ्च्यते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते।

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। वाजवतीभिर्माध्यं
दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुन्धे। शिपिविष्ट-
वतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ
एव पशुषु प्रति तिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवैनं
श्रियै गमयति॥५२॥

अश्रीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसूतः शिपिस्त्रीणि
च॥

[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते।
द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते।
भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति
वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य
सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति।
व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं
त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते।
तस्माद्वाजपेययाजी न कञ्चन प्रत्यवरोहति। अपीव हि
देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै
 तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह।
 पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपा५ रसमुद्वयसमित्याह।
 अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मि५ समाभृतमित्याह
 सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नव च॥—————[९]

इन्द्रो वृत्र५ हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां
 प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वेद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञो-
 ऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः।
 तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव
 पूर्वेद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वेद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः
 पूर्वेद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः
 प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम् इत्याह। पितुरेवाधि
 सोमपीथमवरुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ
 इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे।
 तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्रुते॥५७॥

ए॒तद्वै ब्रा॒ह्मणं पु॒रा वा॑जव॒श्रव॒सा वि॒दाम॑क्रन्। तस्मा॒त्ते
द्वेद्वे॑ जा॒ये अ॒भ्याक्ष॑त। य ए॒वं वेद॑। अ॒भि द्वि॒तीया॑
जा॒याम॑श्रुते। अ॒ग्नये॑ क॒व्यवा॑ह॒नाय॑ स्व॒धा नम॑ इत्या॑ह।
य ए॒व पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। तं प्री॑णाति। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति।
त्रि॒र्निद॑धाति। ष॒द्वम्प॑द्यन्ते॥५८॥

ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। तू॒ष्णीं मे॑क्ष॒णमा॑द॒धाति॑।
अस्ति॑ वा॒ हि ष॒ष्ठ ऋ॒तुर्न वा॑। दे॒वान् वै पि॑तृ॒न्प्री॑तान्। म॒नुष्याः॑
पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति। त्रि॒र्निद॑धाति।
ष॒द्वम्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑॥५९॥

ऋ॒तवः॑ खलु॒ वै दे॒वाः पि॒तरः॑। ऋ॒तूने॒व दे॒वान्पि॑तृ॒न्प्री॑णाति।
ता॒न्प्री॑तान्। म॒नुष्याः॑ पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। स॒कृदा॑च्छि॒न्नं
ब॒र्हिर्भव॑ति। स॒कृदि॑व॒ हि पि॒तरः॑। त्रि॒र्निद॑धाति। तृ॒तीये॒ वा
इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑। ता॒ने॒व प्री॑णाति। प॒राङा॑वर्तते॥६०॥

ह्री॒का हि पि॒तरः॑। ओ॒ष्मणो॑ व्या॒वृत् उपा॑स्ते। ऊ॒ष्मभा॑गा॒ हि
पि॒तरः॑। ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति। प्रा॒श्या (३) न्न प्रा॒श्या (३)
मि॒ति। यत्प्रा॑श्नी॒यात्। ज॒न्यम॑न्नम॒द्यात्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। यन्न
प्रा॑श्नी॒यात्। अ॒हविः॑ स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आ॒वृ॒ञ्चे॒त। अ॒व॒घ्रे॒य॒मे॒व। त॒न्ने॒व प्रा॒शितं॑ ने॒वाप्रा॑शितम्।
 वी॒रं वा॒ वै पि॒तरः॑ प्र॒यन्तो॑ ह॒रन्ति॑। वी॒रं वा॑ द॒दति॑। द॒शां
 छि॒नन्ति॑। ह॒रण॑भा॒गा हि पि॒तरः॑। पि॒तृ॒ने॒व नि॒रव॑दयते। उ॒त्तरं॑
 आ॒युषि॑ लो॒मं छि॒न्दी॒त। पि॒तृ॒णां ह्ये॒तर॑हि ने॒दी॒यः॥६२॥

नम॑स्करोति। न॒म॒स्का॒रो हि पि॒तृ॒णाम्। नमो॑ वः पि॒तरो॑
 रसा॑य। नमो॑ वः पि॒तरः॑ शुष्मा॑य। नमो॑ वः पि॒तरो जी॒वाय॑।
 नमो॑ वः पि॒तरः॑ स्व॒धायै॑। नमो॑ वः पि॒तरो म॒न्यवै॑। नमो॑ वः
 पि॒तरो घो॒राय॑। पि॒तरो॒ नमो॑ वः। य ए॒तस्मिँ॑ल्लो॒के स्थ॥६३॥

युष्मा॑स्तेऽनु॑। ये॑ऽस्मिँ॑ल्लो॒के। मां तेऽनु॑। य ए॒तस्मिँ॑ल्लो॒के
 स्थ। यू॒यं तेषां॑ वसि॑ष्ठा भू॒यास्त। ये॑ऽस्मिँ॑ल्लो॒के। अ॒हं तेषां॑
 वसि॑ष्ठो भू॒यास॒मित्या॑ह। वसि॑ष्ठः स॒मा॒ना॒नां भ॒वति॑। य ए॒वं
 वि॒द्वान्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। ए॒ष वै म॑नु॒ष्या॑णां य॒ज्ञः॥६४॥

दे॒वानां॑ वा इ॒तरे॑ य॒ज्ञाः। ते॒न वा ए॒तत्पि॑तृलो॒के च॑रति।
 यत्पि॑तृभ्यः॑ क॒रोति॑। स ई॑श्वरः प्र॒मे॒तोः। प्रा॒जाप॑त्यय॒र्चा
 पु॒नरै॑ति। य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञेनै॒व स॒ह पु॒नरै॑ति।
 न प्र॒मायु॑को भ॒वति॑। पि॒तृलो॒के वा ए॒तद्य॑ज॒मानश्च॑रति।
 यत्पि॑तृभ्यः॑ क॒रोति॑। स ई॑श्वर आ॒र्ति॒मा॒र्तोः। प्र॒जाप॑ति॒स्त्वावै॒नं

तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययुर्चा पुनरैति।
प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंश्रुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति
यत्पितृभ्यः करोति पञ्च च॥—————[१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादर्शं देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं
देवस्याहं तार्प्यं सप्तान्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दशं॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका
हि पितरः पञ्चषष्टिः॥६५॥

देवासुरा यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यंसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शूनकरोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्परस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेनं देवाः। यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याऽऽहुतिः। यदुपांशुः। सोमेन देवांस्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपांशुं जुहोति। सोमेनैव तद्देवांस्तर्पयति। यद्ग्रहां जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्रं आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्रं आसीत्। मृन्मयानि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति।

व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि
भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि।
इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः
स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति। देवा वै पृश्निमदुहन्॥४॥

तस्या एते स्तना आसन्। इयं वै पृश्निः। तामादित्या
आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशून्दुहन्। यदादित्यस्थाली
भवति। चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे।
तामिन्द्र उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत्। यदुक्थ्यस्थाली भवति।
इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुहे। तां विश्वे देवा
आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन्। यदाग्रयणस्थाली भवति॥५॥

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे। तां मनुष्या ध्रुवस्थाल्या-
ऽऽयुरदुहन्। यद्ध्रुवस्थाली भवति। आयुरेव तया यजमान
इमां दुहे। स्थाल्या गृह्णाति। वायव्येन जुहोति। तस्मादन्येन
पात्रेण पशून्दुहन्ति। अन्येन प्रतिगृह्णन्ति। अथो व्यावृतमेव
तद्यजमानो गच्छति॥६॥

ग्रहत्वं ग्रहां जुहोत्यकुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नवं च॥—————[१]

युव९ सुराममश्विना। नमुचावासुरे सचा। विपिपाना

शुभस्पती। इन्द्रं कर्म स्वावतम्। पुत्रमिव पितरावश्विनोभा।
 इन्द्रावतं कर्मणा द॒सनाभिः। यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः।
 सरस्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्। अहांव्यग्रे हविरास्येते।
 सुचीवं घृतं चमू इव सोमः॥७॥

वाज॒सनि॑ र॒यिम॒स्मे सु॒वीरम्। प्र॒शस्तं धे॑हि य॒शसं
 बृ॒हन्तम्। यस्मिन्नश्वा॑स ऋष॒भास उ॒क्षणः। व॒शा मे॒षा
 अ॒वसृ॑ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसै॑। हृ॒दा
 म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्नये॑। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒स॒ सदो॑ मि॒तम्।
 मा स॒सृ॑क्षाथां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोमं
 ए॒षः। मा मा॑ हि॒सीः स्वां योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र॑ शि॒ष्ट॒सि॑नः सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑ अपि॒बच्छ॑चीभिः। अ॒हं
 तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒स॒ राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि। द्वे सु॒ती
 अ॑शृणवं पित॒ृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। ताभ्या॑मि॒दं
 विश्वं॑ भुव॑न् स॒मेति॑। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वमप॑रं च के॒तुम्। यस्ते॑ दे॒व
 वरु॑ण गाय॒त्रच्छ॑न्दाः पाशः। तं तं ए॒तेनाव॑ यजे॥९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुच्छ॑न्दाः पाशः। तं तं ए॒तेनाव॑ यजे। यस्ते॑
 दे॒व वरु॑ण जग॑तीछन्दाः पाशः। तं तं ए॒तेनाव॑ यजे। सोमो॒ वा

ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑दत्ते। यो राजा॑ स॒त्राज्यो॑ वा सोमै॑न॒ यज॑ते।
 दे॒वसु॑वा॒मे॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒ भव॑न्ति। ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ः
 स॒वाः। त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्रय॑च्छन्ति। त ए॒नं पुनः॑ सुवन्ते
 रा॒ज्याय॑। दे॒वसू॑ राजा॑ भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥ [२]

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पी। आ॒युर्य॑ज्ञप॑तावधात्। इन्द्रा॑य
 कृ॒ण्वती॑ भा॒गम्। मि॒त्राय॑ वरु॒णाय॑ च। इ॒यं वा
 अ॒ग्निहो॑त्री। इ॒यं वा ए॒तस्य॑ निषी॑दति। यस्या॑ग्निहो॒त्री
 नि॒षीद॑ति। तामु॒त्थाप॑येत्। उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिरिति। इ॒यं वै
 दे॒व्यदि॑तिः॥११॥

इ॒मामे॒वास्मा॑ उ॒त्थाप॑यति। आ॒युर्य॑ज्ञप॑तावधा॒दित्या॑ह।
 आ॒युरे॒वास्मि॑न्दधाति। इन्द्रा॑य कृ॒ण्वती॑ भा॒गं मि॒त्राय॑
 वरु॒णाय॑ चेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अ॒वर्ति॑ वा ए॒षैतस्य॑
 पा॒प्मानं॑ प्र॒तिख्या॑य निषी॑दति। यस्या॑ग्निहो॒त्र्युप॑सृष्टा
 नि॒षीद॑ति। तां दु॒ग्ध्वा ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। यस्या॑न्नं॒ नाद्यात्।
 अ॒वर्ति॑मे॒वास्मि॑न्पा॒प्मानं॑ प्र॒तिमु॑ञ्चति॥१२॥

दु॒ग्ध्वा द॑दाति। न ह्यदृ॑ष्टा दक्षि॑णा दी॒यते॑। पृ॒थि॒वीं वा ए॒तस्य॑
 प॒यः प्र॑वि॒शति॑। यस्या॑ग्निहो॒त्रं दु॒ह्यमा॑न॒ः स्क॑न्दति। यद॒द्य

दुग्धं पृथिवीमसक्त। यदोषधीरप्यसंरुद्धदापः। पयो गृहेषु
पयो अघ्नियासु। पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह।
पय एवात्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्भिरेवैनदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तः सः सृजति।
उभे वै ते तर्ह्यार्च्छतः। आर्च्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम्।
यदुह्यमानः स्कन्दति। यदभिदुह्यात्। आर्ते नानार्तं यज्ञस्य
सः सृजेत्। तदेव यादृक्कीदृक्कं होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा
पुनरहोतव्यम्। अनर्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति॥१४॥

यद्युद्धृतस्य स्कन्देत्। यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात्। यज्ञं
विच्छिन्द्यात्। यत्र स्कन्देत्। तन्निषद्य पुनर्गृहीयात्।
यत्रैव स्कन्दति। तत एवैनत्पुनर्गृह्णाति। तदेव यादृक्कीदृक्कं
होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनरहोतव्यम्। अनर्तेनैवार्तं
यज्ञस्य निष्करोति॥१५॥

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽधिश्चिते श्वाऽन्तरा
धावति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्या वर्तयेत्।
रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यदपो-
ऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्नेरापः। अनाद्यमाभ्यामपि दध्यात्।

गार्हपत्याद्भस्मादाय। इदं विष्णुर्विचक्रम् इति वैष्णव्यर्चा-
ऽऽहवनीयाद्धृतं सयन्नुद्वेत्। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञेनैव यज्ञं
सन्तनोति। भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यर्दितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥—————[३]

नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। निगार्हपत्य
आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति। दर्भेण
हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्।
यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं
पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयेनैवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्।
ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनु
म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति।
अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
निम्रोचति॥१८॥

पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि

नि॒म्रोच॑ति। वा॒रु॒णं च॒रुं निर्व॑पेत्। तेनै॒व य॒ज्ञं निष्क्री॑णीते।
 नि वा ए॒तस्या॑ऽऽहव॑नीयो गार्ह॑पत्यं कामयते। नि
 गार्ह॑पत्य आहव॑नीयम्। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्यु॑देति।
 च॒तुर्गृ॑हीतमाज्यं पुरस्ता॑द्धरेत्॥१९॥

अथा॒ग्निम्। अथा॑ग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ता॑द्धरति। ए॒तद्वा
 अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑। यदाज्यम्। प्रि॒येणै॒वैनं॑ धाम्ना॒ सम॑र्धयति।
 यद॒ग्निं पूर्॒वः हर॑त्यथा॑ग्निहोत्रम्। भा॒गधे॒येनै॒वैनं॑ प्रणयति।
 ब्रा॒ह्म॒ण आ॑र्षेय उद्धरेत्। ब्रा॒ह्म॒णो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑॥२०॥

सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्ध॑रति। परा॑ची वा ए॒तस्मै॑ व्युच्छ॑न्ती
 व्युच्छ॑ति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्यु॑देति। उ॒षाः के॒तुना॑
 जुष॑ताम्। य॒ज्ञं दे॒वेभि॑रि॒न्वित॑म्। दे॒वेभ्यो॑ मधु॑मत्तम्॒ः स्वाहे॑ति
 प्र॒त्यङ्घ्रि॑षद्याज्येन जुहुयात्। प्र॒तीची॑मे॒वास्मै॑ विवा॑सयति।
 अ॒ग्निहो॑त्रमु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व ह॒तमनु॑ म्रियते।
 अन्तं॑ वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छ॑ति॥२१॥

यस्ता॑म्यति। अन्तं॑मे॒ष य॒ज्ञस्य॑ गच्छ॑ति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः
 सूर्यो॑ऽभ्यु॑देति। पुनः॑ स॒मन्यं॑ जुहोति। अन्ते॑नै॒वान्तं॑ य॒ज्ञस्य॑
 निष्क॑रोति। मि॒त्रो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञं गृ॑ह्णाति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः

सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत्॥ २२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु
रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यं
मन्थेत्॥ २३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन्निति। छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
र्य्यै रमस्व॥ २४॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनं
समिन्धे। सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्।

बृहद्विराट्॥ २५॥

ताभ्यामेवैन॑ समिन्धे। वज्रो॑ वै चक्रम्। वज्रो॑ वा एतस्य॑
यज्ञं विच्छिन॑त्ति। यस्यानो॑ वा रथो॑ वाऽन्तराऽग्नी याति।
आह॑वनीयमुद्वाप्य॑। गार्ह॑पत्यादुद्धरेत्। यदग्ने॑ पूर्वं प्रभृतं पद॑
हि ते। सूर्यस्य॑ रश्मीनन्वा॑त॒तान॑। तत्र॑ रयि॒ष्ठामनु॑ सं भ॑रै॒तम्।
सं नः॑ सृज सु॒म॒त्या वाज॑व॒त्येति॑॥ २६॥

पूर्वेणै॑वास्यं य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञमनु॑ सन्त॑नोति। त्वम॑ग्ने स॒प्रथा॑
अ॒सीत्या॑ह। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒व यज्ञ॑
सन्त॑नोति। अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाकं॑पालं॒ निर्व॑पेत्।
अ॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृत॑स्त्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑धावति। स ए॒वैनं॑
य॒ज्ञियं॑ पन्था॒मपि॑ नयति। अ॒न॒ङ्गान्दक्षि॑णा। व॒ही ह्ये॑ष
समृ॑द्धौ॥ २७॥

हर॑त्य॒ग्निहो॑त्रं नि॒म्रोच॑ति हरे॒दे॒वता॑ गच्छ॒त्युद्वार्यै॑न्मन्थे॒द्रम॑स्व बृहद्विराडिति॑ नवं च (नि वै
पूर्वं त्रीणि॑ नि॒म्रोच॑ति दर्भेण॑ यद्धि॒र॒ण्यम॑ग्निहोत्रं पुन॑र्वरुणो वारुणं॑ नि वा एतस्या॒भ्युदे॑ति
चतुर्ग॑हीतमाज्यं यदाज्यं परा॑च्युषाः पुन॑र्मित्रो मैत्रं॑ यस्यांऽऽह॑वनीयेऽनु॑द्वाते गार्ह॑पत्यो यद्वे
मन्थे॒दुद्धरे॑त्॥)॥

[४]

यस्य॑ प्रातः स॒वने॑ सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते। माध्यं॑ दि॒न॒स॒वनं॑

कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौर्धयति मरुतामिति धयद्वतीषु
 कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा
 एतत्। यत्सर्वनस्यातिरिच्यते। यद्धयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः
 शान्त्यै। गायत्रे सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव प्रातः
 सर्वनान्नयन्ति॥ २८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यं दिनात्सर्वनान्नयन्ति।
 होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञं
 समादधाति। यस्य माध्यं दिने सर्वने सोमोऽतिरिच्यते।
 आदित्यं तृतीयसर्वनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीतं
 सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं
 यत्सर्वनस्यातिरिच्यते॥ २९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महां असि सूर्येति कुर्वन्ति।
 यस्यैवाऽऽदित्यस्य सर्वनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवैनं
 कामेन समर्धयन्ति। गौरिवीतं सामं भवति। तेनैव
 माध्यं दिनात्सर्वनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
 तृतीयसर्वनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
 शंसति॥ ३०॥

मध्यत एव यज्ञः समादधाति। यस्य तृतीयसवने
 सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
 अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्येते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
 यजमानं वा एतत्पशवं आसाह्ययन्ति। बृहत्सामं भवति।
 बृहद्वा इमाँल्लोकान्दाधार। बारहताः पशवः। बृहतैवास्मै
 पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै
 देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवैनं समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते।
 होताऽनुशंसति। मध्यत एव यज्ञः समादधाति॥ ३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यंते शंसति दाधाराद्यौ च॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
 ससुनुतः। यौ द्वौ ससुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
 वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं
 वा एते ससुन्वतोर्निर्बप्सति। पूर्वणोपसृत्या देवता
 इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयान्भवति। एतिवन्त्याज्यानि
 भवन्त्यभिजित्यै॥ ३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
 देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
 इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरैति।

वाचश्च मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्यै। अभिजिद्भवति। सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्भवति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृद्ध इति।
यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यात्॥३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे। यो वै छन्दोभिरभिभवति। स
संसुन्वतोर्भिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह।
छन्दांसि वै संवेश उपवेशः। छन्दोभिरेवास्य
छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्युः॥३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽर्घुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
पातमित्याह। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा
माहासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः।
आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं
यदववर्ज्युः। क्रूरकृतामिवैषां लोकः स्यात्। आहर दहेति
ब्रूयात्॥३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुयुः। इयं
वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः।
यत्स्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती
मार्जालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्।
उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥ ३७ ॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति। त्रयं
इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति।
षट्स्वम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अग्र आयूँषि
पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्।
आयुरेवात्मन्दधते। अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥ ३८ ॥

अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुँस्त्रीणि च॥ ————— [६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै
रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं
यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते
नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥ ३९ ॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीध्रादुद्धरेत्।
 यदाग्नीध्र उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्।
 अत एव पुनर्मन्थेत्॥४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति।
 तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्द्वारोद्वायेत्। तस्यारणीं कुर्यात्।
 क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः।
 प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं मन्थति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्रेयोनिः। स्वादेवैनं योनेर्जनयति।
 नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्।
 सुवर्णं हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात्।
 जुहुयादन्यत्। सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य
 वा अभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदक्रामत्॥४२॥

तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यत्सुवर्णं हिरण्यं कुर्वन्ति।
 प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरेयुः।
 क्रीणीयादेव। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः।
 आदारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यः

सोममाहरत्। तस्य योऽंशुः पुराऽपतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य वल्कः परा-
ऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि।
पशवः सोमो राजा। यदादारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति।
सोममेव राजानमभिषुणोति। शृतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्।
दध्ना मध्यं दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा।
य एवर्त्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः। एकां गां
दक्षिणां दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्। यज्ञेनैव
तद्यज्ञमिच्छति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो वा एष
देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते। यः सत्रायागुरते।
एतावान्खलु वै पुरुषः। यावदस्य वित्तम्। सर्ववेदसेनं यजेत।
सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात्। सर्वाभ्य एव देवताभ्यः सर्वेभ्यः
पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्धारयति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पुराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥—————[७]

पवमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु
मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं

आ॒यवः॑। जा॒तवे॑दः प॒वित्रं॑वत्। प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑ मा। शु॒क्रेण॑
दे॒व दी॑द्यत्। अ॒ग्ने ऋ॒त्वा ऋ॒तूँ र॒नु॥४६॥

यत्ते॑ प॒वित्रं॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॒त॑त॒मन्त॑रा। ब्र॒ह्म ते॑न॒ पुनी॑महे।
उ॒भाभ्या॑ दे॒व स॒वितः॑। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म पु॒नीम॑हे।
वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। य॒स्यै ब॒ह्वीस्त्नु॒वो वी॒तपृ॑ष्ठाः। तया॒
म॒दन्तः॑ स॒धमा॑द्येषु। व॒यँ स्या॑म॒ पत॑यो र॒यीणा॑म्॥४७॥

वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पु॒नातु॑। वा॒तः प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒भूः।
द्या॒वापृ॑थि॒वी प॒यसा॑ प॒योभिः॑। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पु॒नीता॑म्।
बृ॒हद्भिः॑ स॒वित॒स्तृभिः॑। व॒र्षिष्ठै॑र्दे॒व म॒न्मभिः॑। अ॒ग्ने दक्षैः॑ पु॒नाहि॑
मा। ये॒न दे॒वा अपु॑नत। ये॒नाऽऽपो॑ दि॒व्यं क॑शः। ते॒न दि॒व्येन॑
ब्र॒ह्मणा॑॥४८॥

इ॒दं ब्र॒ह्म पु॒नीम॑हे। यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑। ऋ॒षिभिः॑ सम्भृ॒तँ
र॒सम्। स॒र्वँ स॒ पू॒तम॑श्जाति। स्व॒दितं॑ मा॒तरि॑श्व॒ना।
पा॑वमा॒नीर्यो॑ अ॒ध्येति॑। ऋ॒षिभिः॑ सम्भृ॒तँ र॒सम्। तस्मै॑
स॒रस्व॑ती दु॒हे। क्षी॒रँ सर्पि॑र्मधू॒दक॑म्। पा॑वमा॒नीः
स्व॒स्त्यय॑नीः॥४९॥

सु॒दुघा॑ हि प॒यस्व॑तीः। ऋ॒षिभिः॑ सम्भृ॒तो र॑सः। ब्रा॒ह्मणे॑ष्व॒मृत॑ँ

हितम्। पाव॒मानीर्दि॑शन्तु नः। इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम्।
 कामा॒न्त्सम॑र्धयन्तु नः। दे॒वीर्दे॒वैः समा॑भृ॒ताः। पा॒वमा॒नीः
 स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दुघा॒ हि घृ॑त॒श्चुतः॑। ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो
 रसः॑॥५०॥

ब्रा॒ह्मणे॑ष्व॒मृत॑ हितम्। येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑ पुन॒ते
 सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धारेण। पा॒वमा॒न्यः पुन॑न्तु मा। प्रा॒जाप॑त्यं
 प॒वित्रम्। श॒तो॒द्याम॑ हिर॒ण्मयम्। तेन॑ ब्रह्म॒विदो॑ व॒यम्। पू॒तं
 ब्रह्म॑ पुनीमहे। इन्द्रः॑ सुनी॒ती स॒ह मा पुना॑तु। सोमः॑ स्व॒स्त्या
 वरु॑णः स॒मीच्या॑। य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑ पुनातु मा। जा॒तवे॑दा
 मोर्ज॑यन्त्या पुनातु॥५१॥

अनु॑ रयी॒णां ब्रह्म॑णा स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दुघा॒ हि घृ॑त॒श्चुतः॑ ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो रसः पुनातु त्रीणि॑
 च॥

[८]

प्र॒जा वै स॒त्रमा॑सत॒ तप॑स्तप्य॒माना॒ अजु॑ह्वतीः। दे॒वा
 अप॑श्यश्चम॒सं घृ॑तस्य॒ पूर्णं॑ स्व॒धाम्। तमु॑पोदतिष्ठन्तम॒-
 जुह॑वुः। तेनार्ध॑मा॒स ऊ॒र्जम॑वारुन्धत। तस्मा॑दर्धमा॒से दे॒वा
 इज्य॑न्ते। पि॒तरो॑ऽपश्यश्चम॒सं घृ॑तस्य॒ पूर्णं॑ स्व॒धाम्।
 तमु॑पोदतिष्ठन्तम॒जुह॑वुः। तेन॑ मा॒स्यूर्ज॑मवारुन्धत।
 तस्मा॑न्मा॒सि पि॒तृभ्यः॑ क्रियते। म॒नुष्या॑ अपश्यश्चम॒सं

घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायं च।
पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्त-
मंजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः
प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य
पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत।
ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं स्म
इति। त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्।
तैरेवैषान्तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे।
यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत।
तान्तेनावरुन्धे। यदावसुथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या
ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर-
यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे।

भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति। वि॒राजो॑ वा
 ए॒षा वि॒क्रान्तिः॑। यच्चा॑तुर्मा॒स्यानि॑। वै॒श्वदे॑वेना॒स्मिँल्लो॒के
 प्रत्य॑तिष्ठत्। व॒रुण॒प्रघा॒सैरन्तरि॑क्षे। सा॒कमे॒धैर॒मुष्मिँल्लो॒के। ए॒ष
 ह॒ त्वावै॑तत्सर्वं भवति। य एवं वि॒द्वाऽश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्यज॑ते॥५६॥

मनु॒ष्या अप॑श्यश्चम॒सं घृत॑स्यं पूर्णं३ स्व॒धामसु॑रा अप॑श्यश्चम॒सं घृत॑स्यं पूर्णं३ स्व॒धामसु॑रा
 ददा॑त्यतिष्ठच्च॒त्वारि च॥ [९]

अ॒ग्निर्वा॑व स॒वत्सरः॑। आ॒दित्यः॑ प॒रिव॑त्सरः। च॒न्द्रमा॑
 इ॒दाव॑त्सरः। वा॒युर॑नुवत्सरः। यद्वै॑श्वदे॒वेन॒ यज॑ते। अ॒ग्निमे॒व
 तत्स॑वत्सरमा॒प्नोति॑। तस्मा॑द्वैश्वदे॒वेन॒ यज॑मानः। स॒वत्स॒रीणाऽ
 स्व॒स्तिमा॑शा॒स्तु इ॒त्याशा॑सीत। यद्वै॑रुणप्रघा॒सैर्यज॑ते।
 आ॒दि॒त्यमे॒व तत्प॑रिवत्सरमा॒प्नोति॑॥५७॥

तस्मा॑द्वरुणप्रघा॒सैर्यज॑मानः। प॒रिव॑त्स॒रीणाऽ स्व॒स्तिमा॑शा॒स्तु
 इ॒त्याशा॑सीत। यत्सा॑कमे॒धैर्यज॑ते। च॒न्द्रम॑समे॒व तदि॑दावत्सर-
 मा॒प्नोति॑। तस्मा॑त्साकमे॒धैर्यज॑मानः। इ॒दाव॑त्स॒रीणाऽ
 स्व॒स्तिमा॑शा॒स्तु इ॒त्याशा॑सीत। यत्पि॑तृय॒ज्ञेन॒ यज॑ते। दे॒वाने॒व
 तद॒न्वव॑स्यति। अथ॒वा अ॑स्य वा॒युश्चा॑नुवत्सरश्चा॒प्नीता-
 वुच्छि॑ष्येते। यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑ते॥५८॥

वा॒युमे॒व तद॑नुवत्स॒रमा॑प्नोति। तस्मा॑च्छु॒नासी॒रीये॑ण
यज॑मानः। अ॒नुव॒त्सरी॑णां स्व॒स्तिमा॑शास्त॒ इत्या॑शासीत।
स॒ंवत्स॑रं वा ए॒ष ईप्स॑तीत्याहुः। यश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्यज॑त॒ इति॑।
ए॒ष ह॒ त्वै स॑ंवत्स॒रमा॑प्नोति। य ए॒वं वि॒द्वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्यज॑ते।
वि॒श्वे दे॒वाः स॒मय॑जन्त। ते॒ऽग्नि॑मे॒वाय॑जन्त। त ए॒तं
लो॒कम॑जयन्॥ ५९॥

यस्मि॑न्न॒ग्निः। यद्वै॑श्वदे॒वेन॑ यज॑ते। ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति।
यस्मि॑न्न॒ग्निः। अ॒ग्नेरे॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। य॒दा वै॑श्वदे॒वेन॑
यज॑ते। अथ॑ संवत्स॒रस्य॑ गृ॒हप॑तिमाप्नोति। य॒दा सं॑वत्स॒रस्य॑
गृ॒हप॑तिमाप्नोति। अथ॑ स॒हस्र॑या॒जिन॑माप्नोति। य॒दा
स॒हस्र॑या॒जिन॑माप्नोति॥ ६०॥

अथ॑ गृ॒हमे॒धिन॑माप्नोति। य॒दा गृ॒हमे॒धिन॑माप्नोति।
अथा॒ग्निर्भ॑वति। य॒दाग्नि॑र्भवति। अथ॑ गो॒र्भव॑ति। ए॒षा
वै वै॑श्वदे॒वस्य॑ मा॒त्रा। ए॒तद्वा ए॒तेषा॑मव॒मम्। अतो॑तो॒ वा
उत्त॑राणि॒ श्रेया॑ंसि भवन्ति। यद्वि॒श्वे दे॒वाः स॒मय॑जन्त।
तद्वै॑श्वदे॒वस्य॑ वैश्वदे॒वत्व॑म्॥ ६१॥

अथा॑ऽऽदि॒त्यो वरु॑ण॒ः रा॑जानं वरुणप्र॒घासै॑र्यजत। स

ए॒तं लो॒कम॑जयत्। यस्मि॑न्नादि॒त्यः। यद्व॑रुणप्रघा॒सैर्य॑जते।
 ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्नादि॒त्यः। आ॒दि॒त्यस्यै॒व
 सायु॑ज्यमु॒पैति॑। यदा॑दि॒त्यो वरु॑ण॒ः राजा॑नं वरुणप्रघा॒सै-
 रय॑जत। तद्व॑रुणप्रघा॒सानां॑ वरुणप्रघा॒सत्वम्॑। अथ॒ सोमो॒
 राजा॒ छन्दा॑सि सा॒कमे॒धैर्य॑जत॥६२॥

स ए॒तं लो॒कम॑जयत्। यस्मि॑श्च॒न्द्रमा॑ वि॒भाति॑।
 यत्सा॑कमे॒धैर्य॑जते। ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑श्च॒न्द्रमा॑
 वि॒भाति॑। च॒न्द्रम॑स ए॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। सोमो॒ वै
 च॒न्द्रमा॑ः। ए॒ष ह॒ त्वै सा॒क्षात्सोमं॑ भक्षयति। य ए॒वं
 वि॒द्वान्त्सा॑कमे॒धैर्य॑जते। यत्सोम॑श्च॒ राजा॒ छन्दा॑सि च
 स॒मैध॑न्त॥६३॥

तत्सा॑कमे॒धाना॑सि सा॒कमे॒धत्वम्॑। अथ॒ तव॑ः पि॒तरः॑ प्र॒जाप॑तिं
 पि॒तरं॑ पि॒तृय॒ज्ञेना॑यजन्त। त ए॒तं लो॒कम॑जयन्। यस्मि॑न्नृ॒तवः॑।
 यत्पि॑तृय॒ज्ञेन॑ यजते। ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्नृ॒तवः॑।
 ऋ॒तूनामे॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। यदृ॒तवः॑ पि॒तरः॑ प्र॒जाप॑तिं पि॒तरं॑
 पि॒तृय॒ज्ञेना॑यजन्त। तत्पि॑तृय॒ज्ञस्य॑ पि॒तृय॒ज्ञत्वम्॑॥६४॥

अथौष॑धय इ॒मं दे॒वं त्र्य॑म्बकैरयजन्त॒ प्रथे॑म॒हीति॑। ततो॒ वै

ता अ॒प्रथ॑न्त। य ए॒वं वि॒द्वाꣳस्य॑म्बकै॒र्यज॑ते। प्रथ॑ते प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। अथ॑ वा॒युः पर॑मे॒ष्ठिनꣳ शु॒नासी॑रीये॒णाय॑जत। स
ए॒तं लो॒कम॑जयत्। यस्मि॑न्वा॒युः। यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑ते।
ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्वा॒युः॥६५॥

वा॒योरे॒व सा॒युज्य॑मु॒पैति॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। प्र
चा॒तुर्मा॑स्यया॒जी मी॑यता (३) न प्रमी॑यता (३) इति॑।
जीव॑न्वा ए॒ष ऋ॒तून॑प्येति। यदि॑ व॒सन्ता॑ प्रमी॑यते। व॒सन्तो
भ॑वति। यदि॑ ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः। यदि॑ व॒र्षासु॑ व॒र्षाः। यदि॑ श॒रदि॑
श॒रत्। यदि॑ हेम॑न् हेम॒न्तः। ऋ॒तुर्भू॑त्वा सं॒वत्स॑रमप्येति।
सं॒वत्स॑रः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तिर्वैषः॥६६॥

प॒रिव॑त्स॒रमा॑प्नोति शु॒नासी॑रीये॒ण यज॑तेऽजय॑न्त्सहस्र॒याजि॑नमा॒प्नोति॑ वै॒श्वदे॒वत्वꣳ सा॑कमे॒धेर॑यजत
स॒मेध॑न्त पितृ॒यज्ञ॑त्वं ज॑यति यस्मि॑न्वा॒युर॑हेम॒न्तस्त्री॑णि च॥ [१०]

उ॒भये॑ यु॒वꣳ सु॒राम॑मुद॒स्थान्नि॑ वै यस्य॑ प्रातः स॒वन् ए॒कैको॑ऽसु॒र्यं प॑वंमानः प्र॒जा वै
स॒त्रमा॑सता॒ग्निर्वा॑व सं॒वत्स॑रो दश॥१०॥

उ॒भये॑ वा उद॒स्था॑त्सर्वा॒भिर्म॑ध्यतोऽत्र॒ वाव॑ ब्रा॒ह्मणे॑ष्वथ॑ गृहमे॒धिन्ꣳ षट्॑र्थाष्टिः॥६६॥

उ॒भये॑ वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं परस्ताज्योतिरवस्तात्। प्रजापते
 रोहिणी। आपः परस्तादोषधयोऽवस्तात्। सोमस्येन्वका
 विततानि। परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्। रुद्रस्य बाहू।
 मृगयवः परस्ताद्विक्षारोऽवस्तात्। अदित्यै पुनर्वसू।
 वातः परस्तादार्द्रमवस्तात्॥ १ ॥

बृहस्पतैस्तिष्यः। जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्।
 सर्पाणामाश्रेषाः। अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तो-
 ऽवस्तात्। पितृणां मृधाः। रुदन्तः परस्तादपभ्रंशोऽवस्तात्।
 अर्यम्णः पूर्वे फल्गुनी। जाया परस्तादृषभोऽवस्तात्।
 भगस्योत्तरे। बृहत्तवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात्॥ २ ॥

देवस्य सवितुर्हस्तः। प्रसवः परस्तात्सन्निरवस्तात्।
 इन्द्रस्य चित्रा। ऋतं परस्तात्सत्यमवस्तात्। वायोर्निष्प्रा
 व्रततिः। परस्तादसिद्धिरवस्तात्। इन्द्राग्रियोर्विशाखे।
 युगानि परस्तात्कृषमाणा अवस्तात्। मित्रस्यानूराधाः।
 अभ्यारोहत्परस्तादभ्यारूढमवस्तात्॥ ३ ॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्पुस्तोत्प्रतिशृणद्वस्तात्। निर्ऋत्यै
मूलवरुणी। प्रतिभञ्जन्तः पुस्तोत्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्।
अपां पूर्वा अषाढाः। वर्चः पुस्तोत्समितिरवस्तात्। विश्वेषां
देवानामुत्तराः। अभिजयत्पुस्तोदभिजितमवस्तात्। विष्णोः
श्रोणा पृच्छमानाः। पुस्तोत्पन्था अवस्तात्॥४॥

वसूनां श्रविष्ठाः। भूतं पुस्तोद्वृत्तिरवस्तात्। इन्द्रस्य
शतभिषक्। विश्वव्यचाः पुस्तोद्विश्वक्षितिरवस्तात्।
अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं पुस्तोद्वैश्ववसवम-
वस्तात्। अहेर्बुध्नियस्योत्तरे। अभिषिञ्चन्तः पुस्तोदभि-
षुण्वन्तोऽवस्तात्। पूष्णो रेवती। गावः पुस्तोद्वृत्सा
अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ। ग्रामः पुस्तोत्सेनाऽवस्तात्।
यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः पुस्तोदपवहन्तोऽवस्तात्।
पूर्णा पश्चाद्यत्तै देवा अदधुः॥५॥

आर्द्रमवस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वृत्सा अवस्तात्पञ्च च॥—[१]

यत्पुण्यं नक्षत्रम्। तद्वद्वृत्तोपव्युषम्। यदा वै सूर्य उदेति।
अथ नक्षत्रं नैति। यावति तत्र सूर्यो गच्छेत्। यत्र जघन्यं
पश्येत्। तावति कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते।

ए॒व॒ ह॒ वै य॒ज्ञेषु॑ च श॒तद्यु॑म्नं च मा॒त्स्यो नि॒रव॑साय॒यां
च॑कार॥६॥

यो वै न॑क्ष॒त्रियं॑ प्र॒जाप॑तिं वेद। उ॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुः। ह॒स्तं
ए॒वास्य॑ ह॒स्तः। चि॒त्रा शि॑रः। नि॒ष्ट्या हृ॑दयम्। ऊ॒रू वि॑शाखे।
प्र॒तिष्ठा॑ऽनू॒राधाः। ए॒ष वै न॑क्ष॒त्रियः प्र॒जाप॑तिः। य ए॒वं वेद॑।
उ॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुः॥७॥

अ॒स्मि॒श्चामु॒ष्मि॒श्च। यां का॒मये॑त दु॒हित॑रं प्रि॒या
स्या॒दिति॑। तां नि॒ष्ट्यायां॑ दद्यात्। प्रि॒यैव भ॑वति। ने॒व तु
पुन॑रागच्छति। अ॒भिजि॑न्नाम॒ नक्ष॑त्रम्। उ॒परि॑ष्ठाद॒ष्टाढा॑नाम्।
अ॒वस्ता॑च्छ्रो॒णायै॑। दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते
दे॒वास्तस्मि॑न्नक्ष॒त्रेऽभ्य॑जयन्॥८॥

यद॒भ्यज॑यन्। तद॒भिजि॑तोऽभिजि॒त्वम्। यं का॒मये॑तानप॒-
ज॒य्यं ज॑येदिति। तमे॒तस्मि॑न्नक्ष॒त्रे या॑तयेत्। अ॒नप॑ज॒य्यमे॒व
ज॑यति। पा॒पप॑राजितमि॒व तु। प्र॒जाप॑तिः प॒शून्सृ॑जत।
ते नक्ष॑त्रं नक्ष॒त्रमु॑पा॒तिष्ठ॑न्त। ते स॒माव॑न्त ए॒वाभ॑वन्। ते
रे॒वती॑मु॒पाति॑ष्ठन्त॥९॥

ते रे॒वत्यां॑ प्रा॒भवन्। तस्मा॑द्दे॒वत्यां॑ प॒शूनां॑ कुर्वीत।

यत्किं चा॑र्वाचीन्॒ सोमा॑त्। प्रैव भ॑वन्ति। सु॒लि॒लं वा
इ॒दम॑न्त॒रासी॑त्। यद॑तरन्। त॒त्तार॑काणां तारक॒त्वम्। यो
वा इ॒ह यज॑ते। अ॒मु॒ स लो॒कं न॑क्षते। तन्नक्ष॑त्राणां
नक्ष॑त्रत्वम्॥१०॥

दे॒व॒गृ॒हा वै नक्ष॑त्राणि। य ए॒वं वेद॑। गृ॒ह्यैव भ॑वति।
या॒नि वा इ॒मानि॑ पृथि॒व्याश्चि॑त्राणि। ता॒नि नक्ष॑त्राणि।
तस्मा॑दक्षी॒लना॑म॒श्चि॒त्रे। नाव॑स्ये॒न्न य॑जेत। यथा॑ पा॒पाहे
कु॑रुते। ता॒दृगे॒व तत्। दे॒व॒नक्ष॑त्राणि वा अ॒न्यानि॑॥११॥

य॒म॒नक्ष॑त्राण्य॒न्यानि॑। कृ॒त्तिकाः प्रथ॑मम्। वि॒शा॒खे उत्त॑मम्।
ता॒नि दे॒व॒नक्ष॑त्राणि। अ॒नू॒रा॒धाः प्रथ॑मम्। अ॒प॒भर॑णीरुत्त॑मम्।
ता॒नि य॒म॒नक्ष॑त्राणि। या॒नि दे॒व॒नक्ष॑त्राणि। ता॒नि दक्षि॑णेन
परि॑यन्ति। या॒नि य॒म॒नक्ष॑त्राणि॥१२॥

ता॒न्युत्त॑रेण। अ॒न्वैषा॑मरा॒त्स्मेति॑। तद॑नू॒रा॒धाः। ज्येष्ठ॑मैषा॒म॒-
वधि॑ष्मेति॑। तज्येष्ठ॑घ्नी। मू॒ल॑मैषा॒मवृ॑क्षा॒मेति॑। तन्मू॒ल॒वर्ह॑णी।
यन्ना॑स॒हन्त॑। तद॑षा॒ढाः। यद॑श्लो॒णत्॥१३॥

तच्छ्र॑णा। यद॑शृ॒णोत्। तच्छ्र॑वि॒ष्टाः। यच्छ्र॑तमभि॒षज्य॑न्।
तच्छ्र॑तभि॒षक्। प्रोष्ठ॑प॒देषू॑दयच्छन्त। रे॒वत्या॑म॒रव॑न्त।
अ॒श्व॒युजो॑रयु॒ञ्जत॑। अ॒प॒भर॑णी॒ष्वपा॑वहन्। ता॒नि वा ए॒तानि॑

यमनक्षत्राणि। यान्येव दैवनक्षत्राणि। तेषु कुर्वीत यत्कारी
स्यात्। पुण्याह एव कुरुते॥१४॥

चकारैवं वेदोभयोरैनं लोकयोर्विदुरजयत्रेवतीमुपातिष्ठन् नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यम-
नक्षत्राणि त्रीणि च॥ [२]

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य सायमासवो-
ऽपानः। यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनं सङ्गवात्। ततो
देवा अग्निष्टोमं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। मित्रस्य
सङ्गवः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि पशवः समायन्ति।
यत्प्रतीचीनं सङ्गवात्॥१५॥

प्राचीनं मध्यं दिनात्। ततो देवा उक्थ्यं निरमिमत।
तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। बृहस्पतेर्मध्यं दिनः। तत्पुण्यं
तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि तेक्षिणं तपति। यत्प्रतीचीनं मध्यं
दिनात्। प्राचीनमपराह्णात्। ततो देवाः षोडशिनं निरमिमत।
तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः॥१६॥

भगस्यापराह्णः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मादपराह्णे कुमार्यो
भगमिच्छमानाश्चरन्ति। यत्प्रतीचीनमपराह्णात्। प्राचीनं
सायात्। ततो देवा अतिरात्रं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं

निर्मा॒र्गः। वरु॑णस्य सा॒यम्। तत्पु॑ण्यं तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॒त्तर्हि॑
नानृ॑तं वदेत्॥१७॥

ब्रा॒ह्म॒णो वा अ॑ष्टावि॒ंशो नक्ष॑त्राणाम्। स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑
पु॒ण्या॒नि नक्ष॑त्राणि। च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॒ नव॑। यच्च॑
पर॒स्ता॒न्नक्ष॑त्राणां यच्चा॒वस्ता॑त्। तान्येका॑दश। ब्रा॒ह्म॒णो
द्वा॑दशः। य ए॒वं वि॒द्वान्त्स॑वत्स॒रं व्र॑तं चर॑ति। स॒ंवत्स॑रेणै॒वास्य॑
व्र॑तं गु॒प्तं भ॑वति। स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑ पु॒ण्या॒नि नक्ष॑त्राणि।
च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॒ नव॑। आ॒ग्नेयी॑ रात्रिः। ऐ॒न्द्रम॑हः।
तान्येका॑दश। आ॒दि॒त्यो द्वा॑दशः। य ए॒वं वि॒द्वान्त्स॑वत्स॒रं व्र॑तं
चर॑ति। स॒ंवत्स॑रेणै॒वास्य॑ व्र॑तं गु॒प्तं भ॑वति॥१८॥

सङ्ग॒वाथो॑ड्शि॒नं निर॑मिमत् तत्तदा॒त्तवीर्यं॑ निर्मा॒र्गो व॑देद्भवति स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑ पु॒ण्या॒नि
नक्ष॑त्राण्यु॒ष्टौ च॑॥

[३]

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कति॒ पात्रा॑णि य॒ज्ञं व॑ह॒न्तीति॑।
त्रयो॑द॒शेति॑ ब्रूयात्। स यद्वू॒यात्। कस्तानि॒ निर॑मिमी॒तेति॑।
प्र॒जाप॑तिरिति॒ ब्रूयात्। स यद्वू॒यात्। कुत॑स्ता॒नि
निर॑मिमी॒तेति॑। आ॒त्मन् इति॑। प्रा॒णापा॒नाभ्या॑मे॒वोपा॑ङ्-
श्चन्तर्या॒मौ निर॑मिमीत॥१९॥

व्यानादुपा॑श्शुसव॑नम्। वाच॑ ऐन्द्रवाय॑वम्। दक्ष॑ऋतुभ्या॑
 मैत्रावरु॑णम्। श्रोत्रा॑दाश्विनम्। चक्षु॑षः शुक्राम॑न्थिनौ। आ॒त्मन॑
 आग्रय॑णम्। अङ्गे॑भ्य उ॒क्थ्यम्। आयु॑षो ध्रुवम्। प्र॒ति॒ष्ठाया॑
 ऋतुपा॒त्रे। य॒ज्ञं वाव॑ तं प्र॒जाप॑ति॒र्निर॑मिमीत। स निर्मि॑तो
 नाद्वि॑यत॒ सम॑ह्वीयत। स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिरपिवा॒पान॑पश्यत्।
 तां निर॑वपत्। तैर्वै स य॒ज्ञमप्य॑वपत्। यदपिवा॒पा भव॑न्ति।
 य॒ज्ञस्य॑ धृत्या॒ असं॑वृयाय॥२०॥

उपा॑श्श्वन्तर्या॑मौ निर॑मिमीतामिमीत॒ षट्॥ [४]

ऋ॒तमे॒व पर॑मे॒ष्टि। ऋ॒तं नात्ये॑ति॒ किञ्च॑न। ऋ॒ते सं॑मुद्र
 आ॒हितः। ऋ॒ते भूमि॑रिय॑श्श्रिता। अ॒ग्निस्ति॑ग्मेन॑ शो॒चिषा॑।
 तप॑ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑। शिर॑स्तप॒स्याहि॑तम्। वैश्वान॑रस्य
 तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य॒ नि वर्त॑ये। स॒त्येन॑ परि॒ वर्त॑ये।
 तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये। शि॒वेना॑स्योप॒ वर्त॑ये। श॒ग्मेना॑स्याभि
 वर्त॑ये। तद्व॒तं तत्स॒त्यम्। तद्व॒तं तच्छ॑केयम्। तेन॑ श॒केयं॑ तेन॑
 राध्या॑सम्॥२१॥

यद्घ॑र्मः पर्य॑वर्तयत्। अन्ता॑न्पृथि॒व्या दि॒वः। अ॒ग्निरी॑शान्
 ओज॑सा। वरु॑णो धी॒तिभिः॑ स॒ह। इन्द्रो॑ म॒रुद्भिः॑ सखि॑भिः

स॒ह। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑। तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑।
 शिर॒स्तप॑स्याहि॒तम्। वै॒श्वान॑रस्य॒ तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य॒
 नि॒ वर्त॑ये। स॒त्येन॒ परि॑ वर्तये। तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये।
 शि॒वेना॒स्योप॑ वर्तये। श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये। तद्व॑तं तत्स॒त्यम्।
 तद्व॑तं तच्छ॒केयम्। तेन॑ श॒केयं॒ तेन॑ राध्यासम्॥२२॥

यो अ॒स्याः पृ॑थि॒व्यास्त्व॒चि। नि॒वर्त॑य॒त्योष॑धीः। अ॒ग्निरी॑शान्
 ओज॑सा। वरु॑णो धी॒तिभिः॑ सह। इन्द्रो॑ म॒रुद्भिः॑ सखि॒भिः
 सह। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑। तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑।
 शिर॒स्तप॑स्याहि॒तम्। वै॒श्वान॑रस्य॒ तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य॒
 नि॒ वर्त॑ये। स॒त्येन॒ परि॑ वर्तये। तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये।
 शि॒वेना॒स्योप॑ वर्तये। श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये। तद्व॑तं तत्स॒त्यम्।
 तद्व॑तं तच्छ॒केयम्। तेन॑ श॒केयं॒ तेन॑ राध्यासम्॥२३॥

एकं॑ मा॒समु॑द॒सृज॑त्। प॒रमे॒ष्टी प्र॒जाभ्यः॑। तेना॑भ्यो॒ मह॑
 आव॑हत्। अ॒मृतं॑ म॒र्त्याभ्यः॑। प्र॒जाम॑नु॒ प्र जा॑यसे। तदु॑ ते
 म॒र्त्यामृ॑तम्। येन॒ मासा॑ अर्ध॒मासाः॑। ऋ॒तवः॑ परि॒वत्स॑राः।
 येन॒ ते ते॑ प्रजापते। ई॒जान॑स्य॒ न्यव॑र्तयन्। तेना॒हम॑स्य
 ब्र॒ह्म॑णा। नि॒वर्त॑यामि जी॒वसे॑। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑।
 तप॒ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑। शिर॒स्तप॑स्याहि॒तम्। वै॒श्वान॑रस्य॒

तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्। तद्वृतं तच्छक्रेयम्। तेन शक्रेयं तेन
राध्यासम्॥ २४॥

परिवर्तये सहाभिवर्तय उष्णिहां राध्यासं न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारिं च। (ऋतमेव षोडश।
यद्घर्मो यो अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः)॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वता। तदसुरा अकुर्वता। तेऽसुरा ऊर्ध्वं
पृष्ठेभ्यो नापश्यन्। ते केशानग्रेऽवपन्ता। अथ श्मश्रूणि।
अथोपपक्षौ। ततस्तेऽवाञ्च आयन्। पराऽभवन्। यस्यैवं
वपन्ति। अवाङेति॥ २५॥

अथो परैव भवति। अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्। त
उपपक्षावग्रेऽवपन्ता। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्। ततस्ते-
ऽभवन्। सुवर्गं लोकमायन्। यस्यैवं वपन्ति। भवत्यात्मना।
अथो सुवर्गं लोकमेति॥ २६॥

अथैतन्मनुर्वत्रे मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत्।
अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्राजायत प्रजयां
पशुभिः। यस्यैवं वपन्ति। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते।

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन्। ते सं॑वत्स॒रे व्याय॑च्छन्त।
तान्दे॒वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒वाभि प्रायु॑ञ्जत॥२७॥

वै॒श्वदे॒वेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जतेन्द्रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि
चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। व॒रुण॑प्र॒घासै॑श्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒
वरु॑णरा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च।
सा॒कमे॒धैश्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒ सोम॑रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑
नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। या सं॑वत्स॒र उप॑जी॒वाऽऽसी॑त्।
तामे॑षामवृञ्जत। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। परा॑ऽसु॒राः॥२८॥

य ए॒वं वि॒द्वाःश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्य॑जते। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॑क्त्वा।
शी॒रुषं॑ नि च॒ वर्त॑यते॒ परि॑ च। यैषा सं॑वत्स॒र उप॑जी॒वा।
वृ॒द्धे तां॑ भ्रातृ॑व्यस्य। क्षु॒धाऽस्य॑ भ्रातृ॑व्यः॒ परा॑ भवति।
लो॒हिता॒य॒सेन॑ नि वर्त॑यते। यद्वा इ॒माम॒ग्निर्ऋ॒तावा॑गते
निव॑र्तयति। ए॒तदे॒वैना॑ रूपं कृ॒त्वा निव॑र्तयति। सा ततः॒
श्वश्वो॑ भूय॑सी भव॑न्त्येति॥२९॥

प्र जा॑यते। य ए॒वं वि॒द्वाँल्लो॒हिता॒य॒सेन॑ निव॑र्तयते। ए॒तदे॒व रूपं॑
कृ॒त्वा नि वर्त॑यते। स ततः॒ श्वश्वो॑ भूया॒न्भव॑न्नेति। प्रै॒व जा॑यते।
त्रे॒ण्या श॑ल॒ल्या नि वर्त॑येत। त्री॒णि त्री॒णि वै दे॒वाना॑मृ॒द्धानि॑।

त्रीणि छन्दांसि। त्रीणि सर्वानि। त्रयं इमे लोकाः॥३०॥
 ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति। यच्चातुर्मास्य-
 याज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्य आवृश्चेत्। चतुषु चतुषु मासेषु
 नि वर्तयेत्। पुरोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनाव्रस्काय।
 देवानां वा एष आनीतः। यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवं विद्वान्नि
 च वर्तयते परि च। देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां
 पशूनभि मन्यते॥३१॥

एत्येत्युक्तासुरा एति लोका मन्यते॥ [६]

आयुषः प्राणं सन्तनु। प्राणादपानं सन्तनु। अपानाद्वायुं
 सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषः श्रोत्रं सन्तनु।
 श्रोत्रान्मनः सन्तनु। मनसो वाचं सन्तनु। वाच आत्मानं
 सन्तनु। आत्मनः पृथिवीं सन्तनु। पृथिव्या अन्तरिक्षं
 सन्तनु। अन्तरिक्षादिवं सन्तनु। दिवं सुवं सन्तनु॥३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥ [७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान
 नवतीर्नवं। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्।
 तद्विदच्छर्याणावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्।

इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा।
सम्मिश्र आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय
चक्षसे। आ सूर्यः रोहयद्विवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्र
वाजेषु नो अवा। सहस्रप्रधनेषु च॥३४॥

उग्र उग्राभिरूतिभिः। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रः स दामने कृतः।
ओजिष्ठः स बलं हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो
न सम्भृतः। सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः॥३५॥

बृहच्चास्तृतः॥

[८]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स प्रजापतिरिन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रमप
न्यधत्त। नेदेनमसुरा बलीयाः सोऽहनन्निति। प्रह्लादो ह वै
कायाधवः। विरोचनः स्वं पुत्रमप न्यधत्त। नेदेनं देवा
अहनन्निति। ते देवाः प्रजापतिमुपसमेत्योचुः। नाराजकस्य
युद्धमस्ति। इन्द्रमन्विच्छामेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन्॥३६॥
तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दन्। तमिष्टिभिरन्वैच्छन्। तमिष्टिभिरन्व-
विन्दन्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता इष्टय

इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तस्मां
 एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपालं दीक्षणीयं निरवपन्।
 तदपद्रुत्यातन्वत। तान्यन्नीसंयाजान्तु उपानयन्॥३७॥

ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। ते प्रायणीयमभि समारोहन्।
 तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छुय्वन्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव
 कृत्वोदद्रवन्। त आतिथ्यमभि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत।
 तानिडान्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। तस्मादेता
 एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव९ हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्यु वै मनुष्याः
 कुर्वते। ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम। तन्नोऽसुराः
 पाप्माऽनुविन्दन्ति। उपा९शूपसदा चराम। तथा नोऽसुराः
 पाप्मा नानुवेत्स्यन्तीति। त उपा९शूपसदमतन्वत। तिस्र एव
 सामिधेनीरनूच्य॥३९॥

स्रुवेणाधारमाधार्य। तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं
 जुह्वां चक्रुः। उग्रं वचो अपावधीन्त्वेषं वचो अपावधी९
 स्वाहेति। अशनयापिपासे ह वा उग्रं वचः। एनश्च वैरहत्यं
 च त्वेषं वचः। एत९ ह वाव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं

दे॒वा अप॑जघ्निरे। तथो॑ ए॒वैतदे॑वंविद्यज॑मानः। ति॒स्र ए॒व
सा॑मिधेनीर॒नूच्य॑। सु॒वेणा॑घा॒रमा॒घार्य॑॥४०॥

ति॒स्रः परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा। सु॒वेणो॑प॒सदं॑ जुहोति। उ॒ग्रं वचो॑
अपा॑वधीन्त्वे॒षं वचो॑ अपा॑वधी॒ऽस्व॒हेति॑। अ॒श॒न॒यापि॒पासे॑
ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑। ए॒नश्च॒ वैर॑हत्यं च त्वे॒षं वचः॑। ए॒तमे॒व
तच्च॑तु॒र्धावि॑हितं पा॒प्मानं॑ यज॑मा॒नोऽपं॑ हते। ते॑ऽभि॒नीये॒वाहः॑
प॒शुमा॑ऽल॒भन्त। अहं॑ ए॒व तद्दे॒वा अव॑र्ति पा॒प्मानं॑
मृ॒त्युमप॑जघ्निरे। तेना॑भि॒नीये॒व रात्रेः॑ प्राच॑रन्। रात्रि॑या ए॒व
तद्दे॒वा अव॑र्ति पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युमप॑जघ्निरे॥४१॥

तस्मा॑दभि॒नीये॒वाहः॑ प॒शुमा॑ ल॒भेत। अहं॑ ए॒व तद्यज॑मा॒नोऽव॑र्ति
पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्या॒नपं॑ नुदते। तेना॑भि॒नीये॒व रात्रेः॑ प्रच॑रेत्।
रात्रि॑या ए॒व तद्यज॑मा॒नोऽव॑र्ति पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्या॒नपं॑ नुदते।
स ए॒ष उ॑पवस॒थीये॑ऽहं द्विदे॒वत्यः॑ प॒शुरा॑ ल॒भ्यते। द्वयं॑ वा
अ॒स्मिँल्लो॒के यज॑मानः। अ॒स्थिं च॑ मा॒ऽसं च॑। अ॒स्थिं चै॒व
तेन॑ मा॒ऽसं च॑ यज॑मानः स॒ऽस्कु॑रुते। ता वा ए॒ताः प॒ञ्च
दे॒वताः॑। अ॒ग्नीषो॑मा॒वग्नि॑र्मि॒त्रावरु॑णौ॥४२॥

प॒ञ्चप॒ञ्ची वै यज॑मानः। त्वद्वा॒ऽस॒ऽस्ना॒वाऽस्थि॑ म॒ज्जा।

ए॒तमे॒व तत्प॑ञ्चधाविहितमा॒त्मानं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति।
 भेष॒जता॑यै निर्वरुण॒त्वाय॑। त॒स्रसप्त॑भिश्छन्दा॒भिः प्रा॒तर॑ह्वयन्।
 तस्मा॑त्सप्त च॒तुरु॑त्तराणि छन्दा॒सि प्रा॒तरनु॑वा॒केऽनू॑च्यन्ते।
 तमे॒तयो॑पस॒मेत्यो॑पासीदन्। उपा॑स्मै गायता नर॒ इति॑।
 तस्मा॑दे॒तया॑ बहिष्पवमान उ॒पस॒द्यः॥ ४३॥

ऐच्छन्ननय॑ऽस्तिष्ठन्तेऽनूच्यानूच्यं स्रुवेणा॑धारमा॒धार्य॑ रात्रि॒या ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्ति॑ पा॒प्मानं॑
 मृत्युमप॑जघ्निरे मि॒त्रावरु॑णौ नव॑ च (दे॒वा यज॑मानो दे॒वा दे॒वा यज॑मानो यज॑मानः प्राच॑रं
 प्रच॑रे॒दाल॑भन्ताल॑भेत मृत्युमप॑जघ्निरे भ्रातृ॑व्यान्॥)॥ [९]

स स॑मु॒द्र उ॑त्तर॒तः प्रा॒ज्वल॑द्भूम्यन्तेन॑। ए॒ष वा॒व स स॑मु॒द्रः।
 यच्चा॒त्वा॒लः। ए॒ष उ॑वे॒व स भू॑म्यन्तः। यद्वै॒द्यन्तः॑। तदे॒तत्रि॑शलं
 त्रि॑पू॒रुष॑म्। तस्मा॒त्तं त्रि॑वित॒स्तं ख॑नन्ति। स सु॑वर्णरज॒ताभ्या॑
 कु॒शीभ्या॑ परिगृहीत आसीत्। तं यद॒स्या अ॒ध्यज॑नयन्।
 तस्मा॑दादित्यः॥ ४४॥

अथ॒ यत्सु॑वर्णरज॒ताभ्या॑ कु॒शीभ्या॑ परिगृहीत आसीत्।
 साऽस्य॑ कौशिकता॑। तं त्रि॒वृता॑ऽभि प्रास्तु॑वत। तं
 त्रि॒वृता॑ऽददत। तं त्रि॒वृता॑ऽहरन्। याव॑ती त्रि॒वृतो॑ मात्रा॑।
 तं प॑ञ्चद॒शेना॒भि प्रास्तु॑वत। तं प॑ञ्चद॒शेना॑ददत। तं
 प॑ञ्चद॒शेना॑हरन्। याव॑ती पञ्चद॒शस्य॑ मात्रा॑॥ ४५॥

त९ सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। त९ सप्तदशेनाददत।
 त९ सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य
 सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत्। तमेकवि९शेनाभि
 प्रास्तुवत। तमेकवि९शेनाददत। तमेकवि९शेनाहरन्।
 यावत्येकवि९शस्य मात्रा। ते यत्रिवृतां स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तं त्रिवृतैव हरन्ति। यावती
 त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम
 उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्।
 मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन
 स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा
 वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चदश्यामापूर्यते।
 चन्द्रमस एवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति।
 अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते।
 त९ सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतेरेवैनं
 तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति। अथ

यदेकविंशेन स्तुवते॑। एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते।
तमेकविंशेनैव हरन्ति। यावत्येकविंशस्य मात्रा॑। असौ
वा आदित्य एकविंशः। आदित्यस्यैवैनं तत्॥४९॥

मात्रां सायुज्यं सलोकतां गमयन्ति। ते कुशयौ।
व्यघ्नन्। ते अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाभवत्।
रज्जता रात्रिः। स यदादित्य उदेति॑। एतामेव तत्सुवर्णां
कुशीमनु समेति॑। अथ यदस्तमेति॑। एतामेव तद्रज्जतां
कुशीमनुसंविशति॑। प्रह्लादो ह वै कायाधिवः। विरोचनं
स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्। तस्मात्प्रदरादुदकं
नाचामेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं
तद्विंशति चत्वारि च॥

[१०]

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पञ्च। कलिः
सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्। तदाहुः।
कृतमानि तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमा इति।
त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविंशः॥५१॥

एतानि वाव तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमाः।

सोऽब्रवीत्। सप्तदशेन ह्रियमाणो व्यलेशिषि। भिषज्यत
मेति। तमश्विनौ धानाभिरभिषज्यताम्। पूषा करम्भेण।
भारती परिवापेण। मित्रावरुणौ पयस्यया। तदाहुः॥५२॥

यदश्विभ्यां धानाः। पूष्णः करम्भः। भारत्यै परिवापः।
मित्रावरुणयोः पयस्याऽथ। कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव
यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एतैर्हविर्भि-
रभिषज्यः स्तस्मादिति। तं वसवोऽष्टाकपालेन प्रातः
सवनेऽभिषज्यन्। रुद्रा एकादशकपालेन माध्यं दिने सवने।
विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने॥५३॥

स यदष्टाकपालान्प्रातः सवने कुर्यात्। एकादशकपालान्माध्यं
दिने सवने। द्वादशकपालांस्तृतीयसवने। विलोमं
तद्यज्ञस्य क्रियेत। एकादशकपालानेव प्रातः सवने कुर्यात्।
एकादशकपालान्माध्यं दिने सवने। एकादशकपालां-
स्तृतीयसवने। यज्ञस्य सलोमत्वाय। तदाहुः। यद्वसूनां
प्रातः सवनम्। रुद्राणां माध्यं दिनं सवनम्। विश्वेषां
देवानां तृतीयसवनम्। अथ कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव
यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एतैर्हविर्भि-
रभिषज्यः स्तस्मादिति। तं वसवोऽष्टाकपालेन प्रातः सवने।
रुद्रा एकादशकपालेन माध्यं दिने सवने। विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने॥५४॥

षज्य॒ऽस्तस्मा॒दिति॑ ॥ ५४ ॥

ए॒कविं॒श आ॑हु॒स्तृतीय॑सव॒ने प्रा॑तः सव॒नं पञ्च॑ च ॥ ————— [११]

तस्या॒वाचो॑ऽवपा॒दाद॑बिभयुः । तमे॒तेषु॑ स॒प्तसु॑ छन्दः
स्वश्र॑यन् । यदश्र॑यन् । तच्छ्रा॑यन्ती॒यस्य॑ श्रायन्ती॒यत्वम्॑ ।
यदवा॑रयन् । तद्वा॑रवन्ती॒यस्य॑ वारवन्ती॒यत्वम्॑ । तस्या॒वाच
ए॒वाव॑पा॒दाद॑बिभयुः । तस्मा॑ ए॒तानि॑ स॒प्त च॑तु॒रुत्तरा॑णि
छन्दा॒ऽस्युपा॑दधुः । तेषा॒मति॑ त्री॒ण्यरि॑च्यन्त । न त्री॒ण्युद॑-
भवन् ॥ ५५ ॥

स बृ॒हती॑मे॒वास्पृ॑शत् । द्वाभ्या॑म॒क्षरा॑भ्याम् । अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒वा
तदा॑हुः । क॒त॒मा सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हती॑ । यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठत् ।
द्वाद॑श पौ॒र्णमा॒स्यः । द्वाद॑शाष्ट॒काः । द्वाद॑शमा॒वास्याः॑ । ए॒षा
वाव॑ सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हती॑ ॥ ५६ ॥

यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठ॒दिति॑ । यानि॑ च॒ छन्दा॑ऽस्य॒त्यरि॑च्यन्त ।
यानि॑ च॒ नोद॑भवन् । तानि॑ निर्वी॒र्या॑णि ही॒नान्य॑मन्यन्त ।
साऽब्र॑वीद्धृ॒हती॑ । मामे॒व भू॒त्वा । मामुप॑ सऽश्र॑यतेति ।
च॒तुर्भि॑र॒क्षरै॑रनुष्टु॒ग्बृ॒हतीं॑ नोद॑भवत् । च॒तुर्भि॑र॒क्षरैः॑ प॒ङ्क्तिर्बृ॒हती॑-
मत्य॑रिच्यत । तस्या॑मे॒तानि॑ च॒त्वार्य॑क्षरा॒ण्यप॑च्छि॒द्या-

दधात्॥५७॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। अष्टाभिरक्षरैरुष्णिग्बृहतीं नोदभवत्। अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात्। ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री बृहतीं नोदभवत्। द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥५८॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। छन्दांसि रथो मे भवत। युष्माभिरहमेतमध्वानमनु सञ्चरणीति। तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम्। उष्णिक् त्रिष्टुप् प्रष्ट्यौ। अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ। बृहत्येवोद्धिरभवत्। स एतं छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु समंचरत्। एतं ह वै छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु सञ्चरति। येनैष एतत्सञ्चरति। य एवं विद्वान्सोमेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥५९॥

अभवन्वाव सा देवाक्षरा बृहत्यदधाद्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधादास्थाय पद्व॥—————[१२]

अग्नेः कृत्तिका यत्पुण्यं देवस्य सवितुर्ब्रह्मवादिनः कत्युतमेव देवा वा आयुषः प्राणमिन्द्रो

दधी॒चो दे॒वासु॒राः स प्र॒जाप॑तिः स सं॒मुद्रो॒ ये वै च॒त्वार॑स्तस्यावा॒चो द्वा॑द॒श॥१२॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिका॑ दे॒वगृ॑हा ऋ॒तमे॒वर्ध्या॑मे॒व ति॒स्रः परा॑ची॒र्ये वै च॒त्वारो॒ नव॑पञ्चा॒शत्॥५१॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिका॑ य उ॒ चैनमे॒वं वेद॑॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाशं॑मु॒ष्टाकं॑पालं॒ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यञ्चः॑ श॒म्याया॑
अव॒शीय॑न्ते। तन्नैर्ऋ॒तमेक॑कपालम्। इ॒यं वा अनु॑मतिः। इ॒यं
निर्ऋ॑तिः। नैर्ऋ॒तेन॒ पूर्वे॑ण प्रच॑रति। पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं
पूर्वा॑ नि॒रव॑दयते। एक॑कपालो भवति। ए॒कधै॑व निर्ऋ॑तिं
नि॒रव॑दयते। यदहु॑त्वा गा॒र्हप॑त्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॒त्वाऽग्नि॑रनु॒त्थाय॑। अध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इत्या॑ह। आहु॑त्यै॒वैनं॑ शमयति।
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न यज॑मानः। ए॒कोल्मु॑केन॒ यन्ति॑। तद्धि
निर्ऋ॑त्यै भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं यन्ति। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै
दिक्। स्वा॒यामे॑व दि॒शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॒कृत॑ इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या आ॒यत॑नम्।
स्व ए॒वाय॑तने॒ निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष ते॑ निर्ऋ॑ते भा॒ग
इत्या॑ह। नि॒र्दि॑शत्यै॒वैनाना॑म्। भू॒ते ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह।
भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॑ इत्या॑ह। अ॒हंस॑ ए॒वैनं॑

मुञ्चति। अङ्गुष्ठाभ्यां जुहोति॥३॥

अन्तत एव निरृतिं निरवदयते। कृष्णं वासः कृष्णतूष्णं दक्षिणा। एतद्वै निरृत्यै रूपम्। रूपेणैव निरृतिं निरवदयते। अप्रतीक्षमायन्ति। निरृत्या अन्तर्हित्यै। स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते। आनुमतेन प्रचरति। इयं वा अनुमतिः॥४॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते। धेनुर्दक्षिणा। इमामेव धेनुं कुरुते। आदित्यं चरुं निर्वपति। उभयींष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते। दैवीषु च मानुषीषु च। वरो दक्षिणा। वरो हि राज्यं समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति। अग्निः सर्वा देवताः॥५॥

विष्णुर्यज्ञः। देवताश्चैव यज्ञं चाव रुन्धे। वामनो वही दक्षिणा। यद्वही। तेनाग्नेयः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति। अग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन्ति। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो
 वृत्रं हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याध्यत। स
 एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। तेन वै स
 देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध। यदैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपति।
 देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च यजमानोऽवरुन्धे। ऋषभो वही
 दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालं
 निर्वपति। ऐन्द्रं दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्।
 यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते। यदैन्द्रं दधि॥८॥

इन्द्रियमेवावरुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
 तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावतीर्वै प्रजा
 ओषधीनामहुतानामाश्जन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं
 भवति हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥९॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्।
 तावेतमैन्द्राग्रं द्वादशकपालं निर्वृणाताम्। यदैन्द्राग्नौ
 भवत्युज्जित्यै। द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः।
 संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति। वैश्वदेवं

वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यः श्यामाकं चरुं
निर्वपति। सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा। अकृष्टपच्यमेवास्मै
स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यः हि देवतया वासः
समृद्धौ। सरस्वत्यै चरुं निर्वपति। सरस्वते चरुम्।
मिथुनमेवाव रुन्धे। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। एति
वा एष यज्ञमुखादध्याः। योऽग्नेर्देवताया एति। अष्टावेतानि
हवीर्षि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रोऽग्निः। तेनैव
यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति॥११॥

ईयुर्निर्वदयतेऽङ्गुष्ठाभ्यां जुहोत्यनुमतिर्देवता निर्वपति वही दक्षिणा यद्वेन्द्रं दध्यपराभावाय
स्वदयति गावौ दक्षिणा समृद्धौ षट्॥ [१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न
प्राजायन्त। सोऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति।
स प्रजापतये शुचमदधात्। सोऽशौचत्प्रजामिच्छमानः।
तस्माद्यं च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शौचतः
प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥
सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती

वाचंमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य
 प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः।
 संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राज्जनयत्। ताः प्रजा जाता
 मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्।
 ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरूप्यते।
 यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति।
 सप्तगणा वै मरुतः। गणश एवास्मै विशं कल्पयति। स
 प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः
 सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्व्युदहरत्।
 तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्।
 यदामिक्षा। यद्व्युद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति।
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रज्जनयति।
 वाजिनमानयति। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
 द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवति। प्रजा एव प्रजाता

द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति। देवासुराः संयत्ता
आसन्। सोऽग्निर्ब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति
सोमोऽब्रवीत्। मया राजा जेष्यथेति। मां तृतीयमिति
सविता। मया प्रसूता जेष्यथेति। मां चतुर्थीमिति सरस्वती।
इन्द्रियं वोऽहं धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया
प्रतिष्ठया जेष्यथेति॥१७॥

तैऽग्निना मुखेनासुरानजयन्। सोमेन राजा। सवित्रा
प्रसूताः। सरस्वतीन्द्रियमदधात्। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्। ततो
वै देवा व्यजयन्त। यदेतानि हवींषि निरुप्यन्ते विजित्यै।
नोत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। अजाता इव
ह्येतर्हि पशवः॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्बृद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतर्हि पशवः॥ [२]

त्रिवृद्धर्हिर्भवति। माता पिता पुत्रः। तदेव तन्मिथुनम्। उल्बं
गर्भो जरायुः। तदेव तन्मिथुनम्। त्रेधा बर्हिः सन्नद्धं भवति।
त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। एकधा पुनः
सन्नद्धं भवति। एकं इव ह्ययं लोकः॥१९॥

अ॒स्मिन्ने॒व तेन॑ लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ । प्र॒सु॒वो भ॒वन्ति॑ ।
 प्र॒थ॒म॒जा॒मे॒व पु॒ष्टि॒मव॑रुन्धे । प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ ।
 पृ॒षदा॒ज्यं गृ॑ह्णाति । प॒शवो॑ वै पृ॒षदा॒ज्यम् । प॒शून्ने॒वाव॑ रुन्धे ।
 प॒ञ्च॒गृ॒हीतं॑ भ॒वति॑ । पा॒ङ्गा हि प॒शवः॑ । ब॒हुरू॒पं भ॑वति ॥ २० ॥

ब॒हुरू॒पा हि प॒शवः॑ स॒मृद्धौ॑ । अ॒ग्निं म॑न्थन्ति । अ॒ग्नि॒मु॒खा
 वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत । यद॒ग्निं म॑न्थन्ति ।
 अ॒ग्नि॒मु॒खा ए॒व तत्प्र॒जा यज॑मानः सृजते । न॒व प्र॒याजा॑
 इ॒ज्यन्ते॑ । न॒वानू॒याजाः॑ । अ॒ष्टौ ह॒वी॒ऽषि॑ । द्वा॒वा॒घा॒रौ ।
 द्वा॒वा॒ज्य॒भागौ॑ ॥ २१ ॥

त्रि॒॒ऽश॒त्स॒म्प॑द्यन्ते । त्रि॒॒ऽश॒दक्ष॑रा वि॒राट् । अ॒न्नं वि॒राट् ।
 वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑रुन्धे । यज॑मानो वा ए॒क॒क॒पालः॑ । तेज॒
 आ॒ज्यम् । यदे॒क॒क॒पाल॑ आ॒ज्य॑मानय॑ति । यज॑मानमे॒व
 तेज॑सा॒ सम॑र्धयति । यज॑मानो वा ए॒क॒क॒पालः॑ । प॒शव॑
 आ॒ज्यम् ॥ २२ ॥

यदे॒क॒क॒पाल॑ आ॒ज्य॑मानय॑ति । यज॑मानमे॒व प॒शुभिः॑
 सम॑र्धयति । यद॒ल्प॑मानय॑त् । अ॒ल्पा ए॒नं प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॑
 उ॒प॒ति॒ष्ठेरन् । यद्व॒ह्वा॒नय॑त् । ब॒हव॑ ए॒नं प॒शवो॑ऽभु॒ञ्जन्त॑

उप॑तिष्ठेरन्। ब॒ह्वा॑नीया॒विः पृ॑ष्ठं कुर्यात्। ब॒हव॑ ए॒वैनं॑
प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॑ उप॑तिष्ठन्ते। यज॑मानो वा ए॒क॑कपालः।
यदे॒क॑कपालस्याव॒द्येत्॥ २३ ॥

यज॑मान॒स्याव॑द्येत्। उ॒द्वा मा॒द्येद्यज॑मानः। प्र वा॑ मीयेत।
स॒कृदे॒व हो॑त॒व्यः। स॒कृदि॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः। हु॒त्वाऽभि॑
जु॑होति। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कं ग॑मयित्वा। तेज॑सा
सम॑र्धयति। यज॑मानो वा ए॒क॑कपालः। सु॒व॒र्गो लो॒क
आ॑हवनीयः॥ २४ ॥

यदे॒क॑कपालमाहवनीये जु॑होति। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कं
ग॑मयति। यद्ध॒स्तेन॑ जुहुयात्। सु॒व॒र्गाल्लो॒काद्यज॑मानमव॒-
वि॒ध्येत्। स्रु॒चा जु॑होति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।
यत्प्रा॒ङ्घ्ये॑त। दे॒वलो॒कम॒भिज॑येत्। यद्व॒क्षिणा॑ पि॒तृलो॒कम्।
यत्प्र॒त्यक्॥ २५ ॥

रक्षा॑सि य॒ज्ञं ह॑न्युः। यदुद॒ङ्घ्रिः। म॒नुष्य॑लो॒कम॒भिज॑येत्।
प्रति॑ष्ठितो होत॒व्यः। ए॒क॑कपालं वै प्रति॑तिष्ठन्तं द्यावा॑पृथि॒वी
अनु॑ प्रति॑तिष्ठतः। द्यावा॑पृथि॒वी ऋ॒तवः॑। ऋ॒तून् य॒ज्ञः। य॒ज्ञं
यज॑मानः। यज॑मानं प्र॒जाः। तस्मा॑त्प्रति॑ष्ठितो होत॒व्यः॥ २६ ॥

वा॒जिनो॑ यजति। अ॒ग्निर्वा॒युः सूर्यः॑। ते वै वा॒जिनः॑। ताने॒व
तद्य॑जति। अथो खल्वा॑हुः। छन्दा॑ंसि वै वाजिन॒ इति॑।
तान्ये॒व तद्य॑जति। ऋ॒क्सामे॒ वा इन्द्र॑स्य॒ हरी॑ सोम॒पानौ॑।
तयोः॑ परि॒धय॑ आ॒धानम्॑। वाजि॑नं भाग॒धेयम्॑॥२७॥

यदप्र॑हृत्य परि॒धीं जु॑हुयात्। अ॒न्तरा॑धानाभ्यां घा॒सं प्रय॑च्छेत्।
प्र॒हृत्य॑ परि॒धीं जु॑होति। निरा॑धानाभ्यामे॒व घा॒सं प्रय॑च्छति।
ब॒र्हिषि॑ विषि॒ञ्चन्वाजि॑न॒मा न॑यति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। रेतो॑
वाजि॑नम्। प्र॒जास्वे॒व रेतो॑ दधाति। स॒मुप॒हूय॑ भक्षयन्ति।
ए॒तत्सो॑मपीथा ह्ये॒ते। अथो॑ आ॒त्मन्ने॒व रेतो॑ दधते। यज॑मान
उत्त॑मो भ॑क्षयति। प॒शवो॑ वै वाजि॑नम्। यज॑मान ए॒व
प॒शून्प्रति॑ष्ठापयन्ति॥२८॥

लो॒को ब॑हुरूपं भ॑वत्याज्यभागौ प॒शव॑ आज्यमव॒द्येदा॑हव॒नीयः॑ प्र॒त्यक्त॑स्मात्प्रति॑ष्ठितो होत॒व्यो
भाग॑धेयमे॒ते च॒त्वारि॑ च॥_____ [३]

प्र॒जाप॑तिः सवि॒ता भू॒त्वा प्र॒जा अ॑सृजत। ता ए॒न॒मत्य॑मन्यन्त।
ता अ॑स्मा॒दपा॑क्रामन्। ता वरु॑णो भू॒त्वा प्र॒जा
वरु॑णेनाग्राहयत्। ताः प्र॒जा वरु॑णगृहीताः। प्र॒जाप॑तिं
पुन॑रुपा॒धावन्ना॒थमि॒च्छमा॑नाः। स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्वरु॑ण-
प्रघा॑सान॑पश्यत्। तां निर॑वपत्। तैर्वै स प्र॒जा

वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा निरुप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासां दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत्। सव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीयान्दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीयान्दक्षिणतो वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति। तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञाभिजितुः ह्यस्य। पृथमात्राद्वेदी असम्भिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मात्पृथमात्रं व्यसौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुप वपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्वेवावरुन्धे। अथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवीःषि। अथैष ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति॥३१॥

प्राणापानावेवावरुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवावरुन्धे। मारुत्यामिक्षा भवति। वारुण्यामिक्षा। मेषी च मेषश्च भवतः। मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशौ भवतो मेध्यत्वाय॥३२॥

शमीपुर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति।
 प्रजापतिमन्नाद्यं नोपानमत्। स एतेन शतेध्मेन हविषा-
 ऽन्नाद्यमवारुन्ध। यत्परः शतानि शमीपुर्णानि भवन्ति।
 अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। सौम्यानि वै करीराणि। सौम्या खलु
 वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति। यत्करीराणि भवन्ति।
 सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुन्धे। काय एककपालो
 भवति। प्रजानां कन्त्वाय। प्रतिपूरुषं करम्भपात्राणि भवन्ति।
 जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्।
 जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति॥ ३३॥

निरूप्यन्तै भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥ [४]

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां
 मारुतीम्। अपधुरमेवैनां युनक्ति। अथो ओजं एवासांमव
 हरति। तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः।
 मारुत्या पूर्वया प्रचरति। अनृतमेवाव यजते। वारुण्योत्तरया।
 अन्तत एव वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः करोति॥ ३४॥
 तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति।
 तत्पार्ष्णीयान्करोति। पर्त्नी वाचयति। मेध्यामेवैनां करोति।

अथो तप एवैनामुप नयति। यज्ञारं सन्तन्न प्रब्रूयात्।
प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्।
निर्दिश्यैवेनं वरुणपाशेन ग्राहयति॥ ३५॥

प्रघास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवेनाम्।
यत्पत्नीं पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात्। निर्वीर्यो यजमानः स्यात्।
यजमानोऽन्वाह। आत्मन्नेव वीर्यं धत्ते। उभौ याज्यां
सवीर्यत्वाय। यद्गामे यदरण्य इत्याह। यथोदितमेव वरुणमव
यजते। यजमानदेवत्यो वा आहवनीयः॥ ३६॥

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः। यदाहवनीये जुहुयात्। यजमानं
वरुणपाशेन ग्राहयेत्। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। भ्रातृव्यमेव
वरुणपाशेन ग्राहयति। शूर्पेण जुहोति। अन्यमेव वरुणमव
यजते। शीर्षन्नधि निधाय जुहोति। शीर्षत एव वरुणमव
यजते। प्रत्यङ्घ्रिं जुहोति॥ ३७॥

प्रत्यङ्घ्रिं वरुणपाशान्निर्मुच्यते। अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्याह।
देवाऽनृणं निरवदाय। अनृणा गृहानुप प्रेतेति वावैतदाह।
वरुणगृहीतं वा एतद्यज्ञस्य। यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते।

तुषाँश्च निष्कासश्च। तुषैँश्च निष्कासेन चावभृथमवैति।
वरुणगृहीतेनैव वरुणमवयजते। अपोऽवभृथमवैति॥ ३८॥
अप्सु वै वरुणः। साक्षादेव वरुणमवयजते। प्रतियुतो
वरुणस्य पाश इत्याह। वरुणपाशादेव निर्मुच्यते।
अप्रतीक्षमा यन्ति। वरुणस्यान्तरहित्यै। एधोऽस्येधिषीमही-
त्याह। समिधैवाग्निं नमस्यन्त उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो
मयि धेहीत्याह। तेज एवात्मन्धत्ते॥ ३९॥

करोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठ जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते॥ [५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीकवती
तनूः। तां प्रीणीत। अथासुरानभि भविष्यथेति। ते
देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्।
सोऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्य-
जनयत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥ ४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति।
अग्निमेवानीकवन्तुः स्वेन भागधेयेन प्रीणाति।
सोऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि
जनयते। असौ वा आदित्योऽग्निरनीकवान्। तस्य रश्मयो-

ऽनी॑कानि। सा॒क॒९ सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति। सा॒क्षादे॒वास्मा॒
अनी॑कानि जनयति। तेऽसु॑राः परा॑जिता॒ यन्तः॑। द्यावा॑पृथि॒वी
उपा॑श्रयन्॥४१॥

ते दे॒वा म॒रुद्भ्यः॑ सा॒न्तप॒नेभ्य॑श्च॒रुं निर॑वपन्। ता॒न्यावा॑पृथि॒वी-
भ्या॑मे॒वोभ॑यतः॒ सम॑तपन्। यन्म॒रुद्भ्यः॑ सा॒न्तप॒नेभ्य॑श्च॒रुं
निर्व॑पति। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒व तदु॑भ॒यतो॑ यज॑मानो
भ्रातृ॑व्यान्त्सन्त॑पति। म॒ध्यन्दि॑ने निर्व॑पति। तर्हि॒ हि
तेक्षि॑ष्ठं तप॑ति। च॒रुर्भ॑वति। सु॒र्वत॑ ए॒वैना॒न्त्सन्त॑पति। ते
दे॒वाः श्वो॑विज॒यिन्ः सन्तः॑। सर्वा॑सान्दु॒ग्धे गृ॑हमे॒धीयं॑ च॒रुं
निर॑वपन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्योप॑वसाम। कस्य॒ वाऽहे॑दम्। कस्य॒ वा श्वो॑
भ॑वितेति। स श्रु॒तोऽभ॑वत्। तस्याहु॑तस्य॒ नाश्न॑न्। न हि
दे॒वा अहु॑तस्या॒श्नन्ति॑। तेऽब्रु॑वन्। कस्मा॑ इ॒म॒९ हौ॑ष्याम्
इति॑। म॒रुद्भ्यो॑ गृ॒हमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन्। तं म॒रुद्भ्यो॑ गृ॒हमे॒धिभ्यो॑-
ऽजु॑हवुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। परा॑ऽसु॒राः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ म॒रुद्भ्यो॑
गृ॒हमे॒धिभ्यो॑ गृ॒हे जु॑ह्वति। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो

भवति। यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते। पशव्यं तत्। पाकत्रा वा
 एतत्क्रियते। यन्नेध्माबर्हिर्भवति। न सामिधेनीरन्वाहं॥४४॥
 न प्रयाजा इज्यन्ते। नानूयाजाः। य एवं वेद। पशुमान्भवति।
 आज्यभागौ यजति। यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति।
 मरुतो गृहमेधिना यजति। भागधेयेनैवैनान्तसमर्धयति।
 अग्निः स्विष्टकृतं यजति प्रतिष्ठित्यै। इडा॑न्तो भवति। पशवो
 वा इडा॑। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रतिष्ठति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडा॑न्तो भवति द्वे च॥—————[६]

यत्पत्नीं गृहमेधीयस्याश्जीयात्। गृहमेध्यैव स्यात्। वि त्वंस्य
 यज्ञ ऋध्येत। यन्नाश्जीयात्। अगृहमेधी स्यात्। नास्य यज्ञो
 व्यृद्धेत। प्रतिवेशं पचेयुः। तस्याश्जीयात्। गृहमेध्यैव भवति।
 नास्य यज्ञो व्यृद्ध्यते॥४६॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता अभवन्। आञ्जताभ्यञ्जता।
 अनु वत्सानवांसयन्। तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्। सा देवेषु
 लोकमवित्वा। असुरान्पुनरगच्छत्। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता
 भवन्ति। आञ्जतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनु वत्सान् वांसयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं

प्रहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं
 न्यदधुः। अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति।
 तानिन्द्रो निहितभाग उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय
 निष्कासं निदध्यात्। इन्द्र एवैनं निहितभाग उपावर्तते।
 गार्हपत्ये जुहोति॥४८॥

भागधेयेनैवैनं समर्धयति। ऋषभमाह्वयति। वषट्कार एवास्य
 सः। अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे।
 इन्द्रो वृत्रं हत्वा। परां परावतमगच्छत्। अपाराधमिति
 मन्यमानः। सोऽब्रवीत्। क इदं वेदिष्यतीति। तेऽब्रुवन्मरुतो
 वरं वृणामहे॥४९॥

अथ वयं वेदाम। अस्मभ्यमेव प्रथमं हविर्निरुप्याता
 इति। त एनमध्यक्रीडन्। तत्क्रीडिनां क्रीडित्वम्।
 यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमं हविर्निरुप्यते विजित्यै।
 साकं सूर्येणोद्यता निर्वपति। एतस्मिन्वै लोक इन्द्रो
 वृत्रमहन्त्समृद्धौ। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवींषि। एतद्वाह्मण
 ऐन्द्राग्रः। अथैष ऐन्द्रश्चरुर्भवति॥५०॥

उद्धारं वा एतमिन्द्र उदहरत। वृत्रं हत्वा। अन्यासुं

देवतास्वधिं। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति। उद्धारमेव तं यजमानः
उद्धरते। अन्यासु प्रजास्वधिं। वैश्वकर्मण एकंकपालो
भवति। विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽवरुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ च॥—————[७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुण-
प्रघासैर्वरुणपाशादमुञ्चत्। साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै
रुद्रं निरवादयत्। पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमगमयत्।
यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। ता
वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति। साकमेधैः प्रतिष्ठापयति।
त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत
एवोपवीय निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो
यदेव दक्षिणार्धेऽधि श्रयति। तेन दक्षिणावृत्त्। सोमाय
पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः
पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा

वै पि॒तरो॑ ब॒र्हिष॑दः। मा॒साने॒व प्री॑णाति। यस्मि॒न्वा ऋ॒तौ
पु॒रुषः॑ प्र॒मीय॑ते। सोऽस्या॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति। ब॒हुरू॒पा धा॒ना
भ॑वन्ति। अ॒होरा॒त्राणा॑म॒भिजि॑त्यै। पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒ष्वात्तेभ्यो॑
म॒न्थम्। अ॒र्धमा॒सा वै पि॒तरो॑ऽग्नि॒ष्वात्ताः॥५४॥

अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णाति। अ॒भिवा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे भ॑वति। सा हि
पि॒तृदे॒वत्य॑ दु॒हे। यत्पू॑र्णम्। तन्म॑नु॒ष्याणा॑म्। उ॒पर्य॑र्धो दे॒वाना॑म्।
अ॒र्धः पि॑तृणा॒म्। अ॒र्ध उ॑पम॒न्थति॑। अ॒र्धो हि पि॑तृणा॒म्।
ए॒कयो॑पम॒न्थति॑॥५५॥

एका॒ हि पि॑तृणा॒म्। द॒क्षिणो॑पम॒न्थति॑। द॒क्षिणा॑वृद्धि
पि॑तृणा॒म्। अना॑र॒भ्योप॑म॒न्थति॑। तद्धि पि॑तृ॒न्गच्छ॑ति।
इ॒मान्दि॑शं वेदि॒मुद्ध॑न्ति। उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑।
चतुः॑ स्र॒क्तिर्भ॑वति। सर्वा॒ ह्यनु॑ दि॒शः पि॒तरः॑। अ॒खाता॑
भ॑वति॥५६॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म्। म॒ध्यतो॑ऽग्निराधी॑यते। अ॒न्ततो॑
हि दे॒वाना॑माधी॑यते। व॒र्षीया॑नि॒ध्म इ॒ध्माद्भव॑ति
व्यावृ॑त्त्यै। परि॑श्रयति। अ॒न्तर्हि॑तो हि पि॑तृलो॒को
म॑नु॒ष्यलो॒कात्। यत्प॑रुषि दि॒नम्। तद्दे॒वाना॑म्। यद॑न्त॒रा।

तन्मनुष्याणाम्॥५७॥

यत्समूलम्। तत्पितृणाम्। समूलं बर्हिर्भवति व्यावृत्त्यै।
दक्षिणा स्तृणाति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। त्रिः पर्येति।
तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः
पर्येति। षट्स्वम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरं यजुषा गृहीयात्।
प्रमायुको यजमानः स्यात्। यन्न गृहीयात्। अनायतनः
स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमायुको भवति। नानायतनः।
यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्। यन्न परिदध्यात्।
रक्षांसि यज्ञं हन्युः। द्वौ परिधीं परिदधाति।
रक्षंसामपहत्यै। अथौ मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति।
यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः। त्रयस्त्रय एषां साकं
प्रमीयेरन्। एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति। एकैक एवैषामन्वश्चः
प्रमीयते। कशिपुं कशिपव्याय। उपबर्हणमुपबर्हण्याय।
आञ्जनमाञ्जन्याय। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय। यथाभागमे-
वैनान्प्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानं शिष्वान्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्मीयते

पञ्च च॥

[८]

अग्रये देवेभ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह।
उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। एकामन्वाह। एका हि
पितृणाम्। त्रिरन्वाह। त्रिर्हि देवानाम्। आघारावाघारयति।
यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै। नार्षेयं वृणीते। न होतांरम्॥६१॥

यदार्षेयं वृणीत। यद्धोतांरम्। प्रमायुको यजमानः स्यात्।
प्रमायुको होता। तस्मान्न वृणीते। यजमानस्य होतुर्गोपीथाय।
अपं बर्हिषः प्रयाजान् यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव
मृत्योरुत्सृजति। आज्यभागौ यजति॥६२॥

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति। प्राचीनावीती सोमं यजति।
पितृदेवत्या हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च ह्येता
देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्ये। याज्या देवता वषट्कारः। ता एव
प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह।
प्रणयति द्वितीयया। गुमयति याज्यया। तृतीये वा
इतो लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्यया-

ऽत्यानयति। रात्रियै द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति।
दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्ङुति क्रामति व्यावृत्त्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधा
नम् इति वर्षद्वरोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्। सोममग्रे
यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं यजति।
संवत्सरो वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति।
पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति।
पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः।
ते पितरोऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं
यजति। य एव पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्तै
तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र
पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदञ्चो
निष्क्रामन्ति। एषा वै मनुष्याणां दिक्। स्वामेव तद्दिशमनु
निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्मै तद्धवते। यत्सत्याहवनीये।
 अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं
 कृत्वा। पितृन्निरवदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति।
 य आतमितोरुपतिष्ठन्ते। सुसुन्दशं त्वा वयमित्याह॥६८॥
 प्राणो वै सुसुन्दक्। प्राणमेवात्मन्दधते। योजा न्विन्द्र ते
 हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्तु हीति
 गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति
 वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते।
 अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह।
 अपः परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो तर्पयत्येव। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। य एवं वेद।
 अपं बर्हिषावनूयाजौ यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव
 मृत्योरुत्सृजति। चतुरः प्रयाजान् यजति। द्वावनूयाजौ।
 षट्स्पर्धन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतून्नेव प्रीणाति। न पत्यन्वास्ते।
 न संयाजयन्ति। यत्पत्यन्वासीत। यत्संयाजयेयुः।
 प्रमायुका स्यात्। तस्मान्नान्वास्ते। न संयाजयन्ति। पत्नियै
 गोपीथाय॥७०॥

होतारमाज्यभागौ यजति सन्ततमवदयति व्यावृत्त्यै बर्हिषदौ यजति तमेव तद्यजत्यनु

निष्क्रामन्त्याहैनानृतवो नवं च॥ _____ [९]

प्र॒ति॒पू॒रु॒षमे॑क॒कपा॒लां निर्व॑पति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। ए॒कम॑तिरि॒क्तम्। ज॒नि॒ष्यमा॑णा ए॒व
प्र॒जा रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। ए॒क॒कपा॒ला भ॑वन्ति। ए॒क॒धै॒व रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। नाभि॑घा॒रय॑ति। यद॑भि॒घा॒रये॑त्। अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रिण॑ः
रु॒द्रं कु॑र्यात्। ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रु॒द्रस्य॑ भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मा॒न्दि॒शं य॑न्ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
दिक्। स्वा॒या॒मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। रु॒द्रो वा अ॑प॒शुका॑या
आ॒हु॒त्यै नाति॑ष्ठत। अ॒सौ ते॑ प॒शुरि॑ति॒ निर्दि॑शेद्यं द्वि॒ष्यात्।
यमे॒व द्वेष्टि॑। तम॑स्मै प॒शुं निर्दि॑शति। यदि॒ न द्वि॒ष्यात्।
आ॒खु॒स्ते प॒शुरि॑ति॒ ब्रू॑यात्॥ ७२॥

न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॑नस्ति। ना॒र॒ण्यान्। च॒तु॒ष्प॒थे जु॑होति। ए॒ष
वा अ॑ग्नी॒नां प॒ङ्क्ति॑शो॒ नाम॑। अ॒ग्नि॒व॒त्ये॒व जु॑होति। म॒ध्य॒मेन॑
प॒र्णेन॑ जुहोति। सु॒ग॒र्घ्ये॑षा। अथो॒ खलु॑। अ॒न्त॒मे॒नै॒व हो॑त॒व्यम्।
अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥ ७३॥

ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॒स्नाऽम्बि॑क॒येत्या॑ह। श॒र॒द्वा
अ॒स्याम्बि॑का॒ स्वसा॑। तया॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। यः हि॑नस्ति।

तयै॒वैनं॑ स॒ह श॑मयति। भे॒ष॒जङ्ग॒व इ॒त्याह॑। याव॑न्त
ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। तेभ्यो॑ भे॒ष॒जं क॑रोति। अवा॑म्ब
रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते॥७४॥

त्र्य॑म्बकं यजाम॒ह इ॒त्याह॑। मृ॒त्योर्मु॑क्षीय॒ माऽमृ॑ता॒दिति॑
वावै॑तदा॒ह। उ॒त्कि॑रन्ति। भग॑स्य लीप्सन्ते। मू॒तेकृ॑त्वा-
ऽऽस॑जन्ति। यथा॒ जनं॑ य॒तेऽव॑सं क॒रोति॑। ता॒दृगे॒व तत्।
ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒ग इ॒त्याह॑ निर॑व॒त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑मा य॒न्ति। अ॒पः
परि॑षिञ्चति। रु॒द्रस्या॒न्तर्हि॑त्यै। प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
ये त्र्य॑म्बकैश्चर॑न्ति। आ॒दि॒त्यं च॒रुं पुन॑रेत्य॒ निर्व॑पति। इ॒यं
वा अ॑दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्ति॥७५॥

य॒न्ति ब्रू॒यान्नि॒रव॑दयते शास्ते सिञ्चति षट्॥ [१०]

अनु॑मत्यै वैश्व॒देवेन॑ ताः सृ॒ष्टास्त्रि॑वृ॒त्प॒जाप॑तिः सवि॒तोत्तर॑स्यान्दे॒वासुराः सोऽग्नि॑र्य॒त्प॒त्री वैश्व॑दे॒वेन॑
ता व॑रुणप्रघा॒सैर॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ प्रति॒पूरु॑षं दश॥१०॥

अनु॑मत्यै प्रथ॒म॒जो व॒त्सो ब॑हुरू॒पा हि प॒शव॑स्तस्मा॑त्पृथ॒मात्रं॑ यद॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑त उ॒द्धारं॑ वा
अ॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ प्रति॒पूरु॑षं पञ्च॑स॒त्ततिः॥७५॥

अनु॑मत्यै प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवींषि। अथेन्द्राय शुनासीराय
 पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वा
 इन्द्राशुनासीरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। वायुव्यं
 पयो भवति। वायुर्वै वृष्ट्यै प्रदापयिता। स एवास्मै
 वृष्टिं प्रदापयति। सौर्य एकंकपालो भवति। सूर्येण वा
 अमुष्मिल्लोके वृष्टिर्धृता। स एवास्मै वृष्टिं नियच्छति॥१॥

द्वादशगवः सीरं दक्षिणा समृद्धौ। देवासुराः संयन्ता आसन्।
 ते देवा अग्निमब्रुवन्। त्वया वीरेणासुरानभिभवामेति।
 सोऽब्रवीत्। त्रेधाऽहमात्मानं विकरिष्य इति। स त्रेधा-
 ऽऽत्मानं व्यकुरुत। अग्निं तृतीयम्। रुद्रं तृतीयम्। वरुणं
 तृतीयम्॥२॥

सोऽब्रवीत्। क इदं तुरीयमिति। अहमितीन्द्रोऽब्रवीत्। सन्तु
 सृजावहा इति। तौ समंसृजेताम्। स इन्द्रस्तुरीयमभवत्।
 यदिन्द्रस्तुरीयमभवत्। तदिन्द्रस्तुरीयस्येन्द्रस्तुरीयत्वम्। ततो वै
 देवा व्यजयन्त। यदिन्द्रस्तुरीयं निरूप्यते विजित्यै॥३॥

व॒हिनीं धे॒नुर्दक्षि॑णा। यद्व॒हिनीं॑। तेना॒ग्नेयी॑। यद्वौः। तेन॑ रौ॒द्री।
यद्वे॒नुः। तेनै॒न्द्री। यत्स्त्री स॒ती दान्ता॑। तेन॑ वारु॒णी समृ॑द्धौ।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॥ ४॥

त॒ सृष्ट॑ रक्षा॒स्यजिघा॑सन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑
दे॒वता॑ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा॑सि प्राणु॑दत।
यत्प॑श्चाव॒त्तीयं॑ जुहोति। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑ज॒मानो॑ रक्षा॑सि
प्रणु॑दते। समू॒ढः रक्षः॑ सन्द॑ग्धः रक्ष इत्या॑ह। रक्षा॑स्ये॒व
सन्द॑हति। अ॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व
वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भाग॒धेयं॑ करोति। प्र॒ष्टिवा॒ही रथो॑ दक्षि॑णा
समृ॑द्धौ॥ ५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा। असु॑रान्परा॒भाव्यं। नमु॑चिमासुरं नाल॑भत।
त॒ श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ सम॑लभेताम्। सो॑ऽस्माद॒भि॒शुन॑तरो॒-
ऽभव॑त्। सो॑ऽब्रवीत्। स॒न्धाः सन्द॑धावहे। अथ॒ त्वाऽव॑
स्रक्ष्यामि। न मा॒ शुष्के॑ण॒ नार्द्रे॑ण॒ हनः॑॥ ६॥

न दि॒वा न नक्त॑मिति। स ए॒तमु॒पां फेन॑मसिञ्चत्। न वा ए॒ष
शुष्को॒ नार्द्रो॑ व्यु॒ष्टाऽऽसी॑त्। अनु॑दितुः सूर्यः। न वा ए॒तद्वि॒वा
न नक्त॑म्। तस्यै॒तस्मिँ॑लो॒के। अ॒पां फेने॑न॒ शिर् उद॑वर्तयत्।

तदे॒न॒मन्व॑वर्तत। मि॒त्रं॑द्रु॒गिति॑॥७॥

स ए॒तान॑पामार्गान॑जनयत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै स
रक्षा॑ꣳस्यपा॑हत्। यद॑पामार्ग॑होमो भव॑ति। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै।
ए॒कोल्मु॑केन॑ यन्ति। तद्धि रक्ष॑सां भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं
यन्ति। ए॒षा वै रक्ष॑सां दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॒शि रक्षा॑ꣳसि
हन्ति॥८॥

स्व॒कृत् इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्।
स्व ए॒वाय॑त॒ने रक्षा॑ꣳसि हन्ति। पु॒र्णम॑येन॒ स्रुवे॑ण जुहोति।
ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः। ब्र॒ह्मणै॒व रक्षा॑ꣳसि हन्ति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
प्र॑स॒व इत्या॑ह। स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒व रक्षा॑ꣳसि हन्ति। ह॒तꣳ रक्षो॑-
ऽव॑धिष्म॒ रक्ष॑ इत्या॑ह। रक्ष॑साꣳ स्तृ॒त्यै। यद्व॑स्ते॒ तद्व॑क्षि॒णा
नि॒रव॑त्यै। अ॒प्रती॑क्ष॒माय॑न्ति। रक्ष॑साम॒न्तर॑हित्यै॥९॥

यच्छ्रुतिं वरुणं तृतीयं विजित्या असृजत समृद्धौ हनो मित्रंद्रुगितिं हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥[१]

धा॒त्रे पु॑रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॑पति। स॒वत्स॑रो वै
धा॒ता। स॒वत्स॑रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑ति। अ॒न्वेवा॑स्मा
अ॒नु॑म॒तिर्म॑न्यते। रा॒ते रा॒का। प्र॑ सि॒नीवा॒ली ज॑नयति।
प्र॒जास्वे॒व प्र॑जा॒तासु॑ कु॒ह्वा वाचं॑ दधाति। मि॒थुनौ॑ गावौ

दक्षिणा समृद्धौ। आग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति।
ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवं त्रिकपालम्। वीर्यं वा अग्निः। वीर्यमिन्द्रः। वीर्यं विष्णुः।
प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्मात्प्रजा वीर्यावतीः।
वामन ऋषभो बृही दक्षिणा। यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः॥११॥

तेनैन्द्रः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेका-
दशकपालं निर्वपति। इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्। सौम्यं
चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। अग्निः प्रजानां प्रजनयिता।
वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति॥१२॥

अग्निः प्रजां प्रजनयति। वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। बभ्रुर्दक्षिणा
समृद्धौ। सोमापौष्णं चरुं निर्वपति। ऐन्द्रापौष्णं
चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। पूषा पशूनां प्रजनयिता।
वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति। पूषा
पशून्प्रजनयति॥१३॥

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। पौष्णश्चरुर्भवति। इयं वै पूषा।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ। बहु वै

पुरुषो मेध्यमुपगच्छति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति।
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः। संवत्सरेणैवैनं स्वदयति।
हिरण्यं दक्षिणा॥१४॥

पवित्रं वै हिरण्यम्। पुनात्येवैनम्। बहु वै राजन्योऽनृतं
करोति। उप जाम्यै हरते। जिनाति ब्राह्मणम्। वदत्यनृतम्।
अनृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति। वारुणं यवमयं चरुं
निर्वपति। वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। अश्वो दक्षिणा। वारुणो
हि देवतयाऽश्वः समृद्धौ॥१५॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणैकं
च॥

[२]

रत्निनामेतानि हवींषि भवन्ति। एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः।
एतेऽपादातारः। य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः। येऽपादातारः।
त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति। राष्ट्रमेव भवति। यत्समाहृत्य
निर्वपेत्। अरत्निनः स्युः। यथायथं निर्वपति रत्नित्वाय॥१६॥
यत्सद्यो निर्वपेत्। यावन्तीमेकेन हविषाऽऽशिषमव रुन्धे।
तावन्तीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव
रुन्धे। भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति। बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति

ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सञ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यं चरुं महिष्यै गृहे। इयं वा
अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा समृद्धौ। भगाय
चरुं वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति। विचित्तगर्भा पष्ठौही
दक्षिणा समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नम्।
पाप्मानमेव निर्ऋतिं निरवदयते। कृष्णा कूटा दक्षिणा
समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य
सञ्श्यति। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। वारुणं दशकपालः
सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो दक्षिणा
समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ।
सावित्रं द्वादशकपालं क्षत्तुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दक्षिणा
समृद्धौ। आश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै
देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सवात्यौ

दक्षिणा॒ समृद्धौ॑। पौष्णं॑ च॒रुं भा॒गदु॒घस्यं॑ गृहे॥ २०॥

अन्नं॑ वै पू॒षा। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे। श्या॒मो दक्षि॑णा॒ समृद्धौ॑।
रौ॒द्रं गा॒वीधु॑कं च॒रुम॑क्षावा॒पस्यं॑ गृहे। अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। श॒बल॒ उद्वा॑रो दक्षि॑णा॒ समृद्धौ॑। द्वा॒द॒शै॒तानि॑
ह॒वी॒ऽषि॑ भवन्ति। द्वा॒द॒श मा॒साः॑ संवत्स॒रः। सं॒वत्स॒रेणै॒वास्मै॑
रा॒ष्ट्रम॑व॒रुन्धे॑। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति॥ २१॥

यन्न॑ प्र॒ति नि॒र्वपे॑त्। र॒त्नि॒न आ॒शिषो॑ऽव॒रुन्धी॑रन्।
प्र॒तिनि॒र्वप॑ति। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पु॒रोडा॑श॒मेका॑दशकपालम्।
इन्द्रा॑या॒ऽहो॒मुचै॑। आ॒शिष॑ ए॒वाव॑रुन्धे। अ॒यं नो॒ राजा॑ वृ॒त्रहा॑
राजा॑ भू॒त्वा वृ॒त्रं व॑ध्या॒दित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते।
मै॒त्रा॒बा॒रु॒हस्प॑त्यं भ॑वति। श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे॥ २२॥

बा॒रु॒हस्प॑त्ये मै॒त्रम॑पि दधाति। ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ स॒मीची॑
दधाति। अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति। बा॒रु॒हस्प॑त्येन॒
पूर्वे॑ण प्रच॑रति। मुख॑त ए॒वास्मै॑ ब्रह्म॒ स॒ऽश्य॑ति। अथो॒
ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॑न्वा॒रम्भ॑यति। स्व॒यं कृ॒ता वेदि॑र्भवति। स्व॒यं
दि॒नं ब॒रुहिः॑। स्व॒यं कृ॒त इ॒ध्मः। अ॒न॒भि॒जित॑स्या॒भिजि॑त्यै।
तस्मा॒द्रा॒ज्ञा॒मर॑ण्यम॒भिजि॑तम्। सै॒व श्वे॒ता श्वे॒तव॑त्सा दक्षि॑णा॒

समृद्धौ॥ २३॥

रत्नित्वाय॒ समृद्धौ॒ पष्ठौही॒ दक्षिणा॒ समृद्धौ॒ ग्राम॒ण्यो॒ गृहे॒ भांगदु॒घस्यं॒ गृहे॒ भवति॒ दुग्धेऽभिजित्यै॒
द्वे च॥ _____ [३]

दे॒व॒सु॒वा॒मे॒ता॒नि॒ ह॒वी॒ः॒षि॑ भवन्ति। ए॒ता॒व॒न्तो॒ वै दे॒वाना॑
स॒वाः। त ए॒वा॒स्मै स॒वा॒न्प्रयच्छन्ति। त ए॒न॑ सुवन्ते।
अ॒ग्निरे॒वैनं॑ गृहप॑तीनां सुवते। सोमो॒ वन॒स्पती॑नाम्।
रु॒द्रः प॑शूनाम्। बृह॒स्पति॑र्वा॒चाम्। इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाना॑म्। मि॒त्रः
स॒त्याना॑म्॥ २४॥

वरु॑णो धर्म॑पतीनाम्। ए॒तदे॒व सर्वं॑ भवति। स॒वि॒ता त्वा॑
प्रस॒वाना॑ सुवता॒मिति॑ हस्तं गृह्णाति प्रसू॒त्यै। ये दे॒वा
दे॒वः सु॒वः स्थे॒त्याह॑। य॒थाय॒जुरे॒वैतत्। म॒ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त
आधि॑पत्याय म॒ह॒ते जा॒न॑रा॒ज्याये॒त्याह॑। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भरता॒ राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं ब्राह्म॒णाना॑
राजे॒त्याह॑। तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो॑ ब्राह्म॒णाः। प्रति॒ त्यन्ना॑म
रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह॥ २५॥

रा॒ज्यमे॒वास्मि॒न्प्रति॑दधाति। स्वां त॒नुवं वरु॑णो अ॒शि॒श्रे॒दि॒
त्या॑ह। वरु॑ण॒स॒वमे॒वावरु॑न्धे। शुचै॑र्मि॒त्रस्य॒ व्र॒त्या

अभूमेत्याह। शुचिमेवैनं व्रत्यं करोति। अमन्महि
महृत ऋतस्य नामेत्याह। मनुत एवैनम्। सर्वे व्राता
वरुणस्याभूवन्नित्याह। सर्वव्रातमेवैनं करोति। वि मित्र
एवैररातिमतारीदित्याह॥ २६॥

अरातिमेवैनं तारयति। असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह।
स्वदयत्येवैनम्। व्युं त्रितो जरिमाणं न आनडित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। द्वाभ्यां विमृष्टे। द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै। अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवां च
हविषामग्नये स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः
परिगृह्णाति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभि-
जयति॥ २७॥

सत्यानामधायीत्याहातारीदित्याह क्रमत एकं च॥ [४]

अर्थतः स्थेति जुहोति। आहुत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णाति।
अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति। वहन्तीनां गृह्णाति।
एता वा अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति। अथो
श्रियमेवैनमभिवहन्ति। अपां पतिरसीत्याह। मिथुनमेवाकः।
वृषाँऽस्यूर्मिरित्याह॥ २८॥

ऊर्मिमन्तमेवैनं करोति। वृषसेनोऽसीत्याह। सेनामेवास्य
 सङ्श्यति। व्रजक्षितः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः।
 विशमेवास्यै पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै
 मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे। सूर्यवर्चसः स्थेत्याह॥२९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः। सूर्यत्वचसः स्थेत्याह। सत्यं वा एतत्।
 यद्वर्षति। अनृतं यदातपति वर्षति। सत्यानृते एवावरुन्धे।
 नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः
 स्थेत्याह। राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्यकः॥३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यकः। शक्करीः स्थेत्याह। पशवो
 वै शक्करीः। पशूनेवावरुन्धे। विश्वभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव
 पयस्व्यकः। जनभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
 अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्याह॥३१॥

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः। अपामोषधीनां रसः स्थेत्याह।
 राष्ट्रमेव मध्व्यमकः। सारस्वतं ग्रहं गृह्णाति। एषा
 वा अपां पृष्ठम्। यत्सरस्वती। पृष्ठमेवैनं समानानां
 करोति। षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः।
 यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। षोडशभिर्जुहोति

षोडशभिर्गृह्णाति। द्वात्रिंशत्सम्पद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षरा-
 ऽनुष्टुक्। वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि। वाचैवैनं
 सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यकस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषः पदं च॥—[५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह।
 ब्रह्मणैवैनाः सः सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह। ब्रह्मणैवैनाः
 सादयति। अन्तरा होतुश्च धिष्णियं ब्राह्मणाच्छुंसिनश्च
 सादयति। आग्नेयो वै होता। ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छुंसी। तेजसा
 चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति।
 आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रतितिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टं ह्येतत्। वाचो
 बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा
 ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥ ३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा
 ह्यापः। शुक्रं हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः।
 चन्द्रं हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः।

अमृतं हिरण्यम् ॥ ३५ ॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय होना उत्पुनाति।
सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति।
वरुणसवमेवावरुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधैव यजमाने
वीर्यं दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यं
चोष्णीषं च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः
पवयति। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः ॥ ३६ ॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति।
इन्द्रियमेवावरुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवैनं करोति। आविदं एता
भवन्ति। आविदमेवैनं गमयन्ति ॥ ३७ ॥

अग्निरेवैनं गार्हपत्येनावति। इन्द्रं इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः।
मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्।
स दिवमलिखत्। सौऽर्यम्णः पन्थां अभवत्। स आविन्ने
द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स
आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आविन्ने
द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह ॥ ३८ ॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति। आविन्ना
 देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी।
 अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आविन्नोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां
 विश्वस्मिन्नाष्ट इत्याह। विश्वेनै९ राष्ट्रेण समर्धयति।
 महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह।
 आशिषमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं
 ब्राह्मणानां९ राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥ ३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै।
 शत्रुबाधनाः स्थेतीषून्। शत्रून्नेवास्य बाधन्ते। पात मां प्रत्यञ्च
 पात मां तिर्यञ्चमन्वञ्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै शरव्याः।
 प्रतीची तिरश्चनूची। ताभ्य एवैनं पान्ति। दिग्भ्यो मां
 पातेत्याह। दिग्भ्य एवैनं पान्ति। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः
 पातेत्याह। अपरिमितादेवैनं पान्ति। हिरण्यवर्णावुषसां
 विरोक इति त्रिष्टुभा बाहू उद्गृह्णाति। इन्द्रियं वै वीर्यं
 त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ ४०॥

व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृत९ हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याह ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारिं
 च॥

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिजित्यै। यदनु प्रक्रामेत्।
अभि दिशो जयेत्। उत्तु माद्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति।
अभि दिशो जयति। नोन्माद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह। तेजं
एवावरुन्धे॥४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवावरुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह।
अन्नाद्यमेवावरुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशून्मेवावरुन्धे।
ऊर्ध्वामातिष्ठेत्याह। सुवर्गमेव लोकमभिजयति। अनूजिहीते।
सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै॥४२॥

मारुत एष भवति। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे।
एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवाक्यो
गुणः। तं मध्यत उपदधाति। ग्राम्यैरेव पशुभिरारण्यान्पशून्परि
गृह्णाति। तस्माद्ग्राम्यैः पशुभिरारण्याः पशवः परिगृहीताः।
पृथिव्यैः। अभ्यषिच्यत॥४३॥

स राष्ट्रं नाभवत्। स एतानि पार्थान्यपश्यत्। तान्यंजुहोत्।
तैर्वै स राष्ट्रमभवत्। यत्पार्थानि जुहोति। राष्ट्रमेव भवति।
बारुहस्पत्यं पूर्वेषामुत्तमं भवति। ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम्।
ब्रह्म चैवास्मै क्षत्रं च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं

प्रतिष्ठापयति॥४४॥

षट्सुस्तादभिषेकस्य जुहोति। षडुपरिष्ठात्। द्वादश
सम्पद्यन्ते। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरः खलु वै
देवानां पूः। देवानामेव पुरं मध्यतो व्यवसर्पति। तस्य न
कुतश्चनोपाव्याधो भवति। भूतानामवेष्टीर्जुहोति। अत्रात्र वै
मृत्युर्जायते। यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते। तत एवैनमवयजते।
तस्माद्राजसूयेनेजानो नाभिचरितवै। प्रत्यगेनमभिचारः
स्तृणुते॥४५॥

रुन्धे समंष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥—————[७]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूल-
चर्मोपस्तृणाति। यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले।
तामेवावरुन्धे। मृत्योर्वा एष वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं
हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा पाहीति हिरण्यमुपास्यति।
अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते। शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दिद्योन्मा पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयत एवास्मै

शर्म दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन
विध्यति। दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबं दन्दशूका
दंशुकाः। निरस्तं नमुचेः शिर इति लोहितायुसं
निरस्यति। पाप्मानमेव नमुचिं निरवदयते। प्राणा आत्मनः
पूर्वेऽभिषिच्या इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं
सुवन्तां ते ते प्राणं सुवन्तामित्याह। प्राणानेवाऽऽत्मनः
पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति।
तेजस्व्यैव स्यात्। दुश्चर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा
द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेजं
एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति।
इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुण-
योर्वीर्येणेत्याह। वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओजं एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणां क्षत्रपतिरसीत्याह।
क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिं करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह।
अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह।

राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो
वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रं निरवदयते॥५०॥

उदङ्घुरेत्याग्नीद्धे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव
दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परं नामेत्याह। यद्वा
अस्य क्रयी परं नाम। तेन वा एष हि नस्ति। यः हि नस्ति।
तेनैवैनं सह शमयति। तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह।
यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्। यां
कामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा
भवति। पर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिं
दधाति। औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति।
आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिं दधाति। नैयग्रोधेन
जन्यः। मित्राण्येवास्मै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥—————[८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवैनं
देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः।

दे॒व॒र॒थ॒मे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑ । त्रयोऽ॒श्वा भव॑न्ति । रथ॑श्चतुर्थः । द्वौ
सं॒व्येष्ट॑सा॒र॒थी । ष॒ट्प॒म॒प॒द्यन्ते॑ ॥ ५३ ॥

ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तुभि॑रे॒वैनं॑ यु॒नक्ति॑ । वि॒ष्णु॒ऋ॒मा॒न्क्र॑मते ।
वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमाँ॑ल्लो॒कान॒भिज॑यति । यः क्ष॒त्रियः॑ प्र॒ति॒हि॒तः ।
सोऽ॒न्वा॒र॒भ॒ते । रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति । त्रि॒ष्टुभा॒ऽन्वा॒र॒भ॒ते । इ॒न्द्रि॒यं
वै त्रि॒ष्टुक् । इ॒न्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति ॥ ५४ ॥

म॒रुताँ॑ प्र॒स॒वे जे॑ष॒मि॒त्या॒ह । म॒रुद्वि॑रे॒व प्र॑सू॒त उ॒ज्ज॑यति । आ॒प्तं
म॒न॒ इ॒त्या॒ह । यदे॒व म॒न॒सै॒प्सी॑त् । तदा॑प॒त् । रा॒ज॒न्यं जि॑नाति ।
अनाँ॑क्रान्त ए॒वा॒क्र॑मते । वि॒ वा ए॒ष इ॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒र्ध्य॑ते । यो
रा॒ज॒न्यं जि॑नाति । स॒म॒ह॒मि॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑णे॒त्या॒ह ॥ ५५ ॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒व वी॒र्य॑मा॒त्म॒न्ध॑त्ते । प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॑व मे
म॒न्युर्भू॑या॒दिति॑ वा॒रा॒ही उ॒पा॒न॒हा॒वुप॑मु॒ञ्च॑ते । प॒शूनां॑ वा ए॒ष
म॒न्युः । यद्व॑रा॒हः । तेनै॒व प॑शूनां म॒न्युमा॒त्म॒न्ध॑त्ते । अ॒भि वा
इ॒य॒९ सु॑षु॒वाणं॑ का॒म॒य॑ते । तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मा॒दा॒तोः ।
वा॒रा॒ही उ॒पा॒न॒हा॒वुप॑मु॒ञ्च॑ते । अ॒स्या ए॒वा॒न्त॑र्ध॒त्ते । इ॒न्द्रि॒यस्य॑
वी॒र्य॑स्यानाँ॒त्यै ॥ ५६ ॥

नमो॑ मा॒त्रे पृ॒थि॒व्या इत्या॒हाहि॑सायै। इयं॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मे
 धे॒हीत्या॑ह। आयु॑रे॒वात्म॑न्धत्ते। ऊ॒र्गस्यू॑र्जं मे धे॒हीत्या॑ह।
 ऊ॒र्जमे॑वात्म॑न्धत्ते। यु॒ङ्क्षुःसि॑ व॒र्चोऽसि॑ व॒र्चो मयि॑ धे॒हीत्या॑ह।
 व॒र्च ए॒वात्म॑न्धत्ते। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॑हरति। ए॒क॒धैव
 यज॑मान् आयु॑रूर्जं व॒र्चो द॑धाति। र॒थवि॑मो॒चनी॑यां जुहोति॒
 प्रति॑ष्ठित्यै॥ ५७॥

त्रयोऽ॒श्वा भव॑न्ति। रथ॑श्चतु॒र्थः। तस्मा॑च्चतु॒र्जुहो॑ति। यदु॒भौ
 स॒हाव॑तिष्ठे॒ताम्। स॒मा॒नं लो॒कमि॑याताम्। स॒ह स॑ङ्ग॒हीत्रा
 र॑थ॒वाह॑ने रथ॒माद॑धाति। सु॒व॒र्गादे॒वैनं॑ लो॒काद॑न्तर्दधाति।
 ह॒सः शु॒चिष॑दित्याद॑धाति। ब्र॒ह्मणै॒वैनं॑मुपाव॑हरति। ब्र॒ह्मणा॑-
 ऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्दसा॑ऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्दा वै सर्वा॑णि
 छ॒न्दाः॑सि। सर्वे॑भिरे॒वैनं॑ छ॒न्दोभि॑राद॑धाति। वर्ष्म॑ वा
 ए॒षा छ॒न्द॑साम्। यदति॑च्छ॒न्दाः। यदति॑च्छ॒न्दसा॑ दधाति।
 वर्ष्मे॒वैनं॑ स॒माना॑नां करोति॥ ५८॥

प॒द्यन्ते॑ दधाति वी॒र्ये॑णेत्या॒हाना॑त्यै प्रति॑ष्ठित्यै ब्र॒ह्मणा॑ऽऽद॑धाति सप्त च॥ ————— [९]

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॑णोऽसीत्या॑ह। मै॒त्रं वा अ॒हः। वा॒रु॒णी रा॒त्रिः।
 अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒वैनं॑मुपाव॑हरति। मि॒त्रोऽसि॑ वरु॑णोऽसीत्या॑ह।

मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षा। स्वमेवैनौ
भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वैर्देवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि
क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनिर्त्वाय।
स्योनामा सीद सुषदामा सीदेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
मा त्वा हिंसीन्मा मा हिंसीदित्याहाहिंसायै।
निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय
सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति।
ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसवं करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
इन्द्रमेवैनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं
राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं
सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैनं सत्यधर्माणं करोति।
सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि
व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवावरुन्धे।
 वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते
 एवावरुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य
 वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः।
 वज्रेणैवास्मां अवरपरं रन्धयति। एवं हि तच्छ्रेयः। यदस्मा
 एते रध्यैयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षान्प्रयच्छति।
 एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवैनं करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैनं
 श्रियं गमयति। सुहोकां(४) सुमङ्गलां(४) सत्यराजा(३)-
 नित्याह। आशिषमेवैतामा शांस्ते। शौनः शेषमाख्यापयते।
 वरुणपाशादेवनं मुञ्चति। परः शतं भवति। शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। मारुतस्य
 चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्नये
 स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः परि गृह्णाति।

अ॒पान्न॒त्रे स्वा॒होर्जो॑ न॒त्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृ॒हप॑तये स्वा॒हेति॑
ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति। त्रयं इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑
तिष्ठति॥६४॥

दे॒वैरि॒त्या॒ह स॒त्यस॑वं करोति त्रि॒ष्टुभ॑मे॒वैतेना॑भि॒ व्याह॑रति सत्यानृते ए॒वाव॑रुन्धे करोति श॒तेन्द्रि॑यः

षट् च॥ [१०]

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ धा॒त्रे र॒त्निना॑न्देवसुवाम॒र्थतो॑ दे॒वीर्दि॒शः सोम॑स्येन्द्र॒स्य मि॒त्रो दश॑॥१०॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ वैष्ण॒वं त्रि॑क॒पाल॑म॒न्नं वै पू॒षा वा॒शाः स्थे॒त्या॒ह दि॒शो व्या॑स्था॒पय॑त्युद॒ङ्घ्रेत्य॑
ब्रह्मा(३)न्त्व५ रा॒ज॒ञ्चतु॑ष्पष्टिः॥६४॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ प्रति॑तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
 तत्सः सृष्टिरनु समसर्पत्। तत्सः सृपाः सः सृत्त्वम्।
 अग्निना देवेन प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त। सरस्वत्या वाचा
 द्वितीयै। सवित्रा प्रसवेन तृतीयै। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थै।
 बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे। इन्द्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन
 स्वया देवतया सप्तमे॥१॥

सोमेन राज्ञाऽष्टमे। त्वष्टा रूपेण नवमे। विष्णुना
 यज्ञेनाऽऽप्रोत्। यत्सः सृपो भवन्ति। इन्द्रियमेव तद्वीर्यं
 यजमान आप्नोति। पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति। इन्द्रियस्य
 वीर्यस्यावरुद्धै। पुरस्तादुपसदाः सौम्येन प्रचरति। सोमो
 वै रेतोधाः। रेत एव तद्धधाति। अन्तरा त्वाष्ट्रेण। रेत एव
 हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति। उपरिष्टाद्वैष्णवेन। यज्ञो वै
 विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥

[१]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति। यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं

क्रीणन्ति। पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय। अङ्गिरसः
 सुवर्गं लोकं यन्तः। अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्।
 तत्पुण्डरीकमभवत्। यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति। साक्षादेव
 दीक्षातपसी अवरुन्धे। दशभिर्वत्सतुरैः सोमं क्रीणाति।
 दशाक्षरा विराट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
 सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
 शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेराप्त्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनं
 गमयति। स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
 आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम्।
 प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेराप्त्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे। आयुरेवावरुन्धे। वशां मैत्रावरुणाय।
 राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छः सिने। राष्ट्रमेवेन्द्रिया-
 व्यंकः। वाससी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे एवास्यैते। स्थूरि

यवाचितमच्छावाकायं। अन्त एव वरुणमव यजते॥६॥
 अनङ्वाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनङ्वान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निर्नैव वह्नि
 यज्ञस्यावरुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं परा-
 ऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयं तृतीयम्। सरस्वती
 तृतीयम्। भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं
 भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो गृह्णाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥७॥

विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च॥ [२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
 दिशामवेष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय।
 पञ्च देवता यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति।
 हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति। यजमानदेवत्यो
 वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा समर्धयति॥८॥

आदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीम्।
 विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आदित्यया पूर्वया

प्रचरति। मा॒रु॒त्योत्तर॑या। रा॒ष्ट्र ए॒व वि॒श॒मनु॑बध्नाति।
उ॒च्चैरा॑दि॒त्याया॑ आ॒श्राव॑यति। उ॒पा॒ंशु मा॒रु॒त्यै। तस्मा॑द्वा॒ष्ट्रं
वि॒श॒म॒तिव॑दति। गु॒र्भिण्या॑दि॒त्या भ॑वति॥९॥

इन्द्रि॒यं वै गर्भः॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॒याव्य॑कः। अ॒ग॒र्भा मा॒रु॒ती।
वि॒द्वै म॒रुतः॑। वि॒शमे॒व निरि॑न्द्रि॒याम॑कः। दे॒वा॒सुराः
संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा अ॒श्विनोः॑ पू॒षन्वा॒चः स॒त्यं
सन्नि॒धाय॑। अ॒नृते॒नासुरा॑न॒भ्यभ॑वन्। तेऽ॒श्विभ्या॑ पू॒ष्णे
पु॒रोडा॑शं द्वा॒दश॑क॒पालं॒ निर॑वपन्। ततो॒ वै ते वा॒चः
स॒त्यमवा॑रुन्धत॥१०॥

यद॒श्विभ्या॑ पू॒ष्णे पु॒रोडा॑शं द्वा॒दश॑क॒पालं॒ निर्व॑प॒ति।
अ॒नृते॒नैव॑ भ्रातृ॒व्यान॑भिभूय। वा॒चः स॒त्यमवा॑रुन्धे। सर॑स्वते
स॒त्यवा॑चे च॒रुम्। पू॒र्वमे॒वोदि॑तम्। उत्त॑रेणा॒भि गृ॑णाति।
स॒वि॒त्रे स॒त्यप्र॑सवाय पु॒रोडा॑शं द्वा॒दश॑क॒पालं॒ प्रसू॑त्यै।
दू॒तान्प्रहि॑णोति। आ॒विद॑ ए॒ता भ॑वन्ति। आ॒विद॑मे॒वैनं॑
गम॑यन्ति। अथो॑ दू॒तेभ्य॑ ए॒व न छि॑द्यते। ति॒सृध॑न्व॒ं
शु॒ष्कदृ॒तिर्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॥११॥

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः
 प्राञ्चो यान्ति। सौम्यं चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।
 सावित्रं द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा
 विरुन्धते। बारुहस्पत्यं चरुम्। सवित्रैव विरुध्य। ब्रह्मणा
 यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरं द्वादशकपालम्। तस्माञ्जघन्ये
 नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपञ्चाला यान्ति। सारस्वतं चरुं निर्वपति।
 तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन व्यवस्यन्ति। मैत्रेण
 कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते। क्षैत्रपत्येन पाचयन्ते।
 आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः। तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्तु
 इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरं जीविष्यतीति।
 षडेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते।
 दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषां दक्षिणा। उत्तर उत्तरेषाम्।
 संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥१४॥

त्वाष्ट्रमष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च॥ [४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। स

यत्प्रथमं निरृणीवत्। तत्क्लमभवत्। यद्वितीयम्। तद्वदरम्।
यत्तृतीयम्। तत्कर्कन्धु। यन्नस्तः। स सि॒हः। यदक्ष्योः॥१५॥

स शार्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स
सोमः। याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्धौ। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवावरुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवावरुन्धे। नाम्ना
दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं
वीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते। सीसेन
क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यत्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ। स्वाद्वीन्त्वा स्वादुनेत्याह। सोममेवैनं
करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते।
तिस्रः स॒सृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिस्नुतमिति
यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि
सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं

पुनन्ति। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॒णेति॒ नैतया॑ पुनीयात्। व्य॑द्धा
ह्येषा। अ॒ति॒प॒वि॒तस्यै॒तया॑ पुनीयात्। कु॒वि॒द॒ङ्गेत्य॑नि॒रुक्त॑या
प्राजाप॒त्यया॑ गृह्णाति॥१९॥

अ॒नि॒रुक्तः॑ प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। ए॒क॒य॒र्चा गृ॑ह्णाति।
ए॒क॒धै॒व यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। आ॒श्विनं॑ धू॒म्रमाल॑भते।
अ॒श्विनौ॒ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति।
सा॒र॒स्व॒तं मे॒षम्। वा॒ग्वै सर॑स्वती। वा॒चै॒वैनं॑ भिषज्यति।
ऐ॒न्द्रमृ॑ष॒भ९ से॑न्द्र॒त्वाय॑॥२०॥

अक्ष्योर्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥ [५]

यत्रि॒षु यू॒पेष्वाल॑भेत। ब॒हि॒र्धाऽस्मा॑दिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
दध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत्। ए॒क॒यू॒प आल॑भते।
ए॒क॒धै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ दधाति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं॒ जन॑यति।
नैतेषां॑ पशूनां पु॒रोडा॑शा भवन्ति। ग्र॒हपु॑रोडाशा॒ ह्येते॑। यु॒व९
सु॒राम॑मश्वि॒नेति॑ सर्वदे॒वत्ये॑ याज्यानुवा॒क्ये भ॑वतः। सर्वा॑ ए॒व
दे॒वताः॑ प्रीणाति॥२१॥

ब्रा॒ह्म॒णं परि॑क्रीणीयादुच्छे॒षण॑स्य पा॒तारम्। ब्रा॒ह्म॒णो
ह्याहु॑त्या उ॒च्छे॒षण॑स्य पा॒ता। यदि॑ ब्राह्म॒णं न वि॑न्देत्।

वल्मीकवपायामव नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वे
सौत्रामण्यै व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवश्च
पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां
पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशूनेवाव रुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं
द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणं दशकपालम्। अन्तत एव
वरुणमव यजते। वडबा दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्वः सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरां।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ। बारुहस्पत्यं पशुं चतुर्थमतिपवितस्या
लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैव यज्ञस्य
व्यृद्धमपि वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति। न ह्येतस्य
ग्रहं गृह्णन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्नुतेति शतातृष्णायाः
समवनयति॥२४॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्तरा

धारयति। पूतामेवैनं जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः
पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। यत्रैव
शतातृष्णां धारयति॥२५॥

तन्निदधाति प्रतितिष्ठत्यै। पितृन् वा एतस्येन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
यः सोमोऽति पवते। पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुपं तिष्ठते।
यदेवास्यं पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति। तदेवाव रुन्धे।
तिसृभिरुपं तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव
प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि। अध्वर्युर्होता
ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि। तैरेवास्मै
भेषजं करोति॥२६॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥—————[६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः।
यज्ञमुखमेवारभ्यं सवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयश्चतु-
स्त्रिंशपवमानो भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता
एवाप्नोति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः। तमेवाप्नोति। सः शर एष
स्तोमानामयथापूर्वम्। यद्विषमाः स्तोमाः॥२७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्यवमानाः। अन्तः श्लेषणं त्वा

अन्यत्। यत्समाः पर्वमानाः। तेनाऽसंशरः। तेन यथापूर्वम्।
आत्मनैवाग्निष्टोमेनध्नोति। आत्मना पुण्यो भवति। प्रजा वा
उक्थानि। पशव उक्थानि। यदुक्थ्यो भवत्यनु सन्तत्यै॥२८॥

स्तोमाः पशव उक्थान्येकं च॥ [७]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्भवति। वाग्वै वायुः। वाच
एवैषोऽभिषेकः। सर्वासामेव प्रजानां सूयते। सर्वा एनं प्रजा
राजेति वदन्ति। एतमु त्यन्दश क्षिप इत्याह। आदित्या वै
प्रजाः। प्रजानामेवैतेन सूयते। यन्ति वा एते यज्ञमुखात्। ये
सम्भार्या अक्रन्॥२९॥

यदाह पवस्व वाचो अग्निय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव
प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वतीर्भवन्ति। उद्वद्वा अनुष्टुभो रूपम्।
आनुष्टुभो राजन्यः॥३०॥

तस्मादुद्वतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सवादेति। नैनं स्व उपनमति।
यः सामभ्य एति। पापीयान्सुषुवाणो भवति। एतानि खलु
वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥३१॥

तैरेव सुवान्नैति। यानि देवराजानां सामानि। तैरमुष्मिँल्लोक
 ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि। तैरस्मिँल्लोक
 ऋध्नोति। उभयोरैव लोकयोर् ऋध्नोति। देवलोके च
 मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति।
 एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो दशपेयः॥ ३२॥
 विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं सप्तदशः। विशो एवैतन्मध्यतो-
 ऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि
 मध्यतोऽभिषिच्यते। यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
 तत्सुवर्गं लोकमभ्या रोहति। यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहेत्।
 अतिजनं वेयात्। उद्वा माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो
 भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय॥ ३३॥

अक्रंत्राजुन्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च॥—————[८]

इयं वै रजता। असौ हरिणी। यद्रुक्मौ भवतः।
 आभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। वरुणस्य वा
 अभिषिच्यमानस्यापः। इन्द्रियं वीर्यं निरघ्नन्। तत्सुवर्णं
 हिरण्यमभवत्। यद्रुक्ममन्तर्दधाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्या-

निर्घाताय। श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः। श॒तायुः॑ पुरुषः
 श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। आयु॑र्वै हि॒र॑ण्यम्।
 आ॒युष्या॑ ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति। तेजो॒ वै हि॒र॑ण्यम्।
 तेज॒स्या॑ ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति। वर्चो॒ वै हि॒र॑ण्यम्। वर्च॒स्या॑
 ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति॥३४॥

श॒तक्ष॑रोऽष्टौ च॥ _____ [९]

अप्र॑ति॒ष्ठितो॒ वा ए॒ष इ॒त्याहुः॑। यो रा॑ज॒सूये॑न॒ यज॑त
 इति॑। य॒दा वा ए॒ष ए॒तेन॑ द्वि॒रात्रे॑ण॒ यज॑ते। अथ॑ प्र॒तिष्ठा॑।
 अथ॑ संवत्स॒रमा॑प्नोति। याव॑न्ति॒ संवत्स॒रस्या॑हो॒रात्रा॑णि।
 ताव॑न्तीरे॒तस्य॑ स्तो॒त्रीयाः॑। अ॒हो॒रा॒त्रेष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति।
 अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। अ॒ति॒रा॒त्र उत्त॑रम्॥३५॥

नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्र॒ति॒ तिष्ठ॑ति। पौ॒र्ण॒मा॒स्यां पूर्॒वम॑हर्भवति।
 व्य॑ष्टका॒यामुत्त॑रम्। नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑ प्र॒ति॒ तिष्ठ॑ति।
 अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। उ॒द्दृष्ट॑ उत्त॑रम्। नानै॒व
 मा॒सयोः॑ प्र॒ति॒ तिष्ठ॑ति। अथो॒ खलु॑। ये ए॒व सं॑मानप॒क्षे
 पु॒ण्या॒हे स्याता॑म्। तयोः॑ का॒र्यं प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑॥३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॑रा॒त्र इ॒त्याहुः॑। द्वे ह्ये॑ते छ॒न्दसी॑। गा॒य॒त्रं

च त्रैष्टुभं च। जगतीमन्तर्यन्ति। न तेन जगती
 कृतेत्याहुः। यदेनान्तृतीयसवने कुर्वन्तीति। यदा वा
 एषाऽहीनस्याहर्भजते। साहस्यं वा सवनम्। अथैव जगती
 कृता। अथ पशव्यः। व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः। य एवं
 विद्वान्द्विरात्रेण यजते। व्येवास्मा उच्छति। अथो तम एवाप
 हते। अग्निष्टोममन्तृत आ हरति। अग्निः सर्वा देवताः।
 देवतास्वेव प्रति तिष्ठति॥३७॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सप्त च॥—————[१०]

वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्रिष्वग्निष्टोममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो
 दश॥१०॥

वरुणस्य यदश्विभ्यां यत्रिषु तस्मादुद्धृतीः सप्तत्रिंशत्॥३७॥

वरुणस्य प्रतितिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै सत्रमांसत। तेषां पृश्निर्धर्मधुगासीत्।
 सर्जीषेणाजीवत्। तैऽब्रुवन्। कस्मै नु सत्रमांस्महे। यैऽस्या
 ओषधीर्न जनयाम् इति। ते दिवो वृष्टिमसृजन्त। यावन्तः
 स्तोका अवापद्यन्त। तावन्तीरोषधयोऽजायन्त। ता जाताः
 पितरो विषेणालिम्पन्॥१॥

तासां जग्ध्वा रुप्यन्त्यैत्। तैऽब्रुवन्। क इदमित्थमकरिति।
 वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरोऽब्रुवन्। किं वो
 भागधेयमिति। अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्। तेभ्यं
 एतद्भागधेयं प्रायच्छन्। यद्धुत्वा निमार्ष्टि। ततो वै त
 ओषधीरस्वदयन्। य एवं वेद॥२॥

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः। ते वत्समुपावासृजन्। इदं नो
 हव्यं प्रदापयेति। सौऽब्रवीद्वरं वृणै। दश मा रात्रीर्जातं न
 दौहन्। आसङ्गवं मात्रा सह चराणीति। तस्माद्वत्सं जातं
 दश रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गवं मात्रा सह चरति। वारंवृतः

ह्यस्य। तस्माद्वृत्सं संसृष्टधृयं रुद्रो घातुकः। अति हि
सन्धान्धयति॥ ३॥

अलिम्पन्वेद घातुकं एकं च॥ [१]

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त। तमभाग
उपास्त। सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्। तमवरुरुत्समानो-
ऽन्वैत्। तमवरुधं नाशक्रोत्। स तपोऽतप्यत।
सोऽग्निरुपांरमतातापि वै स्य प्रजापतिरिति। स
रराटादुदमृष्ट॥ ४॥

तदघृतमभवत्। तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः।
ताअ्यैष्ठलक्ष्मी प्राजापत्येत्याहुः। यद्रराटादुदमृष्ट। तस्माद्रराटे
केशा न सन्ति। तदग्नौ प्रागृह्णात्। तद्वचिकित्सत्।
जुह्वानी(३) मा हौषा(३)मिति। तद्वचिकित्सायै जन्म। य
एवं विद्वान् विचिकित्सति॥ ५॥

वसीय एव चेतयते। तं वाग्भ्यवदञ्जुह्वीति। सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसीति। स्वैव ते वागित्यब्रवीत्। सोऽजुहोत्स्वाहेति।
तत्स्वाहाकारस्य जन्म। य एवऽस्वाहाकारस्य जन्म वेद।
करोति स्वाहाकारेण वीर्यम्। यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण
जुह्वति॥ ६॥

भोगायैवास्यं हुतं भवति। तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत।
द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्। स
गामसृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽविमसृजत। पञ्चममजुहोत्।
सोऽजामसृजत॥ ७ ॥

सोऽग्निरबिभेत्। आहुतीभिर्वै माऽऽप्नोतीति। स प्रजापतिं
पुनः प्राविशत्। तं प्रजापतिरब्रवीत्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्।
किं भागधेयमभि जनिष्य इति। तुभ्यमेवेदं हूयात्
इत्यब्रवीत्। स एतद्भागधेयमभ्यजायत। यदग्निहोत्रम्॥ ८ ॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा हौषीः।
उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथं नौ होष्यन्तीति।
सायमेव तुभ्यं जुहवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्। तस्मादग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥ ९ ॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाऽग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते।
अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यत्सायं जुहोति॥ १० ॥

प्रैव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्। तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुहति॥११॥

प्रैव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्। अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः। यस्तयोरन्यः राधयत्यन्यं न। उभौ वाव स तावृच्छतीति। अग्निं वावाऽऽदित्यः सायं प्र विंशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे। उभे हि तेजसी सम्पद्येते॥१२॥

उद्यन्तं वावाऽऽदित्यमग्निरनु समारोहति। तस्माद्धूम एवाग्नेर्दिवा ददृशे। यदग्नये सायं जुहुयात्। आ सूर्याय वृश्चेत। यत्सूर्याय प्रातर्जुहुयात्। आऽग्नये वृश्चेत। देवताभ्यः समदं दध्यात्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं होतव्यम्। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः। तथोभाभ्यां सायं हूयते॥१३॥

उ॒भाभ्यां॑ प्रा॒तः। न दे॒वता॑भ्यः सु॒मदं॑ दधाति। अ॒ग्निज्योति॑-
रित्या॑ह। अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। प्र॒जा ज्योति॑रित्या॑ह। प्र॒जा ए॒वास्मै॑
प्र ज॑नयति। सूर्यो॑ ज्योति॑रित्या॑ह। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु रेतो॑
दधाति। ज्योति॑र॒ग्निः स्वा॑हेत्या॑ह। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां
प्रति॑ष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमु॑त्तरा॒माहु॑तिं जुहोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
यदु॑दिते॒ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हुयात्। यथाऽति॑थये॒ प्रद्रु॑ताय
शून्या॑याव॒स॒थाया॑हार्यं॑ हर॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। काऽऽह॑
तत॒स्तद्भव॑तीत्या॑हुः। यत्स न वेद॑। यस्मै॒ तद्धर॑न्तीति॑।
तस्मा॒द्यदौष॑सं जुहोति॑। तदे॒व स॑म्प्रति॑। अथो॒ यथा॑
प्रा॒र्थमौष॑सं प॑रि॒वेवै॑ष्टि। ता॒दृगे॒व तत्॥१५॥

अ॒मृष्टं वि॒चि॒कित्स॑न्ति जुह्व॑त्य॒जाम॑सृजताग्नि॒होत्रं॑ सूर्या॑य प्रा॒तर्जु॑होति जुह्व॑ति स॒म्पद्ये॑ते हूयते
स्थापयति सम्प्रति द्वे च॥ [२]

रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः। पत्नी॑ स्था॒ली। यन्मध्ये॑ऽग्नेर॑धि॒श्रये॑त्।
रु॒द्राय॑ पत्नी॒मपि॑ दध्यात्। प्र॒मायु॑का स्यात्। उदी॒चो-
ऽङ्गा॑रान्नि॒रूह्या॑धि॒ श्रय॑ति। पत्नि॑यै गोपी॒थाय॑। व्य॑न्तान्करोति।
तथा॒ पत्य॑प्र॒मायु॑का भवति॥१६॥

घ॒र्मो वा ए॒षोऽशान्तः॑। अ॒हर॒हः प्र वृ॑ज्यते। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्।
प्रति॑षिञ्चेत्प॒शुकाम॑स्य। शा॒न्तमि॑व हि प॑श॒व्यम्। न
प्रति॑षिञ्चेद्ब्र॒ह्मवर्च॑सकामस्य। समि॑द्धमि॒व हि ब्र॑ह्मवर्च॒सम्।
अथो॒ खलु॑। प्र॒ति॒षिच्य॑मे॒व। यत्प्र॑ति॒षिञ्चति॑॥१७॥

तत्प॑श॒व्यम्। य॒ज्जु॒होति॑। तद्ब्र॑ह्मवर्च॒सि। उ॒भय॑मे॒वाकः॑।
प्रच्यु॑तं वा ए॒तद॒स्मालो॒कात्। अ॒गतं॑ दे॒वलोक॑म्। यच्छ्रु॑तः
ह॒विरन॑भिघारितम्। अ॒भि द्यो॑तयति। अ॒भ्ये॒वैन॑द्धारयति।
अथो॑ दे॒वत्रै॒वैन॑द्गमयति॥१८॥

पर्य॑ग्नि करोति। रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। यत्प्रा॒चीन॑मुद्वा॒सये॑त्।
यज॑मानः शु॒चाऽर्प॑येत्। यद्दक्षि॑णा। पि॒तृदे॒वत्य॑ः स्यात्।
यत्प्र॒त्यक्॑॥१९॥

पत्नी॑ः शु॒चाऽर्प॑येत्। उ॒दी॒चीन॑मुद्वा॒सय॑ति। ए॒षा वै
दै॒वमनु॑ष्याणाः शान्ता दिक्। तामे॒वैन॑दनूद्वा॒सय॑ति शान्त्यै॑।
व॒र्त्म करो॑ति। य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै। निष्ट॑पति। उपै॒व तत्सृ॑णाति।
च॒तुरु॑न्नयति। चतु॑ष्पादः प॒शवः॑॥२०॥

प॒शूने॒वावरु॑न्धे। सर्वा॑न्पू॒र्णानु॑न्नयति। सर्वे॒ हि पु॒ण्या रा॒द्धाः।

अ॒नू॒च॒ उन्न॑यति। प्र॒जायां॑ अ॒नू॒ची॒न॒त्वाय॑। अ॒नू॒च्ये॒वा॒स्यं प्र॒जा॒
ऽर्धु॑का भवति। सम्मृ॑शति॒ व्यावृ॑त्त्यै। नाहो॑ष्यन्नुप॑ सादयेत्।
यदहो॑ष्यन्नुपसा॒दये॑त्। यथा॒ऽन्य॒स्मा॑ उपनि॒धाय॑॥ २१॥

अ॒न्य॒स्मै॑ प्र॒यच्छ॑ति। ता॒दृ॒गे॒व तत्। आ॒ऽस्मै॑ वृश्च्ये॒त।
यदे॒व गा॒र्ह॒प॒त्येऽधि॑ श्रय॑ति। तेन॒ गा॒र्ह॒प॒त्यं प्री॑णाति।
अ॒ग्नि॒र॒बि॒भेत्। आ॒हु॒तयो॑ मा॒ऽत्यै॑ष्य॒न्तीति॑। स ए॒तां
स॒मिधं॑मपश्यत्। तामा॒ऽध॑त्त। ततो॒ वा अ॒ग्रा॒वा॒हु॒तयो॑
ऽध्रि॑यन्त॥ २२॥

यदे॒नं स॒मय॑च्छत्। तत्स॒मिधः॑ स॒मि॒त्वम्। स॒मिध॒मा
द॑धाति। स॒मे॒वैनं॑ यच्छति। आ॒हु॒ती॒नां धृ॒त्यै॑। अथो॑
अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒वेध्म॑वत्करोति। आ॒हु॒ती॒नां प्र॒ति॑ष्ठित्यै। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑
वदन्ति। यदे॒कां स॒मिध॑मा॒धाय॑ द्वे आ॒हु॒ती जु॒होति॑। अथ॒
क॒स्यां स॒मिधि॑ द्वितीया॒माहु॑तिं जुहोतीति॥ २३॥

यद्वे स॒मिधा॑वा द॒ध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत्। ए॒कां
स॒मिध॑मा॒धाय॑। यजु॑षा॒ऽन्या॒माहु॑तिं जुहोति। उ॒भे ए॒व
स॒मिद्व॑ती आ॒हु॒ती जु॒होति॑। ना॒स्मै भ्रातृ॑व्यं॒ जन॑यति।
आदी॑प्तायां जुहोति। स॒मि॒द्धमि॒व हि ब्र॑ह्मवर्च॒सम्। अथो॑
यथा॒ऽति॑थिं॒ ज्योति॑ष्कृत्वा प॒रि वे॒वेष्टि॑। ता॒दृ॒गे॒व तत्।

चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो
द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति॥२४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्पशवं उपनिधायान्ध्रियन्तेति तच्चत्वारि च॥—————[३]

उत्तरावन्तीं वै देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो
देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत् वसीयान्तस्यादिति।
कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा
उत्तरावत्याहुतिः। तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥२५॥

यस्यैवं जुहति। भवत्येव। यं कामयेत् पापीयान्तस्यादिति।
भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं कनीयो जुहुयात्। एषा वा
अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्।
यस्यैवं जुहति। परैव भवति॥२६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं
प्रतीक्षते। अननुध्यायिनमेवैनं करोति। अग्निहोत्रस्य वै
स्थाणुरस्ति। तं य ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा
अग्निहोत्रस्य स्थाणुः। यत्पूर्वाऽऽहुतिः। तां यदुत्तरयाऽभि
जुहुयात्॥२७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वामाहुतिं जुहोति।

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑ वृणक्ति। अथो॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वास्वा॑ऽति
क्रामति। अ॒वा॒चीन॑ः सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑। रे॒तं ए॒व तद्व॑धाति।
ऊ॒र्ध्वं प्रा॒तः। प्र ज॑नयत्ये॒व तत्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
च॒तुरु॑न्नयति॥२८॥

द्विर्जु॑होति। अथ॒ क्व द्वे॑ आहु॑ती भवत् इति। अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र
इति॑ ब्रूयात्। ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। हु॒त्वा द्विः
प्राश्ना॑ति। अ॒ग्नावे॒व वै॑श्वान॒रे द्वे॑ आहु॑ती जुहोति। द्विर्जु॑होति।
द्विर्नि॑मार्ष्टि। द्विः प्राश्ना॑ति॥२९॥

ष॒द्वम्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑
वदन्ति। किं॒ दे॒वत्य॑म॒ग्निहो॑त्रमिति। वै॒श्वदे॒वमिति॑
ब्रूयात्। यद्य॒जुषा॑ जुहोति। तदै॑न्द्रा॒ग्रम्। यत्तू॑ष्णीम्।
तत्प्रा॑जापत्यम्॥३०॥

यन्नि॑मार्ष्टि। तदोष॑धीनाम्। यद्वि॒तीयम्॑। तत्पि॑तृ॒णाम्।
यत्प्राश्ना॑ति। तद्ग॒र्भाणाम्॑। तस्मा॑द्ग॒र्भा अन॑श्नन्तो वर्धन्ते।
यदा॒चाम॑ति। तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्। उद॑ङ्घ्र्या॒वृत्या॑चामति॥३१॥

आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। निर्णे॑नेक्ति शु॒द्धौ। निष्ट॑पति स्व॒गाकृ॑त्यै।
उद्दि॑शति। स॒प्त॒र्षीने॒व प्री॑णाति। द॒क्षिणा॑ प॒र्याव॑र्तते। स्वमे॒व

वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः।
 अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥ ३२॥
 ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बरुहिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो वा
 एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
 तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
 अवभृथस्यैव रूपमकः॥ ३३॥

अभवन्भवति जुहुयान्नयति मार्ष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥ ——— [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किं
 प्रायणमग्निहोत्रमिति। वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्।
 अग्निहोत्रं यज्ञानाम्। तस्य पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्।
 द्यौरहविर्धानम्। दिव्या आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो
 बरुहिः॥ ३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः। यजमानः
 पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वंगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः
 सर्वमेव बर्हिष्यं दत्तं भवति। यत्सायं जुहोति। रात्रिमेव तेन
 दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥ ३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा।

यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त एतदग्निहोत्रं
 सर्वस्यैव समवदाया जुहवुः। तस्मादाहुः। अग्निहोत्रं वै देवा
 गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्ति। यत्सायं जुहोति। रात्रिया एव
 तद्धुताद्याय॥ ३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय।
 यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः
 पयसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य
 एवं वेद। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ ३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा
 नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन
 जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्यैव भवति।
 पयसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै
 पशूनवरुन्धे॥ ३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि।
 इन्द्रियाव्यैव भवति। यवाग्वौ ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः।
 भागधेयैर्नैवास्मै सजातानवरुन्धे। ग्राम्येव भवति। अयंज्ञो
 वा एषः। योऽसामा॥ ३९॥

चतुरुन्नयति। चतुरक्षरं रथन्तरम्। रथन्तरस्यैष वर्णः।
 उपरीव हरति। अन्तरिक्षं वामदेव्यम्। वामदेव्यस्यैष वर्णः।
 द्विर्जुहोति। द्व्यक्षरं बृहत्। बृहत् एष वर्णः। अग्निहोत्रमेव
 तत्सामन्वत्करोति॥४०॥

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेद। उपैनमुपसदो नमन्ति।
 विन्दत उपसत्तारम्। उन्नीयोप सादयति। पृथिवीमेव
 प्रीणाति। होष्यन्नुपसादयति। अन्तरिक्षमेव प्रीणाति।
 हुत्वोप सादयति। दिवमेव प्रीणाति। एता वा
 अग्निहोत्रस्योपसदः॥४१॥

य एवं वेद। उपैनमुपसदो नमन्ति। विन्दत उपसत्तारम्।
 यो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितं प्रत्याश्रावितं होतारं
 ब्रह्माणं वषट्कारं वेद। तस्य त्वैव हुतम्। प्राणो वा
 अग्निहोत्रस्याश्रावितम्। अपानः प्रत्याश्रावितम्। मनो होता।
 चक्षुर्ब्रह्मा। निमेषो वषट्कारः॥४२॥

य एवं वेद। तस्य त्वैव हुतम्। सायं यावानश्च वै देवाः
 प्रातर्यावाणश्चाग्निहोत्रिणो गृहमागच्छन्ति। तान् यन्न तर्पयेत्।
 प्रजयाऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्। यत्तर्पयेत्। तृप्ता एनं प्रजया

प॒शुभि॑स्तर्पयेयुः। स॒जूर्दे॑वैः सा॒यं याव॑भि॒रिति॑ सा॒यं
सम्मृ॑शति। स॒जूर्दे॑वैः प्रा॒तर्याव॑भि॒रिति॑ प्रा॒तः। ये चै॒व दे॒वाः
सा॒यं यावा॑नो॒ ये च॑ प्रा॒तर्यावा॑णः॥४३॥

ताने॒वोभया॑ऽस्तर्पयति। त ए॑नं तृ॒प्ताः प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्तर्प॒
यन्ति॑। अ॒रु॒णो ह॑ स्मा॒हौप॑वेशिः। अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒वाह॑ सा॒यं
प्रा॒त॒र्वज्रं॑ भ्रातृ॒व्येभ्यः॑ प्र ह॑रामि। तस्मा॒न्मत्पा॑पीया॒सो
भ्रातृ॒व्या इति॑। च॒तुरु॒न्नय॑ति। द्विर्जु॑होति। स॒मित्स॑प्त॒मी।
स॒प्तप॑दा शक्क॑री। शा॒क्करो॑ वज्रः। अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒व तत्सा॑यं
प्रा॒त॒र्वज्रं॑ यज॑मानो॒ भ्रातृ॒व्याय॑ प्र ह॑रति। भव॑त्या॒त्मना॑।
परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॒व्यो भव॑ति॥४४॥

ब॒रुहिः प्रा॑तर॒हुता॑द्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वषट्कारश्च॑
प्रा॒तर्यावा॑णो वज्र॒स्त्रीणि॑ च॥

[५]

प्र॒जाप॑तिरकामयताऽऽत्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। सोऽजु॑होत्।
तस्या॑ऽऽत्म॒न्वद॑जायत। अ॒ग्नि॒र्वायु॑रा॒दित्यः॑। ते॑ऽब्रुवन्।
प्र॒जाप॑तिरहौषीदात्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। तस्य॑ व॒यम॑जनिष्महि।
जाय॑तान्न आत्म॒न्वदिति॑ ते॑ऽजु॒हवुः। प्रा॒णाना॑म॒ग्निः। त॒नुवै॑
वा॒युः॥४५॥

चक्षु॑ष आ॒दित्यः॑। तेषा॑ऽ हु॒ताद॑जायत॒ गौरे॒व। तस्यै॒

पयसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते
 प्रजापतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो
 नो जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति
 प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव
 प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति।
 तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एवं
 वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति।
 अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति।
 यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्भवान्। तेन त्वां
 प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीय-
 मभ्युद्भवति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः
 सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदा-
 लम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सोऽमुमादित्य-
 मात्मनो निरमिमीत। तः हुत्वा पराङ्पर्यावर्तत। ततो वै स

मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं
विदुषः। उतैकाहमुत द्यहं न जुह्वति। हुतमेवास्य भवति।
असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकं च॥ [६]

रौद्रं गविं। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्।
सौम्यं दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः।
पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः।
धातुरुद्वासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः पूर्वा-
ऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥ [७]

दक्षिणत उपं सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति। प्राचीमा
वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य
दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वीं दुह्याज्येष्ठस्य
ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य
कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा

ए॒तदु॑प॒सृष्ट॑म्। आ॒श्विनं॑ दु॒ह्यमा॑नम्। मै॒त्रं दु॑ग्धम्। अ॒र्य॒म्णा
उ॒द्वा॒स्यमा॑नम्। त्वा॒ष्ट्रमु॑न्नीय॒मान॑म्। बृ॒ह॒स्प॒तेरु॑न्नी॒तम्। स॒वि॒तुः
प्र॒क्रा॑न्तम्। द्या॒वा॒पृ॒थि॒व्य॑ः ह्रिय॒माण॑म्॥५२॥

ऐ॒न्द्रा॒ग्नमु॑प॒ सा॒दि॒तम्। सर्वा॑भ्यो॒ वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
योऽ॒ग्नि॒हो॒त्रं जु॑होति। यथा॒ खलु॑ वै धे॒नुं ती॒र्थे त॑र्पयति।
ए॒वम॑ग्नि॒हो॒त्री यज॑मानं तर्पयति। तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र
सु॒व॒र्गं लो॒कं जा॑नाति। प॒श्य॑ति पु॒त्रम्। प॒श्य॑ति पौ॒त्रम्। प्र
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒हो॒त्रं जु॑हति।
य उ॑ चैन॒दे॒वं वेद॑॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणञ्जायते द्वे च॥ [८]

त्रयो॒ वै प्रै॑यमे॒धा आ॑सन्। तेषां॒ त्रि॒रे॒कोऽ॒ग्नि॒हो॒त्रम॑जुहोत्।
द्वि॒रे॒कः। स॒कृ॒दे॒कः। तेषां॒ यस्मि॑रजुहोत्। स ऋ॒चाऽजु॑होत्।
यो द्विः। स यजु॑षा। यः स॒कृ॒त्। स तू॒ष्णीम्॥५४॥

यश्च॒ यजु॑षाऽजु॒होद्य॑श्च॒ तू॒ष्णीम्। तावु॒भावा॑र्धु॒ताम्।
तस्मा॒द्यजु॑षाऽऽहु॒तिः पूर्वा॑ हो॒त॒व्या॑। तू॒ष्णीमु॑त्तरा। उ॒भे
ए॒व॒र्धौ अ॑व॒रु॒न्धे। अ॒ग्नि॒ज्योति॑र॒ज्योति॑र॒ग्निः स्वा॑हेति॒ सा॒यं
जु॑होति। रे॒त ए॒व तद॑धाति। सूर्यो॒ ज्योति॑र॒ज्योतिः॑ सूर्यः

स्वाहेति प्रातः। रेत एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य
हितं न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
प्राङ्मुद्रावेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्।
स एवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमार्च्छति यजमानः॥५६॥

तूर्णी जायते यजमानः॥ _____ [९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
धूपायञ्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिध्ममर्चिरा लभते।
आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे
देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य
देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव
भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र

ए॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं भ॑वति॥५८॥

अङ्गा॑रा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गा॑रेभ्योऽर्चि॑रुदे॒ति। प्र॒जा-
प॑ति॒स्तर्ह्य॑ग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुह॑ति।
प्र॒जाप॑तावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं भ॑वति। शरोऽङ्गा॑रा
अध्य॑हन्ते। ब्रह्म॒ तर्ह्य॑ग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुह॑ति।
ब्रह्म॑न्ने॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं भ॑वति। वसु॑षु रु॒द्रेष्वा॑दित्येषु
विश्वे॑षु दे॒वेषु॑। इन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तौ ब्रह्मन्। अप॑रिवर्गमे॒वास्यै॑तासु
दे॒वता॑सु हु॒तं भ॑वति। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒होत्रं जुह॑ति। य उ॑
चैन॒दे॒वं वेद॑॥५९॥

आ॒दि॒त्यास्तर्ह्य॑ग्नि॒रिन्द्रं॑ ए॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं भ॑वति दे॒वेषु॑ च॒त्वारि॑ च (यद्ग्निरि॒हितः॑ प्रथ॒म ५
सर्व॑ ए॒व नि॒तराम॑ङ्गा॒राः शरोऽङ्गा॑रा ब्रह्म॒ वसु॑ष्वष्टौ॥)॥ [१०]

ऋ॒तं त्वा॑ स॒त्येन॒ परि॑षिञ्चामीति सा॒यं परि॑षिञ्चति। स॒त्यं
त्व॒र्तेन॒ परि॑षिञ्चामीति प्रा॒तः। अ॒ग्निर्वा ऋ॒तम्। अ॒सावा॑दित्यः
स॒त्यम्। अ॒ग्निमे॒व तदा॑दित्येन सा॒यं परि॑षिञ्चति। अ॒ग्निना॑-
ऽऽदि॒त्यं प्रा॒तः सः। याव॑दहो॒रात्रे भ॑वतः। ताव॑दस्य लो॒कस्य॑।
ना॒र्तिर्न रि॑ष्टिः। नान्तो न पर्य॒न्तोऽस्ति॑। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒होत्रं जुह॑ति। य उ॑चैन॒दे॒वं वेद॑॥६०॥

अस्ति द्वे च॥ _____ [११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावतीं ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः
प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वद्रौद्रङ्गविं दक्षिणतस्त्रयो वै यदग्निमृतं त्वां सत्येनैकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशून्वे यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतः षष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दशहोतारम-
पश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं
मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि
प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा
असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।
ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो
भवति। प्रजानां सृष्टानां धृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं
यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं पुरेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य। ब्राह्मणं दक्षिणतो
निषाद्य। चतुर्होतृव्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमं गुह्यं
ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं
प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य
व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्निवत्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो
दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येवैनं
यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तो रित्याहुः। यस्यान्ते व्याचष्ट
इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं तत्रोपनमति। तदेवाव
रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा
धत्ते। तेनैवोद्भूत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति।
हविर्निर्वप्स्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। प्रजातमेवैनं निर्वपति।
सामिधेनीरेनुवक्ष्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। सामिधेनीरेव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। अथो यज्ञो वै दशहोता। यज्ञमेव
तनुते॥६॥

अभिचरं दशहोतारं जुहुयात्। नव वै पुरुषे प्राणाः।

नाभिर्दशमी। सप्राणमेवैनमभि चरति। एतावद्वै पुरुषस्य
स्वम्। यावत्प्राणाः। यावद्देवास्यास्ति। तदभि चरति। स्वकृत
इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतम्।
निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति। यद्वाचः
क्रूरम्। तेन वर्षद्वरोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्र वृश्चति।
ताजगार्तिमार्च्छति॥ ७ ॥

दशहोता सृष्ट्या ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निर्ऋतिगृहीतं पञ्च च॥—————[१]

प्रजापतिरकामयत दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति। स एतं
चतुर्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स दर्शपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपा-
क्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्।
दर्शपूर्णमासावालभमानः। चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
हवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥ ८ ॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सौऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।
तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥ ९ ॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्या-
न्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानां धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स एतं
षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं
ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं
मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वा-
ऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य
धृत्यै। सोऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं
सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्या-
ऽऽहवनीये जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र
तनुते। ग्रहो भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो
वै यज्ञो न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संम्भारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं
वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अर्यज्ञो
वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।
यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
पत्नीनामायतनम्। स्व एवेना आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्त्यद्वै॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स त्रिवृतं
स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत्। तौ
पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षं देवा अन्वसृज्यन्त।
अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं
कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यं कामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव
भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै
दशहोता। चतुर्होता पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता ऋतवः
संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं

वेदं। ब॒होरे॒व भूयाँ॑न्भवति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑नंसृजत। स
इन्द्र॑मपि नासृजत। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्र॑ नो जन॒येति॑।
सोऽब्र॑वीत्। यथाऽहं युष्मा॑स्तप॒साऽसृ॑क्षि। ए॒वमिन्द्र॑
जनयध्व॒मिति॑॥१६॥

ते तपोऽत॑प्यन्त। त आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यन्। तम॑ब्रुवन्।
जाय॑स्वेति॑। सोऽब्र॑वीत्। किं भा॑ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य॒ इति॑।
ऋतू॑न्त्संवत्सरम्। प्र॒जाः प॒शून्। इ॒माँल्लो॒कानि॑त्य॒ब्रुवन्। तं वै
माऽऽहु॑त्या प्र ज॑नय॒तेत्य॑ब्रवीत्॥१७॥

तं चतु॑र्होत्रा प्राज॑नयन्। यः का॒मये॑त वी॒रो म॒ आजा॑येतेति॑।
स चतु॑र्होतारं जुहुयात्। प्र॒जाप॑तिर्वै चतु॑र्होता। प्र॒जाप॑तिरे॒व
भू॒त्वा प्रजा॑यते। ज॒जन॑दिन्द्र॑मिन्द्रि॒याय॒ स्वाहे॑ति॒ ग्रहे॑ण
जुहो॑ति। आऽस्य॑ वी॒रो जा॑यते। वी॒रः हि दे॒वा ए॒तयाऽऽहु॑त्या
प्राज॑नयन्। आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑रसश्च सुव॑र्गे लो॒केऽस्पर्ध॑न्त। व॒यं
पूर्वे॑ सुव॒र्गं लो॒कमि॑याम व॒यं पूर्वं॑ इति॑॥१८॥

त आ॒दि॒त्या ए॒तं प॒ञ्चहो॑तारमपश्यन्। तं पु॒रा
प्रा॑तरनुवा॒कादाग्नी॑ध्रेऽजु॒हवुः। ततो॒ वै ते पूर्वे॑ सुव॒र्गं
लो॒कमा॑यन्। यः सु॒व॒र्गका॑मः स्यात्। स प॒ञ्चहो॑तारं पु॒रा

प्रातरनुवा॒कादा॒ग्नीध्रे जुहु॒यात्। सं॒वत्स॒रो वै पञ्च॑होता।
सं॒वत्स॒रः सु॒वर्गो लो॒कः। सं॒वत्स॒र ए॒वर्तुषु॑ प्रति॒ष्ठाय॑। सु॒वर्गं
लो॒कमे॑ति। तेऽब्रुव॒न्नङ्गि॑रस आ॒दि॒त्यान्॥१९॥

क्व॑ स्थ। क्व॑ वः स॒द्भ्यो ह॒व्यं व॑क्ष्याम॒ इति॑। छन्दः॒ स्वित्य॑ब्रुवन्।
गा॒य॒त्रि॒यात्रि॑ष्टुभि॒ जग॑त्या॒मिति॑। तस्मा॒च्छन्दः॑ सु स॒द्भ्य
आ॒दि॒त्येभ्यः॑। आ॒ङ्गीर॒सीः प्र॒जा ह॒व्यं व॑हन्ति। वह॑न्त्यस्मै
प्र॒जा ब॒लिम्। ऐ॒न॒मप्र॑तिख्यातं गच्छति। य ए॒वं वेद॑।
द्वा॒द॒श मा॒साः पञ्च॑र्तवः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य
ए॒कवि॑ंशः। ए॒तस्मि॒न्वा ए॒ष श्रि॑तः। ए॒तस्मि॒न्प्रति॑ष्ठितः। य
ए॒वमे॒तं श्रि॑तं प्रति॑ष्ठितं वेद॑। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥२०॥

स्यादिति॑ सं॒वत्स॒रो ज॑नयध्व॒मितीत्य॑ब्रवीत्पूर्वं इत्यादि॒त्यान्तवः॑ षट्॥ [३]

प्र॒जाप॑तिरकामयत् प्रजा॑येयेति॑। स ए॒तं द॑श॒हो॒तार॑मपश्यत्।
तेन॑ द॒शधा॑ऽऽत्मानं वि॒धाय॑। द॒श॒हो॒त्राऽत॑प्यत। तस्य॒ चित्तिः॑
स्रु॒गासी॑त्। चि॒त्तमा॑ज्यम्। तस्यै॒ताव॑त्ये॒व वा॒गासी॑त्। ए॒तावा॑न्
यज्ञ॑क॒तुः। स चतु॑र्हो॒तार॑मसृजत। सोऽन॑न्दत्॥२१॥

असृ॑क्षि वा इ॒ममि॑ति॑। तस्य॒ सोमो॑ ह॒विरासी॑त्। स
चतु॑र्हो॒त्राऽत॑प्यत। सोऽता॑म्यत्। स भू॑रिति॒ व्याह॑रत्।
स भूमि॑मसृजत। अ॒ग्नि॒हो॒त्रं द॑र्शपूर्णमा॒सौ यजू॑ंषि। स

द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥
 सौऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
 तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
 स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुख्यमतिरात्रमृचः। एता वै
 व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
 पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
 व्याहृतीः प्रजाता वेद॥२३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत।
 स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्तै
 हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स
 प्रत्यङ्बाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥२४॥

तद्दुर्वर्णं हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म।
 स द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स प्राङ्बाधत।
 स देवानसृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तत्सुवर्णं
 हिरण्यमभवत्। तत्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव
 सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म वेद॥२५॥

सुवर्णं आत्मना भवति। दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः। तस्मात्सुवर्णं
 हिरण्यं भार्यम्। सुवर्णं एव भवति। ऐनं प्रियं गच्छति
 नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स सप्तहोत्रैव सुवर्गं
 लोकमेतत्। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत।
 त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन रुचमधत्त॥ २६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवं विद्वान्स्तोमैर्न यजते।
 सप्तहोत्रैव सुवर्गं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो
 भ्रातृव्यान्प्राणुदते। त्रयस्त्रिंशेन प्रतितिष्ठति। एकविंशेन
 रुचं धत्ते। सप्तदशेन प्र जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न
 निरुह्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते
 प्रजात्यै॥ २७॥

अनन्दब्रुव इति व्याहरद्वेदासीद्वेदाधत्त प्रजात्यै॥ [४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै
 दक्षिणामनयत्। तामंघ्रीनात्। तेऽब्रुवन्। व्यावृत्य प्रतिगृह्णाम।
 तथा नो दक्षिणा न ह्येष्यतीति। ते व्यावृत्य प्रत्यगृह्णन्। ततो
 वै तान्दक्षिणां नांघ्रीनात्। य एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां
 प्रतिगृह्णाति। नैनं दक्षिणां गृह्णाति॥ २८॥

राजां त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह।
 आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। सोमाय
 वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति।
 रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनां देवतया प्रति-
 गृह्णाति। वरुणायाश्चमित्याह॥२९॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये
 पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया प्रति
 गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं
 देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान् इत्याह। इयं
 वा उत्तान आङ्गीरसः॥३०॥

अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति।
 वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति।
 तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवात्मन्धत्ते। वयो दात्र
 इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति। मयो
 मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीतिः। क इदं कस्मा
 अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः

कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविशेत्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न समुद्रस्य। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति। स एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति। कामैतत्त एषा ते काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एवं विद्वान्दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

व्रीनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्दशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते। तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति।

अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै। अन्तो
वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। एतत्खलु वै देवानां परमं
गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहंश्चतुर्होतृव्याचष्टे।
यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। परमं देवानां गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव
प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। वाचं यच्छति।
यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्यां
रात्रिः। अह्ना रात्रिं ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे।
यद्विवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं
विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये
वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति।
यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥ [६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता
रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता
नाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति।

तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेद्धयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि
नासृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति।
स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तं त्रिष्टुर्वीर्यं
भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्तः आपद्यत।
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अग्निं भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य।
सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्।
अमृतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं
यज्ञं विधायायास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं
कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयं क्लृप्तिः। यदिदं किं च। य एवं वेद।
कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं
सद्ध्यो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति।
सोऽमन्यत। अग्निं वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकं कमिष्यन्त
इति। स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्।
तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकं नाग्निं कामयन्ते। पुत्रो हि

हृदयम्॥४१॥

हृयंते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥ [७]

दे॒वा वै चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑म॒तन्व॑त। ते वि पा॒प्मना॑
भ्रातृ॑व्ये॒णाज॑यन्त। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। य ए॒वं
वि॒द्वाःश्चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञं॑ त॒नुते॑। वि पा॒प्मना॑ भ्रातृ॑व्ये॒ण ज॑यते।
अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। षड्द्वौ॑त्रा प्राय॒णीय॑मा सा॒दय॑ति।
अ॒मुष्मै॑ वै लो॒काय॑ षड्द्वौ॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॑ वा ए॒तत्सोम॑म्।
यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥४२॥

ऋ॒जुधै॒वैन॑म॒मुं लो॒कं ग॑मयति। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्। यशो॑
वै चतु॑र्हो॒ता। यश॑ ए॒वात्म॑न्य॒त्ते। प॒ञ्चहो॑त्रा प॒शुमु॑प॒साद॑यति।
सु॒व॒र्ग्यो वै प॒ञ्चहो॑ता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारं जुहोति। इ॒न्द्रि॒यं वै
स॒प्तहो॑ता॥४३॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒वात्म॑न्य॒त्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वनं॑ त॒र्पय॑ति।
तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
ब॒हिष्प॒वमा॑ने दश॑हो॒तारं॑ व्याच॑क्षीत। मा॒ध्यं दि॒ने
प॒वमा॑ने चतु॑र्हो॒तारम्। आ॒र्भवे॑ प॒वमा॑ने प॒ञ्चहो॑तारम्।

पितृयज्ञे षड्भोतारम्। यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम्।
अनुसवनमेवैनाङ्गं स्तर्पयति॥४४॥

तृप्यन्ति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति।
देवा वै चतुर्होतृभिः सत्रमांसत। ऋद्धिपरिमितं
यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्।
सर्वेषान्नस्तत्सहासदिति। सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा।
धाता षड्भोत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषां सोमं
राजानं यशं आर्च्छत्। तन्न्यकामयत्। तेनापीकामत्।
तेन प्रलायमचरत्। तं देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रैषाणां
प्रैषत्वम्। निविद्भिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां निवित्त्वम्॥४६॥

आप्रीभिरापुवन्। तदाप्रीणामाप्रित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो
व्यगृह्णत। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो
ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वेव गृहीताः। तेऽब्रुवन्। यो वै नः श्रेष्ठो-
ऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तं छन्दोभिरसुवन्त।
तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तत्साम्नः

साम॒त्वम्। उ॒क्थैरुद॑स्थापयन्। तदु॒क्थाना॑मु॒क्थ॒त्वम्। य ए॒वं
वेद॑। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒वं वि॒द्वान्त॑सोम॑मा॒गच्छ॑ति।
यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ ना तावु॑भौ
सोम॑मा॒गच्छ॑तः। सोमो॒ हि यशः॑। तं त्वा॒ऽव यश॑
ऋच्छ॑तीत्याहुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति॑। तस्मा॒त्सोमे॒ सोमः॑
प्रोच्यः॑। यश॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

अ॒भिषु॑ण्वन्ति॒ सप्त॑हो॒ता तर्प॑यति॒ षड्भू॑त्रा नि॒वित्त्व॑मभू॒त्तिष्ठ॑ति॒ प्राहे॑ति॒ द्वे च॑॥———[८]

इ॒दं वा अ॒ग्रे नै॒व किं च॒ नाऽऽसी॑त्। न द्यौरा॑सीत्। न
पृ॒थि॒वी। नान्तरि॑क्षम्। तदस॑दे॒व स॒न्मनो॑ऽकुरु॒त॒ स्यामि॑ति॒।
तद॑तप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नाद्भू॑मोऽजायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत।
तस्मा॑त्तेपा॒नाद॒ग्निर॑जायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत॥५०॥

तस्मा॑त्तेपा॒नाज्यो॑तिरजायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत। तस्मा॑त्तेपा॒ना-
द॒र्चिर॑जायत। तद्भू॒योऽत॑प्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नान्म॑रीचयो-
ऽजाय॑न्त। तद्भू॒योऽत॑प्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नादु॑दा॒रा अ॑जायन्त।
तद्भू॒योऽत॑प्यत। तद्भ्र॒मि॒व॒ सम॑हन्यत। तद्व॒स्तिम॑भिनत्॥५१॥
स सं॒मुद्रो॑ऽभवत्। तस्मा॑त्समु॒द्रस्य॑ न पि॑बन्ति। प्र॒जन॑नमि॒व॒

हि मन्यन्ते। तस्मात्पुशोर्जायमानादापः पुरस्ताद्यन्ति।
 तद्वशहोताऽन्वसृज्यत। प्रजापतिर्वै दशहोता। य एवं
 तपसो वीर्यं विद्वांस्तप्यते। भवत्येव। तद्वा इदमापः
 सलिलमासीत्। सोऽरोदीत्प्रजापतिः॥५२॥

स कस्मा अज्ञि। यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति। यदुप्स्ववापद्यत।
 सा पृथिव्यभवत्। यद्व्यमृष्ट। तदन्तरिक्षमभवत्।
 यदूर्ध्वमुदमृष्ट। सा द्यौरभवत्। यदरोदीत्। तदनयो
 रोदस्त्वम्॥५३॥

य एवं वेद। नास्य गृहे रुदन्ति। एतद्वा एषां लोकानां जन्म।
 य एवमेषां लोकानां जन्म वेद। नैषु लोकेष्वार्तिमाच्छति।
 स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। स इमां प्रतिष्ठां वित्वाऽकामयत्
 प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
 जघनादसुरानसृजत॥५४॥

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।
 तामपाहत। सा तमिस्राऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति।
 स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव
 प्रजा असृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्धोना

असृजत॥५५॥

ताभ्यो॑ दा॒रु॒मये॒ पात्रे॒ पयो॑ऽदुहत्। याऽस्य॒ सा
त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जोत्स्ना॑ऽभवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
उप॑पक्षाभ्या॑मेव॒तून॑सृजत। तेभ्यो॑ रज॒जते॒ पात्रे॑ घृ॒तम॑दुहत्।
याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्॥५६॥

तामपा॑हत। सो॑ऽहोरा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
मुखा॑द्दे॒वान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते॒ पात्रे॑ सोम॑मदुहत्। याऽस्य॒
सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। तदह॑रभवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑ते॒र्दोहाः॑। य ए॒वं वेद॑। दु॒ह ए॒व प्र॒जाः। दि॒वा
वै नो॑ऽभू॒दिति॑। तद्दे॒वानां॑ दे॒वत्व॑म्। य ए॒वं दे॒वानां॑ दे॒वत्वं
वेद॑। दे॒वाने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा अ॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑। य
ए॒वम॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॒ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑माच्छति॥५८॥

अस॒तोऽधि॑ मनो॑ऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा इ॒दं मन॑स्ये॒व प॑र॒मं
प्रति॑ष्ठितम्। यद्दि॒दं किं च॑। तदे॒तच्छ्रो॑वस्य॒सन्नाम॑ ब्रह्म॑।

व्युच्छन्तीं व्युच्छन्त्यस्मै वस्यंसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य एवं
वेद॥ ५९॥

अग्निं रजायत तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतामृजत घृतमदुहृद्याऽस्य सा
तनूरासीदहरभवदृच्छति वेदं (इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिर्विर्मरीचय उदारास्तदभ्रं स जघनात्सा
तमिस्रा स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देववांन्मृन्मयं
दारुमयं रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम्॥) [९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरं देवानाम्। तं प्राहिणोत्।
परैहि। एतेषां देवानामधिपतिरेधीति। तं देवा अब्रुवन्।
कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सौऽब्रवीत्।
कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति मा देवा
अवोचन्निति। अथ वा इदं तर्हि प्रजापतौ हरं
आसीत्॥ ६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ। अथाहमेतेषां
देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं स्यामित्यब्रवीत्।
एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्। यदेतद्वीषीति। को ह
वै नाम प्रजापतिः। य एवं वेद॥ ६१॥

विदुरेनं नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा इन्द्रो

देवाना॑मधि॑पतिरभवत्। य ए॒वं वेद॑। अधि॑पतिरे॒व संमा॑नाना॑
भवति। सोऽम॑न्यत। किं किं॑ वा अ॑कर॒मिति॑। स च॒न्द्रं म॒
आह॑रेति॒ प्राल॑पत्। तच्च॒न्द्रम॑सश्च॒न्द्रम॒स्त्वम्। य ए॒वं वेद॑॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒ यथा॑
गोपा॑यत् इति॑। तत्सूर्य॑स्य सूर्य॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑। नैनं॑
द॒भ्रोति॑। कश्च॒ नास्मि॑न्वा इ॒दमिन्द्रि॑यं प्रत्य॑स्थादिति॑।
तदिन्द्र॑स्येन्द्र॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑। इन्द्रि॑याव्ये॒व भ॑वति॥६३॥

अ॒यं वा इ॒दं प॑र॒मोऽभू॑दिति॑। तत्प॑रमे॒ष्टिनः॑ परमे॒ष्टित्व॑म्।
य ए॒वं वेद॑। प॒रमा॑मे॒व का॑ष्ठां गच्छ॑ति। तं दे॒वाः संम॑न्तं
पर्य॑विशन्। वस॑वः पुर॒स्तात्। रु॒द्रा दक्षि॑णतः। आ॒दि॒त्याः
प॒श्चात्। वि॒श्वे दे॒वा उत्त॑रतः। अ॒ङ्गिर॑सः प्र॒त्यश्च॑म्॥६४॥

सा॒ध्याः प॑रा॒श्चम्। य ए॒वं वेद॑। उ॒पै॒न॑ समा॒नाः
संवि॑शन्ति। स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॑त्वा प्र॒जा आ॑व॒यत्। ता
अ॑स्मै नाति॑ष्ठन्तान्नाद्या॑य। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः।
दक्षि॑णतः पर्या॑यन्। स दक्षि॑णतः पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः। मुखं॑ दक्षि॑णतः॥६५॥

प॒श्चात्पर्याय॑न्। स प॒श्चात्पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुरस्ता॒त्पश्य॑न्तीः।
मुखं॑ दक्षिण॒तः। मुखं॑ प॒श्चात्। उत्तर॑तः पर्याय॑न्। स उत्तर॑तः
पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुरस्ता॒त्पश्य॑न्तीः। मुखं॑ दक्षिण॒तः।
मुखं॑ प॒श्चात्॥६६॥

मुखं॑मुत्तर॑तः। ऊ॒र्ध्वा उदा॑यन्। स उ॒परि॑ष्टान्यवर्तयत।
ताः स॒र्वतो॑मुखो भू॒त्वाऽऽव॑यत्। ततो॒ वै तस्मै॑ प्र॒जा
अति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य। य ए॒वं वि॒द्वान्परि॑ च वर्तय॑ते नि
च। प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा अ॑त्ति। तिष्ठ॑न्तेऽस्मै प्र॒जा
अ॒न्नाद्या॑य। अ॒न्नाद ए॒व भ॑वति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य ए॒वं वेदो॑न्द्रिया॒व्येव॑ भवति प्रत्य॑श्च मुखं॑न्दक्षिण॒तो मुखं॑ प॒श्चान्न॑व
च॥

[१०]

प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
दश॑होतारमपश्यत्। तं प्रायु॑ङ्क्त। तस्य॒ प्रयु॑क्ति ब॒होर्भूया॑न्भवत्।
यः का॒मये॑त ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स दश॑होतारं प्रयु॑ञ्जीत।
ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति। सोऽका॒मय॑त वी॒रो म॒ आजा॑ये॒तेति॑।
स दश॑होतुश्चतुर्होतारं निर॑मिमीत। तं प्रायु॑ङ्क्त॥६८॥

तस्य॒ प्रयु॑क्तीन्द्रोऽजायत। यः का॒मये॑त वी॒रो म॒ आजा॑ये॒तेति॑।

स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सौऽकामयत
पशुमान्त्स्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत।
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिः पशुमानभवत्। यः कामयेत
पशुमान्त्स्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सौऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्यृतवो-
ऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सौऽकामयत
सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी
जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्तिः सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः
सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत।
सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी
जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।

तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधाययास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति। तस्य वा इयं
क्लृप्तिः॥७२॥

यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पन्तेऽस्मै। स वा
अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं सृज्यो देवेभ्यो
हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणां निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। द्रुशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धः षड्होतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणां निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥७३॥

अमिमितं तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति क्लृप्तिर्दशहोतुर्निदानं सप्त
च॥

[११]

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत द्रुशपूर्णमासौ सृजेयेति
प्रजापतिरकामयत प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत दशहोतारं तेन
दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समंश्लिष्यं देवा वै
चतुर्होतृभिरिदं वा अग्रे प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत बहुर्भूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहस्य प्रजापतिरकामयतानयेवैनत्तस्य वा इयं क्लृप्तिस्तस्मात्तेपात्राज्योतिर-

यदस्मिन्नादित्ये स षड्वीतुः सप्तहोतारन्त्रिसप्ततिः॥७३॥

प्रजापतिरकामयत निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वमिति।
यदेवेषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार
उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता।
अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव।
य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद।
कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान्भवति। य
एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त
इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुप-
देशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठ देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः
समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते।
अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति
जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्।

अ॒यमवा॑सा॒दिति॑ ॥ ३ ॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षट् ॥ [१]

दक्षि॑णां प्रति॒ग्रही॑ष्यन्त्सप्तद॑शकृत्वोऽपा॑न्यात् । आ॒त्मान॑मे॒व
समि॑न्धे । तेज॑से वी॒र्या॑य । अथो॑ प्र॒जाप॑तिरे॒वैना॑ भू॒त्वा
प्रति॑गृह्णाति । आ॒त्मनोऽना॑त्यै । यद्ये॒नमा॒र्त्विज्या॑द्वृ॒तः सन्त॑
नि॒र्हरे॑रन् । आग्नी॑ध्रे जुहु॒याद॑शहोतारम् । च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॑ज्ये॒न ।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठन् । प्र॒तिलो॑मं वि॒ग्राह॑म् ॥ ४ ॥

प्रा॒णाने॒वास्योप॑ दासयति । यद्ये॒नं पुन॑रुप॒ शिक्षे॑युः । आग्नी॑ध्र
ए॒व जु॑हु॒याद॑शहोतारम् । च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॑ज्ये॒न । प॒श्चात्प्रा॑डासीनः ।
अ॒नुलो॑ममवि॒ग्राह॑म् । प्रा॒णाने॒वास्मै॑ कल्पयति । प्राय॑श्चि॒त्ती
वाग्धो॑तेत्यृ॒तुमुख॑ऋ॒तुमुखे॑ जुहोति । ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति ।
कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवः॑ ॥ ५ ॥

कृ॒ता अ॑स्मा ऋ॒तव॑ आ॒यन्ति॑ । षड्द्वो॑ता॒ वै भू॒त्वा प्र॒जाप॑तिरि॒दः
सर्व॑मसृजत । स मनो॑ऽसृजत । मन॒सोऽधि॑ गाय॒त्रीम॑सृजत ।
तद्गा॑य॒त्रीं यश॑ आर्च्छत् । तामा॑ऽल॒भत॑ । गा॒य॒त्रिया॑ अधि॒
छन्दा॑ङ्स्यसृजत । छन्दो॑भ्योऽधि॒ साम॑ । तत्साम॑ यश॑
आर्च्छत् । तदा॑ऽल॒भत॑ ॥ ६ ॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुर्भ्योऽधि विष्णुम्। तद्विष्णुं
यशं आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीरसृजत।
ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यशं आर्च्छत्। तमाऽलभत।
सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥ ७ ॥

तदिन्द्रं यशं आर्च्छत्। तदेनन्नाति प्राच्यवत। इन्द्रं इव
यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते। यद्वा इदं
किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रति-
गृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वा-
ऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान
आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति। बर्हिषा
प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं धाम। प्रियेणैवेनं
धाम्ना प्रत्येति॥ ८ ॥

विग्राहमृतवस्तदाऽलभतेन्द्रं गृह्णीयात्थद्वं॥ [२]

यो वा अविद्वान्निवर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके
भवति। अथ यो विद्वान्निवर्तयते। सशीर्षा विपाप्मा-
ऽमुष्मिल्लोके भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त।
अग्निश्च पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च

चन्द्रमाः। अग्निर्न्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्। वायुर्न्यवर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत। तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रश्मिभिरपुष्यत्। द्यौर्न्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत। सौऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्। तान्योषान्पुष्यति। याऽस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्पञ्च च॥ [३]

तस्य वा अग्नेर्हिरण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापाक्रामत्। तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सौऽर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। अर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः। तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य

ए॒वं वि॒द्वान् वा॒सः प्र॒तिगृ॑ह्णाति। अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॑ह्णाति। तृतीय॑मस्येन्द्रि॒यस्याप॑क्रामति। तस्य॒ वै रु॒द्रस्य॒ गां प्र॑तिजग्र॒हुषः। च॒तुर्थ॑मिन्द्रि॒यस्याप॑क्रामत्। तामे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॒ वै स च॒तुर्थ॑मिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त॥१२॥

च॒तुर्थ॑मिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान्गां प्र॑तिगृह्णाति। अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॑ह्णाति। च॒तुर्थ॑मस्येन्द्रि॒यस्याप॑क्रामति। तस्य॒ वै वरु॑णस्याश्वं॑ प्र॒तिजग्र॑हुषः। प॒ञ्चम॑मिन्द्रि॒यस्याप॑क्रामत्। तमे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॒ वै स प॑ञ्चममिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। प॒ञ्चम॑मिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वानश्वं॑ प्र॒तिगृ॑ह्णाति॥१३॥

अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॑ह्णाति। प॒ञ्चम॑मस्येन्द्रि॒यस्याप॑क्रामति। तस्य॒ वै प्र॒जाप॑तेः पुरु॑षं प्र॒तिजग्र॑हुषः। ष॒ष्ठमिन्द्रि॒यस्याप॑क्रामत्। तमे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॒ वै स ष॒ष्ठमिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। ष॒ष्ठमिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान्पुरु॑षं प्र॒तिगृ॑ह्णाति। अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॑ह्णाति। ष॒ष्ठम॑स्येन्द्रि॒यस्याप॑क्रामति॥१४॥

तस्य॒ वै मनो॑स्तल्पं॑ प्र॒तिजग्र॑हुषः। स॒प्तमिन्द्रि॒य-

स्यापाँक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स
 संसृममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। संसृममिन्द्रियस्या-
 ऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वाँस्तल्पं प्रतिगृह्णाति। अथ
 योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। संसृममस्येन्द्रियस्यापँक्रामति।
 तस्य वा उत्तानस्याँऽऽङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषः।
 अष्टममिन्द्रियस्यापाँक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सोँऽष्टममिन्द्रियस्या-
 ऽऽत्मन्नुपाधत्त। अष्टममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं
 विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टम-
 मस्येन्द्रियस्यापँक्रामति। यद्वा इदं किं च। तत्सर्वमुत्तान
 एवाँऽऽङ्गीरसः प्रत्यंगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्।
 यत्किं च प्रतिगृहीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वोँऽऽङ्गीरसः
 प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्। इयं वा उत्तान ओँऽङ्गीरसः।
 अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। नैनँ हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापाँक्रामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ताश्च प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापँक्रामत्यष्टममि-
 न्द्रियस्यापाँक्रामत्प्रतिगृहीयाच्चत्वारि च (तस्य वा अग्नेर्हरिण्यँ सोमस्य वासस्तदेतेन रुद्रस्य
 गान्तामेतेन वरुणस्याश्च प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै अर्धं
 तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं संसृमन्तम्। तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि

तदेतेनैकम्॥)॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्दशहोतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त। यच्चतुर्होतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत। यत्षड्होतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनतूनकल्पयन्त। यत्सप्तहोतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनेमाँल्लोकान्त्समतन्वन्निति। अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन सुवरायन्। तेनेमाँल्लोकान्त्समतन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो वा

अ॒र्य॒मणं॑ वेद॑। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। य॒ज्ञो
वा अ॒र्य॒मा। आर्या॑वस॒तिरिति॑ वै तमा॑हु॒र्यं प्र॒शंस॑न्ति।
आर्या॑वस॒तिर्भव॑ति। य ए॒वं वेद॑॥२०॥

यद्वा इ॒दं किं॑ च। तत्सर्वं॑ चतु॑र्होतारः। चतु॑र्होतृ॒भ्योऽधि॑ य॒ज्ञो
निर्मि॑तः। स य ए॒वं वि॒द्वान् वि॒वदे॑त। अ॒हमे॒व भू॒यो वेद॑।
यश्चतु॑र्होतृन् वेदेति॑। स ह्ये॒व भू॒यो वेद॑। यश्चतु॑र्होतृन् वेद॑।
यो वै चतु॑र्होतृणां॒ होतृ॑न् वेद॑। सर्वा॑सु प्र॒जास्वन्न॑मत्ति॥२१॥
सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑। प्र॒जाप॑तिर्वै दश॑होतृणां॒ होता॑।
सोम॑श्चतु॑र्होतृणां॒ होता॑। अ॒ग्निः प॑श्चहोतृणां॒ होता॑।
धा॒ता ष॑ड्होतृणां॒ होता॑। अ॒र्य॒मा स॑प्तहोतृणां॒ होता॑। ए॒ते
वै चतु॑र्होतृणां॒ होत॑रः। तान् य ए॒वं वेद॑। सर्वा॑सु
प्र॒जास्वन्न॑मत्ति। सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑॥२२॥

आ॒ध्रु॒वन्ना॒ध्रु॒वन्नित्ये॒वं वेदा॑न्ति सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ (वै तेन॑ स॒त्रङ्केन॑)॥—————[५]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाः सृ॒ष्ट्वा व्य॑स्र॒सत॑। स हृद॑यं भूतो॑ऽशयत्।
आत्म॑न् हा (३) इत्य॑ह्वयत्। आपः॑ प्रत्य॑शृण्वन्। ता
अ॒ग्निहो॑त्रेणै॒व य॑ज्ञ॒क्रतु॑नोप॑ प॒र्याव॑र्तन्त। ताः कु॒सिन्धु॑मुपौ॒हन्।
तस्मा॑दग्निहोत्रस्य॑ य॒ज्ञक्र॑तोः। ए॒कं ऋ॒त्विक्। च॒तुष्कृ॑त्वो-

ऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥२३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते द॑र्शपूर्णमा॒साभ्या॑मेव य॒ज्ञक्र॒तुनोप॑
प॒र्याव॑र्तन्त। त उपौ॑ह॒ःश्च॒त्वार्य॑ङ्गानि। तस्मा॑द॒र्शपूर्ण॑-
मा॒सयो॑र्य॒ज्ञक्र॒तोः। च॒त्वारं ऋ॒त्विजः॑। प॒ञ्चकृ॒त्वोऽह्व॑यत्।
प॒शवः॑ प्रत्यशृण्वन्। ते चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒व य॒ज्ञक्र॒तुनोप॑
प॒र्याव॑र्तन्त। त उपौ॑हं लोमं छु॒वीं मा॒ःसम॑स्थिं म॒ञ्जान॑म्।
तस्मा॑च्चातुर्मा॒स्यानां॑ य॒ज्ञक्र॒तोः॥२४॥

प॒ञ्च॒त्विजः॑। ष॒ट्कृ॒त्वोऽह्व॑यत्। ऋ॒तवः॑ प्रत्यशृण्वन्। ते
प॑शुब॒न्धेनै॒व य॒ज्ञक्र॒तुनोप॑प॒र्याव॑र्तन्त। त उपौ॑हन्त॒स्तना॑वा॒ण्डौ
शि॒श्मवा॑श्चं प्रा॒णम्। तस्मा॑त्पशुब॒न्धस्य॑ य॒ज्ञक्र॒तोः।
ष॒ट्त्विजः॑। सप्त॒कृ॒त्वोऽह्व॑यत्। हो॒त्राः प्रत्य॑शृण्वन्। ताः
सौ॒म्येनै॒वाध्व॑रेण॑ य॒ज्ञक्र॒तुनोप॑प॒र्याव॑र्तन्त॥२५॥

ता उपौ॑हन्त॒सप्त शी॑र्ष॒ण्यान्प्रा॑णान्। तस्मा॑त्सौ॒म्यस्या॑ध्व॒रस्य॑
य॒ज्ञक्र॒तोः। सप्त॒ हो॒त्राः प्रा॒चीर्व॑ष॒ट्कुर्व॑न्ति। द॒शकृ॒त्वोऽह्व॑यत्।
तपः॑ प्रत्यशृणोत्। तत्कर्म॑णै॒व सं॑वत्स॒रेण॑ स॒र्वैर्य॒ज्ञक्र॒तुभि॑रुप॑
प॒र्याव॑र्तत। तत्सर्व॑मा॒त्मान॑मप॑रि॒वर्ग॑मुपौ॑हत्। तस्मा॑त्सं॒वत्स॒रे
सर्वे॑ य॒ज्ञक्र॒तवो॑ऽव॒रुध्य॑न्ते। तस्मा॑द्दश॑हो॒ता चतु॑र्हो॒ता।

पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरेध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥—[६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सोऽग्निरब्रवीत्। ममायमन्नमस्त्विति।
सोऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स
एतांश्चतुर्होतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै
स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्पञ्चमी।
पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छवीं
मांसमस्थिं मज्जानम्॥ २८॥

तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्नमवांश्च प्राणम्। तानि

चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥ २९॥

समित्सप्तमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निर्माष्टि। द्विः
प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्। सर्वं
चाऽऽत्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति॥ ३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्स्त्र्यन्तर्वली।
हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।
स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो
भवति। तस्यासुरेवार्जीवत्॥ ३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य
एवमसुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति।
सोऽसुरान्सृष्ट्वा पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत। तत्पितृणां

पितृत्वम्। य एवं पितॄणां पितृत्वं वेद। पितेवैव स्वानां
भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्।
तदनु मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य
एवं मनुष्याणां मनुष्यत्वं वेद। मनुष्यैव भवति। नैनं
मनुर्जहाति। तस्मै मनुष्यान्त्ससृजानाय। दिवा देवत्रा-
ऽभवत्। तदनु देवान्सृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं
देवानां देवत्वं वेद। दिवा हवास्य देवत्रा भवति। तानि वा
एतानि चत्वार्यम्भांसि। देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः। तेषु
सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति। य एवं वेद॥३३॥

अजीवत्स्वानां भवति देवान्सृजत सप्त च॥—————[८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवते।
यदभि पवते। यदभि सम्पवते। सर्वमायुरियात्। न पुरा-
ऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्त्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा
इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवते। यदभि पवते। यदभि सम्पवते। सर्वमायुरेति।
न पुराऽऽयुषः प्र मीयते। पशुमान्भवति। विन्देत प्रजाम्।

अ॒द्भ्यः प॑वते। अ॒पोऽभि प॑वते। अ॒पोऽभि सम्प॑वते॥३५॥

अ॒स्याः प॑वते। इ॒माम॑भि प॑वते। इ॒माम॑भि सम्प॑वते।
अ॒ग्नेः प॑वते। अ॒ग्निम॑भि प॑वते। अ॒ग्निम॑भि सं प॑वते।
अ॒न्तरि॑क्षात्पवते। अ॒न्तरि॑क्षम॑भि प॑वते। अ॒न्तरि॑क्षम॑भि सं
प॑वते। आ॒दित्या॑त्पवते॥३६॥

आ॒दि॒त्यम॑भि प॑वते। आ॒दि॒त्यम॑भि सं प॑वते। द्योः प॑वते।
दि॒वम॑भि प॑वते। दि॒वम॑भि सं प॑वते। दि॒ग्भ्यः प॑वते। दि॒शोऽभि
प॑वते। दि॒शोऽभि सम्प॑वते। स यत्पु॒रस्ता॑द्वाति॑। प्रा॒ण ए॒व
भू॒त्वा पु॒रस्ता॑द्वाति॑॥३७॥

तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑द्वा॒न्तम्। सर्वा॑ प्र॒जाः प्र॑ति॑ नन्दन्ति। प्रा॒णो हि
प्रि॒यः प्र॒जाना॑म्। प्रा॒ण इ॒व प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति। य ए॒वं वेद॑।
स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व। अथ॑ यद्दक्षि॒णतो॑ वाति॑। मा॒त॒रि॒श्वे॒व
भू॒त्वा दक्षि॑णतो॑ वाति॑। तस्मा॑द्दक्षि॒णतो॑ वान्तं॑ वि॒द्यात्। सर्वा॑
दि॒श आ॑ वाति॑॥३८॥

सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वाति॑। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ सं वा॒तीति॑।
स वा ए॒ष मा॑त॒रि॒श्वे॒व। अथ॑ यत्प॒श्चाद्वा॑ति॑। प॒व॒मान॑ ए॒व
भू॒त्वा प॒श्चाद्वा॑ति॑। पू॒तम॑स्मा॒ आह॑रन्ति। पू॒तमु॑प॒हर॑न्ति।

पूतमश्नाति। य एवं वेद। स वा एष पवमान एव॥३९॥

अथ यदुत्तरतो वाति। सवितैव भूत्वोत्तरतो वाति। सवितेव स्वानां भवति। य एवं वेद। स वा एष सवितैव। ते य एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति। य एवास्य पुरस्तात्पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। पुरस्तादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनन्दक्षिणत आयन्तमुपवदन्ति॥४०॥

य एवास्य दक्षिणतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। दक्षिणत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनं पश्चादायन्तमुपवदन्ति। य एवास्य पश्चात्पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। पश्चादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुपवदन्ति। य एवास्योत्तरतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति॥४१॥

उत्तरत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। तस्मादेवं विद्वान्। वीवं नृत्येत्। प्रेवं चलेत्। व्यस्येवाक्ष्यौ भाषेत। मण्टयेदिव। क्राथयेदिव। शृङ्गायेतेव। उत मोप वदेयुः। उत मे पाप्मानमप हन्युरिति। स यान्दिशं सनिमेष्यन्त्स्यात्। यदा तान्दिशं वातो वायात्। अथ प्रवेयात्। प्र वा धावयेत्। सातमेव रदितं व्यूढं गन्धमभि प्रच्यवते। आऽस्य तं जनपदं

पूर्वा कीर्तिर्गच्छति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। य एवं वेद॥४२॥

वेदं सं पवत आदित्यात्पवते वात्या वात्येष पवमान एव दक्षिणत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः पाप्मानस्तां स्तेपं घृन्तीत्यष्टौ च॥ [९]

प्रजापतिः सोमं राजानमसृजत। तन्नयो वेदा अन्वसृज्यन्त। तान् हस्तेऽकुरुत। अथ ह सीता सावित्री। सोमं राजानञ्चकमे। श्रद्धामु स चकमे। साऽऽहं पितरं प्रजापतिमुपससार। तं होवाच। नमस्ते अस्तु भगवः। उप त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वा पद्ये। सोमं वै राजानङ्गमये। श्रद्धामु स कामयत इति। तस्यां उ ह स्थांगरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति। तं होवाच। भोगन्तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते पाणाविति। तस्यां उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो

भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥
यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मां एतं
स्थांगुरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय।
चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः।
सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य।
आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥—————[१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
दहूतं सन्तम्। दशहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठं हूतः
प्रत्यशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्रूतो ह वै नामैषः। तं वा एत९ षड्रूत९ सन्तम्।
 षड्रूतेत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः।
 आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै पञ्चम९ हूतः प्रत्यशृणोत्।
 स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
 पञ्चहूत९ सन्तम्। पञ्चहूतेत्याचक्षते परोक्षेण॥४९॥

परोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै
 चतुर्थ९ हूतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह
 वै नामैषः। तं वा एतश्चतुर्हूत९ सन्तम्। चतुर्हूतेत्याचक्षते
 परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे
 नेदिष्ठ९ हूतः प्रत्यश्रौषीः। त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु
 हैना९श्चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणा९
 हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं
 वेद॥५०॥

देवाः षड्रूतोऽभवत्पञ्चहूतेत्याचक्षते परोक्षेणाश्रौषीः षट्॥—————[११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यद्वशं होतारः प्रजापतिर्व्यसं
 प्रजापतिः पुरुषं प्रजापतिरकामयत् स तपः सोऽन्तर्वान्ब्रह्मवादिनो यो वा इमं
 विद्यात्प्रजापतिः सोम९ राजानं ब्रह्मात्मन्वदेकादश॥११॥

ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्नेर्यद्वा इदं किं च प्रजापतिरकामयत् य एवास्य दक्षिणतः
पञ्चाशत्॥५०॥

ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमं नो यज्ञमुप याहि विद्वान्।
विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि।
अग्ने शर्धं महते सौभगाय। तव द्युमन्युत्तमानि सन्तु।
सञ्जास्पत्यं सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महां
सि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो जिघांसति॥१॥

तांस्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा। अग्ने यो नो-
ऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा
तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्यः।
वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राचं इन्द्र विश्वां अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदींचो अपशूराधरा च ऊरौ।
यथा तव शर्मन्मदेम। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथङ्गवेषणं हरिभ्याम्।
उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा।
इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्।

ज्योतिष्मन्तन्दीद्यत्तं पुरन्धिम्। अग्निं स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि। विश्वां देव पृतना अभि ष्य।
उरुन्नः पन्थां प्रदिशन्विभाहि। ज्योतिष्मद्धेह्यजरन्न आयुः।
त्वामग्ने हविष्मन्तः। देवं मर्तास ईडते॥४॥

मन्ये त्वा जातवेदसम्। स हव्या वक्ष्यानुषक्। विश्वानि नो
दुर्गहा जातवेदः। सिन्धुं न नावा दुरिताऽति पर्षि। अग्ने
अत्रिवन्मनसा गृणानः। अस्माकं बोध्यविता तनूनाम्। पूषा
गा अन्वेतु नः। पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः।
पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः॥५॥

सो अस्मां अभयतमेन नेषत्। स्वस्तिदा अघृणिः
सर्ववीरः। अप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन्। त्वमग्ने सप्रथा असि।
जुष्टो होता वरेण्यः। त्वया यज्ञं वितन्वते। अग्नी रक्षांसि
सेधति। शुक्रशोचिरमर्त्यः। शुचिः पावक ईड्यः। अग्ने रक्षां
णो अहंसः॥६॥

प्रति ष्म देव रीषतः। तपिष्ठैरजरो दह। अग्ने हंसि
न्यत्रिणम्। दीद्यन्मर्त्येष्वा। स्वे क्षये शुचिव्रत। आ वात
वाहि भेषजम्। वि वात वाहि यद्रपः। त्वं हि विश्वभेषजः।

देवाना॑न्दू॒त ई॒य॑से। द्वावि॒मौ वा॒तौ वा॒तः॥७॥

आ सि॒न्धो॒रा प॑रा॒वतः॑। दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वा॒तु। प॒रा॒न्यो वा॒तु
य॒द्रपः॑। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हि॒तः। ततो॑ नो
दे॒हि जी॒वसे॑। ततो॑ नो धे॒हि भे॒ष॒जम्। ततो॑ नो म॒ह आ॒व॒ह।
वा॒त आ॒वा॒तु भे॒ष॒जम्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे॥८॥

प्र ण॒ आयू॑र॒षि ता॑रिषत्। त्वम॑ग्रे अ॒यासि॑। अ॒या स॒न्मन॑सा
हि॒तः। अ॒या सन् ह॒व्यमू॑हिषे। अ॒या नो॑ धे॒हि भे॒ष॒जम्। इ॒ष्टो
अ॒ग्निरा॑हु॒तः। स्वाहा॑कृतः पि॒प॒र्तु नः॑। स्व॒गा दे॒वेभ्य॑ इ॒दन्न॑मः।
का॒मो भू॑तस्य॒ भव्य॑स्य। स॒म्राडे॑को वि॒राज॑ति॥९॥

स इ॒दं प्र॑ति॒ पप्र॑थे। ऋ॒तूनु॑त्सृ॒जते॑ व॒शी। का॒म॒स्तद॑ग्रे
सम॑व॒र्तता॑धि। म॒न॒सो रे॒तः प्र॑थ॒मं यदा॑सीत्। स॒तो
ब॒न्धुम॑संति॒ निर॑वि॒न्दन्। हृ॒दि प्र॑ती॒ष्या क॒वयो॑ मनी॒षा।
त्वया॑ म॒न्यो स॒रथ॑मा॒रुज॑न्तः। ह॒र्षमा॑णा॒सो धृ॒ष॒ता म॑रु॒त्वः।
ति॒ग्मेष॑व॒ आयु॑धा स॒शिश॑नाः। उ॒प प्र॑य॒न्ति न॑रो
अ॒ग्निरू॑पाः॥१०॥

म॒न्युर्भ॑गो म॒न्युरे॒वास॑ दे॒वः। म॒न्युर्हो॒ता व॑रु॒णो वि॒श्ववे॑दाः।
म॒न्युं वि॒श ई॒डते॑ दे॒वय॑न्तीः। पा॒हि नो॑ म॒न्यो तप॑सा॒ श्रमे॑ण।

त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः। देवाः आसादया इह। अग्ने हव्याय
 वोढवे। व्रतानुविभ्रद्वतपा अदाभ्यः। यजा नो देवाः अजरः
 सुवीरः। दधद्रत्नानि सुविदानो अग्ने। गोपाय नो जीवसे
 जातवेदः॥११॥

जिघांसत्यमित्राङ्घ्रन्वानीडते सर्वा अहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्न एकं
 च॥ [१]

चक्षुषो हेते मनसो हेते। वाचो हेते ब्रह्मणो हेते। यो मा-
 ऽघायुरभिदासति। तमग्ने मेन्या मेनिं कृणु। यो मा चक्षुषा
 यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणाऽघायुरभिदासति। तयाऽग्ने त्वं
 मेन्या। अमुममेनिं कृणु। यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा।
 यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु।
 यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घन्त्वन्तेन सत्यम्।
 इन्द्रेषिता आज्यमस्य मधन्तु। मा तत्समृद्धिं यदसौ
 करोति। हन्मि तेऽहं कृतः हविः। यो मे घोरमचीकृतः।
 अपाञ्चौ त उभौ बाहू। अपनह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य

ब्रह्मणा। सर्वं तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञं
देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्न-
रातयः। अन्ति दूरे सतो अग्ने। भ्रातृव्यस्याभिदासतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्यां हन्मि कृतामहम्। यो मा नक्तं
दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र वज्रेण।
भ्रातृव्यं पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा। प्रपद्ये सगुः
साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्ने शकेमं
ते वयम्। यमं देवस्य वाजिनः। अति द्वेषांसि तरेम।
अवतं मा समनसौ समोकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ
मामवतजातवेदसौ। शिवौ भवतमद्य नः। स्वयं कृण्वानः
सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभः शोशुचानः। प्रत्नं सधस्थमनु पश्यमानः।
आ तन्तुमग्निर्दिव्यन्ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्ने। त्वं पन्था
भवसि देव्यानः। त्वयाऽग्ने पृष्ठं वयमारुहेम। अथा देवैः
सधमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमश्चूता।
अवाधमानि जीवसे॥१७॥

व॒यं॑ सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॑ बिभ्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो
 अशी॑महि। इन्द्रा॑णी दे॒वी सु॒भगा॑ सु॒पत्नी॑। उद॑र॒शेन॑
 पति॑विद्ये॒ जिगा॑य। त्रि॒शद॑स्या ज॒घनं॑ यो॒ज॒नानि॑। उ॒पस्थ॑
 इन्द्र॑ः स्थवि॑रं बिभर्ति॑। सेना॑ ह॒ नाम॑ पृथि॒वी ध॑नञ्ज॒या।
 वि॒श्वव्य॑चा॒ अदि॑तिः सूर्य॑त्वक्। इन्द्रा॑णी दे॒वी प्रा॒सहा॑
 ददा॑ना॥१८॥

सा नो॑ दे॒वी सु॒हवा॑ शर्म॑ यच्छतु। आत्वा॑ऽहार्षम॒न्तर॑भूः।
 ध्रुव॑स्ति॒ष्ठावि॑चाचलिः। विश॑स्त्वा॒ सर्वा॑ वाञ्छन्तु। मा
 त्वद्रा॑ष्ट्रमधि॑ भ्रशत्। ध्रु॒वा द्यौर्ध्रु॑वा पृथि॒वी। ध्रु॒वं वि॒श्वमि॑दं
 जग॑त्। ध्रु॒वा ह॒ पर्व॑ता इ॒मे। ध्रु॒वो राजा॑ वि॒शाम॑यम्।
 इ॒हैवैधि॑ मा व्यथि॑ष्ठाः॥१९॥

पर्व॑त इ॒वावि॑चाचलिः। इन्द्र॑ इवे॒ह ध्रु॒वस्ति॑ष्ठ। इ॒ह रा॑ष्ट्रमु॒
 धार॑य। अ॒भिति॑ष्ठ पृ॒तन्य॑तः। अध॑रे सन्तु शत्र॑वः। इन्द्र॑ इव
 वृ॒त्रहा॑ तिष्ठ। अ॒पः क्षे॒त्राणि॑ स॒ञ्जय॑न्। इन्द्र॑ एण॒मदी॑धरत्।
 ध्रु॒वन्ध्रु॒वेण॑ ह॒विषा॑। तस्मै॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒यं च॒
 ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑॥२०॥

हविर्भिरास्यमभि दासंतो विपश्चितमप्रयावञ्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकं च॥—[२]

जुष्टीं नरो ब्रह्मणा वः पितॄणाम्। अक्षमव्ययं न किलारिषाथ।
 यच्छक्करीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः।
 पावका नः सरस्वती। वाजेभिर्वाजिनीवती। यज्ञं वष्टु धिया
 वसुः। सरस्वत्यभिना नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पयसा मा
 न आधक्। जुषस्व नः सख्या वेश्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमसा बरुहिरग्नौ।
 अयामि सुगृह्यतवती सुवृक्तिः। अम्यक्षि सन्न सदने पृथिव्याः।
 अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाश्चमति ह्वये। इन्द्रं जैत्राय
 जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे।
 यो गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यः॥२२॥

इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो
 मेदिनन्त्वा। असम्मृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः
 कविरुदतिष्ठो विवस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत।
 धूमस्ते केतुरभवद्विवि श्रितः। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम्।
 संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्। यजमानाय परिगृह्य देवान्।
 दीक्षयेद५ हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनत५ हि
 शक्रा। विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मै यजमानाय

धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि
विश्वाः। नूमर्तो दयते सनिष्यन् यः। विष्णाव उरुगायाय
दाशत्॥२४॥

प्र यः सुत्राचा मनसा यजातै। एतावन्तन्नर्यमा विवांसात्।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः सुजनिमा
चकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं
महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेषः ह्यस्य
स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारश्चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्।
प्रत्यर्धि देवस्यदेवस्य मूहा। श्रिया त्वग्निमतिथिं जनानाम्।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च
याहि। वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वषणः
शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिग्भिः
पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारौचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्दज्योतिर्बृहते रणाय।

अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनं यात९ सुकृताय विप्रा।
 प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतन्नः।
 अविष्टन्धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अह्वयं
 नो अस्तु। आवा॑न्तो॒के तन॑ये तू॒तुजानाः॑। सुर॒त्ना॑सो
 दे॒ववी॑तिङ्गमेम॥ २७॥

त्व९ सोम॑ क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वद॒न्दक्षैः॑ सु॒दक्षो॑ विश्ववे॒दाः।
 त्वं वृषा॑ वृष॒त्वेभि॑र्मह॒ित्वा। द्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्य॑भवो नृ॒चक्षाः॑। अषा॑ढं
 यु॒त्सु पृ॑त॒नासु॑ प॒प्रिम्। सु॒व॒र॒षाम॑प्स्वां वृ॒जन॑स्य गो॒पाम्।
 भ॒रेषु॑जा९ सु॒क्षिति॑९ सु॒श्रव॑सम्। जय॑न्त॒न्त्वाम॑नु॒मदे॑म सोम।
 भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। विभू॑तद्यु॒म्न ए॒व या॑ उ॒
 स॒प्रथाः॑॥ २८॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॑ रा॒ध्यो
 ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॑ नवी॑यसे। सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये
 वि॒ष्णावे॑ ददा॑शति। यो जा॒तम॑स्य म॒हतो॑ म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु॑
 श्रवो॑भिर्यु॒ज्यं चि॒द॒भ्य॑सत्। तमु॑ स्तो॒तारः॑ पू॒र्व्यं यथा॑ वि॒द
 ऋ॒तस्य॑। गर्भ॑९ ह॒विषा॑ पिप॒र्तन॑। आऽस्य॑ जा॒नन्तो॑ नाम॑
 चि॒द्वि॒वक्त॑न। बृ॒हत्ते॑ वि॒ष्णो सु॒म॒तिं भ॑जामहे॥ २९॥

इ॒मा धा॒ना घृ॒त॒स्रुवः॑ । ह॒रीं इ॒होप॑वक्षतः । इन्द्र॑ ५ सु॒खत॑मे रथे ।
 ए॒ष ब्र॒ह्मा प्र॑तेम॒हे । वि॒दथे॑ श॑ ५ सिष॑ ५ ह॒रीं । य ऋ॒त्वियः॑ प्र॑ते
 वन्वे । व॒नुषो॑ ह॒र्यत॑ म॒दम॑ । इन्द्रो॑ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः । ह॒रिभि॑श्चा॒रु
 सेच॑ते । श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒शन्तु॑ ॥ ३० ॥

ह॒रिर्व॑र्षस॒ङ्गिरः॑ । आच॑र्षणि॒प्रा वृ॑ष॒भो जना॑नाम् । राजा॑
 कृ॒ष्टीनां॑ पु॒रुहू॑त इन्द्रः । स्तु॒तश्र॑व॒स्यन्न॑व॒सोप॑म॒द्रिक् । यु॒क्ता
 ह॒री वृ॑ष॒णाया॑ह्य॒र्वाङ् । प्र य॑त्सिन्ध॒वः प्र॑स॒वं यदा॑यन् । आपः॑
 समु॒द्रः ५ र॒थ्ये॒व जग्मुः॑ । अत॑श्चिदिन्द्रः स॒दसो॑ व॒रीयान् ।
 यदी॑ ५ सोमः॑ पृ॒णति॑ दु॒ग्धो अ॑ ५ शुः । ह्य॒याम॑सि॒ त्वेन्द्र॑
 या॒ह्यर्वा॑ङ् ॥ ३१ ॥

अर॑न्ते सोम॑स्त॒नुवे॑ भ॒वाति॑ । शत॑क्रतो मा॒दय॑स्वा सु॒तेषु॑ ।
 प्रा॒स्मा ५ अ॑व॒ पृ॒त॒नासु॑ प्र॒युत्सु॑ । इन्द्रा॑य॒ सोमाः॑ प्र॒दिवो॑
 वि॒दा॒नाः । ऋ॒भुर्ये॑भिर्वृष॑प॒र्वा वि॒हा॒याः । प्र॒य॒म्यमा॑णा॒न्प्रति॑ षू
 गृ॒भाय॑ । इन्द्र॑ पिब॒ वृष॑धू॒तस्य॑ वृ॒ष्णाः । अहै॑डमा॒न॒ उप॑याहि
 य॒ज्ञम् । तुभ्य॑ पवन्त॒ इन्द्र॑वः सु॒तासः॑ । गा॒वो न व॑ज्रिन्त॒स्वमो॒को
 अच्छ॑ ॥ ३२ ॥

इन्द्रा॑ ग॒हि प्र॑थ॒मो य॒ज्ञिया॑नाम् । या ते॑ का॒कुत्सु॑कृ॒ता या
 व॒रि॑ष्ठा । यया॑ श॒श्वत्पि॑ब॒सि म॒ध्व ऊ॒र्मिम् । तया॑ पाहि॒ प्र ते॑

अध्वर्युरस्थात्। सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः। प्रातर्युजा
 वि बोधय। अश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतये।
 प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वम्। पुरा गृध्रादररुषः पिबाथः।
 प्रातरहि यज्ञमश्विना दधाते। प्रशंसन्ति कवयः पूर्वभाजः।
 प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत। न सायमस्ति देव्या अजुष्टम्।
 उतान्यो अस्मद्यजते विचायः। पूर्वः पूर्वो यजमानो
 वनीयान्॥ ३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छतं नो दाशत्रामाभिश्च्रीर्गमेम सप्रथां भजामहे विशन्तु याह्यर्वाडच्छं पिबाथः

षट्॥ [३]

नक्तं जाताऽस्योषधे। रामे कृष्णे असिंक्रि च। इदं
 रजनि रजय। किलासं पलितं च यत्। किलासंश्च
 पलितं च। निरितो नाशया पृषत्। आ नः स्वो अश्नुतां
 वर्णः। परां श्वेतानि पातय। असितन्ते निलयनम्।
 आस्थानमसितन्तव॥ ३४॥

असिंक्रियस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्। अस्थिजस्य
 किलासस्य। तनूजस्य च यत्त्वचि। कृत्यया कृतस्य ब्रह्मणा।
 लक्ष्मं श्वेतमनीनशम्। सरूपा नाम ते माता। सरूपो नाम

ते पि॒ता। सरू॒पाऽस्योष॑धे सा। सरू॒पमि॑दं कृ॒धि॥३५॥
 शुन॑ꣳ हु॒वेम॑ म॒घवा॑न॒मिन्द्र॑म्। अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तमं॑ वाज॑सातौ।
 शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॑तये॒ सम॑त्सु। घ्नन्त॑ वृ॒त्राणि॑ स॒ञ्जितं॑ धना॑नाम्।
 धू॒नुथ॑ द्यां पर्व॑तान्दा॒शुषे॑ वसु। नि वो॒ वना॑ जिह॑ते
 यामं॑ नो भि॒या। को॒पय॑थ पृथि॒वीं पृ॑श्निमा॒तरः। यु॒धे
 यदु॑ग्राः पृष॑तीरयु॒ग्ध्वम्। प्रवे॑पयन्ति पर्व॑तान्। विवि॑श्चन्ति
 वन॑स्पतीन्॥३६॥

प्रोवा॑रत मरु॒तो दु॑र्मदा॒ इव। देवा॑सुः सर्व॑या वि॒शा। पुरु॑त्रा
 हि स॒दृङ्ङु॑सि। वि॒शो वि॒श्वा अ॒नु प्र॒भु। स॒मत्सु॑ त्वा ह॒वाम॑हे।
 स॒मत्स्व॑ग्निमव॑से। वा॒ज॒यन्तो॑ ह॒वाम॑हे। वा॒जेषु॑ चि॒त्ररा॑धसम्।
 सङ्ग॑च्छ॒ध्वꣳ सं॑वदध्वम्। स॒र्वो म॑नाꣳसि जा॒नता॑म्॥३७॥

दे॒वा भा॒गं यथा॑ पूर्वे॑। स॒ञ्जाना॑ना उ॒पास॑त। स॒मा॒नो म॒न्त्रः
 स॒मि॑तिः स॒मा॒नी। स॒मा॒नं म॒नः स॒ह चि॒त्तमे॑षाम्। स॒मा॒नङ्के॑तो
 अ॒भि सꣳ र॑भध्वम्। स॒ज्ञाने॑न वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑। स॒मा॒नी
 व॒ आकू॑तिः। स॒मा॒ना हृ॑द॒यानि॑ वः। स॒मा॒नम॑स्तु वो॒ मनः॑।
 यथा॑ वः सु॒स॒हास॑ति॥३८॥

स॒ज्ञान॑न्त्रः स्वैः। स॒ज्ञान॑म॒रणैः। स॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ यु॒वम्।

इहास्मासु नियच्छतम्। संज्ञानं मे बृहस्पतिः। संज्ञानं
सविता करत्। संज्ञानमश्विना युवम्। इह मह्यं नि यच्छतम्।
उप च्छायामिव घृणैः। अगन्म शर्म ते वयम्॥३९॥

अग्ने हिरण्यसन्दशः। अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्द्वम्।
शिवेभिर्द्व परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय
नव्यसे। रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदेमदे हि नो
ददुः। यूथा गवामृजुक्रतुः। सङ्गभाय पुरुशता। उभया
हस्त्या वसु। शिशीहि राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शचीवस्तव दंसना। आ तू न
इन्द्र भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु। सहस्रेषु तुवीमघ। यदेवा
देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
यूयम्। ऋतस्यर्तेन मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनादित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो
न शेकिम। मेदस्वता यजमानाः। सुचाऽऽज्येन जुह्वतः।
अकामा वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि
दिवा यदि नक्तम्। एन एनस्योकरत्। भूतं मा तस्माद्भव्यं
च॥४२॥

द्रुप॒दादि॑व मु॒ञ्चतु॑। द्रुप॒दादि॑वेन्मु॒मुचा॑नः। स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी
मला॑दि॒व। पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म्। वि॒श्वे मु॒ञ्चन्तु॑ मे॒नसः॑।
उद्व॑यन्तम॒सस्पर्शि॑। पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रुत्त॒रम्। दे॒वन्दे॑व॒त्रा
सूर्य॑म्। अ॒गन्म् ज्योति॑रुत्त॒मम्॥४३॥

तव॑ कृ॒धि वन॒स्पती॑ञ्जानता॒मस॑ति व॒यं भ॑रादित्याश्च न॒वं च॥ [४]

वृषा॒सो अ॒शुः प॑वते ह॒विष्मा॑न्त्सोमः॑। इन्द्र॑स्य भा॒ग
ऋ॒तयुः॑ श॒तायुः॑। स मा॒ वृषा॑णं वृष॒भं कृ॑णोतु। प्रि॒यं
वि॒शा२ सर्व॑वीर२ सु॒वीर॑म्। कस्य॑ वृषा॑ सु॒ते सचा॑।
नियु॑त्वा॒न्वृष॒भो र॑णत्। वृ॒त्रहा॑ सोम॑पीतये। यस्ते॑ शृ॒ङ्ग
वृषो॑नपात्। प्रण॑पात्कुण्ड॒पाय्यः॑। न्य॑स्मिन्दध्र॒ आ मनः॑॥४४॥
त२ स॒ध्रीची॑रू॒तयो॑ वृ॒ष्णि॑यानि। पौ॒३स्या॑नि नि॒युतः॑
सश्चुरि॑न्द्रम्। स॒मुद्रं॑ न सिन्ध॑व उ॒क्थशु॑ष्माः। उ॒रुव्य॑च॒सङ्गि॑र
आ वि॑शन्ति। इन्द्रा॑य गि॒रो अ॒नि॑शितसर्गाः। अ॒पः
प्रेर॑यन्त्सग॑रस्य बु॒ध्रात्। यो अ॒क्षे॑णे॒व च॒क्रिया॑ श॒ची॑भिः।
विष्व॑क्त॒स्तम्भं॑ पृथि॒वीमु॑त द्याम्। अ॒क्षोद॑य॒च्छव॑सा
क्षाम॑बुध्रम्। वा॒र्णवा॑त॒स्तवि॑षीभि॒रिन्द्रः॑॥४५॥

दृ॒ढान्यौ॑घ्रादु॒शमा॑न॒ ओजः॑। अ॒वाभि॑नत्कु॒भः प॑र्वतानाम्।

आ नो॑ अग्रे सुके॒तुना॑। र॒यिं वि॒श्वायु॑पोषसम्। मा॒र्डीक॑न्धेहि
जी॒वसे॑। त्व॑ सौ॒म म॑हे भगम्। त्वं यू॒न ऋ॑तायते।
दक्ष॑न्दधासि जी॒वसे॑। रथ॑ यु॒ञ्जते म॒रुतः॑ शु॒भे सु॒गम्। सू॒रो
न मि॑त्रावरुणा॒ गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजा॑सि चि॒त्रा विच॑रन्ति त॒न्यवः॑। दि॒वः सं॒म्राजा॒ पय॑सा
न उ॒क्षत॑म्। वाच॑ सु॒मित्रा॑वरुणा॒ विरा॑वतीम्। प॒र्जन्य॑श्चि॒त्रां
व॑दति॒ त्विषी॑मतीम्। अ॒भ्रा व॑सत मरुतः सु॒मा॒यया॑। द्यां
व॑र्षयतमरु॒णाम॑रे॒पस॑म्। अयु॑क्त स॒प्त शु॒न्यवः॑। सू॒रो रथ॑स्य
न॒प्रियः॑। ताभि॑र्याति॒ स्वयु॑क्तिभिः। वहि॑ष्ठेभिर्वि॒हर॑न् यासि
तन्तु॑म्॥४७॥

अ॒व॒व्यय॑न्नसि॒तन्दे॒व व॑स्वः। दवि॑ध्वतो र॒श्मयः॑ सू॒र्यस्य॑।
च॒र्मे॒वावा॑धुस्तमो॑ अ॒प्स्वन्तः॑। प॒र्जन्या॑य प्र गा॒यत॑। दि॒वस्पु॑त्राय
मी॒दुषे॑। स नो॑ य॒वसं॑मिच्छतु। अ॒च्छा व॑द त॒वसं॑ङ्गीभि॒राभिः॑।
स्तु॒हि प॒र्जन्य॑न्नम॒साऽऽवि॑वास। कनि॑क्रदद्वृष॒भो जी॒रदा॑नुः।
रेतो॑ दधा॒त्वोष॑धीषु॒ गर्भ॑म्॥४८॥

यो गर्भ॑मोष॑धीनाम्। गवा॑ कृ॒णोत्य॑र्वताम्। प॒र्जन्यः॑
पुरु॑षीणा॑म्। तस्मा॒ इदा॒स्ये ह॒विः। जू॒होता॒ मधु॑मत्तमम्।

इडा॑न्नः संय॑तङ्करत्। तिस्रो॑ यद॑ग्रे श॒रद॑स्त्वामि॒त्। शुचिं॑ घृ॒तेन॑
शुच॑यः स॒पर्य॑न्। नामा॑नि चिद्व॒धिरे॒ यज्ञि॑या॒नि। असू॑दयन्त
त॒नुवः॑ सुजा॑ताः॥४९॥

इन्द्र॑श्च नः शुना॑सीरौ। इ॒मं य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। गर्भ॑न्धत्त॒ः
स्व॒स्तये॑। ययो॑रि॒दं वि॒श्वं भु॑वन॒मा वि॒वेश॑। ययो॑रान॒न्दो
निहि॑तो॒ मह॑श्च। शुना॑सीरावृ॒तुभिः॑ संविदा॒नौ। इन्द्र॑वन्तौ
ह॒विरि॑दं जु॒षेथाम्। आघा॑ये अ॒ग्निमि॑न्ध॒ते। स्तृ॒णन्ति॑
ब॒र्हि॒रा॒नुष॑क्। येषा॑मिन्द्रो॒ युवा॑ सखा॑। अ॒ग्न इन्द्र॑श्च
मेदि॑ना॑। ह॒थो वृ॒त्राण्य॑प्र॒ति। यु॒व॑ ५ हि वृ॒त्रह॑न्त॒मा। याभ्या॑ ५
सुव॑रज॒यन्न॑ग्रं ए॒व। यावा॑तस्थ॒तुर्भु॑वनस्य॒ मध्ये॑। प्रच॑र्ष॒णी
वृ॒षणा॑ वज्र॑बाहू। अ॒ग्नी इन्द्रा॑वृ॒त्रह॑णा॒ हुवे॑ वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो॑ गर्वि॒ष्टिषु॑ तन्तु॒ङ्गर्भ॑ ५ सुजा॑ताः सखा॑ सप्त च॑॥ [५]

उ॒त नः॑ प्रि॒या प्रि॒यासु॑। स॒प्तस्व॑सा सुजु॑ष्टा। सर॑स्वती॒ स्तोम्या॑-
ऽभू॑त्। इ॒मा जु॒ह्वा॒नायु॑ष्मदा नमो॑भिः। प्र॒ति स्तोम॑ ५ सर॑स्वति
जुष॑स्व। तव॑ शर्म॑न्प्रि॒यत॑मे॒ दधा॑नाः। उप॑स्थेयाम श॒र॒णन्न॑
वृक्ष॑म्। त्रि॒णि प॒दा वि॒च॑क्रमे। विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः। ततो॑
धर्मा॑णि धा॒रय॑न्॥५१॥

तदस्य प्रियमभि पाथो अश्याम्। नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
 उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः।
 क्रत्वादा अस्थु श्रेष्ठः। अद्य त्वा वन्वन्त्सुरेक्णाः। मर्त आनाश
 सुवृक्तिम्। इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह। प्रिया त आ बरुहिः सीद।
 वीहि सूर पुरोडाशम्॥५२॥

उप नः सूनवो गिरः। शृण्वन्त्वमृतस्य ये। सुमृडीका भवन्तु
 नः। अद्या नो देव सवितः। प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा
 दुष्वप्रियं सुव। विश्वानि देव सवितः। दुरितानि परा सुव।
 यद्भद्रन्तन्म् आ सुव। शुचिमर्कैर्बृहस्पतिम्॥५३॥

अध्वरेषु नमस्यत। अनाम्योज आ चके। या धारयन्त देवा
 सुदक्षा दक्षपितारा। असुर्याय प्रमहसा। स इत् क्षेति सुधित
 ओकसि स्वे। तस्मा इडा पिन्वते विश्वदानीं। तस्मै विशः
 स्वयमेवानमन्ति। यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति। सकृतिमिन्द्र
 सच्युतिम्। सच्युतिञ्जघनच्युतिम्॥५४॥

कनात्काभान्न आ भर। प्रयप्स्यन्निव सक्थ्यौ। वि न
 इन्द्र मृधो जहि। कनीखुनदिव सापयन्। अभि नः
 सुष्टुतिन्नय। प्रजापतिः स्त्रियां यशः। मुष्कयोरदधात्सपम्।

कामस्य तृप्तिमानन्दम्। तस्याग्ने भाजयेह मां। मोदः प्रमोद
आनन्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि। दक्षिणानां
प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकूतिम्। वाचः सत्यमशीमहि।
पशूनां रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मयि। यथाऽहमस्या
अतृपः स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया।
एवं भगस्य तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराहु
तत्। हन्तेति सत्यश्चन्द्रमाः। आदित्यः सत्यमोमिति।
आपस्तत्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ
मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
वैश्वानरात्पुंरपुतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरङ्क्षेत्रजित्याय देवाः।
येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सद्य विभृता पुरूणि।
वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनांसः।
पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये
दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति न
 दभाति तस्करः। नैनां अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाश्च
 याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सह।
 न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते। न सःस्कृतत्रमुप यन्ति
 ता अभि। उरुगायमभयं तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वि
 चरन्ति यज्वनः॥५९॥

रात्री व्यख्यदायती। पुरुत्रा देव्यक्षभिः। विश्वा अधि
 श्रियोऽधित। उप ते गा इवाकरम्। वृणीष्व दुहितर्दिवः।
 रात्री स्तोमं न जिग्युषीं। देवीं वाचमजनयन्त देवाः। तां
 विश्वरूपाः पशवो वदन्ति। सा नो मन्द्रेषमूर्जन्दुहाना।
 धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु॥६०॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्ट्रीं देवानांनिषसाद मन्द्रा।
 चतस्र ऊर्जन्दुदुहे पयांसि। क्वं स्विदस्याः परमं जंगाम।
 गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा
 चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषीं। सहस्राक्षरा परमे
 व्योमन्। तस्यां समुद्रा अधि विक्षरन्ति। तेन जीवन्ति
 प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः क्षरत्यक्षरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरा
 जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वाँ अस्तु गणवान्सजातवान्।
 अस्य स्नुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्ना वाचं मनसा
 उपासताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजाँसि। स्नुषा सपत्ना
 श्वशुरोऽयमस्तु। अयँ शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणः। अयं
 वा जयतु वाजसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः।
 सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधान उग्रः।
 आऽन्तरिक्षमरुहदगुन्द्याम्॥६२॥

धारयन्पुरोडाशं बृहस्पतिं जघनंच्युतिमानन्दो भगंस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो
 वाजसातौ चत्वारि च॥—————[६]

वृषाँऽस्यँशुर्वृषभाय गृह्यसे। वृषाऽयमुग्रो नृचक्षसे। दिव्यः
 कर्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत्। विषूवान् विष्णो
 भवतु। अयं यो मामको वृषा। अथो इन्द्र इव देवेभ्यः। वि
 ब्रवीतु जनेभ्यः। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो अधिपतिं
 विशाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अध्यक्षम्। इममिन्द्र वृषभं कृणु। यः सुशृङ्गः
 सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आर्हितः। कार्ष्णीवल प्रगाणेन।

वृषभेण॑ यजामहे। वृषभेण॑ यजमानाः। अक्रूरेणेव॑ सर्पिषा॑।
मृधश्च॑ सर्वा॑ इन्द्रेण॑। पृतनाश्च॑ जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो॑ हविः। इन्द्राय॑ परिणीयते॑। जयाति॑
शत्रुमा॑यन्तम्। अथो॑ हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं॑ प्रणीरसत्।
अग्रं॑ उद्धिन्दताम॑सत्। इन्द्र॑ शुष्मं॑ तनुवा॑ मेरयस्व। नीचा॑
विश्वा॑ अभिति॑ष्ठाभिमा॑तीः। नि शृणी॑ह्याबाधं॑ यो नो॑ अस्ति।
उरुं॑ नो॑ लोकं॑ कृणु॑हि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि॑ प्रेहि॑ प्र भरा॑ सहस्व। मा विवे॑नो वि शृणु॑ष्वा जने॑षु।
उदी॑डितो वृषभ॑ तिष्ठ॑ शुष्मैः। इन्द्र॑ शत्रून्पु॑रो अ॒स्माकं॑ युध्य।
अग्ने॑ जेता॒ त्वं जय॑। शत्रून्त्सह॑स ओज॑सा। वि शत्रून्॑ विमृधो॑
नुद। ए॒तन्ते॒ स्तोम॑न्तुविजात॑ विप्रः। रथं॑ न धीरः॑ स्वपा॑
अतक्ष॑म्। यदीद॑ग्ने प्रति॒त्वन्दे॑व॒ हर्याः॑॥६६॥

सुव॑र्वतीर॒प ए॑ना जयेम। यो घृ॑तेना॒भिमा॑नितः। इन्द्र॑ जैत्राय॑
जज्ञि॑षे। स नः॑ सङ्का॑सु पारय। पृत॒नासा॑ह्येषु॑ च। इन्द्रो॑
जिगा॑य पृथि॒वीम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒ सुव॑र्म॒हत्। वृत्र॑हा पु॒रुचे॑तनः।
इन्द्रो॑ जिगा॑य सह॑सा॒ सहा॑सि। इन्द्रो॑ जिगा॑य पृत॒नानि॑
विश्वा॑॥६७॥

इन्द्रो जा॒तो वि॒ पुरो॑ रुरोज। स नः॑ पर॒स्या वरि॑वः कृ॒णोतु।
 अ॒यं कृ॒तुरगृ॑भीतः। वि॒श्वजि॒दुद्धि॑दित्सोमः॑। ऋषि॑र्विप्रः
 काव्ये॑न। वा॒युरग्रे॑गा यज्ञ॒प्रीः। सा॒कङ्ग॒न्मन॑सा य॒ज्ञम्। शि॒वो
 नि॒युद्धिः॑ शि॒वाभिः॑। वा॒यो शु॒क्रो अ॒यामि॑ ते। मध्वो॒ अग्रं॑
 दि॒विष्टि॑षु॥६८॥

आ या॑हि सोम॑ पीतये। स्वा॒रु॒हो दे॑व नि॒युत्व॑ता। इ॒ममिन्द्र॑
 वर्ध॑य क्ष॒त्रिया॑णाम्। अ॒यं वि॒शां वि॒शपति॑रस्तु॒ राजा॑। अ॒स्मा
 इन्द्र॑ म॒हि वर्चा॑सि धेहि। अ॒वर्च॑सङ्क॒णुहि॑ शत्रु॑मस्य। इ॒ममा
 भ॑ज॒ ग्रामे॑ अश्वेषु॒ गोषु॑। नि॒रमुं॑ भ॑ज॒ योऽमि॑त्रो॒ अस्य॑। वर्ष्म॑न्
 क्ष॒त्रस्य॑ क॒कुभि॑ श्रयस्व। ततो॑ न उ॒ग्रो वि॑ भ॑जा॒ वसू॑नि॥६९॥

अ॒स्मे द्या॑वापृथि॒वी भू॑रि॒ वाम॑म्। सन्दु॑हाथाङ्घ्रि॒र्मदु॑घैव
 धे॒नुः। अ॒यं राजा॑ प्रि॒य इन्द्र॑स्य भूयात्। प्रि॒यो
 गवा॑मोष॑धीनामु॒तापाम्। यु॒नज्मि॑ त उ॒त्तरा॑वन्त॒मिन्द्र॑म्। येन॑
 जया॑सि न परा॒ जया॑सै। स त्वा॑ऽकरेकवृषभ॑ः स्वा॒नाम्।
 अथो॑ राज॒न्नुत्त॑मं मा॒नवा॑नाम्। उ॒त्तर॑स्त्वमध॑रे ते स॒पत्नाः॑।
 एक॑वृषा॒ इन्द्र॑सखा जिगी॒वान्॥७०॥

वि॒श्वा आ॒शाः पृ॒तनाः॑ स॒ञ्जयं॑ जयन्। अ॒भि तिष्ठ॑ शत्रू॒यतः॑

संहस्वा तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ। बलिमग्ने अन्तित
 ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिश्चिकिद्धि। बृहत्ते
 अग्ने महि शर्म भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्रैः। यो
 अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स निरुध्या नहुषो यहो अग्निः।
 विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
 ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्।
 ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्ने ज्येष्ठं दिवमा ततान।
 ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः।
 ब्रह्म स्रुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
 शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणां सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः
 पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः
 सन्नान्माऽवंगात। अभिभूरग्निरंतरद्रजांसि। स्पृधो विहत्य
 पृतना अभिश्रीः। जुषाणो म आहुतिं मामहिष्ट। हत्वा
 सपत्नान् वरिवस्करन्नः। ईशानन्त्वा भुवनानामभिश्चियम्।
 स्तौम्यग्र उरुकृतं सुवीरम्। हविर्जुषाणः सपत्नां

अभिभूरसि। जहि शत्रूँ रपु मृधौ नुदस्व॥७३॥

विशां जंयामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्सहोभिर्मिता नंश्चत्वारिं
च॥ [७]

स प्रलवन्नवीयसा। अग्नेँ द्युम्नेन संयता। बृहत्तन्थ भानुना।
नवन्तु स्तोममग्नये। दिवः श्येनाय जीजनम्। वसोः
कुविद्वनाति नः। स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे। रयिर्वीरवतो
यथा। अग्नेँ यज्ञस्य चेततः। अदाभ्यः पुरता॥७४॥

अग्निर्विशां मानुषीणाम्। तूर्णी रथः सदा नवः। नवँ सोमाय
वाजिनै। आज्यं पयसोऽजनि। जुष्टँ शुचितमं वसु। नवँ
सोम जुषस्व नः। पीयूषस्येह तृष्णुहि। यस्ते भाग ऋता
वयम्। नवस्य सोम ते वयम्। आ सुमतिं वृणीमहे॥७५॥

स नो रास्व सहस्रिणः। नवँ हविर्जुषस्व नः। ऋतुभिः
सोम भूतमम्। तदङ्ग प्रतिहर्य नः। राजन्त्सोम स्वस्तये।
नवँ स्तोमन्नवँ हविः। इन्द्राग्निभ्यां नि वेदय। तञ्जुषेताँ
सचेतसा। शुचिन्तु स्तोमन्नवजातमद्य। इन्द्राग्नी वृत्रहणा
जुषेथाम्॥७६॥

उभा हि वाँ सुहवा जोहवीमि। ता वाजँ सद्य उंशते

धेष्टा॥ अ॒ग्निरिन्द्रो नव॑स्य नः। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृप्यताम्।
 इ॒ह दे॒वो संह॑स्त्रिणौ। य॒ज्ञन्न॒ आ हि गच्छ॑ताम्। वसु॑मन्तः
 सुव॑र्विदम्। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृप्यताम्। अ॒ग्निरिन्द्रो नव॑स्य नः।
 विश्वा॑न्दे॒वाः स्त॑र्पयत॥ ७७ ॥

ह॒विषो॒ऽस्य नव॑स्य नः। सुव॑र्विदो हि जं॒ज्ञिरे। ए॒दं ब॒र्हुः
 सु॒ष्टरी॑मा नवे॑न। अ॒यं य॒ज्ञो यज॑मानस्य भा॒गः। अ॒यं
 ब॑भूव भुव॑नस्य गर्भः। वि॒श्वे दे॒वा इ॒दम॑द्यागमि॒ष्टाः। इ॒मे नु
 द्यावा॑पृथि॒वी स॒मीची॑। त॒न्वा॒ने य॒ज्ञं पु॑रु॒पेश॑सन्धिया। आ॒ऽस्मै
 पृणी॑तां भुव॑नानि वि॒श्वा॑। प्र॒जां पु॒ष्टि॑म॒मृत॑न्नवे॑न॥ ७८ ॥

इ॒मे धे॒नू अ॒मृतं॑ ये दु॒हाते॑। पय॑स्वत्युत्तरामे॒तु पु॒ष्टिः। इ॒मं
 य॒ज्ञं जु॒षमा॑णे नवे॑न। स॒मीची॑ द्यावा॑पृथि॒वी घृ॒ताची॑। यवि॑ष्ठो
 ह॒व्यवा॑हनः। चि॒त्रभा॑नुर्धृ॒तासु॑तिः। नव॑जातो वि रौच॑से।
 अ॒ग्ने तत्ते॑ महि॒त्व॒नम्। त्वम॑ग्ने दे॒वता॑भ्यः। भा॒गे दे॒व न
 मी॑यसे॥ ७९ ॥

स ए॒ना वि॒द्वान् यक्ष्य॑सि। नव॑ः स्तोमं जुष॑स्व नः।
 अ॒ग्निः प्र॑थ॒मः प्राश्ना॑तु। स हि वे॒द यथा॑ ह॒विः। शि॒वा
 अ॒स्मभ्य॑मोष॑धीः। कृ॒णोतु॑ वि॒श्वच॑र्षणिः। भ॒द्रान्नः॑ श्रेयः

समनैष्ट देवाः। त्वयाऽवसेन समशीमहि त्वा। स नो
 मयोभूः पितो आ विशस्व। शन्तोकाय तनुवै स्योनः। एतमु
 त्यं मधुना संयुतं यवम्। सरस्वत्या अधिमनावचर्कषुः।
 इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः। कीनाशा आसन्मरुतः
 सुदानवः॥८०॥

पुरुरुता वृणीमहे जुपेथान्तर्पयतामृतन्नवेन मीयसे स्योनश्चत्वारि च॥—————[८]

जुष्टश्चक्षुषो जुष्टीनरो नक्तञ्जाता वृषास उत नो वृषाऽस्यःशुः सप्रत्नवदष्टौ॥८॥

जुष्टो मन्युर्भगो जुष्टी नरो हरिर्वर्षसङ्गिरः शिप्रिन्वाजानामुत नः प्रिया यद्वाग्वदन्ती विश्वा
 आशा अशीतिः॥८०॥

जुष्टः सुदानवः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॒हूनि॑। स
 इत्स॑र्वं व्या॒नशे॑। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑द्द॒दात्
 क्षे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॑षा॑। तमि॒त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑ शिक्ष॒त। अ॒ग्रं
 दे॒वाना॑मि॒दम॑न्तु नो ह॒विः। म॒न॑स॒श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भ॑व्यं च
 गु॒प्यते॑। तद्धि दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं ह॑वम्। म॒नः
 श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑ति॒न्दध॑त्। जु॒षता॑ मे वा॒ग्नि॒दं
 ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्य॒वाड॑न॒पायि॑नी। यया॑ रू॒पाणि॑
 बहु॒धा व॑द॒न्ति। पेशा॑ंसि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा नो॑
 वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वाना॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
 अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा नि॑धी॒यते॑। तस्य॑ सु॒म्नम॑शीमहि। मा
 नो॑ हासीद्विचक्ष॑णम्। आयु॑रि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा
 व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि। सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण
 भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम्।

श्रोत्रेण॑ मोद॑श्च मह॑श्च श्रूय॑ते। श्रोत्रेण॑ सर्वा॑ दिश॑ आ शृ॑णोमि।
 येन॑ प्राच्या॑ उ॒त दक्षि॑णा। प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्।
 तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्। अ॒रान्न ने॒मिः परि॒ सर्व॑ बभूव॥३॥

अ॒ग्रिय॑मन॑पस्फुरन्ती स॒त्यः स॒प्त च॑॥ [१]

उ॒देहि॑ वाजि॒न्यो अ॑स्य॒प्स्वन्तः॑। इ॒दः रा॒ष्ट्रमा॑ वि॒श
 सूनृ॑तावत्। यो रोहि॑तो वि॒श्वमि॑दञ्ज॒जान॑। स नो॑ रा॒ष्ट्रेषु॑
 सु॒धिता॑न्दधातु। रोह॑रु॒रोह॑रु॒ रोहि॑त आरु॑रोह। प्र॒जाभि॑र्वृद्धिं
 ज॒नुषा॑मुपस्थम्। ताभिः॑ स॒रब्धो॑ अवि॒दथ्य॑दुर्वीः। गा॒तुं
 प्र॒पश्य॑न्निह रा॒ष्ट्रमाऽहो॑। आऽहार्षी॑द्रा॒ष्ट्रमि॑ह रोहि॑तः। मृ॒धो
 व्या॑स्थ॒दभयं॑ नो अस्तु॥४॥

अ॒स्मभ्य॑ द्यावापृथि॒वी शक्नो॑रीभिः। रा॒ष्ट्रन्दु॑हाथामि॒ह रे॒वती॑भिः।
 वि॒मम॑र॒श् रोहि॑तो वि॒श्वरू॑पः। स॒माच॑क्राणः प्र॒रुहो॑ रुह॑श्च।
 दि॒वं ग॒त्वाय॑ मह॒ता म॑हिम्ना। वि नो॑ रा॒ष्ट्रमु॑नत्तु पय॑सा
 स्वेन॑। यास्ते॒ विश॑स्तप॑सा सं बभूवुः। गा॒य॒त्रं व॒त्सम॑नु तास्तु
 आऽगुः॑। तास्त्वा वि॑शन्तु मह॑सा स्वेन॑। सं मा॑ता पु॒त्रो अ॒भ्येतु॑
 रोहि॑तः॥५॥

यू॒यमु॑ग्रा मरुतः पृ॒श्निमा॑तरः। इन्द्रे॑ण स॒युजा॑ प्रमृ॑णीथ॒

शत्रून्। आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसंतासो
मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहितो द्यावापृथिवी जंजान।
तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी तंतान। तस्मिंज्छि श्रिये अज
एकपात्। अदृहद्द्यावापृथिवी बलेन। रोहितो द्यावापृथिवी
अदृहत्। तेन सुवः स्तभितन्तेन नाकः॥६॥

सो अन्तरिक्षे रजसो विमानः। तेन देवाः सुवरन्वविन्दन्।
सुशेवन्त्वा भानवो दीदिवांसम्। समग्रासो जुहो जातवेदः।
उक्षन्ति त्वा वाजिनमा घृतेन। संसमग्रे युवसे भोजनानि।
अग्रे शर्धं महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु।
सञ्जास्पत्यं सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा
महांसि॥७॥

अस्त्वेतु रोहितो नाको महांसि॥ [२]

पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः।
अर्वाचीनं कृणुतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य हविषो
जुषाणः। यानि नोऽजिनन्धनानि। जुहर्थं शूर मन्युना।
इन्द्रानुविन्द नस्तानि। अनेन हविषा पुनः। इन्द्र आशाभ्यः
परि। सर्वाभ्योऽभयङ्करत्॥८॥

जेता॒ शत्रून्॒ विच॑र॒षणिः॑। आकू॑त्यै त्वा॒ कामा॑य त्वा स॒मृधे॑
 त्वा। पु॒रो द॑धे अमृ॒तत्वाय॑ जी॒वसे॑। आकू॑तिम॒स्याव॑से।
 काम॑मस्य॒ समृ॑द्धौ। इन्द्र॑स्य यु॒ञ्जते॑ धि॒यः। आकू॑तिं दे॒वीं
 मन॑सः पु॒रो द॑धे। य॒ज्ञस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ मे अस्तु। यद्वि॒च्छामि॑
 मन॑सा॒ सका॑मः। वि॒देय॑मेन॒द्धदे॑ये निवि॑ष्टम्॥९॥

सेद॒ग्निर॒ग्नीर॑त्यै॒त्यन्यान्॑। यत्र॑ वा॒जी तन॑यो वी॒डुपा॑णिः।
 स॒हस्र॑पा॒था अ॒क्षरा॑ स॒मेति॑। आशा॑नान्त्वाऽऽशा॒पा॒लेभ्यः॑।
 च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः। इ॒दं भू॒तस्या॑ध्य॒क्षेभ्यः॑। वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
 व॒यम्। विश्वा॒ आशा॒ मधु॑ना॒ सꣳ सृ॑जामि। अ॒न॒मी॒वा आप॑
 ओष॑धयो भवन्तु। अ॒यं यज॑मानो मृ॒धो व्य॑स्यताम्॥१०॥

अ॒गृभी॑ताः प॒शवः॑ सन्तु॒ सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॒णो
 मि॒त्र इन्द्रः॑। बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता यः स॑ह॒स्री। पू॒षा नो॑
 गोभि॑रव॒सा सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ सम॒नक्तु॑ य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑
 रू॒पाणि॑ दध॑ती सर॑स्वती। पू॒षा भग॑ꣳ सवि॒ता नो॑ ददातु।
 बृ॒हस्प॑तिर्द॒दिन्द्रः॑ स॒हस्र॑म्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः सोमो॑
 अ॒ग्निः॥११॥

आ नो भरु भगमिन्द्र द्युमन्तम्। नि ते देष्णस्य धीमहि प्ररेके।
 उर्व इव पप्रथे कामो अस्मे। तमापृणा वसुपते वसूनाम्।
 इमङ्कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवता राधसा पप्रथश्च।
 सुवर्यवो मतिभिस्तुभ्यं विप्राः। इन्द्राय वाहः कुशिकासो
 अक्रन्। इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचम्। यानि चकारं प्रथमानि
 वज्री॥१२॥

अहन्नहिमन्वपस्ततर्द। प्रवक्षणा अभिनृत्पर्वतानाम्। अहन्नहिं
 पर्वते शिश्रियाणम्। त्वष्टाऽस्मै वज्रं स्वर्यन्ततक्ष। वाश्रा इव
 धेनवः स्यन्दमानाः। अञ्जः समुद्रमव जग्मुरापः। वृषायमाणो-
 ऽवृणीतु सोमम्। त्रिकद्रुकेष्वपिबत्सुतस्य। आ सायकं मघवा
 दत्त वज्रम्। अहन्नेनं प्रथमजा महीनाम्॥१३॥

यदिन्द्राहन्प्रथमजा महीनाम्। आन्मायिनाममिनाः प्रोत
 मायाः। आत्सूर्यं जनयन्द्यामुषासम्। तादीक्रा शत्रून्
 किलाविवित्से। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यसम्। इन्द्रो वज्रेण
 महता वधेन। स्कन्धासीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहिः
 शयत उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे।
 महावीरन्तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं व॒धाना॑म्। स॒ रु॒जानाः॑ पिपिषु॒
इन्द्र॑शत्रुः। विश्वो॒ विहा॑या अर॒तिः। वसु॑र्दधे॒ हस्ते॒ दक्षि॑णे।
तर॑णिर्न शि॒श्रथत्। श्रव॑स्यया॒ न शि॑श्रथत्। विश्व॑स्मा
इदि॑षुध्यसे। दे॒वत्रा॑ ह॒व्यमू॑हिषे। विश्व॑स्मा॒ इत्सु॑कृते
वार॑मृण्वति। अ॒ग्निर्द्वा॒रा व्य॑ण्वति॥१५॥

उदु॑ज्जिहा॑नो अ॒भि काम॑मीरयन्। प्र॒पृश्च॑न्विश्वा॒ भुव॑नानि
पूर्व॑था। आ के॒तुना॒ सुष॑मिद्धो॒ यजि॑ष्ठः। कामं॑ नो अ॒ग्ने
अ॒भिह॑र्य दिग्भ्यः। जुषा॑णो ह॒व्यम॑मृतेषु दूढ्यः। आ नो॑
र॒यिं बहु॑लाङ्गोम॑तीमिषम्। नि धे॑हि यक्ष॑दमृतेषु भूषन्।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञमा॑ग॒तम्। दा॒शुषः॒ पुरु॑द॒ससा॑। पू॒षा र॑क्षतु नो
र॒यिम्॥१६॥

इ॒मं य॒ज्ञम॑श्विना॑ वर्धय॑न्ता। इ॒मौ र॒यिं यज॑मानाय धत्तम्।
इ॒मौ प॒शूत्र॑क्षतां वि॒श्वतो॑ नः। पू॒षा नः॑ पातु॒ सद॑मप्रयच्छन्।
प्रते॑ म॒हे सं॑रस्वति। सुभ॑गे वाजि॑नीवति। स॒त्यवा॑चे भरे
म॒तिम्। इ॒दं नो॑ ह॒व्यं घृ॑तवत्सरस्वति। स॒त्यवा॑चे प्रभ॑रेमा
ह॒वी॒षि। इ॒मानि॑ ते दुरि॒ता सौ॑भ॒गानि॑। तेभि॑र्वय॒ सुभ॑गांसः
स्याम॥१७॥

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त
 सु॒क्षिती॑नाम्। य॒ज्ञ इ॒ष्टः पू॒र्वचि॑त्तिं दधातु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वाꣳ
 अप्ये॑तु दे॒वान्। अ॒यं य॒ज्ञो वर्ध॑ता॒ङ्गोभि॒रश्वैः॑। इ॒यं वेदिः॑
 स्वप॒त्या सु॒वीरा॑। इ॒दं ब॒र्हिरति॑ ब॒र्हीꣳष्य॒न्या। इ॒मं य॒ज्ञं
 विश्वे॑ अवन्तु दे॒वाः। भग॑ ए॒व भग॑वाꣳ अस्तु दे॒वाः। तेन॑
 व॒यं भग॑वन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वा॑ भग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स नो॑ भग॒ पुर॑ए॒ता भ॑वे॒ह। भग॒
 प्रणे॑त॒र्भग॒ सत्य॑राधः। भगे॒मा॒धिय॒मुद॑व॒ दद॑न्नः। भग॒ प्र णो॑
 जनय॒ गोभि॒रश्वैः॑। भग॒ प्र नृभि॑र्नृ॒वन्तः॑ स्याम। शश्व॑तीः समा॒
 उप॑यन्ति लो॒काः। शश्व॑तीः समा॒ उप॑यन्त्यापः। इ॒ष्टं पू॒र्तꣳ
 शश्व॑तीनाꣳ समा॑नाꣳ शाश्व॒तेन॑। ह॒विषे॑ष्वाऽन॒न्तं लो॒कं पर॑मा
 रुरो॑ह॥१९॥

इ॒यमे॒व सा॒ या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त्। सा रू॒पाणि॑ कुरुते
 पञ्च॑ दे॒वी। द्वे स्वसा॑रौ वयत॒स्तत्र॑मे॒तत्। स॒ना॒तनं॑ वि॒त॑तꣳꣳ
 षण्म॑यू॒खम्। अवा॒न्याꣳस्तन्तू॑न्कि॒रतो॑ ध॒त्तो अ॒न्यान्।
 नाव॑पृ॒ज्याते॒ न ग॑मा॒ते अ॒न्तम्। आ वो॑ यन्तू॒दवा॒हासो॑
 अ॒द्य। वृष्टिं॑ ये विश्वे॑ म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑। अ॒यं यो अ॒ग्निर्म॑रुतः

समिद्धः। एतं जुषध्वङ्कवयो युवानः॥२०॥

धा॒रा॒व॒रा म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः। मृ॒गा न भी॒मास्त॑विषेभि॒-
रू॒र्मिभिः॑। अ॒ग्नयो॑ न शु॒शुचा॑ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रुमि॒न्धम॑न्त
उप॒ गा अ॑वृण्वत। वि च॑क्रमे त्रि॒र्देवः॑। आ वे॒धस॒न्नील॑पृष्ठं
बृ॒हन्त॑म्। बृ॒हस्प॑तिः॒ स॒दने॑ सादयध्वम्। सा॒दद्यो॑नि॒न्दम॑
आ दी॑दि॒वा॒सम्। हि॒र॒ण्यव॑र्णमरुषः॒ स॒पेम॑। स हि शुचिः
श॒तप॑त्रः स शु॒न्ध्यूः॥२१॥

हि॒र॒ण्यवा॑शीरिषि॒रः सु॑व॒रूपाः॑। बृ॒हस्प॑तिः स स्वा॒वेश॑ ऋ॒ष्ट्वाः।
पू॒रू सखि॑भ्य आसुतिं क॑रिष्ठः। पू॒षः स्तव॑ व्र॒ते व॒यम्।
नरि॑ष्येम क॒दाच॑न। स्तो॒तार॑स्त इ॒ह स्म॑सि। यास्ते पू॒षन्ना
वो अ॒न्तः स॑मु॒द्रे। हि॒र॒ण्ययी॑रन्तरि॒क्षे च॑रन्ति। याभि॑र्यासि
दू॒त्या॒ सूर्य॑स्य। का॒मेन॑ कृतश्र॒वं इ॒च्छ॒मानः॥२२॥

अ॒र॒ण्या॒न्यर॑ण्यान्य॒सौ। या प्रे॒व न॑श्यसि। क॒था ग्रा॑मं
न पृ॑च्छसि। न त्वा॒भीरि॑व वि॒न्दती॑ ३। वृ॒षा॒र॒वाय॑
वद॑ते। यदु॒पाव॑न्ति चि॒च्चि॒कः। आ॒घा॒टीभि॑रिव धा॒वय॑न्।
अ॒र॒ण्या॒निर्म॑हीयते। उ॒त गा॑व इ॒वा॒दन्। उ॒तो वे॒शमे॑व
दृ॒श्यते॥२३॥

उ॒तो अ॑र॒ण्या॒निः सा॒यम्। श॒कु॒टीरि॑व स॒र्जति॑। गा॒म॒ङ्गैष॒
आ ह॑यति। दा॒र्व॒ङ्गैष॒ उपा॑वधीत्। वस॑न्नर॒ण्या॒न्या॑
सा॒यम्। अ॒क्रु॒क्ष॒दिति॑ मन्यते। न वा अ॑र॒ण्या॒निर्ह॑न्ति।
अ॒न्यश्चे॒न्नाभि॑गच्छ॒ति। स्वा॒दोः फल॑स्य ज॒ग्ध्वा। यत्र॑ का॒मं
नि प॑द्यते। आञ्ज॑नगन्धी॑ सु॒भीम्। ब॒हू॒न्नाम॑कृ॒षीव॑लाम्।
प्रा॒हं मृ॒गाणां॑ मा॒तरम्॑। अ॒र॒ण्या॒नीम॑श॑सिषम्॥२४॥

स्याम॑ रुरो॒ह॒ युवा॑नः शु॒न्यूरि॑च्छ॒मानो॑ दृश्यते॒ निप॑द्यते च॒त्वारि॑ च॥—————[५]

वा॒त्र॒ह॒त्याय॑ श॒व॒से। पृ॒त॒ना॒सा॒ह्याय॑ च। इन्द्र॑ त्वा वर्त॑यामसि।
सु॒ब्र॒ह्मा॑णं वी॒र॒व॒न्तं बृ॑हन्तम्। उ॒रुं ग॑भी॒रं पृ॑थुबु॒ध्मिन्द्र॑।
श्रु॒त॒र्षि॑मु॒ग्रम॑भि॒माति॑षाहम्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृ॑ष॒ण॑ र॒यिं
दा॑ः। क्षे॒त्रि॒यै त्वा॒ नि॒र्ऋ॒त्यै त्वा॑। द्रु॒हो मु॑ञ्चामि॒ वरु॑णस्य॒
पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॑ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥२५॥

शि॒वे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॑ अ॒ग्निः स॒हा॒द्विर॑स्तु। शं
द्यावा॑पृथि॒वी स॒हो॒ष॒धीभिः॑। शम॑न्त॒रि॒क्ष॑ स॒ह वा॑ते॒न ते। शं ते॒
चत॑स्रः प्र॒दिशो॑ भवन्तु। या दै॒वीश्चत॑स्रः प्र॒दिशः॑। वा॒त॑प॒त्नीर॑भि
सू॒र्यो वि॑च॒ष्टे। तासा॑न्त्वा ज॒रस॑ आ द॑धामि। प्र यक्ष॑म॒ एतु॑
नि॒र्ऋ॒तिं परा॑चैः। अमो॑चि॒ यक्ष्मा॑दु॒रि॒ताद॑व॒र्त्ये॑॥२६॥

द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि। अहा अवर्तिमविदत्स्योनम्।
 अप्यभूद्भूद्रे सुकृतस्य लोके। सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यत्। देवा
 अमुञ्चन्नुजन्व्येनसः। एवमहमिमं क्षेत्रियाञ्जामिश्रसात्।
 द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। बृहस्पते युवमिन्द्रश्च
 वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य। धत्तं रयिं स्तुवते
 कीरयेचित्॥ २७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुवानाः।
 विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हता दीर्घमध्वानमायन्।
 अनन्तमर्थमनिवर्त्यमानाः। यत्ते सुजाते हिमवत्सु भेषजम्।
 मयोभूः शन्तमा यद्धृदोसि। ततो नो देहि सीबले।
 अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावसि। सः शोभमाना कन्येव
 शुभ्रे॥ २८॥

तां त्वा मुद्गला हविषा वर्धयन्ति। सा नः सीबले रयिमा
 भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मभिः। जन्मान्यवरैः
 पराणि। वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहं हित्वा
 शरीरं जरसः परस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं
 मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्। आ

भूति॑म्भूतिं॑ व॒यम॑श्नवामहे। इ॒मा ए॒व ता उ॒षसो॑ याः प्र॑थ॒मा
व्यौच्छ॑न्। ता दे॒व्यः कुर्व॑ते प॒ञ्चरू॒पा। श॒श्वती॑र्नाव॒पृज्य॑न्ति।
न ग॑म॒न्त्यन्त॑म्॥२९॥

क॒रोम्य॑व॒र्त्यै वि॒च्छुभ्रे॑ऽश्नवामहे च॒त्वारि॑ च॥ [६]

वसू॑नां त्वा॒ऽधी॑तेन। रु॒द्राणा॑मृ॒म्या। आ॒दि॒त्यानां॑ तेज॑सा।
वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ ऋतु॑ना। म॒रुता॑मे॒घ्ना जु॑होमि॒ स्वाहा॑।
अ॒भिभू॑तिर॒हमा॑ग॒मम्। इन्द्र॑सखा स्वा॒युधः॑। आ॒स्वाशा॑सु
दु॒ष्पहः॑। इ॒दं वर्चो॑ अ॒ग्निना॑ द॒त्तमा॑गात्। यशो॑ भ॒र्गः सह॑
ओजो॑ ब॒लं च॥३०॥

दी॒र्घायु॑त्वाय॑ श॒तशा॑रदाय। प्र॒तिगृ॑भ्णामि म॒ह॒ते वी॒र्या॑य।
आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्व॑म्
आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेष॑म्। भूर्भुवः॑ सु॒वः। अ॒ग्निर्ध॑र्मे॒णान्ना॑दः।
मृ॒त्युर्ध॑र्मे॒णान्न॑पतिः। ब्र॒ह्म क्ष॑त्रं स्वाहा॑॥३१॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒णे॒ता। बृ॒ह॒स्पतिः॑ पु॒र॒ए॒ता। य॒मः प॒न्थाः॑। च॒न्द्रमाः॑
पुन॑र॒सुः स्वाहा॑। अ॒ग्निर॑न्ना॒दोऽन्न॑पतिः। अ॒न्नाद्य॑म॒स्मिन्
य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑। सोमो॑ राजा॒ राज॑पतिः।
रा॒ज्यम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑। वरु॑णः

सु॒म्राद्भु॒म्राद्व॑तिः। सा॒म्राज्य॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु
स्वाहा॑॥३२॥

मि॒त्रः क्ष॒त्रं क्ष॒त्रप॑तिः। क्ष॒त्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु
स्वाहा॑॥ इन्द्रो॑ बलं॒ बल॑पतिः। बल॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
ददातु॒ स्वाहा॑॥ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒ ब्रह्म॑पतिः। ब्रह्मा॒स्मिन् य॒ज्ञे
यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ स॒वि॒ता रा॒ष्ट्रं रा॒ष्ट्रप॑तिः।
रा॒ष्ट्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ पू॒षा वि॒शां
विद्व॑तिः। वि॒शम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥
सर॑स्वती॒ पुष्टिः॑ पुष्टि॑पत्नी। पुष्टि॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
ददातु॒ स्वाहा॑॥ त्वष्टा॑ पशूनां मि॒थुना॑नां॑ रू॒पकृ॑द्रूपपतिः।
रु॒पेणा॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय प॒शून् द॑दातु॒ स्वाहा॑॥३३॥

च॒ स्वाहा॑ सा॒म्राज्य॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑ वि॒शम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒
स्वाहा॑ च॒त्वारि॑ च (अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॑णो मि॒त्र इन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑ स॒वि॒ता पू॒षा सर॑स्वती॒ त्वष्टा॑
दश॑॥)॥

[७]

स ई॑ पाहि॒ य ऋ॑जी॒षी तरु॑त्रः। यः शि॒प्र॒वान्वृ॑ष॒भो यो
म॑ती॒नाम्। यो गो॑त्र॒भिद्व॑ज्र॒भृद्यो॑ ह॒रि॒ष्टाः। स इन्द्र॑ चि॒त्रां
अ॒भि तृ॑न्धि॒ वाजा॑न्। आ ते शु॒ष्मो वृ॑ष॒भ ए॑तु प॒श्चात्।
ओत्त॑राद॒ध॒रागा॑ पुरस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मे॒त्व॒र्वाङ्।

इन्द्रं द्युम्नं सुवर्वद्धेह्यस्मे। प्रोष्वस्मै पुरोरथम्। इन्द्राय
शूषमर्चत॥३४॥

अभीके चिदु लोककृत्। सङ्गे समत्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि
चोदिता। नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु। इन्द्र
वयं शुनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हवामहे। आ वाजैरुप नो
गमत्। इन्द्राय शुनासीराय। स्तुचा जुहुत नो हविः॥३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय
भरता सजोषाः। इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी
हविरिदं जुषस्व। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा
ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पृथि चक्षुः।
मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बृहान्। बृहदिन्द्राय गायत॥३६॥

मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधः। देवं
देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्थालाः
कुलिपरिमापतन्ति। अनावृतैनान्प्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं
चक्षुस्तनुवां विदेय। एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तम्।
नमस्याधीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं
वियसत्॥३७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। नाकै सुपर्णमुप यत्पतन्तम्।
 हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्।
 यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो
 भवन्तु पीतयै। शं योरभि स्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणाम्।
 क्षयन्तीश्चरषणीनाम्॥३८॥

अपो याचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमो अब्रवीत्।
 अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवम्। आपश्च
 विश्वभेषजीः। यदप्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधु।
 तेन मे वाजिनीवति। मुखमङ्घ्रि सरस्वति। या सरस्वती
 वैशम्भुल्या॥३९॥

तस्यां मे रास्व। तस्यांस्ते भक्षीय। तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजो
 भूयास्म। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि
 योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
 लोककृञ्जातवेदः। इहैव सन्तत्र सन्त त्वाऽग्ने। प्राणेन वाचा
 मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे। अयं ते योनिर्ऋत्वियः।
 यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्र आरोह। अथा नो वर्धया

रयिम्। या ते अग्रे यज्ञियां तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्।
 अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा
 सीद स्वां योनिम्। जातवेदो भुव आ जायमानः सक्षय
 एहि। उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यो हव्यं वह नः प्रजानन्। आयुः प्रजां रयिमस्मासु
 धेहि। अजस्रो दीदिहि नो दुरोणे। तमिन्द्रं जोहवीमि
 मघवानमुग्रम्। सत्रा दधानमप्रतिष्कृतं शवांसि।
 मंहिष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियोऽववर्तत्। राये नो विश्वा सुपथा
 कृणोतु वज्री। त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मंस्तृपत्।
 सोममपिबद्विष्णुना सुतं यथाऽवशत्। स ईं ममाद् महि
 कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैनं सश्वदेवं देवः सत्यमिन्दुं सत्य इन्द्रं। विदद्यतीं
 सरमा रुग्णमद्रैः। महि पाथः पूर्यं सद्भियक्कः। अग्रं
 नयत्सुपद्यक्षराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जानतीगात्।
 विदद्भव्यं सरमा दृढमूर्वम्। येनानुकं मानुषी भोजते विद्।
 आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चक्रुः। कृण्वानासो अमृतत्वाय
 गातुम्। त्वं नृभिर्नृपते देवहूतौ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हर्यश्च ह॑सि। त्वन्निदस्युश्चुमुरिम्। धुनिं
चास्वापयो दभीतये सुहन्तु। ए॒वा पा॑हि प्र॒त्नथा॑ मन्द॑तु
त्वा। श्रु॒धि ब्र॑ह्म वावृ॒धस्वो॒त गी॒र्भिः। आ॒विः सुर्यं॑ कृणु॒हि
पी॒पिही॑षः। ज॒हि शत्रूँ॑ र॒भि गा इन्द्र॑ तृ॒न्धि। अ॒ग्ने
बा॒धस्व॑ वि मृ॒धो नुद॑स्व। अपा॒मीवा॑ अप॒ रक्षाँ॑सि से॒ध।
अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्ध॑ह॒तो दि॒वो नः॑॥४४॥

अ॒पां भू॒मान॒मुप॑ नः सृजे॒ह। यज्ञ॑ प्र॒ति॑तिष्ठ सु॒म॒तौ सु॒शेवा॑ आ
त्वा॑। वसू॑नि पु॒रु॒धा वि॑शन्तु। दी॒र्घमा॑युर्यज॑मानाय कृ॒ण्वन्।
अ॒धामृ॑तेन ज॒रितार॑मङ्घ्रि। इन्द्रः॑ शु॒नाव॒द्वित॑नोति सी॒रम्।
स॒व॒त्स॒रस्य॑ प्र॒ति॒माण॑मे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्यो॒तिस्त॑दिदा॒स
ज्येष्ठ॑म्। स॒व॒त्स॒रः शु॒नव॒त्सीर॑मे॒तत्। इन्द्र॑स्य रा॒धः
प्र॒य॑तं पु॒रु त्म॑ना॑। तद॑र्करूपं वि॒मिमा॑नमेति। द्वा॒द॒शा॒रे
प्र॒ति॑तिष्ठती॒द्वृषा॑। अ॒श्वाय॑न्तो ग॒व्यन्तो॑ वा॒जय॑न्तः। ह॒वाम॑हे
त्वोप॑गन्त॒वा उ॑। आ॒भूष॑न्तस्त्वा सु॒म॒तौ न॒वा॒याम्। व॒यमिन्द्र॑
त्वा शु॒नः हु॑वेम॥४५॥

अ॒र्च॑त॒ ह॒विर्गा॑यत य॑स॒च्च॒र॒षणी॑नां वै॒श॒म्भ॒ल्या हा॑सी॒त्त्वमु॑रुं दे॒वहू॑तो न॒स्मना॑ ष॒द्व॥—[८]

प्रा॒ण उ॒देहि॑ पु॒न॒रा नो॑ भर य॒ज्ञो रा॒यो वा॒र्त्र॑ह॒त्याय॑ वसू॒नाः स ई॑ पा॒ह्यष्टौ॥८॥

प्रा॒णो र॑क्ष॒त्यगृ॑भीता धारा॒वरा म॒रुतो॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ ज्योति॑षा त्वा पञ्च॑च॒त्वारि॑शत्॥४५॥

प्राणः शुनं हुवेम॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

स्वा॒र्द्धीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑ । ती॒व्रां ती॒व्रेण॑ । अ॒मृता॑म॒मृते॑न । मधु॑मतीं
 मधु॑मता । सृ॒जामि॑ स॒ सोमे॑न । सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व ।
 सर॑स्वत्यै पच्यस्व । इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्यस्व । परी॒तो पि॑श्वता
 सु॒तम् । सोमो॑ य उ॒त्तम॑ ह॒विः ॥ १ ॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑ । सु॒षाव॒ सोम॑मद्रि॒भिः । पु॒नातु॑
 ते परि॒स्रुत॑म् । सोम॑ सूर्य॑स्य दुहि॒ता । वा॒रेण॑ शश्व॑ता तना॑ ।
 वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण । प्राङ्॒ख्सोमो॑ अति॑द्रुतः । इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः
 सखा॑ । वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण । प्र॒त्यङ्॒ख्सोमो॑ अति॑द्रुतः ॥ २ ॥

इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑ । ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑ इन्द्रि॒यम् । सुर॑या
 सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॑य । शु॒क्रेण॑ देव॒ देवताः॑ पिपृ॒ग्धि ।
 रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय धेहि । कु॒विद॑ङ्ग यव॑मन्तो यव॑श्चित् । यथा॒
 दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑ । इहे॑हैषां कृणु॑त भो॒ज॒नानि॑ । ये ब॒र्हिषो॑
 नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः । उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं॑
 गृह्णामि ॥ ३ ॥

सरस्वत्या॒ इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑। ए॒ष ते॒ योनि॒स्तेज॑से त्वा। वी॒र्या॑य
त्वा॒ बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि॒ वी॒र्य॑
मयि॑ धेहि। बल॑मसि॒ बल॑ मयि॑ धेहि। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः
सदः॑ कृतम्। मा स॒ः सृ॑क्षाथां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॒ त्वमसि॑
शु॒ष्मिणी॒ सोम॑ ए॒षः। मा मा॑ हि॒ः सीः॒ स्वां योनि॑मावि॒शन्॥ ४॥

उ॒प॒याम॑गृहीतोऽस्याश्विनं तेजः॑। सा॒र॒स्व॒तं वी॒र्य॑म्। ऐ॒न्द्रं
बल॑म्। ए॒ष ते॒ योनि॒र्मोदा॑य त्वा। आ॒न॒न्दा॑य॒ त्वा मह॑से
त्वा। ओजो॑ऽस्योजो॒ मयि॑ धेहि। म॒न्युर॑सि॒ म॒न्युं मयि॑ धेहि।
महो॑ऽसि॒ महो॑ मयि॑ धेहि। सहो॑ऽसि॒ सहो॑ मयि॑ धेहि। या
व्या॒घ्रं वि॒षूचि॑का। उ॒भौ वृ॒कं च॒ रक्ष॑ति। श्ये॒नं प॑त॒त्रिण॑ः
सि॒ः ह॑म्। से॒मं पा॒त्वः ह॑सः। स॒म्पृचः॑ स्थ॒ सं मा॑ भ॒द्रेण॑
पृ॒ङ्ग। वि॒पृचः॑ स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्ग॥ ५॥

हृविः प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥ [१]

सोमो॑ राजा॒ऽमृत॑ः सु॒तः। ऋ॒जी॒षेणा॑जहान्मृत्युम्। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। वि॒पान॑ः शु॒क्रम॑न्ध॒सः। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम्।
इ॒दं पयो॑ऽमृतं मधु॑। सोम॑म॒द्ध्यो व्य॑पिबत्। छ॒न्दसा॑ ह॒ः सः
शु॒चि॒षत्। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अ॒द्ध्यः क्षी॒रं व्य॑पिबत्॥ ६॥

क्रुड्ङ्गिर॒सो धि॒या। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अन्ना॑त्परि॒स्रुतो॒
 रस॑म्। ब्रह्म॑णा व्य॒पिबत् क्ष॒त्रम्। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। रेतो॒
 मूत्रं॑ विज॒हाति। योनिं॑ प्रवि॒शदिन्द्रि॑यम्। गर्भो॑ ज॒रायु॒णा-
 ऽऽवृ॑तः। उल्बं॑ जहाति॒ जन्म॑ना। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्॥७॥
 वेदे॑न रू॒पे व्य॑करोत्। सु॒तासु॒ती प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑
 स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। सोमे॑न सोमौ व्य॒पिबत्। सु॒तासु॒तौ
 प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। दृ॒ष्ट्वा रू॒पे व्या॑करोत्।
 सु॒त्यानृ॒ते प्र॒जाप॑तिः। अश्र॑द्धामनृतेऽद॒धात्। श्र॒द्धां स॒त्ये
 प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। दृ॒ष्ट्वा परि॒स्रुतो॒ रस॑म्।
 शु॒क्रेण॑ शु॒क्रं व्य॑पिबत्। पयः॑ सोमं प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑
 स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। वि॒पानं॑ शु॒क्रम॑न्ध॒सः। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम्। इ॒दं
 पयो॑ऽमृतं॒ मधु॑॥८॥

अ॒द्ध्यः क्षी॑रं व्य॒पिब॑ज्जन्म॒न॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यं श्र॒द्धां स॒त्ये प्र॒जाप॑तिर॒ष्टौ च॑॥—[२]

सुरा॑वन्तं ब॒र्हिष॑दं सु॒वीर॑म्। य॒ज्ञं हि॑न्वन्ति म॒हिषा॑
 नमो॑भिः। दधा॑नाः सोमं दि॒वि दे॒वता॑सु। मदे॑मेन्द्रं
 यज॑मानाः स्व॒र्काः। यस्ते॒ रसः॑ सम्भृ॑त ओष॑धीषु। सोम॑स्य
 शुष्मः॑ सुर॑या सु॒तस्य॑। तेन॑ जिन्व॒ यज॑मानं मदे॑न।

सरस्वतीम॒श्विना॒विन्द्रम॒ग्निम्। यम॒श्विना॒ नमु॑चेरासुरादधि।
सरस्व॒त्यस॑नोदिन्द्रियाय॑॥९॥

इ॒मन्त॑ꣳ शु॒क्रं मधु॑मन्त॒मिन्दु॑म्। सोम॒ꣳ राजा॑नमि॒ह
भक्ष॑यामि। यदत्र॑ रि॒प्तꣳ र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॒
अपि॑ब॒च्छची॑भिः। अ॒हन्त॑दस्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒ꣳ
राजा॑नमि॒ह भक्ष॑यामि। पि॒तृभ्यः॑ स्व॒धावि॒भ्यः स्व॒धा नमः॑।
पि॒ताम॒हेभ्यः॑ स्व॒धावि॒भ्यः स्व॒धा नमः॑। प्रपि॑तामहे॒भ्यः
स्व॒धावि॒भ्यः स्व॒धा नमः॑। अक्ष॑न्पि॒तरः॑॥१०॥

अ॒मीम॑दन्त पि॒तरः॑। अती॑तृपन्त पि॒तरः॑। अ॒मीमृ॑जन्त पि॒तरः॑।
पि॒तरः॑ शु॒न्यध्व॑म्। पु॒नन्तु॑ मा पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। पु॒नन्तु॑ मा
पि॒ताम॒हाः। पु॒नन्तु॑ प्रपि॑तामहाः। प॒वित्रे॑ण श॒तायु॑षा। पु॒नन्तु॑
मा पि॒ताम॒हाः। पु॒नन्तु॑ प्रपि॑तामहाः॥११॥

प॒वित्रे॑ण श॒तायु॑षा। वि॒श्वमा॒युर्व्य॑ञ्जवै। अ॒ग्न आ॒यूꣳषि
प॒वसे॑ऽग्ने प॒वस्व। प॒वमा॑नः सु॒वर्जनः॑ पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॑नाः।
जात॑वेदः प॒वित्र॑व॒द्यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। उ॒भाभ्या॑न्दे॒व
स॒वित॑र्वैश्वदे॒वी पु॑न॒ती। ये स॑मा॒नाः स॑म॒नसः॑। पि॒तरो॑
यम॒राज्ये॑। तेषां॑ लो॒कः स्व॒धा नमः॑। य॒ज्ञो दे॒वेषु॑

कल्पताम्॥१२॥

ये संजा॒ताः सम॑नसः। जी॒वा जी॒वेषु॑ मा॒माकाः। तेषा॒ञ्छ्री॒र्मयि॑ कल्पताम्। अ॒स्मिँल्लो॒के श॒त९ समाः॑। द्वे सु॒ती
अ॒शृण॑वं पि॒तृणा॑म्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। याभ्या॑मि॒दं
वि॒श्वमे॒ज॒त्समै॑ति। यद॑न्त॒रा पि॒तरं॑ मा॒तरं॑ च। इ॒द९
ह॒विः प्र॒जन॑नं मे अस्तु। दश॑वीर९ स॒र्वग॑ण९ स्व॒स्तये॑।
आ॒त्म॒सनि॑ प्रजा॒सनि॑। प॒शुस॒न्यभ॑य॒सनि॑ लो॒क॒सनि॑। अ॒ग्निः
प्र॒जां ब॑हु॒लां मे॑ करोतु। अन्नं॑ प॒यो रे॒तो अ॒स्मासु॑ धत्त।
रा॒य॒स्योष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दी॒धर॒त्स्वाहा॑॥१३॥

इन्द्रियाय पितरः शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पता९ स्वस्तये पञ्च
च॥

[३]

सी॒सेन॑ तन्नं॒ मन॑सा मनी॒षिणः॑। ऊ॒र्णासू॒त्रेण॑ क॒वयो॑ वयन्ति।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञ९ स॑वि॒ता सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रू॒पं वरु॑णो
भिष॑ज्यन्। तद॑स्य रू॒पम॒मृत९ श॒चीभिः॑। तिस्रो॑ऽद॒धुर्दे॒वताः॑
स॒र॒रा॒णाः। लो॒मा॒नि श॒ष्वैर्ब॑हु॒धा न तो॒क्त्रभिः॑। त्वग॑स्य
मा॒९सम॑भवन्न ला॒जाः। तद॑श्विना॑ भिष॒जा रु॒द्रव॑र्तनी।
सर॑स्वती वयति॒ पेशो॑ अन्त॑रः॥१४॥

अस्थिं मृज्जानं मासरैः। कारोतरेण दधतो गवान्त्वचि।
 सरस्वती मनसा पेशलं वसु। नासत्याभ्यां वयति दर्शतं
 वपुः। रसं परिस्तुता न रोहितम्। नृग्रहूर्ध्वीरस्तसरन्न
 वेमं। पयसा शुक्रमृतं जनित्रम्। सुरया मूत्राञ्जनयन्ति
 रेतः। अपामर्तिं दुर्मतिं बाधमानाः। ऊवध्यं वातं
 सवुवन्तदारात्॥१५॥

इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यम्। पुरोडाशेन सविता जजान।
 यकृत्क्लोमानं वरुणो भिषज्यन्। मतस्त्रे वायुव्यैर्न मिनाति
 पित्तम्। आत्राणि स्थाली मधु पिन्वमाना। गुदा पात्राणि
 सुदुघा न धेनुः। श्येनस्य पत्रं न प्लीहा शर्चीभिः। आसन्दी
 नाभिरुदरं न माता। कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शर्चीभिः।
 यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः॥१६॥

प्लाशीर्व्यक्तः शतधार उत्सः। दुहे न कुम्भीः स्वधां पितृभ्यः।
 मुखं सदस्य शिर इत्सदेन। जिह्वा पवित्रमश्विना सः
 सरस्वती। चप्पन्न पायुर्भिषगस्य वालः। वस्तिर्न शेषो हरसा
 तरस्वी। अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्याम्। छागेन तेजो हविषा
 श्रुतेन। पक्ष्माणि गोधूमैः क्लैरुतानि। पेशो न शुक्रमसितं

वसाते॥१७॥

अविर्न मे॒षो न॒सि वी॒र्या॑य। प्रा॒णस्य॑ पन्था॑ अ॒मृतो॑ ग्रहा॑भ्याम्।
सर॑स्वत्युपवा॒कैर्व्या॑नम्। नस्या॑नि ब॒र्हिर्ब॒दरै॑र्ज॒जान॑। इन्द्र॑स्य
रूप॑मृष॒भो ब॒लाय॑। कर्णा॑भ्या॒ः श्रोत्र॑म॒मृतं॑ ग्रहा॑भ्याम्। यवा॑
न ब॒र्हिर्भ्रु॑वि के॒सरा॑णि। क॒र्कन्धु॑ जज्ञे॒ मधु॑ सा॒रघं॑
मुखा॑त्। आ॒त्मन्नुप॑स्थे न वृ॒कस्य॑ लो॒मं। मुखे॑ श्मश्रू॒णि न
व्या॑घ्रलो॒मम्॥१८॥

केशा॑ न शी॒रूष॑न् यश॑से श्रि॒यै शि॒खा॑। सि॒ंहस्य॑
लो॒मं त्विषि॑रिन्द्रि॒याणि॑। अ॒ङ्गान्या॑त्मन्भि॒षजा॑ तद॒श्विना॑।
आ॒त्मान॑मङ्गैः॒ सम॑धात्सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रूप॑ः
श॒तमा॑न॒मायुः॑। च॒न्द्रेण॑ ज्योति॑र॒मृत॑न्दधा॒ना। सर॑स्वती
यो॒न्याङ्ग॑र्भम॒न्तः। अ॒श्विभ्या॑ पत्नी॒ सुकृ॑तं बिभ॒र्ति। अ॒पाः
रसे॑न वरु॒णो न॑ सा॒म्रा। इन्द्र॑ः श्रि॒यै ज॒नय॑न्नप्सु रा॒जा।
तेजः॑ पशू॒नाः ह॒विरि॑न्द्रि॒याव॑त्। प॒रिस्रु॑ता प॒यसा॑ सा॒रघं॑
मधु॑। अ॒श्विभ्या॑न्दु॒ग्धं भि॑षजा॒ सर॑स्वत्या सु॒तासु॒ताभ्या॑म्।
अ॒मृतः॑ सो॒म इन्द्रुः॑॥१९॥

अन्तर आ॒राद॑न्तर्वसाते व्याघ्रलो॒मः राजा॑ च॒त्वारि॑ च॥ [४]

मि॒त्रो॑ऽसि॒ वरु॑णोऽसि। सम॒हं वि॒श्वैर्दे॑वैः। क्ष॒त्रस्य॑ नाभि॒रसि॑।
 क्ष॒त्रस्य॑ योनि॒रसि॑। स्यो॒नामा सी॑द। सु॒षदा॒मा सी॑द। मा
 त्वां हि॑सीत्। मा मां हि॑सीत्। निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॑णः।
 पु॒स्त्या॑स्वा॥ २० ॥

साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतुः॑। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। अ॒श्विनो॑र्भैष॑ज्येन।
 तेज॑से ब्र॒ह्मव॑र्चसाया॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
 प्र॑स॒वे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। सर॑स्वत्यै
 भैष॑ज्येन॥ २१ ॥

वी॒र्या॑यान्नाद्या॒याभिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म्। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑।
 श्रि॒यै यश॑से ब॒लाया॑भिषि॑ञ्चामि। को॑ऽसि क॒तमो॑ऽसि। कस्मै॑
 त्वा का॒य त्वा। सु॒श्लोकाँ॑ (४) सु॒मङ्ग॒लाँ॑ (४) स॒त्यरा॒जा
 (३) न। शि॒रो मे॒ श्रीः॥ २२ ॥

यशो॑ मुखम्। त्विषिः॑ केशा॑श्च श्मश्रू॑णि। राजा॑ मे प्रा॒णो-
 ऽमृ॑तम्। सु॒म्राद्व॑क्षुः। वि॒राद्वो॑त्रम्। जि॒ह्वा मे॑ भ॒द्रम्। वाङ्म॑हः।
 मनो॑ म॒न्युः। स्व॒राङ्गामः॑। मोदाः॑ प्रमो॒दा अ॒ङ्गुली॒रङ्गानि॑॥ २३ ॥

चित्तं मे सहः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म
वीर्यम्। आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृथीर्मे राष्ट्रमुदरमसौ।
ग्रीवाश्च श्रोण्यौ। ऊरू अरली जानुनी। विशो मेऽङ्गानि
सर्वतः। नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम्। पायुर्मेऽपचितिर्भसत्॥२४॥

आनन्दनन्दावाण्डौ मे। भगुः सौभाग्यं पसं। जङ्घाभ्यां
पद्भ्यां धर्मोऽस्मि। विशि राजा प्रतिष्ठितः। प्रति क्षत्रे
प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु। प्रत्यङ्गेषु
प्रतितिष्ठाम्यात्मन्। प्रति प्राणेषु प्रतितिष्ठामि पुष्टे। प्रति
द्यावापृथिव्योः। प्रतितिष्ठामि यज्ञे॥२५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरो-
हिताः। देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैरवन्तु मा। प्रथमा
द्वितीयैः। द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन।
यज्ञो यजुर्भिः॥२६॥

यजूंषि सामंभिः। सामान्यृग्भिः। ऋचौ याज्याभिः।
याज्या वषट्कारैः। वषट्कारा आहुतिभिः। आहुतयो मे
कामान्तसमर्धयन्तु। भूः स्वाहा। लोमानि प्रयतिर्मम। त्वङ्म
आनतिरागतिः। मासं म उपनतिः। वस्वस्थि। मज्जा म

आन॑तिः॥२७॥

प॒स्त्या॑स्वा सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन श्रीरङ्गा॑नि भ॒सद्य॑ज्ञे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरुप॑नति॒र्द्धं च॥——[५]

यद्वै॑वा दे॒व॒हेड॑नम्। दे॒वा॒सश्च॑कृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्नि॒र्मा
तस्मा॑दे॒न॑सः। वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व॒हंसः॑। य॒दि दि॒वा य॒दि
न॒क्तम्। ए॒ना॒सि च॑कृ॒मा व॒यम्। वा॒यु॒र्मा तस्मा॑दे॒न॑सः।
वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व॒हंसः॑। य॒दि जा॒ग्रद्य॑दि॒ स्वप्ने॑। ए॒ना॒सि
च॑कृ॒मा व॒यम्॥२८॥

सूर्यो॑ मा॒ तस्मा॑दे॒न॑सः। वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व॒हंसः॑। यद्वा॒मे यद॑रण्ये।
यत्स॒भायां॑ य॒दिन्द्रि॑ये। यच्छू॒द्रे यद॑र्ये। ए॒नश्च॑कृ॒मा व॒यम्।
यदे॒कस्या॑धि॒ धर्म॑णि। तस्या॑व॒यज॑नम॒सि। यदा॑पो अ॒घ्निया॑
वरु॑णेति॒ शपा॑महे। ततो॑ वरु॒ण नो॑ मुश्च॥२९॥

अव॑भृथ निचङ्कु॑ण निचे॒रुर॑सि निचङ्कु॑ण। अव॑ दे॒वैर्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑-
ऽया॑ट्। अव॑ म॒र्त्यैर्म॑र्त्यकृ॒तम्। उ॒रोरा॑ नो॑ दे॒व रि॒षस्पा॑हि।
सु॒मित्रा॑ न॒ आप॑ ओष॑धयः सन्तु। दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॑ भूया॒सुः।
यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः। द्रु॒पदा॑दि॒वेन्मु॑चा॒नः। स्वि॒त्रः
स्ना॒त्वी म॒ला॑दि॒व॥३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म्। आपः॑ शु॒न्यन्तु॑ मै॒न॑सः। उ॒द्वय॑न्तम॑स॒स्परि॑।

पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवन्दैवत्रा सूर्यम्। अगन्म
ज्योतिरुत्तमम्। प्रतियुतो वरुणस्य पाशः। प्रत्यस्तो
वरुणस्य पाशः। एधोऽस्येधिषीमहि। समिदसि॥३१॥

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि। अपो अन्वचारिषम्। रसेन
समसृक्ष्महि। पयस्वा९ अग्र आगमम्। तं मा स९सृज
वर्चसा। प्रजया च धनेन च। समाववर्ति पृथिवी। समुषाः।
समु सूर्यः। समु विश्वमिदं जगत्। वैश्वानरज्योतिर्भूयासम्।
विभुङ्कामं व्यश्नवै। भूः स्वाहा॥३२॥

स्वप्न एना९सि चक्रमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगन्नीणि च॥—————[६]

होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे। नाभा पृथिव्या अधि। दिवो
वर्ष्मन्त्समिध्यते। ओजिष्ठश्चर्षणी सहान्। वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातम्। ऊतिभिर्जेतारमपराजितम्।
इन्द्रं देव९ सुवर्विदम्। पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराश९सेन
तेजसा॥३३॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम्।
आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः सर्वार्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम्।

वृषभन्नर्यापसम्। वसुभीरुद्रैरादित्यैः। सयुग्भिर्बर्हि-
सदत्॥३४॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्। सहो
द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार
इन्द्राय मीढुषै। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे
इन्द्रस्य धेनू। सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी।
वत्समिन्द्रमवर्धताम्॥३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदैव्या होतारा। भिषजा
सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय
धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्त्रो
देवीः। त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥३६॥

महीन्द्रपत्नीर्हविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषजं सुयजं हृतश्रियम्।
पुरु रूपं सुरेतंसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वा समञ्जन्पथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रः स्वाहाऽऽज्यस्य।
 स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
 स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्। स्वाहेन्द्रः
 होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे च (समिधेन्द्रन्तनूनपात्मिडाभिर्बृहिष्योजं उपे दैव्या
 तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमिन्द्रम्॥ समिधेन्द्रं चतुर्वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको
 वियन्तु होतर्यजं॥)॥

[७]

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः।
 त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जुघान वृत्रं वि दुरो ववार।
 नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
 धामं। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
 प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवाः अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
 शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मघवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
 जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः। प्राचीनः सीदत्प्रदिशा
 पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानः स्योनम्। आदित्यैरक्तं
 वसुभिः सजोषाः। इन्द्रन्दुरः कवष्यो धावमानाः। वृषाणं
 यन्तु जनयः सुपर्वाः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरा

वीरं प्रथमाना महौभिः॥४०॥

उपासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुघे शूरमिन्द्रम्।
पेशस्वती तन्तुना संव्ययन्ती। देवानां देवं यजतः सुरुक्मे।
दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होतांराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा।
मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिरहविषा वृधातः।
तिस्रो देवीर् हविषा वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा वृषणं न
पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नन्तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे
पुरूणि। वृषा यजन्वृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु
देवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। तमन्या समञ्जच्छमिता
न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं
मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो
वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य
जुषतां स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महौभिः पत्नीर्घृतेन चत्वारि च॥—————[८]

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। तं सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न

त्वावाँ अन्यो अस्ति। इन्द्रं देवो न मर्त्यो ज्यायान्।
 अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवांसृजोऽपो अच्छा समुद्रम्।
 प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरस्तु।
 इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्।
 स शेवृधमधि धाद्युग्नमस्मे। महि क्षत्रं जनाषाडिन्द्र तव्यम्।
 रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे
 धाः॥४३॥

रेवतीनाञ्चत्वारि च॥ _____ [९]

देवं बरुहिरिन्द्रं सुदेवं देवैः। वीरवत्स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्।
 वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यंगात्।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवीद्वार इन्द्रं सङ्घाते।
 विङ्घीर्यामन्नवर्धयन्। आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता
 अपार्वणम्। रेणुकंकाटन्नुदन्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यजं॥४४॥

देवी उषासानक्ता। इन्द्रं यज्ञे प्रयत्यहेताम्। दैवीर्विशः
 प्रायांसिष्टाम्। सुप्रीते सुधिते अभूताम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वीतां यजं। देवी जोष्ट्री वसुधिती। देवमिन्द्रमवर्धताम्।

अया॑व्य॒न्याघा॑ द्वेषा॑सि। आ॒न्यावा॑क्षी॒द्वसु॑ वा॒र्याणि॑।
यज॑मानाय शि॒क्षिते॑॥४५॥

व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे
सु॒दुघे॑। पय॒सेन्द्र॑मवर्धताम्। इष॒मूर्ज॑म॒न्याऽवा॑क्षीत्। स॒ग्धिः
सपी॑तिम॒न्या। नवे॑न॒ पूर्व॑न्दय॒माने। पुरा॑णेन॒ नव॑म॒।
अधा॑ता॒मूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॑ वा॒र्याणि॑। यज॑मानाय शि॒क्षिते॑।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या होता॑रा। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्। ह॒ताघ॑शः॒सावाभा॑ष्टा॒
वसु॑वा॒र्याणि॑। यज॑मानाय शि॒क्षितौ॑। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वी॒तां यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। पति॑मिन्द्र॑मवर्धयन्।
अस्पृ॑क्षद्भार॑ती दि॒वम्। रु॒द्रैर्य॑ज्ञः सर॑स्वती। इडा॒ वसु॑मती
गृ॒हान्॥४७॥

व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शःसः॑।
त्रि॒व॒रूथ॑स्त्रि॒वन्धुरः॑। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। श॒तेन॑ शि॒ति-
पृ॒ष्ठाना॑माहि॒तः। स॒हस्रे॑ण॒ प्रव॑र्तते। मि॒त्रावरु॑णेद॑स्य
हो॒त्रम॑र॒हतः॑। बृह॒स्पतिः॑ स्तो॒त्रम्। अ॒श्विनाऽऽध्व॑र्यवम्।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॑ यज॑॥४८॥

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः सरस्वतीम्।
अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शष्पैर्न तेजं
इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वती। अविर्मेषो न भेषजम्।
पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुतां
 घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं
 न नृग्रहम्। पतिः सुरायै भेषजम्। मेषः सरस्वती
 भिषक्। रथो न चन्द्रश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्।
 बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं
 मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५१॥

होता यक्षदिडेडित आजुह्वानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलेन
 वर्धयन्। ऋषभेण गवेन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः
 कर्कन्धुभिः। मधुं लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुतां
 घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिः
 सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासत्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती।
 भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुरो दिशः। कवप्यो न
 व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुधौ।
 दुहे कामान्त्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता

यक्षत्सुपेशसोषे नक्तं दिवा॥ अश्विनां सञ्जानाने। समं जाते
सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा।
पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा भिषजा-
ऽश्विना॥ इन्द्रं न जागृवी दिवा नक्तं न भेषजैः। शूष-
सरस्वती भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न
भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय
दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना॥ भिषजं न
सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो
भिषक्। यशः सुरया भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितार-
शतक्रतुम्। भीमं न मन्यु- राजानव्याघ्रन्नमसाऽश्विना
भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः
सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥

होता यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा मेदसां
 पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषः सरस्वत्यै।
 स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्निं न
 भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रः सुत्रामाणः
 सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं
 पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः परिस्रुतां
 घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदश्विना
 सरस्वतीमिन्द्रः सुत्रामाणम्। इमे सोमाः सुरामाणः। छागैर्न
 मेषैर्ऋषभैः सुताः। शष्पैर्न तोक्मभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा
 मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो
 मधुश्चुतः। तानश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा। जुषन्ताः
 सौम्यं मधु। पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजं॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्यं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजाज्यपानमृताः पञ्च च (समिधाऽग्निः षट्। तनूनपात्सप्त। नराशः समृषिः। इडेडितो
 यवैरष्टौ। बरहिः सप्त। दुरोऽश्विना नव। सुपेशः सरपिः। दैव्या होतां रा सीसेन रसः।
 तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ। वनस्पतिमृषिः। अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं
 बदरैर्बदरैर्वैरश्विना त्विषिमश्विना न भेषजं रूपमश्विना भीमं भामम्॥)॥[११]

समिद्धो अ॒ग्निर॑श्विना। त॒प्तो घ॒र्मो वि॒राद्भुतः॑। दु॒हे धे॒नुः
 सर॑स्वती। सोम॑ः शु॒क्रमि॑हेन्द्रि॒यम्। त॒नूपा भि॒षजा॑
 सु॒ते। अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती। म॒ध्वा रजा॑ःसीन्द्रि॒यम्।
 इन्द्रा॑य प॒थिभिर्व॑हान्। इन्द्रा॑येन्दुः सर॑स्वती। नरा॒शः सैन॑
 न॒ग्रहः॑॥६०॥

अधा॑ताम॒श्विना मधु॑। भे॒षजं भि॒षजा॑ सु॒ते। आ॒जुह्वा॑ना
 सर॑स्वती। इन्द्रा॑येन्द्रि॒याणि वी॒र्यम्॑। इडा॑भिर॒श्विना वि॒षम्।
 समूर्ज॑ः सः र॒यिन्द॑धुः। अ॒श्विना नमु॑चेः सु॒तम्। सोम॑ः शु॒क्रं
 प॑रि॒स्रुता॑। सर॑स्वती तमाभ॑रत्। ब॒रुहि॑षेन्द्रा॒य पात॑वे॥६१॥

क॒व॒प्यो न व्य॑च॒स्वतीः। अ॒श्विभ्यां॑ न दुरो दि॒शः। इन्द्रो॑ न
 रोद॑सी दु॒घै। दु॒हे कामा॑न्त्सर॑स्वती। उ॒षासा॑ नक्त॑मश्विना।
 दिवेन्द्र॑ः सा॒यमिन्द्रि॒यैः। स॒ञ्जाना॑ने सु॒पेश॑सा। समं॑ जा॒ते
 सर॑स्वत्या। पा॒तं नो॑ अ॒श्विना दि॒वा। पा॒हि नक्त॑ः
 सर॑स्वति॥६२॥

दैव्या॑ हो॒तारा भि॒षजा॑। पा॒तमिन्द्र॑ः सचा॑ सु॒ते। ति॒स्रस्त्रे॒धा
 सर॑स्वती। अ॒श्विना भा॒रती॑डा। ती॒व्रं प॑रि॒स्रुता॑ सोमम्॑।
 इन्द्रा॑य सु॒षवु॑र्मदम्॑। अ॒श्विना भे॒षजं मधु॑। भे॒षज॑न्नः

सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपं रूपमधुः सुते।
 ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः। शशमानः परिसुता। कीलालमश्विभ्यां
 मधु। दुहे धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण
 परिष्कृता। समधातां सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रे सुतं मधु॥६३॥

नग्नहुः पातवे सरस्वत्यधुः सुतेऽष्टौ च॥ [१२]

अश्विना हविरिन्द्रियम्। नमुचेर्धिया सरस्वती। आ
 शुक्रमासुराद्वसु। मधमिन्द्राय जभ्रिरे। यमश्विना सरस्वती।
 हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिभेद वलं मधम्। नमुचावासुरे
 सचा। तमिन्द्रं पशवः सचा। अश्विनोभा सरस्वती॥६४॥

दधाना अभ्यनूषता। हविषा यज्ञमिन्द्रियम्। य इन्द्रं
 इन्द्रियन्दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामा हविष्पतिः।
 यजमानाय सश्रता। सविता वरुणोऽदधत्। यजमानाय
 दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्॥६५॥

वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्। सुत्रामा
 यशसा बलम्। दधाना यज्ञमाशता। अश्विना गोभिरिन्द्रियम्।
 अश्वेभिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रं सरस्वती। यजमानमवर्धयन्।
 ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्तनी नरा। सरस्वती

ह॒विष्म॑ती। इन्द्र॒ कर्म॑सु नोऽवत। ता भि॒षजा॑ सु॒कर्म॑णा।
सा सु॒दुघा॑ सर॑स्वती। स वृ॒त्रहा॑ श॒तक्र॑तुः। इन्द्रा॑य
दधुरिन्द्रि॒यम्॥६६॥

उ॒भा सर॑स्वती॒ बल॑मिन्द्रि॒यत्रा॑ षट्॥ _____ [१३]

दे॒वं ब॒र्हिः सर॑स्वती। सु॒दे॒वमि॑न्द्रे अ॒श्विना॑। तेजो॒ न
चक्षु॑र॒क्ष्योः। ब॒र्हिषा॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वीद्वा॑रो अ॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती।
प्रा॒णं न वी॑र्य॒न्नसि॑। द्वा॒रो दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑॥६७॥

दे॒वी उ॒षासा॑व॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती। बलं॒ न
वाच॑मा॒स्ये। उ॒षाभ्या॑न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वी जो॑ष्ट्री अ॒श्विना॑। सु॒त्रामे॑न्द्रे सर॑स्वती।
श्रो॒त्रं न क॑र्णयो॒र्यशः॑। जो॑ष्ट्री॒भ्यान्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑॥६८॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑। पय॑सेन्द्र॒ः सर॑स्वत्य॒श्विना॑
भि॒षजा॑वत। शु॒क्रं न ज्यो॑तिः स्तन॑यो॒राहु॑ती धत्त इन्द्रि॒यम्।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वा दे॒वाना॑ भि॒षजा॑।

होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑। व॒ष॒ट्कारैः सर॑स्वती। त्विषि॑ न हृद॑ये
म॒तिम्। होत॑रभ्यान्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥६९॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। सर॑स्वत्य॒श्विना॒ भार॑तीडा।
शूष॑न्न मध्ये नाभ्याम्। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुव॑ने
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒व इन्द्रो॒ नरा॒शंसः। त्रि॒व॒रूथः
सर॑स्वत्या॒ऽश्विभ्या॑मीयते रथः। रेतो॒ न रू॒पम॒मृतं ज॒नित्र॑म्।
इन्द्रा॑य त्वष्टा दध॑दिन्द्रि॒याणि। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥७०॥

दे॒व इन्द्रो॒ वन॒स्पतिः। हिर॑ण्यपर्णो अ॒श्विभ्याम्। सर॑स्वत्याः
सुपि॒प्पलः। इन्द्रा॑य पच्यते मधु॑। ओजो॒ न जू॒तिमृष॑भो
न भाम॑म्। वन॒स्पति॑र्नो दध॑दिन्द्रि॒याणि। व॒सुव॑ने
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रितीनाम्। अ॒ध्वरे
स्ती॒र्णम॒श्विभ्या॑म्। ऊ॒र्णम॑द्राः सर॑स्वत्याः॥७१॥

स्यो॒नमि॑न्द्र ते सदः। ईशा॑यै म॒न्युः राजा॑नं ब॒र्हिषा॑
दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुव॑ने वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः
स्वि॑ष्टकृत्। दे॒वान् य॑क्षद्यथायथम्। होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑।

वा॒चा वाच॑ꣳ सर॑स्वतीम्। अ॒ग्निꣳ सोम॑ꣳ स्वि॒ष्टकृ॑त्। स्वि॒ष्ट
इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ सवि॒ता वरु॑णो भि॒षक्। इ॒ष्टो दे॒वो वन॑स्पतिः।
स्वि॒ष्टा दे॒वा आ॑ज्य॒पाः। इ॒ष्टो अ॒ग्निर॒ग्निना॑। होता॑ हो॒त्रे
स्वि॒ष्टकृ॑त्। यशो॑ न दध॑दिन्द्रि॒यम्। ऊ॒र्जम॑प॒चितिꣳ स्व॒धाम्।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑॥ ७२॥

द्वारो॑ दधुरिन्द्रि॒यं व॑सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑ जोष्टी॑भ्यान्दधुरिन्द्रि॒यं व॑सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑ होतृ॑भ्यान्दधुरिन्द्रि॒यं व॑सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यजो॑न्द्रियाणि॑ वसुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑ सर॑स्वत्या वन॒स्पतिः॑ षट् (दे॒वं ब॒र्हिर्दे॒वीद्वारो॑ दे॒वी उ॒पासा॑व॒श्विना॑ दे॒वी जोष्टी॑
दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वा दे॒वाना॑ भि॒षजा॑ वषट्कारैर्दे॒वीस्ति॒स्त्रस्ति॒स्त्रो दे॒वीर्दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शꣳसो॑
दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पतिर्दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रितीनान्दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॒ष्टकृ॑द्दे॒वान्। स॒मिधा॑ऽग्निं दे॒वं ब॒र्हिः
सर॑स्वत्य॒श्विना॒ सर्व॑ वियन्तु। द्वा॒रस्ति॒स्त्रः सर्व॑वियन्तु। अ॒ज इन्द्र॑मोजोऽग्निं परः सर॑स्वतीम्।
नक्तं॑ पूर्वं सर॑स्वति। अ॒न्यत्र॑ सर॑स्वती। भि॒षक्पूर्व॑न्दुह इन्द्रि॒यम्। अ॒न्यत्र॑ दधुरिन्द्रि॒यम्।
सौ॒त्राम॑ण्याꣳ सु॒तासु॑ती। अ॒ञ्जन्त्य॑यं यज॑मानः॥)॥ [१४]

अ॒ग्निम॑द्य होता॑रमवृणीत। अ॒यꣳ सु॒तासु॑ती यज॑मानः।
पच॑न्प॒क्तीः। पच॑न्पुरो॒डाशान्। गृ॒ह्णन्ग्र॑हान्। ब॒ध्नन्न॑श्वि॒भ्याञ्छा॒गꣳ
सर॑स्वत्या इन्द्रा॒य। ब॒ध्नन्त्सर॑स्वत्यै मेषमिन्द्रा॒याश्वि॒भ्याम्।
ब॒ध्नन्निन्द्रा॑यर्षभम॒श्विभ्याꣳ सर॑स्वत्यै। सूप॒स्था अ॑द्य दे॒वो
वन॑स्पतिरभवत्। अ॒श्विभ्या॑ञ्छागेन॒ सर॑स्वत्या इन्द्रा॒य॥ ७३॥

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायाश्चिभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्चिभ्याम्
 सरस्वत्यै। अक्षस्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः। अवीवृधन्त
 ग्रहैः। अपातामश्चिना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा।
 सोमान्सुराम्णः। उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदा अदन्।
 अवीवृधन्ताङ्गुषैः। त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणान्नपादवृणीत।
 अयम् सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः। एष मे
 देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति। ता या देवा देवदानान्यदुः।
 तान्यस्मा आ च शास्व। आ च गुरस्व। इषितश्च होतरसि
 भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि॥७४॥

इन्द्राय यजमानः सप्त च॥ [१५]

उशन्तस्त्वा हवामह आ नो अग्ने सुकेतुना। त्वम् सोम
 महे भगन्त्वम् सोम प्रचिकितो मनीषा। त्वया हि नः
 पितरः सोम पूर्वे त्वम् सोम पितृभिः संविदानः। बर्हिषदः
 पितर आऽहं पितृन्। उपहूताः पितरोऽग्निष्वात्ताः पितरः।
 अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे। नराशम् सोमपीथं य आशुः।
 ते नो अर्वन्तः सुहवा भवन्तु। शं नो भवन्तु द्विपदे शश्वतुष्पदे।
 ये अग्निष्वात्ता येऽनग्निष्वात्ताः॥७५॥

अ॒हो॒मुचः॑ पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। परेऽव॑रेऽमृ॒तासो॑ भवन्तः।
 अधि॑ ब्रुवन्तु ते अ॑वन्त्व॒स्मान्। वा॒न्याये॑ दु॒ग्धे जु॑षमाणाः
 कर॑म्भम्। उ॒दीरा॑णा अ॒वरे॑ परे॑ च। अ॒ग्नि॒ष्वात्ता ऋ॑तुभिः
 संवि॑दानाः। इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॑दं जु॑षन्ताम्। यद॑ग्रे कव्यवाहन॒
 त्वम॑ग्न ईडि॒तो जा॑तवेदः। मा॒तली॑ क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा
 जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॑धः स्तोम॑तष्टासो अ॒कैः। आऽग्रे॑
 याहि॑ सुवि॒दत्रै॑भिर्वा॒ङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभि॑र्घर्म॒सद्भिः॑।
 ह॒व्यवा॑ह॒म॒जरं॑ पुरु॒प्रिय॑म्। अ॒ग्निं घृ॑तेन॑ ह॒विषा॑ सप॒र्यन्।
 उपा॑सदङ्क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म्। स नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑ती॒ः
 समृ॑ण्वतु॥ ७६॥

अन॑ग्निष्वात्ता जेह॑मानाः स॒प्त च॑॥ [१६]

होता॑ यक्षदि॒डस्प॑दे। स॒मि॒धानं॑ म॒हद्य॑शः। सुष॑मिद्धं वरे॑ण्यम्।
 अ॒ग्निमि॑न्द्रं वयो॒धस॑म्। गा॒य॒त्रीञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्र्यवि॑ङ्गां
 वयो॑ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒च्छुचि॑व्रतम्।
 तनून॑पातमु॒द्भिद॑म्। यङ्ग॑र्भम॒दिति॑र्दधे॥ ७७॥

शुचि॑मिन्द्रं वयो॒धस॑म्। उ॒ष्णिह॑ञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। दि॒त्यवा॑ह॒ङ्गां
 वयो॑ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्षदी॒डेन्य॑म्।

ईडितं वृत्रहन्तमम्। इडाभिरीड्य सहः। सोममिन्द्रं
वयोधसम्। अनुष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवत्सङ्गां वयो
दधत्॥ ७८॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्सुबर्हिषदम्।
पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं
वयोधसम्। बृहतीञ्छन्द इन्द्रियम्। पश्चाविङ्गां वयो दधत्।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा
ऋतावृधः॥ ७९॥

द्वारो देवीर्हिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिञ्छन्द
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षत्सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे। नक्तोषासा न
दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम्॥ ८०॥
पृष्ठवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्प्रचेतसा। देवानामुत्तमं यशः। होतारा दैव्या
कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीञ्छन्द इहेन्द्रियम्।
अनुङ्गाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्पेशस्वतीः॥ ८१॥

ति॒स्रो दे॒वीर्हि॒र॒ण्ययीः॑। भार॑तीर्बृ॒हती॒र्महीः॑। पति॒मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑। वि॒राज॒ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। धे॒नुं गां न वयो॒
दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षत्सुरे॒तसम्॑।
त्वष्टा॑रं पुष्टि॒वर्ध॑नम्। रू॒पाणि॒ बिभ्र॑तं पृथ॑क्। पुष्टि॒मिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑॥८२॥

द्वि॒पद॒ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। उ॒क्षाणं॑ गां न वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्षच्छ्रु॒तक्र॑तुम्। हि॒र॒ण्य॒
पर्ण॑मुक्थि॒नम्। र॒शनां॑ बिभ्र॑तं व॒शिम्। भग॑मिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑।
क॒कुभ॒ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। व॒शां वे॒हतं॑ गां न वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्स्वाहा॑कृ॒तीः। अ॒ग्निं
गृ॒हप॑तिं पृथ॑क्। वरु॑णं भेष॒जङ्कु॑विम्। क्ष॒त्रमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑।
अति॑च्छन्द॒सञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। बृ॒हद॑ष॒भङ्गां वयो॒ दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑॥८३॥

द॒धे दध॑द॒तावृ॑धं इन्द्रि॒यं पेश॑स्वतीर्वयो॒धसं॑ वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑ स॒प्त च॑ (इ॒डस्प॑दै-
ऽग्नि॒ङ्गाय॑त्री॒त्र्यवि॑म्। शुचि॑व्रत॒ꣳ शुचि॑मु॒ष्णिह॑न्दित्य॒वाहम्॑। ई॒डेन्य॒ꣳ सोम॑मनुष्टु॒भं त्रि॑व॒त्सम्।
सु॒ब॒र्हिष॑द॒ममृ॑तेन्द्रं॑ बृ॒हतीं॑ पञ्चा॒विम्। व्य॒च॑स्वतीः सु॒प्राय॑णा द्वा॒रो ब्र॑ह्माणः प॒ङ्क्ति॑मि॒ह तु॒र्य॒वाहम्॑।
सु॒पेश॑से॒ विश्व॑मिन्द्रं॒ त्रिष्टु॑भं प॒ष्ठवा॑हम्। प्र॒चे॒तसा॑ स॒युजे॑न्द्रं॒ जग॑तीमि॒हानु॑द्वाहम्। पेश॑स्वतीस्ति॒स्रः
पति॑ वि॒राज॑मि॒ह धे॒नुत्र। सुरे॑त॒सन्त्वष्टा॑रं पुष्टि॒मिन्द्रं॑ द्वि॒पद॑मि॒होक्षा॑ण॒त्र। श॒तक्र॑तुं भग॑मिन्द्रं॒ङ्कु॒भमि॑ह

वशात्रा। स्वाहाकृतीः क्षत्रमतिच्छन्दसं बृहदृषभङ्गां वयो दधदिन्द्रियमृषिं वसु नवं दशेहेन्द्रियमष्टं
नव दश गां न वयो दधदिदस्पदे सर्वं वेतु॥)॥ [१७]

समिद्धो अग्निः समिधा। सुषमिद्धो वरेण्यः। गायत्री छन्द
इन्द्रियम्। त्र्यविगौर्वयो दधुः। तनूनपाच्छुचिं व्रतः। तनूपाच्च
सरस्वती। उष्णिक्छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाङ्गौर्वयो दधुः।
इडाभिरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः॥८४॥

अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवत्सो गौर्वयो दधुः। सुबर्हिरग्निः
पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द इन्द्रियम्।
पश्चाविगौर्वयो दधुः। दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो
बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुः॥८५॥

उषे यही सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्द
इन्द्रियम्। पष्ठवाङ्गौर्वयो दधुः। दैव्यां होतारा भिषजा। इन्द्रेण
सयुजा युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनुङ्गान्गौर्वयो
दधुः। तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः॥८६॥

विराट्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो
अद्भुतः। इन्द्राग्नी पुष्टिवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षा
गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता प्रसुवन्भगम्।

ककुच्छन्दं इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं
वरुणः। सुक्षत्रो भेषजं करत्। अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्।
बृहदृषभो गौरवयो दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौरवयो दधुर्विशो वशा वेहद्गौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥—————[१८]

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसंवस्त्रिवृता स्तुतम्। रथन्तरेण
तेजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा ऋतुना। रुद्राः
पञ्चदशे स्तुतम्। बृहता यशसा बलम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः।
वर्षाभिर्ऋतुनाऽऽदित्याः। स्तोमे सप्तदशे स्तुतम्॥८८॥

वैरूपेण विशौजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शारदेनर्तुना देवाः।
एकविंश ऋभवं स्तुतम्। वैराजेन श्रिया श्रियम्। हविरिन्द्रे
वयो दधुः। हेमन्तेनर्तुना देवाः। मरुतस्त्रिणवे स्तुतम्। बलेन
शक्करीः सहः। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शैशिरेणर्तुना देवाः।
त्रयस्त्रिंशोऽमृतं स्तुतम्। सत्येन रेवतीः क्षत्रम्। हविरिन्द्रे
वयो दधुः॥८९॥

स्तोमे सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिः शारदेन
हेमन्तेन शैशिरेण षट्॥)॥—————[१९]

देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसम्। देवं देवमवर्धयत्। गायत्रिया

छन्दसेन्द्रियम्। तेज इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यज। देवीद्वारो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवीर्देवमवर्धयन्।
उष्णिहा छन्दसेन्द्रियम्। प्राणमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज॥१०॥

देवी देवं वयोधसम्। उपे इन्द्रमवर्धताम्। अनुष्टुभा
छन्दसेन्द्रियम्। वाचमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य
वीतां यज। देवी जोष्टी देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवी
देवमवर्धताम्। बृहत्या छन्दसेन्द्रियम्। श्रोत्रमिन्द्रे वयो
दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज॥११॥

देवी ऊर्जाहुती देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवी देवमवर्धताम्।
पङ्क्त्या छन्दसेन्द्रियम्। शुक्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने
वसुधेयस्य वीतां यज। देवा दैव्या होतां देवमिन्द्रं
वयोधसम्। देवा देवमवर्धताम्। त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियम्।
त्विषिमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज॥१२॥

देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीर्वयोधसम्। पतिमिन्द्रमवर्धयन्।
जगत्या छन्दसेन्द्रियम्। बलमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशंसो देवमिन्द्रं

वयो॒धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। वि॒राजा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। रे॒तु
इन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥१३॥

दे॒वो वन॑स्पतिर्दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। द्वि॒पदा॒
छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। भग॑मिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वे॒तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीनां॑ दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्। दे॒वं
दे॒वम॑वर्धयत्। क॒कुभा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्। यश॑ इन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृद्दे॒वमिन्द्रं॑
वयो॒धसम्। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। अति॑च्छन्दसा॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम्।
क्ष॒त्रमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥१४॥

वि॒यन्तु॒ यज॑ वी॒तां यज॑ वी॒तां यज॑ वे॒तु यज॑ वे॒तु यज॑ पञ्च॑ च (दे॒वं ब॒र्हिर्गा॑यत्रिया
तेजः। दे॒वीर्द्वारं॑ उ॒ष्णिहा॑ प्रा॒णम्। दे॒वी दे॒वमु॑षे अ॒नुष्टु॒भा वा॑चम्। दे॒वी जो॒ष्टीं बृ॑हत्या श्रोत्रम्।
दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती प॒ङ्क्षा शु॒क्रम्। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा त्रि॒ष्टुभा॒ त्विषि॑म्। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः
पति॑ जग॒त्या ब॒लम्। दे॒वो नरा॑श॒सो वि॒राजा॒ रेतः॑। दे॒वो वन॑स्पतिर्द्वि॒पदा॒ भग॑म्। दे॒वं
ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीनाङ्क॑कु॒भा यशः॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृदति॑च्छन्दसा॒ क्षत्र॑म्। वे॒तु वि॒यन्तु॒ चतु॑र्वी॒तामे॒को
वि॒यन्तु॒ चतु॑र्वै॒त्ववर्ध॑यदवर्धय॒ऽश्वतु॑रवर्ध॒तामे॒कोऽवर्ध॑य॒ऽश्वतु॑रवर्धयत्॥)॥—[२०]

स्वा॒द्वीन्त्वा॒ सोमः॑ सु॒राव॑न्त॒ऽसी॒सेन॑ मि॒त्रोऽसि॑ यद्वै॒वा हो॑ता॒ यक्ष॑त्स॒मिधेन्द्र॑ऽसमि॒द्ध इन्द्र॑
आच॑र॒षणि॒प्रा दे॒वं ब॒र्हिर्हो॑ता॒ यक्ष॑त्स॒मिधा॒ऽग्निऽसमि॒द्धो अ॒ग्निर्ऽश्विना॒ऽश्विना॑ ह॒विर्ऽन्द्रि॒यं
दे॒वं ब॒र्हिः सर॑स्वत्य॒ग्निम॑द्योशन्तो॒ होता॑ यक्ष॒दिड॑स्प॒दे समि॒द्धो अ॒ग्निः स॒मिधा॑ वस॒न्तेन॑र्तुना॑

दे॒वं ब॒र्हि॒रिन्द्रं॑ वयो॒धसं॑ वि॒श॒तिः॥२०॥

स्वा॒द्वी॒न्त्वाऽमी॑मदन्त पि॒तरः॑ सा॒म्राज्या॑य पू॒तं प॒वि॒त्रे॒णो॒षासा॑न॒क्ता ब॒द॒रै॒रधा॑तां दे॒व इन्द्रो॑
व॒न॒स्प॒तिः प॒ष्ट॒वाह॑ङ्गां दे॒वी दे॒वं व॑यो॒धसं॑ च॒तु॒र्न॑वतिः॥१४॥

स्वा॒द्वी॒न्त्वा वे॒तु य॑ज॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

त्रिवृत्स्तोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वै त्रिवृत्। ब्रह्मवर्चसमेवाव
 रुन्धे। अग्निष्टोमः सोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वा अग्निष्टोमः।
 ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। रथन्तरं सामं भवति। ब्रह्मवर्चसं वै
 रथन्तरम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। परिस्रज्जी होता भवति॥१॥

अरुणो मिर्मिरस्त्रिशुक्रः। एतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपम्। रूपेणैव
 ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। बृहस्पतिरकामयत देवानां पुरोधां
 गच्छेयमिति। स एतं बृहस्पतिसवमपश्यत्। तमाऽहरत्।
 तेनायजत। ततो वै स देवानां पुरोधामगच्छत्। यः
 पुरोधाकामः स्यात्। स बृहस्पतिसवेन यजेत॥२॥

पुरोधामेव गच्छति। तस्य प्रातः सवने सन्नेषु नाराशं सेषु।
 एकादश दक्षिणा नीयन्ते। एकादश माध्यं दिने सवने सन्नेषु
 नाराशं सेषु। एकादश तृतीयसवने सन्नेषु नाराशं सेषु।
 त्रयस्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता
 एवावरुन्धे। अश्वश्चतुस्त्रिंशः। प्राजापत्यो वा अश्वः॥३॥

प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानाम्। यावतीरेव देवताः।

ता ए॒वाव॑रुन्धे। कृ॒ष्णाजि॒नैऽभिषि॑ञ्चति। ब्रह्म॑णो
 वा ए॒तद्रू॒पम्। यत्कृ॒ष्णाजि॒नम्। ब्रह्म॑व॒र्चसे॒नैवैन॑
 सम॑र्धयति। आज्ये॑ना॒भिषि॑ञ्चति। तेजो॒ वा आज्य॑म्।
 तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होता भवति यजेत वा अश्वो दधाति॥ [१]

यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति। अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः। अथ॒ यत्पौ॑ष्णः। पु॒ष्टिर्वै
 पू॒षा। पु॒ष्टिर्वैश्य॑स्य। पु॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। प्र॒स॒वाय॑ सावि॒त्रः।
 अथ॒ यत्त्वा॑ष्ट्रः। त्वष्टा॒ हि रू॒पाणि॑ वि॒करो॑ति। नि॒र्व॒रुण॑त्वाय॑
 वा॒रुणः॥५॥

अथो॒ य ए॒व कश्च॑ सन्त्सू॒यते॑। स हि वा॒रुणः॑। अथ॒
 यद्वै॑श्वदे॒वः। वै॒श्वदे॒वो हि वैश्यः॑। अथ॒ यन्मा॑रुतः। मा॒रुतो॑
 हि वैश्यः॑। स॒प्तैतानि॑ ह॒वींषि॑ भवन्ति। स॒प्तग॑णा वै
 म॒रुतः॑। पृ॒श्निः प॒ष्ठौही मा॑रुत्या ल॑भ्यते। वि॒द्वै म॒रुतः॑।
 वि॒श ए॒वैतन्म॑ध्यतो॑ऽभिषि॑च्यते। तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शः प्रि॒यः।
 वि॒शो हि म॑ध्यतो॑ऽभिषि॑च्यते। ऋ॒षभ॑च॒र्मेऽध्य॑भिषि॑ञ्चति। स
 हि प्र॑जनयि॒ता। द॒ध्राऽभिषि॑ञ्चति। ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्यं॑ दधि॑।
 ऊ॒र्जैवैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयति॥६॥

वारुणो विद्वै मरुतोऽष्टौ च॥ [२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यत्सौम्यः। सौम्यो हि ब्राह्मणः। प्रसवायैव सावित्रः। अथ यद्वारुहस्पत्यः। एतद्वै ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यत्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यक्षं ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायैव वारुणः। अथो य एव कश्च सन्तसूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तं द्यावापृथिवी नान्वमन्येताम्। तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति। अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे। हिरण्येन घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छेते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपश्चत्वारि च॥ [३]

न वै सोमेन॒ सोम॑स्य सु॒वोऽस्ति॑। ह॒तो ह्ये॑षः। अ॒भिषु॑तो
 ह्ये॑षः। न हि ह॒तः सू॒यते॑। सौ॒मीः सू॒तव॑शा॒मा ल॑भते।
 सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। रे॒त ए॒व तद्व॑धाति। सौ॒म्यर्चा॑ऽभिषि॑ञ्चति।
 रे॒तो॒धा ह्ये॑षा। रे॒तः सोमः॑। रे॒त ए॒वास्मि॑न्दधाति। यत्किं च
 राज॒सूय॑मृते सोमम्। तत्सर्वं॑ भवति। अषा॑ढं यु॒त्सु पृ॒त॑नासु
 प॒प्रिम्। सु॒व॒र॒षाम॒प्स्वां वृ॒जन॑स्य गो॒पाम्। भ॒रेषु॑जाः
 सु॒क्षि॒तिः सु॒श्रव॑सम्। जय॑न्त॒न्त्वाम॑नु॒ मदे॑म सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥ _____ [४]

यो वै सोमे॑न सू॒यते॑। स दे॒वस॒वः। यः प॒शुना॑ सू॒यते॑। स
 दे॒वस॒वः। य इ॒ष्ट्या॑ सू॒यते॑। स म॑नुष्यस॒वः। ए॒तं वै पृ॑थ॒ये
 दे॒वाः प्राय॑च्छन्। ततो॒ वै सोऽप्या॑र॒ण्याना॑ प॒शूना॑मसूयत।
 याव॑तीः किय॑तीश्च प्र॒जा वाचं॑ वद॑न्ति। तासा॒ः सर्वा॑साः
 सू॒यते॑॥११॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ना॒रा॒शः॒स्यर्चा॑-
 ऽभिषि॑ञ्चति। म॒नुष्या॑ वै नरा॒शः॒सः। नि॒हुत्य॑ वावैतत्।
 अथा॒भिषि॑ञ्चति। यत्किं च॑ राज॒सूय॑मनुत्तरवे॒दीक॑म्। तत्सर्वं॑
 भवति। ये मे॑ पञ्चा॒शत॑न्द॒दुः। अ॒श्वाना॑ः स॒धस्तु॑तिः। द्यु॒मद॑ग्ने

महि श्रवः। बृहत्कृधि मघोनाम्। नृवदमृत नृणाम्॥१२॥

सूयते सधस्तुतिस्त्रीणि च॥—————[५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒द्वि॒ंश उ॒क्थ्यो बृ॒हत्सा॑मा। प॒व॒माने
क॒ण्वर॑थन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स स॑म्रा॒द्धवः॑। यो
रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वार॑ज्यं परमे॒ष्ठी।
स्वार॑ज्य॒ङ्गैरे॒वा गौ॑रि॒व भ॑वति॥१३॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॒हद्र॑थन्त॒रे भ॑वतः।
तद्धि स्वार॑ज्यम्। अ॒युतं॑ दक्षि॒णाः। तद्धि स्वार॑ज्यम्।
प्र॒तिधुषा॑ऽभिषि॑श्चति। तद्धि स्वार॑ज्यम्। अ॒नुद्ध॑ते वेद्यै
दक्षि॑णत आ॒हव॒नीय॑स्य बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रं प्र॒त्यभिषि॑श्चति। इ॒यं
वा॒व र॑थन्त॒रम्॥१४॥

अ॒सौ बृ॒हत्। अ॒नयो॑रे॒वैन॑मन॒न्तर॑हितम॒भिषि॑श्चति। प॒शुस्तो॑मो
वा ए॒षः। तेन॑ गो॒स॒वः। ष॒द्वि॒ंशः स॑र्वः। रे॒वज्जा॑तः
सह॑सा वृ॒द्धः। क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रभृ॑त्तमो वयो॒धाः। म॒हान्म॑हित्वे
त॑स्तभानः। क्ष॒त्रे रा॒ष्ट्रे च॑ जागृ॒हि। प्र॒जाप॑तेस्त्वा परमे॒ष्ठिनः॑
स्वार॑ज्येना॒भिषि॑श्चा॒मीत्या॑ह। स्वार॑ज्यमे॒वैनं॑ गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहैकं च॥—————[६]

सि॒हे व्याघ्र॑ उ॒त या पृ॒दा॑कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सूर्ये॑
 या। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
 संविदा॒ना। या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्दे॑
 पुरु॑षस्य मा॒यौ। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
 आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना। या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॑ या हि॒रण्ये॑।
 त्विषि॑र॒श्वेषु॑ पुरु॑षेषु॒ गोषु॑॥१६॥

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
 संविदा॒ना। रथे॑ अ॒क्षेषु॑ वृष॒भस्य॑ वा॒जे। वाते॑ प॒र्जन्ये॑
 वरु॑णस्य शु॒ष्मे। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
 आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना। रा॒डसि॑ वि॒राडसि॑। स॒म्राडसि॑
 स्व॒राडसि॑। इन्द्रा॑य त्वा॒ तेज॑स्वते॒ तेज॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑।
 इन्द्रा॑य॒ त्वौज॑स्वत॒ ओज॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा॒ पय॑स्वते॒ पय॑स्वन्तः॑ श्री॒णामि॑। इन्द्रा॑य॒
 त्वाऽऽयु॑ष्मत॒ आयु॑ष्मन्तः॑ श्री॒णामि॑। तेजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र
 य॑च्छामि। तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑
 मे। तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। तेज॑सा॒ सम्पि॑पृ॒ग्धि मा॑।
 ओजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि॥१८॥

ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑। ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु मे।
 ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङुः। ओज॑सा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा।
 पयो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि। पय॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑।
 पय॑स्वच्छि॒रो अस्तु मे। पय॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङुः। पय॑सा॒
 सं पि॑पृ॒ग्धि मा॥१९॥

आयु॑रसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि। आयु॑ष्मदस्तु मे॒ मुखम्॑।
 आयु॑ष्मच्छि॒रो अस्तु मे। आयु॑ष्मान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङुः।
 आयु॑षा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा। इ॒मम॑ग्न॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृ॒धि।
 प्रि॒य९ रे॒तो वरु॑ण सोम राजन्। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑
 यच्छ। वि॒श्वे दे॒वा जर॑दष्टि॒र्यथा॑ऽस॒त्॥२०॥

आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। यतो॒ वातो॑
 मनो॑जवाः। यतः॒ क्षर॑न्ति॒ सिन्ध॑वः। तासां॑ त्वा॒ सर्वा॑सा९
 रु॒चा। अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। स॒मुद्र॑ इ॒वासि॑ गृ॒ह्मना॑। सोमं
 इवा॒स्यदा॑भ्यः। अ॒ग्नि॒रिव॑ वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्ङुः। सूर्य॑ इव॒ ज्योति॑षा
 वि॒भूः॥२१॥

अ॒पां यो द्र॑व॒णे रसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑। तेज॑से
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ गृ॒ह्णामि॑। अ॒पां य ऊ॒र्मो रसः॑। तम॒हम॒स्मा

आमुष्यायुणाय॑। ओज॑से वी॒र्याय॑ गृह्णामि। अ॒पां यो म॑ध्यतो
 रसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय॑। पु॒ष्ट्यै प्र॒जन॑नाय गृह्णामि।
 अ॒पां यो य॒ज्ञियो॒ रसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय॑। आयुषे
 दी॒र्घायु॑त्वाय॑ गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजस्वन्तः५ श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा सम्पिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे
 च॥

[७]

अ॒भिप्रे॑हि वी॒रय॑स्व। उ॒ग्रश्चे॑ता॑ सप॒त्न॒हा। आ॒तिष्ठ॑ मि॒त्रव॑र्धनः।
 तुभ्य॑ दे॒वा अ॒धिब्र॑वन्। अ॒ङ्गौ न्य॒ङ्गाव॑भि॒त आ॒तिष्ठ॑ वृ॒त्रह॑त्रथम्।
 आ॒तिष्ठ॑न्तं॒ परि॒ विश्वे॑ अ॒भूष॑न्। श्रियं॑ वसा॑नश्चरति॒ स्वरो॑चाः।
 म॒हत्त॑द॒स्यासु॑रस्य॒ नाम॑। आ॒ विश्व॑रूपो अ॒मृता॑नि तस्थौ।
 अनु॑ त्वेन्द्रो॑ म॒द॒त्वनु॑ बृह॒स्पतिः॑॥२३॥

अनु॑ सोमो॒ अन्व॑गिरा॑वीत्। अनु॑ त्वा॒ विश्वे॑ दे॒वा
 अ॑वन्तु। अनु॑ सप्त॒ राजा॑नो॒ य उ॒ताभि॑षि॒क्ताः। अनु॑ त्वा
 मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम्। अनु॑ द्यावा॑पृथि॒वी वि॒श्वश॑म्भू। सूर्यो॑
 अहो॑भि॒रनु॑ त्वाऽव॒तु। च॒न्द्रमा॒ नक्ष॑त्रैरनु॑ त्वाऽव॒तु। द्यौश्च॑
 त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒हद॑क्षि॒णा त्वा पि॑पर्तु।
 अनु॑ स्व॒धा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः। आऽयं॑ पृ॒णक्तु॑ रज॑सी

उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरेकं च॥ [८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता
अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं
भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजते। य उ
चैनमेवं वेद। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडसि
विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति। यद्विरण्यन्ददाति।
तेजस्तेनावरुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यन्तेन। यदष्ट्राम्॥२६॥
पुष्टिन्तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमा बध्नाति।
ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवास्मिन्दधाति। अथो तेजो वै
हिरण्यम्। तेज एवात्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव
सर्वमवरुध्य॥२७॥

तदस्मिन्नेकधाऽधात्। रोहिण्याङ्कार्यः। यद्वाह्मण एव रोहिणी।
तस्मादेव। अथो वर्षमेवैनं समानानां करोति। उद्यता सूर्येण

कार्यः। उद्यन्तं वा एत९ सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति। दिदृक्षेण्यो
 दर्शनीयो भवति। य एवं वेद। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥२८॥
 अवेत्योऽवभृथा ३ ना ३ इति। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति।
 तत्स्विदेवावैति। तन्नावैति। त्रिभिः पवयति। त्रयं इमे लोकाः।
 एभिरेवैनं लोकैः पवयति। अथो अपां वा एतत्तेजो वर्चः।
 यद्दर्भाः। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति। अपामेवैनन्तेजसा वर्चसा-
 ऽभिषिञ्चति॥२९॥

भवन्त्यष्टामवरुध्यं वदन्ति दर्भा यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥—————[९]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतं
 पञ्चशारदीयमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो
 वै स बहोर्भूयान्भवत्। यः कामयेत बहोर्भूयान्त्स्यामिति।
 स पञ्चशारदीयेन यजेत। बहोरेव भूयान्भवति। मरुत्स्तोमो
 वा एषः। मरुतो हि देवानां भूयिष्ठाः॥३०॥

बहुर्भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो
 भवति। पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे
 प्रतितिष्ठति। अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तो यज्ञः। यज्ञमेवाव
 रुन्धे। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः।

प्रजापतेरात्यै॥ ३१॥

भूयिष्ठा यन्ति द्वे च॥ [१०]

अगस्त्यो मरुद्भ्य उक्ष्णः प्रौक्षत्। तानिन्द्र आदत्त।
त एनं वज्रमुद्यत्याभ्यायन्त। तानगस्त्यश्चैवेन्द्रश्च
कयाशुभीयेनाशमयताम्। ताञ्छान्तानुपाह्वयत। यत्कयाशुभीयं
भवन्ति शान्त्यै। तस्मादेत ऐन्द्रामारुता उक्षाणः सवनीया
भवन्ति। त्रयः प्रथमेऽहन्ना लभ्यन्ते। एवं द्वितीयै। एवं
तृतीयै॥ ३२॥

एवं चतुर्थै। पञ्चोत्तमेऽहन्ना लभ्यन्ते। वर्षिष्ठमिव ह्येतदहः।
वर्षिष्ठः समानानां भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं
वेद। स्वाराज्यं वा एष यज्ञः। एतेन वा एकया वा कान्दमः
स्वाराज्यमगच्छत्। स्वाराज्यं गच्छति। य एतेन यजते॥ ३३॥
य उचैनमेवं वेद। मारुतो वा एष स्तोमः। एतेन वै मरुतो
देवानां भूयिष्ठा अभवन्। भूयिष्ठः समानानां भवति। य एतेन
यजते। य उचैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः।
आ पञ्चमात्पुरुषादन्नमत्ति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं
वेद। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः।

प्रजापतेरेव नैति॥ ३४॥

तृतीयं गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेवं वेद त्रीणि च (अगस्त्यः
स्वाराज्यं मारुतः पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः संप्तदशं प्रजापतेरेव नैति॥)॥——[११]

अस्या जरांसो दमा मरित्राः। अर्चद्धूमासो अग्नयः पावकाः।
श्विचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः। वनरूषदो वायवो न सोमाः।
यजा नो मित्रावरुणा। यजा देवाः ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि
स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचिव्रता।
ऋतुना यज्ञवाहसा॥ ३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्धे। अन्याऽन्या वत्समुप धापयेते।
हरिरन्यस्यां भवन्ति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे
सुवर्चाः। पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि
यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो
विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च
देवा नव चाऽसपर्यन्॥ ३६॥

औक्षन्धृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारन्यषादयन्त।
अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः।
अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा

गमत्। अ॒ग्नि॒श्रियो॑ म॒रुतो॑ वि॒श्वकृ॑ष्टयः। आ त्वे॒षमु॒ग्रम॑व
ईमहे व॒यम्॥ ३७॥

ते स्वा॒निनो॑ रु॒द्रिया॑ व॒रुष॑निर्णिजः। सि॒॒हा न ह॑ेषक्र॑तवः
सु॒दान॑वः। यदु॒त्त॒मे म॑रुतो मध्य॒मे वा॑। यद्वा॑ऽव॒मे सु॑भगासो
दि॒वि ष्ठा॑। ततो॑ नो रु॒द्रा उ॒त वा॒ऽन्वस्य॑। अ॒ग्ने वि॒त्ताद्ध॑विषो
यद्य॑जा॒मः। ईडे॑ अ॒ग्निः स्व॑व॒स॒न्नमो॑भिः। इ॒ह प्र॑स॒तो वि
च॑ यत्कृ॒तन्नः॑। रथै॑रिव॒ प्रभ॑रे वाज॒यद्धिः॑। प्र॒दक्षि॑णिन्म॒रुता॑ऽ
स्तोम॑मृ॒द्ध्याम्॥ ३८॥

श्रु॒धि श्रु॑त्कर्ण॒ वह्नि॑भिः। दे॒वैर॑ग्ने स॒याव॑भिः। आसी॑दन्तु
ब॒र्हिषि॑। मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॒मा। प्रा॒तर्या॑वा॒णो अध्व॑रम्।
विश्वे॑षामदि॒तिर्य॑ज्ञिया॒नाम्। विश्वे॑षामति॒थिर्मा॑नु॒षाणाम्॑।
अ॒ग्निर्दे॒वाना॑म॒व आवृ॑णानः। सु॒मृ॒डी॒को भव॑तु वि॒श्ववे॑दाः। त्वे
अ॒ग्ने सु॒म॒तिं भि॑क्ष॒माणाः॥ ३९॥

दि॒वि श्रवो॑ दधिरे य॒ज्ञिया॑सः। नक्ता॑ च च॒क्रुरु॑षसा
वि॒रूपे॑। कृ॒ष्णं च॒ वर्ण॑म॒रुणं च॒ सन्धुः॑। त्वाम॑ग्र आदित्यासं
आ॒स्यम्। त्वाञ्जि॑ह्वा॒ शुच॑यश्चक्रिरे कवे। त्वा॒ रा॑तिषाचो
अध्व॑रेषु सश्चिरे। त्वे दे॒वा ह॒विर॑द॒न्त्याहु॑तम्। नि त्वा॑

य॒ज्ञस्य॑ सा॒धन॑म्। अ॒ग्ने॒ हो॒ता॒र॒मृ॒त्वि॒जम्॑। व॒नु॒ष्व॒दै॒व॒ धी॒महि॑
प्र॒चै॒त॒सम्। जी॒र॒न्दू॒त॒म॒मर्त्य॑म्॥४०॥

य॒ज्ञ॒वा॒ह॒सा॒स॒पर्य॑न्व॒य॒मृ॒द्धां॑ भि॒क्ष॒मा॒णाः प्र॒चै॒त॒स॒मेकं॑ च॥ [१२]

ति॒ष्ठा॒ ह॒री॒ रथ॑ आ यु॒ज्य॒मा॒ना या॒हि। वा॒यु॒र्न॒ नि॒यु॒तो नो॑
अ॒च्छ॑। पि॒बा॒स्य॒न्धो॑ अ॒भिसृ॑ष्टो अ॒स्मे। इन्द्रः॑ स्वा॒हा र॒रि॒मा
ते॒ मदा॑य। कस्य॑ वृषा॑ सु॒ते स॒चो॑। नि॒यु॒त्वा॒न्वृष॑भो र॑णत्।
वृ॒त्र॒हा सोम॑पीतये। इन्द्रं॑ व॒य॒म्महा॑ध॒ने। इन्द्र॑म॒र्भे॒ ह॒वा॒महे॑।
यु॒जं वृ॒त्रे॒षु व॒ज्रि॒णम्॑॥४१॥

द्वि॒ता यो वृ॒त्र॒हन्ता॑मः। वि॒द इन्द्रः॑ श॒त॒क्र॒तुः। उ॒प॒ नो॒ ह॒रि॒भिः
सु॒तम्। स॒ सूर॒ आ॒ज॒न॒यं ज्योति॑रिन्द्रम्। अ॒या धि॒या
त॒र॒णि॒रद्वि॑र्ब॒हाः। ऋ॒तेन॑ शु॒ष्मी न॑व॒मानो॑ अ॒र्केः। व्यु॑स्त्रि॒धो
अ॒स्रो अ॒द्वि॒र्बि॒भेद॑। उ॒त॒त्य॒दा॒श्वश्चि॑यम्। य॒दिन्द्र॑ नाहु॑षी॒ष्वा।
अ॒ग्ने॒ वि॒क्षु प्र॒ती॒द॒यत्॑॥४२॥

भ॒रे॒ष्विन्द्र॑ꣳ सु॒ह॒वꣳ ह॒वा॒महे॑। अ॒ꣳहो॒मु॒चꣳ सु॒कृ॒त॒न्दै॒व्यं
ज॒नम्। अ॒ग्नि॒मि॒त्रं व॑रु॒णꣳ सा॒त॒ये भ॑गम्। द्या॒वापृ॑थि॒वी
म॒रुतः॑ स्व॒स्तये॑। म॒हि॒ क्षेत्रं॑ पु॒रु॒श्च॒न्द्रं वि॑ वि॒द्वान्।
आ॒दि॒त्स॒खि॒भ्यश्च॑रथꣳ स॒मै॒रत्। इन्द्रो॑ नृ॒भि॒र॒ज॒न॒द्दी॒द्यानः॑

साकम्। सूर्यमुषसङ्गातुमग्निम्। उरुं नो लोकमनु नेषि
विद्वान्। सुर्व्वज्योतिरभयः स्वस्ति॥४३॥

ऋष्या तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्तां।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि।
वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणः शुष्ममिन्द्र।
इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु। यत्सीमुपह्वरे
विदत्। तास्ते वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा
इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमान्ते धियं प्र भरे महो महीम्।
अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनुजे। तमुत्सवे च प्रसवे च
सासहिम्। इन्द्र देवासः शवसा मदन्ननु॥४५॥

वज्रिणमयत्स्वस्ति जोजयुर्नः सप्त च॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तैऽस्मात्सृष्टाः परां च आयन्।
तानग्निष्टोमेन नाप्रौत्। तानुक्थ्येन नाप्रौत्। तान्थोडशिना
नाप्रौत्। तान्नात्रिया नाप्रौत्। तान्त्सन्धिना नाप्रौत्।
सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान्गिस्त्रिवृता स्तोमेन
नाप्रौत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
 स्तोमेन नाप्रौत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म ईप्सतेति।
 तान् विश्वेदेवाः संतदशेन स्तोमेन नाप्नुवन्। स विष्णुमब्रवीत्।
 इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन स्तोमेनाप्रौत्।
 वारवन्तीयेनावारयत॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम् इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव
 भ्रंशेरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रौत्। तदप्तेर्यामस्याप्तेर्याम-
 त्वम्। एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यङ्कामकामयन्त-
 तमाप्नुवन्। यङ्कामङ्कामयते। तमेतेनाप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाप्रौदवारयत् नव च॥—————[१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
 अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां
 मिथुयाकर्म भागम्। सावीरुहि देव प्रसवाय पित्रे।
 वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यं सवितः
 सर्वताता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः। भूतो भूतेषु चरति
 प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु-
 मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदृहत्।

येभिर्द्यामभ्यपि॑ शत्र॒जाप॑तिः। येभि॒र्वाचं॑ वि॒श्वरू॑पा॒
स॒मव्य॑यत्। तेने॒मम॑ग्र इ॒ह वर्च॑सा॒ सम॑ङ्घि। येभि॑रादि॒त्यस्त॑प॒ति
प्र के॒तुभिः॑। येभिः॒ सूर्यो॑ ददृ॒शे चि॒त्रभा॑नुः। येभि॒र्वाचं॑
पुष्क॒लेभि॑रव्ययत्। तेने॒मम॑ग्र इ॒ह वर्च॑सा॒ सम॑ङ्घि॥५०॥

आ॒ऽयं भा॑तु शव॑सा॒ पञ्च॑ कृ॒ष्टीः। इन्द्र॑ इव ज्ये॒ष्ठो
भ॑वतु प्र॒जावा॑न्। अ॒स्मा अ॑स्तु पुष्क॒लश्चि॒त्रभा॑नु। आ॒ऽयं
पृ॒णक्तु॑ रज॑सी उ॒पस्थ॑म्। यत्ते॒ शिल्पं॑ कश्यप रोच॒नाव॑त्।
इन्द्रि॒याव॑त्पुष्क॒लश्चि॒त्रभा॑नु। यस्मि॒न्सूर्या॑ अर्पि॑ताः स॒प्त
सा॒कम्। तस्मि॒न्नाजा॑न॒मधि॑ विश्र॑ये॒मम्। द्यौर॑सि पृथि॒व्यसि॑।
व्या॒घ्रो वैया॒घ्रेऽधि॑॥५१॥

विश्र॑यस्व दि॒शो म॒हीः। विश॑स्त्वा॒ सर्वा॑ वाञ्छ॒न्तु। मा
त्वद्रा॒ष्ट्रम॑धि॒ भ्रश॑त्। या दि॒व्या आपः॑ पय॑सा सम्ब॒भूवुः। या
अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त पार्थि॑वीर्याः। तासां॑ त्वा॒ सर्वा॑सा॒ रु॒चा।
अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। अ॒भि त्वा॒ वर्च॑सा॒ऽसिचं॑ दि॒व्येन॑।
पय॑सा स॒ह। यथा॑सां रा॒ष्ट्रव॑र्धनः॥५२॥

तथा॑ त्वा सवि॒ता क॑रत्। इन्द्रं॑ विश्वा॑ अवीवृधन्।

समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां
 सत्पतिं पतिम्। वसंवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण
 छन्दसा। रुद्रास्त्वा दक्षिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा।
 आदित्यास्त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा।
 विश्वे त्वा देवा उत्तरतोऽभिषिञ्चन्त्वानुष्टुभेन छन्दसा।
 बृहस्पतिस्त्वोपरिष्ठादभिषिञ्चतु पाङ्केन छन्दसा॥५३॥

अरुणन्त्वा वृकमुग्रङ्गजङ्कुरम्। रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः।
 सूर्यवन्तं मघवानं विषासहिम्। इन्द्रमुक्थेषु नामहूतमं
 हुवेम। प्र बाहवांसिसृतजीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं
 घृतेन। आ नो जनैश्चवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा
 हवेमा। इन्द्रस्य ते वीर्यकृतः। बाहू उपाव हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्क्वि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥[१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ वृत्रहन्तमः।
 तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्कौ न्यङ्कावभितो रथं यौ। ध्वान्तं
 वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्यतत्री। ते नोऽग्नयः
 पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गदा। अव्यथायै त्वा स्वधायै
 त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितुस्त्वदृष्वारिष्ठासः। ए॒वा ब्र॑ह्मन्तवेद॑स्तु। ति॒ष्ठा
रथे॑ अधि॒ यद्वज्र॑हस्तः। आ र॒श्मीन्दै॑व युवसे॒ स्वश्वः॑। आ ति॒ष्ठ
वृ॒त्रह॑न्नाति॒ष्ठन्तं॑ परि॑। अनु॒ त्वेन्द्रो॑ मद॒त्वन्नु॑ त्वा मि॒त्रावरु॑णौ।
द्यौश्च॑ त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒द्धक्षि॑णा त्वा पिप॑र्तु।
अनु॑ स्व॒धा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः। अनु॑ त्वाऽवतु सवि॒ता
सुवे॑न॥५६॥

इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॒वीवृ॑धन्। सु॒मुद्र॑व्यचस॒ङ्गिरः॑। र॒थीत॑म॒ः
रथी॑नाम्। वाजा॑ना॒ः सत्प॑तिं॒ पति॑म्। परि॑मा से॒न्या
घोषाः॑। ज्याना॑ वृ॒ञ्जन्तु॑ गृ॒ध्रवः॑। मे॒थिष्ठाः॑ पिन्व॑माना इ॒ह।
माङ्गो॑प॒तिम॑भि संवि॑शन्तु। तन्मेऽनु॑मति॒रनु॑ मन्यताम्।
तन्मा॒ता पृ॑थि॒वी तत्पि॒ता द्यौः॥५७॥

तद्वा॑वाणः सोम॒सुतो॑ मयो॒भुवः॑। तद॑श्विना शृणुत॒ः
सौभ॑गा युवम्। अव॑ ते हे॒ड उ॒दुत्त॑मम्। ए॒ना व्या॒घ्रं
प॑रिषस्वजा॒नाः। सि॒ः ह॒ः हि॑न्वन्ति म॒हते॑ सौभ॑गाय।
सु॒मुद्रं॑ न सु॒हव॑न्तस्थि॒वाः स॑म्। म॒र्मृज्य॑न्ते॒ द्वीपि॑नम॒प्स्वन्तः॑।
उद॑सावे॒तु सूर्यः॑। उदि॑दं मा॒मकं॑ वचः। उदि॑हि देव सूर्य।
स॒ह व॒श्रुना॑ म॒म। अ॒हं वा॒चो वि॒वाच॑नम्। मयि॑ वाग॑स्तु
ध॒र्णसिः॑। यन्तु॑ न॒दयो॑ व॒र्षन्तु॑ प॒र्जन्याः॑। सु॒पिप्प॒ला

ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषां
राजा भूयसाम्॥५८॥

स्वधार्यै त्वा सवेन द्यौः सूर्य सप्त च॥—————[१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासन्त। येभिराभृतं यदिदं विरोचते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा सः
सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा
वशिनी ह्युग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां
ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्।
अवास्त्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
येनावपत्सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन
ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा सः सृजाथ। मा
ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो
बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः
सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौंस्येनेमं वर्चसा सः
सृजाथ। बलन्ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु

पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौं॒स्ये॒ने॒मं
वर्चसा॒ स॒सृ॒जाथ। यत्सी॒मन्तु॒ङ्क॒ङ्क॒तस्ते॒ लिलेख॑। यद्वा
क्षुरः॑ प॒रिव॒वर्ज॑ वप॒स्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्।
पौं॒स्ये॒ने॒म॒स॒सृ॒जाथो वी॒र्येण॑॥६१॥

अवा॑स्त्राग्दीक्षा व॒शिनी॑ ह्यु॒ग्राऽद॑धाद्ववर्ज॑ वप॒स्ते द्वे च॑॥—————[१७]

इन्द्रं॑ वै स्वाविशो॑ म॒रुतो॑ नापा॑चायन्। सोऽन॑पचाय्यमान ए॒तं
वि॒घ्नम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। तेनै॒वासा॒न्त॒स॒स्ते
स्त॒म्भं व्य॑हन्। यद्व्यहन्। तद्वि॒घ्नस्य॑ विघ्न॒त्वम्। वि पा॒प्मानं॑
भ्रातृ॑व्य॒स॒ हते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥६२॥

य॒स॒ राजा॑नं॒ विशो॑ नाप॒चाये॑युः। यो वा॑ ब्राह्म॒णस्तम॑सा
पा॒प्मना॑ प्रावृ॑तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजेत। वि॒घ्नेनै॒वैन॑द्विह॒त्य।
वि॒शामा॑धिप॒त्यं गच्छ॑ति। तस्य॒ द्वे द्वा॑द॒शे स्तो॒त्रे भव॑तः। द्वे
च॑तुर्वि॒ंशे। औ॒द्भिद्य॑मे॒व तत्। ए॒तद्वै क्ष॒त्रस्यो॑द्भिद्यम्। यद॑स्मै
स्वाविशो॑ ब॒लि॒स॒ हर॑न्ति॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै॒ विशो॑ ब॒लिम्। ऐ॒न॒मप्र॑तिख्यातं गच्छ॑ति। य ए॒वं
वेद॑। प्र॒बाहु॑ग्वा अ॒ग्रे क्ष॒त्राण्या॑तै॒षुः। तेषा॑मिन्द्रः॑ क्ष॒त्राण्या॑दत्त।
न वा इ॒मानि॑ क्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्नक्ष॑त्राणां नक्ष॒त्रत्वम्। आ

श्रेयसो॑ भ्रातृ॑व्यस्य॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यन्दत्ते॑। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै संच॑क्रिणौ॒ कप्ल॑कावुपाव॑हितौ॒ स्याता॑म्। ए॒वमे॒तौ
युग्म॑न्तौ॒ स्तोमौ॑। अ॒युक्षु॑ स्तोमे॑षु क्रियेते। पा॒प्मनोऽप॑हत्यै।
अप॑ पा॒प्मानं॒ भ्रातृ॑व्य॒ हते॑। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑। तद्यथा॑ ह॒ वै सू॑तग्राम॒ण्यः। ए॒वञ्छ॑न्दा॒सि।
तेष्व॒सावा॑दित्यो बृ॒हती॒रभ्यू॑ढः॥६५॥

स॒तोबृ॑हतीषु स्तुवते स॒तो बृ॑हन्। प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रसा॒नीत्ये॒वा।
व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तं॒ वै क्ष॒त्रं वि॒शा। वि॒शैवैनं॑
क्ष॒त्रेण॒ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तो॒ वै
ग्रा॒म॒णीः स॑जा॒तैः। स॒जा॒तैरे॒वैनं॒ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः
स्तुवते। व्यति॑षक्तो॒ वै पु॒रुषः॑ पा॒प्मभिः॑। व्यति॑षक्ताभिरे॒वास्य॑
पा॒प्मनो॑ नुदते॥६६॥

वेद॒ हर॑न्त्येनमे॒वं वेदा॑भ्यूढः पा॒प्मभि॑रेकं च॥ [१८]

त्रिवृ॒द्यदा॑ग्रेयोऽग्निमु॒खा हृ॒द्धिर्यदा॑ग्रेय आ॒ग्रेयो न॑ वै सोमे॒न यो वै सोमे॑नैष गौ॒सवः॑
सि॒हैऽभि॑ प्रेहि॑ मि॒त्रव॑र्धनः प्र॒जाप॑तिस्ता औ॒दनं प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भू॒यांन॑गस्त्यो॒स्या
जरा॑स॒स्तिष्ठा॑ हरी॑ प्र॒जाप॑तिः प॒शून्व्या॒घ्रोऽय॑म॒भिप्रेहि॑ वृ॒त्रह॑न्त॒मो ये केशि॑न् इन्द्रं॒ वा
अ॒ष्टाद॑श॥१८॥

त्रिवृद्धो वै सोमे॒नायु॑रसि बहु॒र्भवति॑ तिष्ठा॒ हरी॑रथ॒ आयं॑ भा॒तु ते॒भ्यो नि॒धान॑ꣳ षट्थ॑ष्टिः॥६६॥

त्रिवृ॒त्पाप्म॑नो नुदते॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒षक्ति॑ नि॒युता॑मभि॒श्रीः।
 ते वा॒यवे॑ सम॒नसो॑ वि॒तस्थुः॑। वि॒श्वेन्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः।
 रा॒येऽनु॑ य॒ञ्जतू॑ रोद॒सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॒षणा॑ धाति दे॒वम्।
 अधा॑ वा॒युं नि॒युतः॑ सश्च॒त स्वाः॑। उ॒त श्वे॒तं वसु॑धिति॒न्निरे॒के।
 आ वा॑यो प्र याभिः॑। प्र वा॒युमच्छा॑ बृह॒ती म॑नी॒षा॥१॥

बृह॑द्र॒यिं वि॒श्ववा॑रा॒ रथ॑प्रा॒म्। द्यु॒तद्या॑मा नि॒युतः॑ प॒त्य॑मानः।
 क॒विः क॒विमि॑यक्ष॒सि प्र॑यज्यो। आ नो॑ नि॒युद्धिः॑
 श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्। वा॒यो
 अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादयस्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः।
 प्रजा॑प॒ते न त्वदे॒तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव।
 यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तं॑ नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। र॒यी॒णां पति॑ं यज॒तं बृ॑हन्तम्।
 अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तम॑ वाज॒सातौ॑। प्रजा॑प॒तिं प्र॑थम॒जामृ॑तस्य।
 यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑प॒ते त्वन्नि॑धि॒पाः पु॑रा॒णः।
 दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः

पर॒स्पाः। ह॒विर्नो॑ दे॒व वि॒ह॒वे जु॑षस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑
दि॒शश्च॥३॥

प॒रा॒वतो॑ नि॒वत॑ उ॒द्वत॑श्च। प्र॒जाप॑ते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दं
नो॑ दे॒व। प्र॒ति॒ह॒र्य ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒मं य॒ज्ञिया॑नाम्।
दे॒वाना॒मग्रे॑ यज॒तं य॑जध्वम्। स नो॑ द॒दातु॑ द्रवि॑ण॒ः सु॒वीर्य॑म्।
रा॒यस्पोषं॑ वि॒ष्यतु॑ नाभि॒मस्मे। यो रा॒य ई॒शे श॑तदा॒य
उ॒क्थ्यः। यः प॑शूना॒ः र॑क्षि॒ता वि॑ष्ठि॒ताना॑म्। प्र॒जाप॑तिः
प्रथ॒म॒जा ऋ॒तस्य॑॥४॥

स॒हस्र॑धा॒मा जु॑षता॒ः ह॒विर्नः॑। सोमा॑पूषणे॒मौ दे॒वौ।
सोमा॑पूषणा॒ रज॑सो वि॒मानम्। स॒प्तच॑क्र॒ः रथ॑मवि॒श्वमि॑न्वम्।
वि॒ष्वृतं॑ मन॑सा यु॒ज्यमा॑नम्। तज्जि॑न्वथो वृषणा॒
पञ्च॑र॒श्मिम्। दि॒व्य॒न्यः स॒दन॑श्च॒क्र उ॒च्चा। पृ॒थि॒व्याम॒न्यो
अध्य॑न्तरि॒क्षे। ताव॑स्मभ्यं॑ पु॒रुवा॑रं पु॒रुक्षु॑म्। रा॒यस्पोषं॑
वि॒ष्यता॒न्नाभि॑म॒स्मे॥५॥

धि॒यं पू॒षा जि॑न्वतु वि॒श्वमि॑न्वः। र॒यि॒ः सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु।
अ॒व॒तु दे॒व्यदि॑तिरनु॒र्वा। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
वि॒श्वान्य॒न्यो भु॑व॒ना ज॒जान॑। वि॒श्वम॒न्यो अ॑भि॒चक्षा॑ण

एति। सोमा॑पूषणा॒वव॑त॒न्धियं॑ मे। यु॒वभ्यां॑ वि॒श्वाः पृ॑त॒ना
जये॑म। उ॒दु॒त्त॒मं व॑रु॒णास्त॑भ्रा॒द्याम्। य॒त्किञ्चे॒दङ्गि॑त॒वासः॑।
अ॒व॑ ते हे॒ड॒स्त॒त्त्वा॑ या॒मि। आ॒दि॒त्याना॑म॒व॑सा॒ न द॑क्षि॒णा।
धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यास॑स्ति॒स्रो भू॑मी॒र्धार॑यन्। य॒ज्ञो दे॒वाना॑ ५
शुचि॑र॒पः॥ ६॥

म॒नी॒षाऽस्तु॑ च॒र्त॒स्या॒स्मे कि॑त॒वासं॑श्च॒त्वारि॑ च॥ [१]

ते शु॒क्रासः॑ शुच॑यो रश्मि॒वन्तः॑। सी॒द॒न्नादि॑त्या अ॒धि
ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। का॒मे॒न दे॒वाः स॒रथं॑ दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु
य॒ज्ञमु॑प॒ नो जु॑षा॒णाः। ते स॒ून॒वो अ॑दि॒तेः पी॒व॒सामि॑षम्।
घृ॒तं पि॒न्व॒त्प्र॒ति॒ह॒र्य॑न्नृ॒तेजाः॑। प्र य॒ज्ञिया॑ य॒ज॑मा॒नाय॑ ये॒मुरे।
आ॒दि॒त्याः का॒मं पि॑तु॒मन्त॑म॒स्मे। आ नः॑ पु॒त्रा अ॑दि॒तेर्या॑न्तु
य॒ज्ञम्। आ॒दि॒त्यासः॑ प॒थिभि॑र्दे॒वया॑नैः॥ ७॥

अ॒स्मे का॒म॒न्दा॒शुषे॑ स॒न्नम॑न्तः। पुरो॒डाशं॑ घृ॒तव॑न्तं जुष॒न्ताम्।
स्व॒भा॒य॒त॒ नि॒र्ऋ॑तिः ५ से॒ध॒ताम॑तिम्। प्र र॒श्मिभि॑र्य॒त॑मा॒ना
अ॒मृ॒धाः। आ॒दि॒त्याः का॒म॒ प्र॒य॑तां व॒ष॑ट्क॒तिम्। जु॒ष॒ध्वं नो॑
ह॒व्यदा॑तिं य॒ज॒त्राः। आ॒दि॒त्यान्का॒म॒म॒व॑से हु॒वेम॑। ये भू॒तानि॑
ज॒न॒य॑न्तो वि॒चि॒ख्युः। सी॒द॒न्तु पु॒त्रा अ॑दि॒तेरु॒प॒स्थम्। स्ती॒र्णं

ब॒र्हिर॒ह॒विर॒द्याय॑ दे॒वाः॥८॥

स्ती॒र्णं ब॒र्हिः सी॑दता य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। ध्रा॒जाः से॒धन्तो॒ अम॑तिं
दु॒रेवा॑म्। अ॒स्मभ्य॑ पु॒त्रा अ॒दिते॑ः प्र य॑स॒त। आ॒दि॒त्याः काम॑
ह॒विषो॑ जुषा॒णाः। अ॒ग्ने न॑यं सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान्। वि॒श्वानि॑
दे॒व व॒युना॑नि वि॒द्वान्। यु॒यो॒ध्य॑स्म॒ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नः। भूयि॑ष्ठान्ते॒ नम॑
उ॒क्तिं वि॒धेम। प्र वः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्वम्। ह॒व्यं म॒तिश्चा॒ग्नये॒
सु॒पू॒तम्॥९॥

यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नू॑षि। अ॒न्तर्वि॒श्वानि॑ वि॒द्वान्।
जिगा॑ति। अ॒च्छा गि॒रो म॒तयो॑ दे॒व॒यन्ती॑ः। अ॒ग्निं य॑न्ति
द्र॒विणं॑ भि॒क्षमा॑णाः। सु॒स॒न्द॒शं सु॒प्रती॑कं॒ स्वश्च॑म॒।
ह॒व्यवा॑ह॒मर॑तिं मा॒नुषा॑णाम्। अ॒ग्ने त्व॑म॒स्मद्यु॑यो॒ध्यमी॑वाः।
अ॒न॒ग्नि॒त्रा अ॒भ्य॑म॒न्त कृ॑ष्टीः। पु॒न॒र॒स्मभ्य॑ सु॒वि॒ताय॑ दे॒व।
क्षां वि॒श्वेभिर॑ज॒रैर्भि॑र्यज॒त्र॥१०॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्। स्व॒स्तिभि॑रतिं दु॒र्गाणि॑
वि॒श्वो॑। पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी। भ॒वा तो॑काय॒ तन॑याय॒ शं
योः। प्र॒का॒र॒वो म॒न॒ना व॒च्यमा॑नाः। दे॒व॒द्रीची॑न्नयथ दे॒व॒यन्तः॑।
द॒क्षि॒णा॒वा॒ङ्मा॒जिनी॑ प्रा॒च्येति॑। ह॒विर्भ॑र॒न्त्य॒ग्नये॑ घृ॒ताची॑।

इन्द्रन्नरो युजे रथम्। जगृष्णाते दक्षिणमिन्द्र हस्तम्॥११॥
 वसूयवो वसुपते वसूनाम्। विद्मा हि त्वा गोपंतिः शूर
 गोनाम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दाः। तवेदं विश्वमभितः
 पशव्यम्। यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य। गवामसि गोपंतिरेकं
 इन्द्र। भक्षीमहि ते प्रयंतस्य वस्वः। समिन्द्र णो मनसा नेषि
 गोभिः। सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं
 यदस्ति॥१२॥

सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्। आराच्छत्रुमपं
 बाधस्व दूरम्। उग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे
 धेहि यवमद्रोमदिन्द्र। कृधीधियं जरित्रे वाजरत्नाम्। आ
 वेधसः स हि शुचिः। बृहस्पतिः प्रथमज्ञायमानः। महो
 ज्योतिषः परमे व्योमन्। सप्तास्यस्तुविजातो रवेण। वि
 सप्तरश्मिरधमत्तमांसि॥१३॥

बृहस्पतिः समंजयद्वसूनि। महो ब्रजान्गोमतो देव एषः।
 अपः सिषासन्त्सुवरप्रतीतः। बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्कः।
 बृहस्पते पर्येवा पित्रे। आ नो दिवः पार्वीरवी। इमा
 जुह्वाना यस्ते स्तनः। सरस्वत्यभि नो नेषि। इयः

शुष्मेभिर्बिसखा इवारुजत्। सानुं गिरीणान्तविषेभिरूमिभिः।
पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः। सरस्वतीमा विवासेम
धीतिभिः॥१४॥

देवयानैर्देवाः सुपूतं यजत्र हस्तमस्ति तमाङ्गस्यूमिभिर्द्वे च॥ [२]

सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरं कर्मण्यं
ददातु। सादन्यं विदथ्यः सभेयम्। पितुः श्रवणं यो
ददाशदस्मै। अषाढं युत्सु त्वः सोमं ऋतुभिः। या
ते धामानि हविषा यजन्ति। त्वमिमा ओषधीः सोम
विश्वः। त्वमपो अंजनयस्त्वङ्गाः। त्वमातंतन्थोर्वन्तरिक्षम्।
त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्। राजन्तसोमं प्रति हव्या
गृभाय। विष्णोर्नुकन्तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। परो मात्रया
तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति। उभे ते विद्म
रजंसी पृथिव्या विष्णो देव त्वम्। परमस्य वित्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिर्देवः। आ ते महो यो जात एव। अभि
गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य

व्यथया म॒न्युमिन्द्र। आभि॒र्विश्वा॑ अभि॒युजो॑ विषू॒चीः।
 आर्या॑य॒ विशो॑व॒तारी॑र्दासीः॑। अ॒य॑ꣳ शृ॒ण्वे अध॑ जय॑न्नु॒त
 घ्नन्। अ॒यमु॑त प्र कृ॑णुते यु॒धा गाः। य॒दा स॒त्यं कृ॑णुते
 म॒न्युमिन्द्रः॑॥१७॥

विश्व॑न्दृ॒ढं भ॑यत॒ एज॑दस्मात्। अनु॑ स्व॒धाम॑क्षर॒न्नापो॑ अस्य।
 अव॑र्धत॒ मध्य॑ आ ना॒व्याना॑म्। स॒ध्रीची॑नेन॒ मन॑सा॒ तमिन्द्र॑
 ओजि॑ष्ठेन। ह॒न्मना॑ह॒न्नभि॑द्यून्। म॒रुत्वे॑न्तं वृष॒भं वा॑वृ॒धान॑म्।
 अक॑वारिं दि॒व्यꣳ शा॒समिन्द्र॑म्। वि॒श्वासा॑ह॒मव॑से॒ नूत॑नाय।
 उ॒ग्रꣳ स॑हो॒दामि॑ह॒ तꣳ हु॑वेम। जनि॑ष्ठा उ॒ग्रः स॑ह॒से
 तुरा॑य॥१८॥

म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो बहु॒लाभि॑मानः। अव॑र्ध॒न्निन्द्र॑ म॒रुत॑श्चि॒दत्र॑।
 मा॒ता यद्वी॑र॒न्दध॑न॒द्धनि॑ष्ठा। क॑स्यावो॑ मरुतः स्व॒धाऽऽसी॑त्।
 यन्मा॑मेकꣳ स॒मध॑त्ताहि॒हत्यै॑। अ॒हꣳ ह्यु॑ग्रस्त॒विष॑स्तुवि॒ष्मान्।
 विश्व॑स्य॒ शत्रो॑र॒नमं॑ वध॒स्त्रैः। वृ॒त्रस्य॑ त्वा श्व॒सथा॑ दी॒षमा॑णाः।
 विश्वे॑ दे॒वा अ॑ज॒हुर्ये॑ सखा॒यः। म॒रुद्भि॑रिन्द्र स॒ख्यन्ते॑
 अस्तु॑॥१९॥

अथे॒मा विश्वाः॑ पृ॒तना॑ जया॒सि। वर्ध॑ वृ॒त्रं म॑रुत इन्द्रि॒येण॑।

स्वेन॒ भामे॑न तवि॒षो ब॑भूवान्। अ॒हमे॑ता मन॑वे वि॒श्वश्च॑न्द्राः।
 सु॒गा अ॒पश्च॑कर॒ वज्र॑बाहुः। स यो वृषा॒ वृष्णि॑येभिः समो॑काः।
 म॒हो दि॒वः पृ॑थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒तीन॑सत्वा॒ हव्यो॑ भरे॑षु।
 म॒रुत्वा॑ नो भव॒त्विन्द्र॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तरद्वृ॒त्रतू॑र्ये॥२०॥

अ॒नाधृ॑ष्यो म॒घवा॒ शूर॒ इन्द्रः॑। अ॒न्वेन॑ वि॒शो अ॑मदन्त
 पूर्वीः। अ॒य॑ राजा॒ जग॑तश्चर॒षणी॑नाम्। स ए॒व वी॒रः
 स उ॑ वी॒र्या॑वान्। स ए॒करा॑जो जग॑तः पर॒स्याः। य॒दा
 वृ॒त्रम॑तर॒च्छूर॒ इन्द्रः॑। अथा॑भवद्दमि॒ताभि॑क्र॒तूना॑म्। इन्द्रो॑ य॒ज्ञं
 वर्ध॑यन्वि॒श्ववे॑दाः। पु॒रोडा॑शस्य जुषता॑ ह॒विर्नः॑। वृ॒त्रन्ती॒र्त्वा
 दा॑न॒वं वज्र॑बाहुः॥२१॥

दि॒शोऽदृ॑हद्दृ॑हि॒ता दृ॑ह॒णेन॑। इ॒मं य॒ज्ञं वर्ध॑यन्वि॒श्ववे॑दाः।
 पु॒रोडा॑शं प्र॒ति गृ॑भ्णा॒त्विन्द्रः॑। य॒दा वृ॒त्रम॑तर॒च्छूर॒ इन्द्रः॑।
 अथै॑करा॒जो अ॑भव॒ज्जनाना॑म्। इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्बर॒हत्य॑
 आवत्। इन्द्रो॑ दे॒वाना॑मभवत्पु॒रोगाः॑। इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑
 वावृ॑धा॒नः। वृ॒त्रतू॑र्नो अ॒भय॑श्च॒ शर्म॑ य॑सत्। यः स॒प्त सि॒न्धूश्च॑
 रद॑धात्पृथि॒व्याम्। यः स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णोद्दि॑शश्च। इन्द्रो॑
 ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो म॒रुद्भिः॑। वृ॒त्रतू॑र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑ यासत्॥२२॥

ववर्थं वित्स इन्द्रस्तुरायास्तु वृत्रतूर्ये वज्रबाहुः पृथिव्यान्नीणि च॥ ————— [३]

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः।
तस्य वयः सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम।
हिरण्यवर्णो अभयं कृणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः।
स नः शर्म त्रिवरूथं वि यः सत्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
नः। इन्द्रः स्तुहि वज्रिणः स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्य जुषता
हविर्नः॥ २३॥

हत्वाभिमातीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयं कृणुहि
विश्वतो नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीतम्। अभिमातिहनं
पुरुहूतमिन्द्रम्। य एक इच्छतपतिर्जनेषु। तस्मा इन्द्राय
हविरा जुहोत। इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशां
पतिरभवद्वाजिनीवान्। अभिमातिहा तविषस्तुविष्मान्।
अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दात्॥ २४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादहदभिमातिहेन्द्रः।
स नो हविः प्रति गृभ्णातु रातये। देवानां देवो निधिपा
नो अव्यात्। अनवस्ते रथं वृष्णे यत्ते। इन्द्रस्य नु
वीर्याण्यहन्नहिम्। इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा। शमस्य च

शृङ्गिणो वज्रबाहुः। सेदु राजा क्षेति चर्षणीनाम्। अरान्न
नेमिः परि ता बभूव॥२५॥

अभि सिध्मो अजिगादस्य शत्रून्। वितिग्मेन वृषभेणा
पुरोभेत्। सं वज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां मतिमतिरच्छाशदानः
विष्णुं देवं वरुणमृतये भगम्। मेदसा देवा वपया यजध्वम्।
ता नो यज्ञमागतं विश्वधेना। प्रजावदस्मे द्रविणेह धत्तम्।
मेदसा देवा वपया यजध्वम्। विष्णुं च देवं वरुणं च
रातिम्॥२६॥

ता नो अमीवा अप बाधमानौ। इमं यज्ञं जुषमाणावुपेतम्।
विष्णूवरुणा युवमध्वराय नः। विशे जनाय महि शर्म
यच्छतम्। दीर्घप्रयज्य हविषा वृधाना। ज्योतिषा-
ऽरातीर्दहतन्तमांसि। ययोरोजसा स्कभिता रजांसि।
वीर्येभिर्वीरतामा शविष्ठा। याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः।
विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ॥२७॥

विष्णूवरुणावभिशस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषा घृतेन।
अपामीवांसं सेधतंसं रक्षसंश्च। अथाधत्तं यजमानाय शं
योः। अहोमुचा वृषभा सुप्रतूर्ती। देवानां देवतामा शचिष्ठा।

विष्णूवरुणा॒ प्रति॑हर्यतन्नः। इ॒दन्न॒रा प्र॑यंतमू॒तये॑ ह॒विः। म॒ही नु
द्यावा॑पृथि॒वी इ॒ह ज्ये॑ष्ठे। रु॒चा भ॑वता॒ शुच॑यद्वि॒रकैः॥२८॥

यत्सीं॑ वरि॑ष्ठे बृ॒हती वि॑मि॒न्वन्। नृ॒वज्यो॒क्षा प॑प्र॒थाने॒भिरे॑वैः।
प्रपूर्॑व॒जे पि॒तरा॒ नव्य॑सीभिः। गी॒र्भिः कृ॑णुध्व॒ः स॒दने॑ ऋ॒तस्य॑।
आ नो॑ द्यावापृथि॒वी दै॒व्येन॑। जने॑न यातं॒ महि॑ वां वरू॒थम्।
स इ॒त्स्वपा॒ भुव॑नेष्वा॒स। य इ॒मे द्यावा॑पृथि॒वी ज॒जान॑। उ॒र्वी
ग॒भीरे॑ रज॑सी सु॒मेकै॑। अ॒व॒ः शे धी॒रः श॒च्या स॒मैर॑त्॥२९॥

भूरि॒न्द्रे अ॑च॒रन्ती॒ चर॑न्तम्। प॒द्वन्त॒ङ्ग॒र्भम॑पदी॒दधा॑ते। नित्यं॒ न
सूनुं॑ पि॒त्रोरु॒पस्थै॑। तं पि॑पृत॒ः रो॒दसी॑ सत्य॒वाच॑म्। इ॒दं
द्यावा॑पृथि॒वी स॒त्यम॑स्तु। पि॒त॒र्मा॒तर्य॑दि॒होप॑ ब्रु॒वे वा॑म्। भू॒तं
दे॒वाना॑मव॒मे अवो॑भिः। वि॒द्यामे॒षं वृ॒जनं॑ जी॒रदा॑नुम्। उ॒र्वी
पृ॒थ्वी ब॑हु॒ले दू॒रे अ॑न्ते। उप॑ ब्रु॒वे न॑म॒सा य॒ज्ञे अ॒स्मिन्।
दधा॑ते॒ ये सु॒भगे॑ सु॒प्रतू॑र्ती। द्यावा॒ रक्ष॑तं पृथि॒वी नो॒ अ॒भ्वा॑त्।
या जा॒ता ओष॑ध॒योऽति॑ वि॒श्वाः परि॑ष्ठाः। या ओष॑धयः
सोम॑रा॒ज्ञीर॑श्वाव॒ती॒ः सोम॑व॒तीम्। ओष॑धी॒रिति॑ मा॒तरो॒ऽन्या
वो अ॒न्याम॑वतु॥३०॥

ह॒विर्नो॑ दा॒द्भूव॑ रा॒तिं पू॒र्वहू॑ताव॒कैरै॑रद॒स्मिन्य॑ञ्च॥ [४]

शुचिन्नु स्तोमं ५ शजथद्वृत्रम्। उभा वामिन्द्राग्नी प्र चर्षणिभ्यः।
 आ वृत्रहणा गीर्भिर्विप्रैः। ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता। सूक्तस्य
 बोधि तनयं च जिन्वा विश्वन्तद्भद्रं यदवन्ति देवाः। बृहद्वदेम
 विदथे सुवीराः। स ईं सत्येभिः सखिभिः शुचिर्भिः। गोधायसं
 विधनसैरतर्दत्। ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः॥ ३१॥

घर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानद्। ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशम्।
 सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः। यो गा उदाजत्स दिवे
 वि चाभजत्। महीव रीतिः शवसा सरत्पृथक्। इन्धानो
 अग्निं वनवद्वनुष्यतः। कृतब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत्। जातेन
 जातमतिसृत्प्र सृंसते। यं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः।
 ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा॥ ३२॥

रायः स्याम रथ्यो विवस्वतः। वीरेषु वीरा ५ उपपृङ्क्षि नस्त्वम्।
 यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम्। स इज्जनेन स विशा स
 जन्मना। स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः पितरमा
 विवासति। श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। यास्ते पूषन्नावो
 अन्तः। शुक्रन्तै अन्यत्पूषेमा आशाः। प्रपथे पथामजनिष्ट
 पूषा॥ ३३॥

प्रप॑थे दि॒वः प्रप॑थे पृथि॒व्याः। उ॒मे अ॒भि प्रि॒यत॑मे स॒धस्थे॑।
 आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव आ
 पृथि॒व्याः। इ॒डस्पति॑र्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तं दे॒वासो॑ अद॑दुः
 सूर्या॑यै। कामे॑न कृत॒न्तव॑स॒ः स्व॒श्वम्। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा
 वाज॑बस्त्यः। धि॒यं जि॒न्वो वि॒श्वे भुव॑ने अर्पि॑तः। अष्ट्रा॑ पू॒षा
 शि॑थि॒रामु॒द्वरी॑वृजत्॥ ३४॥

स॒श्वक्षा॑णो भुव॑ना दे॒व ई॑यते। शु॒ची॑ वो ह॒व्या म॑रुतः शु॒ची॑नाम्।
 शुचि॑ः हि॒नोम्य॑ध्वर॒ः शुचि॑भ्यः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमृ॑त॒साप॑ आयन्।
 शुचि॑जन्मानः शुच॑यः पाव॒काः। प्र चि॒त्रम॑र्कं गृ॑ण॒ते तु॒राय॑।
 मा॒रुता॑य॒ स्वत॑वसे भर॒ध्वम्। ये सहा॑ः॒सि सह॑सा॒ सह॑न्ते।
 रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृथि॒वी म॒खेभ्यः॑। अ॒ःसे॒ष्वा म॑रुतः खा॒दयो॑
 वः॥ ३५॥

वक्षः॑ सुरु॒क्मा उप॑ शिश्रि॒याणाः॑। वि वि॒द्युतो॑ न वृ॒ष्टिर्भी॑
 रुचा॑नाः। अनु॑ स्व॒धामा॑यु॒धैर्य॑च्छ॒मानाः॑। या वः॑ शर्म
 शश॑मा॒नाय॒ सन्ति॑। त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑।
 अ॒स्मभ्य॑न्तानि॑ मरुतो॒ विय॑न्त। र॒यिं नो॑ धत्त वृषणः
 सु॒वीर॑म्। इ॒मे तुर॑ं म॒रुतो॑ रामयन्ति। इ॒मे सहः॑ सह॑स॒ आ

नमन्ति। इमे शः संवनुष्यतो नि पान्ति॥३६॥

गुरुद्वेषो अरुरुषे दधन्ति। अरा इवेदचरमा अहेव। प्रप्र
जायन्ते अक्वा महोभिः। पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः।
स्वया मत्या मरुतः सं मिमिक्षुः। अनु ते दायि मह इन्द्रियाय।
सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु क्षत्रमनु सहो यजत्र। इन्द्र
देवेभिरनु ते नृष्यै। य इन्द्र शुष्मो मघवन्ते अस्ति॥३७॥

शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः। त्वः हि दृढा मघवन्विचेताः।
अपावृधि परिवृतिं न राधः। इन्द्रो राजा जगतश्चरषणीनाम्।
अधिक्षमि विषुरूपं यदस्ति। ततो ददातु दाशुषे वसूनि।
चोदद्राध उपस्तुतश्चिदवाक्। तमुष्टुहि यो अभिभूत्योजाः।
वन्वन्नवातः पुरुहूत इन्द्रः। अषाढमुग्रः सहमानमाभिः॥३८॥

गोभिर्वर्ध वृषभं चरषणीनाम्। स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशै।
तमुष्टवाम विदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु। प्र
धृष्णुया नयति वस्यो अच्छै। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमेत्वर्वाङ्। इन्द्र
द्युम्नः सुवर्वद्धेह्यस्मे॥३९॥

वराहैर्विश्वहाऽजनिष्ट पृषोद्वरीवृजत्खादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च॥ [५]

आ दे॒वो या॑तु स॒वि॒ता सु॒रत्नः॑। अ॒न्त॒रि॒क्ष॒प्रा वह॑मानो
 अ॒श्वैः॑। ह॒स्ते द॑धा॒नो न॑र्या पु॒रू॒णि। नि॒वेश॑य च प्रसु॒वं
 च भू॑म। अ॒भीवृ॑तं कृ॒श॒नैर्वि॒श्वरू॑पम्। हि॒र॒ण्य॑श॒म्यं यज॑तो
 बृ॒ह॒न्त॒म्। आ॒स्था॒द्रथ॑ स॒वि॒ता चि॒त्रभा॑नुः। कृ॒ष्णा र॒जा
 सि॒ तवि॑षी॒न्दधा॑नः। स॒घा नो दे॒वः स॑वि॒ता स॒वाय॑। आ
 सा॒विष॑द्व॒सुप॑तिर्व॒सूनि॑॥४०॥

वि॒श्रय॑माणो अ॒म॑तिमु॒रूची॑म्। म॒र्त॒भो॒ज॒न॒म॒ध॒रा॒स॒तेन॑।
 वि॒ज॒नाञ्छ्वा॒वाः शि॑ति॒पादो॑ अ॒ख्यन्। रथ॑ हिर॒ण्य॑प्र॒उ॒गं
 वह॑न्तः। श॒श्व॒द्दि॒शः स॑वि॒तुर्दे॒व्य॑स्य। उ॒प॒स्थे वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑
 त॒स्थुः। वि सु॑प॒र्णो अ॒न्त॒रि॒क्षा॒ण्य॒ख्यत्। ग॒भी॒र॒वे॒पा अ॑सु॒रः
 सु॒नी॒थः। क्वे॑दानी॒ सूर्यः॑ कश्चि॒के॒त। क॒त॒मा॒न्द्या र॒श्मि॒र॒स्या
 त॑तान॥४१॥

भ॒ग॒न्धि॑यं वा॒ज॒य॑न्तः पु॒र॒न्धि॑म्। न॒रा॒श॒सो ग्रा॑स्पति॒र्नो
 अ॒व्यात्। आ ये वा॒म॒स्य॑ स॒ङ्ग॒थे र॑यी॒णाम्। प्रि॒या दे॒व॒स्य॑
 स॒वि॒तुः स्या॑म। आ नो वि॒श्वे अ॑स्क्रा॒ग॒म॒न्तु दे॒वाः। मि॒त्रो
 अ॑र्य॒मा व॑रु॒णः स॒जोषा॑ः। भु॒वन् यथा॑ नो वि॒श्वे वृ॑धासः।
 क॒र॒न्त्सु॑षाहा वि॒थुरं॑ न श॒वः। शं नो दे॒वा वि॒श्वदे॒वा भ॑वन्तु।
 श॒ सर॑स्वती स॒ह धी॒भि॒र॑स्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमु रातिषाचः। शं नो दिव्याः पार्थिवाः
 शं नो अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य
 व्रते वरुणस्य देवाः। ते सौभगं वीरवद्भोमदप्रः। दधातनु
 द्रविणश्चित्रमस्मे। अग्ने याहि दृत्य वारिषेण्यः। देवाः
 अच्छा ब्रह्मकृतां गुणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनापः। यक्षि
 देवान्रत्नधेयाय विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधुक्। अग्ने भ्रातर्वसवो मृडतां
 नः। विश्व आदित्या अदिते सजोषाः। अस्मभ्यः शर्म
 बहुलं वि यन्त। विश्वे देवाः शृणुतेमः हवं मे। ये
 अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः।
 आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्। आ वा मित्रावरुणा
 हव्यजुष्टिम्। नमसा देवाववसाववृत्याम्॥४४॥

अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सहा अस्माकम्। वृष्टिर्दिव्या सुपारा।
 युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे। युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः।
 अवातिरतमनृतानि विश्वा। ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे। तत्सु
 वा मित्रावरुणा महित्वम्। ईर्मा तस्थुषीरहभिर्दुदुहे। विश्वाः
 पिन्वथ स्वसरस्य धेनाः। अनु वामेकः पविरा ववर्ति॥४५॥

यद्व॑र्हिष्ठ॒न्नाति॑ विदे॑ सुदानू। अच्छि॑द्र॒ः शर्म॑ भुव॑नस्य
 गोपा। ततो॑ नो मि॒त्रावरु॑णाववीष्टम्। सिषा॑सन्तो
 जी(जि?)गि॒वा॑सः स्याम। आ नो मि॒त्रावरु॑णा ह॒व्यदा॑तिम्।
 घृ॒तैर्गव्यू॑तिमुक्ष॒तमिडा॑भिः। प्रति॑ वा॒मत्र॑ वर॒मा जना॑य।
 पृ॒णीत॑मुद्रो दि॒व्यस्य॑ चारोः॑। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृत॑ञ्जीवसे॑ नः।
 आ नो॒ गव्यू॑तिमुक्ष॒तं घृते॑न॥४६॥

आ नो॒ जने॑ श्रवय॒तं युवा॑ना। श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा ह॒वेमा। इ॒मा
 रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने गि॒रः। क्षि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑ स्व॒धाम्ने॑। अषा॑ढाय॒
 सह॑मानाय मी॒ढुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भर॒ता शृ॑णोत॒न। त्वाद॑त्तेभी
 रु॒द्र श॑न्त॒मेभिः॑। श॒त॑ हि॒मा अशी॑य भेष॒जेभिः॑। व्य॑स्मद्वेषो॑
 वि॒तरं॑ व्य॒हः। व्य॒मीवा॑श्चा॒तय॑स्वा वि॒षूचीः॑॥४७॥

अ॒र्हन्बि॑भर्षि॒ मा न॑स्तो॒के। आ ते॑ पि॒तर्म॑रुता॒ः सु॒म्रमे॑तु। मा
 नः॒ सूर्य॑स्य स॒न्दृशो॑ यु॒योथाः॑। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॑र्वति क्षमे॒त।
 प्र जा॑येमहि रु॒द्र प्र॒जाभिः॑। ए॒वा ब॑भ्रो वृष॒भ चे॑कितान।
 यथा॑ दे॒व न ह॑णी॒षे न ह॑सि॑। हा॒व॒न॒श्रू॒नो रु॒द्रेह॑ बो॒धि।
 बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः स्तु॑हि श्रु॒तम्।
 मी॒ढुष्ट॑मा॒र्हन्बि॑भर्षि। त्वम॑ग्रे रु॒द्र आ वो॑ राजा॒नम्॥४८॥

वसूनि ततानास्तु विश्वान् ववृत्त्यां ववर्ति घृतेन विषूचीः श्रुतन्द्वे च॥—————[६]

सूर्यो देवीमुषसः५ रोचमानामर्यः। न योषामभ्येति पश्चात्।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि। वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम्।
भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य। चित्रा एदग्वा अनुमाद्यासः।
नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः। परि द्यावापृथिवी यन्ति
सद्यः। तत्सूर्यस्य देवत्वन्तन्महित्वम्। मध्या कर्तोर्विततः५
सञ्जभार॥४९॥

यदेदयुक्त हरितः सधस्थात्। आद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै।
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे। सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे।
अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः। कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति।
अद्या देवा उदिता सूर्यस्य। निरःहंसः पिपृतान्निरवद्यात्।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम्। अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत
द्यौः॥५०॥

दिवो रुक्म उरुचक्षा उदेति। दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः।
नूनञ्जनाः सूर्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि। शं
नो भव चक्षसा शं नो अह्ना। शं भानुना शः हिमा शं घृणेन।
यथा शमस्मै शमसद्गुरोणे। तत्सूर्य द्रविणन्धेहि चित्रम्। चित्रं

देवाना॒मुद॑गा॒दनी॑कम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्या॒ग्नेः॥५१॥

आप्रा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षम्। सूर्य॑ आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च।
त्वष्टा॑ दध॒त्तन्न॑स्तु॒रीप॑म्। त्वष्टा॑ वी॒रं पि॒शङ्ग॑रूपः।
दशे॑मन्त्वष्टु॒र्जन॑यन्त॒ गर्भ॑म्। अत॑न्द्रासो युव॒तयो॑ बिभ॑र्त्रम्।
ति॒ग्मानी॑कः॒ स्वय॑शस॒ञ्जने॑षु। वि॒रोच॑मानं॒ परि॑षीन्नयन्ति।
आवि॑ष्टो॒ वर्ध॑ते॒ चारु॑रासु। जि॒ह्वा॒नामूर्ध्व॑स्वय॑शा
उप॑स्थे॥५२॥

उ॒भे त्वष्टु॑र्बिभ्यतु॒र्जाय॑मानात्। प्र॒तीचीं॑ सि॒ंहं प्र॑तिजोषयेते।
मि॒त्रो जना॑न्प्र स मि॒त्रा। अ॒यं मि॒त्रो न॑म॒स्यः सु॑शेवः। राजा॑
सुक्ष॒त्रो अ॑जनिष्ट वे॒धाः। तस्य॑ व॒यं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑
भ॒द्रे सौ॑मन॒से स्या॑म। अ॒न॒मी॒वास॑ इड॒या म॑दन्तः। मि॒तज्म॑वो
वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः। आ॒दि॒त्यस्य॑ व्र॒तमु॑प॒क्ष्यन्तः॥५३॥

व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒म॒तौ स्या॑म। मि॒त्रं न ई॑श॒ शि॒म्या गो॑षु
ग॒व्यव॑त्। स्वा॒धियो॑ वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन्। अर॑जयता॒ं
रोद॑सी॒ पाज॑सा गि॒रा। प्र॑ति प्रि॒यं य॑ज॒तञ्ज॑नुषा॒मवः॑। म॒हा॒ं
आ॒दि॒त्यो न॑म॒सोप॑सद्यः। या॒तय॑ञ्जनो गृण॒ते सु॑शेवः। तस्मा॑
ए॒तत्प॒न्य॑तमाय॒ जुष्ट॑म्। अ॒ग्नौ मि॒त्राय॑ ह॒विरा॑ जु॒होत॑। आ
वा॒ं रथो॑ रोद॑सी ब॒द्धा॒नः॥५४॥

हि॒र॒ण्य॒यो वृष॑भि॒र्या॒त्व॒श्वैः। घृ॒त॒व॑र्त॒निः प॒वि॒र्भी॒रु॒चा॒नः।
 इ॒षा॒घ्नो॒ढा नृ॒प॒ति॒र्वा॒जिनी॑वान्। स प॑प्र॒था॒नो अ॒भि प॒ञ्च भू॑म्।
 त्रि॒व॒न्धुरो म॒न॒साया॑तु यु॒क्तः। वि॒शो ये॒न ग॒च्छ॑थो दे॒व॒य॒न्तीः।
 कु॒त्रा चि॒द्याम॑म॒श्विना॒ दधा॑ना। स्व॒श्वा य॒श॒साऽऽया॑त॒म॒र्वाक्।
 द॒स्रा नि॒धिं म॒धु॒म॒न्तं पि॒बाथः। वि वा॒५ रथो॑ वृ॒ध्वा
 याद॑मानः॥५५॥

अ॒न्तां दि॒वो बा॑ध॒ते व॑र्त॒निभ्या॑म्। यु॒वोः श्रि॒यं परि॒ योषा॑वृणीत।
 सू॒रो दु॒हि॒ता परि॑त॒क्मि॒याया॑म्। यद्वै॒व॒य॒न्त॒म॒व॑थः श॒ची॑भिः।
 परि॑घ्न॒५ स॒वा म॒ना॒वा व॒यो॒गाम्। यो ह॒स्य॒वा॒ रथि॑रा॒व॒स्त
 उ॒स्राः। रथो॑ यु॒जा॒नः परि॒या॒ति व॒र्तिः। तेन॑ नः शं यो॒रु॒ष॒सो
 व्यु॑ष्टौ। न्य॑श्वि॒ना वह॑तं य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। यु॒वं भु॒ज्यु॒म॒व॑विद्ध॒५
 स॒मु॒द्रे॥५६॥

उ॒दू॒ह॒थुर॑र्ण॒सो अ॒स्त्रि॒धानैः। प॒त॒त्रि॒भि॒र॒श्र॒मैर॑व्य॒थिभिः।
 द॒५ स॒ना॒भि॒र॒श्विना॒ पा॒र॒य॑न्ता। अ॒ग्नी॒षो॒मा यो अ॒द्य वा॑म्।
 इ॒दं व॒चः स॒पर्य॑ति। तस्मै॑ ध॒त्त॒५ सु॒वी॒र्य॑म्। ग॒वां पोष॒॑५
 स्व॒श्वेय॑म्। यो अ॒ग्नी॒षो॒मा ह॒विषा॑ स॒पर्या॑त्। दे॒व॒द्री॒चा म॒न॒सा
 यो घृ॑तेन। तस्य॑ व्र॒त॒५ र॑क्ष॒तं पा॒त॒म॒५ ह॑सः॥५७॥

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्। अ॒ग्नी॑षोमा॒ य
 आ॒हु॑तिम्। यो वा॒न्दाशा॑द्ध॒विष्कृ॑तिम्। स प्र॒जया॑ सु॒वीर्य॑म्।
 विश्व॑मायुर्व्य॒श्नव॑त्। अ॒ग्नी॑षोमा॒ चेति॑ तद्वी॒र्यं॑ वा॒म्।
 यदमु॑ष्णीतमव॒सं पु॒णिङ्गोः॑। अवा॑तिरतं॒ प्रथ॑यस्य॒ शेषः॑।
 अवि॑न्दतं॒ ज्योति॑रेकं॒ बहु॑भ्यः। अ॒ग्नी॑षोमावि॒मं सु॑
 मेऽग्नी॑षोमा ह॒विषः॑ प्रस्थि॑तस्य॥५८॥

जुभा॒र द्यौर॑ग्रेरुपस्थं॒ उप॑क्ष्यन्तो॒ बद्ध॑धानो॒ व॒ध्वा याद॑मानः॒ समु॒द्रेऽहं॑सः॒ प्रस्थि॑तस्य॥—[७]

अ॒हम॑स्मि प्रथम॒जा ऋ॑तस्य॑। पूर्वं दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑।
 यो मा॒ ददा॑ति॒ स इ॒देव॑ माऽऽवाः॑। अ॒हम॑न्न॒मन्न॑म॒दन्त॑म॒ग्निः।
 पूर्वं॑म॒ग्रेरपि॑ दह॒त्यन्न॑म्। य॒त्तौ हा॑साते अहमु॒त्तरेषु॑। व्या॒त्तम॑स्य
 प॒शवः॑ सु॒जम्भ॑म्। पश्य॑न्ति॒ धीराः॑ प्रच॑रन्ति॒ पाकाः॑।
 जहा॑म्य॒न्यन्न॑ ज॒हाम्य॑न्यम्। अ॒हम॑न्नं॒ वश॑मिच्च॑रामि॥५९॥

स॒मा॒नम॑र्थं॒ पर्य॑मि भु॒ञ्जत्। को माम॑न्नं॒ मनु॑ष्यो॒ दये॑त। परा॑के
 अन्नं॒ निहि॑तं लो॒क ए॒तत्। विश्वै॑र्दे॒वैः पि॒तृभि॑र्गु॒प्तम॑न्नम्।
 यद॒द्यते॑ लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा॒ त॒नूर्मे॑ बभू॒व।
 म॒हान्तो॑ च॒रू संकृ॑द्गु॒धेन॑ पप्रौ। दि॒वं च॒ पृ॒श्निं पृ॒थि॒वीं च॑

साकम्। तत्सम्पिबन्तो न मिनन्ति वेधसः। नैतद्भूयो भवति
नो कनीयः॥६०॥

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः। अन्नं मृत्युं तमु जीवातुमाहुः।
अन्नं ब्रह्माणो जुरसं वदन्ति। अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम्।
मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्स तस्य।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी।
अहं मेघः स्तनयन्वर्षन्नस्मि। मामदन्त्यहमद्व्यन्यान्॥६१॥

अहं॑ सदमृतो भवामि। मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति।
देवीं वाचमजनयन्त यद्वाग्वदन्ती। अनन्तामन्तादधि निर्मितां
महीम्। यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि। एकाक्षरां द्विपदां॑
षट्पदां च। वाचं देवा उप जीवन्ति विश्वे। वाचं देवा उप
जीवन्ति विश्वे। वाचं गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा
भुवनान्यर्पिता॥६२॥

सा नो हवं जुषतामिन्द्रपत्नी। वागक्षरं प्रथमजा ऋतस्य।
वेदानां माताऽमृतस्य नाभिः। सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्।
अवन्ती देवी सुहवा मे अस्तु। यामृषयो मन्त्रकृतो
मनीषिणः। अन्वैच्छ देवास्तपसा श्रमेण। तान्देवीं वाचं॑

ह॒विषा॑ यजामहे। सा नो॑ दधातु सुकृतस्य॑ लो॒के। च॒त्वारि॒
वाक्प॑रिमिता पु॒दानि॑॥६३॥

तानि॑ विदुर्ब्राह्म॒णा ये म॑नी॒षिणः॑। गुहा॒ त्रीणि॑ निहि॒ता
नेङ्ग॑यन्ति। तुरी॒यं वा॒चो म॑नुष्या॑ वदन्ति। श्रद्धया॑ऽग्निः
समि॑ध्यते। श्रद्धया॑ विन्दते ह॒विः। श्रद्धां॑ भग॑स्य मूर्ध॑नि।
वच॑सा वे॒दयाम॑सि। प्रि॒यं श्रद्धे॑ दद॑तः। प्रि॒यं श्रद्धे॑
दिदा॑सतः। प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु॥६४॥

इ॒दं म॑ उ॒दितं॑ कृ॒धि। यथा॑ दे॒वा असु॑रेषु। श्रद्धामु॒ग्रेषु॑ चक्रि॑रे।
ए॒वं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु। अ॒स्माक॑मु॒दितं॑ कृ॒धि। श्रद्धां॑ दे॒वा
यज॑मानाः। वा॒युगो॑पा॒ उपा॑सते। श्रद्धा॑ हृ॒दय्य॑याऽऽकू॑त्या।
श्रद्धया॑ हूयते ह॒विः। श्रद्धां॑ प्रा॒तर॑हवामहे॥६५॥

श्रद्धां॑ म॒ध्यन्दि॑नं॒ परि॑। श्रद्धा॑ सूर्य॑स्य नि॒मृचि॑। श्रद्धे॑
श्रद्धा॑पये॒ह मा॑। श्रद्धा॑ दे॒वानधि॑ वस्ते। श्रद्धा॑ विश्व॑मि॒दं
जग॑त्। श्रद्धां॑ का॒मस्य॑ मा॒तरम्। ह॒विषा॑ वर्ध॑यामसि। ब्रह्म॑
जज्ञा॑नं प्रथ॑मं पु॒रस्ता॑त्। वि सी॑म॒तः सु॒रुचो॑ वे॒न आ॑वः। स
बु॒ध्रिया॑ उप॒ मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः॥६६॥

स॒तश्च॒ योनि॑मस॑तश्च॒ विवः॑। पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो र॑यी॒णाम्।

अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वरूप॑ आ॒विवेश॑ । तम॒र्कैरु॒भ्यर्च॑न्ति व॒त्सम् । ब्रह्म॑
सन्तं ब्रह्म॑णा व॒र्धय॑न्तः । ब्रह्म॑ दे॒वानं॑जनयत् । ब्रह्म॑ वि॒श्वमि॑दं
जग॑त् । ब्रह्म॑णः क्ष॒त्रं निर्मि॑तम् । ब्रह्म॑ ब्राह्म॒ण आ॒त्मना॑ ।
अ॒न्तर॑स्मिन्नि॒मे लो॒काः ॥ ६७ ॥

अ॒न्तर्वि॑श्वमि॑दं जग॑त् । ब्रह्मै॒व भू॒तानां॑ ज्येष्ठम् । तेन॒ कोऽर॑हति
स्पर्धितु॑म् । ब्रह्म॑न्दे॒वास्त्रय॑स्त्रिंशत् । ब्रह्म॑न्निन्द्रप्रजाप॒ती । ब्रह्म॑न्
ह॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । ना॒वीवा॒न्तः सु॒माहि॑ता । च॒तस्र॑ आशाः
प्रच॑रन्त्व॒ग्रयः॑ । इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं न॑यतु प्रजा॒नन् । घृ॒तं पि॒न्वन्न॑जरं
सु॒वीरम् ॥ ६८ ॥

ब्रह्म॑ स॒मिद्ध॑व॒त्याहु॑तीनाम् । आ गावो॑ अ॒ग्नन्नु॑त भ॒द्रम॑क्रन् ।
सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्व॒स्मे । प्र॒जाव॑तीः पुरु॒रूपा॑ इ॒ह स्युः॑ ।
इन्द्रा॑य पूर्वीरु॒षसो॑ दुहा॒नाः । इन्द्रो॑ यज्व॒ने पृ॒णते॑ च॒ शिक्ष॑ति ।
उपे॑द्ददाति॒ न स्वं मु॑षायति । भूयो॑भूयो र॒यिमि॑दस्य व॒र्धय॑न् ।
अभि॑न्ने खि॒ल्ले नि द॑धाति दे॒वयु॑म् । न ता न॑शन्ति॒ न ता
अ॒र्वा ॥ ६९ ॥

गावो॑ भ॒गो गाव॑ इन्द्रो॑ मे अ॒च्छात् । गावः॑ सोम॑स्य प्रथ॒मस्य॑
भ॒क्षः । इ॒मा या गावः॑ सज॑नास॒ इन्द्रः॑ । इ॒च्छामी॑द्ध॒दा मन॑सा

चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशञ्चित्। अश्लीलञ्चित्कृणुथा
 सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते
 सभासु। प्रजावतीः सूयवसं रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे
 पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशंसः। परि वो हेती
 रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्।
 उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्ये॥ ७०॥

चरामि कर्नीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीः षट्॥ [८]
 ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो
 दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययोर्व्रतं न ममे जातु
 देवयोः। उभावन्तौ परि यातु अमर्या। दिवो न रश्मीऽस्तनुतो
 व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा
 चरतो हुतामती। पती द्युमद्विश्वविदा उभा दिवः। सूर्या उभा
 चन्द्रमसा विचक्षणा॥ ७१॥

विश्ववारा वरिवोभा वरेण्या। ता नोऽवतं मतिमन्ता महिब्रता।
 विश्ववपरी प्रतरणा तरन्ता। सुवर्विदा दृशये भूरिरश्मी।
 सूर्या हि चन्द्रा वसु त्वेषदर्शता। मनस्विनोभानुचरतोनु
 सन्दिवम्। अस्य श्रवो नद्यः सप्त बिभ्रति। द्यावा क्षामा पृथिवी

दर्श॑तं व॒पुः। अ॒स्मे सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ऽभि॒चक्षे॑। श्र॒द्धेक॑मिन्द्र
च॒रतो॑ वि॒चर्तु॑रम्॥ ७२॥

पूर्वा॑प॒रं च॑रतो मा॒यये॑तौ। शिशू॑ क्रीड॑न्तौ परि॑ यातो अध्व॒रम्।
विश्वा॑न्य॒न्यो भुव॑नाऽभि॒ चष्टे॑। ऋ॒तून॒न्यो वि॒दध॑ञ्जायते पुनः॑।
हिर॑ण्यवर्णाः शुच॑यः पाव॒का यासा॑ऽ॒ राजा॑। यासा॑ दे॒वाः
शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यत। आपो॑ भ॒द्रा आदि॑त्पश्यामि।
नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्। नासी॒द्रजो॑ नो व्यो॑मा प॒रो
यत्। कि॒माव॑रीवः कुह॒ कस्य॑ शर्मन्॥ ७३॥

अ॒म्भः कि॒मासी॒द्रह॑नं गभी॒रम्। न मृ॒त्युर॒मृतं॑ तर्हि॒ ना
रात्रि॑या अ॒हं आसी॑त्प्रके॒तः। आनी॑दवा॒तऽ॒ स्व॒धया॑ तदेकम्।
तस्मा॑द्धान्यं न प॒रः किञ्च॒नास॑। तम॑ आसी॒त्तम॑सा गूढ॒मग्रे॑
प्रके॒तम्। स॒लिल॑ऽ॒ सर्व॑मा इ॒दम्। तुच्छे॑ना॒भ्वपि॑हितं
यदासी॑त्। तम॑स॒स्तन्म॑हि॒ना जा॑य॒तैकम्॑। का॒म॒स्तद॒ग्रे
सम॑वर्त॒ताधि॑॥ ७४॥

मन॑सो रे॒तः प्रथ॑मं यदासी॑त्। स॒तो ब॒न्धुम॑स॒ति॒ निर॑विन्दन्।
हृदि॑ प्र॒तीष्या॑ क॒वयो॑ मनी॒षा। ति॒रश्ची॑नो वि॒ततो॑
र॒श्मिरे॑षाम्। अ॒धः स्वि॑दासी(३)दुपरि॑ स्विदासी(३)त्।

रेतो॒धा आ॑सन्महि॒मानं आ॑सन्। स्व॒धा अ॒वस्ता॒त्प्रय॑तिः
पर॒स्तात्। को अ॒द्धा वे॑द॒ क इ॒ह प्र वो॑चत्। कु॒त आजा॑ता
कु॒त इ॒यं वि॒सृष्टिः॑। अ॒र्वाग्दे॒वा अ॒स्य वि॒सर्ज॑नाय॥ ७५॥

अथा॒ को वे॑द॒ यत॑ आब॒भूव॑। इ॒यं वि॒सृष्टि॑र्यत॑ आब॒भूव॑।
यदि॑ वा द॒धे यदि॑ वा॒ न। यो अ॒स्याध्य॑क्षः पर॒मे व्यो॑मन्।
सो अ॒ङ्ग वे॑द॒ यदि॑ वा॒ न वे॑द। किं॒स्विद्व॒नङ्क॒ उ स॒ वृक्ष॑
आ॑सीत्। यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा
पृ॒च्छते॑दुतत्। यद॒ध्यति॑ष्ठद्भु॒वनानि॑ धा॒रयन्॑। ब्रह्म॒ वनं॑ ब्रह्म॒ स
वृक्ष॑ आ॑सीत्॥ ७६॥

यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒ विब्र॑वीमि वः।
ब्रह्मा॒ध्यति॑ष्ठद्भु॒वनानि॑ धा॒रयन्॑। प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्रं ह॒वामहे॑।
प्रा॒तर्मि॒त्रावरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑। प्रा॒तर्भगं॑ पू॒षणं॑ ब्रह्म॒णस्पति॑म्।
प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम। प्रा॒तर्जितं॑ भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम। व॒यं
पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता। आ॒ध्रश्चि॒द्यं मन्य॑मानस्तु॒रश्चित्॥ ७७॥

राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑। भग॑ प्रणे॒तर्भग॑ सत्य॑राधः। भगे॒मां
धि॒यमु॒दं द॑दन्नः। भग॑ प्र णो॒ जनय॑ गोभि॒रश्वैः॑। भग॑ प्र
नृभि॑र्नृ॒वन्तः स्या॑म। उ॒तेदानीं॑ भग॑वन्तः स्या॑म। उ॒त प्र॑पि॒त्व

उ॒त मध्ये॒ अह्ना॑म्। उ॒तोदि॑ता म॒घव॑न्त्सूर्य॒स्य। व॒यं दे॒वाना॑ः
सुम॒तौ स्या॑म। भ॒ग ए॒व भ॒गवा॑ः अस्तु दे॒वाः॥ ७८॥

तेन॑ व॒यं भ॒गव॑न्तः स्याम। तं त्वा॑ भ॒गु सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स
नो॑ भ॒ग पुर॑ ए॒ता भ॑वे॒ह। स॒मध्व॑रायो॒षसो॑ नमन्त। द॒धि॒क्रावे॑व
शुच॑ये प॒दाय॑। अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॑ भ॒गं नः॑। रथ॑मि॒वाश्वा॑
वा॒जिन॑ आव॑हन्तु। अ॒श्वाव॑ती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासः॑। वी॒रव॑तीः
सद॑मुच्छन्तु भ॒द्राः। घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॑ प्रपी॑नाः। यू॒यं पा॑त
स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥ ७९॥

वि॒च॒क्षणा॑ वि॒चर्तु॑रः शर्म॑न्नधि॒ विस॑र्जनाय॒ ब्रह्म॑ वनं॒ ब्रह्म॑ स वृ॒क्ष आ॑सीत्तुरश्चि॒देवाः॑ प्रपी॑ना
एकं॑ च॥—[९] पीवो॑न्ना॒न्ते शु॒क्रासः॑ सोमो॑ धे॒नुमि॑न्द्र॒स्तर॑स्वा॒ञ्छुचि॑मा दे॒वो या॑तु॒ सूर्यो॑
दे॒वीम॑हम॒स्मि ता॑ सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ नव॑॥ ९॥

पीवो॑न्ना॒मग्रे॒ त्वं पा॑रयानाधृष्यः शुचि॑न्नु वि॒श्रय॑माणो दि॒वो रु॒क्मोऽन्नं॑ प्रा॒णम॑न्नन्ता सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑
नव॑सप्ततिः॥ ७९॥

पीवो॑न्नाय्यु॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम्। इ॒दमा॑सां
विच॑क्ष॒णम्। ह॒विरा॒सं जु॑होत॒न। यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य
के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सर्वा॑। स कृ॒त्तिका॑भि॒रभि
सं॒वसानः॑। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॒विते॑ द॒धातु॑। प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी
वे॒तु पत्नी॑। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑। यथा जी॒वेम॑ श॒रदः॑ स॒र्वीराः॑।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना।
प्र॒जाप॑तिः॒ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम्।
सोमो॑ राजा॑ मृ॒गशी॑र्षेण॒ आग॑न्। शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑।
आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु। रे॒तः प्र॒जां यज॑माने दधातु॥२॥

यत्ते नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॑र्षमस्ति। प्रि॒यः रा॑जन्प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म्।
तस्मै॑ ते सोम॒ ह॒विषा॑ विधेम। शन्न॑ एधि द्वि॒पदे॑ श॒श्वतु॑ष्पदे।
आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मान एति। श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॑रघ्नियाना॑म्।

नक्षत्रमस्य हविषां विधेम। मा नः प्रजाः रीरिषन्मोत
वीरान्। हेती रुद्रस्य परि णो वृणक्तु। आर्द्रा नक्षत्रं जुषताः
हविर्नः॥३॥

प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशः सन्नुदतामरातिम्।
पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो
देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषां यजामः। एवा
न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू
हविषां वर्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पाथः॥४॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभिसम्बभूव। श्रेष्ठो
देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयं नो अस्तु।
तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात्।
बाधेतान्द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पतयः स्याम। इदः
सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति चेतः॥५॥

ये अन्तरिक्षं पृथिवीङ्घ्रियन्ति। ते नः सर्पासो हवमागमिष्ठाः।
ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं देवीमनु सञ्चरन्ति।
येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि।
उपहृताः पितरो ये मघासु। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते

नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्॥६॥
 ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
 याँश्च विद्म याँ उ च न प्रविद्म। मघासु यज्ञं सुकृतं
 जुषन्ताम्। गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्। तदर्यमन्वरुण
 मित्र चारु। तन्त्वा वयं सनितारं सनीनाम्। जीवा
 जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य
 देवा अनु सं यन्ति चेतः॥७॥

अर्यमा राजाऽजरस्तुविष्मान्। फल्गुनीनामृषभो रोरवीति।
 श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य
 वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजरं सुवीर्यम्। गोमदश्चवदुप
 सन्नुदेह। भगो ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः
 फल्गुनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः
 संधमादं मदेम॥८॥

आयातु देवः संवितोपयातु। हिरण्ययेन सुवृता रथेन। वहन्
 हस्तं सुभगं विद्मनापंसम्। प्रयच्छन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं।
 हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृणीम एनत्।
 दातारमद्य संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति

य॒ज्ञम्। त्वष्टा॑ नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ चि॒त्राम्। सु॒भ॒५ सं॑सं यु॒वति॑५
रोच॑मानाम्॥९॥

नि॒वे॒शय॑न्न॒मृता॒न्मर्त्या॑ऽश्च। रू॒पाणि॑ पि॒५ श॒न्भुव॑नानि॒ विश्वा॑।
तन्न॒स्त्वष्टा॑ तदु॑ चि॒त्रा वि॑च॒ष्टाम्। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑ती५ स॒नोतु। गोभि॑र्नो॒ अश्वेः॑
सम॑नक्तु य॒ज्ञम्। वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो
वृष॑भो रोरु॑वाणः। स॒मी॒रय॑न्भुव॒ना मा॑तरि॒श्वा। अप॒ द्वे॒षा॑५सि
नुद॑ता॒मरा॑तीः॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्या शृ॑णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नो॑ दे॒वासो॑ अ॒नु॒जान॑न्तु॒ काम॑म्। यथा॒
तरे॑म॒ दुरि॑तानि॒ विश्वा॑। दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो य॑न्तु भी॒ताः।
तदि॑न्द्रा॒ग्नी कृ॑णुता॒न्तद्वि॑शा॒खे। तन्नो॑ दे॒वा अ॒नु॒मद॑न्तु य॒ज्ञम्।
प॒श्चात्पु॑रस्ता॒दभ॑यन्नो अस्तु। नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पती॒ विशा॑खे।
श्रे॒ष्ठावि॑न्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ॥११॥

विषू॑चः शत्रू॑नप॒ बाध॑मानौ। अप॒ क्षुध॑न्नुदता॒मरा॑तिम्। पूर्णा॑
प॒श्चादु॑त पूर्णा॑ पुरस्ता॒त्। उ॒न्म॑ध्य॒तः पौ॑र्णमा॒सी जि॑गाय।
तस्या॑ दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्तः। उ॒त्त॒मे नाकं॑ इ॒ह मा॑दयन्ताम्।

पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुन्दुहां यजमानाय
यज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जुषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम्॥[१]

ऋद्ध्यास्मि हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतर्जीवेम शरदः सर्वीराः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधास इति यद्वदन्ति।
तन्मित्र एति पृथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे।
इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्यं ततारं॥१३॥
तस्मिन्वयममृतन्दुहांनाः। क्षुधन्तरेम दुरितिन्दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहांना। उरुं कृणोतु यजमानाय
लोकम्। मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः
पराचा। गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः समक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय
मह्यम्॥१४॥

अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति। पराचीं
वाचा निर्ऋतिनुदामि। शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम्।

या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत
 पार्थिवीर्याः। यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः
 शङ् स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः।
 याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः॥१५॥

यासामषाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।
 तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु यज्ञम्।
 तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्।
 शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशसः। कर्मकृतः सुकृतो वीर्यावतीः।
 विश्वा देवान् हविषा वर्धयन्तीः। अषाढाः काममुप यान्तु
 यज्ञम्॥१६॥

यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजयत्सर्वमेतत्। अमुं च लोकमिदम् च
 सर्वम्। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियन्दधात्वहणीयमानम्।
 उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जिते। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्।
 तस्मिन्वयं पृतनाः सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु
 कामम्। शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या
 उपशृणोमि वाचम्॥१७॥

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेना५ हविषा यजामः।

त्रेधा विष्णुरु॒रुगा॒यो विच॑क्रमे। म॒हीं दि॒वं पृथि॑वीम॒न्तरि॑क्षम्।
 तच्छ्रो॒णैति॑ श्र॒वं इच्छ॑माना। पु॒ण्यं॒ श्लोकं॑ यज॑मानाय
 कृ॒ण्वती। अ॒ष्टौ दे॒वा वस॑वः सो॒म्यासः॑। चत॑स्रो दे॒वीर॒जराः॑
 श्र॒विष्ठाः॑। ते य॒ज्ञं पा॑न्तु रज॑सः प॒रस्ता॑त्। सं॒वत्स॒रीण॑म॒मृतं॑
 स्व॒स्ति॥१८॥

य॒ज्ञं नः॑ पा॒न्तु वस॑वः प॒रस्ता॑त्। द॒क्षिण॒तोऽभिय॑न्तु श्र॒विष्ठाः॑।
 पु॒ण्यं नक्ष॑त्रम॒भि संवि॑शाम। मा नो अ॒राति॑र॒घशः॑ सा॒ऽगन्।
 क्ष॒त्रस्य॒ राजा॒ वरु॑णोऽधि॒राजः॑। नक्ष॑त्राणां श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः।
 तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुतो दी॑र्घमा॒युः। श॒तं स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः।
 य॒ज्ञं नो॒ राजा॒ वरु॑ण॒ उप॑यातु। तन्नो॒ विश्वे॑ अ॒भि संय॑न्तु
 दे॒वाः॥१९॥

तन्नो॒ नक्ष॑त्रं श॒तभि॑ष॒ग्वजु॑षाणम्। दी॒र्घमा॒युः प्र॒तिर॑द्भेष॒जानि॑।
 अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्प॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा भू॒तानि॑ प्र॒तिमो॑द॒मानः॑।
 तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः।
 वि॒भ्राज॑मानः॒ समि॑धान॒ उग्रः॑। आ॒न्तरि॑क्षम॒रुह॑द॒गन्ध्या॑म्।
 तं सूर्य॑ दे॒वम॒जमे॑कपा॒दम्। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒नुय॑न्ति॒
 सर्वे॑॥२०॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्। तं
 ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे।
 चत्वार एकमभिकर्म देवाः। प्रोष्ठपदास इति यान् वदन्ति।
 ते बुध्नियं परिषद्यः स्तुवन्तः। अहिः रक्षन्ति नमसोपसद्य।
 पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ॥२१॥
 इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्।
 क्षुद्रान्पशून्क्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वाः अन्वेतु
 पूषा। अन्नः रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजः सनुतां
 यजमानाय यज्ञम्। तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्टौ
 सुयमेभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृक्तौ
 यजुषा समक्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य
 गोपौ। तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमो-
 ऽश्वयुग्भ्याम्। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा
 भगवान् विचष्टाम्। लोकस्य राजा महतो महान् हि।
 सुगन्नः पन्थामभयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा।
 यस्मिन्नेनमभ्यर्षिश्चन्त देवाः। तदस्य चित्रं हविषा यजाम।

अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्ते देवा अदधुः॥२३॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजं बस्त्यौ समन्तौ
देवास्त्रीणि च॥ [२]

नवो नवो भवति जायमानो यमादित्या अशुमाप्याययन्ति।
ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती। समानन्तन्तुं परितातना ते।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम्।
वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिन्दधानाः।
अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः। अति पाप्मानमति मुक्त्या गमेम।
प्रत्युवदश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा।
तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरीं। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः।
सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं
भुक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्।
उपयज्ञमिहागमत्॥२५॥

प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुः हवामहे। सनः सविता
सुवत्सनिम्। पुष्टिदां वीरवत्तमम्। उदुत्यश्चित्रम्। अदितिर्न
उरुष्यतु महीम्। षु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः।

अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ भुवः॑। अनु॑नोऽद्यानु॑मति॒रन्वि॑दनु॒मते॑ त्वम्।
ह॒व्य॒वाह॑ः स्वि॒ष्टम्॥ २६॥

आ॒य॒त्यंग॑म॒त्स्वि॑ष्टम्॥

[३]

अ॒ग्नि॒र्वा अ॑कामयत। अ॒न्ना॒दो दे॒वाना॑ऽस्या॒मिति॑। स ए॒तम॒ग्नये॑
कृ॒त्तिका॑भ्यः पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। ततो॒ वै सो॑-
ऽन्ना॒दो दे॒वाना॑मभवत्। अ॒ग्निर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दः। यथा॑ ह॒ वा
अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मन्ना॒दः। ए॒व५ ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒ग्नये॑ स्वाहा॒ कृत्ति॑काभ्यः स्वाहा॑। अ॒म्बायै॑ स्वाहा॑ दु॒लायै॑
स्वाहा॑। नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै स्वाहा॑। मे॒घय॑न्त्यै स्वाहा॑
व॒र्षय॑न्त्यै स्वाहा॑। चु॒पु॒णीका॑यै स्वाहेति॑॥ २७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
तासा॑ऽरोहि॒णीम॒भ्य॑ध्यायत्। सो॑ऽकामयत। उप॒ मा व॑र्तेत।
समे॑नया गच्छेयेति॑। स ए॒तं प्र॒जाप॑तये रोहि॒ण्यै च॑रुं
निर॑वपत्। ततो॒ वै सा तमु॑पावर्तत। समे॑नयागच्छत। उप॑ ह॒
वा ए॒नं प्रि॒यमा॑वर्तते। सं प्रि॒येण॑ गच्छते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑
रोहि॒ण्यै स्वाहा॑। रोच॑मानायै स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॑ स्वाहेति॑॥ २८॥

सोमो वा अकामयत्। ओषधीनां राज्यमभिजयेयमिति। स एतं सोमाय मृगशीर्षाय श्यामाकं चरुं पयंसि निरवपत्। ततो वै स ओषधीनां राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सोमाय स्वाहा मृगशीर्षाय स्वाहा। इन्वकाभ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥२९॥

रुद्रो वा अकामयत्। पशुमान्त्स्यामिति। स एतं रुद्रायाद्रायै प्रैय्यङ्ग्वं चरुं पयंसि निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। रुद्राय स्वाहाऽद्रायै स्वाहा। पिन्वमानायै स्वाहा पशुभ्यः स्वाहेति॥३०॥

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्। साऽकामयत्। ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति। सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत। प्रजायते ह वै प्रजया पशुभिः। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम्। स्वाहा भूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेति॥३१॥

बृहस्पतिर्वा अकामयत। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं
 बृहस्पतये तिष्याय नैवारं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स
 ब्रह्मवर्चस्यभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेन हविषा
 यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। बृहस्पतये
 स्वाहा तिष्याय स्वाहा। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाम्य आज्यं
 करम्भन्निरवपन्। तानेताभिरेव देवताभिरुपानयन्। एताभिर्ह
 वै देवताभिर्द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपनयति। य एतेन हविषा यजते।
 य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सर्पेभ्यः स्वाहाऽऽश्रेषाम्यः
 स्वाहा। द्वादशैर्भ्यः स्वाहेति॥३३॥

पितरो वा अकामयन्त। पितृलोकं ऋध्रुयामेति। त एतं
 पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशं षट्कपालं निरवपन्। ततो वै
 ते पितृलोकं आर्ध्रुवन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः
 स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहाऽनघाभ्यः स्वाहागदाभ्यः। स्वाहा-
 ऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति॥३४॥

अर्यमा वा अकामयत। पशुमान्त्स्यामिति। स एतमर्यम्णे
 फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्।

प॒शु॒मा॒न् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒र्य॒म्णे स्वा॑हा॒ फल्गु॑नी॒भ्या॒ꣳ स्वाहा॑।
प॒शु॒भ्यः स्वा॑हेति॥३५॥

भ॒गो वा अ॑कामयत। भ॒गी श्रे॑ष्ठी दे॒वाना॑ꣳस्या॒मिति॑। स ए॒तं भ॒गाय॑ फल्गु॑नी॒भ्यां च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स भ॒गी श्रे॑ष्ठी दे॒वाना॑मभवत्। भ॒गी ह॒ वै श्रे॑ष्ठी स॒माना॑ना॒ भवति॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। भ॒गाय॑ स्वा॒हा फल्गु॑नी॒भ्या॒ꣳ स्वाहा॑। श्रे॒ष्ठ्या॑य॒ स्वाहेति॑॥३६॥

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत। श्र॒न्मै दे॒वा द॒धी॑रन्। स॒वि॒ता स्या॑मिति। स ए॒तꣳ स॒वि॒त्रे ह॒स्ताय॑ पु॒रोडा॑शं द्वा॒दश॑क॒पालं निर॑वपदाशूनां व्री॒ही॒णाम्। ततो॒ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा अ॑दधत। स॒वि॒ताऽभ॑वत्। श्रद्ध॒वा अ॑स्मै मनु॒ष्या द॑धते। स॒वि॒ता स॒मा॒ना॒ना॒ भवति॑। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। स॒वि॒त्रे स्वा॑हा॒ ह॒स्ताय॑। स्वाहा॑ द॒दते॑ स्वाहा॑ पृ॒णते॑। स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते॒ स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्णते॒ स्वाहेति॑॥३७॥

त्वष्टा॒ वा अ॑कामयत। चि॒त्रं प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑। स ए॒तन्त्वष्टे॑ चि॒त्रायै॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं निर॑वपत्। ततो॒ वै स चि॒त्रं

प्र॒जाम॑विन्दत। चि॒त्रं॑ ह॒ वै प्र॒जां वि॑न्दते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑
चि॒त्रायै॑ स्वाहा॑। चै॒त्राय॑ स्वाहा॑ प्र॒जायै॑ स्वाहेति॥३८॥

वा॒युर्वा अ॑कामयत। का॒म॒चार॑मेषु लो॒केष्व॒भिज॑येय॒मिति॑। स
ए॒तद्वा॒यवे॑ निष्पा॑यै गृ॒ष्ट्यै दु॒ग्धं प॒यो निर॑वपत्। ततो॒ वै
स का॑म॒चार॑मेषु लो॒केष्व॒भ्यज॑यत्। का॒म॒चार॑ं ह॒ वा ए॒षु
लो॒केष्व॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑।
सोऽत्र॑ जुहोति। वा॒यवे॑ स्वाहा॑ निष्पा॑यै स्वाहा॑। का॒म॒चारा॑य॒
स्वाहा॑ऽभिजि॑त्यै स्वाहेति॥३९॥

इ॒न्द्रा॒ग्नी वा अ॑कामयेताम्। श्रै॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भिज॑येवेति॑।
तावे॒तमि॑न्द्रा॒ग्निभ्या॑ विशा॑खाभ्यां पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
निर॑वपताम्। ततो॒ वै तौ श्रै॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भ्यज॑यताम्।
श्रै॒ष्ठ्यं ह॒ वै संमा॑नाना॑म॒भि ज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। इ॒न्द्रा॒ग्निभ्या॑ऽ
स्वाहा॑ विशा॑खाभ्या॑ऽ स्वाहा॑। श्रै॒ष्ठ्याय॑ स्वाहा॑ऽभिजि॑त्यै
स्वाहेति॥४०॥

अथै॒तत्पौ॑र्णमा॒स्या आ॒ज्यं निर॑वपति। कामो॒ वै पौ॑र्णमा॒सी।

काम् आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं सकामं उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिः षोडश सोम एकादश रुद्रो दशर्क्षेकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नव पितर एकादशार्यमा भगो दश दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश॥ [४]

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः स्वाहा। मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति। स एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपन्महाव्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्। ज्यैष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा ज्यैष्ठ्यायै स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति॥४३॥

प्रजापतिर्वा अकामयत। मूलं प्रजां विन्देयेति। स एतं
 प्रजापतये मूलाय चरुं निरवपत्। ततो वै स मूलं
 प्रजामविन्दत। मूलं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा
 यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये
 स्वाहा मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥४४॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रङ्काममभिजयेमेति।
 ता एतमद्भ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै ताः
 समुद्रङ्काममभ्यजयन्। समुद्रं ह वै काममभिजयति। य
 एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 अद्भ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। समुद्राय स्वाहा कामाय
 स्वाहा। अभिजित्यै स्वाहेति॥४५॥

विश्वे वै देवा अकामयन्त। अनपज्यं जयेमेति। त
 एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुं निरवपन्। ततो वै
 तेऽनपज्यमजयन्। अनपज्यं ह वै जयति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। विश्वेभ्यो
 देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। अनपज्याय स्वाहा
 जित्यै स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति। तदेतं ब्रह्मणे-

ऽभिजिते चरुं निरवपत्। ततो वै तद्वह्निलोकमभ्यंजयत्।
 ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति। य एतेन हविषा यजते।
 य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते
 स्वाहा। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अकामयत्। पुण्यं श्लोकं शृण्वीय। न मां
 पापी कीर्तिरागच्छेदिति। स एतं विष्णवे श्रोणायै
 पुरोडाशत्रिकपालन्निरवपत्। ततो वै स पुण्यं
 श्लोकं शृणुत। नैनं पापी कीर्तिरागच्छत्। पुण्यं ह
 वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागच्छति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा। श्लोकाय स्वाहा श्रुताय
 स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं
 वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। ततो वै
 तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्। अग्रं ह वै समानानां पर्येति। य
 एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै

स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशिथिलः स्यामिति। स
एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं
निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स दृढोऽशिथिलो-
ऽभवत्। दृढो ह वा अशिथिलो भवति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वरुणाय स्वाहा
शतभिषजे स्वाहा। भेषजेभ्यः स्वाहेति॥५०॥

अजो वा एकपादकामयत। तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति।
स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स
तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्। तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा। तेजसे स्वाहा
ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥५१॥

अहिर्वै बुध्रियोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स
एतमहये बुध्रियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं
निरवत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। इमां ह वै
प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति। अहये बुध्रियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा।

प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत। पशुमान्तस्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबधिरो स्यावेति। तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशन्द्विकपालन्निरवपताम्। ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा अबधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अश्विभ्यां स्वाहाऽश्वयुग्भ्यां स्वाहा। श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति॥५४॥

यमो वा अकामयत। पितृणां राज्यमभिजयेयमिति। स एतं यमायापभरणीभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स पितृणां राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभि जयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। यमाय स्वाहाऽपभरणीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति॥५५॥

अथैतदमावास्याया आज्यं निर्वपति। कामो वा अमावास्या॥
काम आज्यम्। कामेनैव कामः समर्धयति। क्षिप्रमेनः
सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति।
अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दश दशाप एकादश विश्वे ब्रह्म दशदश विष्णुस्त्रयोदश वसव इन्द्रोऽजोऽहिर्वै
बुध्नियः पूषाऽश्विनौ यमो दश दशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश॥—————[५]

चन्द्रमा वा अकामयत्। अहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्सं-
वत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यः सलोकतामाप्नुयामिति।
स एतश्चन्द्रमसे प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालं
निरवपत्। ततो वै सोऽहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्संवत्सर-
माप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यः सलोकतामाप्नोत्। अहोरात्रान्
ह वा अर्धमासान्मासानृतून्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः
सायुज्यः सलोकतामाप्नोति। य एतेन हविषा यजते। य उ
चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै
स्वाहा। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा। मासेभ्यः
स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा। संवत्सराय स्वाहेति॥५७॥

अहोरात्रे वा अकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि। न

ना॑वहोरा॒त्रे आ॑प्नुयाता॒मिति॑। ते ए॒तम॑होरा॒त्राभ्यां॑ च॒रुं
 निर॑वपताम्। द्वा॒यानां॑ व्रीही॒णाम्। शु॒क्लानां॑ च कृ॒ष्णानां॑ च।
 स॒वा॒त्योर्दु॒ग्धे। श्वे॒तायै॑ च कृ॒ष्णायै॑ च। ततो॒ वै ते अत्य॑होरा॒त्रे
 अ॑मुच्येते। नैनै॑ अहोरा॒त्रे आ॑प्नुताम्। अति॑ ह॒ वा अ॑होरा॒त्रे
 मु॑च्यते। नैन॑महोरा॒त्रे आ॑प्नुतः। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
 चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ह्ने स्वाहा॒ रात्रि॑यै॒ स्वाहा॑।
 अति॑मु॒क्त्यै स्वा॑हेति॑॥५८॥

उ॒षा वा अ॑कामयत। प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑ सु॒भगा॑ स्या॒मिति॑।
 सै॒तमु॒षसे॑ च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै सा प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑
 सु॒भगा॑ऽभवत्। प्रि॒यो ह॒ वै संमा॑नाना॑ सु॒भगो॑ भवति। य
 ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
 उ॒षसे॑ स्वाहा॒ व्यु॑ष्ठ्यै॒ स्वाहा॑। व्यू॒ष्यै स्वाहा॑ व्यु॒च्छन्त्यै॑ स्वाहा॑।
 व्यु॒ष्टायै॑ स्वा॑हेति॑॥५९॥

अथै॒तस्मै॑ नक्ष॑त्राय च॒रुनि॑र्वपति। यथा॒ त्वं दे॒वाना॑म॒सि।
 ए॒वम॒हं म॑नु॒ष्याणां॑ भूया॒समि॑ति॑। यथा॑ ह॒ वा ए॒तद्दे॒वाना॑म्।
 ए॒व ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते।
 य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। नक्ष॑त्राय॒ स्वाहो॑दे॒ष्यते॑

स्वाहा॥ उ॒द्य॒ते स्वा॒होदि॑ताय॒ स्वाहा॥ हर॑से॒ स्वाहा॒ भर॑से॒
स्वाहा॥ भ्राज॑से॒ स्वाहा॒ तेज॑से॒ स्वाहा॥ तप॑से॒ स्वाहा॥
ब्रह्म॑वर्च॒साय॒ स्वाहेति॑॥६०॥

सूर्यो॑ वा अ॒काम॑यत। नक्ष॑त्राणां प्र॒तिष्ठा॒ स्या॒मिति॑। स ए॒त॒ः
सूर्या॑य॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स नक्ष॑त्राणां प्र॒तिष्ठा॒-
ऽभ॑वत्। प्र॒तिष्ठा॒ ह॒ वै संमा॑नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। सूर्या॑य॒ स्वाहा॒
नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॥ प्र॒तिष्ठा॒यै स्वाहेति॑॥६१॥

अथै॒तमदि॑त्यै च॒रुं निर॑वपति। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्यामे॒व
प्रति॑तिष्ठति। सोऽत्र॑ जुहोति। अदि॑त्यै॒ स्वाहा॑ प्र॒तिष्ठा॒यै
स्वाहेति॑॥६२॥

अथै॒तं विष्ण॑वे च॒रुं निर॑वपति। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
प्रति॑तिष्ठति। सोऽत्र॑ जुहोति। विष्ण॑वे॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॒ स्वाहा॥
प्र॒तिष्ठा॒यै स्वाहेति॑॥६३॥

चन्द्र॑माः पञ्च॑दशाहोरा॒त्रे सप्त॑दशो॒षा एका॑दशाथै॒तस्मै नक्ष॑त्राय॒ त्रयो॑दश॒ सूर्यो॑ दशाथै॒तमदि॑त्यै पञ्चाथै॒तं
विष्ण॑वे षट्स॒प्त (स॒विता॑ऽऽशूनां ब्री॒हीणा॑मिन्द्रो॒ महा॑ब्री॒हीणा॑मिन्द्रः कृ॒ष्णानां॑ ब्री॒हीणा॑महोरा॒त्रे द्वया॑नां
ब्री॒हीणा॑म्। पि॒तरः॒ षट्क॑पाल॒ः स॒विता॑ द्वा॒दश॑कपालमिन्द्रा॒ग्नी एका॑दशकपालमिन्द्र॒ एका॑दशकपालमिन्द्रो

दशकपालं विष्णुस्त्रिकपालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालश्चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवो-
ऽष्टाकपालमन्यत्रं चरुम्। रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्त्स्याꣳ सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः
पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै
पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे जित्या अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं
वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त मेति त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त
मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतां वेति तावेतन्निरवपताम्। अहोरात्रे वा
अकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम्। अन्यत्राकामयतेति स एतन्निरवपत्। इन्द्राग्नी श्रेष्ठमिन्द्रो
ज्यैष्ठमिन्द्रो दृढः। अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो यमः संमानानाम्। अग्निर्नो
रीरिषदन्यत्रं रीरिषः॥॥

[६]

अग्निर्न ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाः षट्॥६॥

अग्निर्नस्तत्रो वायुरहिर्बुध्नियं ऋक्षा वा इयमथैतत्पौर्णमास्या अजो वा
एकपात्सूर्यस्त्रिषष्टिः॥६३॥

अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसीत्। तङ्गा॑य॒त्र्या-
 ऽह॑रत्। तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्प॒र्णोऽभ॑वत्। तत्प॒र्णस्य॑
 पु॒र्णत्व॑म्। ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः। यत्प॒र्णशा॒ख्या व॒त्सान॑पाक॒रोति॑।
 ब्र॒ह्मणै॒वैनान॑पाक॒रोति॑। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः पु॒शवः॑॥१॥
 तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
 यत्प॒र्णशा॒ख्या गाः प्रा॑र्पय॑ति। स्वयै॒वैना॑ दे॒वत॑या प्रा॑र्पयति।
 यङ्काम॑येताप॒शुः स्या॑दिति॑। अ॒प॒र्णान्त॑स्मै शु॒ष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
 अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यङ्काम॑येत प॒शुमा॑न्तस्या॒दिति॑।
 बहु॒प॒र्णान्त॑स्मै बहुशा॒खामा॑हरेत्। प॒शुम॑न्तमे॒वैन॑ करोति॥२॥
 यत्प्राची॑मा ह॑रेत्। दे॒वल॑ोकम॒भि ज॑येत्। यदु॒दीचीं॑
 मनु॑ष्यलो॒कम्। प्राची॑मु॒दीची॑मा ह॑रति। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भि-
 जि॑त्यै। इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॑वो॒र्जं यज॑माने
 दधा॑ति। वा॒यवः॑ स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑क्षस्याध्य॑क्षाः।
 अ॒न्तरि॑क्षदे॒वत्याः॑ खलु॒ वै पु॒शवः॑॥३॥
 वा॒यव॑ ए॒वैनान्प॑रि ददाति। प्र वा ए॒नाने॒तदा क॑रोति। यदाह॑।

वा॒यवः॑ स्थे॒त्युपा॒यवः॑ स्थे॒त्याह॑। यज॑मानायै॒व प॒शूनुप॑
ह्वय॑ते। दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॑र्पय॒त्वित्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै। श्रेष्ठ॑तमाय॒
कर्म॑ण॒ इत्या॑ह॒। य॒ज्ञो हि॑ श्रेष्ठ॑तम॒ङ्कर्म॑। तस्मा॑दे॒वमा॑ह॒।
आप्या॑यध्वम॒घ्निया॑ दे॒वभा॒गमित्या॑ह॥ ४॥

व॒त्सेभ्य॑श्च॒ वा ए॒ताः पु॒रा म॑नुष्येभ्यश्चाप्याय॑न्त। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैना॒
इन्द्रा॑याप्याय॑ति। ऊ॒र्जस्व॑तीः पय॑स्वतीरि॒त्याह॑। ऊ॒र्ज॑स् हि
पयः॑ स॒म्भर॑न्ति। प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा इत्या॑ह॒ प्रजा॑त्यै।
मा वः॑ स्तेन॒ ईश॑त॒ माऽघ॑श॒स इत्या॑ह॒ गुप्त्यै॑। रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः
परि॑ वो वृ॒णक्त्वि॑त्याह॒। रु॒द्रादे॒वैना॑स्त्राय॑ते। ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ
स्या॑त ब॒ह्वीरि॑त्याह॒। ध्रु॒वा ए॒वास्मि॑न्ब॒ह्वीः क॑रोति॥ ५॥

यज॑मानस्य प॒शून्पा॒हीत्या॑ह॒। प॒शूना॑ङ्गोपी॒थाय॑। तन्मा॑त्सा॒यं
प॒शव॑ उप॑स॒माव॑र्तन्ते। अन॑धः सादय॑ति। गर्भा॑णां धृ॒त्या
अप्र॑पादाय। तस्मा॑द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॑पादुकाः। उ॒परी॑व
निद॑धाति। उ॒परी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै॥ ६॥

प॒शवः॑ करोति प॒शवो॑ दे॒वभा॒गमित्या॑ह॒ करोति॑ नव॑ च॥ [१]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्य॑श्चप॒रशु॑माद॑त्ते प्रसू॑त्यै।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॒मित्या॑ह। अ॒श्विनौ॒ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑। यो वा ओष॑धीः
पर्व॑शो वेद॑। नैनाः॒ स हि॑नस्ति। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओष॑धीः
पर्व॑शो वेद॑। स ए॒ना न हि॑नस्ति। अ॒श्वप॒र्श्वा ब॒र्हिर॑च्छैति।
प्रा॒जाप॒त्यो वा अ॒श्वः सयो॑नित्वाय॑॥७॥

ओष॑धीना॒महि॑सायै। य॒ज्ञस्य॑ घोष॒दसी॑त्याह। यज॑मान
ए॒व र॒यिन्द॑धाति। प्रत्यु॑ष्ट॒ रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अरा॑तय॒ इत्या॑ह।
रक्ष॑साम॒पह॑त्यै। प्रेय॑मंगाद्विष॒णा ब॒र्हिर॑च्छेत्या॑ह। वि॒द्या
वै धि॑षणा॑। वि॒द्ययै॑वैन॒दच्छै॑ति। मनु॑ना कृ॒ता स्व॒धया॒
वि॒त॒ष्टेत्या॑ह। मा॒न॒वी हि प॒र्शुः स्व॒धाकृ॑ता॥८॥

त आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑दित्या॑ह। शु॒श्रु॒वाः सो॒ वै क॒वयः॑।
य॒ज्ञः पु॒रस्ता॑त्। मुख॑त ए॒व य॒ज्ञमा र॑भते। अथो॒ यदे॒तदु॒क्ता
यतः॑ कुत॑श्चा॒ हर॑ति। तत्प्रा॑च्या ए॒व दि॒शो भ॑वति। दे॒वेभ्यो॑
जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हि॒रा॒सद॑ इत्या॑ह। ब॒र्हिषः॑ स॒मृद्धौ॑। क॒र्मणो॑-
ऽन॑पराधाय। दे॒वानां॑ परिषू॒तम॑सीत्या॑ह॥९॥

यद्वा इ॒दं किं॑ च। तद्दे॒वानां॑ परिषू॒तम्। अथो॒ यथा॒ वस्य॑से
प्रति॑प्रोच्याहे॒दं क॑रिष्यामीति॑। ए॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युर्दे॒वेभ्यः॑

प्रतिप्रोच्यं ब॒र्हिर्दा॑ति। आ॒त्मनोऽहि॑सायै। याव॑तः
स्त॒म्बान्प॑रिदि॒शेत्। यत्तेषा॑मुच्छि॒ष्यात्। अति॑ तद्य॒ज्ञस्य॑
रेचयेत्। एक॑ स्त॒म्बं परि॑दि॒शेत्। तं सर्व॑न्दायात्॥१०॥

य॒ज्ञस्यान॑तिरेकाय। व॒र्षवृ॑द्धम॒सीत्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा
ओष॑धयः। देव॑ब॒र्हिरि॒त्याह॑। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑त्करोति। मा त्वा-
ऽन्व॑ङ्गा ति॒र्यगि॒त्याहा॑हि॒सायै॑। पर्व॑ ते राध्यास॒मित्या॑ह॒र्ध्वै॑।
आ॒च्छे॒त्ता ते॒ मा रि॑ष॒मित्या॑ह। नास्या॒त्मनो॑ मीयते। य ए॒वं
वेद॑॥११॥

देव॑ब॒र्हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॒त्याह॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्शा॒ वि व॒यं रु॑हेमेत्या॑ह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीत्या॑ह
प्रति॑ष्ठित्यै। अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॒ष्टीलु॑नोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
सुस॒म्भृता॑ त्वा॒ सम्भ॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्सम्भ॑रति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्त्राऽसी॒त्याह॑। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
ए॒वैन॑द्रा॒स्त्रां करो॑ति। इन्द्रा॑ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इन्द्रा॑णी वा
अग्रे॑ दे॒वता॑ना॒ सम॑न॒ह्यता॑ साऽऽध्नी॑त्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह॑यति।
प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑मप॑रावापाय। तस्मा॒त्स्वाव॑सन्तताः

प्रजा जायन्ते॥१३॥

पूषा ते ग्रन्थिं ग्रन्नात्त्वित्याह। पुष्टिमेव यजमाने दधाति।
स ते मास्थादित्याहाहिंसायै। पश्चात्प्राश्चमुपगूहति।
पश्चाद्वै प्राचीनं रेतो धीयते। पश्चादेवास्मै प्राचीनं रेतो
दधाति। इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छ इत्याह। इन्द्रियमेव
यजमाने दधाति। बृहस्पतेर्मूर्ध्ना हरामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिः॥१४॥

ब्रह्मणैवैनद्धरति। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै। देवङ्गममसी-
त्याह। देवानेवैनद्भमयति। अनधः सादयति। गर्भाणां धृत्या
अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव नि
दधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समंष्ट्यै॥१५॥

सयोनित्वायं स्वधाकृताऽसीत्याह दायद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः समंष्ट्यै॥—[२]

पूर्वेद्युरिध्माबृहिः करोति। यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसति।
प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अस्रं सेताम्। यज्ञो
वै प्रजापतिः। यत्सान्नाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे
उपदधात्यप्रस्रंसाय। शुन्धध्वन्दैव्याय कर्मणे देवयज्याया

इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्यति। मातरिश्वनो
घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै।
द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता।
यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह।
वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवावरुन्धे। द२हंस्व मा ह्वारित्याह
धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां
वा एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति।
शतधार२ सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय।
त्रिवृत्पलाशशाखायान्दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः।
त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रन्दर्भाः।
प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः।
तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्य२ ह्येतदहः। अन्नं वै चन्द्रमाः। अन्नं
प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादय२ सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स

इत्याह॑ प्रति॑ष्ठित्यै॑। ह॒विषोऽस्क॑न्दाय॑। न हि हु॒तः
स्वाहा॑कृ॒तः॑ स्क॒न्दति॑। दि॒वि नाको॑ नामा॒ग्निः। तस्य॑
वि॒प्रुषो॑ भा॒ग॒धेयम्॑। अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ नाका॒येत्या॑ह। नाक॑मे॒वाग्निं॑
भा॒ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति॥ २० ॥

प॒वित्र॑व॒त्यान॑यति। अ॒पाञ्चैवौष॑धीनां च॒ रसः॑ स॒सृज॑ति।
अथो॑ ओष॑धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। अ॒न्वार॑भ्य॒ वाचं॑
यच्छ॑ति। य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै॑। धा॒रय॑न्नास्ते। धा॒रय॑न्त इव॒ हि
दु॒हन्ति॑। का॒म॒धुक्ष॑ इत्या॒हातृ॑तीयस्यै। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
इ॒माने॒व लो॒कान् यज॑मानो दुहे॥ २१ ॥

अ॒मूमि॑ति॒ नाम॑ गृह्णाति। भ॒द्रमे॒वासा॑ङ्क॒र्मा विष्क॑रोति।
सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः॒ सा वि॒श्वक॑र्मेत्या॑ह।
इ॒यं वै वि॒श्वायुः॑। अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वव्य॑चाः। अ॒सौ
वि॒श्वक॑र्मा। इ॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कान् य॑थापूर्व॒न्दुहे॑। अथो॑
यथा॑ प्रदा॒त्रे पु॒ण्यमा॑शास्ते॑। ए॒वमे॒वैना॑ ए॒तदुप॑स्तौति।
तस्मा॑त्प्रादा॒दित्यु॒न्नीय॑ व॒न्दमा॑ना उप॒स्तुव॑न्तः प॒शून् दु॒ह॑न्ति॥ २२ ॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरि॑ति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते।

यथादेवतमेव प्रसौति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्त्यै।
 त्रिराह। त्रिषत्या हि देवाः। अवाचं यमोऽनन्वारभ्योत्तराः।
 अपरिमितमेवाव रुन्धे। न दारुपात्रेण दुह्यात्। अग्निवद्वै
 दारुपात्रम्। यद्दारुपात्रेण दुह्यात्॥२३॥

यातयाम्ना हविषा यजेत। अथो खल्वाहुः। पुरोडाशमुखानि
 वै हवींषि। नेत इतः पुरोडाशं हविषो यामोऽस्तीति।
 काममेव दारुपात्रेण दुह्यात्। शूद्र एव न दुह्यात्। असतो
 वा एष सम्भूतः। यच्छूद्रः। अहविरेव तदित्याहुः। यच्छूद्रो
 दोग्धीति॥२४॥

अग्निहोत्रमेव न दुह्याच्छूद्रः। तद्धि नोत्पुनन्ति। यदा खलु वै
 पवित्रमत्येति। अथ तद्धविरिति। सम्पृच्यध्वमृतावरीरित्याह।
 अपाञ्चैवौषधीनां च रसं सृजति। तस्मादपाञ्चौषधीनां
 च रसमुपजीवामः। मन्द्रा धनस्य सातय इत्याह। पुष्टिमेव
 यजमाने दधाति। सोमेन त्वातन्चमीन्द्राय दधीत्याह॥२५॥

सोममेवैनत्करोति। यो वै सोमं भक्षयित्वा। संवत्सरं
 सोमं न पिबति। पुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति। सोमः
 खलु वै सान्नाय्यम्। य एवं विद्वान्सान्नाय्यं पिबति।
 अपुनर्भक्ष्योऽस्य सामपीथो भवति। न मृन्मयेनापि दध्यात्।

यन्मृन्मयोनापिदध्यात्। पितृदेवत्यं स्यात्॥२६॥

अयस्पात्रेण वा दारुपात्रेण वाऽपि दधाति। तद्धि सदेवम्।
उदन्वद्भवति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपहत्यै। अदस्तमसि
विष्णवे त्वेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनददस्तं करोति।
विष्णो हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै। अनधः सादयति। गर्भाणां
धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव
निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै॥२७॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुग्धादोग्धीति दधीत्याह
स्यात्सादयति पञ्च च॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै। यज्ञस्य वै
सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य
विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते। यज्ञस्य
सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा
यज्ञस्येत्याहवनीयात्सन्तनोति। यजमानस्य प्रजायै पशूनां
सन्तत्यै। अपः प्रणयति। श्रद्धा वा आपः। श्रद्धामेवारभ्य
प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। यज्ञो वा आपः॥२८॥

य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्रण॑यति। व॒ज्रो वा
आपः॑। व॒ज्रमे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र॒हृत्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः
प्रण॑यति। आपो॒ वै र॑क्षो॒घ्नीः। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। अ॒पः प्रण॑यति।
आपो॒ वै दे॒वानां॑ प्रि॒यन्धाम॑। दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यन्धाम॑ प्र॒णीय॑
प्रच॑रति॥ २९॥

अ॒पः प्रण॑यति। आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑
प्रच॑रति। वे॒षाय॑ त्वेत्या॑ह। वे॒षाय॑ ह्ये॒नदा॑दत्ते। प्रत्यु॑ष्ट॒ रक्षः॑
प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॑तय॒ इत्या॑ह। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। धू॒रसी॑त्या॑ह। ए॒ष
वै धुर्यो॑ऽग्निः। तं यदनु॑पस्पृ॒श्याती॑यात्॥ ३०॥

अ॒ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च॒ प्रद॑हेत्। उ॒पस्पृ॑श्यात्यै॑ति। अ॒ध्व॒र्योश्च॒
यज॑मानस्य॒ चाप्र॑दाहाय। धूर्व॒ तं यो॑स्मान्धूर्व॑ति॒ तं धूर्व॑ यं व॒यं
धूर्वाम्॑ इत्या॑ह। द्वौ वाव॑ पुरु॒षौ। यश्चै॒व धूर्व॑ति। यश्चै॒नन्धूर्व॑ति।
तावु॑भौ शु॒चाऽर्प॑यति। त्वं दे॒वाना॑मसि॒ सस्त्रि॑तमं॒ पप्रि॑तमं॒
जुष्ट॑तमं॒ वह्नि॑तम॒न्देव॑हूतम॒मित्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्॥ ३१॥

अहु॑तमसि॒ हवि॑र्धान॒मित्या॒हाना॑त्यै। दृ॒ह॒स्व॒ मा ह्व॑रित्या॑ह
धृत्यै॑। मि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॑षा प्रेक्ष॒ इत्या॑ह मि॒त्रत्वा॑य। मा भे॒र्मा
संवि॑क्था॒ मा त्वा॑ हि॒सिष॑मित्या॒हाहि॑सायै। यद्वै किं च॒

वातो॒ नाभि॒ वाति॑। तत्सर्वं॑ वरुणदेव॒त्यम्॑। उ॒रु वाता॒येत्या॑ह।
अवा॑रुणमे॒वैन॑त्करोति। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॒मित्या॑ह॥ ३२॥

अ॒श्विनो॒ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
यत्यै॑। अ॒ग्रये॒ जुष्टं॑ निर्व॒पामीत्या॑ह। अ॒ग्रयं॑ ए॒वैनां॑ जुष्टं
निर्व॑पति। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मात्यै॑।
तू॒ष्णीं च॑तुर्थम्। अप॑रि॒मितमे॒वावरु॑न्धे। स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॒ः
हवी॑ःषि॒ निर्व॑पति॥ ३३॥

इ॒दं दे॒वाना॑मि॒दमु॑ नः सु॒हेत्या॑ह व्यावृ॒त्यै। स्फा॒त्यै त्वा॒
नारा॑त्या॒ इत्या॑ह गु॒त्यै। तम॑सीव॒ वा ए॒षोऽन्तश्च॑रति।
यः प॑री॒णहि॑। सुव॑र॒भि वि॒ ख्ये॑षं वैश्वान॒रओति॑रित्या॑ह।
सुव॑रे॒वाभि॒ वि प॑श्यति वैश्वान॒रओतिः॑। द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑
गृही॒त उद॑वेपेताम्। दृ॒ःह॑न्ता॒न्दुर्या॑ द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह।
गृहा॑णां द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑। उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हीत्या॑ह गत्यै॑।
अदि॑त्यास्त्वो॒पस्थे॑ सादया॒मीत्या॑ह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
ए॒वैन॑दु॒पस्थे॑ सादयति। अ॒ग्ने ह॒व्यः र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒त्यै॥ ३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्बाहुभ्यामित्याह हवीःषि निर्वपति गत्यै चत्वारि

च॥ _____ [४]

इन्द्रो वृत्रमहन्। सोऽपः। अभ्यग्मियत्। तासां यन्मेध्यं
यज्ञियं सदैवमासीत्। तदपोदक्रामत्। ते दुर्भा अभवन्।
यद्भैरुप उत्पुनाति। या एव मेध्या यज्ञियाः सदैवा आपः।
ताभिरेवैना उत्पुनाति। द्वाभ्यामुत्पुनाति॥३५॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। देवो वः सवितोत्पुनात्वित्याह।
सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति। अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह।
असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम्। तेनैवैना उत्पुनाति।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह। प्राणा वा आपः। प्राणा
वसवः। प्राणा रश्मयः॥३६॥

प्राणैरेव प्राणान्त्सं पृणक्ति। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं
मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो
गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव
इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं
नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रे
यज्ञपतिम्॥३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यं

इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे।
संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनापः
प्रोक्षिताः। अग्नये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह।
यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥३८॥

अथो रक्षसामपंहत्यै। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। त्रिः प्रोक्षति।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अवधूतं रक्षोऽवधूता
आरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह।
इयं वा अदितिः॥३९॥

अस्या एवैनत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनं ग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते।
तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो
रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरध्यवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं
प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवणमेवैनंत्करोति।
प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वाय। अग्नेस्तनूरसी-

त्याह। अग्नेर्वा एषा तनूः। यदोषधयः। वाचो विसर्जनमित्याह।
यदा हि प्रजा ओषधीनामश्नन्ति। अथ वाचं विसृजन्ते।
देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह॥४१॥

देवताभिरेवैनत्समर्धयति। अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह।
ग्रावाणमेवैनत्करोति। स इदं देवेभ्यो हव्यं सुशमिं
शमिष्वेत्याह शान्त्यै। हविष्कृदेहीत्याह। य एव देवानां
हविष्कृतः। तान् ह्वयति। त्रिह्वयति। त्रिषत्या हि देवाः।
इषमावदोर्जमावदेत्याह॥४२॥

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। द्युमद्वदत वयं संङ्घातं
जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। मनोः श्रद्धादेवस्य यजमानस्या-
सुरघ्नी वाक्। यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत्। तेऽसुरा यावन्तो
यज्ञायुधानामुद्वदतामुपशृण्वन्। ते पराभवन्। तस्मात्स्वानां
मध्येऽवसायं यजेत। यावन्तोऽस्य भ्रातृव्या यज्ञायुधानां-
मुद्वदतामुपशृण्वन्ति। ते परा भवन्ति। उच्चैः समाहन्त वा
आह विजित्यै॥४३॥

वृद्ध एषामिन्द्रियं वीर्यम्। श्रेष्ठ एषां भवति। वरुषवृद्धमसि
प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्त्वित्याह। वरुषवृद्धा वा ओषधयः।

व॒रुष॑वृद्धा इ॒षीकाः॑ समृ॑द्धौ। य॒ज्ञः रक्षा॑स्यनु प्रावि॑शन्।
तान्य॒स्ना प॒शुभ्यो॑ नि॒रवा॑दयन्त। तुषै॒रोष॑धीभ्यः। परा॑पूतः
रक्षः॑ परा॑पूता अरा॑तय इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै॥४४॥

रक्ष॑सां भा॒गोऽसी॑त्याह। तुषै॒रेव रक्षा॑सि नि॒रव॑दयते। अप
उप॑स्पृशति मे॒ध्यत्वाय॑। वा॒युर्वो वि॒विन॑क्तित्या॑ह। प॒वित्रं॑ वै
वा॒युः। पु॒नात्ये॒वैनान्। अ॒न्तरि॑क्षादि॒व वा ए॒ते प्रस्क॑न्दन्ति।
ये शू॒र्पात्। दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॒र॑ण्यपा॒णिः प्र॒तिगृ॑ह्णात्वित्या॑ह
प्र॒ति॑ष्ठित्यै। ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय। त्रिष्फ॒लीकर्त्त॒वा आ॑ह।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्यत्वाय॑॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पु॑नाति र॒श्मयो॑ नय॒न्त्यग्रै॑ य॒ज्ञप॑ति य॒ज्ञोऽदि॑तिरस्क॑न्दाय गृह्णा॒मीत्या॑ह व॒देत्या॑ह विजि॑त्या
अप॑हत्या अस्क॑न्दाय त्रीणि॑ च॥ [५]

अव॑धूतः रक्षोऽव॑धूता अरा॑तय इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै।
अदि॑त्यास्त्वग॒सीत्या॑ह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या ए॒वैन॑त्त्वचं
करोति। प्र॒ति त्वा पृ॒थि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह प्र॒ति॑ष्ठित्यै।
पु॒रस्ता॑त्प्रती॒चीन॑ग्रीवमुत्त॑रलो॒मोप॑स्तृणाति मे॒ध्यत्वाय॑।
तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॒ञ्चः प॒शवो॑ मे॒धमु॑प॒तिष्ठ॑न्ते। तस्मा॑त्प्र॒जा
मृ॒गं ग्रा॑हु॒काः। य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि।
 यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी
 सुहास्ताम्। ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येताः शम्यामात्रमेकमहः।
 दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः
 स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्धृत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह।
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अधिवपामीत्याह।
 यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह।
 एतस्य यजुषो वीर्येण॥४८॥

यावदेका देवता कामयते यावदेका। तावदाहुतिः प्रथते। न हि
 तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावञ्जुहोति। प्राणाय त्वाऽपानाय
 त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति। दीर्घामनु प्रसितिमायुषे
 धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। अन्तरिक्षादिव वा एतानि
 प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः
 प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती

पि०षा०णूनि कुरुतादित्याह मेध्यत्वाय॥४९॥

निलायत विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै। अपाग्नेऽग्निमामादं जहि
निष्क्रव्यादं सेधा देवयजं वहेत्याह। य एवामात्क्रव्यात्।
तमपहृत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति। निर्दग्धं
रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह। रक्षांस्येव निर्दहति।
अग्निवत्युपदधाति। अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते। अङ्गारमधि
वर्तयति॥५०॥

अन्तरिक्ष एव ज्योतिर्धत्ते। आदित्यमेवामुष्मिल्लोके
ज्योतिर्धत्ते। ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति। य एवं
वेदं ध्रुवमसि पृथिवीं दृष्ट्वेत्याह। पृथिवीमेवैतेन दृष्ट्वेति।
धूर्त्रमस्यन्तरिक्षं दृष्ट्वेत्याह। अन्तरिक्षमेवैतेन दृष्ट्वेति।
धरुणमसि दिवं दृष्ट्वेत्याह। दिवमेवैतेन दृष्ट्वेति॥५१॥

धर्मासि दिशो दृष्ट्वेत्याह। दिश एवैतेन दृष्ट्वेति।
इमानेवैतैर्लोकान्दृष्ट्वेत्याह। दृष्ट्वेहन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया
पशुभिः। य एवं वेदं त्रीण्यग्रे कपालान्युपदधाति। त्रय इमे
लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एकमग्रे कपालमुप दधाति।

एकं वा अग्रै कपालं पुरुषस्य सम्भवति॥५२॥

अथ द्वे। अथ त्रीणि। अथ चत्वारि। अथाष्टौ।
तस्मादष्टाकपालं पुरुषस्य शिरः। यदेवं कपालान्युपदधाति।
यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञमेव प्रजापतिः सङ्स्करोति।
आत्मानमेव तत्सङ्स्करोति। तं सङ्स्कृतमात्मानम्॥५३॥

अमुष्मिँल्लोकेऽनु परैति। यदष्टावुपदधाति। गायत्रिया
तत्सम्मितम्। यन्नवं। त्रिवृता तत्। यद्दशं। विराजा तत्।
यदेकादशं। त्रिष्टुभा तत्। यद्द्वादशं॥५४॥

जगत्या तत्। छन्दः सम्मितानि स उपदधत्कपालानि।
इमाँल्लोकाननुपूर्वं दिशो विधृत्यै दृंहति। अथायुः
प्राणान्प्रजां पशून् यजमाने दधाति। सजातानस्मा
अभितो बहुलान्करोति। चितः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
भृगूणामङ्गिरसान्तपंसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि
तपंसा तपति। तानि ततः सङ्स्थिते। यानि घर्मे
कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयर्चा वि मुञ्चति।
चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवमेवैतेन दृंहति सम्भवति तं सङ्स्कृतमात्मानं द्वादश सङ्स्थिते त्रीणि

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह प्रसू॒त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मि॒-
त्या॑ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्। पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह यत्यै॑। सं व॑पा॒मीत्या॑ह। यथा॒देव॑तमे॒वैनानि॑
सं॒व॑पति। समा॒पो अ॒द्भिर॑ग्मत॒ समोष॑धयो रसे॒नेत्या॑ह। आपो॒
वा ओष॑धीर्जि॒न्वन्ति। ओष॑धयोऽपो जि॒न्वन्ति। अ॒न्या वा
ए॒तासा॑म॒न्या जि॑न्वन्ति॥५६॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। स॒ रे॒वती॒र्जग॑तीभि॒र्मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः
सृ॒ज्यध्व॑मित्या॑ह। आपो॒ वै रे॒वतीः॑। प॒शवो॑ जग॑तीः।
ओष॑धयो॒ मधु॑मतीः। आप॒ ओष॑धीः प॒शून्। ताने॒वास्मा॑
एक॑धा स॒सृ॒ज्य। मधु॑मतः करोति। अ॒द्भ्यः परि॒ प्रजा॑ताः
स्थ॒ सम॑द्भिः पृ॒च्यध्व॑मिति॒ पर्या॑प्तावयति। यथा॒ सुवृ॑ष्ट
इ॒माम॑नु॒विसृ॑त्य॥५७॥

आप॒ ओष॑धीर्म॒हय॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। जन॑यत्यै
त्वा॒ संयो॑मीत्या॑ह। प्र॒जा ए॒वैतेन॑ दा॒धार। अ॒ग्नये॑
त्वाऽग्नी॑षोमा॒भ्या॑मित्या॑ह व्यावृ॒त्यै। म॒खस्य॑ शिरो॒-
ऽसी॑त्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः। यत्पु॑रो॒डाशः॑।
तस्मा॑दे॒वमा॑ह॥५८॥

घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रित्या॑ह। वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधाति।

उ॒रु प्र॑थस्वो॒रु ते॑ य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मित्या॑ह। यज॑मानमे॒व
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ प्रथयति। त्वचं॑ गृह्णी॒ष्वेत्या॑ह। सर्व॑मे॒वैन॑
सत॑नुं करोति। अथा॒प आ॒नीय॑ परि॒मार्ष्टि॑। मा॒स ए॒व
तत्त्वचं॑ दधाति। तस्मा॑त्त्व॒चा मा॒सं छु॑न्नम्। घ॒र्मो वा
ए॒षोऽशान्तः॑ ॥ ५९ ॥

अ॒र्धमा॑से॒र्धमा॑से प्रवृ॑ज्यते। यत्पु॑रोडाशः। स ई॒श्वरो
यज॑मान॑ शु॒चा प्र॒दहः॑। पर्य॑ग्नि करोति। प॒शुमे॒वैन॑मकः।
शान्त्या॑ अप्र॑दाहाय। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति। त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः।
अथो॑ रक्ष॑सामप॑हत्यै। अ॒न्तरि॑त॒स्रक्षो॑ऽन्तरि॑ता अरा॑तय॒
इत्या॑ह ॥ ६० ॥

रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै। पु॒रोडा॑शं वा अधि॑श्रित॒स्रक्षो॑ऽस्य-
जिघा॑सन्। दि॒वि ना॒को ना॒माग्नी र॑क्षो॒हा। स
ए॒वास्मा॑द्रक्षो॒स्यपा॑हन्। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्र॑पय॒त्वित्या॑ह।
स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑स्र श्रपयति। व॒र्षि॑ष्ठे अधि॑ नाक॒
इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै। अ॒ग्निस्ते॑ त॒नुवं मा॑ऽति॒धागि॑त्या॒हा-
ऽन॑तिदाहाय। अ॒ग्ने ह॒व्यस्र॑ र॒क्षस्वे॑त्या॒ह गु॒प्त्यै॑ ॥ ६१ ॥

अवि॑दहन्तः श्रपय॑तेति॒ वाचं॑ विसृ॑जते। य॒ज्ञमे॒व

हवींष्यभिव्याहृत्य प्रतनुते। पुरोरुचमविंदाहाय श्रुत्यै
 करोति। मस्तिष्को वै पुरोडाशः। तं यन्नाभिं वासयेत्।
 आविर्मस्तिष्कः स्यात्। अभिवांसयति। तस्माद्गुहा
 मस्तिष्कः। भस्मनाऽभिवांसयति। तस्मान्मांसेनास्थिं
 छुन्नम्॥६२॥

वेदेनाभिवांसयति। तस्मात्केशैः शिरश्छुन्नम्। अखलतिभावुको
 भवति। य एवं वेद। पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः। स
 नायजुष्कमभिवास्यः। वृथैव स्यात्। ईश्वरा यजमानस्य
 पशवः प्रमेतोः। सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह। प्राणा वै
 ब्रह्म॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्सम्पृणक्ति। न प्रमायुका
 भवन्ति। यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्।
 यदेवमभिघारयति। यजमानमेव प्रजयां पशुभिः समर्धयति।
 देवा वै हविर्भृत्वाऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं म्रक्ष्यामह इति।
 सोऽग्निरब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि।
 यस्मिन्म्रक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः सन्न्यदधत।
 तस्मादाहुः। अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणापः।

अभ्य॑पातयत्। तत॑ एक॒तोऽजायत। स द्वितीय॑मभ्य॑पातयत्॥६५॥
 ततो॑ द्वि॒तोऽजायत। स तृतीय॑मभ्य॑पातयत्। तत॑स्त्रि॒तो-
 ऽजायत। यद॒द्भ्योऽजायन्त। तदा॒प्याना॑माप्य॒त्वम्।
 यदा॒त्मभ्योऽजायन्त। तदा॒त्म्याना॑मात्म्य॒त्वम्। ते दे॒वा
 आप्ये॑ष्वमृजत। आप्या अमृजत् सूर्या॑भ्युदिते। सूर्या॑भ्युदि॒तः
 सूर्या॑भिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्या॑भिनिमृक्तः कुन॒खिनि॑। कुन॒खी श्या॒वद॑ति।
 श्या॒वद॑न्नग्रदिधि॒षौ। अ॒ग्रदिधि॑षुः परि॒वित्ते। परि॒वित्तो
 वी॒र॒हणि॑। वी॒र॒हा ब्र॑ह्म॒हणि॑। तद्ब्र॑ह्म॒हणं॑ नात्य॑च्यवत।
 अ॒न्तर्वे॑दि नि॒नय॑त्यवरु॒द्धौ। उल्मु॑केना॒भि गृ॑ह्णाति श्रु॒तत्वाय॑।
 श्रु॒तका॑मा इव॒ हि दे॒वाः॥६७॥

अ॒न्या जि॑न्वन्त्यनु वि॒सृत्यै॒वमा॒हाशा॑न्त आहु॒ गुप्त्यै॑ छु॒न्नं ब्र॑ह्मा॒ब्रवी॑द्वितीय॑मभ्य॑पातयत्सूर्या॑भिनिमृक्ते
 दे॒वाः॥

[८]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॑ स्प्यमाद॑त्ते प्रसू॑त्यै।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
 आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑। आद॑द॒ इन्द्र॑स्य
 बा॒हुर॑सि॒ दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।

स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॑तन्महि॒मानं॑
 व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा इत्या॑ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥
 तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै॑ ना॒मांसुर॑ आसीत्। सोऽ॒बिभे॑त्।
 य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्यन्तीति॑। स पृ॑थि॒वीम॒भ्यव॑मीत्।
 सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒
 लोहि॑तं पृथि॒वीमनु॑ व्य॒धावत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृथि॑वि
 दे॒वय॑जनीत्या॑ह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैनां॑ दे॒वय॑जनीं करोति। ओष॑ध्यास्ते मूलं॒ मा
 हि॑सिष॒मित्या॑ह। ओष॑धीना॒महि॑सायै। व्र॒जं ग॑च्छ
 गो॒स्थान॑मित्या॑ह। छ॒न्दांसि॑ वै व्र॒जो गो॒स्थानः॑।
 छ॒न्दांस्ये॒वास्मै॑ व्र॒जं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
 द्यौरि॑त्या॑ह। वृष्टि॑र्वै द्यौः। वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व
 स॒वितः॑ पर॒मस्यां॑ परा॒वती॑त्या॑ह॥७०॥

द्वौ वा॒व पुरु॑षौ। यं चै॒व द्वेष्टि॑। यश्चै॒नं द्वेष्टि॑। तावु॒भौ ब॑ध्नाति
 पर॒मस्यां॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशैः॑। योऽ॒स्मान्द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं
 द्विष्म॑स्तमतो॒ मा मौ॑गित्या॒हानि॑म्रुत्तये। अ॒रुरु॑र्वै ना॒मांसुर॑
 आसीत्। स पृ॑थि॒व्यामुप॑मु॒त्सोऽश॑यत्। तं दे॒वा अप॑ह॒तोऽरु॑रुः

पृथिव्या इति पृथिव्या अपाङ्गन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः।
अपहतोऽरुरुः पृथिव्या इति यदाह॥ ७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तैऽमन्यन्त। दिवं वा
अयमितः पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवः
पर्यबाधन्त। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति
यदाह। भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते। स्तम्बयजुर्हरति।
पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति। द्वितीयः हरति॥ ७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयः हरति। दिव
एवैनमपहन्ति। तूष्णीं चतुर्थः हरति। अपरिमितादेवैनमपहन्ति।
असुराणां वा इयमग्र आसीत्। यावदासीनः परापश्यति।
तावद्देवानाम्। ते देवा अब्रुवन्। अस्त्वेव नो-
ऽस्यामपीति॥ ७३॥

क्यन्नो दास्यथेति। यावत्स्वयं परिगृहीथेति। ते
वसवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्।
आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः। तैऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्। वसुभिर्दक्षिणा।
रुद्रेः प्रत्यञ्चः। आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैवं विदुषो वेदिं
परिगृह्णन्ति॥ ७४॥

भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति। दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
स॒व इत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै। कर्म॑ कृ॒ण्वन्ति वे॒धस॒ इत्या॑ह। इ॒षि॒तः
हि कर्म॑ क्रि॒यते॑। पृथि॒व्यै मे॒ध्यं चा॒मे॒ध्यं च॒ व्यु॑द॒क्राम॑ताम्।
प्रा॒चीन॑मुदी॒चीनं॑ मे॒ध्यम्। प्र॒ती॒चीनं॑ दक्षि॒णाऽमे॒ध्यम्।
प्रा॒ची॒मुदी॒चीं प्र॑व॒णां करो॑ति। मे॒ध्या॒मे॒वैना॑ दे॒वय॑ज॒नीं
करो॑ति॥ ७५॥

प्राञ्चौ॑ वेद्यः॑ सावु॒न्नय॑ति। आ॒ह॒व॒नीय॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै। प्र॒ती॒ची
श्रो॒णी। गार्ह॑पत्यस्य॒ परि॑गृहीत्यै। अथो॑ मिथु॒न॒त्वाय॑। उद्ध॑न्ति।
यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यम्। तदप॑हन्ति। उद्ध॑न्ति। तस्मा॒दोष॑ध॒यः
परा॑भवन्ति॥ ७६॥

मूलं॑ छि॒न॒त्ति। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मूलं॑ छि॒न॒त्ति। मूलं॑ वा
अ॒ति॒तिष्ठ॑द्रक्षाः॒स्य नू॑त्पि॒पते॑। यद्ध॑स्तेन छि॒न्ध्यात्। कु॒न॒खिनीः॑
प्र॒जाः स्युः॑। स्ये॒न छि॒न॒त्ति। वज्रो॑ वै स्प्यः॑। वज्रे॑णै॒व
य॒ज्ञाद्रक्षाः॒स्य प॑हन्ति। पि॒तृदे॒वत्या॑ऽति॒खा॒ता। इय॑तीं
ख॒न॒ति॥ ७७॥

प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॒मुखे॑न॒ सम्मि॑ताम्। वेदि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त।
तां च॑तुरङ्गु॒लेऽन्व॑विन्दन्। तस्मा॑च्चतुरङ्गु॒लं खे॑या॑। च॒तुर॒ङ्गुलं॑

खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै
खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं
करोति। देवयजनस्यैव रूपमंकः॥७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं
पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्या एतावत एव
भ्रातृव्यं निर्भज्य। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि
स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वीं
चासीत्याह। उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य
विसृपो विरष्णिन्नित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं
जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या
अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
इध्मावर्हिरुपसादय। सुवं च सुचश्च सम्मृद्धि। पत्नी९

सन्नह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
आपो वै रक्षोघ्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्प्यस्य वर्त्मन्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै।
उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आपं
आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्वह्नीरासाद्याः।
स्प्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याहाहं द्वितीयं हस्तीतिं परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति
खनत्यकरेतत्कृत्वा रक्षोघ्नीरर्पयति॥ [९]

वज्रो वै स्प्यः। यदन्वश्च धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यश्च धारयति। वज्रो वै स्प्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचश्च प्रतीचश्च।
स्प्येनोदीचश्चाधराचश्च। स्प्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्यै। उत्करेऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्ताववं नेनित्ते। आत्मानमेव
पवयते। स्प्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वायै। अथो पाप्मनं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।
यज्ञस्य मिथुनत्वायै। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य

कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिध्मं
प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रुयाद्बर्हिषां
प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेध्मं
प्रतिपादयति। सम्प्रत्यैव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति।
दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः।
प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो
मेधमुपनीय। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रतितिष्ठति
प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्चति सादयेदिध्मः पञ्च च॥—————[१०]

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपृशुं यो वै पूर्वैद्युः कर्मणे वामिन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽपोऽवधूतं
धृष्टिर्देवस्येत्याह सं वंपामि देवस्य स्यमा दंदे वज्रो वै स्यो दश॥१०॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यान्तिरेकाय पवित्रवत्यध्वर्युं चाधिषवणमस्यन्तरिक्ष एव रक्षंसामन्तरहित्यै
द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं पञ्चाशीतिः॥८५॥

तृतीयस्यां यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके

द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। सुचः
सम्मूर्ष्टि। सुवमग्रे। पुमांसमेवाभ्यः सङ्श्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहूम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥

अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः सुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाँल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः
कृताः समेधन्ते। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः।
य एवं वेद। यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति।
अग्रतः सम्मृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां ग्रा हि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः सम्मृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्सम्मृज्यात्।
मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥
प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्ज

ए॒वान्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ। अ॒धस्ता॑त्प्र॒तीची॑म्। द॒ण्डमु॑त्त॒मतः॑।
मू॒लेन॑ मू॒लं प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑। तस्मा॑द॒रत्नौ॑ प्रा॒ञ्च्युपरि॑ष्टा॒ल्लोमा॑नि।
प्र॒त्यञ्च्य॑धस्ता॑त्॥ ४॥

सु॒ग॒ध्यैषा॑। प्रा॒णो वै सु॒वः। जु॒हूर्दक्षि॑णो॒ हस्तः॑। उ॒प॒भृत्स॒व्यः।
आ॒त्मा ध्रु॒वा। अन्न॑ꣳ स॒म्मार्ज॑नानि। मु॒खतो॑ वै प्रा॒णोऽपा॑नो
भू॒त्वा। आ॒त्मान॑मन्नं प्र॒विश्य॑। बा॒ह्यत॑स्त॒नुवः॑ शु॒भय॑ति।
तस्मा॑त्सु॒वमे॒वाग्रे॑ स॒म्मा॑र्ष्टि। मु॒खतो॑ हि प्रा॒णोऽपा॑नो
भू॒त्वा। आ॒त्मान॑मन्नमा॒विश॑ति। तौ प्रा॑णापा॒नौ। अ॒व्य॑र्धुकः
प्रा॒णापा॒नाभ्यां॑ भव॑ति। य ए॒वं वेद॑॥ ५॥

जुहूर्मृज्याद्भवतीति प्रत्यञ्च्यधस्तान्माष्टि पञ्च च॥ [१]

दि॒वः शिल्प॑म॒वत॑तम्। पृ॒थि॒व्याः क॒कुभि॑ श्रि॒तम्।
तेन॑ व॒यः स॒हस्र॑वल्शेन। स॒पत्नं॑ नाशयामसि
स्वा॒हेति॑ सु॒ख्स॒म्मार्ज॑नान्य॒ग्नौ प्र॑ ह॒रति॑। आपो॑ वै
द॒र्भाः। रू॒पमे॒वैषा॑मे॒तन्महि॑मानं व्याच॑ष्टे। अ॒नुष्टु॑भ॒र्चा।
आ॒नुष्टु॑भः प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॑त्यो वे॒दः। वे॒दस्या॑ग्रः
सु॒ख्स॒म्मार्ज॑नानि॥ ६॥

स्वेनैवैनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो

ऋग्वाव योषां॑। द॒र्भो वृषां॑। तन्मि॑थुनम्। मि॒थुनमे॒वास्य॑
तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय। प्रजा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः।
तान्येके॑ वृ॒थैवापा॑स्यन्ति। तत्तथा॑ न का॒र्यम्। आर॑ब्धस्य
य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णः सवि॑दोहः॥७॥

यद्ये॑नानि प॒शवो॑ऽभि तिष्ठे॑युः। न तत्प॒शुभ्यः॑ कम्।
अ॒द्धिर्मा॑र्जयित्वात्क॒रे न्य॑स्येत्। यद्वै य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णो-
ऽन्यत्राहु॑तीभ्यः स॒न्तिष्ठ॑ते। उ॒त्क॒रो वाव॑ तस्य॑ प्रति॒ष्ठा। ए॒तां
हि तस्मै॑ प्रति॒ष्ठां दे॒वाः स॒मभ॑रन्। यद॒द्धिर्मा॑र्जय॑ति। तेन॑
शा॒न्तम्। यदु॑त्क॒रे न्य॑स्यति॑। प्र॒ति॒ष्ठामे॒वैनानि॑ तद्व॑मयति॥८॥
प्रति॑तिष्ठति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः। अथो॑ स्त॒म्बस्य॑ वा
ए॒तद्रूप॑म्। यत्स्रु॑ख्स॒म्मार्ज॑नानि। स्त॒म्बशो॑ वा ओष॑धयः।
तासां॑ जरत्क॒क्षे प॒शवो॑ न र॑मन्ते। अप्रि॑यो ह्ये॒षां जरत्क॑क्षः।
याव॑दप्रि॒यो ह॒ वै ज॑रत्क॒क्षः प॑शूनाम्। ताव॑दप्रि॒यः प॑शूनां
भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒न्यत्रा॑ग्नेर्दध॑ति। न॒वदा॒व्यासु॑ वा ओष॑धीषु
प॒शवो॑ रमन्ते॥९॥

न॒वदा॒वो ह्ये॒षां प्रि॒यः। याव॑त्प्रि॒यो ह॒ वै न॑वदा॒वः प॑शूनाम्।
ताव॑त्प्रि॒यः प॑शूनां भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒ग्नौ प्र॒हर॑न्ति।

तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत्। यत्रस्मिन्सम्मृज्यात्। पशूनां
धृत्यै। यो भूतानामधिपतिः। रुद्रस्तन्तिचरो वृषा। पशून्स्माकं
मा हिंसीः। एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसम्मार्जन्यग्नौ
प्रहरति। एषा वा एतेषां योनिः। एषा प्रतिष्ठा। स्वामेवैनानि
योनिम्। स्वां प्रतिष्ठां गमयति। प्रतितिष्ठति प्रजयां
पशुभिर्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुख्सम्मार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीः पद च॥—[२]

अयंज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्।
पत्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती
सन्नह्येत। प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते।
आसीना ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशादक्षिणत उदीच्यन्वास्ते। आत्मनो
गोपीथाय। आशासाना सौमनसमित्याह। मेध्यामेवैनाङ्गेवलीं
कृत्वा। आशिषा समर्धयति। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये
सुकृताय कमित्याह। एतद्वै पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न।

योऽक्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योऽक्रेण। यद्योऽक्रमं। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य क्लृप्त्यै। युक्तङ्क्रियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिं ग्रन्थाति। आशिषं एवास्यां
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजया
पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नी। यज्ञस्य
धृत्या अशिथिलम्भावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं
सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता
इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। तस्य तेऽक्षीयमाणस्य
निर्वपामि देवयज्याया इत्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते॥१५॥

करोति व्रतोपनयनं क्षेमो यजमानः शास्ते॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्।
ततः प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति।
तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम् हि। आज्येन प्रचरन्ति।

य॒ज्ञो वा आ॒ज्यम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं प्रच॑रन्त्यया॒तयाम॑त्वाय।
प॒त्यवै॑क्षते॥१६॥

मि॒थुन॒त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। यद्वै प॒त्नी य॒ज्ञस्य॑ क॒रोति॑। मि॒थुनं
तत्। अथो॒ पत्नि॑या ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै।
अ॒मे॒ध्यं वा ए॒तत्क॑रोति। य॒त्प॒त्यवे॑क्ष॒न्ते। गा॒र्हप॒त्येऽधि॑
श्रय॑ति मे॒ध्यत्वा॑य। आ॒ह॒व॒नीय॑म॒भ्युद्व॑वति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्तत्यै॑।
तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ऽनु प्रे॒हीत्या॑ह॥१७॥

तेजो॑ वा अ॒ग्निः। तेज॒ आ॒ज्यम्। तेज॑सै॒व तेजः॑
सम॑र्धयति। अ॒ग्निस्ते॒ तेजो॑ मा वि॒नैदि॒त्याहा॑हि॒सायै॑।
स्य॑स्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्तत्यै॑। अ॒ग्नेर्जि॒ह्वाऽसि॑
सु॒भूर्दे॒वाना॑मि॒त्याह॑। य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। धा॒म्रेधा॑म्रे दे॒वेभ्यो॑
यजु॑षेयजु॒षे भ॒वेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥१८॥

तद्वा अतः॑ प॒वित्रा॑भ्यामे॒वोत्पु॑नाति। यज॑मानो वा आ॒ज्यम्।
प्रा॒णापा॑नौ प॒वित्रे॑। यज॑मान ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति।
पुन॑रा॒हारम्। ए॒वमि॑व हि प्रा॒णापा॑नौ स॒ञ्चर॑तः। शु॒क्रम॑सि॒
ज्योति॑रसि॒ तेजो॑ऽसीत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॒ व्याच॑ष्टे।
त्रि॒र्यजु॑षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः॥१९॥

ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑ । त्रिः । त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑ । अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑ ।
 अथाज्य॑वतीभ्याम॒पः । रूप॑मे॒वासा॑मे॒तद्वर्णं॑ दधाति । अपि॒
 वा उ॒ताहुः॑ । यथा॑ ह॒ वै योषा॑ सुवर्णं॒ ५ हिरण्यं॑ पेश॒लं
 बिभ्र॑ती रूपाण्यास्ते । ए॒वमे॒ता ए॒तर॑हीति । आपो॒ वै सर्वा॑
 दे॒वताः॑ ॥ २० ॥

ए॒षा हि वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ त॒नूः । यदाज्य॑म् । तत्रो॒भयो॑र्मीमा॒ ५ सा ।
 जा॒मि स्यात् । यद्यजु॑षाऽऽज्यं॒ यजु॑षा॒ऽप उ॑त्पुनी॒यात् ।
 छन्द॑सा॒ऽप उ॑त्पुना॒त्यजा॑मित्वाय । अथो॑ मिथुन॒त्वाय॑ ।
 सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑ । स॒वि॒तृप्र॑सूतं मे॒ कर्मा॑स॒दिति॑ । स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑
 कर्म॑ भवति । प॒च्छो गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्वमृद्ध॒त्वाय॑ । अ॒द्भिरे॒वौष॑धीः
 सं न॑यति । ओष॑धीभिः प॒शून् । प॒शुभि॑र्यज॑मानम् । शुक्रं
 त्वा॑ शु॒क्रायां॑ ज्योति॑स्त्वा॒ ज्योति॑ष्य॒र्चिस्त्वा॒ऽर्चि॑षीत्या॒ह
 सर्व॑त्वाय । पर्या॑त्या॒ अन॑न्तरायाय ॥ २१ ॥

ईक्षत आहु शास्ते लोका देवता भवति षट् च ॥ ————— [४]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन् । स ए॒तमिन्द्र॑ आज्य॑स्यावका॒शम॑पश्यत
 तेना॒वैक्ष॑त । ततो॑ दे॒वा अभ॑वन् । परा॑ऽसुराः । य
 ए॒वं वि॒द्वानाज्य॑म॒वेक्ष॑ते । भव॑त्या॒त्मना॑ । परा॑ऽस्य॒

भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि
हवींष्यभिघारयति॥२२॥

अथ केनाज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चक्षुर्वै सत्यम्।
सत्येनैवैनदभि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
यश्चक्षुषाऽऽज्यमवेक्षते। निमील्यावेक्षेत। दाधारात्मश्चक्षुः।
अभ्याज्यङ्घारयति। आज्यं गृह्णाति॥२३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुहां
गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशूनेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृति।
अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति।
चतुर्ध्रुवायाम्॥२४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुहां
गृह्णन्भूयो गृह्णीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कनीयः। यजमानायैव
भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुहां गृह्णाति।
तस्माच्चतुष्पदी॥२५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशंफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तत्संस्करोति। सास्मै स संस्कृतेषु मूर्जन्दुहे।

यञ्जुहां गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृतिं। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्
सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्धुवायामाज्यम्॥२६॥

अभिघारयति गृह्णाति धुवायाञ्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च॥—————[५]

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं
व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञन्नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव
यज्ञन्नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं
यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र
आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं
व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह॥२७॥

तेनापः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं
कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा
स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुष्टं करोति। अथो अग्नेरेव
मेधमवं रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै
बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुगन्धस्त्वा
स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः स्रुचः। यजमानमेव
प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति

ब॒र्हि॒रा॒साद्य॑ प्रोक्ष॑ति। ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति। अथ॒ ततः॑
स॒ह स्रु॒चा पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॒श्च ग्र॒न्थिं प्रत्यु॑क्षति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
यथा॒ सू॒त्यै का॒ल आपः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति॥२९॥

ता॒दृगे॒व तत्। स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॑ह। स्व॒धाका॒रो हि
पि॒तृणा॑म्। ऊ॒र्ध्व ब॒र्हिष॑द्भ्य इति॒ दक्षि॑णायै श्रो॒णेरोत्त॑रस्यै
निन॑यति सन्त॑त्यै। मा॒सा वै पि॒तरौ॑ ब॒र्हिष॑दः। मा॒साने॒व
प्री॑णाति। मा॒सा वा ओष॑धीर्व॒र्धय॑न्ति। मा॒साः प॑चन्ति स॒मृद्धौ।
अन॑तिस्कन्दन् ह प॒र्जन्यो॑ व॒र्षति। यत्रै॒तदे॒वङ्क्रिय॑ते॥३०॥

ऊ॒र्जा पृ॑थि॒वीं ग॑च्छ॒तेत्या॑ह। पृ॒थि॒व्यामे॒वोर्जं॑ दधाति।
तस्मा॑त्पृथि॒व्या ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते। ग्र॒न्थिं वि स्र॑सयति।
प्र॒ज॒नय॑त्ये॒व तत्। ऊ॒र्ध्व प्रा॑श्चमु॒द्गूढं॑ प्र॒त्यश्च॒मा य॑च्छति।
तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑ रे॒तो धी॑यते। प्र॒तीचीः॑ प्र॒जा जा॑यन्ते। विष्णोः॒
स्तूपो॑ऽसीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑॥३१॥

य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्तरं॑ गृ॒ह्णाति। मुख्य॑मे॒वैनं॑ करोति।
इय॑न्तं गृ॒ह्णाति। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॑ स॒म्मित॑म्। इय॑न्तं
गृ॒ह्णाति। य॒ज्ञप॑रुषा॒ स॒म्मित॑म्। इय॑न्तं गृ॒ह्णाति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुषे॑
वी॒र्य॑म्। वी॒र्य॑स॒म्मित॑म्॥३२॥

अपरिमितं गृह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे
 अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ।
 यजमान एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदसन्त्वा
 स्तृणामीत्याह। यथायजुरेवैतत्। स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह।
 देवेभ्य एवैनत्स्वासस्थं करोति॥३३॥

बर्हिः स्तृणाति। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः। प्रजा एव
 पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। अनतिदृश्नं स्तृणाति। प्रजयैवैनं
 पशुभिरनतिदृश्नं करोति। धारयन्प्रस्तरं परिधीन्परि दधाति।
 यजमानो वै प्रस्तरः। यजमान एव तत्स्वयं परिधीन्परि
 दधाति। गन्धर्वोऽसि विश्वावसुरित्याह॥३४॥

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण
 इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। मित्रावरुणौ
 त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह। प्राणापानौ मित्रावरुणौ।
 प्राणापानावेवास्मिन्दधाति। सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह।
 रक्षंसामपहत्यै। कस्यांश्चिदभिषस्त्या इत्याह। अपरिमितादेवैनं
 पाति॥३५॥

वीतिहोत्रन्त्वा क्व इत्याह। अग्निमेव होत्रेण समर्धयति।

द्युमन्तः५ समिधीमहीत्याह॑ समिद्धौ। अग्ने॑ बृहन्तमध्व॑र
इत्याह॑ वृद्धौ। विशो॑ यन्त्रे स्थ॒ इत्याह॑। विशां॑
यत्यै॑। उदीचीना॑ग्रे नि दधाति॑ प्रतिष्ठित्यै। वसूना॑
रुद्राणा॑मादित्याना॑५ सदसि॑ सीदेत्याह॑। देवता॑नामेव॒ सदने॑
प्रस्तरः५ सादयति॑। जुहूर॑सि घृताची॒ नाम्नेत्याह॑॥३६॥

असौ॑ वै जुहूः। अ॒न्तरिक्षमु॑पभृत्। पृथि॒वी ध्रु॒वा। तासा॑मेतदे॒व
प्रि॒यन्नाम॑। यद्घृ॒ताचीति॑। यद्घृ॒ताचीत्याह॑। प्रि॒येणै॒वैना॒ नाम्ना॑
सादयति॑। ए॒ता अ॑सदन्त्सुकृ॒तस्य॑ लो॒क इत्याह॑। स॒त्यं वै
सुकृ॒तस्य॑ लो॒कः। स॒त्य ए॒वैनाः॑ सुकृ॒तस्य॑ लो॒के सा॑दयति।
ता वि॑ष्णो पा॒हीत्याह॑। य॒ज्ञो वै वि॑ष्णुः। य॒ज्ञस्य॑ धृत्यै॑।
पा॒हि य॒ज्ञं पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मां य॒ज्ञनि॑यमित्याह॑। य॒ज्ञाय॑
यज॑मानाया॒त्मने॑। तेभ्य॑ ए॒वाशि॑ष॒माशा॒स्तेऽना॑त्यै॑॥३७॥

स्थेत्याह॑ पृथिवी वेदि॒र्यन्ति॑ क्रियते॒ वीणु॑र्वी॒र्यस॑म्मितं करोत्याह॑ पाति॒ नाम्नेत्याह॑ लो॒के सा॑दयति॒

पद च॥

[६]

अ॒ग्निना॒ वै हो॒त्रा। दे॒वा असु॑रान॒भ्यभवन्। अ॒ग्नये॑
समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ब्रूहीत्याह॑ भ्रातृ॒व्याभि॑भूत्यै। एक॑वि॒ंशति॑मिध्म
भवन्ति॑। एक॑वि॒ंशो वै पुरु॑षः। पुरु॑षस्या॒स्यै। पञ्च॑दशेध्मदा॒रूण्य॑
दधाति॑। पञ्च॑दश॒ वा अ॑र्धमा॒सस्य॑ रात्र॑यः। अ॒र्धमा॒सशः॑

संवत्सर आ॑प्यते। त्री॒न्य॑रि॒धी॒न्य॑रि॒ दधा॑ति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे॑ स॒मिधा॑वा द॒धाति॑। अ॒नू॒या॒जे॒भ्यः॑ स॒मिध॑मतिं शिनष्टि।
ष॒द्वम्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तू॒ने॒व प्री॑णाति। वे॒दे॒नो॒प॑
वाज॑यति। प्रा॒जा॒प॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जा॒प॒त्यः प्रा॒णः। य॒ज॑मान
आ॒ह॒व॒नी॒यः। य॒ज॑मान ए॒व प्रा॒ण॒न्द॑धाति॥३९॥

त्रि॒रु॒प॑ वाज॑यति। त्र॒यो वै प्रा॒णाः। प्रा॒णा॒ने॒वास्मि॑न्दधाति।
वे॒दे॒नो॒प॒य॒त्य॑ सु॒वे॒ण॑ प्रा॒जा॒प॒त्य॑मा॒घा॒र॒मा घा॑रयति। य॒ज्ञो
वै प्र॒जा॒प॒तिः। य॒ज्ञ॑मे॒व प्र॒जा॒प॒तिं॑ मु॒ख॒त आ॑र॒भ॒ते। अथो॑
प्र॒जा॒प॒तिः॑ सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्री॑णाति।
अ॒ग्नि॑म॒ग्नी॒त्रि॒स्त्रिः॑ सं मृ॒द्धी॒त्या॑ह। त्र्या॑वृ॒द्धि॑ य॒ज्ञः॥४०॥

अथो॑ रक्ष॑सा॒मप॑ह॒त्यै। प॒रि॒धी॒न्त्सं मा॑र्ष्टि। पु॒ना॒त्ये॒वैना॑न्।
त्रि॒स्त्रिः॑ सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॑वृ॒द्धि॑ य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्य॒त्वा॒य॑। अथो॑
ए॒ते वै दे॒वा॒श्वाः। दे॒वा॒श्वा॒ने॒व तत्सं॑ मा॑र्ष्टि। सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्य॑
सम॑ष्ट्यै। आसी॑नोऽन्य॑मा॒घा॒र॒मा घा॑रयति॥४१॥

तिष्ठ॑न्न॒न्यम्। यथा॑ऽनो॑ वा॒ रथं॑ वा यु॒ञ्ज्यात्। ए॒वमे॒व
तद॑ध्व॒र्यु॒र्य॒ज्ञं यु॑नक्ति। सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्या॒भ्यू॒ढ्यै। वह॑न्त्ये॒नं
ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। य ए॒वं वे॒दः। भु॒वं॒न॒म॒सि॒ वि प्र॑थ॒स्वेत्या॑ह।

य॒ज्ञो वै भुव॑नम्। य॒ज्ञ ए॒व यज॑मानं प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑
प्रथयति। अ॒ग्ने यष्ट॑रि॒दन्नम्॑ इत्या॑ह॥४२॥

अ॒ग्निर्वै दे॒वानां॑ यष्टा॑। य ए॒व दे॒वानां॑ यष्टा॑। तस्मा॑ ए॒व
नम॑स्करोति। जु॒ह्वेह्य॒ग्निस्त्वा॑ ह्वयति दे॒वय॑ज्याया॒ उप॑भृदेहि
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ह्व॑यति दे॒वय॑ज्याया॒ इत्या॑ह। आ॒ग्नेयी॑ वै
जु॒हूः। सा॒वि॒त्र्यु॒पभृ॑त्। ताभ्या॑मे॒वैने॒ प्रसू॑त आद॑त्ते। अ॒ग्ना॑विष्णू
मा वा॒मव॑ क्रमिष॒मित्या॑ह। अ॒ग्निः पु॒रस्ता॑त्। विष्णु॑र्य॒ज्ञः
प॒श्चात्॥४३॥

ताभ्या॑मे॒व प्र॑ति॒प्रोच्या॒त्या क्रा॑मति। विजि॑हाथां॒ मा
मा स॒न्ता॑प्त॒मित्या॑हाहि॑सायै। लो॒कं मे॑ लो॒ककृ॑तौ
कृ॒णु॒त॒मित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। विष्णोः
स्था॒नम्सी॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। ए॒तत्ख॒लु वै
दे॒वाना॑मप॑राजितमा॒यत॑नम्। यद्य॒ज्ञः। दे॒वाना॑मे॒वाप॑राजित
आ॒यत॑ने तिष्ठति। इ॒त इन्द्रो॑ अ॒कृ॒णोद्वी॒र्या॑णीत्या॑ह॥४४॥

इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति। स॒मा॒र॒भ्यो॒र्ध्वो अ॑ध्वरो
दि॒वि॒स्पृ॒श॒मित्या॑ह वृद्धौ। आ॒घा॒र॒मा॒घा॒र्य॒माण॑मनु॒ समा॑र॒भ्य।
ए॒तस्मि॑न्काले दे॒वाः सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षा॒दे॒व यज॑मानः
सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अथो॒ समृ॑द्धे॒नैव॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑मानः

सुवर्गं लोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै।
इन्द्रावान्त्स्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा
इत्याह॥४५॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। प्राण
आधारः। यत्संस्पर्शयेत्। भ्रातृव्येऽस्य प्राणन्दध्यात्।
असंस्पर्शयन्नत्या क्रामति। यजमान एव प्राणन्दधाति।
पाहि मांऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भजेत्याह॥४६॥

अग्निर्वाव पवित्रम्। वृजिनमनृतन्दुश्चरितम्। ऋजुकर्म
सत्यं सुचरितम्। अग्निरेवैनं वृजिनादनृताद्दुश्चरितात्पाति।
ऋजुकर्मे सत्ये सुचरिते भजति। तस्मादेवमा शास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यदाधारः।
आत्मा ध्रुवा॥४७॥

आधारमाधार्य ध्रुवां समनक्ति। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः
प्रति दधाति। द्विः समनक्ति। द्वौ हि प्राणापानौ। तदाहुः।
त्रिरेव समञ्ज्यात्। त्रिधातु हि शिर इति। शिर इवैतद्यज्ञस्य।
अथो त्रयो वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। मुखस्य

शिरोऽसि सञ्ज्योतिषा ज्योतिरङ्गमित्याह। ज्योतिरेवास्मां
उपरिष्ठादधाति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥४८॥

परिदधाति प्राणन्दधाति हि यज्ञो धारयति नम इत्याह पश्चाद्वीर्याणीत्याह भा इत्याह भुजेत्याह
ध्रुवैवास्मिन्दधाति त्रीणि च॥ [७]

धिष्ण्या वा एते न्युप्यन्ते। यद्वह्मा। यद्धोता। यदध्वर्युः।
यदग्नीत्। यद्यजमानः। तान् यदन्तरेयात्। यजमानस्य
प्राणान्त्सङ्कर्षेत्। प्रमायुकः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य
सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकः शिषति। नास्य प्राणान्त्सङ्कर्षति।
न प्रमायुको भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मासीनः। इडाया इडाया
दधाति। हस्त्याः होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः।
पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। इडायै वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति
पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति। द्विरा
दधाति। सकृदभि धारयति। चतुः सम्पद्यते। चत्वारि वै
पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत। सम्मुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो

वा इडां। तस्मात्साऽन्वारभ्यां। अध्वर्युणां च यजमानेन च।
उपहूतः पशुमानं सानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडांयै
देवतानामुपह्वे। उपहूतः पशुमान्भवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडामादधाति। वाचः सा भागधेयम्।
यामुपह्वयते। प्राणानां सा। वाचं चैव प्राणांश्चाव रुन्धे।
अथ वा एतर्ह्युपहूतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो
मीमांसा। यजमानं देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति।
नाहमभागो निर्वप्स्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभागयाऽनुवक्ष्यथेति वागब्रवीत्। नाहमभागा
पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या
भविष्यामीति याज्या। न मयाऽभागेन वर्षद्वरिष्यथेति
वषट्कारः। यद्यजमानभागं निधाय पुरोडाशं बर्हिषदं
करोति। तानेव तद्वाग्निनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो
दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। बर्हिषदं करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव
प्रजासु प्रतिष्ठापयति। तस्मादस्त्राऽन्याः प्रजाः
प्रतितिष्ठन्ति। मांसेनान्याः। अथो खल्वाहुः। दक्षिणा

वा ए॒ता ह॑वि॒र्यज्ञ॑स्या॒न्तर्वे॑द्यं रु॒ध्यन्ते॑ । यत्पु॒रोडा॑शं
ब॒र्हिष॑दं क॒रोती॑ति । च॒तु॒र्धा क॑रोति । च॒त्वारो॑ ह्ये॒ते
ह॑वि॒र्यज्ञ॑स्य॒र्त्विजः॑ ॥ ५५ ॥

ब्रह्मा होता॑ऽध्वर्यु॒रग्नी॒त् । तम॒भि मृ॑शेत् । इ॒दं ब्र॒ह्मणः॑ । इ॒दं
होतुः॑ । इ॒दम॑ध्व॒र्योः । इ॒दम॑ग्नी॒ध इति॑ । यथै॒वादः॑ सौ॒म्येऽध्व॒रे ।
आ॒देशं॑मृ॒त्विग्भ्यो॑ दक्षि॑णा नी॒यन्ते॑ । ता॒दृगे॒व तत् । अ॒ग्नीधे॑
प्रथ॑माया द॒धाति॑ ॥ ५६ ॥

अ॒ग्निमु॑खा हृ॒द्धिः। अ॒ग्निमु॑खामेवर्द्धिं॑ यज॑मान ऋ॒ध्नोति॑।
स॒कृदु॑प॒स्तीर्य॑ द्वि॒राद॑धत्। उ॒प॒स्तीर्य॑ द्वि॒रभि॑ घा॑रयति।
ष॒द्वम्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देन॑ ब्र॒ह्मणै॑
ब्र॒ह्मभा॒गं परि॑हरति। प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॒त्यो
ब्र॒ह्मा॥ ५७॥

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै। अथ काममन्येन। ततो होत्रे।
मध्यं वा एतद्व्यज्ञस्य। यद्धोता। मध्यत एव यज्ञं प्रीणाति।
अथाध्वर्यवे। प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य। यदध्वर्युः।
तस्माद्विर्यज्ञस्यैतामेवावृतमनु॥५८॥

अ॒न्या दक्षि॑णा नी॒यन्ते। य॒ज्ञस्य॒ प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒ग्निम॑ग्नीत्स॒कृत्स॑कृ॒

मृङ्गीत्याह। पराङ्गि॒व ह्ये॒तर॒हि य॒ज्ञः। इ॒षि॒ता दै॒व्या॒ हो॒ता॒र॒
इत्या॑ह। इ॒षि॒तः॑ हि क॒र्म क्रि॒यते॑। भ॒द्र॒वा॒च्याय॑ प्रे॒षितो॑
मा॒नु॒षः सू॒क्त॒वा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॒हीत्या॑ह। आ॒शि॒षमे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। स्व॒गा दै॒व्या॒ हो॒तृ॒भ्य॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॒गा
क॑रोति। स्व॒स्ति॒र्मा॒नु॒षे॒भ्य॒ इत्या॑ह। आ॒शि॒षमे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। शं॒ योर्ब्रू॒हीत्या॑ह। शं॒युमे॒व बा॑र॒हस्प॒त्यं भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्धयति॥५९॥

च॒रत्य॒ध्वर्युः॑ प्र॒जाति॑र्हयते वेदा॑ब्रवीद्व॒र॒हिप॑दं करोत्यृ॒त्विजो॑ दधाति ब्र॒ह्माऽनु॑करोति च॒त्वारि॑
च॥

[८]

अथ॒ स्रु॒चा॒व॒नुष्टु॒ग्भ्यां॒ वा॒ज॒व॒ती॒भ्यां॒ व्यू॑हति। प्र॒ति॒ष्ठा वा
अ॒नुष्टु॒क्। अ॒न्नं वा॒जः प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्ध्यै। प्रा॒चीं
जु॒हू॒मू॒हति॑। जा॒ताने॒व भ्रा॑तृ॒व्यान्प्र॑णु॒दते॑। प्र॒ती॒चीमु॑प॒भृत॑म्।
ज॒नि॒ष्यमा॑णाने॒व प्र॒ति॒नु॒दते॑। स॒वि॒षू॒च ए॒वापो॑ह्यं स॒प॒त्नान्
य॒ज॑मानः। अ॒स्मिँल्लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑॥६०॥

द्वा॒भ्याम्। द्वि॒प्र॒ति॒ष्ठो हि। वसु॑भ्य॒स्त्वा रु॒द्रेभ्य॑स्त्वा-
ऽऽदि॒त्येभ्य॑स्त्वेत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। सु॒क्षु प्र॑स्त॒रम॑नक्ति।
इ॒मे वै लो॒काः स्रु॒चः। य॒ज॑मानः प्र॒स्त॒रः। य॒ज॑मानमे॒व
तेज॑साऽनक्ति। त्रे॒धाऽन॑क्ति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः॥६१॥

ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ऽनक्ति। अ॒भिपूर्व॑म॒नक्ति॑। अ॒भिपूर्व॑मे॒व
यज॑मानन्तेज॑साऽनक्ति। अ॒क्त९ रि॒हाणा॑ इत्या॒ह। तेजो॑ वा
आज्य॑म्। यज॑मानः प्र॒स्तरः॑। यज॑मानमे॒व तेज॑साऽनक्ति।
वि॒यन्तु॑ वय॒ इत्या॑ह। वयं॑ ए॒वैनं॑ कृ॒त्वा। सु॒वर्गं॑ लो॒कं
ग॑मयति॥६२॥

प्र॒जां योनिं॑ मा निर्मृ॑क्ष॒मित्या॑ह। प्र॒जायै॑ गोपी॒थाय॑।
आ॒प्याय॑न्ता॒माप॑ ओष॑धय॒ इत्या॑ह। आप॑ ए॒वौष॑धीरा
प्या॑ययति। म॒रुतां॑ पृष॑तयः स्थे॒त्याह॑। म॒रुतो॑ वै वृ॒ष्ट्या
ई॒शते॑। वृ॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे। दि॒वं गच्छ॑ ततो॑ नो वृ॒ष्टिमे॒रये॒त्याह॑।
वृ॒ष्टिर्वै द्यौः॑। वृ॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे॥६३॥

याव॑द्वा अ॒ध्वर्युः॑ प्र॒स्तरं॑ प्र॒हर॑ति। ताव॑द॒स्यायु॑र्मी॒यते॑।
आ॒युष्पा॑ अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे पा॑हीत्या॒ह। आयु॑रे॒वात्म॑न्ध॒त्ते।
याव॑द्वा अ॒ध्वर्युः॑ प्र॒स्तरं॑ प्र॒हर॑ति। ताव॑दस्य॒ चक्षु॑र्मी॒यते॑।
च॒क्षुष्पा॑ अ॒ग्नेऽसि॑ चक्षु॒र्मे पा॑हीत्या॒ह। चक्षु॑रे॒वात्म॑न्ध॒त्ते।
ध्रु॒वाऽसी॒त्याह॑ प्र॒तिष्ठि॑त्यै। यं प॑रि॒धिं प॑र्य॒धत्था॑ इत्या॒ह॥६४॥

य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। अ॒ग्ने दे॒व प॑णिभिर्वी॒यमा॑ण॒ इत्या॑ह। अ॒ग्नयं॑
ए॒वैनं॑ जुष्टं॑ करोति। तन्तं॑ ए॒तमनु॑ जोषं॑ भ॒रामी॒त्याह॑।

स॒जा॒ताने॒वास्मा॒ अनु॑कान्करोति। ने॒देष॑ त्वद॑पचे॒तया॑ता॒
इत्या॒हानु॑ख्यात्यै। य॒ज्ञस्य॑ पा॒थ उ॒प॒ समि॑त॒मित्या॑ह।
भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति। प॒रि॒धीन्प्र॑ ह॒रति॑। य॒ज्ञस्य॑ समि॑ष्ठ्यै॥६५॥

स्रुचौ॑ सं प्र॒स्नाव॑यति। यदे॒व तत्र॑ क्रू॒रम्। तत्तेन॑
शम॑यति। जु॒ह्वामु॑प॒भृतम्। य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑ वै जु॒हूः।
भ्रा॒तृव्य॑दे॒वत्यो॑प॒भृत्। यज॑मानायै॒व भ्रा॑तृव्यमु॒प॒स्तिं करो॑ति।
स॒ऽस्रा॒वभा॑गाः स्थे॒त्याह॑। वस॑वो वै रु॒द्रा आ॑दि॒त्याः
स॒ऽस्रा॒वभा॑गाः। तेषा॒न्तद्भा॑ग॒धेयम्॥६६॥

ताने॒व तेन॑ प्रीणाति। वै॒श्वदे॒व्यर्चा॑। ए॒ते हि॑ वि॒श्वे दे॒वाः।
त्रि॒ष्टुग्भ॑वति। इ॒न्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुक्। इ॒न्द्रि॒यमे॒व यज॑माने
दधा॑ति। अ॒ग्नेर्वा॒मप॑न्न॒गृह॑स्य॒ सद॑सि सा॒दया॒मीत्या॑ह। इ॒यं
वा अ॒ग्निर॑प॑न्न॒गृहः॑। अ॒स्या ए॒वैने॒ सद॑ने सा॒दय॑ति। सु॒म्नाय॑
सु॒म्निनी॑ सु॒म्ने मा॑ धत्त॒मित्या॑ह॥६७॥

प्र॒जा वै प॒शवः॑ सु॒म्नम्। प्र॒जामे॒व प॒शूना॒त्मन्ध॑त्ते। धु॒रि धु॒र्यौ
पा॒त॒मित्या॑ह। जा॒याप॒त्योर्गो॑पी॒थाय॑। अ॒ग्नेऽद॒ब्धा॒योऽशी॑ततनो
इत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। पा॒हि मा॒ऽद्य दि॒वः पा॒हि प्र॑सि॒त्यै
पा॒हि दुरि॑ष्ठ्यै पा॒हि दु॑र॒द्भन्यै॑ पा॒हि दु॒श्चरि॑ता॒दित्या॑ह।

आशिषमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुं कृणु सुषदा योनिः॥
 स्वाहेतीध्मसंवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय फलीकरणहोमं
 जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं वृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
 अतिरिक्त एवातिरिक्तं दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमास्त्व
 रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्। वेदेन
 वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं
 बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
 पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिः सम्मार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
 प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्न्या उपस्थ
 आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदः होता-
 ऽऽहवनीयात्स्तृणन्नेति। यज्ञमेव तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात्
 तः सन्ततमुत्तरेऽर्धमास आलभते॥७०॥

तङ्कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
 अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।
 वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के। देवा गातुविदो गातुं वित्वा

गा॒तुमि॒तेत्या॑ह। यत॑ ए॒व य॒ज्ञं प्र॑यु॒ङ्क्ते। तदे॒नं प्र॑तिष्ठापयति।
प्रति॑ तिष्ठति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्य॑जमानः॥ ७१॥

तिष्ठती॒मे लो॒का ग॑मयति॒ द्यौर्वृष्टि॑मे॒वावरु॑न्धे॒ पर्य॑धत्था॒ इत्या॑ह॒ समि॑ष्ठौ भा॒गधे॑यन्धत्त॒मित्या॑ह॒ वा
इ॒ध्मसं॑ वृ॒श्चनान्य॑नु॒वित्यै॑ लभते॒ यज॑मानः॥ [९]

यो वा अ॒य॑थादे॒वतं॑ य॒ज्ञमु॑प॒चर॑ति। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते।
पापी॑यान्भवति। यो य॑थादे॒वतम्। न दे॒वता॑भ्य आ॒वृ॒श्च्यते।
वसी॑यान्भवति। वा॒रु॒णो वै पा॑शः। इ॒मं वि॒ष्यामि॑ वरु॒णस्य॑
पा॒शमि॒त्याह॑। वरु॒णपा॑शादे॒वैनां॑ मु॒ञ्चति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतो
यथादे॒वतम्॥ ७२॥

न दे॒वता॑भ्य आ॒वृ॒श्च्यते। वसी॑यान्भवति। धा॒तुश्च॒ योनौ॑
सुकृ॑तस्य॒ लोक॑ इत्या॑ह। अ॒ग्निर्वै धा॒ता। पु॒ण्य॒ङ्कर्म॑ सुकृ॑तस्य॒
लो॒कः। अ॒ग्निरे॒वैनां॑ धा॒ता। पु॒ण्ये क॑र्मणि सुकृ॑तस्य॒
लो॒के द॑धाति। स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्यां करो॑मीत्या॑ह।
आ॒त्मन॑श्च॒ यज॑मानस्य॒ चाना॑त्यै स॒न्त्वाय॑। स॒मायु॑षा॒ सं
प्र॒जये॑त्या॑ह॥ ७३॥

आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते पूर्ण॑पा॒त्रे। अ॒न्ततो॑ऽनु॒ष्टुभा॑। चतु॑ष्प॒द्वा
ए॒तच्छ॑न्दः॒ प्रति॑ष्ठितं॒ पत्न्यै॑ पूर्ण॑पा॒त्रे भ॑वति। अ॒स्मिँल्लो॒के

प्रति॑ति॒ष्ठा॒नीति॑। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ति॒ष्ठति॑। अथो॒ वाग्वा
अ॒नुष्टु॒क्। वाङ्मि॑थुनम्। आपो॒ रेतः॑ प्र॒जन॑नम्। ए॒तस्मा॒द्वै
मि॑थुनाद्विद्योत॑मानः स्त॒नय॑न्वर्षति। रेतः॑ सि॒ञ्चन्॥ ७४॥

प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑न्। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ ब्रह्म॑णा यु॒ज्यते॑। ब्रह्म॑णा वै तस्य॑
विमो॒कः। अ॒द्भिः शान्तिः॑। विमु॑क्तं वा ए॒तर॑हि यो॒क्तं ब्रह्म॑णा।
आ॒दायै॑न॒त्पत्नी॑ सु॒हाप॑ उपगृ॒ह्णीते॑ शान्त्यै॑। अ॒ञ्जलौ पूर्ण॑पा॒त्रमा
न॑यति। रेतं ए॒वास्यां॑ प्र॒जान्द॑धाति। प्र॒जया॑ हि म॑नुष्यः पूर्णः।
मुखं॑ वि मृ॑ष्टे। अ॒वभृ॑थस्यै॒व रूपं॑ कृ॒त्वोत्ति॑ष्ठति॥ ७५॥

स॒वितृ॑प्रसूतो यथादे॒वतं॑ प्र॒जये॒त्याह॑ सि॒ञ्चन्मृ॑ष्ट एकं च॥ [१०]

परि॒वे॒षो वा ए॒ष वन॑स्पती॒नाम्। यदु॑प॒वेषः॑। य ए॒वं
वेद॑। वि॒न्दते॑ परि॒वे॒ष्टारम्॑। तमु॑त्क॒रे। यं दे॒वा म॑नुष्येषु।
उप॒वेष॑म॒धारय॑न्। ये अ॒स्मदप॑ चेतसः। तान॒स्मभ्य॑मिहा
कुरु॑। उप॒वेषो॑प॒ विद्धि॑ नः॥ ७६॥

प्र॒जां पु॒ष्टि॒मथो॑ धनम्। द्वि॒पदो॑ न॒श्चतु॑ष्पदः। ध्रु॒वानन॑प॒गान्कुर्वि॑ति
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॒मुप॑ गूहति। तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्चः॑ शू॒द्रा
अव॑स्यन्ति। स्थ॒वि॒मत॑ उपगूहति। अ॒प्र॒तिवा॑दिन
ए॒वैनान्कुरु॑ते। धृ॒ष्टि॒र्वा उप॑वेषः। शु॒च॒र्तो वज्रो॑ ब्रह्म॑णा
सं॒शितः॑। योप॑वेषे शुक्। साऽमु॑मृच्छतु यं द्वि॒ष्म

इति॥ ७७॥

अथा॑स्मै नाम॒ गृह्य॒ प्रहर॑ति। नि॒रमु॒त्रुद॒ ओक॑सः। स॒पत्नो॒
यः पृ॑त॒न्यति॑। नि॒र्बा॒ध्येन॑ ह॒विषा॑। इन्द्र॑ एणं॒ परा॑शरीत्। इ॒हि
ति॒स्रः परा॑वतः। इ॒हि प॒ञ्च जना॑ः अ॒ति। इ॒हि ति॒स्रोऽति॑
रोच॑नायावत्। सूर्यो॑ अस॑द्वि॒वि। प॒र॒मान्त्वा॑ परा॒वतम्॑॥ ७८॥

इन्द्रो॑ नयतु वृ॒त्रहा॑। यतो॒ न पुन॑राय॑सि। श॒श्वती॑भ्यः
समा॑भ्य॒ इति॑। त्रि॒वृ॒द्धा ए॒ष वज्रो॑ ब्रह्म॑णा स॒शितः॑। शु॒चैवैनं॑
वि॒ध्वा। ए॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ निर्णु॑द्य। वज्रेण॑ ब्रह्म॑णा स्तृणु॑ते।
ह॒तोऽसा॑वव॑धिष्मा॒मुमि॑त्याह॒ स्तृत्यै॑। यं द्वि॒ष्यात्त॑न्ध्यायेत्।
शु॒चैवैनं॑मर्पयति॥ ७९॥

प्रत्युष्टं॑ दि॒वः शिल्प॑मय॑ज्ञो घृ॒तं च॑ दे॒वासुराः॑ स ए॒तमिन्द्र॑ आपो॑ दे॒वीर॒ग्निना॑ धि॒ष्णि॒या
अथ॒ सुचौ॑ यो वा अय॑थादे॒वतं॑ परि॒वेषो॑ वा एका॑दश॥ ११॥

प्रत्युष्ट॑मय॑ज्ञ ए॒षा हि वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मूर्जा पृथि॒वीमथो॑ रक्ष॑सान्तां प्रजा॑तिं द्वाभ्यां॑ तं
का॒लेका॒ले नव॑सप्ततिः॥ ७९॥

प्रत्युष्ट॑मर्पयति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्ध्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने
क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय
मागधम्॥ १॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिम्। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तक्षाणम्॥ २॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥ ३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आत्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय
भिषजम्। प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्।

बला॑योप॒दाम्। वर्णा॑यानू॒रुधम्॑॥४॥

न॒दीभ्यः॑ पौञ्जि॒ष्टम्। ऋ॒क्षीका॑भ्यो नैषा॑दम्। पु॒रुष॒व्याघ्राय॑
दुर्म॑दम्। प्र॒युञ्च्य॑ उन्म॑त्तम्। ग॒न्ध॒र्वाप्स॒राभ्यो॑ ब्रा॒त्यम्।
स॒र्पदे॒वज॒नेभ्यो॑ऽप्र॑तिपदम्। अ॒वैभ्यः॑ कि॒तवम्। इ॒र्यता॑या
अ॒कि॒तवम्। पि॒शा॒चेभ्यो॑ बि॒दल॑का॒रम्। या॒तु॒धाने॑भ्यः
कण्ट॑कका॒रम्॥५॥

उ॒त्सा॒देभ्यः॑ कु॒ञ्जम्। प्र॒मुदे॑ वाम॒नम्। द्वा॒भ्यः स्रा॒मम्।
स्व॒प्राया॑न्धम्। अ॒ध॒र्माय॑ ब॒धि॒रम्। सं॒ज्ञा॒नाय॑ स्म॒रका॑रीम्।
प्र॒का॒मोद्या॑योप॒सदम्॑। आ॒शि॒क्षा॒यै प्र॒श्नि॒नम्। उ॒प॒शि॒क्षाया॑
अ॒भिप्र॒श्नि॒नम्। म॒र्यादा॑यै प्र॒श्न॒विवा॑कम्॥६॥

ऋ॒त्यै स्ते॒नहृ॑दयम्। वैर॑ह॒त्याय॑ पि॒शु॒नम्। वि॒वि॒त्त्यै क्ष॒त्ता॒रम्।
औ॒प॒द्र॒ष्टाय॑ सङ्ग॒ही॒ता॒रम्। बला॑यानुच॒रम्। भू॒म्ने प॑रिष्क॒न्दम्।
प्रि॒याय॑ प्रि॒यवा॑दि॒नम्। अ॒रि॒ष्ट्या अ॒श्वसा॑दम्। मे॒धाय॑ वा॒सः
प॒ल्पू॒लीम्। प्र॒का॒माय॑ रज॒यि॒त्रीम्॥७॥

भा॒यै दा॒र्वाहा॑रम्। प्र॒भाया॑ आ॒ग्ने॒न्धम्। ना॒क॑स्य
पृ॒ष्ठाया॑भिषे॒त्ता॒रम्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टपा॑य पा॒त्रनि॑र्णे॒गम्।
दे॒वलो॒काय॑ पे॒शि॒ता॒रम्। म॒नुष्य॑लो॒काय॑ प्र॒करि॑ता॒रम्।

सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेत्तारम्। अवर्त्यै वधायोपमन्थितारम्।
सुवर्गाय लोकाय भागदुधम्। वर्षिष्ठाय नाकाय
परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायांश्वपम्। पुष्ट्यै गोपालम्।
तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्।
कीलालाय सुराकारम्। भद्राय गृहपम्। श्रेयसे वित्तधम्।
अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निसुरम्। शोकायाभिसुरम्।
उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्। योगाय योत्तारम्। क्षेमाय
विमोत्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्।
निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकां। संवत्सराय
पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविजाताम्। इदावत्सरायापस्कद्वरीम्
इद्वत्सरायातीत्ववरीम्। वत्सराय विजर्जराम्। सर्वन्त्सराय
पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतौरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो
बैन्दम्। नड्बलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय

मार्गारम्। तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनेभ्यः
पर्णकम्। गुहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः
किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भूषम्। अन्ताय बहुवादिनम्।
अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्। क्रोशाय तूणवध्मम्।
आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्पराय शङ्खध्मम्।
ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यश्चर्मणम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्।
तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यः
सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्युद्ध्या
अपगल्भम्। सशराय प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुश्चलूमा लभते। वीणावादङ्गणकङ्गीतायै।
यादसे शाबुल्याम्। नर्माय भद्रवतीम्। तूणवध्मं ग्राम्ण्यं
पाणिसङ्घातवृत्तायै। मोदायानुक्रोशकम्। आनन्दाय
तलवम्॥१५॥

अक्षराजाय कितवम्। कृताय सभाविनम्। त्रेताया
आदिनवदर्शम्। द्वापराय बहिः सदम्। कलये सभास्थाणुम्।

दुष्कृताय चरकाचार्यम्। अध्वने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यः
सैलगम्। पिपासायै गोव्यच्छम्। निर्ऋत्यै गोघातम्। क्षुधे
गोविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तन्तं मांसं
भिक्षमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लभते। अग्नयेऽसलम्। वायवे
चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वंशनर्तिनम्। दिवे खलतिम्।
सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमसे मिर्मिरम्। नक्षत्रेभ्यः किलासम्।
अह्ने शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लभते। प्राणमपानव्यानमुदानं समानन्तान्
वायवे। सूर्याय चक्षुरा लभते। मनश्चन्द्रमसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्।
प्रजापतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलभते। अतिह्रस्वमतिदीर्घम्।
अतिकृशमत्यसलम्। अतिशुक्लमतिकृष्णम्। अतिश्लक्ष्ण-
मतिलोमशम्। अतिकिरिटमतिदन्तुरम्। अतिमिर्मिरमतिमेमिष
आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमाय सन्धयै नदीभ्यं उत्सादेभ्य ऋत्यै भाया अर्मेभ्यो मन्यवे यम्यै
दशदश सरोभ्यो द्वादश प्रतिश्रुत्कायै बीभत्सायै दशदश हसाय सप्ताक्षराजाय त्रयोदश

भूम्यै दशं वाचे षडथ नवैकान्नविंशतिः॥१९॥

ब्रह्मणे यम्यै नवदश॥१९॥

ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

स॒त्यं प्रप॑द्ये। ऋ॒तं प्रप॑द्ये। अ॒मृतं प्रप॑द्ये। प्र॒जाप॑तेः प्रि॒यां
 त॒नुव॑मना॒र्ता प्रप॑द्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॒ वज्रे॑ण। द्विष॑न्तं
 भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामामि। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑।
 भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

स॒त्यं दश॑॥ _____ [१]

प्र वो॑ वा॒जा अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
 सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्न आ॑या॒हि वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
 स॒त्सि ब॒र्हिषि॑। तन्त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि।
 बृ॒हच्छो॑चा यविष्य। स नः॑ पृ॒थुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्ने सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
 नम॑स्य॒स्तिरः॑। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒म॒ग्निरि॑ध्यते वृषा॑। वृषो॑
 अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न॑ दे॒ववा॑हनः। त॒ ह॒विष्म॑न्त
 ई॒डते॑। वृष॑णन्त्वा व॒यं वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्ने दी॒द्यतं॑ बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑हे। होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम्।
 अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मि॒ध्यमा॑नो अ॒ध्वरे॑। अ॒ग्निः पा॑व॒क

ई॒ड्यः। शो॒चि॒ष्के॒श॒स्त॒मी॒महे। स॒मि॒द्धो अ॒ग्न आ॒हुत। दे॒वान्
य॒क्षि स्व॒ध्वर। त्व॑ हि ह॒व्य॒वा॒डसि॑। आ जु॒होत दु॒व॒स्यत॑।
अ॒ग्निं प्र॒य॒त्य॒ध्वरे। वृ॒णी॒ध्व॑ ह॒व्य॒वा॒हन॑म्। त्वं वरु॒ण उ॒त
मि॒त्रो अ॒ग्ने। त्वां व॑र्ध॒न्ति म॒तिभि॒र्वसि॑ष्ठाः। त्वे वसु॑ सु॒षण॒नानि॑
सन्तु। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥४॥

श्रुवाय्यमिधीमह्यसि सप्त च॥ [२]

अ॒ग्ने म॒हा॑ अ॒सि ब्रा॒ह्मण॑ भा॒रत। अ॒सा॒वसौ॑। दे॒वे॒द्धो
मन्वि॑द्धः। ऋषि॑ष्टुतो॒ वि॒प्रा॑नु॒म॒दितः॑। क॒वि॒श॒स्तो ब्र॒ह्म॑स॒शितो॑
घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञा॒नाम्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्। अ॒तूर्तो॑ हो॒ता।
तूर्णि॑र॒ह॒व्य॒वा॒ट। आ॒स्पात्रं॑ जु॒हूर्दे॒वाना॑म्॥५॥

च॒म॒सो दे॒व॒पानः॑। अ॒रा॑ इ॒वा॒ग्ने ने॒मि॒र्दे॒वा॒स्त्वं प॑रि॒भूर॑सि।
आ व॑ह दे॒वान् य॒ज॒मा॒नाय॑। अ॒ग्निम॑ग्न आ॒व॑ह। सोम॒माव॑ह।
अ॒ग्निमा॑व॑ह। प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह। अ॒ग्नी॒षोमा॑वा॒व॑ह। इन्द्रा॒ग्नी
आ॒व॑ह। इन्द्र॒माव॑ह। म॒हेन्द्र॒माव॑ह। दे॒वा॑ औ॒ज्य॒पा॑
आ॒व॑ह। अ॒ग्नि॑ हो॒त्राया॑व॑ह। स्वं म॑हि॒मान॒मा व॑ह। आ चा॒ग्ने
दे॒वान् व॑ह। सु॒य॒जा च॑ य॒ज जा॑तवेदः॥६॥

देवानामिन्द्रमा वह षट् च॥ [३]

अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्व॒ग्निः। हो॒त्रं वे॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्। सा॒धु
ते यज॑मान दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒च॒मास्य॑स्व। दे॒वायु॑वं
वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डा॒म॒है दे॒वाः ई॒डे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑ नम॒स्यान्।
यजा॑म॒ य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॒ता न॒वा॑॥ _____ [४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्र आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। तनू॒नपा॑द॒ग्र आ॒ज्य॑स्य
वेतु॑। इ॒डो अ॑ग्र॒ आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। ब॒र्हि॒र॒ग्र आ॒ज्य॑स्य
वेतु॑। स्वाहा॒ऽग्निम्। स्वाहा॒ सोम॑म्। स्वाहा॒ऽग्निम्। स्वाहा॑
प्र॒जाप॑तिम्। स्वाहा॒ऽग्नी॒षोमौ॑। स्वाहे॑न्द्रा॒ग्नी। स्वाहे॑न्द्रम्।
स्वाहा॑ महे॒न्द्रम्। स्वाहा॑ दे॒वाः आ॑ज्य॒पान्। स्वाहा॒ऽग्निः
हो॒त्राञ्जु॑षा॒णाः। अ॒ग्र आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑॥८॥

इन्द्रा॒ग्नी पञ्च॑ च॥ _____ [५]

अ॒ग्निर्वृ॒त्राणि॑ जङ्घ॒नत्। द्र॒वि॒ण॒स्युर्वि॑प॒न्यया॑। स॒मिद्धः॑ शु॒क्र
आहु॑तः। जु॒षा॒णो अ॒ग्निरा॒ज्य॑स्य वेतु॑। त्व॑ सो॒मासि॑
सत्प॑तिः। त्व॑ रा॒जो॒त वृ॑त्र॒हा। त्वं भ॒द्रो अ॑सि॒ क्रतुः॑।
जु॒षा॒णः सोम॑ आ॒ज्य॑स्य ह॒विषो॑ वेतु॑। अ॒ग्निः प्र॒त्नेन॑
जन्म॑ना। शु॒म्भा॒नस्त॒नुव॑ः स्वाम्। क॒विर्वि॑प्रेण वावृ॒धे।

जुषा॒णो अ॒ग्निराज्य॑स्य वेतु। सोमं॑ गी॒र्भि॒ष्ट्वा व॒यम्। व॒र्धया॑मो
वचो॒विदः॑। सु॒मृ॒डी॒को न॒ आवि॑श। जुषा॒णः सोम॒ आ॒ज्य॑स्य
ह॒विषो॑ वेतु॥९॥

स्वा५ पद च॥

[६]

अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्। प॒तिः पृ॒थि॒व्या अ॒यम्। अ॒पा५
रेता॑५सि जिन्वति। भुवो॑ य॒ज्ञस्य॑ रज॑सश्च ने॒ता। यत्रा॑ नि॒यु॒द्धिः
सच॑से शि॒वाभिः॑। दि॒वि मूर्धा॑न॒न्दधि॑षे सुव॒र॒षाम्। जि॒ह्वा॒म॒ग्रे
चकृ॑षे ह॒व्य॒वा॒हम्। प्रजा॑प॒ते न॒ त्वदे॑तान्य॒न्यः। वि॒श्वा॑ जा॒तानि॑
परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जहु॒मस्तं॑ नो॒ अस्तु॥१०॥

व॒यः५ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। स वे॑द पु॒त्रः पि॒तर॑५ स
मा॒तर॑म्। स सू॒नुर्भु॑व॒त्स भु॑व॒त्पुन॑र्म॒घः। स द्या॑मौ॒र्णो॑द॒न्तरि॑क्ष॒ः५
स सु॒वः। स वि॒श्वा भुवो॑ अभव॒त्स आ॑भ॒वत्। अ॒ग्नी॒षोमा॑
सवे॑दसा। सहू॑ती वनत॒ङ्गिरः॑। सन्दे॑व॒त्रा ब॑भूवथुः। यु॒वमे॒तानि॑
दि॒वि रो॑च॒नानि॑। अ॒ग्निश्च॑ सोम॒ स॒क्रतू॑ अध॒त्तम्॥११॥

यु॒व५ सि॒न्धू५ र॒भि॒शस्ते॑रव॒द्यात्। अ॒ग्नी॒षोमा॑वमु॒श्चतं॑
गृ॒भी॒तान्। इन्द्रा॑ग्नी रोच॒ना दि॒वः। परि॒ वाजे॑षु भूषथः।
तद्वा॑श्चेति॒ प्रवी॑र्यम्। श॒जथ॑द्व॒त्रमु॒त सं॑नोति॒ वाज॑म्। इन्द्रा॑

यो अ॒ग्नी॑ स॒हुरी॑ स॒पर्यात्। इ॒र॒ज्यन्ता॑ व॒स॒व्यस्य॑ भूरैः।
 स॒ह॒स्त॒मा स॒ह॒सा॑ वा॒ज्यन्ता॑। ए॒न्द्र॑ सा॒न॒सि॑ र॒यिम्॥१२॥
 स॒जि॒त्वा॒न॑ र॒ सदा॑ स॒हम्। व॒र्षि॑ष्ठ॒मू॒तये॑ भर। प्र॒स॒सा॒हिषे॑
 पु॒रु॒हू॒त श॒त्रून्। ज्येष्ठ॑स्ते शु॒ष्म इ॒ह रा॒तिर॑स्तु। इ॒न्द्रा भ॑र
 दक्षि॑णेना॒ वसू॑नि। प॒तिः सि॒न्धूना॑म॒सि रे॒वती॑नाम्। म॒हा र॑
 इ॒न्द्रो य॑ ओज॑सा। प॒र्जन्यो॑ वृ॒ष्टि॒मा र॑ इ॒वा स्तोमै॑र्व॒त्सस्य॑
 वावृ॑धे। म॒हा र॑ इ॒न्द्रो नृ॒वदा॑च॒र्षणि॒प्राः॥१३॥

उ॒त द्वि॒र्ब॒र्हा अ॒मि॒नः स॒हो॑भिः। अ॒स्म॒द्रि॒यं॒ग्वावृ॑धे वी॒र्या॑य।
 उ॒रुः पृ॒थुः सु॒कृतः॑ क॒र्तृभि॑र्भू॒त। पि॒प्री॑हि दे॒वा र॑ उ॒श॒तो
 य॑विष्ठ। वि॒द्वा र॑ ऋ॒तू र॑ ऋ॒तु॒पते॑ यजे॒ह। ये दै॒व्या
 ऋ॒त्वि॒ज॒स्तेभि॑र॒ग्ने। त्व र॑ हो॒तृ॒णाम॒स्याय॑जिष्ठः। अ॒ग्नि र॑
 स्वि॑ष्ट॒कृत॑म्। अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मा॒नि। अ॒या॒द्भो॑म॒स्य
 प्रि॒या धा॑मा॒नि॥१४॥

अ॒या॒ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मा॒नि। अ॒या॒द्भु॒जाप॑तेः प्रि॒या धा॑मा॒नि।
 अ॒या॒ङ्ग्री॒षोम॑योः प्रि॒या धा॑मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्रा॒ग्नि॒योः प्रि॒या
 धा॑मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒न्द्र॒स्य प्रि॒या धा॑मा॒नि। अ॒या॒ण्महे॑न्द्र॒स्य
 प्रि॒या धा॑मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒वाना॑मा॒ज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॑मा॒नि।

यक्षदग्नेरहोतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्।
 आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः।
 जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पावक
 शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वियद्भूः।
 हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥१५॥

अस्त्वधत्तं रयिं चरषणिप्राः सोमस्य प्रिया धामानीषः षट्॥ [७]

उपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरं सह
 पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण। उप मा
 वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
 उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
 मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
 धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपहूतो भक्षः सखा। उप मा भक्षः सखा ह्वयताम्।
 उपहूतां (४) हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मां
 इडा ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी
 मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य इमं
 यज्ञमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धन्। उपहूते द्यावापृथिवी।

पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहृतोऽयं यजमानः।
 उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहृतः। भूयसि हविष्करणं उपहृतः।
 दिव्ये धामन्नुपहृतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
 तस्मिन्नुपहृतः। विश्वमस्य प्रियमुपहृतम्। विश्वस्य
 प्रियस्योपहृतस्योपहृतः॥१८॥

सहरषभा ह्वयतामुपहृतं हविष्करणं उपहृतश्चत्वारि च॥ [८]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा
 मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुर्होतुरायजीयान्।
 अग्ने यान् देवानयाद। यां अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमत्सत।
 तां संसनुषीं होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
 स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
 वीहि॥१९॥

अपिप्रेः पञ्च च॥ [९]

इदं द्यावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्धं सूक्तवाकम्। उत
 नमोवाकम्। ऋध्यास्मै सूक्तोच्यमग्ने। त्वं सूक्तवागंसि।
 उपश्रितो दिवः पृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान्

द्यावा॑पृथि॒वी स्ता॑म्। श॒ङ्गये जी॒रदा॑न्। अत्र॑सू अ॒प्रवे॑दे।
उ॒रुग॑व्यूती अ॒भय॑ कृ॒तौ॥२०॥

वृ॒ष्टिद्या॑वा री॒त्यापा। श॒म्भुवौ म॒योभु॑वौ। ऊ॒र्जस्व॑ती च॒
पय॑स्वती च। सू॒प॒च॒र॒णा च॑ स्व॒धिच॒र॒णा च॑। तयो॑रा॒विदि॑।
अ॒ग्निरि॒दꣳ ह॒विर॑जुषत। अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
सोम॑ इ॒दꣳ ह॒विर॑जुषत। अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
अ॒ग्निरि॒दꣳ ह॒विर॑जुषत॥२१॥

अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। प्र॒जाप॑तिरि॒दꣳ ह॒विर॑जुषत।
अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। अ॒ग्नीषो॑मा॒विदꣳ
ह॒विर॑जुषेताम्। अ॒वीवृ॑धेतां॒ महो॑ ज्यायो॑ऽक्राताम्। इन्द्रा॑ग्नी
इ॒दꣳ ह॒विर॑जुषेताम्। अ॒वीवृ॑धेतां॒ महो॑ ज्यायो॑ऽक्राताम्।
इन्द्र॑ इ॒दꣳ ह॒विर॑जुषत। अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत।
म॒हेन्द्र॑ इ॒दꣳ ह॒विर॑जुषत॥२२॥

अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। दे॒वा आ॑ज्य॒पा आ॒ज्यम॑जुषन्त।
अ॒वीवृ॑धन्त॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। अ॒ग्निर्हो॒त्रेणे॑दꣳ ह॒विर॑जुषत।
अ॒वीवृ॑धत॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत। अ॒स्यामृ॑ध॒द्धोत्रा॑यान्देवङ्ग॒माया॑म्।
आशा॑स्तेऽयं यज॑मानोऽसौ। आयु॑रा शा॑स्ते। सु॒प्र॒जा॒स्त्वमा॑

शांस्ते। स॒जा॒त॒व॒न॒स्या॒मा शांस्ते॥२३॥

उत्तरान्दे॒वय॒ज्या॒मा शांस्ते। भूयो॑ ह॒विष्कर॑ण॒मा शांस्ते।
दि॒व्यन्धा॒मा शांस्ते। वि॒श्वं प्रि॒यमा शांस्ते। यद॒नेन॑ ह॒विषा॒-
ऽऽशांस्ते। तद॑श्या॒त्तद॑ध्यात्। तद॑स्मै दे॒वा रा॑सन्ताम्।
तद॒ग्निर्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ वन॑ते। व॒यम॒ग्नेर्मा॑नु॒षाः। इ॒ष्टं च॑ वी॒तं च॑।
उ॒भे च॑ नो द्यावा॑पृथि॒वी अ॒हंस॑स्पाताम्। इ॒ह ग॒तिर्वा॑मस्ये॒दं
च॑। नमो॑ दे॒वेभ्यः॥२४॥

अ॒भ्यं कृ॒ताव॑कृ॒ताग्नि॑रि॒दं ह॒विर॑जु॒षत॑ महेन्द्र इ॒दं ह॒विर॑जु॒षत॑ स॒जा॒त॒व॒न॒स्या॒मा शांस्ते वी॒तं
च॑ त्रीणि च॥ [१०]

तच्छुं॑ योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीं॑
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वञ्जि॑गातु भेष॒जम्।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। श॒श्वतु॑ष्पदे॥२५॥

तच्छुं॑ योर॒ष्टौ॥ [११]

आप्या॑यस्व सन्तौ॑। इ॒ह त्वष्टा॑रम॒ग्रिय॑न्तन्न॒स्तुरी॑पम्। दे॒वानां॑
पत्नी॑रु॒शती॑र॒वन्तु॑ नः। प्रा॒वन्तु॑ नस्तु॒जये॑ वाज॑सातये। याः
पा॒र्यि॑वासो॒ या अ॒पाम॑पि॒ व्र॒ते। ता नो॑ दे॒वीः सु॒हवाः॑ शर्म॑
यच्छ॑त। उ॒त ग्रा॑ वि॒यन्तु॑ दे॒वप॑त्नीः। इन्द्रा॑ण्य॒ग्राय्य॑श्विनी॒

राट्। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु। वियन्तु देवीर्य
ऋतुर्जनीनाम्॥२६॥

अग्निर्होता गृहपतिः स राजा। विश्वा वेद जनिमा
जातवेदाः। देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठः स प्र
यजतामृतावा। वयमु त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म
समिधा बृहन्तम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन
नस्तेजसा सः शिंशाधि॥२७॥

जनीनामष्टौ च॥

[१२]

उपंहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या। उपं मा रथन्तरः सह
पृथिव्या ह्वयताम्। उपंहूतं वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण। उपं मा
वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपंहूतं बृहत्सह दिवा।
उपं मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपंहूताः सप्त होत्राः। उपं
मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपंहूता धेनुः सहर्षभा। उपं मा
धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपंहूतो भक्षः सखा। उपं मा भक्षः सखा ह्वयताम्।
उपंहूताँ(४)हो। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। उपो अस्माः
इडा ह्वयताम्। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। मानवी घृतपदी

मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहृतम्॥२९॥

दैव्या अध्वर्यव उपहृताः। उपहृता मनुष्याः। य इमं
यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धान्। उपहृते द्यावापृथिवी। पूर्वजे
ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहृतेयं यजमाना। इन्द्राणीवा-
ऽविधुवा। अदितिरिव सुपुत्रा। उत्तरस्यान्देवयुज्यायामुपहृता।
भूयसि हविष्करण उपहृता। दिव्ये धामन्नुपहृता। इदं मे देवा
हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहृता। विश्वमस्याः प्रियमुपहृतम्।
विश्वस्य प्रियस्योपहृतस्योपहृता॥३०॥

सुहर्षभा ह्वयतामुपहृतं सुपुत्रा षट्॥ [१३]

सत्यं प्रवोऽग्ने महानग्निर्होता समिधोऽग्निर्वृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहृतं देवं बर्हिर्दं द्यावापृथिवी
तच्छुं योरा प्यायस्वोपहृतत्रयोदश॥१३॥

सत्यं वयं स्याम वृष्टिद्यावा त्रिंशत्॥३०॥

सत्यमुपहृता॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
 यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या
 उपस्थे। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती
 मीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः
 पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
 ऊर्ध्व ऊषुणं ऊतये। तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य
 सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यः हंसो
 नि केतुना। विश्वः समन्त्रिणन्दह। कृधी न ऊर्ध्वा च रथाय
 जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अहाम्। समर्य आ विदथे वर्धमानः।
 पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देवया विप्र उदियति वाचम्।
 युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति
 जायमानः। तन्धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो
 मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।

अ॒ग्निर्य॒ज्ञस्य॑ ह॒व्य॒वाट्। त॑ꣳ स॒बाधो॑ य॒तः सु॒चः। इ॒त्था
धि॒या य॒ज्ञव॑न्तः। आच॑क्रु॒रग्नि॑मू॒तये॑। त्वं वरु॑ण उ॒त मि॒त्रो
अ॒ग्ने। त्वां व॑र्धन्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑
सन्तु। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥३॥

सुवीर॒न्दुवः॑ स्वा॒हुतो॒ऽष्टौ च॑॥ [१]

होता॑ यक्षद॒ग्निꣳ स॒मिधा॑ सु॒षमि॒धा स॒मिद्धं॑ नाभा॑
पृथि॒व्याः स॒ङ्ग॒थे वा॒मस्य॑। वर्ष्म॑न्दि॒व इ॒डस्प॑दे वे॒त्वाज्य॑स्य
होत॑र्यज॒। होता॑ यक्ष॒त्तनू॑नपा॒तम॑दि॒तेर्गर्भ॑ भुव॑नस्य गो॒पाम्।
मध्वा॑द्य दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ दे॒व्याना॑न्प॒थो अ॑नक्तु वे॒त्वाज्य॑स्य
होत॑र्यज॒। होता॑ यक्ष॒न्नरा॑शꣳसं नृ॒शस्त्रं॑ नृꣳः प्र॑णे॒त्रम्।
गोभि॑र्व॒पावा॒न्त्स्याद्वी॑रैः शक्ती॑वा॒न्नथैः॑ प्रथ॒मया वा॑ हि॒रण्यैश्च॒न्द्री
वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॒। होता॑ यक्षद॒ग्निमि॒ड ई॒डितो॑ दे॒वो
दे॒वाꣳ आ॒वक्ष॑द्दू॒तो ह॒व्य॒वाड॑मूरः। उपे॑मं य॒ज्ञमु॑पे॒मां दे॒वो
दे॒वहू॑तिमवतु वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॒। होता॑ यक्षद्व॒र्हिः
सु॒ष्टरी॑मोर्ण॒म्रदा॑ अ॒स्मिन् य॒ज्ञे वि च॒ प्र च॑ प्रथ॒ताꣳ
स्वा॒स॒स्थं दे॒वेभ्यः॑। ए॒मेन॑दद्य वस॑वो रु॒द्रा आ॑दि॒त्याः स॑दन्तु
प्रि॒यमि॒न्द्र॑स्यास्तु वे॒त्याज्य॑स्य होत॑र्यज॒॥४॥

होता॑ यक्ष॒दुरं ऋ॒ष्वाः कं॒व॒ष्यो को॒षधा॒वनी॒रुदा॑ता॒भी॒र्जि॒हता॑
 वि॒पक्षो॑भिः श्रय॒न्ताम्। सु॒प्रा॒य॒णा अ॒स्मिन् य॒ज्ञे
 वि॒श्रय॑न्ता॒मृता॑वृ॒धो वि॒यन्त्वा॒ज्यस्य॑ हो॒तर्य॑जं। होता॑
 यक्ष॒दुषा॑सा॒नक्ता॑ बृ॒हती॑ सु॒पेशा॑सा॒ नृ॒ः पति॑भ्यो॒ योनि॑
 कृ॒ण्वाने। स॒ऽस्मय॑माने॒ इन्द्रे॑ण दे॒वैरे॑दं ब॒रुहिः॑ सी॒दता॑
 वी॒तामा॒ज्यस्य॑ हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्ष॒द्वैव्या॑ हो॒तारा॑
 म॒न्द्रा पो॑तारा॒ क॒वी प्र॑चे॒तसा॑। स्वि॑ष्ट॒म॒द्यान्यः॑ क॒रदि॑षा
 स्व॑भि॒गूर्त॑म॒न्य ऊ॒र्जा स॑त॒वसे॑मं य॒ज्ञं दि॒वि दे॒वेषु॑ ध॒त्ता
 वी॒तामा॒ज्यस्य॑ हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्ष॒त्ति॒स्रो दे॒वीर॒पसा॑म॒पस्त॑मा
 अ॒च्छि॑द्र॒म॒द्येद॑म॒पस्त॑न्वताम्। दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒वमपो॑
 वि॒यन्त्वा॒ज्यस्य॑ हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्ष॒त्त्वष्टा॑र॒मचि॑ष्टु॒मपा॑क॒
 रे॒तो॒धां वि॒श्रव॑सं यशो॒धाम्। पु॒रु॒रूप॑म॒काम॑कर्॒शन॑
 सु॒पोषः॑ पोषैः स्यात्सु॒वीरो॑ वी॒रैर्वे॒त्वा॒ज्यस्य॑ हो॒तर्य॑जं।
 होता॑ यक्ष॒द्वन॑स्पति॒मुपा॑व॒स्रक्ष॑द्धि॒यो जो॒ष्टार॑ः श॒शम॑न्नरः।
 स्व॒दा॒त्स्वधि॑ति॒र्ऋ॒तु॒थाद्य॑ दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ङ्मे॒त्वा॒ज्यस्य॑
 हो॒तर्य॑जं। होता॑ यक्ष॒दग्नि॑ः स्वाहाऽऽज्य॑स्य॒ स्वाहा॑
 मे॒दसः॑ स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ऽऽ स्वाहा॑ स्वाहा॑कृ॒तीना॑ऽऽ स्वाहा॑
 ह॒व्यसू॑क्तीनाम्। स्वाहा॑ दे॒वाः औ॑ज्य॒पान्त॑स्वाहा॑ऽग्नि॑

होत्राञ्जुषाणा अग्र आज्यस्य वियन्तु होतर्यजं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं सुवीरो वीरैर्वेत्वाज्यस्य होतर्यजं चत्वारि च
(अग्निन्तनूनपातन्नराशंसमग्निमिड ईडितो बृहिर्दुर उषासानक्ता देव्या तिस्रस्त्वष्टारं
वनस्पतिमग्निम्। पञ्च वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विर्वेत्वेकौ वियन्तु होतर्यजं॥) [२]

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान् यजसि जातवेदः।
आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वन्दूतः कविरसि प्रचेताः।
तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्। मध्वा समञ्जन्तस्वदया सुजिह्व।
मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरन्नः।
नराशंसस्य महिमानमेषाम्। उप स्तोषाम यज्ञतस्य
यज्ञैः॥६॥

ते सुक्रतवः शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभयानि हव्या।
आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्रे वसुभिः सजोषाः। त्वं
देवानामसि यहु होता। स एनान् यक्षीषितो यजीयान्।
प्राचीनं बृहिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या वृज्यते
अग्रे अहाम्। व्यु प्रथते वितुरं वरीयः। देवेभ्यो अदितये
स्योनम्॥७॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न जनयः
शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ

सुप्रायुणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उषासानक्ता
सदतां नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधि श्रियः
शुक्रपिशन्दधाने। दैव्या होतांरा प्रथमा सुवाचा। मिमांसा
यज्ञं मनुषो यजध्वै॥८॥

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू। प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशां दिशन्ता।
आ नो यज्ञं भारती तूयमेतु। इडां मनुष्वदिह चेतयन्ती। तिस्रो
देवीर्बर्हिरेदः स्योनम्। सरस्वती स्वपंसः सदन्तु। य इमे
द्यावापृथिवी जनित्री। रूपैरपिः शङ्खवनानि विश्वा। तमद्य
होतरिषितो यजीयान्। देवन्त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान्॥९॥

उपावसृजत्मन्यां समञ्जन्। देवानां पार्थ ऋतुथा हवीःषि।
वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन।
सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम्। अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः।
अस्य होतुः प्रदिश्युतस्य वाचि। स्वाहाकृतः हविरदन्तु
देवाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यजध्वै विद्वानष्टौ च॥ [३]

अग्निर्होता नो अध्वरे। वाजी सन्परिणीयते। देवो देवेषु
यज्ञियः। परित्रिविष्ट्यध्वरम्। यात्यग्नी रथीरिव। आ देवेषु
प्रयो दधत्। परि वाजपतिः कविः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्।

दध॒द्रत्नानि दा॒शुषे॑ ॥११॥

अ॒ग्निर्होता॑ नो॒ नव॑ ॥ [४]

अजै॑द॒ग्निः। अस॑न॒द्वाज॒न्नि। दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ट्।
प्रा॒ञ्जोभि॑र्हिन्वा॒नः। धेना॑भिः कल्प॑मानः। य॒ज्ञस्यायुः॑
प्रति॒रन्। उप॒ प्रेष्य॑ होतः। ह॒व्या दे॒वेभ्यः॑ ॥१२॥

अजै॑दृष्टौ ॥ [५]

दैव्याः॑ शमि॒तार उ॒त म॑नुष्या॒ आर॑भध्वम्। उप॑नयत् मे॒ध्या
दुरः॑। आ॒शासा॑ना॒ मेध॑पतिभ्यां॒ मेध॑म्। प्रा॒स्मा अ॒ग्निं भ॑रत।
स्तृ॒णीत ब॒र्हिः। अन्वे॑न॒ मा॒ता म॑न्यताम्। अनु॑ पि॒ता। अनु॑
भ्रा॒ता स॒गर्भ्यः॑। अनु॑ सखा॒ सयू॑थ्यः। उ॒दी॒चीना॑ अस्य प॒दो
निध॑त्तात् ॥१३॥

सूर्य॑श्चक्षु॒र्गम॑यतात्। वात॑ प्रा॒णम॑न्वव॑सृजतात्। दि॒शः
श्रोत्र॑म्। अ॒न्तरि॑क्ष॒मसु॑म्। पृ॒थि॒वी शरी॑रम्। ए॒क॒धाऽस्य॑
त्वच्मा॑च्छा॒तात्। पु॒रा नाभ्या॑ अपि॒शसो॑ व॒पामु॑त्खि॑दतात्।
अ॒न्तरे॑वोष्माणं॑ वा॒रय॑तात्। श्ये॒नम॑स्य॒ वक्षः॑ कृणु॒तात्।
प्र॒शसो॑ बा॒हू ॥१४॥

श॒ला दो॒षणी॑। क॒श्यपे॒वासा॑। अ॒च्छि॒द्रे श्रो॒णी॑।

क॒व॒षो॒रू स्ने॒क॒प॒र्णा॒ष्ठी॒व॒न्ता॑॥ ष॒ड्विं॑शतिरस्य॒ व॒ङ्क॒यः॑।
 ता अ॒नु॒ष्ठो॒च्या॒व॒य॒तात्॑। गा॒त्रं॒ङ्गा॒त्र॒म॒स्या॒नू॒नं कृ॒णु॒तात्॑।
 ऊ॒व॒ध्य॒गो॒हं पा॒र्थि॒व॒ङ्ग॒न॒तात्॑। अ॒स्त्रा र॒क्षः स॑सृजतात्।
 व॒नि॒ष्ठु॒म॒स्य॒ मा रा॑विष्ट॥१५॥

उ॒रू॒कं म॒न्य॑मा॒नाः। ने॒द्वं॒स्तो॒के त॒न॑ये। र॒वि॒ता॒र॒व॑च्छ॒मि॒ता॒रः॑।
 अ॒ग्नि॑गो श॒मी॒ध्वम्। सु॒श॒मिं श॒मी॒ध्वम्। श॒मी॒ध्व॒म॒ग्नि॑गो।
 अ॒ग्नि॑गु॒श्चापा॑पश्च। उ॒भौ दे॒वाना॑सं श॒मि॒ता॒रौ॑। ता॒वि॒मं प॒शु॑स्र
 श्र॑पयतां प्र॒वि॒द्वा॑सौ॑। यथा॑यथाऽस्य॒ श्र॒प॑ण॒न्त॒था॑तथा॥१६॥

ध॒त्ता॒द्वा॒हू मा रा॑विष्ट॒ तथा॑तथा॥ [६]

जु॒ष॒स्व॒ स॒प्र॒थ॑स्त॒मम्। व॒चो॑ दे॒व॒प्स॑रस्त॒मम्। ह॒व्या जु॒ह्वा॑न
 आ॒स॒नि॑। इ॒मं नो॑ य॒ज्ञ॒म॒मृ॒ते॒षु धे॑हि। इ॒मा ह॒व्या जा॑तवे॒दो
 जु॒ष॒स्व। स्तो॒का॒ना॒म॒ग्ने मे॒द॑सो घृ॒त॒स्य॑। हो॒तः प्रा॑शा॒न प्र॒थ॒मो
 नि॒ष॒द्य॑। घृ॒त॒व॑न्तः पा॒व॒क॒ ते। स्तो॒काः श्रो॑त॒न्ति॒ मे॒द॑सः। स्व॒ध॒र्मं
 दे॒व॒वी॑तये॥१७॥

श्रे॒ष्ठं नो॑ धे॒हि वा॒र्य॑म्। तु॒भ्य॑स्र स्तो॒का घृ॑त॒श्चु॒तः॑। अ॒ग्ने
 वि॒प्रा॑य स॒न्त्य॑। ऋ॒षिः श्रे॒ष्ठः स॒मि॑ध्यसे। य॒ज्ञ॒स्य॑ प्रा॒वि॒ता
 भ॑वा। तु॒भ्य॑स्र श्रो॒त॒न्त्य॑ग्नि॒गो श॒ची॒वः॑। स्तो॒का॒सो अ॒ग्ने

मेद॑सो घृ॒तस्य॑। क॒वि॒श॒स्तो बृ॑ह॒ता भा॒नुनागाः॑। ह॒व्या
जु॑षस्व मेधिर। ओजि॑ष्ठन्ते मध्य॒तो मेद॑ उद्धृ॒तम्। प्र ते
व॒यन्द॑दामहे। श्रोत॑न्ति ते वसो स्तो॒का अधि॑त्व॒चि। प्रति॒
तान्दे॑व॒शोवि॑हि॥१८॥

देववी॑तय॒ उद्धृ॑त॒श्रीणि॑ च॥—————[७]

आवृ॑त्रहणा वृ॒त्रह॑भिः शु॒ष्मैः। इन्द्र॑ या॒तन्नमो॑भिरग्ने अ॒र्वाक्।
युव॑ꣳ राधो॑भि॒रक॑वेभिरिन्द्र। अग्ने॑ अ॒स्मे भ॑वतमुत्त॒मेभिः॑। होता॑
यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छाग॑स्य व॒पाया॑ मेद॑सः। जुषे॑ताꣳ ह॒विः।
होत॑र्यज॑। वि॒ह्यख्य॑न्मन॑सा॒ वस्य॑ इच्छन्। इन्द्रा॑ग्नी ज्ञा॒स उ॒त
वा॑ सजा॒तान्॥१९॥

नान्या॑ युव॒त्प्रम॑तिरस्ति॒ मह्य॑म्। स वा॒न्धियं॑ वाज॒यन्ती॑मतक्षम्।
होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। पुरो॑डाश॑स्य जुषे॑ताꣳ ह॒विः। होत॑र्यज॑।
त्वामी॑डते अजि॒रन्दू॑त्याय। ह॒विष्म॑न्तः स॒दमि॑न्मानु॒षासः॑।
यस्य॑ दे॒वैरास॑दो ब॒र्हिर्ग॑ग्ने। अहा॑न्यस्मै सु॒दिना॑ भवन्तु। होता॑
यक्षद॑ग्निम्। पुरो॑डाश॑स्य जुषे॑ताꣳ ह॒विः। होत॑र्यज॑॥२०॥

सजा॑तान्प्रिन्दे च॥—————[८]

गी॒र्भिर्वि॑प्रः प्रम॑तिमिच्छ॒मानः॑। ईदृ॑ र॒यिं य॒शसं॑ पू॒र्वभा॑जम्।

इन्द्रा॑ग्नी वृ॒त्रह॑णा सुवज्रा॑ । प्र णो॑ नव्यै॑भिस्तिरतं
 दे॒ष्णैः । मा॒च्छेद्व॑ र॒श्मीर॑ति॒ नाध॑मानाः । पि॒तृणां॑
 शक्ती॑रनुयच्छ॑मानाः । इन्द्रा॑ग्निभ्या॒ङ्कं वृष॑णो मदन्ति । ताह्य॑द्रीं
 धि॒षणा॑या उ॒पस्थे॑ । अ॒ग्निः सु॑दी॒तिः सु॒दृशं॑ गृणन्तः ।
 न॒म॒स्याम॒स्त्वेड्यं॑ जा॒तवे॑दः । त्वान्दू॒तम॑र॒तिः ह॑व्य॒वाह॑म् ।
 दे॒वा अ॑कृ॒ण्वन्न॒मृत॑स्य॒ नाभि॑म् ॥ २१ ॥

जा॒तवे॑दो द्वे चं॑ ॥ ————— [९]

त्व॑ ह्य॒ग्ने प्रथ॑मो म॒नोता॑ । अ॒स्या धि॒यो अ॒भवो॑ दस्म॒होता॑ ।
 त्व॑ सीं वृष॑न्नकृ॒णोर्दु॑ष्टरी॒तु । स॒हो वि॒श्वस्मै॑ स॒हसे॑ स॒हध्वे॑ ।
 अधा॑ होता॒ न्यसी॑दो॒ यजी॑यान् । इ॒डस्प॑द इ॒षय॑न्नीड्यः
 सन् । तन्त्वा॑ नरः॒ प्रथ॑म॒न्दे॒वय॑न्तः । म॒हो रा॒ये चि॒तय॑न्तो
 अनु॑गमन् । वृ॒तेव॑ यन्त॑ ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैः । त्वे र॒यिजा॑गृ॒वाः सो॒
 अनु॑गमन् ॥ २२ ॥

रुश॑न्तम॒ग्निं द॑र॒शत॑म्बृ॒हन्त॑म् । व॒पाव॑न्तं वि॒श्वहा॑ दी॒दिवा॑ः स॒मम् ।
 प॒दं दे॒वस्य॑ नम॑सा वि॒यन्तः॑ । श्र॒व॒स्यवः॑ श्र॒व आ॑प॒न्नमृ॑क्तम् ।
 ना॒मा॒नि चि॒दधि॑रे य॒ज्ञिया॑नि । भ॒द्राया॑न्ते रण॑यन्त॒ सन्दृ॑ष्टौ ।
 त्वां व॑र्धन्ति क्षि॒तयः॑ पृथि॒व्याम् । त्व॑ रा॒य उ॒भया॑सो
 जना॑नाम् । त्वन्ना॒ता तर॑णे॒ चेत्यो॑भूः । पि॒ता मा॒ता

सदमिन्मानुषाणाम्॥२३॥

सपर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा
यजीयान्। तन्त्वा वयन्दम् आ दीदिवा५सम्। उपंजुबाधो
नमसा सदेम। तन्त्वा वयः सुधियो नव्यमग्ने। सुम्रायव
ईमहे देवयन्तः। त्वं विशो अनयो दीद्यानः। दिवो अग्ने
बृहता रोचनेन। विशां कविं विशपतिः५ शश्वतीनाम्।
नितोशनं वृषभं चर्षणीनाम्॥२४॥

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम्। राजन्तमग्निं यजतः५ रयीणाम्।
सो अग्र ईजे शशमे च मर्तः। यस्तु आनद्धमिधा हव्यदातिम्।
य आहुतिं परि वेदा नमोभिः। विश्वेत्सवामा दधते त्वोतः।
अस्मा उ ते महि महे विधेम। नमोभिरग्ने समिधोत हव्यैः।
वेदीसूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः। आ ते भद्रायाः५ सुमृतौ
यतेम॥२५॥

आ यस्तुतन्थु रोदसी विभासा। श्रवोभिश्च श्रवस्यस्तरुत्रः।
बृहद्विर्वाजैः स्थविरेभिरस्मे। रेवद्विरग्ने वितरं वि भाहि।
नृवद्वसो सदमिद्धेह्यस्मे। भूरितोकाय तनयाय पश्वः। पूर्वोरिषो
बृहतीरारे अघाः। अस्मे भद्रा सौश्रवसानि सन्तु। पुरूण्यग्ने

पुरु॒धा त्वा॒या। वसू॑नि राजन्व॒सुता॑ते अश्याम्। पुरू॑णि हि
त्वे पु॑रुवार॒ सन्ति॑। अग्ने॒ वसु॑ विध॒ते राज॑नि॒त्वे॥ २६॥

जागृ॒वाः सो॒ अनु॑ग॒म्मानु॑षाणाश्च॒रष॑णीनां य॑तेमाश्या॒न्द्वे च॑॥ ————— [१०]

आभ॑रतः॒ शिक्ष॑तं वज्र॒बाहू॑। अ॒स्माः इ॒न्द्रा॒ग्नी अव॑तः॒
शर्ची॑भिः। इ॒मे नु ते र॒श्मयः॑ सूर्य॒स्य। येभिः॑ स॒पित॑त्वं पि॒तरौ
न॒ आय॑न्। होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य।
म॒ध्यतो॑ मे॒द उ॒द्धृत॑म्। पु॒रा द्वेषो॑भ्यः। पु॒रा पौ॒रुषे॑य्या गृ॒भः।
घ॒स्तान्नू॑नम्॥ २७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम्। सु॒मत्क्ष॑राणाः॒
श॒तरु॑द्रियाणाम्। अ॒ग्निष्वा॒त्तानां॑ पी॒वोप॑वस॒नानाम्। पा॒श्वतः॑
श्रो॑णितः शि॒ताम॑त उ॒त्साद॑तः। अ॒ङ्गाद॑ङ्गा॒दव॑त्तानाम्। क॒रत॑
ए॒वेन्द्रा॒ग्नी। जु॒षेताः॑ ह॒विः। हो॒तर्य॑जः। दे॒वेभ्यो॑ वनस्प॒ते
ह॒वीःषि॑। हि॒र॒ण्यपर्ण॑ प्र॒दिव॑स्ते अ॒र्थम्॥ २८॥

प्र॒दक्षि॑णि॒द्रश्न॑या॒ नियू॑य। ऋ॒तस्य॑ वक्षि प॒थिभी॑
र॒जिष्ठैः॑। होता॑ यक्षद्वन॒स्पति॑म॒भिहि॑। पि॒ष्टत॑मया
र॒भिष्ठ॑या र॒श्नया॑धि॒त। यत्रेन्द्रा॒ग्नियो॑श्छा॒गस्य॑ ह॒विषः॑
प्रि॒या धा॑मानि। यत्र॒ वन॒स्पतैः॑ प्रि॒या पा॑थाः॒सि।

यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः
प्रिया धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावस्रक्षत्।
रभीयांसमिव कृत्वी॥ २९॥

करदेवं देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि
देवां उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँर्ऋतुपते यजेह।
ये दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः।
होता यक्षदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य
हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्गनस्पतैः प्रिया पाथांसि।
अयाङ्देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः
प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या
इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः।
होतर्यजं॥ ३०॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथांसि सप्त च॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमंतिमिच्छमानाः।
अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते।
वनस्पते रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।
वह देवत्रा दिधिषो हवीँषि। प्र चदातारममृतेषु वोचः।
अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य हविषः

प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्घ्रनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्घ्रवानामाज्यपानां
प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं
महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
होतः। पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना
वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥—————[१२]

देवं बर्हिः सुदेवं देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यजं। देवीद्वारं सङ्घाते विद्वीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा
देवहूतौ वत्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो
वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे
प्रयत्यहेतामपि नूनन्देवीर्विशः प्रायांसिष्टां सुप्रीते
सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवी जोष्ट्री
वसुधिती ययोरन्याऽघाद्वेषांसि यूयवदान्यावक्षद्वसु

वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिः सपीतिमन्या
 नवेन पूर्वन्दयमानाः स्याम पुराणेन नवन्तामूर्जमूर्जाहुती
 ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा हुताघशः सावाभरद्वसू
 वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरिडा
 सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमः
 रुद्रेर्यज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधुमादं मदेम वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशः संस्त्रिशीर्षा
 षडक्षः शतमिदेनः शितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं
 प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतो बृहस्पतिः
 स्तोत्रमश्विनाऽऽध्वर्यवं वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज।
 देवो वनस्पतिर्वरुषप्रावा घृतनिर्णिग्धामग्रेणास्पृक्षदान्तरिक्षं
 मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादः हीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यज। देवं बर्हिर्वारितीनां निधेधाऽसि प्रच्युतीनामप्र-
 च्युतन्निकामधरणं पुरुस्पारुहं यशस्वदेना बर्हिषाऽन्या
 बर्हीः ष्यभि ष्याम वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवो

अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॑द्रवि॒णा म॒न्द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी
 हो॒ता हो॒तुर्हो॒तुराय॑जीयान॒ग्रे या॒न्दे॒वानया॑ड्या॒ अ॒पिप्रे॑र्ये
 ते हो॒त्रे अ॒मत्स॑त् ता॒ स॑स॒नुषी॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑मान्दिवि
 दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रयेम॒ स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॒ग्रे हो॒ताऽभू॑र्वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 नमो॒वा॒के वी॒हि यज॑ ॥ ३३ ॥

यजैकं च॥ _____ [१३]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॑रः। व॒सु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षा॑सान॒क्ता। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वी॒ताम्। दे॒वी जो॒ष्टी। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्। दे॒वी
 ऊ॒र्जाहु॑ती। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्॥ ३४ ॥

दे॒वा दै॒व्या हो॒ता॑रा। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्।
 दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो
 नरा॒श॒सः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः।
 व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रितीनाम्। व॒सु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वेतु॥ ३५ ॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॑द्रवि॒णा म॒न्द्रः क॒विः।
 स॒त्यम॑न्माय॒जी हो॒ता। हो॒तुर्हो॒तुराय॑जीयान्। अ॒ग्रे

यान्देवानयाँट्। या९ अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमत्सत। ता९
संसनुषी९ होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
वीहि॥ ३६॥

वीतां वेत्वभूरेकं च॥ _____ [१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः पचन्पक्तीः
पचन्पुरोडाशं बध्नन्निन्द्राग्निभ्याञ्छागं सूपस्था अद्य
देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राग्निभ्यां छागेनाघस्तान्तं मैदस्तः
प्रतिपचताग्रभीष्टामवीवृधेतां पुरोडाशेन त्वामद्यर्ष आर्षेय
ऋषीणान्नपादवृणीतायं यजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य
एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा
देवदानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च
होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता
ब्रूहि॥ ३७॥

अग्निमद्यैकम्॥ _____ [१५]

अञ्जन्ति होतां यक्षत्समिद्धो अद्याग्निरजैर्देव्यां जुषस्वा वृत्रहणा गीर्भिस्त्व९ ह्याभरतमुपोह
यद्देवं ब्रूहिः सुदेवं देवं ब्रूहिरग्निमद्य पञ्चदश॥ १५॥
अञ्जन्त्यग्निरहोतां नो गीर्भिरुपो ह यद्विदथं वाजिनः सप्तत्रिंशत्॥ ३७॥

अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीनन्वाधाय
 व्रतमुपैति। सयदनिष्ठा प्रयायात्। अकामप्रीता एनङ्कामा
 नानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यन्ता
 अङ्गिरस्तम। विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिर
 इति। कामानेवास्मिन्दधाति॥१॥

कामप्रीता एनङ्कामा अनु प्रयान्ति। तेजस्वी वीर्यावान्भवति।
 सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।
 स यदुद्धायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं प्राञ्चमुद्धृत्य।
 मनसोपतिष्ठेत्। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो यज्ञः॥२॥
 मनसैव यज्ञः सन्तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः।
 भूतिमेवोपैति। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
 यस्याहिताग्नेरग्निरपक्षायति। यावच्छम्यया प्रविध्यैत्। यदि
 तावदपक्षायैत्। तः सम्भरेत्। इदन्त एकं पर उत
 एकम्॥३॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविंशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि। प्रिये

देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवैनं सम्भरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यदि परस्तरामपक्षार्येत्। अनुप्रयायावस्येत्। सो एव ततः प्रायश्चित्तिः। ओषधीर्वा एतस्य पशून्पयः प्रविशति। यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धरन्ति॥४॥

तान् यदुह्यात्। यातयाम्ना हविषा यजेत। यन्न दुह्यात्। यज्ञपरुरन्तरियात्। वायुव्यां यवागून्निर्वपेत्। वायुर्वै पयसः प्रदापयिता। स एवास्मै पयः प्रदापयति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे॥५॥

अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अन्यतरान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं गृहमा गच्छन्ति। यस्य सायन्दुग्धं हविरार्तिमाच्छति। इन्द्राय व्रीहीन्निरुप्योप वसेत्। पयो वा ओषधयः। पय एवारभ्य गृहीत्वोप वसति। यत्प्रातः स्यात्। तच्छृतं कुर्यात्॥६॥

अथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः

प्रायश्चित्तिः। उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये
यजमानस्य सायं च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति। यस्योभयं
हविरार्तिमाच्छति॥७॥

ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनन्निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्।
अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वत्या देवताः।
इन्द्रमन्वत्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः।
पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे
वत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते।
यस्य व्रत्येऽहन्पत्यनालम्भुका भवति। तामपुरुषं यजेत।
सर्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिद्वोपं ह्वयेत। अमूहमस्मि।
सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋक्त्वम्।
तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहै। पुंसे पुत्राय वेत्तवै।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुप
ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादाच्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै
यदि परस्तरामोषंधीरन्यतरानुभयानर्धो वै॥) [१]

यद्विष्यण्णेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
 यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययर्चा
 वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः
 प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह।
 भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपत्रेन जुहुयात्। अप्रजा
 अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः
 स्यात्। मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि
 निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
 यदववृष्टेन जुहुयात्। अपरूपमस्यात्मजायेत। किलासो
 वास्यादर्शसो वा। यत्प्रत्येयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। स
 जुहुयात्। मित्रो जनांन्कल्पयति प्रजानन्॥१२॥

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि
 चष्टे। सत्यायं हव्यं घृतवञ्जुहोतेति। मित्रेणैवैनत्कल्पयति।
 तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यत्पूर्वस्यामाहुत्या९ हुतायामुत्तराऽऽहुतिः स्कन्देत्। द्विपाद्भिः
पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥१३॥

चतुष्पाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यत्र वेत्थं वनस्पते
देवानां गुह्या नामानि। तत्र हव्यानि गामयेति वानस्पत्ययर्चा
समिधमाधाय। तूष्णीमेव पुनर्जुहुयात्। वनस्पतिनैव
यज्ञस्यार्ताश्चानार्ताश्चाहुती वि दाधार। तत्कृत्वा। अन्यां
दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पुरा
प्रयाजेभ्यः प्राङङ्गारः स्कन्देत्। अध्वर्यवे च यजमानाय
चाकः स्यात्॥१४॥

यदक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकः स्यात्। यत्प्रत्यक्।
होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकः स्यात्। यदुदङ्। अग्नीधे
च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकः स्यात्। यदभिजुहुयात्।
रुद्रोस्य पशून्धातुकः स्यात्। यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः
प्रह्रियेत॥१५॥

स्रुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा
यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते।
नमो यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति

येन॒ स्कन्दे॑त्। तं प्रहरेत्। सु॒हस्रं॑ शृङ्गो वृष॒भो जा॒तवे॑दाः।
 स्तोमं॑ पृष्ठो घृ॒तवा॑न्त्सुप्रती॒कः। मा नो॑ हासीन्मेत्थि॒तो नेत्वा॑
 जहा॑म। गो॒पोषं॑ नो वी॒रपोषं॑ च॒ यच्छे॑ति। ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ प्र
 ह॑रति। सैव ततः॒ प्रायश्चि॑त्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजान्नाभि जुहुयात्स्याद्वियेत जहाम त्रीणि च (यद्विष्यण्णेन
 प्राजापत्यया यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारो यदक्षिणा
 यत्प्रत्यग्यदुदङ्ङ्॥)॥ [२]

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण॒र्ध्यते॑। यस्याहि॑ताग्नेर॒ग्निर्मथ्य॑मानो
 न जा॑यते। यत्रा॒न्यं पश्ये॑त्। तत॑ आ॒हृत्य॑ होत॒व्यम्।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं॑ हुतं भ॑वति। यद्य॒न्यत्र॑ वि॒न्देत्।
 अ॒जायां॑ होत॒व्यम्। आ॒ग्नेयी॑ वा ए॒षा। यद॒जा।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं॑ हुतं भ॑वति॥१७॥

अ॒जस्य॑ तु नाश्जी॑यात्। यद॒जस्या॑श्जी॒यात्। यामे॒वाग्नावा॑हुतिं
 जुहु॑यात्। ताम॑द्यात्। तस्मा॑द॒जस्य॑ नाश्य॑म्। यद्य॒जान्न॑
 वि॒न्देत्। ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे॒ हस्ते॑ होत॒व्यम्। ए॒ष वा
 अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं॑ हुतं
 भ॑वति॥१८॥

ब्राह्मणन्तु वसत्यै नापं रुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणं वसत्या
 अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तम्भागधेयेन
 व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यै नापरुध्यः। यदि
 ब्राह्मणं न विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै
 दर्भस्तम्बः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भास्तु
 नाध्यासीत्॥१९॥

यद्दर्भानध्यासीत्। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामध्यासीत्।
 तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान्न विन्देत्। अप्सु
 होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं
 हुतं भवति। आपस्तु न परिचक्षीत्। यदापः परिचक्षीत्॥२०॥

यामेवाप्स्वाहुतिं जुहुयात्। तां परिचक्षीत्। तस्मादापो न
 परिचक्ष्याः। मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ सः सृज्येते।
 यस्याहिताग्रेरन्यैरग्निभिर्ग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये विविचये
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्याश्चैवास्यामेध्यां च तनुवौ
 व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 अग्निमेव व्रतपतिं स्वेन भागधेयेनोप धावति। स एवैनं
 व्रतमा लम्भयति॥२१॥

गर्भं॑ स्रवन्तमगदमंकः। अ॒ग्निरिन्द्र॑स्त्वष्टा॒ बृह॑स्पतिः।
 पृथि॑व्यामव॑ चुश्चोतै॑तत्। नाभि॑प्राप्नोति॒ निर्ऋ॑तिं परा॒चैः।
 रेतो॑ वा ए॒तद्वाजि॑न॒माहि॑ताग्नेः। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्। तद्यत्स्र॑वेत्।
 रेतो॑ऽस्य॒ वाजि॑नं॒ स्रवे॑त्। गर्भं॑ स्रवन्तमगदमंक॒रित्या॑ह।
 रेत॑ ए॒वास्मि॒न्वाजि॑नं दधाति॥२२॥

अ॒ग्निरित्या॑ह। अ॒ग्निर्वै रेतो॑धाः। रेत॑ ए॒व तद्व॑धाति। इन्द्र॑
 इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्दधाति। त्वष्टे॑त्याह। त्वष्टा॒ वै
 प॑शूनां मि॒थुना॑नां॒ रूप॑कृत्। रू॒पमे॒व प॑शुषु दधाति।
 बृह॑स्पति॒रित्या॑ह। ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॑स्पतिः। ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑
 प्र॒जाः प्र ज॑नयति। पृथि॑व्यामव॑ चुश्चोतै॑तदित्या॑ह।
 अ॒स्यामे॒वैन॑त्प्रति॒ष्ठाप॑यति। नाभि॑प्राप्नोति॒ निर्ऋ॑तिं
 परा॒चैरित्या॑ह। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै॥२३॥

अ॒जाऽग्नौ॒वेवास्या॑ग्नि॒होत्रं॑ हुतं भवति भवत्यासीत परि॒चर्क्षी॑त लम्बयति दधाति दे॒वानां॑
 बृह॑स्पतिः पञ्च॑ च (वि वै यद्यन्यम॒जायां॑ ब्राह्म॒णस्य॑ दर्भस्तु॒र्भ्वेऽप्सु॑ होत॒व्यम्॥)॥—[३]

याः पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्रव॑न्ति। उ॒परि॑ष्ठात्सर्व॒तश्च॒ याः। ताभी॑
 र॒श्मिप॑वित्राभिः। श्रद्धां॑ यु॒ज्ञमा र॑भे। दे॒वा गा॑तुविदः।
 गा॒तुं यु॒ज्ञाय॑ विन्दत। मन॑स॒स्पति॑ना दे॒वेन॑। वाता॑द्य॒ज्ञः प्र
 यु॑ज्यताम्। तृती॑यस्यै दि॒वः। गा॒य॒त्रि॒या सोम॑ आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वकलमन्तरमा ददे। आपो देवीः
 शुद्धाः स्थ। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्काय देवानाम्।
 पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो
 वत्सेषु पय इन्द्राय हविषे धियस्व। गायत्री पर्णवल्केन।
 पयः सोमं करोत्विमम्॥२५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथं यो मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति
 सूर्यमहै। आदित्यज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय
 रमतां देवताभ्यः। वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः।
 ताः पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इमामूर्जं
 पञ्चदशीं ये प्रविष्टाः। तान्देवान्परिं गृह्णामि पूर्वः॥२६॥

अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु। पौर्णमासं हविरिदमेषां
 मयि। आमावास्यं हविरिदमेषां मयि। अन्तराऽग्नी पशवः।
 देवसंसदमा गमन्। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने
 मनीषया। इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निं गृहपतिमभि
 संवसानाः। ताः पूर्वः परिं गृह्णामि॥२७॥

स्व आयतने मनीषया। इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निं
 गृहपतिमभि संवसानाः। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने

मनीषया॥ अयं पितॄणामग्निः। अवाङ्मुखा पितॄभ्य आ। तं
पूर्वः परि गृह्णामि। अविषन्नः पितुं करत्। अजस्रन्त्वा
सभापालाः॥ २८॥

विजयभागः समिन्धताम्। अग्ने दीदाय मे सभ्य।
विजित्यै शरदः शतम्। अन्नमावसथीयम्। अभि हराणि
शरदः शतम्। आवसथे श्रियं मन्त्रम्। अहिर्बुध्नियो नि
यच्छतु। इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः। वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥ २९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः। आदित्येभ्यो
यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः। पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां
पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र सः सृज। अग्ने व्रतपते व्रतं
चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपत आदित्य
व्रतपते॥ ३०॥

व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे
राध्यताम्। इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सः स्कृताम्।
बहुपर्णामशुष्काग्राम्। हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णो रूपं
कृत्वा। प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्। ततस्त्वामेकविंशतिधा।

सम्भरामि सुसम्भृतां॥३१॥

त्रीन्यपरिधीः स्तिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेष्टं
मेक्षणं धृष्टिम्। सं भरामि सुसम्भृतां। या जाता ओषधयः।
देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्तरमाहरन्।
अपां मेध्यं यज्ञियम्। सदेवः शिवमस्तु मे॥३२॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदः शतम्।
अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो
मा निगाङ्कतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।
सकृदाच्छिन्नं बरुहिरूणामृदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वा
भराम्यहम्। अस्मिन्त्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः
प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ।
यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे
हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा पुनातु॥३४॥
अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्।

त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्।
पवित्रेण सहागहि॥ ३५॥

शिवेयं रज्जुरभिधानी। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रं साय
यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सन्नीतं बिभृताम्।
इन्द्राय शृतं दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय। त्वां
परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः शग्मो
भवासि नः॥ ३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्यायुषि प्र युज्यताम्। तिरः
पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेन सवित्रोत्पूताः।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गान्दोहपवित्रे रज्जुम्। सर्वा पात्राणि
शुन्धता एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः। प्रजावतीर्यशसो
विश्वरूपाः॥ ३७॥

बहीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
पूषा स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया सः सृजामि। रायस्पोषेण
बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च। जीवो
जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च
सन्दुहाताम्। धाता सोमेन सह वातेन वायुः। यजमानाय

द्रविणन्दधातु॥ ३८ ॥

उत्स॑न्दुहन्ति क॒लश॑श्चतु॒र्बिल॑म्। इडा॑ दे॒वीम्मधु॑मती॒ः
सुव॑र्विदम्। तदिन्द्रा॒ग्नी जि॑न्वत॒ः स॒नृता॑वत्। तद्यज॑मानममृत॒त्वे
द॑धातु। काम॑धुक्षः प्र णो॑ ब्रूहि। इन्द्रा॒य ह॒विरिन्द्रि॑यम्। अ॒मूं
यस्या॑ दे॒वाना॑म्। म॒नुष्या॑णां प॒यो ह॑ितम्। बहु॒ दुग्धीन्द्रा॑य
दे॒वेभ्यः॑। ह॒व्यमा प्या॑यतां पुनः॑॥ ३९ ॥

व॒त्सेभ्यो॑ म॒नुष्ये॑भ्यः। पुन॒र्दोहा॑य कल्पताम्। य॒ज्ञस्य॑
सन्त॑तिरसि। य॒ज्ञस्य॑ त्वा सन्त॑तिमनु सन्त॑नोमि।
अद॑स्तमसि विष्णा॒वे त्वा। य॒ज्ञाय॑पि दधाम्य॒हम्।
अ॒द्भिररि॑क्तेन॒ पात्रे॑ण। याः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑ते। अ॒यं प॒यः सोमं॑
कृ॒त्वा। स्वां योनि॑मपि गच्छतु॥ ४० ॥

प॒र्णव॑ल्कः प॒वित्र॑म्। सौ॒म्यः सोमा॑द्धि निर्मितः। इ॒मौ प॒र्णं च॑
दर्भं॑ च। दे॒वाना॑ः ह॒व्यशो॑धनौ। प्रा॒तर्वे॑षाय गोपाय। विष्णो॑
ह॒व्यः हि रक्ष॑सि। उ॒भाव॑ग्नी उ॒पस्तृ॑णते। दे॒वता॒ उप॑वसन्तु
मे। अ॒हं ग्रा॒म्यानु॑प वसामि। म॒ह्यङ्गो॑प॒तये प॒शून्॥ ४१ ॥

आभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसम्भृतां
मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा

इह पशवोऽयं पितृणामग्निः।)॥ [४]

देवां देवेषु पराक्रमध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु। द्वितीयास्तृतीयेषु।
त्रिरेकादशा इह माऽवता। इदं शकेयं यदिदं करोमि।
आत्मा करोत्वात्मनै। इदं करिष्ये भेषजम्। इदममे
विश्वभेषजा। अश्विना प्रावतं युवम्। इदमहं सेनाया
अभीत्वयै॥४२॥

मुखमपोहामि। सूर्यं ज्योतिर्वि भाहि। महत इन्द्रियाय।
आ प्यायतां घृतयोनिः। अग्निर्हव्याऽनु मन्यताम्। खमङ्घ्रि
त्वचमङ्घ्रि। सुरूपन्त्वा वसुविदम्। पशूनान्तेजसा। अग्नये
जुष्टमभि धारयामि। स्योनन्ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते
प्रतितिष्ठ। ब्रीहीणाम्मेध सुमनस्यमानः। आर्द्रः प्रथस्त्रुर्भुवनस्य
गोपाः। श्रुत उत्स्नाति जनिता मतीनाम्। यस्त आत्मा पशुषु
प्रविष्टः। देवानां विष्टामनु यो वितस्थे। आत्मन्वान्त्सोम
घृतवान् हि भूत्वा। देवान्गच्छ सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्।
इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोत्क्रमीत्॥४४॥

देवाः पितरः पितरो देवाः। योऽहमस्मि स सन् यजे।

यस्यास्मि न तमन्तरैमि। स्वं मं इष्टं स्वन्दत्तम्। स्वं
 पूर्तं स्वं श्रान्तम्। स्वं हुतम्। तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा।
 वायुरुपश्रोता। आदित्योऽनुख्याता। द्यौः पिता॥४५॥

पृथिवी माता। प्रजापतिर्बन्धुः। य एवास्मि स सन् यजे। मा
 भेर्मा संविक्था मा त्वा हिंसिषम्। मा ते तेजोऽपं क्रमीत्।
 भरतमुद्धरेमनु षिञ्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि।
 नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। यदवदानानि तेऽवघ्नन्।
 विलोमाकार्षमात्मनः॥४६॥

आज्येन प्रत्यनज्येनत्। तत् आ प्यायतां पुनः। अज्यायो
 यवमात्रात्। आव्याधात्कृत्यतामिदम्। मा रूरुपाम
 यज्ञस्य। शुद्धं स्विष्टमिदं हविः। मनुना दृष्टाङ्घ्रितपदीम्।
 मित्रावरुणसमीरिताम्। दक्षिणार्धादसंभिन्दन्। अवघ्नाम्ये-
 कतोमुखाम्॥४७॥

इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते
 भक्षिवाणः स्याम। सर्वात्मानः सर्वगणाः। ब्रध्न पिन्वस्व।
 ददतो मे मा क्षायि। कुर्वतो मे मोपदसत्। दिशां कृप्तिरसि।
 दिशो मे कल्पन्ताम्। कल्पन्ताम्मे दिशः॥४८॥

दैवींश्च मानुषीश्च। अहोरात्रे मे कल्पेताम्। अर्धमासा
मे कल्पन्ताम्। मासा मे कल्पन्ताम्। ऋतवो मे
कल्पन्ताम्। संवत्सरो मे कल्पताम्। कृत्तिरसि कल्पतां
मे। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं
भूतस्याध्यक्षेभ्यः॥४९॥

विधेमं हविषा वयम्। भजतां भागी भागम्। मा भागोऽभक्त।
निरभागं भजामः। अपस्विन्वा ओषधीर्जिन्वा। द्विपात्पाहि।
चतुष्पादवा। दिवो वृष्टिमेरया। ब्राह्मणानामिदं हविः॥५०॥
सोम्यानां सोमपीथिनाम्। निर्भक्तो ब्राह्मणः। नेहा
ब्राह्मणस्यास्ति। समङ्कां बरुहिरहविषा घृतेन। समादित्यैर्वसुभिः
सम्मरुद्भिः। समिन्द्रेण विश्वेभिर्देवेभिरङ्गाम्। दिव्यं नभो
गच्छतु यत्स्वाहा। इन्द्राणीवाऽविधवा भूयासम्। अदितिरिव
सुपुत्रा। अस्थूरि त्वा गार्हपत्य॥५१॥

उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय। सं पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छताम्।
यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम्। संजानानौ विजहतामरातीः।
दिवि ज्योतिरजरमा रभेताम्। दशते तनुवो यज्ञ यज्ञियाः।
ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानः।

दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑ यज॑मानोऽमृतो॑ऽभूत्। यं वा॑ दे॒वा
अ॑कल्पयन्॥ ५२॥

ऊ॒र्जो भा॒गः श॑त॒क्रतू॑। ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्री॒णानि॑। तेन॑
तृ॒प्यतम॑ह॒हौ। अ॒हं दे॒वानां॑ सु॒कृता॑मस्मि लो॒के।
ममे॒दमि॒ष्टं न मि॑थुर्भ॒वाति॑। अ॒हन्ना॑रि॒ष्ठाव॑नु॒ यजामि॑ वि॒द्वान्।
यदा॑भ्या॒मिन्द्रो॑ अ॒दधा॑द्वा॒गधे॑यम्। अ॒दा॑रसृ॒द्धव॑त दे॒वसो॑म।
अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृ॒डता॑ नः। मा नो॑ वि॒दद॑भिभा॒मो
अश॑स्तिः॥ ५३॥

मा नो॑ वि॒दद्वृ॒जना॑ द्वे॒ष्या या॑। ऋ॒षभं॑ वा॒जिनं॑ व॒यम्। पूर्ण॑मा॒सं
यजाम॑हे। स नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्।
प्रा॒णाय॑ सु॒राध॑से। पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑। अ॒मावा॑स्या सु॒भगा॑
सु॒शेवा॑। धे॒नुरि॑व॒ भूय॑ आ॒प्याय॑माना। सा नो॑ दो॒हता॑
सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्। अ॒पा॒नाय॑ सु॒राध॑से।
अ॒मावा॑स्यायै स्वाहा॑। अ॒भि स्तृ॑णीहि॒ परि॑ धेहि॒ वेदि॑म्।
जा॒मि॒म्मा हि॑ सी॒रमु॒या शया॑ना। हो॒तृष॑द॒ना हरि॑ताः
सु॒वर्णाः॑। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य ब्र॒ध्ने॥ ५४॥

अ॒भित्व॑र्यै करोमि ऋ॒मीत्पि॒ताऽऽत्म॑न॑ ए॒कतो॑ मु॒खां मे॒ दिशो॑ऽध्यक्षे॒भ्यो ह॒विर्गार्ह॑पत्या
कल्पय॑न्नशस्तिः सा नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑ सप्त च॑॥ [५]

परिस्तृणीत॒ परिधत्ता॒ग्निम्। परि॑हितोऽ॒ग्निर्यज॑मानं भुनक्तु।
 अ॒पा॒ रस॒ ओष॑धीना॒ सुव॑र्णः। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य
 सन्तु॒ काम॒दुघाः॑। अ॒मुत्रा॒मुष्मि॑ल्लो॒के। भू॒पते॒ भुव॑नपते।
 म॒हतो॑ भू॒तस्य॑ पते। ब्र॒ह्माण॑न्त्वा वृणीमहे। अ॒हं भू॒पति॑र॒हं
 भुव॑नपतिः। अ॒हं म॒हतो॑ भू॒तस्य॑ पतिः॥५५॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सूत॒ आर्त्वि॑ज्यङ्क॒रिष्या॑मि। दे॒वं स॑वि॒तरे॒तन्त्वा॑
 वृ॒णते। बृ॒ह॒स्पतिं॑ दै॒व्यं ब्र॒ह्माण॑म्। तद॒हं मन॑से॒ प्र ब्र॑वीमि।
 मनो॑ गाय॒त्रियै॑। गाय॒त्री त्रि॑ष्टुभे॑। त्रि॒ष्टु॒जग॑त्यै। जग॑त्यनु॒ष्टुभे॑।
 अ॒नु॒ष्टु॒क्प॒ङ्क्तौ॑। प॒ङ्क्तिः॑ प्र॒जाप॑तये॥५६॥

प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा बृ॒ह॒स्पत॑ये।
 बृ॒ह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णे। ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वः। बृ॒ह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑ ब्रह्मा॑।
 अ॒हं म॑नु॒ष्या॑णाम्। बृ॒ह॒स्पते॑ य॒ज्ञङ्गो॑पाय। इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं
 क॑रोमि। यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्। मे॒धा॒वी दि॒क्षु मन॑सा
 तप॒स्वी॥५७॥

अ॒न्तर्दू॑तश्चर॑ति॒ मानु॑षीषु। चतुः॑ शिखण्डा यु॒वतिः॑ सु॒पेशाः॑।
 घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना म॒हते॑ सौभ॑गाय।
 म॒ह्यन्धु॑क्श्च॒ यज॑मानाय॒ कामान्॑। भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं॑ पु॒पोषा॑।

ततो॑ दे॒वी वर्ध॑यते॒ पया॑सि। य॒ज्ञियां॑ य॒ज्ञं वि च॒ यन्ति॒ शं
च। ओष॑धी॒राप॑ इ॒ह शक्नो॑रीश्च। यो मां हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च
वा॒चा॥५८॥

यो ब्रह्म॑णा॒ कर्म॑णा॒ द्वेष्टि॑ दे॒वाः। यः श्रु॑तेन॒ हृद॑येनेष्ण॒ता च।
तस्येन्द्र॑ वज्रेण॒ शिर॑श्छि॒नन्नि॑। ऊर्णा॑मृदु॒ प्रथ॑मान॑ स्यो॒नम्।
दे॒वेभ्यो॒ जुष्ट॑ स॒दना॑य ब॒र्हिः। सु॒वर्गे लो॒के यज॑मान॒ हि
धे॒हि। मां नाक॑स्य पृ॒ष्ठे पर॑मे व्यो॒मन्। चतुः॑ शिखण्डा यु॒वतिः॑
सु॒पेशाः॑। घृ॒तप्र॑तीका व॒युना॑नि वस्ते। साऽऽस्ती॒र्यमा॑णा म॒हते
सौ॒भगा॑य॥५९॥

सा मे॑ धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामा॑न्। शि॒वा च॑ मे श॒ग्मा चै॑धि।
स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चैधि। ऊ॒र्जस्व॑ती च मे॒ पय॑स्वती चैधि।
इष॑मूर्जं मे पि॒न्वस्व। ब्रह्म॑ तेजो॑ मे पि॒न्वस्व। क्ष॒त्रमो॑जो॑ मे
पि॒न्वस्व। वि॒शं पु॑ष्टिं मे पि॒न्वस्व। आयु॑र॒न्नाद्य॑म्मे पि॒न्वस्व।
प्र॒जां प॒शून्मे॑ पि॒न्वस्व॥६०॥

अ॒स्मिन् य॒ज्ञ उ॒प भू॑य॒ इन्नु॒ मे। अ॒वि॑क्षोभाय परि॒धी॒न्द॑धामि।
ध॒र्ता ध॒रुणो॒ धरी॑यान्। अ॒ग्नि॒र्द्वेषा॑सि॒ निरि॑तो नु॒दातै॑।
वि॒च्छि॒नन्नि॑ वि॒धृती॑भ्या॑ स॒पत्नान्। जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये

चं जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं
स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्।
विश्वं पाप्मानममतिं दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती
स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजाम्मयि धारयतम्।
पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः।
तस्मिन्त्सुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु
देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा
सम्भृताङ्गा। वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध
उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
दोहै यज्ञं सुदुघामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मत्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे
मत्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाक्वरः। घृताचीनां सूनुः।

प्रियेण नाम्ना॑ प्रिये॑ सद॑सि सीद॑। स्यो॒नो मे॑ सीद॑ सु॒षदः
पृथि॒व्याम्। प्रथ॑यि प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सुव॒र्गे लो॒के। दि॒वि सीद॑
पृथि॒व्याम॒न्तरि॑क्षे। अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्॥६४॥

अध॑रे मत्स॒पत्नाः॑। इ॒यङ् स्था॒ली घृ॒तस्य॑ पूर्णा॑। अ॒च्छिन्न॑पयाः
श॒तधा॑र॒ उत्सः॑। मा॒रुते॑न॒ शर्म॑णा॒ दैव्ये॑न। य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वतः॑
श्रि॒तः। स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑विष्यच्छ्र॒यता॑म्। श॒तम्मे॑
सन्त्वा॒शिषः॑। स॒हस्र॑म्मे सन्तु॒ सूनृ॑ताः। इरा॑वतीः पशु॒मतीः॑।
प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वतः॑ श्रि॒तः॥६५॥

स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑विष्यच्छ्र॒यता॑म्। श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिषः॑। स॒हस्र॑
मे सन्तु॒ सूनृ॑ताः। इरा॑वतीः पशु॒मतीः॑। इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृतं॑
वी॒र्यम्॑। अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचि॒कित्स॑न्। तेन॑ दे॒वा अव॑तोप॒
मा॒म्। इ॒हेष॑मूर्जं॒ यशः॑ सह॒ ओजः॑ सनेयम्। श्रु॒तं मयि॑
श्रय॑ताम्। यत्पृथि॒वीमच॑रत्तत्प्रवि॑ष्टम्॥६६॥

येना॑सि॒श्चद्व॑ल॒मिन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तिः। इ॒दन्तच्छु॑क्रं मधु॑ वा॒जिनी॑वत्।
येनो॑परि॒ष्टादधि॑नोन्महेन्द्रम्। दधि॑ मा॒न्धि॑नोतु। अ॒यं वेदः॑
पृथि॒वीमन्व॑विन्दत्। गुहा॑ स॒तीङ्ग॑ह॒ने ग॒ह्वरे॑षु। स वि॑न्दतु॒
यज॑मानाय लो॒कम्। अ॒च्छिद्रं॑ य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्मा॑ करोतु।

अ॒यं य॒ज्ञः स॒म॑सद॒द्ध॒विष्म॑न्। ऋ॒चा सा॒न्ना य॒जुषा॑
दे॒वता॑भिः॥६७॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम। इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृ॒तत्व॑म॑श्याम्।
यो नः॑ कनी॑य इ॒ह का॒मया॑तै। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय॒
मह्य॑म्। अप॒ तमिन्द्रा॑ग्नी भुव॑नान्नुदेताम्। अ॒हं प्र॒जां वी॒रव॑तीं
विदे॒य। अ॒ग्ने वाज॑जित्। वाज॑न्त्वा स॒रिष्य॑न्तम्। वाज॑
जे॒ष्यन्त॑म्। वा॒जिनं॑ वाज॒जित॑म्॥६८॥

वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सं मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय। उप॑हूतो द्यौः
पि॒ता। उप॒ मान्द्यौः॑ पि॒ता ह्व॑यताम्। अ॒ग्निरा॑ग्नी॒ध्रात्। आयु॑षे
वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पु॒ण्याय॑। उप॑हूता पृथि॒वी मा॒ता। उप॒ मां
मा॒ता पृथि॑वी ह्व॑यताम्। अ॒ग्निरा॑ग्नी॒ध्रात्॥६९॥

आयु॑षे वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पु॒ण्याय॑। मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य॑म्।
विच्छि॑न्नं य॒ज्ञं स॒मिम॑न्दधातु। बृ॒हस्प॑तिस्तनुतामि॒मन्नः॑।
विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्। यन्तै॑ अ॒ग्न आ॒वृश्चामि॑। अ॒हं
वा॑ क्षिपि॒तश्चर॑न्। प्र॒जां च॒ तस्य॑ मूलं॑ च। नी॒चैर्दे॒वा नि
वृ॑श्चत॥७०॥

अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑न्ति। स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ठः। इ॒ध्मस्यै॒व

प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्यो॒च्छे॑षि॒ किञ्च॑न। यो मा॒न्द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दः।
 यश्चा॒ह॒न्द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्। सर्वा॑ऽस्तान॒ग्रे स॒न्द॒ह। या॑
 श्चा॒ह॒न्द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्। अ॒ग्रे वा॒जजि॑त्। वा॒ज॒न्त्वा
 स॒सृ॒वा॑स॒म्॥ ७१॥

वा॒जं जि॒गि॒वा॑स॒म्। वा॒जिनं॑ वा॒ज॒जि॒तम्। वा॒ज॒जि॒त्यायै॑
 स॒म्मा॑र्जि॒र्म। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्या॒य। वेदि॑र्ब॒र्हिः श्रु॑त॑ ह॒विः।
 इ॒ध्मः परि॑ध॒यः स्रु॑चः। आ॒ज्यं य॒ज्ञ ऋ॒चो य॒जुः। या॒ज्यांश्च॑
 व॒षट्का॒राः। स॒म्मे स॒न्न॑तयो नमन्ताम्। इ॒ध्म॒स॒न्न॒ह॑ने हु॒ते॥ ७२॥

दि॒वः खी॑लोऽव॑ततः। पृ॒थि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तः। तेनां
 स॒हस्र॑काण्डेन। द्विष॑न्त॑ शोच॒याम॑सि। द्विष॑न्मे॒ बहु
 शो॑चतु। ओष॑धे॒ मो अ॒ह॑ शु॒चम्। य॒ज्ञ नम॑स्ते य॒ज्ञ।
 नमो॑ नम॑श्च ते य॒ज्ञ। शि॒वेन॑ मे स॒न्ति॑ष्ठस्व। स्यो॒नेन॑ मे
 स॒न्ति॑ष्ठस्व॥ ७३॥

सु॒भू॒तेन॑ मे स॒न्ति॑ष्ठस्व। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेन॑ मे स॒न्ति॑ष्ठस्व।
 य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ स॒न्ति॑ष्ठस्व। उप॑ ते य॒ज्ञ नमः॑। उप॑ ते नमः॑।
 उप॑ ते नमः॑। त्रि॒ष्फु॒लीक्रि॑यमा॒णाना॑म्। यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
 रक्ष॑सां भा॒ग॒धेय॑म्। आप॑स्त॒त्र व॑हतादि॒तः॥ ७४॥

उलूखले मुसले यच्च शूर्पे। आशिश्लेषं दृषदि यत्कपाले।
 अवप्रुषो विप्रुषः संयजामि। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्।
 यज्ञे या विप्रुषः सन्ति बह्वीः। अग्नौ ताः सर्वाः स्विष्टाः सुहुता
 जुहोमि। उद्यन्नद्यमित्र महः। सपत्नान्मे अनीनशः। दिवैनान्
 विद्युतां जहि। निम्रोचन्नधरान्कृधि॥७५॥

उद्यन्नद्य वि नो भज। पिता पुत्रेभ्यो यथा। दीर्घायुत्वस्य
 हेशिषे। तस्य नो देहि सूर्य। उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोहन्नुत्तरां
 दिवम्। हृद्रोगम्ममं सूर्य। हरिमाणं च नाशय। शुकेषु मे
 हरिमाणम्। रोपणाकांसु दध्मसि॥७६॥

अथो हारिद्रवेषु मे। हरिमाणं नि दध्मसि। उदंगादयमादित्यः।
 विश्वेन सहसा सह। द्विषन्तं मम रन्धयन्। मो अहन्दिषतो
 रधम्। यो नः शपादशपतः। यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च
 तस्मै निमुक्कं। सर्वं पापं समूहताम्॥७७॥

यो नः सपत्नो यो रणः। मर्तोऽभिदासन्ति देवाः।
 इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। अवसृष्टः
 परापत। शूरो ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्प्र विंश।
 मेषाङ्कश्चनोच्छिषः॥७८॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मे पिन्वस्व दुर्मरायुं देवयानानग्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो
भूयासं प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टं देवताभिर्वाज्जितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्राद्वृश्चत
ससृवाः सः हुते स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥ ————— [६]

सक्षेदं पश्य। विधर्तरिदं पश्य। नाकेदं पश्य। रमतिः
पनिष्ठा। ऋतं वर्षिष्ठम्। अमृतायान्याहुः। सूर्यो वरिष्ठो
अक्षभिर्विभाति। अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीक्षाऽसि
तपसो योनिः। तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः॥ ७९॥

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः। क्षत्रमस्यृतस्य योनिः। ऋतमसि
भूरा रभे। श्रद्धां मनसा। दीक्षान्तपसा। विश्वस्य
भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु। वातं
प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे। प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसः॥ ८०॥

ज्योग्जीवा जरामशीमहि। इन्द्रं शाक्र गायत्रीं प्र पद्ये। तान्ते
युनज्मि। इन्द्रं शाक्र त्रिष्टुभं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं
शाक्र जगतीं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रानुष्टुभं
प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्र पङ्क्तिं प्रपद्ये॥ ८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहन्दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण
छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं सत्येऽधायि। सत्यमृतंऽधायि।

ऋतं च मे सत्यञ्चाभूताम्। ज्योतिरभूव॑ सुव॑रगमम्।
सुव॑र्गं लो॒कं ना॒कस्य पृ॒ष्ठम्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑मगमम्। पृथि॒वी
दी॒क्षा॥८२॥

तया॑ऽग्नि॒र्दीक्ष॑या दीक्षितः। यया॑ऽग्नि॒र्दीक्ष॑या दीक्षितः। तया॑
त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। अ॒न्तरि॑क्षन्दीक्षा। तया॑ वा॒युर्दीक्ष॑या
दीक्षितः। यया॑ वा॒युर्दीक्ष॑या दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दीक्षयामि। द्यौर्दीक्षा। तया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दीक्षितः॥८३॥

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। दि॒शो दी॒क्षा। तया॑ च॒न्द्रमा॑
दीक्षया॑ दीक्षितः। यया॑ च॒न्द्रमा॑ दीक्षया॑ दीक्षितः। तया॑ त्वा
दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। आपो॑ दीक्षा। तया॑ वरु॒णो राजा॑ दीक्षया॑
दीक्षितः। यया॑ वरु॒णो राजा॑ दीक्षया॑ दीक्षितः। तया॑ त्वा
दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। ओष॑धयो दीक्षा॥८४॥

तया॑ सोमो॒ राजा॑ दीक्षया॑ दीक्षितः। यया॑ सोमो॒ राजा॑ दीक्षया॑
दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। वा॒ग्दीक्षा॑। तया॑
प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः। यया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः। तया॑
त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। पृथि॒वी त्वा दीक्ष॑माणमनु दीक्षताम्।
अ॒न्तरि॑क्षन्त्वा दीक्ष॑माणमनु दीक्षताम्। द्यौस्त्वा दीक्ष॑माणमनु

दीक्षताम्॥८५॥

दिशंस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपंस्त्वा दीक्षमाणमनु
दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। वाक्का
दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचंस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्।
सामानि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। यजूंषि त्वा
दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहंश्च रात्रिंश्च। कृषिंश्च वृष्टिंश्च।
त्विषिंश्चापंचितिश्च॥८६॥

अपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता च। तास्त्वा दीक्षमाणमनु
दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद। देवानां सुम्नो महते
रणांय। स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व। पितेवैधि सूनव आ
सुशेवं। शिवो मां शिवमा विश। सत्यम्म आत्मा। श्रद्धा
मेऽक्षितिः॥८७॥

तपो मे प्रतिष्ठा। सवितृप्रसूता मां दिशो दीक्षयन्तु।
सत्यमस्मि। अहन्त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि
योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
लोककृज्जातवेदः। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तात्। अग्ने स्वां
योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्त्सधस्थे अध्येत्तरस्मिन्॥८८॥

विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
 द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
 चत्वारि मायोभवाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। पञ्च पशुभ्यो
 विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सप्त
 सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सखायः सप्तपदा
 अभूम्। सुख्यन्ते गमेयम्॥८९॥

सख्यात्ते मा योषम्। सख्यान्मे मा योषाः। साऽसि सुब्रह्मण्ये।
 तस्यास्ते पृथिवी पादः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्तेऽन्तरिक्षं
 पादः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते द्यौः पादः। साऽसि
 सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते दिशः पादः॥९०॥

परोरजास्ते पञ्चमः पादः। सा न इषमूर्जन्धुक्ष्वा तेजं
 इन्द्रियम्। ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यम्। वि मिमे त्वा पयस्वतीम्।
 देवानान्धेनुः सुदुधामनपस्फुरन्तीम्। इन्द्रः सोमं पिबतु।
 क्षेमो अस्तु नः। इमान्नराः कृणुत वेदिमेत्य। वसुमतीः
 रुद्रवतीमादित्यवतीम्॥९१॥

वर्ष्मन्दिवः। नाभा पृथिव्याः। यथाऽयं यजमानो न रिष्येत्।
 देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः।

घृतप्रतीका॒ भुवनस्य॒ मध्ये॑। तस्या॑ सु॒पर्णावधि॑ यौ
निर्विष्टौ। तयोर्दे॒वाना॒मधि॑ भाग॒धेयम्। अ॒प ज॒न्यम्भ॒यन्नु॒द।
अप॑ च॒क्राणि॑ वर्तय। गृह॑ सोम॑स्य गच्छ॒तम्। न वा उ॑
वे॒तन्म्रि॒यसे॒ न रि॑ष्यसि। दे॒वा इ॒देषि॑ प॒थिभिः॑ सु॒गेभिः॑।
यत्र॑ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑ दु॒ष्कृतः॑। तत्र॑ त्वा दे॒वः सं॒वि॒ता
द॒धातु॥ ९२॥

ब्रह्म॑णो योनि॑र॒हंसः॑ प॒ङ्क्तिं॑ प्रप॑द्ये दी॒क्षा यया॑ऽऽदित्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितस्तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दी॒क्षया॒म्योप॑धयो दी॒क्षा द्यौस्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दी॒क्षता॒मप॑चिति॒श्चाक्षि॑ति॒रुत्तर॑स्मिन्गमेयं दि॒शः पादं॑
आदित्य॑वर्ती वर्तय॒ पञ्च॑ च॥

[७]

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः। शु॒क्रज्योति॑रजायत। तन्नः॑ पर्ष॒दति॑
द्विषः॑। अ॒ग्ने वैश्वान॑र॒ स्वाहा॑। यस्मा॑द्दी॒षाऽवा॑शिष्टाः। ततो॑ नो॒
अभ॑यं कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒ढुषे॑।
यस्मा॑द्दी॒षा न्य॑षदः। ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि॥ ९३॥

प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒ढुषे॑। उ॒दु॒स्र तिष्ठ॑
प्रति॑तिष्ठ॒ मारि॑षः। मेमं॑ यु॒ज्ञं यज॑मानं च रीरिषः। सु॒वर्गे॑
लो॒के यज॑मान॒ इ॒ हि धे॒हि। शन्न॑ एधि द्वि॒पदे॑ श॒श्वतु॑ष्पदे।
यस्मा॑द्दी॒षाऽवे॑पिष्टाः प॒लायि॑ष्टाः स॒मज्ञा॑स्थाः। ततो॑ नो॒ अभ॑यं

कृधि। प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड। नमो रुद्राय मीढुषे॥१४॥
 य इदमर्कः। तस्मै नमः। तस्मै स्वाहा। न वा उवेतन्म्रियसे।
 आशानान्त्वा विश्वा आशाः। यज्ञस्य हि स्थ ऋत्वियौ।
 इन्द्राग्नी चेतनस्य च। हुताहुतस्य तृप्यतम्। अहुतस्य हुतस्य
 च। हुतस्य चाहुतस्य च। अहुतस्य हुतस्य च। इन्द्राग्नी
 अस्य सोमस्य। वीतं पिबतं जुषेथाम्। मा यजमानन्तमो
 विदत्। मर्त्विजो मो इमाः प्रजाः। मा यः सोममिमं पिबात्।
 स२सृष्टमुभयं कृतम्॥१५॥

कृधि मीढुषेऽहुतस्य च सप्त च॥ [८]

अनागसस्त्वा वयम्। इन्द्रेण प्रेषिता उप। वायुष्टे
 अस्त्व२शभूः। मित्रस्ते अस्त्व२शभूः। वरुणस्ते
 अस्त्व२शभूः। अपाक्षया ऋतस्य गर्भाः। भुवनस्य
 गोपाः श्येना अतिथयः। पर्वतानाङ्गकुभः प्रयुतो नपातारः।
 वग्नुनेन्द्रं ह्वयत। घोषेणामीवा२श्चातयत॥१६॥

युक्ताः स्थ वहता। देवा ग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः।
 एन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः। आऽस्मात्सधस्थात्।
 ओरोरन्तरिक्षात्। आ सुभूतमसुषवुः। ब्रह्मवर्चसम्म

आसुषवुः। समुरे रक्षांस्यवधिषुः। अपहंतं ब्रह्मज्यस्य।
वाक्कं त्वा मनश्च श्रीणीताम्॥९७॥

प्राणश्च त्वाऽपानश्च श्रीणीताम्। चक्षुश्च त्वा श्रोत्रं च
श्रीणीताम्। दक्षश्चत्वा बलं च श्रीणीताम्। ओजश्च त्वा
सहश्च श्रीणीताम्। आयुश्च त्वाऽजरा च श्रीणीताम्। आत्मा
च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्। श्रुतोऽसि श्रुतं कृतः। श्रुताय
त्वा श्रुतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः। यम्मित्रमाहुर्यमुं
सत्यमाहुः॥९८॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि
त्यदिन्द्रियम्महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि
सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। तस्य
दोहमशीमहि॥९९॥

तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा
सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्त्र स मित्रा यस्मान्न जातः
परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः
प्रजया संविदानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी।
एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे॥१००॥

प्र ते म॒हे वि॒दथे॑ श॒सिष॑ हरी॑। य ऋ॒त्वियः॑ प्र ते
वन्वे। व॒नुषो॑ ह॒र्य॑तम्मदम्। इन्द्रो॑ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः। हरि॑भिश्चारु
सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒शन्तु। हरि॑वर्षसङ्गिरः॑।
इन्द्राधि॑पतेऽधि॑पति॒स्त्वं दे॒वाना॑मसि। अधि॑पति॒म्माम्।
आयु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्तम्मनु॒ष्येषु॑ कुरु॥१०१॥

इन्द्र॑श्च स॒म्राड्व॑रुणश्च॒ राजा॑। तौ ते भ॒क्षं च॑क्रतुरग्रं ए॒तम्।
तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि। वाग्जु॑षाणा सोम॑स्य तृ॒प्यतु।
प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। तस्य॒ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
अ॒र्थेणा॑ अ॒स्य ज॑हितः। अ॒वसान॑पतेऽव॒सान॑म्मे वि॒न्द। नमो॑
रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये। आय॑ने वि॒द्रव॑णे॥१०२॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे। आ॒वर्त॑ने वि॒वर्त॑ने। यो गो॑पा॒यति॑
त॑ ह॒वे। यान्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑ती॒त्तान्य॑स्मिं। यम॑स्य॒ बलि॑ना
चरा॑मि। इ॒हैव॑ सन्तः॒ प्रति॑ तद्या॑तयामः। जी॒वा जी॑वेभ्यो नि
ह॑राम ए॒नत्। अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्। तृ॒तीये॑ लो॒के
अ॒नृणाः॑ स्या॑म। ये दे॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आक्षी॑येम। इ॒दमू॑नु श्रेयो॑ऽव॒सान॑मा ग॑न्म।
शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। गोम॑द्धन॒वद॑श्च॒वदू॑र्जस्वत्।

सुवीरां वीरैरनु सञ्चरेम। अर्कः पवित्रं रजसो विमानः।
 पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पयसा
 संविदाने। घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने। पवित्रमर्को रजसो
 विमानः। पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। सुवर्ज्योतिर्यशो
 महत्। अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्॥१०४॥

चातयत् श्रीणीतां सत्यमाहुरशीमहि गणे कुरु विद्रवणे पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि
 च॥ [९]

उदस्ताम्प्सीत्सविता मित्रो अर्यमा। सर्वानमित्रानवधीद्युगेन।
 बृहन्तम्मामंकरद्वीरवन्तम्। रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्याम्।
 वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे। बृहति श्रयस्व स्वाहा
 दिवि। बृहता त्वोपस्तभ्रोमि। आ त्वा ददे यशसे वीर्याय
 च। अस्मास्वघ्निया यूयन्दधाथेन्द्रियं पयः। यस्तै द्रप्सो यस्तं
 उदरूषः॥१०५॥

दैव्यः केतुर्विश्वम्भुवनमाविवेश। स नः पाह्यरिष्ट्यै स्वाहा।
 अनु मा सर्वो यज्ञोऽयमेतु। विश्वे देवा मरुतः सामार्कः।
 आप्रियश्छन्दांसि निविदो यजूंषि। अस्यै पृथिव्यै
 यद्यज्ञियम्। प्रजापतेर्वर्तनिमनु वर्तस्व। अनुवीरैरनु

राध्याम् गोभिः। अन्वश्चैरनु सर्वैरु पुष्टैः। अनु प्रजया-
ऽन्विन्द्रियेण॥१०६॥

देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु। प्रतिकृत्रे प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे।
प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु। प्रति प्रजायां प्रतितिष्ठामि
भव्यै। विश्वमन्याऽभि वावृधे। तदन्यस्यामधिश्रितम्। दिवे
च विश्वकर्मणे। पृथिव्यै चाकरन्नमः। अस्कान्द्यौः पृथिवीम्।
अस्कानृषभो युवागाः॥१०७॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्र जनयतु।
अस्कानजनि प्राजनि। आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात्प्र
जनिषीमहि। ये देवा येषामिदम्भागधेयम्बभूव। येषां प्रयाजा
उतानूयाजाः। इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः। अग्निहोतृभ्यो
देवेभ्यः स्वाहा। उत त्या नो दिवा मतिः॥१०८॥

अदितिरूत्या गमत्। सा शन्ताची मयस्करत्। अप
स्त्रिधः। उत त्या दैव्या भिषजा। शन्नस्करतो अश्विना।
यूयातामस्मद्रपः। अप स्त्रिधः। शमग्निरग्निभिस्करत्।
शन्नस्तपतु सूर्यः। शं वातो वात्वरूपाः॥१०९॥

अप स्त्रिधः। तदित्पदं न विचिकेत विद्वान्। यन्मृतः पुनरप्येति

जी॒वान्। त्रि॒वृ॒द्यद्भु॒वन॑स्य रथ॒वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न मृतः स
जी॒वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर। अ॒र॒ङ्ग॒माय॑
जग्म॑वे। अप॑श्चाद्व॒ध्वने॑ नरै॑। इ॒न्दुरि॒न्दुम॑वा॒गात्। इ॒न्दो॒रिन्द्रो॑-
ऽपात्। तस्य॑ त इ॒न्दुवि॒न्द्रपी॑तस्य॒ मधु॑मतः। उप॑हूत॒स्योप॑हूतो
भक्ष॑यामि॥११०॥

उ॒द॒रुष॑ इन्द्रि॒येण॑ गा म॒तिर॑र॒पा अ॑ंगा॒त्रीणि॑ च॥—————[१०]

ब्र॒ह्मं प्रति॑ष्ठा मन॑सो ब्र॒ह्मं वा॒चः। ब्र॒ह्मं य॒ज्ञाना॑
ह॒विषा॑माज्य॑स्य। अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः
प॒र्वाणि॑ प्रति॒रन्नै॑ति क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु
दे॒वान्। आ॒श्रा॒वित॑म॒त्याश्रा॑वितम्। वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः प॒र्वाणि॑ प्रति॒रन्नै॑ति
क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्॥१११॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पाद॒यानि॑। वा॒चा चि॒त्रय॑त॒न्देव॑हेड॑नम्। अ॒रा॒यो
अ॒स्मा॑ अ॒भिदु॑च्छुना॒यते॑। अ॒न्यत्रा॑स्मन्म॒रुत॑स्तन्निधै॒तन॑।
त॒तम्मा॑ आप॒स्तदु॑ ता॒यते॑ पुनः॑। स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॑चथा॒य
श॑स्यते। अ॒य॑ संमु॒द्र उ॒त वि॒श्वभै॑षजः। स्वाहा॑कृतस्य॒
समु॑तृष्णुत॒र्भुवः॑। उद्व॒यन्त॑म॒सस्परि॑। उदु॒त्यश्चि॒त्रम्॥११२॥

इ॒म॒म्ये वरु॒ण॒ तत्त्वा॑ या॒मि। त्वन्नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वन्नो॑ अ॒ग्ने।
 त्वम॑ग्ने अ॒या॒सि॒ प्रजा॑पते। इ॒म॒ञ्जी॒वेभ्यः॑ परि॒धि॒न्द॒धामि॑।
 मैषान्नु॑गा॒दप॑रो अ॒र्धमे॒तम्। श॒त॒जी॒वन्तु॑ श॒रदः॑ पु॒रू॒चीः। ति॒रो
 मृ॒त्यु॒न्द॒धतां॑ पर्व॒तेन॑। इ॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा वष॒डनि॑ष्टेभ्यः स्वाहा॑।
 भे॒ष॒ज॒न्दुरि॑ष्ट्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा॑। दौ॒रा॒र्ध्यै स्वाहा॑
 दै॒वीभ्य॑स्त॒नू॒भ्यः स्वाहा॑॥११३॥

ऋ॒द्ध्यै स्वाहा॑ स॒मृ॒द्ध्यै स्वाहा॑। यत॑ इ॒न्द्र भ॑या॒महे। ततो॑ नो
 अ॒भयं॑ कृधि। म॒घ॒वञ्छृ॒ग्धि तव॑ तन्न॑ ऊ॒तये॑। वि द्वि॒षो वि
 मृ॒धो ज॑हि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिः। वृ॒त्र॒हा वि मृ॒धो व॑शी।
 वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः। स्व॒स्ति॒दा अ॒भय॑ङ्कुरः। आ॒भिर्गी॑र्भिर्य॒दतो॑
 न ऊ॒नम्॥११४॥

आ॒प्या॒यय॑ हरि॒वो वर्ध॑मानः। य॒दा स्तो॒तृभ्यो॑ महि॑ गो॒त्रा
 रु॒जा॒सि। भू॒यि॒ष्ठभा॒जो अ॒र्धं ते॑ स्याम। अ॒ना॒ज्ञातं॑ यदा॒ज्ञात॑म्।
 य॒ज्ञस्य॑ क्रि॒यते॑ मि॒थु। अ॒ग्ने तद॑स्य कल्पय। त्व॑ हि
 वे॒त्थं यथा॑त॒थम्। पु॒रुष॑स॒म॒मितो॑ य॒ज्ञः। य॒ज्ञः पु॒रुष॑स॒म॒मितः।
 अ॒ग्ने तद॑स्य कल्पय। त्व॑ हि वे॒त्थं यथा॑त॒थम्। यत्पा॑क॒त्रा
 म॒न॒सा दी॒नद॑क्षा॒ न। य॒ज्ञस्य॑ म॒न्वते॑ म॒र्ता॒सः। अ॒ग्नि॒ष्टद्धो॑ता॑

ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवांश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥———[११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्। वाचा-
ऽनृतमूदिमा। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु।
दुरिता यानि चकृमा। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं सरस्वति। ऋतान्मा
मुञ्चतां हंसः। यदन्यकृतमारिमा। सजातशंसादुत वा
जामिशंसात्। ज्यायंसः शंसादुत वा कनीयसः।
अनाज्ञातं देवकृतं यदेनः। तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि।
यद्वाचा यन्मनसा। बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम्॥११७॥

शिशैर्यदनृतश्चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यद्धस्ताभ्याश्चकर किल्बिषाणि। अक्षाणां वृगुमुपजिघ्रमानः।
दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च। तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।
अदीव्यनृणं यदहश्चकार। यद्वादास्यन्त्सञ्जगारा जनेभ्यः।
अग्निर्मा तस्मादेनसः। यन्मयि माता गर्भं सति॥११८॥

एनश्चकार यत्पिता। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यदा पिपेष मातरं

पितरम्। पुत्रः प्रमुदितो धयन्। अहिंसितो पितरौ मया
तत्। तदग्रे अनृणो भवामि। यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्याम्।
यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यदाशसां निशसा यत्पराशसा॥११९॥

यदेनश्चकृमा नूतनं यत्पुराणम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः। अति
क्रामामि दुरितं यदेनः। जहामि रिप्रं परमे सधस्थै। यत्र यन्ति
सुकृतो नापि दुष्कृतः। तमा रोहामि सुकृतान्नु लोकम्। त्रिते
देवा अमृजतैतदेनः। त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो मा
यदि किञ्चिदानशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः॥१२०॥

गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु। दुरिता यानि चकृमा। करोतु
मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता
ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुन्धन्तु
शुन्धनीः। यदापो नक्तन्दुरितश्चराम। यद्वा दिवा नूतनं
यत्पुराणम्। हिरण्यवर्णास्तत उत्पुनीत नः। इमम्मे
वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि॥१२१॥

अनेनसमष्टीवद्वाहं सति पराशसाऽऽनृणैऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नृस्त्रीणि च (यद्देवा
देवा ऋतेन सजातशःसाद्यद्वाचा यद्वस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेप यदन्तरिक्षं

यदाशसाऽतिं क्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदापं इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि
त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने त्वमग्ने अयासिं । ॥—————[१२]

यत्ते ग्राव्णां चिच्छिदुः सोम राजन् । प्रियाण्यङ्गानि स्वधिंता
परू॑षि । तत्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व । अनागसो
अधमित्सङ्ख्येम । यत्ते ग्रावां बाहुच्युतो अचुच्यवुः । नरो यत्ते
दुदुर्दक्षिणेन । तत्त आप्यायतान्तत्ते । निष्ट्यायतान्देव सोम ।
यत्ते त्वचम्बिभिदुर्यच्च योनिम् । यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि
त्मना ॥१२२॥

त्वया तत्सोम गुप्तमस्तु नः । सा नः सन्धासत्परमे व्योमन् ।
अहाच्छरीरं पयसा समेत्य । अन्योन्यो भवति वर्णो अस्य ।
तस्मिन्वयमुपहूतास्तव स्मः । आ नो भज सदसि विश्वरूपे ।
नृचक्षाः सोम उत शुश्रुगस्तु । मा नो वि हासीद्विरं
आवृणानः । अनागास्तनुवो वावृधानः । आ नो रूपं वहतु
जायमानः ॥१२३॥

उप क्षरन्ति जुहो घृतेन । प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः ।
तस्मै ते सोम नम इद्वषद्व । उप मा राजन्सुकृते ह्वयस्व ।
सं प्राणापानाभ्यां समु चक्षुषा त्वम् । सः श्रोत्रेण गच्छस्व

सोम राजन्। यत्तु आस्थितुं शम् तत्तै अस्तु। जानीतान्नः
सङ्गमने पथीनाम्। एतज्जानीतात्परमे व्योमन्। वृकाः सधस्था
विद रूपमस्य॥१२४॥

यदागच्छात्पृथिभिर्देवयानैः। इष्टापूर्यते कृणुतादविरस्मै।
अरिष्टो राजन्नगदः परेहि। नमस्ते अस्तु चक्षसे रघूयते।
नाकमारोह सह यजमानेन। सूर्यं गच्छतात्परमे व्योमन्।
अभूद्देवः सविता वन्द्यो नु नः। इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः।
वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः। श्रेष्ठं नो अत्र द्रविणं यथा
दधत्। उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह
नः सखाया। आदित्यानां प्रसितिर्हेतिः। उग्रा शतापांष्ठा
घविषा परि णो वृणक्तु। आप्यायस्व सन्तै॥१२५॥

त्मना जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥ [१३]

यद्विदीक्षे मनसा यच्च वाचा। यद्वा प्राणैश्चक्षुषा यच्च
श्रोत्रेण। यद्वेतसा मिथुनेनाप्यात्मना। अद्ध्यो लोका दधिरे
तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः। आपो
विमोक्तीर्मयि तेज इन्द्रियम्। यदृचा साम्ना यजुषा।
पशूनाश्चर्मन् हविषा दिदीक्षे। यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ।

अ॒द्ध्यो लो॒का दधिरे॒ तेजं इन्द्रि॒यम्॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॒ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॒ तेजं॑
इन्द्रि॒यम्। येन॒ ब्रह्म॒ येन॑ क्ष॒त्रम्। येनै॑न्द्रा॒ग्नी प्र॒जाप॑तिः
सोमो॒ वरु॑णो॒ येन॒ राजा॑। वि॒श्वे दे॒वा ऋष॑यो॒ येन॑ प्रा॒णाः।
अ॒द्ध्यो लो॒का दधिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॒ तप॑सो
वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑मं र॒ हविः॑ स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ रसः॑।
सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑मं र॒ हविः॑ स्वाहा॑। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑
प्रि॒यत॑मं र॒ हविः॑ स्वाहा॑। व॒यं र॒ सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॒
पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। क॒व्येभ्यः॑
पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। दे॒वांस इ॒ह मा॑दयध्वम्। सो॒म्यांस इ॒ह
मा॑दयध्वम्। क॒व्यांस इ॒ह मा॑दयध्वम्। अ॒नन्त॑रि॒ताः पि॒तरः॑
सो॒म्याः सोम॑पी॒थात्। अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न्। वैव॒स्वतो॑
नो॒ अभ॑यं कृणोतु। प॒र्णं व॒न॒स्पते॑रिव॥१२९॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ र॒यिः। सच॑तान्नः शची॒पतिः॑। पर॑म्मृत्यो
 अनु॒ परे॑हि पन्था॑म्। यस्ते॒ स्व इत॑रो देव॒याना॑त्। चक्षु॑ष्मते
 शृण्व॒ते ते॑ ब्रवी॑मि। मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो मोत वी॒रान्।
 इ॒दमू॒नु श्रेयो॑व॒सान॒माग॑न्म। यद्गो॒जिद्धं॑ न॒जिदं॑ श्व॒जिद्य॑त्।
 पु॒र्णं वन॑स्पते॑रिव। अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ र॒यिः। सच॑तान्नः
 शची॒पतिः॑॥१३०॥

वन॒स्पता॑व॒ज्यो लो॒का दं॒धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यन्धामा॑शीमहीवा॒भिः शी॒यता॑ र॒यिर॑कं च॥-[१४]

सर्वा॑न् यद्विष्ण॑णेन वि वै याः पु॒रस्ता॑द्देवा॑ दे॒वेषु॑ परि॑स्तृणीत॒ सक्षे॑दं यद॒स्य पा॑रे॒ऽना॒गस॑
 उद॑स्ताम्सीद्ब्र॒ह्मं प्रति॑ष्ठा यद्दे॒वा यत्ते॒ ग्राव॑णा॒ यद्दि॑दी॒क्षे चतु॑र्दश॥१४॥

सर्वा॑न्भूति॑मेव या॒मेवा॑प्स्वाहु॑तिं व्र॒ताना॑ पर्ण॑व॒ल्कः सो॒म्याना॑म॒स्मिन् यज्ञे॑ऽग्ने॒ यो नो॒ ज्यो॒ग्जी॒वाः
 प॒रोर॑जाः प्र॒तेम॑हे ब्र॒ह्मं प्रति॑ष्ठा गा॒र्हप॑त्यस्त्रि॒ंशदु॑त्तर॒शत॑म्॥१३०॥

सर्वा॑ञ्छची॒पतिः॑॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता२ सङ्गह्नीति। द्वादशारत्नी
 रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
 रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्वे मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
 नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
 पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
 समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
 केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
 अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं यत्वोप
 वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥ _____ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
 समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
 वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।

तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मोदनं पंचति। रेत एव तदधाति॥३॥
 चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
 भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
 सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारि आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
 दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
 दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
 ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
 रेतसा समर्धयति। दर्भमयी रश्ना भवति। बहु वा एष
 कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यदर्भमयी रश्ना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
 लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
 स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम्।
 यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिन्तदधाति।
 अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तत्सुवर्णं
 हिरण्यमभवत्। यत्सुवर्णं हिरण्यन्ददाति। रेत एव
 तदधाति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।

रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अंभवत्थद् च॥ [२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं
बध्नाति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः
प्रतिप्रोच्य। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति।
यदाह। ब्रह्मन्नश्वम्मेध्यम्भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन
राध्यासमिति। ब्रह्म वै ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापतये
प्रतिप्रोच्याश्वम्मेध्यम्बध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह।
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह।
यत्यै। व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते।
इमामगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य
समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या ३ त्रयोदशारत्नी ३ रिति।
ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यत्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा

वा ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमं रत्नं
रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सः स्करोति। तादृगेव तत्। पूर्वं
आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते।
ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्।
सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति।
भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
यन्तारमेवैनं करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति।
सौऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा

त्वा॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑ः स्व॒गा क॑रोति। स्वाहा॑
त्वा प्र॒जाप॑तय॒ इत्या॑ह। प्रा॒जाप॒त्यो वा अश्वः॑। यस्या॑ ए॒व
दे॒वता॑या आल॒भ्यते॑। तयै॒वैन॑ः सम॑र्धयति॥१२॥

ब॒ध्नाति॑ समृ॒द्ध्या उ॒पाद॑धात्य॒सीत्या॑ह सप्र॑थस॒मित्या॑ह दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह पञ्च च॥———[३]

यः पि॒तुर॑नु॒जायाः॑ पु॒त्रः। स पु॒रस्ता॑न्नयति। यो मा॒तुर॑नु॒जायाः॑
पु॒त्रः। स प॒श्चान्न॑यति। विष्व॑श्चमे॒वास्मा॑त्पा॒प्मानं॑ विवृ॑हतः।
यो अर्व॑न्तं जिघा॑सति॒ तम॒भ्यमी॑ति॒ वरु॑ण॒ इति॒ श्वानं॑
चतु॑र॒क्षं प्र॑सौति। प॒रो म॑र्तः प॒रः श्वे॑ति॒ शुन॑श्चतु॒रक्ष॑स्य॒ प्रह॑न्ति।
श्वे॒व वै पा॒प्मा भ्रातृ॑व्यः। पा॒प्मान॑मे॒वास्य॑ भ्रातृ॑व्यः ह॒न्ति।
सै॒ध्रक॑म्मु॒सल॑म्भवति॥१३॥

कर्म॑कर्मै॒वास्मै॑ सा॒धय॑ति। पौ॒ःश्च॒ले॒यो ह॑न्ति। पु॒ःश्च॒ल्वां
वै दे॒वाः शुच॑न्य॒दधुः॑। शु॒चैवा॑स्य॒ शुच॑ः ह॒न्ति।
पा॒प्मा वा ए॒तमी॑प्स॒तीत्या॑हुः। योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑त
इति॑। अश्व॑स्याध॒स्पद॑मुपा॑स्यति। व॒ज्री वा अश्वः॑
प्राजा॑प॒त्यः। वज्रे॑णै॒व पा॒प्मान॑म्भ्रातृ॑व्यम॒वक्रा॑मति। द॒क्षिणा॑ऽपं
प्ला॑वयति॥१४॥

पा॒प्मान॑मे॒वास्मा॑च्छ॒मल॑मपं प्ला॑वयति। ऐ॒षी॒क उ॑दू॒हो

भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं वा
 इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
 भवति। अप्सुयौनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वैतसः।
 स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।
 पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतं दधाति। अहं च त्वं च
 वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे
 एव सन्दधाति। अभिक्रत्वेन्द्र भूरधज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥ [४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। अभ्य एवैनं चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेनं राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
 पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजा वृत्रं वध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं राजपुत्रः।
 राज्येनैवास्मिन्क्षत्रन्दधाति। शतेना राजभिरुग्रैः सह
 ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।

बलेनैवास्मिन्बलं दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह
होता। पश्चात्प्राङ्निष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बह्वजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपुरुषायै
रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानं दधाति।
शतेन क्षत्तसङ्ग्रहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति। आयुर्वा
उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्ग्रहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
शतं शतम्भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति
तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥ _____ [५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यन्निक्तमनोलब्धमुत्सृजन्ति। यत्स्तोक्या अन्वाहं।

सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य
स्कन्दति। सहस्रमन्वाह। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समंष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोक्यासु
वा अहमंश्वमेधं संस्थापयामि। तेन ततः संस्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायव एवैनं
जुहोति॥२३॥

मित्राय॑ स्वाहेत्या॑ह। मित्रायै॑वैनं जुहोति। वरुणाय॑
 स्वाहेत्या॑ह। वरुणायै॑वैनं जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो
 जुहोति। दश॑दश स॒म्पादं॑ जुहोति। दशा॑क्षरा वि॒राट्।
 अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे। प्र वा ए॒षो-
 ऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः परा॑ची॒राहु॑तीर्जुहोति। पुनः॑
 पुनर॑भ्यावर्तं जुहोति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। ए॒ता५
 ह वाव॑ सौ॒ऽश्वमे॒धस्य॑ स॒ंस्थि॑तिमुवा॒चास्क॑न्दाय। अस्क॑न्न॒५
 हि तत्। यद्य॒ज्ञस्य॑ स॒ंस्थि॑तस्य॒ स्कन्द॑ति॥ २४॥

अ॒भिजि॑त्यै वैश्वान॒रः संवि॑त्र ए॒वैनं॑ जुहोति वा॒यवं॑ ए॒वैनं॑ जुहोति च्यवते षट् च॥—[६]

प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं प्रोक्षा॒मीति॑ पुरस्ता॑त्प्रत्यङ्मोक्ष॑ति।
 प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान्। अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं
 दधा॑ति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनाम॑न्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः।
 इन्द्रा॒ग्निभ्या॑न्त्वेति॑ दक्षिण॒तः। इन्द्रा॒ग्नी वै दे॒वाना॑मोजिष्ठौ
 बलि॑ष्ठौ। ओजं॑ ए॒वास्मि॑न्बलं दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
 पशूनामोजिष्ठौ बलि॑ष्ठः। वा॒यवे॑ त्वेति॑ प॒श्चात्। वा॒युर्वै
 दे॒वाना॑मा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः॥ २५॥

ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनामा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः।

विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
 यशस्वितमाः। यश एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
 देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनामपचिततमः॥ २६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
 हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
 पशूनान्त्विषिमान्हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
 पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।
 सते त्वाऽसते त्वाऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
 भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।
 अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति
 प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
 देवता अन्वायन्ताः॥ २७॥

यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्कन्द॒ति। एवं॑ वा ए॒तद॑श्व॒स्य
स्कन्द॒ति। यत्प्रो॑क्षि॒तम॑ना॒लब्ध॑मुत्सृ॒जन्ति॑। यद॑श्वचरि॒तानि॑
जुहो॒ति। स॒र्व॒हुत॑मे॒वैनं॑ करोत्यस्क॒न्दाय॑। अस्क॑न्न॒ः हि तत्।
यद्धु॑तस्य॒ स्कन्द॑ति। ई॒ङ्गा॒राय॑ स्वाहे॑ कृ॒ताय॑ स्वाहे॒त्याह॑।
ए॒तानि॑ वा अ॒श्वचरि॑तानि॑। च॒रि॒तैरे॒वैन॑ः स॒म॑र्धयति॥२८॥

तदा॑हुः। अना॑हुतयो॒ वा अ॑श्वचरि॒तानि॑। नैता॑ हो॒त॒व्या इति॑।
अथो॒ खल्वा॑हुः। हो॒त॒व्या ए॒व। अत्र॑ वा॒वैवं वि॒द्वान॑श्वमे॒धः
सः स्था॑पयति। यद॑श्वचरि॒तानि॑ जुहो॒ति। तस्मा॑द्धो॒त॒व्या
इति॑। ब॒हि॒र्धा वा ए॑नमे॒तदा॑यत॒नाद॑धाति। भ्रातृ॑व्यमस्मै
जनयति॥२९॥

यस्या॑नायत॒नेऽन्य॑त्रा॒ग्नेराहु॑तीर्जुहोति॑। सा॒वि॒त्रि॒या इष्ट्याः॑
पु॒रस्ता॑स्त्विष्ट॒कृतः॑। आ॒ह॒व॒नीयेऽश्व॑चरि॒तानि॑ जुहोति॑।
आ॒य॒त॒न ए॒वास्याहु॑तीर्जुहोति॑। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं जनयति॑।
तदा॑हुः। य॒ज्ञ॒मुखे॑य॒ज्ञ॒मुखे हो॒त॒व्याः। य॒ज्ञस्य॑ क्लृ॒त्यै। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्यानु॑ख्या॒त्या इति॑। अथो॒ खल्वा॑हुः॥३०॥

यद्य॑ज्ञ॒मुखे॑य॒ज्ञ॒मुखे जुहु॑यात्। प॒शुभि॑र्यज॒मानं॑ व्य॒र्धयेत्।
अ॒व सु॒व॒र्गा॒ल्लो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्त्स्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व

होत॒व्याः। न यज॑मानं प॒शुभिर्व्य॑र्धयति। अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कं
ज॑यति। न पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत॑मश्व॒रूपाणि॑
जुहोति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशद॑क्षरा॒ जग॑ती। जाग॒तोऽश्वः॑
प्राजा॑प॒त्यः समृ॑द्धौ। ए॒कम॑तिरि॒क्तं जुहोति। तस्मा॑दे॒कः
प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अ॒र्धय॑ति ज॒नय॑ति ख॒त्वाहु॑र्जगती त्रीणि॑ च॥ [८]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यं वै मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।
आ॒भ्यामे॒वैनं॑ परि॒ददा॑ति। अश्वो॑ऽसि॒ हयो॑ऽसीत्या॑ह।
शा॒स्त्ये॒वैनमे॑तत्। तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते। अत्यो॑-
ऽसीत्या॑ह। तस्मा॑दश्वः॒ सर्वा॑न्प॒शून्त्ये॑ति। तस्मा॑दश्वः॒ सर्वे॑षां
प॒शूना॑श्चै॒ष्ठ्यं गच्छ॑ति॥ ३२॥

प्र यशः॑ श्रैष्ठ्यमा॒प्नोति॑। य ए॒वं वेद॑। नरो॑ऽस्यर्वा॑ऽसि॒
स॒प्तिर॑सि वा॒ज्यंसी॑त्या॑ह। रू॒पमे॒वास्ये॑तन्महि॒मानं॑ व्याच॑ष्टे।
ययु॑र्नामा॒ऽसीत्या॑ह। ए॒तद्वा अश्व॑स्य प्रि॒यन्नाम॑धेयम्।
प्रि॒येणै॒वैनन्नाम॑धेये॒नाभि॑ व॑दति। तस्मा॑द॒प्यामि॒त्रौ स॒ङ्गत्य॑।
नाम्ना॑ चेद्धये॑ते। मि॒त्रमे॒व भ॑वतः॥ ३३॥

आ॒दि॒त्यानां॑ प॒त्वाऽन्वि॑हीत्या॑ह। आ॒दि॒त्याने॒वैनं॑ गमयति।

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ स्वाहेन्द्रा॑ग्निभ्यामिति॑ पूर्व॒होमां जु॑होति। पूर्व
 ए॒व द्विष॑न्त॒म्भ्रातृ॑व्यमिति॑ कामति। भूर॑सि भु॒वे त्वा॒ भव्या॑य
 त्वा भविष्य॑ते त्वेत्युत्सृ॑जति सर्व॒त्वाय॑। दे॒वा आ॑शा॒पाला ए॒तं
 दे॒वेभ्योऽश्व॑म्मेधा॑य प्रोक्षि॑तङ्गोपाय॑तेत्याह। श॒तं वै त॒ल्प्या
 राज॑पु॒त्रा दे॒वा आ॑शा॒पालाः। तेभ्य॑ ए॒वैनं॒ परि॑ ददाति। ई॒श्वरो
 वा अश्वः॒ प्रमु॑क्तः॒ परा॑ पराव॒तङ्ग॑न्तोः। इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह
 वि॒धृतिः॒ स्वाहे॒ह र॑न्तिः स्वाहे॒ह रम॑तिः स्वाहेति॑ चत॒सृषु प॒त्सु
 जु॑होति॥ ३४॥

ए॒ता वा अश्व॑स्य॒ बन्ध॑नम्। ताभि॑रे॒वैन॑म्बध्नाति। तस्मा॒दश्वः
 प्रमु॑क्तो॒ बन्ध॑न॒मा ग॑च्छति। तस्मा॒दश्वः प्रमु॑क्तो॒ बन्ध॑नं॒ न
 ज॑हाति। रा॒ष्ट्रं वा अ॑श्वमे॒धः। रा॒ष्ट्रे ख॒लु वा ए॒ते व्याय॑च्छन्ते।
 येऽश्व॑म्मेध्य॒ रक्ष॑न्ति। तेषां॒ य उ॒दृचं॑ गच्छ॑न्ति। रा॒ष्ट्रादे॒व ते
 रा॒ष्ट्रं ग॑च्छन्ति। अथ॒ य उ॒दृचं॑ न गच्छ॑न्ति॥ ३५॥

रा॒ष्ट्रादे॒व ते व्य॑वच्छिद्यन्ते। परा॒ वा ए॒ष सि॑च्यते। योऽ॒बलो॑-
 ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते। यद॒मित्रा॒ अश्व॑ वि॒न्देर॑न्। ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः।
 च॒तुः श॒ता र॑क्षन्ति। य॒ज्ञस्याघा॑ताय। अथा॒न्यमा॒नीय॒ प्रोक्षे॑युः।
 सैव॒ ततः॒ प्राय॑श्चित्तिः॥ ३६॥

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यता॒श्वमे॑धेनं॒ यजे॑येति॑। स तपोऽत॑प्यत।
 तस्य॑ तेपा॒नस्य॑। स॒प्तात्म॑नो॒ देवता॑ उद॑क्रामन्। सा
 दी॒क्षाऽभ॑वत्। स ए॒तानि॑ वैश्व॒देवान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्।
 तैर्वै स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वै॑श्व॒देवानि॑ जुहोति॑। दी॒क्षामे॒व
 तैर्यज॑मानोऽव॑ रुन्धे॥३७॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि ता दे॒वता॑ उद॑क्रामन्। अ॒न्वहं॑ जुहोति।
 अ॒न्वहमे॒व दी॒क्षामव॑ रुन्धे। त्रीणि॑ वैश्व॒देवानि॑ जुहोति।
 च॒त्वार्यौ॑द्ब्रह्म॒णानि॑। स॒प्त सम्प॑द्यन्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
 प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षामव॑ रुन्धे॥३८॥

एक॑विंशतिं वैश्व॒देवानि॑ जुहोति। एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॑काः।
 द्वाद॑श॒ मासाः॒ पञ्च॑त॒र्वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य
 एक॑विं॒शः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम्। सा श्रीः॑।
 तद्ब॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तत्स्वा॒राज्य॑मुच्यते॥३९॥

त्रिं॒शत॑मौद्ब्रह्म॒णानि॑ जुहोति। त्रिं॒शद॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑
 वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे। त्रे॒धा वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
 जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
 लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै। अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः

क्रामन्ति॥४०॥

यो दीक्षामतिरेचयति। सप्ताहं प्रचरन्ति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणा दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामव रुन्धे। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्नोति। अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामव रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥—————[१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो

वै पूषा। प॒शुभिरे॒वैन॒मुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरी॒पाय॑
 स्वाहा त्वष्ट्रे पुरु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॒ह। त्वष्टा वै प॑शूनां
 मि॒थुनानां॑ रू॒पकृत्। रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो
 रू॒पैरे॒वैन॒मुद्यच्छते। विष्णा॑वे स्वाहा विष्णा॑वे नि॒खुर्य॑पाय॒
 स्वाहा विष्णा॑वे नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहेत्या॒ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
 य॒ज्ञायै॒वैन॒मुद्यच्छते। पूर्णा॑हुतिमु॒त्तमां जु॑होति। प्रत्यु॒त्त॑ब्ध्यै
 स॒यत्वाय॑॥ ४३॥

यच्छते पुरु॒रूपाय॑ स्वाहेत्या॒हाष्टौ च॥ [११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
 प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
 निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्रोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः।
 स॒वि॒त्रे प्र॑स॒वि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा
 त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यं दि॒नं स॒व॒नम्। मा॒ध्यं दि॒नादे॒वैनं॑
 स॒व॒नात्रि॒ष्टुभश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते॥ ४४॥

अथो मा॒ध्यं दि॒नमे॒व स॒व॒नं तेना॑प्रोति। त्रि॒ष्टुभं॑ छ॑न्दः। स॒वि॒त्र
 आ॑स॒वि॒त्रे द्वा॑दशकपालमपरा॒ह्णे। द्वा॑दशाक्षरा जग॑ती। जा॒ग॑तं
 तृ॒तीय॑स॒व॒नम्। तृ॒तीय॑स॒व॒नादे॒वैनं॑ जग॑त्याश्छ॑न्द॒सोऽधि॑

निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव तेनाप्रोति। जगतीं छन्दः।
 ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः
 स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति
 चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
 ब्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
 कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
 यदाश्वत्थो ब्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥—————[१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
 ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यंजायत।
 आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
 राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
 इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
 धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरंजायत।
 वोढाऽनङ्घ्रानित्याह॥४७॥

अनुडुह्येव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनङ्घ्रानंजायत।

आशुः सप्तिरित्याह। अश्वं एव ज्वं दधाति। तस्मात्पु-
 ऽशुरश्वोऽजायत। पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव रूपं दधाति।
 तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुका। जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ
 ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥४८॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी।
 स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य
 यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य
 वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः
 पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो
 वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः
 पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह वै
 तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥४९॥

अनुष्ठानित्याह जायते वर्षति सप्त च॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त।
 तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव
 नोत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानजुहोत्।
 तैर्वै स देवानप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा
 एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव
 तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्।
 यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
 वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
 तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्।
 यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा
 एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव
 तत्प्रीणाति। करम्बैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां रूपम्।
 यत्करम्बाः। यत्करम्बैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां
 वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव
 तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्।
 यत्सक्तवः। यत्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा

ए॒तद्दे॒वता॑नां॒ रूप॑म् । यन्म॒सू॒स्यानि॑ । यन्म॒सू॒स्यैर्जु॑होति ।
 सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्रीणाति । प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति ।
 प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॒मैते । ए॒तैर्वै दे॒वा अश्व॑स्याङ्गानि
 सम॑दधुः । यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति । अश्व॑स्यै॒वाङ्गानि॑
 सन्द्दधा॑ति । द॒शान्ना॑नि जुहोति । द॒शाक्ष॑रा वि॒राट् ।
 वि॒राट्कृ॒त्स्नस्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ ॥ ५५ ॥

जुहोति॑ मधु॑ना जुहोति॑ पृथु॑केर्जुहोति॑ क॒रम्बैर्जु॑होति॑ सक्तु॑भिर्जुहोति॑ प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति॑
 च॒त्वारि॑ च (अ॒न्नहो॑मानाज्ये॒नाग्नेर्मधु॑ना तण्डु॒लैः पृथु॑के॒लाजैः क॒रम्बैर्धा॑नाभिः सक्तु॑भिर्म॒सू॒स्यैः
 प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्द॒शान्ना॑नि द्वा॒दश॑ ।) ॥ ————— [१४]

प्र॒जाप॑तिरश्वमे॒धम॑सृजत । तं सृष्टं॑ रक्षां॑स्यजिघांसन् ।
 स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्तं हो॑मानपश्यत् । तान॑जुहोत् । तैर्वै
 स य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यपा॒हन् । यन्न॑क्तं होमां जुहोति । य॒ज्ञादे॒व
 तैर्यज॑मानो रक्षा॑स्यप॑ हन्ति । आ॒ज्येन॑ जुहोति । वज्रो॒ वा
 आ॒ज्यम् । वज्रे॑णै॒व य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यप॑ हन्ति ॥ ५६ ॥

आ॒ज्यस्य॑ प्रति॒पदं॑ करोति । प्रा॒णो वा आ॒ज्यम् । मु॒खत॑
 ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति । अ॒न्नहो॑माञ्जुहोति । शरी॑रवदे॒वाव॑
 रुन्धे । व्य॒त्यासं॑ जुहोति । उ॒भय॑स्याव॑रुद्धौ । न॒क्तं जु॑होति ।

रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति।
पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव
लोके प्रतितिष्ठति। द्वाभ्यां स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव
लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरेव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वे पुरुषः
शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
आयुर्वे सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह।
अपरिमितमेवाव रुन्धे॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च॥—————[१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।
अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह।
प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां
स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति।
एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वे पुरुषः

शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमवरुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
 आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय स्वाहा
 नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
 स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
 स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्यर्बुदम्। वाच एव
 भूमानमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह॥६१॥

समुद्रमेवाप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति।
 अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। पुरार्धाय स्वाहेत्याह।
 पुरार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
 रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
 अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं
 वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
 स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
 स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
 अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिः सप्त च॥—[१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं
 लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
 स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं
 गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
 पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै स्वाहा-
 ऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
 भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां
 जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष
 सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां
 कर्मणेत्युत्तुदीक्षा जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। अग्नये
 स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्यज्ञः सङ्गामत्वित्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याप्त्यै।
 भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य

पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य
 लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति।
 सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधींताय स्वाहेति
 समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समस्तमेव द्विषन्तं
 भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

दध्मः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे वै
 पुरुषस्य पाप्मोषं श्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवैनं पाप्मनस्तेन मुञ्चति।
 अञ्जेताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि
 जुहोति। रूपैरेवैनं समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा
 मूलैभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वय्यो वा ओषधयः।
 पुष्पैभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति। मूलैभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव
 रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्यान्नाद्यस्य
 मेषस्त्वां पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति। प्राणा वै देवा
 अपाव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः स्वाहाऽऽध्यः
 स्वाहेत्यपाः होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः। अन्नं वा
 आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदव

रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायत एकं च॥

[१७]

अम्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य॒ वस॒वो-
ऽधि॑पतयः। अ॒ग्निज्योतिः॑। यदम्भा॑सि जुहोति। इ॒ममे॒व
लो॒कम॑व रुन्धे। वसू॑ना॒स्य सायु॑ज्यं गच्छति। अ॒ग्निं ज्योति॑रव
रुन्धे। नभा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं वै नभा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्योतिः॑। यन्नभा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणा॑स्य सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒युं
ज्योति॑रव रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॑व रुन्धे। आ॒दि॒त्याना॑स्य
सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योति॑रव रुन्धे। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑
वरु॑णा॒येति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॒स्यावरु॑द्धौ। म॒योभू॒र्वतो॑
अ॒भि वा॑तू॒स्ता इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑मवरुद्धौ।
प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑ सन्तति॑होमाञ्जुहोति।
सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्य॑ सन्तत्यै॥७०॥

सि॒ताय॑ स्वाहा॑सि॒ताय॑ स्वाहेति॑ प्रमु॑क्तीर्जुहोति। सुव॑र्गस्य॒

लो॒कस्य॒ प्रमु॑क्त्यै। पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हाऽन्तरि॑क्षा॒य स्वा॒हेत्या॑ह।
 य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। द॒त्वते॒ स्वा॒हाऽद॒न्तका॑य॒ स्वा॒हेति॑
 शरी॑रहोमाञ्जुहोति। पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानोऽव॑ रुन्धे।
 कस्त्वा॑ यु॒नक्ति॒ स त्वा॑ यु॒नक्ति॑ति॒ परि॒धीन् यु॑नक्ति। इ॒मे वै
 लो॒काः परि॑धयः। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै॥ ७१॥

यः प्रा॑ण॒तो य आ॑त्म॒दा इति॑ म॒हि॒मानो॑ जुहोति। सु॒व॒र्गो
 वै लो॒को महः॑। सु॒व॒र्गमे॒व ताभ्यां॑ लो॒कं यज॑मानोऽव॑
 रुन्धे। आ ब्र॒ह्मन्ब्रा॒ह्म॒णो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ सम॑स्तानि
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जुहोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मानोऽव॑ रुन्धे।
 जज्ञि॑ बी॒जमि॑ति॒ जुहो॒त्यन॑न्तरि॒त्यै। अ॒ग्नये॒ सम॑नमत्पृ॒थि॒व्यै
 सम॑नम॒दिति॑ सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॒
 सन्न॑त्यै। भू॒ताय॒ स्वा॒हा भ॒विष्य॑ते स्वा॒हेति॑ भू॒ताभ॒व्यौ होमौ॑
 जुहोति। अ॒यं वै लो॒को भू॒तम्॥ ७२॥

अ॒सौ भ॑विष्यत्। अ॒नयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॑तिष्ठति।
 सर्व॑स्यात्यै। सर्व॑स्याव॒रुद्धौ॑। यदक्र॑न्दः प्रथ॒मं जा॑यमान॒
 इत्य॑श्वस्तो॒मीयं॑ जुहोति। सर्व॑स्यात्यै। सर्व॑स्य॒ जित्यै॑।

सर्वमे॒व तेना॑प्रोति। सर्वं॑ जयति। योऽ॑श्वमे॒धेन॒ यज॑ते॥ ७३॥
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यज्ञ॑ꣳ रक्षाꣳस्यजिघाꣳसन्। स
 ए॒तान्प्रजाप॑तिर्नक्तꣳहोमान॑पश्यत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै॑ स
 य॒ज्ञाद्रक्षाꣳस्यपा॑हन्। यन्न॑क्तꣳहोमां जुहोति॑। य॒ज्ञादे॒व
 तैर्यज॑मानो॒ रक्षाꣳस्यप॑हन्ति। उ॒षसे॒ स्वाहा॒ व्यु॑ष्ठै
 स्वाहेत्य॑न्ततो जुहोति। सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ठै॥ ७४॥

वै नभाꣳसि॒ सूर्यो॑ ज्योतिः॒ सन्तत्यै॑ सम॑ष्ठै भूतं॒ यज॑ते॒ नवं॑ च॥—————[१८]

ए॒क॒यू॒पो वै॑काद॒शिनी॑ वा। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञानां॑ यू॒पा भव॑न्ति।
 ए॒क॒वि॑ꣳशि॒न्यश्वमे॑धस्य। सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै।
 बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो वा॑ पा॒ला॒शो वा॑। अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां
 यू॒पा भव॑न्ति। रा॒ज्जु॑दा॒ल ए॒क॒वि॑ꣳशत्य॒रत्निर॑श्वमे॑धस्य।
 सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ठै। ना॒न्येषां॑ प॒शूनां॑ ते॒ज॒न्या
 अ॒व॒द्यन्ति॑। अ॒व॒द्यन्त्य॑श्वस्य॥ ७५॥

पा॒प्मा वै॑ ते॒ज॒नी। पा॒प्मनो॑ऽप॒हत्यै॑। प्ल॒क्ष॒शा॒खाया॑म॒न्येषां॑
 प॒शूनाम॑व॒द्यन्ति॑। वे॒त॒स॒शा॒खाया॑म॒श्वस्य॑। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा
 अ॒श्वः। अ॒प्सुजो॑ वे॒त॒सः। स्व॒ ए॒वास्य॑ योना॒वव॑ द्यति।
 यू॒पेषु॑ ग्रा॒म्यान्प॒शून्नि॑यु॒ञ्जन्ति॑। आ॒रो॒केष्वा॑र॒ण्यान्धा॑रयन्ति।

प॒शूनां व्यावृ॑त्त्यै। आ ग्रा॒म्यान्प॒शूल्ल॑भन्ते। प्रा॒र॒ण्यान्त्सृ॑जन्ति।
पा॒प्मनोऽप॑हृत्यै॥ ७६॥

अश्व॑स्य व्यावृ॑त्त्यै त्रीणि॑ च॥ [१९]

रा॒ज्जु॒दाल॑मग्नि॒ष्ठं मि॑नोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॒ अप॑हृत्यै।
पौतु॑द्रवाव॒भितो॑ भवतः। पु॒ण्य॑स्य गन्ध॒स्याव॑रुद्धौ।
भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वास्मा॑दप॒हत्य॑। पु॒ण्ये॑न गन्धे॒नोभ॑यतः परि॑
गृ॒ह्णाति॑। षड्बै॒ल॒वा भ॑वन्ति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सस्या॑व॒रुद्धौ॑। षड्वा॑दि॒राः।
तेज॒सोऽव॑रुद्धौ॥ ७७॥

ष॒ट्वा॒ला॒शाः। सोम॑पी॒थस्या॑व॒रुद्धौ॑। एक॑वि॒ंश॒तिः सम्प॑द्यन्ते।
एक॑वि॒ंश॒तिर्वै॑ दे॒वलो॑काः। द्वा॒द॒श मा॒साः प॑ञ्च॒र्तवः॑। त्रय॑
इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य एक॑वि॒ंशः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। श॒तं प॑शवो भवन्ति॥ ७८॥

श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति
तिष्ठ॑ति। सर्व॑ वा अ॒श्वमे॒ध्याप्रो॑ति। अप॑रि॒मिता॑ भवन्ति।
अप॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्।
द॒क्षिण॑तो॒ऽन्येषां॑ प॒शूना॑म॒वद्य॑न्ति। उ॒त्तर॑तोऽश्व॒स्येति॑। वा॒रुणो॑
वा अश्वः॑॥ ७९॥

ए॒षा वै वरु॑णस्य॒ दिक्। स्वा॒यामे॒वास्य॑ दि॒श्यव॑द्यति।
 यदित॑रेषां पशू॒नाम॑व॒द्यति॑। श॒तदे॒वत्यं॑ तेना॒व रु॒न्धे।
 चि॒तेऽग्रा॑वधि॒ वैत॒से कटे॑ऽश्वं चि॒नोति॑। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा
 अ॒श्वः। अ॒प्सुजो॑ वै॒तसः॑। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति।
 पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑ तू॒परं चि॑नोति। प॒श्चात्प्रा॒चीनं॑ गो॒मृग॑म्॥८०॥

प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्त्स॒म्यश्चौ॑ दधाति। अ॒श्वं तू॒परं गो॑मृ॒गमि॑ति
 सर्व॑हुत॒ एता॑ञ्जु॒होति॑। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै। आ॒त्मना॑ऽभि
 जु॒होति॑। सा॒त्मा॒नमे॒वैन॑ꣳ स॒तनुं॑ करोति। सा॒त्मा-
 ऽमुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। अथो॒ वसो॑रे॒व
 धारां॑ तेना॒व रु॒न्धे। इ॒लुव॑र्दा॒य स्वाहा॑ ब॒लि॒वर्दा॑य
 स्वा॒हेत्या॑ह। सं॒वत्स॒रो वा इ॑लुव॒र्दः। प॒रि॒वत्स॒रो ब॑लि॒वर्दः॑।
 सं॒वत्स॒रादे॒व प॑रि॒वत्स॒रादा॑यु॒रव॑ रु॒न्धे। आ॑यु॒रे॒वास्मि॑न्दधाति।
 तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी ज॒रसा॑ वि॒स्रसा॑मुं लो॒कमे॑ति॥८१॥

तेज॒सोऽव॑रु॒द्धे भ॑वन्त्य॒श्वो गो॑मृ॒गमि॑लुव॒र्दश्च॑त्वारि॒ च॥ [२०]

ए॒कवि॑ꣳशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒कवि॑ꣳशः॒ स्तोमः॑। ए॒कवि॑ꣳशति॒र्यूपाः॑।
 यथा॒ वा अ॒श्वा व॑र्ष॒भा वा॒ वृषा॑णः सꣳस्फुरे॒रन्। ए॒वमे॒व
 तत्स्तो॒माः सꣳस्फु॑रन्ते। यदे॒कवि॑ꣳशाः। ते यत्स॑मृ॒च्छे॒रन्।

हन्येता॑स्य य॒ज्ञः। द्वा॒द॒श ए॒वाग्निः स्या॒दित्या॑हुः। द्वा॒द॒शः
स्तोमः॥८२॥

एका॑द॒श यू॒पाः। यद्द्वा॑द॒शोऽग्नि॑र्भवति। द्वा॒द॒श मा॒साः
संव॑त्सरः। सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑म॒व॒ रुन्धे। यद्द॒श यू॒पा
भ॒व॒न्ति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒
रुन्धे। य ए॑का॒द॒शः। स्तनं॑ ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दुह॑ ए॒वैनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्द्वा॑द॒शोऽग्निः स्या॑द्द्वा॒द॒शः
स्तोम॑ ए॒का॒द॒श यू॒पाः। यथा॑ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्त॑त्।
ए॒क॒वि॒ंश ए॒वाग्निः स्या॒दित्या॑हुः। ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। यथा॑ प्र॒ष्टिभि॑र्याति॑। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभो॑ वेद॑। क॒कुद्ध॑ राज्ञां॑
भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति। ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। ए॒ता वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभः॑। य ए॒वं
वेद॑। क॒कुद्ध॑ राज्ञां॑ भवति॑। यो वा अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑
वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञां॑ भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति।
ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑। ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यू॒पाः। ए॒तानि॑ वा अ॑श्वमे॒धे
त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑। य ए॒वं वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञां॑ भवति॑॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च॥ ————— [२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्वो बहिष्पवमानः
सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपरुध्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडं वा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो
मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।
उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तत्स उपाकरोति चत्वारि च॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जन्ति।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तत्सङ्श्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णाग्नीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वश्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि गृह्णाति।
तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णाग्नीवौ बाहुवोः।
बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्यं
ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे
पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।

अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उत्सेधमेव तं
कुरुते। तस्मादुत्सेधम्भये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥ [२३]

साङ्ग्रहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितृश्रुत्वरो यथा नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं
विभूराह प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः
प्रजापती रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भांस्येकयूपो राज्ञुं दालमेकविंशो
देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥२३॥

साङ्ग्रहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षां देवानेव त्रयं इमे सितायं
प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्वाजान्यं एकं न वतिः॥११॥

साङ्ग्रहण्या संश्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥नवमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपि क्रामत्।
 तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमात्वाष्टादशिभिरवारुन्ध
 यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे।
 संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
 तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशूनुपाकरोति।
 इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवन्वालेभ्यन्ते
 सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां
 पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरं ग्रामयोर्ग्रामान्तौ
 स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
 अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः।
 यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरेयुः।
 अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत।

अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥
 यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशूनालभते। तेनैव पशूनवरुन्धे।
 यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो
 भवन्ति। न यज्ञवेशसम्भवति। न यजमानमरण्यम्मृतं
 हरन्ति। ग्राम्यैः सः स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो नाम।
 सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं
 ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं
 आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामुत्सृजेत्स्यतस्त्रीणि च॥ [१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स
 एतानुभयांन्पशूनपश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत।
 तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिरेमं
 लोकमवारुन्ध। आरण्यैरमुम्। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते।
 इममेव तैर्लोकमव रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुन्तैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः। य
 इतइतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान् वै
 संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशव

आलुभ्यन्ते। प्रत्यक्षमेव तैः संवत्सरं यजमानोऽवरुन्धे।
वि वा एष प्रजयां पशुभिर्ऋध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्के।
संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गन्तु लोकन्नापराधोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनीं।
यदेत ऐकादशिनाः पशवं आलुभ्यन्ते। साक्षादेव प्रजां
पशून् यजमानोऽवरुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा
सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत्। तान्दशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तामाप्रोत्।
तामाप्त्वा दशिभिरवारुन्ध। यद्दशिनं आलुभ्यन्ते॥७॥

विराजमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे। एकादश दशतु
आलुभ्यन्ते। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभाः पशवः।
पशून्नेवारुन्धे। वैश्वदेवो वा अश्वः। नानादेवत्याः
पशवो भवन्ति। अश्वस्य सर्वत्वाय। नानारूपा भवन्ति।
तस्मान्नानारूपाः पशवः। बहुरूपा भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः
पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्याल्लोको दशिनं आलुभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥_____ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलुभ्यन्ते।
अमुष्मा आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव

तैर्लो॒कमव॑रुन्धे। यदा॑र॒ण्यान्। अ॒मु॒न्तैः। उ॒भया॑न्प॒शूनाल॑भते।
 गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्व॑। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॒रवरु॑द्धौ। उ॒भया॑न्प॒शूनाल॑भ
 गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्व॑। उ॒भय॑स्या॒न्नाद्य॑स्यावरुद्धौ। उ॒भया॑न्प॒शूनाल॑भ
 गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्व॑। उ॒भये॑षां प॒शूनाम॑वरुद्धौ। त्रय॑स्त्रयो
 भव॑न्ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिना॑
 वद॑न्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्॥१०॥

अ॒स्मिँल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒मा इति॑। यत्स॑मा॒नीभ्यो॑ दे॒वता॑भ्योऽन्ये॒-
 ऽन्ये प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑। अ॒स्मिन्ने॒व तल्लो॒के का॒मा॑न्दधाति।
 तस्मा॑द॒स्मिँल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒माः। त्रया॑णात्रया॑णां
 स॒ह व॒पा जु॑होति। त्र्या॑वृतो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृत इ॒मे
 लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑ क॒ृत्यै॑।
 पर्य॑ग्निकृताना॒र॒ण्यानु॑त्सृ॒जन्त्य॑हि॒सायै॑॥११॥

अवरुद्धा उ॒भया॑न्प॒शूनाल॑भते स॒त्याद॑हि॒सायै॑॥ [३]

यु॒ञ्जन्ति॑ ब्र॒ध्नमि॒त्याह॑। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो ब्र॒ध्नः।
 आ॒दि॒त्यमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑। अ॒रु॒षमि॒त्याह॑। अ॒ग्नि॒र्वा अ॒रु॒षः।
 अ॒ग्निमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑। च॒रन्त॑मि॒त्याह॑। वा॒युर्वै च॒रन्।
 वा॒युमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति॑। परि॑त॒स्थुष॑ इ॒त्याह॑॥१२॥

इ॒मे वै लो॒काः परि॑त॒स्थुषः॑। इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान्
यु॑नक्ति। रोच॑न्ते रोच॒ना दि॒वीत्या॑ह। नक्ष॑त्राणि॒ वै रो॑चना
दि॒वि। नक्ष॑त्राण्ये॒वास्मै॑ रोचयति। यु॒ञ्जन्त्य॑स्य॒ काम्ये॒त्या॑ह।
का॒मा॒ने॒वास्मै॑ युनक्ति। ह॒री वि॑प॒क्षसे॒त्या॑ह। इ॒मे वै ह॒री
वि॑प॒क्षसा॑। इ॒मे ए॒वास्मै॑ युनक्ति॥१३॥

शो॒णा धृ॒ष्णू नृ॒वाह॑सेत्या॑ह। अ॒हो॒रा॒त्रे वै नृ॒वाह॑सा।
अ॒हो॒रा॒त्रे ए॒वास्मै॑ युनक्ति। ए॒ता ए॒वास्मै॑ दे॒वता॑ युनक्ति।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। के॒तुं कृ॑ण्वन्न॒केत॑व॒ इति॑ ध्व॒जं
प्रति॑मु॒ञ्चति॑। यश॑ ए॒वैन॑ꣳ रा॒ज्ञाङ्ग॑मयति। जी॒मूत॑स्येव भवति॒
प्रती॑क॒मित्या॑ह। यथा॑य॒जुरे॒वैतत्। ये ते॒ पन्था॑नः स॒वितः
पू॒र्व्यास॑ इत्य॑ध्व॒र्युर्य॑ज॒मानं॑ वाचयत्य॒भिजि॑त्यै॥१४॥

प॒रा वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञ ए॑ति। यस्य॑ प॒शु॒रुपा॑कृ॒तोऽन्य॑त्र
वे॒द्या ए॑ति। ए॒तꣳ स्तो॑त॒रेते॑न॒ प॒था पु॑न॒रश्व॑माव॒र्तया॑सि न
इत्या॑ह। वा॒युर्वै स्तो॑ता॒। वा॒युमे॒वास्य॑ प॒रस्ता॑द्वधा॒त्यावृ॑त्त्यै।
यथा॑ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्कन्द॑ति। ए॒वं वा ए॒तदश्व॑स्य
स्कन्द॑ति। यद॑स्यो॒पाकृ॑तस्य॒ लोमा॑नि शीय॑न्ते। यद्वा॒लेषु॑
का॒चाना॑व॒यन्ति॑। लोमा॑न्ये॒वास्य॑ तत्स॒म्भ॑रन्ति॥१५॥

भूर्भुवः॒ सु॒व॒रिति॑ प्राजाप॒त्याभि॑राव॒यन्ति॑। प्रा॒जाप॒त्यो

वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयन्ति। भूरिति
महिषी। भुव इति वावाता। सुवरिति परिवृत्ती। एषां
लोकानामभिजित्यै। हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै
हिरण्यम्। राष्ट्रमश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। सहस्रम्भवन्ति।
सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः क्रामन्ति।
योऽश्वमेधेन यजते। वसवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति
महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री।
तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाऽञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा आज्यम्।
इन्द्रियत्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे। आदित्यास्त्वा-
ऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो वा आज्यम्।
पशवो जगती। तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे। पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति।
श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तद्धति। नास्मात्तेज इन्द्रियं
पशवः श्रीरप क्रामन्ति। लाजी (३) ज्छाची (३)
न् यशोममाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति।

प्र॒जामे॒वान्नादीं॑ कुर्वते। ए॒तद्दे॒वा अन्न॑मत्तै॒तदन्न॑मद्धि
 प्रजा॑प॒त इत्या॑ह। प्र॒जाया॑मे॒वान्नाद्य॑न्दधते। यदि॑ ना॒वजिघ्रै॑त्।
 अ॒ग्निः प॒शुरा॑सी॒दित्य॑व॒घ्राप॑येत्। अव॑ है॒व जिघ्र॑ति।
 आ॒क्रान् वा॒जी क्र॒मैरत्य॑क्रमी॒द्वाजी॑ द्यौस्ते॑ पृ॒ष्ठं पृथि॑वी
 स॒धस्थ॑मित्य॒श्वम॑नु॒मन्त्र॑यते। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै।
 समि॑द्धो अ॒ञ्जन्कृ॑दरं मती॒नामित्य॑श्व॒स्याप्रि॑यो भवन्ति
 सरू॒प॒त्याय॑॥१९॥

परित॑स्थुष॒ इत्या॑हेमे ए॒वास्मै॑ युन॒क्त्य॒भिजि॑त्यै भ॒रन्त्य॑श्वमे॒धो रुन्धे॑ रू॒पञ्जिघ्र॑ति त्रीणि॑ च॥[४]

तेज॑सा॒ वा ए॒ष ब्र॑ह्मव॒र्चसे॒न व्यृ॑द्धते। योऽश्व॑मे॒धेन॒ यज॑ते।
 होता॑ च ब्र॒ह्मा च॑ ब्र॒ह्मोद्य॑ वदतः। तेज॑सा चै॒वेन॑ ब्रह्मव॒र्चसे॒न
 च॒ सम॑र्धयतः। द॒क्षिण॒तो ब्र॒ह्मा भ॑वति। द॒क्षिण॒तआ॑यतनो॒ वै
 ब्र॒ह्मा। बा॒र॒ह॒स्प॒त्यो वै ब्र॒ह्मा। ब्र॒ह्मव॒र्चस॑मे॒वास्य॑ दक्षिण॒तो
 द॑धाति। तस्मा॒द॒क्षिणो॑ऽर्धो ब्रह्मव॒र्चसि॑तरः। उ॒त्तर॒तो होता॑
 भवति॥२०॥

उ॒त्तर॒तआ॑यतनो॒ वै होता॑। आ॒ग्ने॒यो वै होता॑। तेजो॒
 वा अ॒ग्निः। तेज॑ ए॒वास्यो॑त्तर॒तो द॑धाति। तस्मा॒दुत्त॑रो॒
 ऽर्ध॑स्तेज॒स्वि॒तरः। यू॒पम॑भितो॒ वद॑तः। य॒ज॒मा॒नदे॒व॒त्यो

वै यूपः। यजमानमेव तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च
समर्धयतः। किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह। द्यौर्वै वृष्टिः
पूर्वचित्तिः॥ २१॥

दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो
वै बृहद्वयः। अश्वमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह।
रात्रिवै पिशङ्गिला। रात्रिमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिले
श्रीर्वै पिलिप्पिला। अन्नाद्यमेवावरुन्धे॥ २२॥

कः स्विदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य
एकाकी चरति। तेज एवावरुन्धे। क उस्विज्ञायते
पुनरित्याह। चन्द्रमा वै जायते पुनः। आयुरेवावरुन्धे।
किं स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह। अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्।
ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे। किं स्विदावपनं महदित्याह॥ २३॥

अयं वै लोक आवपनम्महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति।
पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिवै परो-
ऽन्तः पृथिव्याः। वेदिमेवावरुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य
नाभिमित्याह। यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवावरुन्धे।
पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह। सोमो वै
वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवावरुन्धे। पृच्छामि

वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम।
ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे॥ २४॥

होता भवति वै वृष्टिः पूर्वचित्तिर्नाद्यमेवावरुन्धे महदित्याहु सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि
च॥

[५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते।
प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान आहुतीर्जुहोति।
प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा अपक्रामन्ति।
अवन्तीः स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियन्त्वा प्रियाणाम्।
वर्षिष्ठमाप्यानाम्। निधीनान्त्वा निधिपतिः हवामहे वसो
ममेत्याह। अपैवास्मै तद्धुवते॥ २५॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः
परियन्ति। षट्त्वम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनन्धुवते।
अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति॥ २६॥

ये यज्ञे धुवनन्तन्वते। नवकृत्वः परियन्ति। नव वै पुरुषे
प्राणाः। प्राणानेवात्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति। अम्बे
अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवैनम्। सुभगे
काम्पीलवासिनीत्याह। तप एवैनमुपनयति। सुवर्गे लोके

सम्प्रोर्ण्वाथामित्याह॥२७॥

सुवर्गमेवैनां लोकं गमयति। आऽहमंजानि गर्भधमा
त्वमंजाऽसि गर्भधमित्याह। प्रजा वै पशवो गर्भः।
प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। देवा वा अश्वमेधे पवमाने।
सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्।
यत्सूचीभिरसिपथान्कल्पयन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य
प्रज्ञात्यै। गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्याह॥२८॥

यथायजुरेवैतत्। त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मर्यो रजता
हरिण्यः। अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मर्यः। अन्तरिक्षस्य
रजताः। दिवो हरिण्यः। दिशो वा अयस्मर्यः। अवान्तरदिशा
रजताः। ऊर्ध्वा हरिण्यः। दिश एवास्मै कल्पयति। कस्त्वा
छति कस्त्वा विशास्तीत्याहाहिंसायै॥२९॥

हवते क्रामन्त्यूर्ण्वाथामित्याह जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥ [६]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रामति। योऽश्वमेधेन
यजते। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयतादित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः।
श्रियमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति। वेणुभारङ्गिराविवेत्याह। राष्ट्रं
वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यहति। अथास्या मध्यमेधतामित्याह।

श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवावरुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य
शीतो वातः। क्षेममेवावरुन्धे। यद्धरिणी यवमतीत्याह। विड्वै
हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजां पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रन्नाभिषि
इयं युका शकुन्तिकेत्याह। विड्वै शकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः।
विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति
सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतङ्गभे पस
इत्याह। विड्वै गर्भः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।
आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै
वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवाव रुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गर्भे मुष्टिमंतः सयदित्याह। विड्वै गर्भः।
राष्ट्रमुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रांमन्ति। ये यज्ञेऽपूतं वदन्ति।

दधि॑क्राव्णो॑ अ॒कारि॑ष॒मिति॑ सु॒रभि॑मती॒मृचं॑ वदन्ति। प्रा॒णा
वै सु॒रभ्यः॑। प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते। नैभ्यः॑ प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति।
आपो॑ हि ष्ठा म॑यो॒भुव॒ इत्य॒द्भिर्मा॑र्जयन्ते। आपो॑ वै सर्वा
दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒वात्मानं॑ पवयन्ते॥३४॥

राष्ट्रस्य॒ मध्यं॑ पु॒ष्यति॑ गर्भो॑ रुन्धे दधते च॒त्वारि॑ च॥ [७]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाः सृ॒ष्ट्वा प्रे॑णाऽनु प्रावि॑शत्। ताभ्यः॑ पुनः॑
सम्भ॑वितु॒न्नाश॑क्रोत्। सोऽब्र॑वीत्। ऋ॒ध्रव॑दित्सः। यो मे॒तः पुनः॑
स॒म्भर॑दिति॑। तं दे॒वा अ॑श्वमे॒धेनै॒व सम॑भरन्। ततो॑ वै त
आ॑र्ध्ववन्। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते। प्र॒जाप॑तिमे॒व सम्भ॑रत्यु॒धोति॑।
पुरु॑षमा॒ल॑भते॥३५॥

वैरा॒जो वै पुरु॑षः। वि॒राज॑मे॒वा॒ल॑भते। अथो॒ अन्नं॑ वै
वि॒राट्। अन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे। अश्व॑मा॒ल॑भते। प्रा॒जाप॑त्यो वा
अश्वः॑। प्र॒जाप॑तिमे॒वा॒ल॑भते। अथो॒ श्रीर्वा॑ ए॒कश॑फम्।
श्रिय॑मे॒वाव॑रुन्धे। गा॒मा॒ल॑भते॥३६॥

य॒ज्ञो वै गौः॑। य॒ज्ञमे॒वा॒ल॑भते। अथो॒ अन्नं॑ वै गौः॑।
अन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे। अ॒जा॒वी आ॒ल॑भते भू॒म्ने। अथो॒ पुष्टि॑र्वै भू॒मा।
पुष्टि॑मे॒वाव॑रुन्धे। पर्य॑ग्निकृ॒तं पुरु॑षश्चा॒र॒ण्याश्चोत्सृ॑जन्त्यहि॑सायै॑

उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः।
 तैऽस्योभयै यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता
 अभिहुता भवन्ति। नैनन्दद्भ्रुवः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा
 अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन
 यजते। य उ चैनमेवं वेद॥ ३७॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥ [८]

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्।
 एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां
 ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
 ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठायां देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
 पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव
 आलभ्यन्ते॥ ३८॥

उतेव ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
 अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
 यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्रव्या इति।
 गव्यान्पशूनुत्तमेऽहं नालभते॥ ३९॥

तेनैवोभयान्पशूनवरुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभिजितस्याभि

सौरीर्नव श्वेता वृशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्त एव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
 द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा
 एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते। छगलङ्कल्माषङ्किदिदीविं
 विदीगयमिति त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवात्मानं
 समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते।
 पिशङ्गास्रयो वासन्ता इत्येतुपशूनालभते। ऋतुभिरेवात्मानं
 समर्धयति। आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते। योऽश्वमेधेन
 यजते। पर्यग्निकृता उत्सृजन्त्यनाव्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च॥ [९]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावश्वमेधे
 महिमानावपश्यत्। तावगृहीत। ततो वै स महानन्नादो-
 ऽभवत्। यः कामयेत महानन्नादः स्यामिति। स एतावश्वमेधे
 महिमानौ गृहीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्यां
 वै वपा। राजा महिमा। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति।
 यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा
 वा अन्ये देवाः। उपरिष्ठात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा एतेऽश्व
 एव मेध्यं उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति।

तानेवोभयान्प्रीणाति॥४१॥

परियर्जति षट्॥ [१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः
समदन्दध्यात्। स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्मुण्डूकां जम्भ्येभिरिति।
आज्यमवदानं कृत्वा प्रतिसृज्यायमाहुतीर्जुहोति। या एव
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः
समदं दधाति॥४२॥

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति
पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः
संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तेऽब्रुवन्नग्नयः
स्विष्टकृतः। अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धारामहे।
अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा
अभवन्॥४३॥

पराऽसुराः। यत्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै।
भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन
प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः

स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषा-
ऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते॥४४॥

अश्वशफेनं द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्।
रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषा-
ऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते। अयस्मर्येन
कमण्डलुना तृतीयाम्। आहुतिं जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः।

रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति। अथो
यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यर्भवन्मन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥ ————— [११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्।
यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समेधमेवैनमालभते। आज्येन
जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्।
मेधेनैवास्मिन्मेधं दधाति। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती॥४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा

बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो
द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं
पूर्वं होतव्यां (३) द्विपदां (३) इति। अश्वो वा
अश्वस्तोमीयम्। पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा
द्विपदा जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव
चतुष्पदः प्रतिष्ठायपति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं
जुहुयात्। यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठायामश्ववेत।
द्विपदा अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्सर्धयति स्थापयति पञ्च च॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्।
यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। सावित्रियो
भवन्ति॥४९॥

इयं वै सविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते।

अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमाङ्गश्चनेत्याहुः।
तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति। सवितृप्रसूत
एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः।
यत्सायं धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै॥५०॥
यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। यत्सायं
धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं
प्रजाः क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव
तदन्विच्छति। तस्माद्विवा नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
सायं धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो
अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगक्षेमं कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गामति। योऽश्वमेधेन यजते।
ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा।
श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते।
वीणाऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम्॥५२॥
प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति।
ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः।
क्षत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः

श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायेताम्।
अपास्माद्राष्ट्रङ्गामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा कामयते।
अथ ब्राह्मणञ्जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्। नक्तं राजन्यः।
ब्रह्मणो वै रूपमहः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथा हास्य ब्रह्मणा च
क्षत्रेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति। इत्यददा इत्ययजथा
इत्यपच इति ब्राह्मणो गायेत्। इष्टापूर्तं वै ब्राह्मणस्य॥५४॥

इष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा
इत्यमुं सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धं वै राजन्यस्य।
युद्धेनैवैनं स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः।
योऽश्वमेधेन यजत इति। तिस्रोऽन्यो गायति तिस्रोऽन्यः।
षट्स्वम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवास्मै कल्पयतः। ताभ्यां
संस्थायां। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति॥५५॥

गायेताङ्गामेद्ब्राह्मणस्य कल्पयतश्चत्वारि च॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वायन्ताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न
जुहुयात्। लोकलोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा

मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकाल्लोकादेव
 मृत्युमवयजते। नैनं लोकैर्लोके मृत्युर्विन्दति। यद्मुष्मै
 स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति जुह्वत्सञ्चक्षीत। बह्वं मृत्युममित्रं
 कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैकां जुहुयात्। एको वा
 अमुष्मिँल्लोके मृत्युः॥५६॥

अशनया मृत्युरेव। तमेवामुष्मिँल्लोकेऽवयजते। भ्रूणहत्यायै
 स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति। भ्रूणहत्यामेवाव यजते।
 तदाहुः। यद्भ्रूणहत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत
 इति। अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः। भ्रूणहत्या
 वाव मृत्युरिति। यद्भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं
 जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने
 भेषजं करोति। एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः।
 भ्रूणहत्यायै प्रायश्चित्तिं विदां चकार। यो हास्यापि प्रजायां
 ब्राह्मणं हन्ति। सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति। जुम्बकाय
 स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः।

अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। ख॒ल॒तेर्वि॑क्लि॒धस्य॑ शु॒क्ल॒स्य
पि॒ङ्गाक्ष॑स्य॒ मूर्धं जु॑होति। ए॒तद्वै वरु॑ण॒स्य रू॒पम्। रू॒पेणै॒व
वरु॑ण॒मव॑यजते॥ ५८ ॥

लो॒के मृ॒त्युर्जु॑होति॒ मूर्धं जु॑होति॒ द्वे च॥ _____ [१५]

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। तं दे॒वत॑या॒ व्य॑र्धयति। यत्प्रा॑जाप॒त्यं
क॒रोति॑। नमो॒ राज्ञे॒ नमो॒ वरु॑णा॒येत्या॑ह। वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः।
स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति। नमो॑ऽश्वा॒य नमः॑ प्र॒जाप॑तय
इत्या॑ह। प्रा॒जाप॒त्यो वा अ॒श्वः। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति।
नमो॑ऽधि॑पतय॒ इत्या॑ह॥ ५९ ॥

धर्मो॑ वा अधि॑पतिः। धर्म॑मे॒वावरु॑न्धे। अधि॑पतिर॒स्यधि॑पति॒म्मा
कुर्व॑धि॑पतिर॒हं प्र॒जानां॑ भूयास॒मित्या॑ह। अधि॑पतिमे॒वैनं॑
समा॒नानां॑ करोति। मान्धे॑हि मयि॒ धेही॑त्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑माश
उपा॑कृ॒ताय॒ स्वाहे॑त्युपा॑कृ॒ते जु॑होति। आल॑ब्धाय॒ स्वाहे॑ति
नियु॑क्ते जुहोति। हु॒ताय॒ स्वाहे॑ति हु॒ते जु॑होति। ए॒षां
लो॒कानां॑म॒भिजि॑त्यै॥ ६० ॥

प्र वा ए॒ष ए॒भ्यो लो॒केभ्य॑श्च॒वते। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते।
आ॒ग्नेय॑मैन्द्रा॒ग्रमा॑श्चि॒नम्। तान्प॒शूल॑भ॒ते प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑। यदा॑ग्ने॒यो

भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवावरुन्धे। ब्रह्म वा
अग्निः। क्षत्रमिन्द्रः। यदैन्द्राग्नौ भवति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवावरुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुद्धौ।
त्रयो भवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठति।
अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिं निर्वपति।
दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस इति याज्यानुवाक्या भवन्ति
सर्वत्वाय॥६२॥

अधिपतय इत्याहर्भिजित्या ऐन्द्राग्नौ भवति रुन्ध एकं च॥—————[१६]

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्। सौम्यं
चरुम्। सावित्रमष्टाकपालम्। यदाग्नेयो भवति। अग्निः सर्वा
देवताः। देवताभिरेवैनंमिषज्यति। यत्सौम्यो भवति। सोमो
वा ओषधीनां राजा। याभ्यं एवैनं विन्दति॥६३॥

ताभिरेवैनंमिषज्यति। यत्सावित्रो भवति। सवितृप्रसूत
एवैनंमिषज्यति। एताभिरेवैनं देवताभिर्भिषज्यति। अगदो
हैव भवति। पौष्णं चरुं निर्वपेत्। यदि श्लोणः स्यात्। पूषा
वै श्लोण्यस्य मिषक्। स एवैनंमिषज्यति। अश्लोणो हैव

भवति॥६४॥

रौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्। यदि॑ म॒हती दे॒वता॑ऽभि॒मन्ये॑त। ए॒तद्दे॒व॒त्यो
वा अ॒श्वः। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वता॑या भिष॒ज्यति॑। अ॒ग॒दो है॒व भ॑वति।
वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॑पालं॒ निर्व॑पेन्मृ॒गाख॒रे यदि॑ नागच्छे॑त्।
इ॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। इ॒यमे॒वैनं॑म॒र्चिभ्यां॑ परि॒रोध॒मानं॑यति।
आहै॒व सु॒त्यम॑हर्गच्छति। यद्यधी॒यात्॥६५॥

अ॒ग्नये॑ऽहो॒मुचे॑ऽष्टाकं॒पालः। सौ॒र्यं प॒यः। वा॒य॒व्यं
आज्य॑भागः। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः। अ॒हंसा॒ वा ए॒ष
गृ॒हीतः। यस्या॑श्वो॒ मेधा॑य॒ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑। यद॑हो॒मुचे॑
निर्व॑पति। अ॒हंस॑ ए॒व तेन॑ मुच्यते। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः।
रेत॑सा॒ वा ए॒ष व्य॑ध्यते॥६६॥

यस्या॑श्वो॒ मेधा॑य॒ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑। सौ॒र्यं रेतः॑। यत्सौ॒र्यं प॒यो
भव॑ति। रेत॑सै॒वैनं॑ स॒ सम॑र्धयति। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः।
गर्भै॒र्वा ए॒ष व्य॑ध्यते। यस्या॑श्वो॒ मेधा॑य॒ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑।
वा॒य॒व्या गर्भाः॑। यद्वा॑य॒व्यं आ॒ज्यभा॑गो॒ भव॑ति। गर्भै॒रे॒वैनं॑
स॒ सम॑र्धयति। अथो॒ यस्यै॒षाऽश्व॑मे॒धे प्राय॑श्चित्तिः क्रि॒यते॑।
इ॒ष्ट्वा व॑सीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्रौणो हव भवत्यधीयादृध्यते गर्भैरेवेन५ स समर्धयति द्वे च॥—————[१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मौदनान्त्सऽस्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टिभिर्य
यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक एनं यज्ञः स्यात्। पापीया५स्तु
स्यात्। आप्तानि वा एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि
क एतावदाशु पुनः प्रयुं जीतेति। सर्वा वै सऽस्थिते यज्ञे
वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयांम्री। कूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न
पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मौदनान्त्सऽस्थिते निर्वपेत्।
प्रजापतिर्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक एनं यज्ञो
भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादशमासाः
संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥—————[१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वः ह वै तत्र प्रभु
भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं यज्ञः।
सर्वः ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै
पयस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पर्यस्वद्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै विधृतो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः। आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पर्यस्वान्नाम यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान् विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्लृप्तो द्वादशः)॥——[१९]

तार्प्येणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं समर्धयन्ति। यामेन साम्ना प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते।

यमलोकमेवैनं गमयति। तार्प्ये च कृत्यधीवासे चाश्वः
संज्ञपयन्ति। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैव पशूनवरुन्धे।
हिरण्यकशिपु भवति। तेजसोऽवरुद्धौ॥ ७३॥

रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै। अश्वो भवति।
प्रजापतेराप्त्यै। अस्य वै लोकस्य रूपन्तार्प्यम्। अन्तरिक्षस्य
कृत्यधीवासः। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्य रुक्मः।
प्रजापतेरश्वः। इममेव लोकन्तार्प्यणाप्नोति॥ ७४॥

अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेन। दिवः हिरण्यकशिपुना।
आदित्यः रुक्मेण। अश्वेनैव मेध्येन प्रजापतेः सायुज्यः
सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्।
सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति। योऽश्वमेधेन यजते। य
उ चैनमेवं वेद॥ ७५॥

अवरुद्ध्या आप्नोत्यष्टौ च॥ [२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस
आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वः श्वेतं भूतं दक्षिणामनयन्।
तैऽब्रुवन्। यन्नो नैष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वः
सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरा-

लुब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वो नाम॥ ७६॥

यच्चयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजान्त्सम-
जयत्। तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणां लोकानादत्त।
तस्मादादित्यो नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरा-
यतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं
उत्तरवेदिमुपवर्षति। योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तं करोति॥ ७७॥

योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ
देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवावरुन्धे। ओजो बलं
वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवावरुन्धे।
अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्।
यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिश्चिनोति। तावर्काश्वमेधौ।
अर्काश्वमेधावेवावरुन्धे। अथो अर्काश्वमेधयोरेव
प्रतिष्ठति॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनञ्चत्वारि च॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुम्भूतम्मधायालभन्त।
तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा
एतद्देवानामहः। यत्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर
आलभ्यते। यत्प्रजापतिरालुब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः।

यत्सद्यो मेधोऽभवत्॥७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुम्भवति। य एवं वेद।
यद्वै तत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः
पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं
वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते। समैनं देवास्तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥८०॥

य उ चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम्।
पशुम्भूतम्मध्यालभन्त। यज्ञमेव। यज्ञेन यज्ञमयजन्त
देवाः। कामप्रं यज्ञमकुर्वत। तेऽमृतत्वमकामयन्त।
तेऽमृतत्वमगच्छन्। योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८१॥
प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मरमेव
गच्छति। एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषमं तूपरं
बहुरूपमालभते। सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य
जित्यै। सर्वमेव तेनाप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन
यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥

मेधोऽभवद्यजन्त एति वेद॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य

लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी।
 यत्सायं प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति।
 एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमं लोमं
 जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव
 मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। द्रश्पूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य
 पदे॥८३॥

यद्द्रश्पूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति।
 एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे
 जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद। अश्वस्यैव
 मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः।
 स आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रं जुहोति।
 अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह
 स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥ [२३]

प्रजापतिस्तमष्टादशिभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मै युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपश्रीरूर्ध्वा
 प्रजापतिः प्रेणाऽनु प्रथमेन प्रजापतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तं
 यज्ञक्रतुभिरपश्रीर्ब्राह्मणौ सर्वेषु वारुणो यद्यश्वन्तदाहुरेष वै विभूस्ताप्येणादित्याः प्रजापतिं

पितॄं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः॥२३॥

प्रजापतिरस्मिँल्लोक उत्तरतः श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो
लोकेभ्यः सर्वं ह वै तत्र पर्यः स्वद्य उ चैनमेवं वेदं चत्वार्यशीतिः॥८४॥

प्रजापतिरश्वमेधं जुहति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्षभिर्यज॑त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्षभिर्यज॑त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥
 आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः॥१॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒र्द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑
 रश्मि॑पत॒यः। मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भुव॑न॒सूव॑रीः।
 पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे सु॑त। म॒हाना॑ग्नीर्म॒हामा॑नाः। म॒ह॒सो म॑ह॒सः
 स्वः॑। दे॒वीः प॑र्जन्य॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे सु॑त॥२॥

अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पार॑घम्। अ॒पा॑घ्रा॒मपं॑
चाव॑र्तिम्। अ॒पदे॑वीरि॒तो हि॑त। वज्रं॑ दे॒वीर॑जी॒ताऽश्च॑। भुव॑नं
देव॒सूव॑रीः। आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम्। योनि॑नोर्ध्वमुदी॒षत॑।
शि॒वा नः॑ शन्त॑मा भवन्तु। दि॒व्या आप॑ ओष॑धयः। सु॒मृ॒डीका॑
सर॑स्वति। मा ते॒ व्यो॑म स॒न्दृशि॑॥३॥

[१]

स्मृ॑तिः प्र॒त्यक्ष॑मैति॒ह्यम्। अनु॑मानश्चतुष्ट॒यम्। ए॒तैरा॑दि॒त्य-
मण्ड॑लम्। स॒र्वैरे॒व वि॒धास्य॑ते। सूर्यो॑ मरी॒चिमा॑दत्ते।
सर्व॑स्माद्भुव॑नाद॒धि। तस्याः॑ पाकवि॑शेषेण। स्मृ॒तं का॑ल-
वि॒शेष॑णम्। न॒दीव॒ प्रभ॑वात्का॒चित्। अ॒क्षय्या॑त्स्यन्द॒ते
यथा॑॥४॥

तां नद्योऽ॒भि सं॑माय॒न्ति। सोरुः॑ सती॑ न नि॒वर्त॑ते। ए॒वं
ना॒नास॑मुत्था॒नाः। का॒लाः सं॑वत्सर॑ऽश्रिताः। अणु॑शश्च
म॒हश॑श्च। स॒र्वे स॑मव॒यत्रि॑तम्। स॒तैः स॒र्वैः सं॑माविष्टः। ऊ॒रुः
स॒न्न नि॒वर्त॑ते। अधि॑संवत्सरं वि॒द्यात्। तदे॒वं लक्ष॑णे॥५॥

अणु॑भिश्च म॒हद्भि॑श्च। सु॒मारूढः॑ प्र॒दृश्य॑ते। सं॑वत्सरः
प्र॒त्यक्षे॑ण। ना॒धि॒स॒त्त्वः प्र॒दृश्य॑ते। प॒टरौ वि॒क्लि॑धः पि॒ङ्गः।

एतद्वरुणलक्षणम्। यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते।
एकं हि शिरो नाना मुखे। कृत्स्नं तद्वतुलक्षणम्॥६॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे
संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवति। शुक्रं
तै अन्यद्यजतं तै अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा
हि माया अवसि स्वधावः। भद्रा तै पूषन्निह रातिरस्त्विति।
नात्र भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नाऽऽदित्यः संवत्सर
एव प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं
रूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं
कुरुष्वेति। तमाहरणं दद्यात्॥७॥

[२]

साकञ्जानां सप्तथमाहुरेकजम्। षड्विंशमा ऋषयो देवजा
इति। तेषामिष्टानि विहितानि धामशः। स्थात्रे रजन्ते
विकृतानि रूपशः। को नु मर्या अमिथितः। सखा
सखायमब्रवीत्। जहाको अस्मदीषते। यस्तित्याजं
सखिविदं सखायम्। न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति।
यदीं शृणोत्यलकं शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुर्ऋतुना
नुद्यमानः। विननादाभिधावः। षष्टिश्च त्रिंशंका वल्गाः।
शुक्लकृष्णौ च षाष्टिकौ। सारागवस्त्रैर्जरदक्षः। वसन्तो
वसुभिः सह। संवत्सरस्य सवितुः। प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः।
अमूनादयतेत्यन्यान्॥९॥

अमूँश्च परिरक्षतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते।
एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तु
वक्ष्यामः। ऋतूनां तन्निबोधत। शुक्लवासां रुद्रगणः।
ग्रीष्मेणाऽऽवर्तते सह। निजहन् पृथिवीं सर्वां॥१०॥

ज्योतिषाऽप्रतिख्येन सः। विश्वरूपाणि वासांसि।
आदित्यानां निबोधत। संवत्सरीणां कर्मफलम्।
वर्षाभिर्ददतां सह। अदुःखो दुःखचक्षुरिव। तद्भाऽऽपीत
इव दृश्यते। शीतेनाव्यथयन्निव। रुरुदक्ष इव दृश्यते।
ह्लादयते ज्वलतश्चैव। शाम्यतश्चास्य चक्षुषी। या वै प्रजा
भ्रंश्यन्ते। संवत्सरात्ता भ्रंश्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति।
संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्य इत्यर्थः॥११॥

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कनीनिके। आङ्गे चाद्र्गं
नास्ति। ऋभूणां तन्निबोधत। कनकाभानि वासांसि।
अहतानि निबोधत। अन्नमश्रीत मृज्मीत। अहं वो
जीवनप्रदः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। शरद्यत्रोपदृश्यते॥१२॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः।
अमुतो जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे ह।
अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव। विशिखासः कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य
योत्स्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्।
अक्षण्योः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मनूनामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत। इह
जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः।
मरुतः सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणो॥१४॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असश्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न
राजा वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन

विद्यते। दिव्यस्यैका धनुरारिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥
 तस्येन्द्रो वम्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनु-
 रित्यज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य।
 एतद्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरारिः। शिर उत्पिपेष। स
 प्रवर्ग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य
 स शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं
 वेद॥१६॥

[५]
 अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्वात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं
 न वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न
 हिंस्नातः। सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्णिः।
 सूर्यस्योदयनं प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि
 निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति। तस्मै
 सर्व ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं
 आप्नोति। य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः
 सह। इन्द्राय सर्वान्कामानभिवहति। स द्रप्सः। तस्यैषा
 भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अ॑ं शु॒मती॑मतिष्ठत्। इ॒या॒नः कृ॒ष्णो द॒शभिः
स॒हस्रैः॑। आव॒र्तमिन्द्रः॑ श॒च्या ध॑मन्तम्। उ॒प्सुहि तं
नृ॒मणाम॑थ॒द्रामि॑ति। ए॒तयै॑वेन्द्रः स॒लावृ॑क्या स॒ह। अ॒सुरान्
प॑रिवृ॒श्चति॑। पृथि॑व्य॒ं शु॒मती॑। ताम॒न्वव॑स्थितः सं॒वत्स॑रो दि॒वं
च॑। नै॒वं वि॒दुषाऽऽचा॑र्या॒न्तेवा॑सिनौ। अ॒न्यो॒न्यस्मै॑ द्रु॒ह्या॒ताम्।
यो द्रु॒ह्यति॑। भ्र॒श्यते॑ स्वं॒र्गाल्लो॒कात्। इ॒त्यृ॒तुम॑ण्ड॒लानि॑।
सूर्य॑मण्ड॒ला॒न्याख्या॑यिकाः। अ॒त ऊ॒र्ध्वं स॑र्नि॒र्वच॑नाः॥१९॥

[६]

आ॒रोगो॑ भ्रा॒जः प॒टरः॑ प॒तङ्गः॑। स्व॒र्णरो॑ ज्योतिषि॒मान्
वि॒भा॒सः। ते अ॒स्मै स॑र्वे दि॒वमा॑त॒पन्ति॑। ऊ॒र्जं दु॑हाना
अ॒नप॑स्फुरन्त इ॒ति। क॒श्य॑पोऽष्ट॒मः। स॒ म॒हा॒मे॒रुं न॑
ज॒हा॒ति। तस्यै॒षा भ॑वन्ति। य॒त्ते शि॒ल्पं क॑श्य॒प रो॑च॒नाव॑त्।
इ॒न्द्रि॒याव॑त्पुष्क॒लं चि॒त्रभा॑नु। यस्मि॒न्सूर्या॑ अ॒र्पि॒ताः स॒प्त
सा॒कम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे
कश्यपाज्योतिर्लभन्ते। तान्तसोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति।
भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त

शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्सप्त
सूर्यानि॒ति। पञ्चकर्णो॑ वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च॑ प्लाक्षिः॥२१॥
आनुश्रविक॑ एव नौ कश्यप॑ इति। उभौ वेदयिते। न
हि शेकुमिव॑ महामेरुं॑ गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
परिवर्तमानम्। गार्ग्यः॑ प्राणत्रातः। गच्छन्त॑ महामेरुम्।
एकं॑ चाजह॑तम्। भ्राजपटरपतङ्गा॑ निहने। तिष्ठन्नात॑पन्ति।
तस्मादिह॑ तत्रितपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातत्रितपाः। तेषामेषा॑ भवति। सप्त
सूर्या॑ दिवमनुप्रविष्टाः। तानन्वेति॑ पथिभिर्दक्षिणावान्। ते
अस्मै॑ सर्वे घृतमात॑पन्ति। ऊर्जं॑ दुहाना॑ अनपस्फुरन्त॑ इति।
सप्तर्त्विजः॑ सूर्या इत्याचार्याः। तेषामेषा॑ भवति। सप्त दिशो॑
नानासूर्याः॥२३॥

सप्त॑ होतार॑ ऋत्विजः। देवा॑ आदित्या॑ ये सप्त। तेभिः
सोमाभी॑ रक्षण॑ इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज॑ ऋतून् करोति।
एतयैवावृता॑ सहस्रसूर्यताया॑ इति वैशम्पायनः। तस्यैषा॑
भवति। यद्वा॑ इन्द्र॑ ते शत॑ शतं भूमीः॑। उतस्युः। नत्वा॑
वज्रिन्त्सहस्र॑ सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां
नानासूर्यत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टात
ऊर्ध्वम्। तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदङ्गादनीकम्।
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्।
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति॥२५॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। कायः संवत्सरो मिथः। काहः केयं
देव रात्री। क मासा ऋतवः श्रिताः। अर्द्धमासां मुहूर्ताः।
निमेषास्तुटिभिः सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतो
यान्ति सम्प्रति। काला अप्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये
समाहिताः॥२६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे
भूमी। इयं चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्।
येनेमे विधृते उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वत्सस्य
वेदना। इरावती धेनुमती हि भूतम्। सूर्यवसिनी मनुषे
दशस्यै॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थ पृथिवीमभितो

म॒यू॒खैः। किं तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं
प॒राय॑णम्। ए॒को य॒द्धार॑यद्देवः। रे॒जती॑ रोद॒सी उ॑भे।
वा॒ताद्विष्णोर्बलमाहुः। अ॒क्षरा॑दीप्तिरुच्य॑ते। त्रि॒पदा॒द्धार॑यद्देवः।
यद्विष्णो॑रेकमुत्त॑मम्॥ २८॥

अ॒ग्नयो॑ वाय॑वश्चैव। ए॒तद॑स्य प॒राय॑णम्। पृ॒च्छामि॑ त्वा प॑रं
मृ॒त्युम्। अ॒वमं॑ म॒ध्यम॑श्चतुम्। लो॒कं च॒ पु॒ण्य॑पापा॒नाम्।
ए॒तत्पृ॑च्छामि॒ सम्प्र॑ति। अ॒मुमा॑हुः प॑रं मृ॒त्युम्। प॒वमा॑नं तु
म॒ध्यम॑म्। अ॒ग्निरे॒वाव॑मो मृ॒त्युः। च॒न्द्रमा॑श्चतुरुच्य॑ते॥ २९॥

अ॒ना॒भो॒गाः प॑रं मृ॒त्युम्। पा॒पाः सं॑यन्ति॒ सर्व॑दा। आ॒भो॒गास्त्वे॑वं
सं॑यन्ति। य॒त्र पु॑ण्यकृ॒तो ज॑नाः। ततो॑ म॒ध्यम॑माय॑न्ति।
च॒तुम॑ग्निं च॒ सम्प्र॑ति। पृ॒च्छामि॑ त्वा पा॒पकृ॑तः। य॒त्र या॑तय॑ते
य॑मः। त्वं नस्तद्व॒ह्मन् प्र॑ब्रूहि। य॒दि वै॑त्थाऽस॒तो गृ॑हान्॥ ३०॥

क॒श्यपा॑दुदि॒ताः सूर्याः॑। पा॒पान्नि॑र्घ्नन्ति॒ सर्व॑दा। रोद॑स्योन्त॑र्दे॒-
शेषु॑। तत्र न्यस्यन्ते॑ वास॒वैः। तेऽशरी॑राः प्र॑पद्य॑न्ते। य॒था॒-
ऽपु॑ण्यस्य॒ कर्म॑णः। अ॒पा॒ण्य॒पाद॑केशा॒सः। तत्र ते॑ऽयोनि॒जा
ज॑नाः। मृ॒त्वा पुन॑र्मृ॒त्युमा॑पद्य॑न्ते। अ॒द्यमा॑नाः स्व॒कर्म॑भिः॥ ३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्तै वासवैः। अपैतं मृत्युं
जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुत्तमो
भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा
भवति। आयस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्व्या रुहः॥३२॥
ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति।
कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति
सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने
नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं
विधेमेति॥३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो
नर्यापाश्च। पङ्क्तिरोधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्।
एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः।
नीलार्चिश्च पीतकार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैका-
दशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला

अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपंतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं
वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति। न त्वकांम२ हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानुभ्राट्। अङ्घ्रिर्बम्भारिः।
हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः। मूर्धन्वान्तसूर्यवर्चाः।
कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च
देवा गरगिरः॥३६॥

नैनं गरो हिनस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि
तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी
बभूवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचो विशेषणम्।
अथ निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः
स्वतपसः॥३७॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये
चेमेऽशिमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति।
वृष्टिभिरिति। एतयैव विभक्तिविपरीताः। सप्तभिर्वा
तैरुदीरिताः। अमूल्लोकानभिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति।
समानमेतदुदकम्॥३८॥

उच्चैत्यवचाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं

जिन्वन्त्यग्रय इति। यदक्षरं भूतकृतम्। विश्वे देवा
उपासते। म॒हर्षि॑मस्य गो॒प्तारम्। ज॒मद॑ग्निमकुर्वत।
ज॒मद॑ग्निराप्यायते। छन्दो॑भिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोम॑स्य
तृप्तासः॑ ॥ ३९ ॥

ब्रह्म॑णा वी॒र्या॑वता। शि॒वा नः॑ प्र॒दिशो॑ दि॒शः। तच्छ्रुं
योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। सोम॑पा (३) असोम॑पा
(३) इति निगद॑व्याख्या॒ताः ॥ ४० ॥

[९]
स॒हस्र॑वृ॒दि॒यं भू॑मिः। परं व्यो॑म स॒हस्र॑वृत्। अ॒श्विना॑
भुज्य॑नास॒त्या। वि॒श्वस्य॑ जग॒तस्प॑ती। जा॒या भू॑मिः
प॑तिव्यो॒म। मि॒थुन॑न्ता अ॒तुर्य॑थुः। पु॒त्रो बृ॑हस्प॑ती रु॒द्रः।
स॒रमा॑ इति स्त्रीपु॒मम्। शु॒क्रं वा॑म॒न्यद्य॑ज॒तं वा॑म॒न्यत्।
विषु॑रूपे अह॑नी द्यौरि॑व स्थः ॥ ४१ ॥

विश्वा॑ हि मा॒या अव॑न्थः स्वधावन्तौ। भ॒द्रा वा॑ पू॒षणा॑वि॒ह
रा॒तिर॑स्तु। वा॑सा॒त्यौ चि॒त्रौ जग॑तो नि॒धानौ॑। द्यावा॑भूमी च॒रथः॑

स॒५ सखा॑यौ। ताव॑श्चिना॑ रा॒सभा॑श्चा॒ हव॑ मे। शु॒भ॒स्प॒ती
आ॒गत॑ सूर्य॑या॒ सह। त्यु॒ग्रो॒ह भु॒ज्युम॑श्चिनोदमे॒धे। र॒यिं
न कश्चि॑न्ममृ॒वां (२) अवा॑हाः। तमू॑हथुनो॒भि॒रा॒त्स॒न्व॒तीभिः॑।
अ॒न्त॒रि॒क्ष॒प्रु॒ङ्गि॒रपो॑दकाभिः॥४२॥

ति॒स्रः, क्षप॑स्त्रिरहा॑तिव्रज॑द्भिः। नास॑त्या भु॒ज्युमू॑हथुः
पत॑ङ्गैः। स॒मु॒द्रस्य॑ धन्व॑न्ना॒र्द्रस्य॑ पा॒रे। त्रि॒भीरथैः॑ श॒तप॑द्भिः
षड॑श्वैः। स॒वि॒तारं॑ वि॒त॒न्वन्त॑म्। अनु॑ब॒ध्राति॑ शा॒म्ब॒रः।
आप॑पूर्ष॒म्ब॒रश्चै॒व। स॒वि॒तारे॑प॒सोऽभ॑वत्। त्य॑ सु॒तृप्तं॑
वि॑दित्वै॒व। ब॒हु॒सोम॑ गि॒रं व॑शी॥४३॥

अ॒न्वेति॑ तु॒ग्रो व॑क्रिया॒न्तम्। आय॑सू॒यान्त्सोम॑तृप्सुषु। स
स॒ङ्गाम॑स्तमो॒द्योऽत्यो॑तः। वा॒चो गाः पि॑पाति॒ तत्। स
तद्गो॑भिः स्तवा॑ऽत्येत्य॒न्ये। र॒क्षसा॑नन्वि॒ताश्च॑ ये। अ॒न्वेति॑
परि॑वृ॒त्याऽस्तः॑। ए॒वमे॒तौ स्थो॑ अ॒श्चिना॑। ते ए॒ते द्युः पृ॑थि॒व्योः।
अ॒ह॒र॒ह॒र्गर्भं॑ दधा॒थे॥४४॥

तयो॑रे॒तौ व॒त्साव॑होरा॒त्रे। पृ॑थि॒व्या अ॒हः। दि॒वो रा॒त्रिः।
ता अ॒वि॑सृ॒ष्टौ। दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ।
अ॒ग्निश्चा॑दि॒त्यश्च॑। रा॒त्रेर्व॒त्सः। श्वे॒त आ॑दि॒त्यः। अ॒होऽग्निः॥४५॥

ता॒म्रो अ॒रुणः॑ । ता अ॒वि॒सृष्टौ॑ । दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः । तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ ।
वृ॒त्रश्च॑ वैद्यु॒तश्च॑ । अ॒ग्नेर्वृ॒त्रः । वैद्यु॑त आदि॒त्यस्य॑ । ता
अ॒वि॒सृष्टौ॑ । दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः । तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ ॥ ४६ ॥

उ॒ष्मा च॑ नीहा॒रश्च॑ । वृ॒त्रस्यो॒ष्मा । वैद्यु॑तस्य नीहा॒रः । तौ तावे॒व
प्रति॑पद्येते । से॒यः रा॒त्री ग॒र्भिणी॑ पु॒त्रेण॑ संव॑सति । तस्या॒ वा
ए॒तदु॒ल्बणम्॑ । यद्रा॒त्रौ र॒श्मयः॑ । यथा॒ गोर्ग॒र्भिण्या॑ उ॒ल्बणम्॑ ।
ए॒वमे॒तस्या॑ उ॒ल्बणम्॑ । प्रज॑यिष्णुः प्रज॑या च पशुभि॑श्च भ॒वति ।
य ए॒वं वे॒द । ए॒तमु॒द्यन्त॑मपि॒यन्तं॑ चे॒ति । आदि॒त्यः पु॒ण्यस्य॑
व॒त्सः । अथ॑ पवि॑त्राङ्गि॒रसः॑ ॥ ४७ ॥

[१०]

प॒वित्र॑वन्तः प॒रि॒वाज॑मा॒सते॑ । पि॒त॑ेषां प्र॒तो अ॒भि॒रक्ष॑ति व्र॒तम् ।
म॒हः सं॒मुद्रं॑ वरु॒णस्ति॒रोद॑धे । धी॒रा इ॒च्छे॒कुर्ध॑रु॒णेष्वार॑भम् ।
प॒वित्रं॑ ते॒ वित॑तं ब्रह्म॑ण॒स्पते॑ । प्रभु॑र्गात्राणि प॒र्येषि॑वि॒श्वतः॑ ।
अ॒त॑प्तत॒नूर्न॑ तदा॒मो अ॑श्रुते । शृ॒तासु॑ इ॒द्वह॑न्त॒स्तत्स॑मा॒शत॑ ।
ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म् । अ॒स॑तः स॒द्ये त॑त॒क्षुः ॥ ४८ ॥

ऋष॑यः स॒प्तात्रि॑श्च॒ यत् । सर्वे॑ऽत्रयो अ॒गस्त्य॑श्च । नक्ष॑त्रैः
शङ्क॑तोऽव॒सन् । अथ॑ स॒वितुः॑ श्यावा॒श्वस्या॑ऽव॒र्तिकाम॑स्य ।

अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृश्रे कुहचिद्विवेयुः।
अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति।
तत्सवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि॥४९॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तत्सवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य
भोजनम्। श्रेष्ठं सर्वधातमम्। तुरं भगस्य धीमहि।
अपागूहत सविता तृभीन्। सर्वान्दिवो अन्धसः। नक्तं
तान्यभवन्दृशे। अस्थ्यस्त्रा सम्भविष्यामः। नाम नामैव नाम
मे॥५०॥

नपुंसकं पुमांस्यस्मि। स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः।
यजेऽयक्षि यष्टाहे च। मया भूतान्ययक्षत। पशवो मम
भूतानि। अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विभुः। स्त्रियः सतीः। ता उमे
पुंस आहुः। पश्यदक्षणात्रविचेतदन्धः। कविर्यः पुत्रः स
इमा चिकेत॥५१॥

यस्ता विजानात्सवितुः पितासत्। अन्धो मणिमविन्दत्।
तमनङ्गुलिरावयत्। अग्रीवः प्रत्यमुश्चत्। तमजिह्वा असश्चत्।
ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु
जनः श्रद्धयात्। मृत्युर्मा मारयादितिः। हसितं रुदितं

गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि
स्नेव विद्धि तत्। अतृष्य॑स्तृष्य॑ध्यायत्। अस्माज्जाता
मै मिथू चरन्। पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः। अचेता यश्च
चेतनः। स तं मणिमविन्दत्। सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः
प्रत्यमुश्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि
प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तत्सम्भवस्य व्रतम्।
आतमग्रे रथं तिष्ठ। एकांश्वमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्।
वातध्राजिगतिं विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति। यच्छ्वेतान् रोहितांश्चाग्नेः। रथे
युक्त्वाऽधितिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये
विंशत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्धिर्वायविह
ता विमुश्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधम सन्धम। आदित्ये
चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमाधेहि यः पुमान्। इतः सिक्तः

सूर्यगतम्। चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य
एको रुद्र उच्यते। असङ्ख्याताः सहस्राणि। स्मर्यते न च
दृश्यते॥५६॥

एवमेतं निबोधत। आमन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः।
मा त्वा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। दधन्वेव ता इहि।
मा मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा
केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। निधन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च
महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमायुतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्राऽऽयाहि
सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः। वायुः श्वेतसिकद्रुकः।
संवत्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तव। सुब्रह्मण्योः
सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ
मेधातिथेः। मेष वृषणश्चस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण।
अरुणाश्वा इहागताः। वसवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वासो-
ऽग्नयः। अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः।
ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः। दण्डहस्ताः खादग्दतः। इतो रुद्राः

पराङ्गताः॥५९॥

उक्तं स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता च।
विश्वरूपैरिहाऽऽगताम्। रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति
तद्वयोः। उक्तो वेषो वासांसि च। कालावयवानामितः
प्रतीज्या। वासात्या इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं
करोतीति। वासिष्ठो रौहिणो मीमांसां चक्रे। तस्यैषा भवति।
वाश्रेव विद्युदिति। ब्रह्मण उदरणमसि। ब्रह्मण उदीरणमसि।
ब्रह्मण आस्तरणमसि। ब्रह्मण उपस्तरणमसि॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद
न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न
चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममूं
दिवम्॥६१॥

अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं
महीम् षु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता
स पिता स पुत्रः। विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः।

अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्। अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये
जातास्तन्वः परि। देवां (२) उपप्रैत्सप्तभिः॥६२॥

परा मार्ताण्डमास्यत्। सप्तभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रैत्पूर्य्य
युगम्। प्रजायै मृत्यवे तत्। परा मार्ताण्डमाभरदिति।
ताननुक्रमिष्यामः। मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च।
अ०शश्च भगश्च। इन्द्रश्च विवस्वाश्चेत्येते। हिरण्यगर्भो
ह०सः शुचिषत्। ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति। गर्भः
प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नुदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति। मा
मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायोदगाः। असौ
योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायाऽस्तमेति। मा मै
प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायाऽस्तङ्गाः। असौ
य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति॥६४॥

मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः।
असौ योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति। मा

मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑क्षेष्टाः। अ॒मूनि॒
नक्ष॑त्राणि। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति
च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृपत्
मोत्सृ॑पत्॥६५॥

इ॒मे मासा॑श्चार्धमा॒साश्च॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पन्ति॒
चोत्स॑र्पन्ति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑
प्रा॒णैरप॑प्रसृपत् मोत्सृ॑पत्। इ॒म ऋ॒तवः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑
प्रा॒णैरप॑प्रसर्पन्ति॒ चोत्स॑र्पन्ति च। मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्।
मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृपत् मोत्सृ॑पत्। अ॒य॒ सं॒वत्स॒रः॑। सर्वे॑षां
भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति॒ चोत्स॑र्पति च॥६६॥

मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒ मोत्सृ॑प।
इ॒दम॑हः। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति॒ चोत्स॑र्पति च। मा
मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒ मोत्सृ॑प।
इ॒य॒ रात्रिः॑। सर्वे॑षां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति॒ चोत्स॑र्पति च।
मा मै॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप॒ मोत्सृ॑प।
ॐ भूर्भुवः॒ स्वः॑। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनं॒ री॒द्वम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने
स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा
भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि।
सतां सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि।
अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां
स्थाने स्वतेजसा भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने
स्वतेजसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानां स्थाने
स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य सवितुः। आदित्यस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रश्मयो वो मिथुनं मा
नो मिथुनं रीद्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा नो

मिथुनं रीद्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।

स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने
स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने
स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः
स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस
उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य
स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं
मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नृकः। तस्मान्नः परिपाहि।

दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि।
उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषा॑दी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि।
उत्तरापरस्यां दिश्यविषा॑दी न॒रकः। तस्मान्नः प॑रिपा॒हि। आ
यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रत॑वित्येते॥ ७३॥

[१९]

इन्द्र॒घोषा वो॒ वसु॑भिः पु॒रस्ता॒दुप॑दधताम्। मनो॑जवसो
वः पि॒तृभिर्दक्षि॑णत उप॑दधताम्। प्रचै॑ता वो रु॒द्रैः
प॒श्चादुप॑दधताम्। वि॒श्वक॑र्मा व आ॒दि॒त्यैरु॑त्तर॒त उप॑दधताम्।
त्वष्टा॑ वो रू॒पैरु॑परि॒ष्टादुप॑दधताम्। संज्ञा॑नं वः प॒श्चादि॑ति।
आ॒दि॒त्यः सर्वो॑ऽग्निः पृ॒थि॒व्याम्। वा॒युर॒न्तरि॑क्षे। सूर्यो॑ दि॒वि।
च॒न्द्रमा॑ दि॒क्षु। नक्ष॑त्राणि स्वलो॒के। ए॒वा ह्ये॒वा। ए॒वा ह्य॑ग्ने।
ए॒वा हि वा॑यो। ए॒वा ही॑न्द्र। ए॒वा हि पू॑षन्। ए॒वा हि
दे॒वाः॥ ७४॥

[२०]

आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः। अ॒ग्निर्वा॒युश्च
सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒र्द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः।
मरी॑च्यात्मानो अ॒द्रुहः॑। दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे

सुत। महानाम्नीर्महामानाः। महसो महसः स्वः॥७५॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। अपाश्र्युष्णिमपा
रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपारघम्। अपाघ्नामपंचावर्तिम्।
अपदेवीरितो हित। वज्रं देवीरजीताश्च। भुवनं देवसूवरीः।
आदित्यानदितिं देवीम्। योनिर्नोर्ध्वमुदीषत॥७६॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु।
केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा
हि। समाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु।
दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम
सन्दृशि॥७७॥

[२१]

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।

अ॒ग्नि॒र्वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। योऽ॒ग्नेरा॒यत॑नं वेद॑॥७८॥

आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॑ वा अ॒ग्नेरा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। योऽ॒पामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। वा॒युर्वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो वा॒योरा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति॥७९॥

आपो॑ वै वा॒योरा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। योऽ॒पामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। अ॒सौ वै तप॑न्न॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। योऽ॒मुष्य॑ तप॑त आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॑ वा अ॒मुष्य॑ तप॑त आ॒यत॑नम्॥८०॥

आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। योऽ॒पामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। च॒न्द्रमा॑ वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यश्च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॑ वै च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति॥८१॥

य ए॒वं वेद॑। योऽ॒पामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। नक्ष॑त्राणि वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो

नक्षत्राणामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै
 नक्षत्राणामायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद॥८२॥
 योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। पर्जन्यो वा
 अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः पर्जन्यस्यऽऽयतनं
 वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै पर्जन्यस्यऽऽयतनम्।
 आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद॥८३॥
 आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्।
 आयतनवान् भवति। यः संवत्सरस्यऽऽयतनं वेद।
 आयतनवान् भवति। आपो वै संवत्सरस्यऽऽयतनम्।
 आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां
 वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूक्ता। अपां
 रसमुदयंसन्। सूर्ये शुक्रं समाभृतम्। अपां रसस्य यो
 रसः। तं वो गृह्णाम्युत्तममिति। इमे वै लोका अपां रसः।
 तेऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः। जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा।
 अपां पूरयित्वा गुल्फदघ्नम्॥८५॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च संस्तीर्य। तस्मिन्वि-

हा॒य॒से। अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑प॒समा॒धाय॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
कस्मा॑त्प्रणी॒तेऽय॒म॒ग्निश्ची॒यते॑। सा॒प्र॒णी॒तेऽय॒म॒प्सु ह्य॒यं
ची॒यते॑। अ॒सौ भुव॑ने॒प्यना॑हिता॒ग्निरे॒ताः। तम॑भित॑ ए॒ता
अ॒बीष्ट॑का॒ उप॑दधाति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रे दर्श॑पूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॒न्धे
चा॑तुर्मा॒स्येषु॑॥८६॥

अथो॑ आहुः। सर्वेषु॑ यज्ञ॒क्रतु॑ष्विति॑। ए॒तद्ध॑ स्म॒ वा
आ॑हुः शण्डि॒लाः। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। स॒त्रि॒य॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः।
सं॒व॒त्स॒रं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। सा॒वि॒त्र॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः।
अ॒मुमा॑दि॒त्यं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते॥८७॥

ना॒चि॒के॒त॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। प्रा॒णान्प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
चा॒तुर्हो॒त्रि॒य॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। ब्र॒ह्मं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
वैश्व॑सृ॒ज॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः। शरी॑रं प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते।
उ॒पा॒नु॒वा॒क्य॑मा॒शु॒म॒ग्निं चि॑न्वा॒नः॥८८॥

इ॒माँल्लो॒कान्प्र॒त्यक्षे॑ण। क॒म॒ग्निं चि॑नुते। इ॒ममा॑रुणकेतुक॒म॒ग्निं
चि॑न्वा॒न इति॑। य ए॒वासौ। इ॒तश्चा॒ऽमु॒तश्चा॒ऽव्य॑तीपा॒ती।
तमि॑ति॑। यो॑ऽग्नेर्मिथू॒या वेद॑। मि॒थु॒न॒वान्भ॑वति। आपो॒ वा
अ॒ग्नेर्मिथू॒याः। मि॒थु॒न॒वान्भ॑वति। य ए॒वं वेद॑॥८९॥

[२२]

आपो वा इदमांसन्तसलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे
समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामः समवर्तत। इदं
सृजेयमिति। तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा
वदति। तत्कर्मणा करोति। तद्देवाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे
समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्॥१०॥

सतो बन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो
मनीषेति। उपैनुन्तदुपनमति। यत्कामो भवति। य एवं
वेद। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य
यन्मांसमासीत्। ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय
उदतिष्ठन्॥११॥

ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो
रसः। सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्मं भूतं सर्पन्तम्। तमब्रवीत्।
मम वैत्वङ्मांसम्। समभूत्॥१२॥

नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्।
स सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। भूत्वोदतिष्ठत्।
तमब्रवीत्। त्वं वै पूर्वं समभूः। त्वमिदं पूर्वः कुरुष्वेति। स

इ॒त आ॒दायापः॥१३॥

अ॒ञ्जलि॑ना॒ पुर॒स्तादु॒पाद॑धात्। ए॒वाह्ये॒वेति॑। तत॑ आ॒दित्य॑
उद॑तिष्ठत्। सा प्राची॑ दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुर्दक्षि॑ण॒त
उ॒पाद॑धात्। ए॒वाह्य॑ग्न इति॑। ततो॒ वा अ॒ग्निरुद॑तिष्ठत्। सा
दक्षि॑णा दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुः प॒श्चादु॒पाद॑धात्। ए॒वा हि
वा॒यो इति॑॥१४॥

ततो॑ वा॒युरुद॑तिष्ठत्। सा प्र॒तीची॑ दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुरुत्तर॑त
उ॒पाद॑धात्। ए॒वाही॒न्द्रेति॑। ततो॒ वा इन्द्र॑ उद॑तिष्ठत्। सोदी॑ची
दिक्। अथा॑रु॒णः के॒तुर्मध्य॑ उ॒पाद॑धात्। ए॒वा हि पू॒षन्नि॑ति।
ततो॒ वै पू॒षोद॑तिष्ठत्। से॒यं दिक्॥१५॥

अथा॑रु॒णः के॒तुरु॒परि॑ष्टादु॒पाद॑धात्। ए॒वा हि दे॒वा इति॑।
ततो॑ दे॒वमनु॑ष्याः पि॒तरः। ग॒न्ध॒र्वाप्स॒रस॒श्चोद॑तिष्ठन्। सोर्ध्वा॑
दिक्। या वि॒प्रुषो॑ वि॒परा॑पतन्। ताभ्यो॑ऽसु॒रा रक्षा॑सि
पिशा॒चाश्चोद॑तिष्ठन्। तस्मा॒त्ते परा॑भवन्। वि॒प्रुङ्गो॒ हि ते
सम॑भवन्। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता॥१६॥

आपो॑ ह॒ यद्वृ॑ह॒तीर्गर्भ॑मायन्। दक्षं॑ दधा॒ना ज॒नय॑न्तीः
स्वय॑म्भुम्। तत॑ इ॒मेध्य॑सृ॒ज्यन्त॒ सर्गाः॑। अ॒द्भ्यो वा इ॒दं

सम॑भूत्। तस्मा॑दिदं॒ सर्वं॑ ब्रह्म॑ स्वय॑म्बिति॑। तस्मा॑दिदं॒
सर्वं॑ शिथि॑लमिवाऽध्रुव॑मिवाभवत्। प्र॒जाप॑तिर्वाव
तत्। आ॒त्मनाऽऽत्मानं॑ वि॒धाय॑। तदे॒वानु॑प्रावि॑शत्।
तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता॥१७॥

वि॒धाय॑ लो॒कान् वि॒धाय॑ भू॒तानि॑। वि॒धाय॑ सर्वाः॑
प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑। प्र॒जाप॑तिः प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑।
आ॒त्मनाऽऽत्मानं॑म॒भि संवि॑वेशेति॑। सर्व॑मे॒वेद॑मा॒त्वा।
सर्व॑मव॒रुद्ध॑। तदे॒वानु॑प्रवि॑शति। य ए॒वं वेद॑॥१८॥

[२३]

चतु॑ष्टय्य॒ आपो॑ गृह्णाति। च॒त्वारि॒ वा अ॒पां रू॒पाणि॑।
मेघो॑ वि॒द्युत्। स्तन॑यि॒बुवृ॑ष्टिः। तान्ये॒वावरु॑न्धे। आ॒तप॑ति
व॒र्ष्या गृह्णा॑ति। ताः पु॒रस्ता॑दुप॑दधाति। ए॒ता वै ब्र॑ह्मवर्च॑स्या
आपः॑। मुख॑त ए॒व ब्र॑ह्मवर्च॑समवरु॑न्धे। तस्मा॑न्मुख॑तो
ब्र॑ह्मवर्च॑सि॒तरः॥१९॥

कू॒प्या गृह्णा॑ति। ता दक्षि॑ण॒त उप॑दधाति। ए॒ता वै
तेज॑स्विनी॒रापः॑। तेजं॑ ए॒वास्य॑ दक्षि॑ण॒तो द॑धाति।
तस्मा॑दक्षि॑णोऽर्ध॑स्तेज॑स्वि॒तरः। स्था॒वरा॑ गृह्णाति। ताः

प॒श्चादुप॑दधाति। प्रति॑ष्ठिता॒ वै स्था॑व॒राः। प॒श्चादे॒व प्रति॑तिष्ठति।
वह॑न्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तर॑त उप॑दधाति। ओज॑सा॒ वा ए॒ता वह॑न्तीरिवो॒द्गती॑रिव
आकू॑ज॒तीरिव॑ धाव॑न्तीः। ओज॑ ए॒वास्यो॑त्तर॒तो द॑धाति।
तस्मा॑दुत्त॒रोऽर्ध॑ ओज॒स्वित॑रः। स॒म्भार्या॑ गृह्णाति। ता मध्य॑
उप॑दधाति। इ॒यं वै स॑म्भार्याः। अ॒स्यामे॒व प्रति॑तिष्ठति।
प॒ल्व॒ल्या गृ॑ह्णाति। ता उ॒परि॑ष्ठादुपाद॑धाति॥१०१॥

अ॒सौ वै प॑ल्व॒याः। अ॒मुष्या॑मे॒व प्रति॑तिष्ठति। दि॒क्षूप॑दधाति।
दि॒क्षु वा आप॑ः। अन्नं॑ वा आप॑ः। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते।
यदे॒वाद्ध्यो॑ऽन्नं जाय॑ते। तदव॑रुन्धे। तं वा ए॒तम॑रु॒णाः के॒तवो॑
वात॑रश॒ना ऋष॑योऽचिन्वन्। तस्मा॑दारुणके॒तुकः॑॥१०२॥

तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। के॒तवो॑ अ॒रुणा॑सश्च। ऋष॑यो वात॑रश॒नाः।
प्रति॑ष्ठा९ श॒तधा॑ हि। स॒माहि॑तासो स॒हस्र॑धाय॑स॒मिति॑।
श॒तश॑श्चै॒व स॒हस्र॑शश्च॒ प्रति॑तिष्ठति। य ए॒तम॑ग्निं चि॒नुते॑। य
उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑॥१०३॥

[२४]

जा॒नु॒द॒घ्नीमु॑त्तरवे॒दीं खा॒त्वा। अ॒पां पू॑रयति। अ॒पा९ स॑र्व॒त्वाय॑।

पुष्कर॒पूर्णं॑ रु॒क्मं पु॒रुष॑मित्युप॒दधा॑ति। तपो॒ वै पु॒ष्कर॒पूर्णम्।
स॒त्यं॑ रु॒क्मः। अ॒मृतं॑ पु॒रुषः॑। ए॒ताव॑द्वा वा॑ऽस्ति। याव॑दे॒तत्।
याव॑दे॒वास्ति॑॥१०४॥

तदव॑रुन्धे। कूर्ममुप॒दधा॑ति। अ॒पामे॒व मे॒धम॑वरुन्धे। अथो॑
स्वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ट्यै। आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑।
अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः। अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह
सं॑श्चस्कर॒द्धिया॒ इति॑। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः। लो॒कं
पृ॒णच्छि॒द्रं पृ॒ण॥१०५॥

यास्ति॒स्रः प॑रम॒जाः। इ॒न्द्रघो॑षा वो वसु॑भिरे॒वाह्ये॑वेति।
पश्च॑चित॒य उप॑दधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावा॑ने॒वाग्निः। तं चि॑नुते।
लो॒कं पृ॒णया॒ द्विती॑या॒मुप॑दधाति। पश्च॑ पदा॒ वै वि॒राट्।
तस्या॒ वा इ॒यं पादः॑। अ॒न्तरि॑क्षं॒ पादः॑। द्यौः॒ पादः॑। दि॒शः
पादः॑। प॒रोर॑जाः॒ पादः॑। वि॒राज्ये॑व प्र॒ति॑तिष्ठति। य ए॒तम॒ग्निं
चि॑नुते। य उ॑चैनमे॒वं वेद॑॥१०६॥

[२५]

अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑। तम॒भित॑ ए॒ता अ॒बीष्ट॑का॒ उप॑दधाति।
अ॒ग्नि॒होत्रे॑ दर्शपूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॑न्धे चा॒तुर्मा॑स्येषु। अथो॑

आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः
स्वायम्भुवः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना
वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः।
कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं
चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः।
वृषाणौ सः स्फालयेत्। हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः।
सोत्तरवेदिषु क्रतुषु चिन्वीत। उत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयते।
प्रजाकामश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान्
भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत्
पशूनाम्। यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान्
भवति। य एवं वेद॥११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षुको भवति।

य ए॒वं वेद॑। आ॒म॒या॒वी चि॑न्वीत। आपो॒ वै भे॑ष॒जम्।
भे॒ष॒जमे॒वास्मै॑ करोति। सर्व॒मायु॑रेति। अ॒भि॒चर॑श्चिन्वीत।
वज्रो॒ वा आपः॑॥१११॥

वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्रहर॑ति। स्तृणु॑त ए॒नम्। तेज॑स्का॒मो
यश॑स्का॒मः। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सका॑मः स्वर्ग॑का॒मश्चिन्वी॑त। ए॒ताव॒द्वा
वा॑ऽस्ति। याव॑दे॒तत्। याव॑दे॒वास्ति॑। तदव॑रुन्धे। तस्यै॒तद्व॑तम्।
वर्ष॑ति॒ न धा॑वेत्॥११२॥

अ॒मृतं॑ वा आपः॑। अ॒मृत॑स्यान॒न्तरि॑त्यै। नाप्सु मूत्र॑पुरी॒षं
कु॑र्यात्। न निष्ठी॑वेत्। न वि॒वस॑नः स्ना॒यात्। गुह्यो॒ वा
ए॒षोऽग्निः॑। ए॒तस्या॒ग्नेरन॑तिदाहाय। न पु॑ष्कर॒पर्णानि॑ हि॒र॑ण्यं
वाऽधि॑तिष्ठे॒त्। ए॒तस्या॒ग्नेरन॑भ्यारोहाय। न कूर्म॑स्याश्री॒यात्।
नोद॑कस्या॒घातु॑का॒न्येन॑मोद॒कानि॑ भवन्ति। अ॒घातु॑का॒ आपः॑।
य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते। य उ॒चैन॑मे॒वं वेद॑॥११३॥

[२६]

इ॒मानु॑कं भु॒वना॑ सीषधेम। इन्द्र॑श्च वि॒श्वे च॑ दे॒वाः। य॒ज्ञं
च॑ नस्त॒न्वं च॑ प्र॒जां च॑। आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑ सह सीष॑धातु।
आ॒दि॒त्यैरिन्द्रः॑ सग॑णो म॒रुद्भिः॑। अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता
त॒नूना॑म्। आप्ल॑वस्व॒ प्रप्ल॑वस्व। आ॒ण्डीभ॑वज॒ मा मु॑हुः।

सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यकल्पयन्। ते ते देहं कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्मं तीरिषत्। उत्तिष्ठत् मा स्वप्ता। अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण सयुजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचक्रा नवद्वारा॥११५॥

देवानां पूरयोध्या। तस्यां हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्। तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः। विभ्राजमानां हरिणीम्। यशसां सम्परीवृताम्। पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशाऽपराजिता। पराडेत्यज्यामयी। पराडेत्यनाशकी। इह चामुत्र चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुभयान्। यत्कुमारी मन्द्रयते। यद्योषिद्यत्पतिव्रता। अरिष्टं यत्किं च क्रियते। अग्निस्तदनुवेधति। अश्रुतांसः श्रुतासश्च॥११७॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः। स्वर्यन्तो नापैक्षन्ते। इन्द्रमग्निं च ये विदुः। सिकता इव संयन्ति। रश्मिभिः समुदीरिताः। अस्माल्लोकादमुष्माच्च। ऋषिभिरदात्पृश्निभिः। अपैत वीत वि

च सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तु-
भिर्व्यक्तम्॥११८॥

यमो दंदात्ववसानमस्मै। नृ मुणन्तु नृपात्वर्यः। अकृष्टा ये
च कृष्टजाः। कुमारीषु कनीनीषु। जारिणीषु च ये हिताः।
रेतः पीता आण्डपीताः। अङ्गारेषु च ये हुताः। उभयान्
पुत्रपौत्रकान्। युवेऽहं यमराजंगान्। शतमिन्नु शरदः॥११९॥
अदो यद्वह्म विलबम्। पितृणां च यमस्य च।
वरुणस्याश्विनोरग्नेः। मरुतां च विहायसाम्। कामप्रयवणं मे
अस्तु। स ह्येवास्मि सनातनः। इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो
धनम्। पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहित॥१२०॥

[२७]

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीं च। अपेतो निर्ऋतिः हंथः। परिबाधः
श्वेतकुक्षम्। निजङ्घः शबलोदरम्। स तान् वाच्यायया सह।
अग्ने नाशय सन्दृशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां च
दीधिरे। रथेन किं शुकावता। अग्ने नाशय सन्दृशः॥१२१॥

[२८]

पर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो

य॒वस॑मिच्छ॒तु। इ॒दं वचः॑ प॒र्जन्या॑य स्व॒राजै॑। हृ॒दो
अ॒स्त्वन्त॑र॒न्तद्यु॑योत। म॒यो॒भूर्वा॑तो वि॒श्वकृ॑ष्टयः सन्त्व॒स्मे।
सु॒पि॒प्प॒ला ओष॑धीर्दे॒वगो॑पाः। यो गर्भ॒मोष॑धीनाम्। गवाँ
कृ॒णोत्य॑र्वताम्। प॒र्जन्यः॑ पु॒रुषी॑णां॥१२२॥

[२९]

पुन॑र्मामै॒त्विन्द्रि॑यम्। पुन॒रायुः॑ पुन॒र्भगः॑। पुन॒र्ब्राह्म॑णमैतु
मा। पुन॒र्द्रवि॑णमैतु मा। यन्मे॒ऽद्य रे॑तः पृथि॒वीम॑स्कान्।
यदोष॑धीर॒प्यसं॑र॒द्यदा॑पः। इ॒दं तत्पु॑न॒राद॑दे। दी॒र्घायु॑त्वाय॒
वर्च॑से। यन्मे॒ रे॒तः प्र॑सि॒च्यते॑। यन्म॒ आजा॑यते पुनः॑। तेन॑
मा॒म॒मृतं॑ कुरु। तेन॑ सु॒प्रज॑सं कुरु॥१२३॥

[३०]

अ॒द्ध्यस्ति॑रो॒ऽधाऽजा॑यत। तव॑ वैश्र॒वणः॑ सं॒दा। ति॑रो॒ऽधेहि॑
स॒प॒त्नान्नः॑। ये अपो॒ऽश्र॑न्ति के॒चन॑। त्वा॒ष्ट्रीं मा॒यां वै॑श्र॒वणः॑।
रथ॑ꣳ स॒हस्र॑व॒न्धुर॑म्। पु॒रुश्च॑क्रꣳ स॒हस्रा॑श्वम्। आ॒स्था॒याया॑हि
नो ब॒लिम्। यस्मै॑ भू॒तानि॑ ब॒लिमा॑व॒हन्ति॑। धनं॑ गा॒वो ह॑स्ति
हि॒र॒ण्यम॑श्वान्॥१२४॥

अ॒साम॑ सु॒म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। श्रि॒यं बि॒भ्रतो॑ऽन्न॒मुखीं॑

वि॒राजम्। सु॒द॒र॒शने च॑ क्रौ॒श्चे च॑। मै॒ना॒गे च॑ म॒हा॒गिरौ।
श॒त॒द्वा॒द्वार॑ग॒म॒न्ता। स॒॒हा॒र्यं न॒गरं॑ तव॑। इति॑ म॒न्त्राः।
क॒ल्पो॑ऽत ऊ॒र्ध्वम्। यदि॑ ब॒लिः॒ हरे॑त्। हि॒र॒ण्य॒ना॒भये॑
वि॒तु॒दये॑ कौ॒बे॒रा॒या॒यं ब॑लिः॥१२५॥

सर्व॑भू॒ताधि॑प॒तये॑ न॒म इति॑। अथ॑ ब॒लिः॒ ह॒त्वोप॑तिष्ठे॒त।
क्ष॒त्रं क्ष॒त्रं वै॑श्र॒वणः॑। ब्रा॒ह्म॒णा व॒यः॒ स्मः। नम॑स्ते
अ॒स्तु मा॑ मा॑ हि॒ंसीः। अ॒स्मात्प्र॑वि॒श्यान्न॑म॒द्धीति॑। अथ॑
तम॑ग्नि॒मा॑दधी॒त। यस्मि॑न्ने॒तत्कर्म॑ प्र॒यु॒ञ्जी॒त। ति॒रोऽधा॑ भूः।
ति॒रोऽधा॑ भुवः॥१२६॥

ति॒रोऽधाः॑ स्वः॑। ति॒रोऽधा॑ भूर्भुवः॑ स्वः॑। सर्वे॑षां
लो॒का॒ना॒माधि॑प॒त्ये सी॑देति॑। अथ॑ तम॑ग्नि॒मिन्धी॒त।
यस्मि॑न्ने॒तत्कर्म॑ प्र॒यु॒ञ्जी॒त। ति॒रोऽधा॑ भूः स्वाहा॑। ति॒रोऽधा॑
भुवः॑ स्वाहा॑। ति॒रोऽधाः॑ स्वः॑ स्वाहा॑। ति॒रोऽधा॑ भूर्भुवः॑ स्वः॑
स्वाहा॑। यस्मि॑न्न॒स्य का॒ले सर्वा॑ आ॒हुती॑र॒हुता॑ भवे॒युः॥१२७॥

अपि॑ ब्रा॒ह्म॒ण॑मु॒खी॒नाः। तस्मि॑न्न॒हः का॒ले प्र॒यु॒ञ्जी॒त। परः॑
सु॒प्त॒ज॑ना॒द्वेपि॑। मा॒स्म प्र॑मा॒द्यन्त॑मा॒ध्या॒पये॑त्। सर्वा॑र्थाः
सि॒द्ध्य॒न्ते। य ए॒वं वे॒द। क्षु॒ध्यन्नि॑द॒मजा॒नता॑म्। सर्वा॑र्था
न॑ सि॒द्ध्य॒न्ते। यस्ते॑ वि॒घातु॑को भ्रा॒ता। म॒मा॒न्तर॑हृ॒दये॑

श्रितः॥१२८॥

तस्मा॑ इ॒मम॒ग्रपि॒ण्डं जु॒होमि॑ । स मे॑ऽर्था॒न्मा वि॒व॑धीत् । मयि॑
स्वाहा॑ । रा॒जा॒धि॒रा॒जाय॑ प्रसह्यसा॒हिने॑ । नमो॑ व॒यं वै॑श्रव॒णाय॑
कुर्महे॑ । स मे॑ का॒मा॒न्का॒म॒का॒माय॑ म॒ह्यम् । का॒मे॒श्व॒रो वै॑श्रव॒णो
द॑दातु । कु॒बे॒राय॑ वैश्रव॒णाय॑ । म॒हा॒रा॒जाय॑ नमः॑ । के॒तवो॑
अ॒रु॒णास॑श्च । ऋष॒यो वा॒त॒र॒श॒नाः । प्र॒ति॒ष्ठाः श॒तधा॑ हि ।
स॒मा॒हि॒ता॒सो स॒हस्र॑धा॒य॑सम् । शि॒वा नः॑ शन्त॑मा भवन्तु ।
दि॒व्या आप॑ ओष॒धयः॑ । सु॒मृ॒डी॒का सर॑स्वति । मा ते॒ व्यो॑म
स॒न्दृ॒शि॑ ॥१२९॥

[३१]

सं॒वत्स॒रमे॒तद्व॒त्तं च॑रेत् । द्वौ वा मा॒सौ । नि॒यमः॑
स॒मा॒सेन॑ । तस्मिन्नि॒यम॑विशेषाः । त्रिष॒वण॑मु॒दको॑पस्पर्शी ।
चतु॒र्थका॒लपान॑भक्तः स्यात् । अ॒हर॒हर्वा॑ भैक्ष॑मश्री॒यात् ।
औ॒दु॒म्ब॒रीभिः॑ समि॒द्धिर॑ग्निं परि॒चरेत् । पुन॑र्मा॒मैत्वि॒न्द्रिय॑मि॒त्ये॒तेन॑ऽनु॒वा॒केन॑ । उ॒द्धृत॑परि॒पू॒ताभि॑रद्भिः का॒र्यं कुर्वी॑त ॥१३०॥
अ॒सञ्च॒यवा॑न् । अ॒ग्रये॑ वा॒यवे॑ सू॒र्याय॑ । ब्र॒ह्म॒णे प्र॑जाप॒तये॑ ।
च॒न्द्र॒म॒से न॑क्ष॒त्रेभ्यः॑ । ऋ॒तु॒भ्यः सं॑वत्स॒राय॑ । व॒रु॒णाया॑रुणा॒येति॑
व्र॑त॒हो॒माः । प्र॒व॒र्ग्यव॑दादेशः । अ॒रु॒णाः का॑ण्ड॒ऋष॑यः ।

अरण्येऽधीयी॒रन्। भ॒द्रं कर्णे॑भिरिति द्वे ज॒पित्वा॥१३१॥

म॒हाना॒ग्नीभि॑रुदकं स॑स्पर्श्य। तमाच॑र्यो द॒द्यात्। शि॒वा
नः श॒न्तमे॒त्योष॑धी॒राल॒भते। सु॒मृडी॑केति भूमिम्। ए॒वम॑प॒वर्गे।
धे॒नुर्दक्षि॑णा। क॑सं वास॑श्च क्षौ॒मम्। अ॒न्यद्वा शु॒क्लम्।
य॑थाशक्ति॒ वा। ए॒वस्वा॑ध्याय॒धर्मे॑ण। अ॒रण्येऽधी॑यी॒त।
तप॑स्वी पु॒ण्यो भ॑वति तप॑स्वी पु॒ण्यो भ॑वति॥१३२॥

[३२]

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्ष॒भिर्य॑ज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ स॑स्त॒नूभिः॑। व्य॑शेम दे॒वहि॑तं यदायुः॑।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॑र्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम
 ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 करोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां
 वयं स्वर्गं लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः
 सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा
 अमुह्युस्ते न प्राजानुस्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं
 लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्
 प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
 यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
 यजंत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यजंत वा
 यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं
 बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं
 प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्

प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो
नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति
तस्मादुत्तिष्ठन्तु ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति
यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रिया-
ऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तदु ह वा एते ब्रह्मवादिनः
पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं
विक्षिपन्ति ता एता आपो वज्रीभूत्वा तानि रक्षांसि
मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन
पाप्मानम् अवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं यन्तम् आदित्यमभिध्यायन्
कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान्सकलं भद्रमश्रुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति
ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति य एवं वेद॥२॥

[२]

यद्देवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुश्चतर्तस्यर्तेन मामिता। देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृत-
मूदिमा। तस्मान्न इह मुश्चत विश्वे देवाः सजोषसः। ऋतेन
द्यावापृथिवी ऋतेन त्वं सरस्वति। कृतान्नः पाह्येनसो यत्किं
चानृतमूदिमा। इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः।
ते नो मुश्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिमा। सजातशसादुत

जामिश॑सा॒ज्याय॑सः श॑सा॒दुत वा॒ कनी॑यसः। अना॑धृष्टं
देव॑कृतं॒ यदेन॑स्तस्मा॒त् त्वम॑स्मा॒ज्जात॑वेदो मुमु॒ग्धि॥३॥

यद्वा॒चा यन्मन॑सा बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑म॒ष्टीव॑द्वा॒ शिश्रै॑र्यद॒नृतं॑
चकृ॑मा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑देन॑सो॒ गार्ह॑पत्यः प्रमु॑ञ्चतु
चकृ॑म या॒नि दुष्कृ॑ता। येन॑ त्रि॒तो अ॑र्ण॒वान्निर्ब॑भूव॒ येन॑
सूर्य॑ तम॑सो निर्मु॒मोच॑। येनेन्द्रो॒ विश्वा॒ अज॑हा॒दरा॑ती॒स्तेना॑हं
ज्योति॑षा॒ ज्योति॑रान॒शान॑ आ॒क्षि। यत्कु॑सी॒दम॑प्र॒तीत्तं॑ मये॒ह
येन॑ य॒मस्य॑ नि॒धिना॒ चरा॑मि। ए॒तत्तद॑ग्रे अ॒नृणो॑ भ॒वामि॑
जीव॑न्ने॒व प्रति॑ तत्ते॒ दधा॑मि। यन्मयि॑ मा॒ता यदा॑ पि॒पेष॑
यद॒न्तरि॑क्षं॒ यदा॑श॒साति॑क्रामामि त्रि॒ते दे॒वा दि॒वि जा॒ता
यदा॑प॒ इमं॑ मे॒ वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्रे स त्वं नो॑
अ॒ग्रे त्वम॑ग्रे अ॒यासि॑॥४॥

[३]

यददी॑व्य॒न्नृण॑म॒हं ब॒भूवादि॑त्सन्वा सञ्ज॒गर॒ जने॑भ्यः।
अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दिन्द्रश्च॒ संवि॑दानौ प्रमु॑ञ्चताम्। यद्ध॑स्ता॒भ्यां
च॒कर॒ किल्बि॑षाण्य॒क्षाणां॑ व॒श्रुमु॑प॒जिघ्र॑मानः। उ॒ग्रं प॒श्या
च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च॒ तान्य॑प्स॒रसा॑व॒नुद॑त्तामृ॒णानि॑। उ॒ग्रं प॒श्ये
रा॒ष्ट्रभृ॑त्कि॒ल्बिषा॑णि॒ यदक्ष॑वृ॒त्तम॑नु॒दत्त॑मे॒तत्। ने॒त्रं ऋ॒णानृ॑णव॒

इत्स॑मानो य॒मस्य॑ लो॒के अधि॑रञ्जुराय॑। अव॑ ते हे॒ळ
उदु॑त्त॒ममि॑मं मे॑ वरुण॒ तत्त्वा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने स त्वं
नो अ॒ग्ने। सङ्कु॑सुको॒ विकु॑सुको॒ निर्ऋ॑थो यश्च॑ निस्व॒नः।
तेऽ(१)स्मद्य॑क्ष्म॒मना॑गसो दू॒रादू॒रम॑चीचतम्। निर्य॑क्ष्ममचीचते
कृ॒त्यां निर्ऋ॑तिं च। तेन॒ योऽ(१)स्मत्स॑मृच्छातै॒ तम॑स्मै
प्रसु॑वामसि। दुःश॒ः सानु॑श॒ः साभ्या॑ घ॒णेना॑नुघ॒णेन॑ च।
तेना॒न्योऽ(१)स्मत्स॑मृच्छातै॒ तम॑स्मै प्रसु॑वामसि। सं वर्च॑सा
पय॑सा सन्त॒नूभि॑रगन्महि॒ मन॑सा स॒ शिवे॑न। त्वष्टा॑ नो
अत्र॒ विद॑धातु रा॒योऽनु॑मार्ष्ट॒ तन्वो॑(१) यद्वि॑लिष्टम्॥५॥

[४]

आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दय॑म॒ग्निर्वरे॑ण्यः। पुन॑स्ते प्रा॒ण आया॑ति
परा॒यक्ष्म॑ सुवामि॒ ते। आयु॑र्दा अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णो
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒ गव्यं॑
पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादिमम्। इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे वर्च॑से कृधि
ति॒ग्ममो॑जो वरुण॒ स॒ शि॑शाधि। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑
यच्छ॒ विश्वे॑ देवा॒ जर॑दष्टिर्यथाऽस॑त्। अ॒ग्र आयू॑षि पवस॒
आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्। अ॒ग्ने पव॑स्व

स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॑द्रु॒यिं मयि॑ पोष॑म्॥६॥

अ॒ग्निर्ऋ॑षिः पव॑मानः॒ पाञ्च॑जन्यः पुरो॑हितः। तमी॑महे
महा॑ग॒यम्। अ॒ग्ने जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताञ्जा॑तवेदो
नुद॑स्व। अ॒स्मे दी॑दिहि सु॒मना॒ अहे॑ळ॒ञ्छर्म॑न्ते स्याम त्रि॒वरू॑थ
उ॒द्धौ। सहे॑सा जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताञ्जा॑तवेदो
नुद॑स्व। अधि॑ नो ब्रूहि सु॒मन॒स्यमा॑नो व॒यः॑ स्या॑म्
प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्। अ॒ग्ने यो नोऽभि॑तो॒ जनो॑ वृ॒को वा॒रो
जिघा॑सति। ता॑स्त्वं वृ॒त्रहं॑ जहि॒ वस्व॑स्मभ्य॒माभ॑र। अ॒ग्ने
यो नोऽभि॑दास॑ति स॒मानो॑ यश्च॒ निष्प॑तः। तं व॒यः॑ स॒मिधं॑
कृ॒त्वा तुभ्य॑म॒ग्नेऽपि॑ दध्म॑सि॥७॥

यो नः॑ श॒पाद॑श॒पतो॑ यश्च॑ नः॑ श॒पतुः॑ श॒पात्। उ॒षाश्च॑ तस्मै॑
नि॒मृक्क॑ सर्वं पा॒पः॑ स॒मूह॑ताम्। यो नः॑ स॒पत्नो॑ यो र॒णो
मर्तो॑ऽभि॒दास॑ति दे॒वाः। इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तो॒ मा तस्यो॑च्छे॒षि
किं च॑न। यो मां द्वेष्टि॑ जा॒तवेदो॑ यं चा॒हं द्वेष्टि॑ यश्च॒
माम्। सर्वा॑ऽस्तान॒ग्ने स॒न्दह॑ या॑श्चा॒हं द्वेष्टि॑ ये च॒ माम्।
यो अ॒स्मभ्य॑मराती॒याद्य॑श्च॒ नो द्वेष्ट॑ते॒ जनः॑। नि॒न्दा॒द्यो
अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्तान्म॑ष्म॒षा कुरु॑। स॑सि॒तं मे॒

ब्रह्म स॑शितं वी॒र्या(१)म्बलम्। स॑शितं क्ष॒त्रं मे॑ जि॒ष्णु
यस्या॒हमस्मि॑ पु॒रोहि॑तः। उ॒देषां॑ बा॒हू अ॑तिर॒मुद्व॑र्चो॒ अथो॒
बलम्। क्षि॒णोमि॒ ब्रह्म॑णा॒ऽमित्रा॑नु॒न्नयामि॒ स्वा(१)म् अ॒हम्।
पुन॑र्मनः पुन॒रायु॑र्म॒ आगा॑त्पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म॒ आगा॑त्पुनः
प्रा॒णः पुन॒राकू॑तं म॒ आगा॑त्पुनश्चित्तं पुन॒राधी॑तं म॒ आगा॑त्।
वैश्वा॒नरो॒ मेऽद॑ब्धस्तनूपा अव॑बाधतां दुरि॒तानि॒ विश्वा॑॥८॥

[५]

वैश्वा॒नरा॒य प्र॑तिवेदयामो॒ यदी॑नृ॒णः स॑ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
ए॒तान्पा॑शा॒न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द् स नो॑ मुञ्चातु दुरि॒ताद॑व॒द्यात्।
वैश्वा॒नरः प॑व॒यान्नः प॑वित्रैर्यत्स॑ङ्ग॒रम॑भिधावा॒म्याशाम्।
अना॑जान॒न्मन॑सा॒ याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॒ तत्सु॑वामि।
अ॒मी ये सु॑भर्गे दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य
यच्छ॒तामे॒तद्व॑द्धक॒मोच॑नम्। विजि॑ही॒र्ष्व लो॒कान्कृ॑धि
ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो॒ गर्भः॒ सर्वान्
प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॑जा॒नन्प्र॑तिगृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्र॒जाप॑तिः
प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्दत्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं
तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥९॥

त॒तं तन्तु॑मन्वे॒के अनु॑ सञ्च॑रन्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमा॑य॒नव॑त्।

अ॒ब॒न्ध्वे॒के द॑द॒तः प्र॒यच्छा॑द्दातुं चेच्छ्र॒क्रवा॑ः॒सः स्व॒र्ग ए॑षाम्।
 आ॒र॒भे॒थाम॑नु स॒र॒भे॒थाः॒ समानं॑ पन्था॒मव॑थो घृ॒तेन॑। यद्वा॑
 पूर्तं॑ परि॒विष्टं॑ यद॒ग्नौ तस्मै॑ गोत्रा॒येह॑ जाया॒पती॑ स॒र॒भे॒थाम्।
 यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्यां यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑ वा जिहि॒सि॑म।
 अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑दे॒नसो॑ गा॒र्हप॑त्य॒ उन्नो॑ नेषद्दुरि॒ता या॑नि
 च॒कृ॑म। भू॒मि॒र्मा॒ताऽदि॑ति॒र्नो ज॒नित्रं॑ भ्रा॒ताऽन्तरि॑क्षम॒भि॒शंस्त॑
 ए॒नः। द्यौर्नः॑ पि॒ता पि॑तृयाच्छं भ॒वासि॑ जा॒मि मि॒त्वा मा
 वि॑वित्सि लो॒कात्। यत्र॑ सु॒हार्दः॑ सु॒कृतो॑ मद॒न्ते वि॒हाय॑ रोगं
 त॒न्वा(१)॑ः स्वाया॑म्। अ॒श्लो॒णाङ्गैर॑हु॒ताः स्व॒र्गे तत्र॑ पश्येम
 पि॒तरं॑ च पु॒त्रम्। यद॒न्नम॑द्यन्ते॒न दे॒वा दा॑स्यन्नदा॑स्यन्नु॒त
 वा॑ करि॒ष्यन्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्या॒गो अ॒स्ति यदे॒व किं॑
 च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑दनृ॒णं कृ॑णोतु। यद॒न्नम॑न्नि
 बहु॒धा वि॑रूपं वा॒सो हि॑र॒ण्यमु॑त गा॒म॒जा॒मवि॑म्। यद्दे॒वानां॑
 चक्षु॒ष्या॒गो अ॒स्ति यदे॒व किं॑ च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्नि॒र्मा
 तस्मा॑दनृ॒णं कृ॑णोतु। यन्मया॑ मन॒सा वा॒चा कृ॑तमे॒नः
 कदा॑चन। सर्व॑स्मा॑त्तस्मा॑न्मेळि॒तो मो॒ग्धि॒ त्वं हि॑ वेत्थ
 यथा॑त॒थम्॥१०॥

[६]

वात॑र॒शना॑ ह॒ वा ऋ॒षयः॑ श्रम॑णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो
 ब॑भूवु॒स्तानृ॑ष॒योऽर्थ॑मा॒यु॒स्ते नि॒लाय॑मचर॒स्तेऽनु॑प्रविशुः
 कू॒श्माण्डा॑नि॒ ता॒स्तेष्व॑न्वि॒न्दज्छृ॑द्धया॑ च॒ तप॑सा च॒
 तानृ॑ष॒योऽब्रु॑वन्क॒था नि॒लाय॑ चर॒थेति॑ त ऋ॒षीन्ब्रु॑वन्मो॑
 वोऽस्तु॒ भग॑वन्तोऽस्मिन्धा॑मि॒ केन॑ वः सपर्या॑मेति॒
 तानृ॑ष॒योऽब्रु॑वन्प॒वित्रं॑ नो ब्रू॒त येना॑रेपसः॒ स्या॑मेति॒ त
 ए॒तानि॑ सू॒क्तान्य॑पश्यन् यद्दे॒वा दे॒वहे॑ळ॒नं यददी॑व्य॒न्नृण॑म॒हं
 ब॑भूवाऽऽयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दित्ये॑तैराज्यं जुहु॒त वैश्वान॑राय॒
 प्रति॑वेदयाम॒ इत्यु॑प॒तिष्ठ॑त॒ यद॑र्वा॒चीन्मे॒नो भ्रू॑णह॒त्याया॑-
 स्तस्मा॑न्मोक्ष्यध्व॒ इति॑ त ए॒तैर॑जुहवु॒स्तेऽरे॒पसो॑-
 ऽभ॑वन्कर्मा॒दिष्वे॑तैर्जुह्यात्पू॒तो दे॒वलो॒कान्त्सम॑श्नुते॥११॥

[७]

कू॒श्माण्डैर्जु॑ह्या॒द्योऽपू॑त इव॒ मन्ये॑त॒ यथा॑ स्ते॒नो यथा॑
 भ्रू॑ण॒हैव॑मेष भ॑वति॒ योऽयो॑नौ॒ रेतः॑ सि॒ञ्चति॑ यद॑र्वा॒चीन्मे॒नो
 भ्रू॑णह॒त्याया॑स्तस्मा॑न्मुच्यते॒ याव॑दे॒नो दी॒क्षामु॑पैति॒ दीक्षि॑त
 ए॒तैः सं॑त॒ति जु॑होति॒ संव॑त्सरं॒ दी॑क्षि॒तो भ॑वति

संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते मासं दीक्षितो भवति
यो मासः स संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते
चतुर्विंशतिं रात्रीर्दीक्षितो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः
संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो
भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं
पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः
संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति
त्रिपदा गायत्री गायत्रिया एवाऽऽत्मानं पुनीते न
मासमश्रीयान्न स्त्रियमुपेयान्नोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृतात्पयो
ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्याथो
सौम्येप्यध्वर एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
धानाः सक्तू घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्त
ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त
यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त
यदृचोऽध्यगीषत् ताः पर्याहृतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि

घृताहुतयो यत्सामानि सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो
 मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशःसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानम-
 पाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
 सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[१]

पञ्च वा एते महायज्ञाः सन्ति प्रतायन्ते सन्ति सन्तिष्ठन्ते
 देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति
 यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः
 स्वधा करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिः
 हरति तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति
 तन्मनुष्ययज्ञः सन्तिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं
 यजुः सामं वा तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पर्यसः
 कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य
 कूल्या यत्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो
 मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशःसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति
 यदृचोऽधीते पर्यआहुतिभिरेव तद्देवाः स्तर्पयति यद्यजूंषि

घृताहुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वा-
 हुतिभिर्यद्ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथा
 नाराशःसीमेदाहुतिभिरेव तद्देवाःस्तर्पयति त एनं तृप्ता
 आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च
 तर्पयन्ति॥१४॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादछ्छदिर्दर्श उदीच्यां
 प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत उपवीयोपविश्य
 हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य
 शिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्रिराचामति
 तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन यजूंषि
 यत्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यत्सव्यं पाणिं पादौ
 प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
 तेनार्थर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथा
 नाराशःसीः प्रीणाति दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा
 प्राडासीनः स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीनाः रसो
 यद्दर्भाः सरसमेव ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ कृत्वा

सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै यजुंस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा
 वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरं परमे व्योमन्
 यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति
 य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त भूर्भुवः
 स्वरित्याहैतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्तार्थं
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पच्छोऽर्धर्चशोऽनवानं सविता
 श्रियः प्रसविता श्रियमेवाऽऽप्नोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा
 छन्दांसि प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति हं
 स्माऽऽह शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत
 ब्रजन्नुताऽऽसीन उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी
 पुण्यो भवति य एवं विद्वान्त्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे
 नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमः ओषधीभ्यः। नमो वाचे
 नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
 यद्वाह्मणस्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता।

चित्रं देवानामुदङ्गादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा-
द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति
स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक्
सायमवभृथो नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप
उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वर्षं
हविः स्तनयिर्बुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति
विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायां
स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं
नाकं रोहत्युत्तमः समानानां भवति यावन्तं ह वा इमां
वित्तस्य पूर्णां ददत्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति
भूयांसं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं
गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्वेशः

समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदिते
 ब्रजस्तिष्ठन्नासीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसं
 स्वाध्यायमधीते सर्वाल्लोकाञ्जयति सर्वाल्लोकाननृणोऽनु-
 सञ्चरति तदेषाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मि-
 स्तृतीयं लोके अनृणाः स्याम। ये देवयाना उत पितृयाणाः
 सर्वान्पथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा जग्राह
 तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपाघ्नन्नाहुतीनां यज्ञेन यज्ञस्य
 दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य छन्दोभिश्छन्दसां
 स्वाध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा एतत्तं
 योऽनूत्सृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तदेषाभ्युक्ता।
 यस्तित्याजं सखिविदं सखायं न तस्य वाच्यपि भागो
 अस्ति। यदीं शृणोत्यलकं शृणोति न हि प्रवेदं सुकृतस्य
 पन्थामिति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यो यं यं क्रतुमधीते
 तेन तेनास्येष्टं भवत्यग्नेर्वायोरादित्यस्य सायुज्यं गच्छति
 तदेषाभ्युक्ता। ये अर्वाङ्मुत वा पुराणे वेदं विद्वांसमभितो
 वदन्त्यादित्यमेव ते परिवदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं
 तृतीयं च हंसमिति यावतीर्वै देवतास्ताः सर्वा वेदविदि

ब्राह्मणे वसन्ति तस्माद्ब्राह्मणेभ्यो वेदविद्भ्यो दिवे दिवे
नमस्कुर्यान्नाश्वीलं कीर्तयेदेता एव देवताः प्रीणाति॥१९॥

[१५]

रिच्यत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो याजयति प्रति
वा गृह्णाति याजयित्वा प्रतिगृह्य वाऽनश्नन्निः स्वाध्यायं
वेदमधीयीत त्रिरात्रं वा सावित्रीं गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो
दक्षिणा वरेणैव वरं स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२०॥

[१६]

दुहे ह वा एष छन्दांसि यो याजयति स
येन यज्ञक्रतुना याजयेत्सोऽरण्यं परेत्य शुचौ देशे
स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद
आसनं सुत्या वाग्जुहर्मन उपभृद्धतिर्ध्रुवा प्राणो हविः
सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः
समृद्धतरः॥२१॥

[१७]

कतिधावकीर्णी प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः
प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो

ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्याया॑ ५ रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्यवकीर्णोऽस्मि
काम कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुग्धोऽस्यभिर्द्रुग्धोऽस्मि काम
कामाय स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते
हुत्वा प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं
माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं बृहस्पतिः। सं
माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं करोतु
मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं
प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वं ५ सर्वतनुर्भूत्वा
सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत
इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत
एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्धत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरं ५
स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म
प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं
ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं

प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य
 यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा
 विष्णुरहृदयः संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं
 मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत्
 इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थः स वा एष दिव्यः शांकरः
 शिशुमारस्तः ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति जयति
 स्वर्गं लोकं नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ प्रमीयते
 नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नौ भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि
 त्वां भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः
 शिशुकुमाराय नमः ॥ २३ ॥

[११]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां
 प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता
 एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम उदीच्यै दिशे याश्च
 देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नम ऊर्ध्वायै दिशे

याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो नमोऽधरायै
 दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमो नमो
 गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः॥ २४॥

[२०]

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमः
 ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 करोमि॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छ्रुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
 स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
 शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
 चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः। केतो
 अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिर्होता। मन उपवृक्ता। प्राणो
 हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
 विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
 नृमणन्धात्स्वाहा॥१॥

अध्वर्युः पञ्च च॥ _____ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवृक्ता।
 वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय
 वार्यम्। आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु।
 जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा॥२॥

पृथिवी होता दश॥ _____ [२]

अग्निर्होता। अश्विनाध्वर्युः। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवृक्ता।
 सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रुतास्तं

इन्द्र॑ सोमाँः। वाता॑पेर्हव॒न॒श्रुतः॑ स्वाहा॑॥३॥

अ॒ग्निर्हो॑ताऽष्टौ॥ [३]

सूर्य॑ ते चक्षुः॑। वातं॑ प्रा॒णः। द्यां पृ॒ष्ठम्। अ॒न्तरि॑क्षमा॒त्मा।
अङ्गै॑र्य॒ज्ञम्। पृथि॒वी२ शरी॑रैः। वाचं॑स्प॒तेऽच्छि॑द्रया वा॒चा।
अच्छि॑द्रया जु॒ह्वी॑। दि॒वि दै॒वावृ॑ध॒२ हो॒त्रा मे॑रयस्व॒ स्वाहा॑॥४॥

सूर्य॑ ते नव॑॥ [४]

म॒हाह॑वि॒र॒होता॑। स॒त्यह॑वि॒र॒ध्वर्युः॑। अच्यु॑तपाजा अ॒ग्नीत्।
अच्यु॑तमना उपव॒क्ता। अ॒नाधृ॑ष्यश्चा॑प्रतिधृ॑ष्यश्च॑ य॒ज्ञस्या॑भिग॒रौ।
अ॒यास्य॑ उद्गा॒ता। वाचं॑स्प॒ते ह॒द्विधे॑ नामन्। वि॒धेम॑ ते नाम॑।
वि॒धेस्त्वम॒स्माकं॑ नाम॑। वा॒चस्प॑तिः सोम॑मपात्। मा
दैव्य॑स्तन्तु॒श्छेदि॑ मा म॑नु॒ष्यः। नमो॑ दि॒वे। नमः॑ पृथि॒व्यै
स्वाहा॑॥५॥

अ॒पा॒न्नी॒णि च॑॥ [५]

वाग्धो॑ता॑। दी॒क्षा प॒त्नी॑। वातो॑ऽध्व॒र्युः। आपो॑ऽभिग॒रः। मनो॑
ह॒विः। तप॑सि जुहोमि। भूर्भुवः॑ सुवः॑। ब्रह्म॑ स्वय॒म्भु। ब्रह्म॑णे
स्वय॒म्भुवे॑ स्वाहा॑॥६॥

वाग्धो॑ता॑ नव॑॥ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता।
स प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।
अन्तरिक्षं चतुर्होता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। विष्ठाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे
ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां
पशून्पुष्टिं यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं सप्तहोता।
स प्राणस्य प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य
च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥९॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्।
आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं
सर्वम्। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे
भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥ [७]

अ॒ग्निर्य॒जुर्भिः॑। स॒वि॒ता स्तो॒मैः॑। इन्द्रं॑ उक्थाम॒दैः॑।
 मि॒त्रावरु॑णावा॒शिषा॑। अङ्गि॑रसो धिष्णि॑यैर॒ग्निभिः॑। म॒रुतः॑
 सदो॒हवि॑र्धानाभ्या॑म्। आपः॑ प्रोक्ष॑णीभिः। ओष॑धयो ब॒र्हिषा॑।
 अदि॑तिर्वेद्या॑। सोमो॑ दी॒क्षया॑॥११॥

त्वष्ट्रे॒ध्मेन॑। विष्णु॑र्य॒ज्ञेन॑। वस॑व आ॒ज्येन॑। आ॒दि॒त्या
 दक्षि॑णाभिः। विश्वे॑ दे॒वा ऊ॒र्जा। पू॒षा स्व॑गाका॒रेण॑। बृह॒स्पतिः॑
 पुरो॑धया॑। प्र॒जाप॑तिरुद्गी॒धेन॑। अ॒न्तरि॑क्षं प॒वित्रे॑ण। वा॒युः
 पात्रैः॑। अ॒ह॒ऽश्रद्ध॑या॑॥१२॥

दीक्षया॑ पात्रैरेकं च॥ ————— [८]

सेनेन्द्र॑स्य। धेना॒ बृह॒स्पतेः॑। प॒त्न्या पू॒ष्णः। वाग्वा॑योः। दी॒क्षा
 सोम॑स्य। पृ॒थिव्य॑ग्नेः। वसू॑नां गाय॒त्री। रु॒द्राणां॑ त्रि॒ष्टुक्।
 आ॒दि॒त्यानां॑ जग॑ती। विष्णो॑रनु॒ष्टुक्॥१३॥

वरु॑णस्य वि॒राट्। य॒ज्ञस्य॑ प॒ङ्क्तिः॑। प्र॒जाप॑तेरनु॒मतिः॑। मि॒त्रस्य॑
 श्रद्धा॑। स॒वि॒तुः प्रसू॑तिः। सूर्य॑स्य मरी॒चिः। च॒न्द्रम॑सो
 रोहि॑णी। ऋषी॑णामरुन्ध॒ती। प॒र्जन्य॑स्य वि॒द्युत्। चत॑स्रो
 दिशः॑। चत॑स्रोऽवा॒न्तर॑दि॒शाः। अहंश्च॑ रात्रि॑श्च। कृषि॑श्च
 वृष्टि॑श्च। त्विषि॑श्चाप॑चितिश्च। आप॑श्चौष॑धयश्च। ऊ॒र्क् सूनृ॑तां

च देवानां पत्नयः॥१४॥

अनुष्टुप्दिशः षट्॥

[९]

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्यां॒ प्रति॑गृह्णामि। राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु दे॒वि
दक्षि॑णेऽग्नये॒ हिर॑ण्यम्। तेना॑मृत॒त्वम॑श्याम्। वयो॑ दा॒त्रे।
मयो॑ मह्य॑मस्तु प्रतिग्रही॒त्रे। क इ॒दं कस्मा॑ अदात्। कामः॒
कामा॑य। कामो॑ दा॒ता॥१५॥

कामः॑ प्रतिग्रही॒ता। काम॑ः॒ समु॒द्रमा॑वि॒श। कामे॑न
त्वा॒ प्रति॑गृह्णामि। कामै॒तत्ते॑। ए॒षा ते॑ काम॒ दक्षि॑णा।
उ॒त्ता॒नस्त्वा॑ङ्गीर॒सः प्रति॑गृह्णातु। सोमा॑य॒ वासः॑। रु॒द्राय॑ गा॒म्।
वरु॑णा॒याश्व॑म्। प्र॒जाप॑तये॒ पुरु॑षम्॥१६॥

मन॑वे॒ तल्प॑म्। त्वष्ट्रेऽजा॒म्। पू॒ष्णेऽवि॑म्। नि॒रृ॒त्या
अश्व॑तरगर्द॒भौ। हि॒मव॑तो ह॒स्तिन॑म्। ग॒न्ध॒र्वाप्स॑राभ्यः॒ स्रग॑लं
कर॑णे। वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ धा॒न्यम्। वा॒चेऽन्न॑म्। ब्रह्म॑ण
ओ॒दन॑म्। स॒मु॒द्राया॑पः॥१७॥

उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गीर॒सायानः॑। वै॒श्वान॑राय॒ रथ॑म्। वै॒श्वान॑रः
प्र॒त्नथा॑ नाक॒मारु॑हत्। दि॒वः पृ॑ष्ठं भन्द॑मानः सु॒मन्म॑भिः।

स पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे धनम्। समानमज्मा परियाति
जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वानराय
रथम्। तेनामृतत्वमश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु
प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता।
कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमा विश। कामेन
त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा ते काम दक्षिणा।
उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नव च॥ [१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम्।
अन्तः समुद्रे मनसा चरन्तम्। ब्रह्मान्वविन्दद्दशहोतारमर्णे।
अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बहुधा विचारः।
शतं शुक्राणि यत्रैकं भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे
होतारो यत्रैकं भवन्ति। समानसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः प्रजा यत्रैकं
भवन्ति। चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति देवैः। समानसीन
आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव

आत्मानं॑ सवितारं॑ बृहस्पतिम्। चतुर्होतारं॑ प्रदिशोऽनु॑
कृतम्। वा॒चो वी॒र्यं तप॒साऽन्व॑विन्दत्। अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं
क॒र्तार॑मे॒तम्। त्वष्टा॑रं॒ रूपाणि॑ विकुर्वन्तं॑ विप॒श्चिम्॥ २१॥

अ॒मृत॑स्य प्रा॒णं य॒ज्ञमे॒तम्। चतुर्होतृ॑णामा॒त्मानं॑ क॒वयो॑
निचि॑क्युः। अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम्। दे॒वानां॑ बन्धु॒ निहि॑तं
गुहा॑सु। अ॒मृते॑न कृतं॑ य॒ज्ञमे॒तम्। चतुर्होतृ॑णामा॒त्मानं॑
क॒वयो॑ निचि॑क्युः। श॒तं नि॒युतः॑ परि॒वेद॑ विश्वा॑ वि॒श्ववा॑रः।
वि॒श्वमि॑दं वृ॒णाति॑। इन्द्र॑स्या॒त्मा निहि॑तः पञ्च॑होता। अ॒मृतं॑
दे॒वाना॑मायुः प्र॒जाना॑म्॥ २२॥

इन्द्र॑र॒ राजा॑नं॒ सवि॑तारमे॒तम्। वा॒योरा॒त्मानं॑ क॒वयो॑
निचि॑क्युः। र॒श्मिं र॑श्मी॒नां मध्ये॑ तप॑न्तम्। ऋ॒तस्य॑
प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। य आ॑ण्डको॒शे भुव॑नं बिभ॑र्ति।
अनि॑र्भिण्णः सन्न॑थं लो॒कान् विच॑ष्टे। यस्या॑ण्डको॒शं
शुष्म॑मा॒हुः प्रा॒णमुल्ब॑म्। तेन॑ कृतोऽमृ॑तेना॒हम॑स्मि। सु॒वर्णं॑
को॒शं रज॑सा॒ परी॑वृतम्। दे॒वानां॑ वसु॒धानी॑ वि॒राज॑म्॥ २३॥

अ॒मृत॑स्य पूर्णा॑न्तामु॒ कलां॑ विच॑क्षते। पाद॑र॒ षड्भौ॑तुर्न
किला॑विवित्से। येन॑र्तवः पञ्च॑धोत कृ॒ताः। उ॒त वा॑ षड्धा

मन॒सो॒त क्लृ॒प्ताः। त॑ षड्ढो॑तारमृ॒तुभिः॑ कल्प॑मानम्।
 ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। अ॒न्तः प्रवि॑ष्टं क॒र्तार॑मे॒तम्।
 अ॒न्तश्च॒न्द्रम॑सि॒ मन॑सा चर॑न्तम्। स॒हैव स॒न्तं न विजा॑नन्ति
 दे॒वाः। इन्द्र॑स्या॒त्मान॑ ऽ शत॒धा चर॑न्तम्॥२४॥

इन्द्रो॒ राजा॒ जग॑तो॒ य ईशे॑। स॒प्तहो॑ता सप्त॒धा विक्लृ॑प्तः।
 परे॑ण तन्तुं परि॒षिच्य॑मानम्। अ॒न्तरा॑दित्ये मन॑सा चर॑न्तम्।
 दे॒वाना॑ ऽ हृद॑यं ब्रह्मा॒न्ववि॑न्दत्। ब्रह्मै॒तद्वह्म॑ण॒ उज्ज॑भार। अ॒र्कः
 श्रोत॑न्त॒ ऽ सरि॑रस्य॒ मध्ये॑। आ यस्मि॑न्त्स॒प्त पे॑र॒वः। मेह॑न्ति
 बहु॒ला ऽ श्रि॑यम्। ब॒ह्वश्व॑मिन्द्र॒ गोम॑तीम्॥२५॥

अच्यु॑तां बहु॒ला ऽ श्रि॑यम्। स हरि॑र्वसु॒वित्त॑मः। पे॒रुरिन्द्रा॑य
 पि॒न्वते। ब॒ह्वश्व॑मिन्द्र॒ गोम॑तीम्। अच्यु॑तां बहु॒ला ऽ श्रि॑यम्।
 मह्य॑मिन्द्रो॒ निय॑च्छतु। श॒त॒ श॒ता अ॑स्य यु॒क्ता ह॑री॒णाम्।
 अ॒र्वाङा॑ या॒तु वसु॑भी र॒श्मिरिन्द्रः॑। प्रम॑ह॒माणो॑ बहु॒ला ऽ
 श्रि॑यम्। र॒श्मिरिन्द्रः॑ सवि॒ता मे॒ निय॑च्छतु॥२६॥

घृ॒तं तेजो॑ मधु॑मदिन्द्रि॒यम्। मय्य॑यम॒ग्निर्द॑धातु। हरिः॑ प॒तङ्गः॑
 प॒टरी॑ सु॒पर्णः॑। दि॒विक्ष॑यो॒ नभ॑सा॒ य ए॒ति। स न॒ इन्द्रः॑
 का॒मव॒रं द॑दातु। प॒ञ्चा॒रं च॒क्रं परि॑वर्तते पृथु॑। हि॒र॒ण्यज्यो॑तिः

सरिरस्य मध्ये॑। अजस्रं॑ ज्योतिर्नभसा॑ सर्पदेति। स न इन्द्रः॑
कामवरं॑ ददातु। सप्त॑ युञ्जन्ति॑ रथमेकचक्रम्॥२७॥

एको॑ अश्वो॑ वहति सप्तनामा॑। त्रिनाभिं॑ चक्रमजरमनर्वम्।
येने॒मा विश्वा॑ भुवनानि॑ तस्थुः। भद्रं॑ पश्यन्त॑ उपसेदुरग्रे॑। तपो॑
दीक्षामृषयः॑ सुवर्विदः॑। ततः॑ क्षत्रं॑ बलमोजश्च॑ जातम्। तदस्मै॑
देवा॑ अ॒भि सन्नमन्तु। श्वेतः॑ रश्मिं॑ बोभुज्यमानम्। अ॒पां
नेतारं॑ भुवनस्य गो॒पाम्। इन्द्रं॑ निचिंक्युः परमे॑ व्योमन्॥२८॥

रोहिणीः॑ पिङ्गला॑ एकरूपाः। क्षरन्तीः॑ पिङ्गला॑ एकरूपाः।
शतः॑ सहस्राणि॑ प्रयुतानि॑ नाव्यानाम्। अ॒यं यः श्वेतो॑ रश्मिः।
परि॑ सर्वमिदं॑ जगत्। प्र॒जां प॒शून्धनानि॑। अ॒स्माकं॑ ददातु।
श्वेतो॑ रश्मिः परि॑ सर्वं॑ बभूव। सुव॒न्मह्यं॑ प॒शून् वि॒श्वरू॒पान्।
प॒त॒ङ्गम॒क्तम॒सुरस्य॑ मा॒यया॑॥२९॥

हृदा॑ पश्यन्ति॑ मनसा॑ मनीषिणः॑। समु॒द्रे अ॒न्तः क॒वयो॑
विचक्षते॑। मरी॑चीनां प॒दमिच्छन्ति॑ वे॒धसः॑। प॒त॒ङ्गो वाचं॑
मनसा॑ बिभर्ति। तां गन्ध॒र्वोऽवद॒द्रभे॑ अ॒न्तः। तां द्योत॑मानाः॑
स्व॒र्यं मनी॑षाम्। ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। ये ग्रा॒म्याः
प॒शवो॑ वि॒श्वरू॒पाः। वि॒रूपाः॑ सन्तो॑ बहु॒धैक॑रूपाः। अ॒ग्निस्ताः॑

अग्रे प्रमुमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुकेस्तुके।
 युवमस्मासु नियच्छतम्। प्र प्रं यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः
 पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां
 सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय
 सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो
 बहुधैकरूपाः। वायुस्तां अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः
 प्रजयां संविदानः। इडाये सृतं घृतवच्चराचरम्। देवा
 अन्वविन्दन्गुहां हितम्। य आरण्याः पशवो विश्वरूपाः।
 विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।
 रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय॥३१॥

आत्मा जनानां विकुर्वन्तं विपश्चिं प्रजानां वसुधानीं विराजं चरन्तं गोमतीं मे नियच्छुत्वेकचक्रं
 व्योमन्मायया देव एकंरूपा अष्टौ च॥ [११]

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं विश्वतो
 वृत्वा। अत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष एवेदः सर्वम्। यद्भूतं यच्च
 भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति। एतावानस्य
 महिमा। अतो ज्यायांश्च पूरुषः॥३२॥

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व
उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाभवात्पुनः। ततो विष्वङ्क्रामत्।
साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि
पुरुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्धूमिमथो पुरः॥ ३३॥

यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो
अस्यासीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः। सप्तास्यासन्परि-
धयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः।
अबध्नन्पुरुषं पशुम्। तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं
जातमग्रतः॥ ३४॥

तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः।
सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूँस्ताँश्चक्रे वायव्यान्।
आरण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः
सामानि जज्ञिरे। छन्दाँसि जज्ञिरे तस्मात्।
यजुस्तस्मादजायत॥ ३५॥

तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चोभयादतः। गावो ह जज्ञिरे
तस्मात्। तस्माज्जाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यदधुः। कतिधा
व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते।

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्यां शूद्रो अजायत। चन्द्रमा
मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च।
प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः
समवर्तत। पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकाः
अकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु
पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि
कृत्वाऽभिवदन् यदास्तैः। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार।
शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति।
नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः।
तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते।
यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पूरुषः। अन्यत्र पुरुषः॥)॥[१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्।

तमे॒वं वि॒द्वान॒मृतं॑ इ॒ह भ॑वति। नान्यः पन्था॑ विद्य॒तेऽय॑नाय।
प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः। अ॒जाय॑मानो बहु॒धा
विजा॑यते॥३९॥

तस्य॒ धीराः॒ परि॑जानन्ति॒ योनि॑म्। मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति
वे॒धसः॑। यो दे॒वेभ्य॒ आत॑पति। यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः। पूर्॒वो यो
दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः। नमो॑ रु॒चाय॒ ब्राह्म॑ये। रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः।
दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन्। यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्। तस्य॑ दे॒वा
अस॑न्वशे॑। ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ प॒त्यौ। अ॒होरा॒त्रे पा॒र्श्वे। नक्ष॑त्राणि
रू॒पम्। अ॒श्विनौ॒ व्यात्त॑म्। इ॒ष्टं म॑निषाण। अ॒मुं म॑निषाण।
सर्वं॑ मनिषाण॥४०॥

जा॒यते॒ वशे॑ स॒प्त च॑॥—————[१३]

भ॒र्ता स॒न्ध्रिय॑माणो बिभर्ति। ए॒को दे॒वो बहु॑धा निविष्टः। य॒दा
भा॒रं त॒न्द्रय॑ते स भर्तु॑म्। नि॒धाय॑ भा॒रं पुन॑रस्तमेति। तमे॒व
मृ॒त्युम॒मृतं॑ तमा॑हुः। तं भ॒र्तारं॑ तमु॑ गो॒प्तार॑माहुः। स भृ॒तो
भ्रि॒यमा॑णो बिभर्ति। य ए॒नं वेद॑ स॒त्येन॑ भर्तु॑म्। स॒द्यो जा॑तमु॒त
ज॑हात्ये॒षः। उ॒तो जर॑न्तं न ज॑हात्ये॒कम्॥४१॥

उ॒तो ब॒हूने॒कम॑हर्जहार। अत॑न्द्रो दे॒वः स॒दमे॒व प्रार्थ॑ः। यस्त॒द्वेद॑

यत॑ आब॒भूव॑। स॒न्धां च॒ या॑ꣳ स॒न्द॒धे ब्र॒ह्म॑णै॒षः। रम॑ते
तस्मि॑न्नु॒त जी॒र्णे शया॑ने। नैनं॑ जहा॒त्यहः॑ सु॒ पूर्व्येषु॑। त्वामापो
अनु॑ सर्वा॑श्चरन्ति जान॒तीः। व॒त्सं पय॑सा पुना॒नाः। त्वम॒ग्निꣳ
ह॑व्य॒वाहꣳ स॑मि॒न्त्से। त्वं भ॒र्ता मा॑तरि॒श्वी प्र॒जाना॑म्॥४२॥

त्वं य॒ज्ञस्त्वमु॑वे॒वासि॒ सोमः॑। तव॑ दे॒वा हव॑माय॑न्ति॒ सर्वे॑।
त्वमे॒कोऽसि॑ ब॒हूननु॑प्रविष्टः। नम॑स्ते अस्तु सु॒हवो॑ म ए॒धि।
नमो॑ वामस्तु शृणु॒तꣳ हव॑ मे। प्राणा॑पानावजि॒रꣳ स॒श्चर॑न्तौ।
ह्वया॑मि वां ब्र॒ह्म॑णा तूर्तमे॒तम्। यो मां द्वेष्टि॑ तं ज॒हितं
युवा॑ना। प्राणा॑पानौ संविदा॒नौ ज॒हितम्। अ॒मुष्या॑सु॒नामा
सङ्ग॑साथाम्॥४३॥

तं मे॑ दे॒वा ब्र॒ह्म॑णा संविदा॒नौ। व॒धाय॑ दत्तं तम॒हꣳ ह॑नामि।
असं॑ज्ज॒जान॑ स॒त आब॑भूव। यं यं ज॒जान॑ स उ॑ गो॒पो अ॑स्य।
य॒दा भा॒रं त॒न्द्रय॑ते स भ॒र्तुम्। प॒रास्य॑ भा॒रं पुन॑रस्तमेति। तद्वै
त्वं प्रा॒णो अ॑भवः। म॒हान्भोगः॑ प्र॒जाप॑तेः। भुजः॑ करि॒ष्यमा॑णः।
यद्वे॒वान्प्रा॑णयो॒ नव॑॥४४॥

एकं प्र॒जाना॑ङ्ग॒साथां॑ नव॑॥

[१४]

हरि॒ꣳ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति दे॒वाः। विश्व॑स्येशा॒नं वृष॑भं म॒तीना॑म्।

ब्रह्म सरूपमनुमेदमागात्। अयं न मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा
छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः।
प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र। नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम।
सद्यश्चकमानाय। प्रवेपानाय मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशा अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे
काम आगात्। हृदयाद्धृदयं मृत्योः। यदमीषामदः प्रियम्।
तदैतूपमामभि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व
इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजा
रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्वं मनसा वन्दमानः। नाधमानो
वृषभं चर्षणीनाम्। यः प्रजानामेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं
यजे प्रथमजामृतस्य॥४६॥

मृत्यवे वीराश्चत्वारि च॥ [१५]

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भांसि
रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते
योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥४७॥

[१६]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः

सप्रथस्तमः॥४८॥

[१७]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु
पश्यान्॥४९॥

[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
त्वा सादयामि॥५०॥

[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे
स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा
ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५१॥

[२०]

चित्तं सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रन्तनिम्ना पशुपतिं
 स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मर्तस्त्राभ्यां
 महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम् ॥ ५२ ॥

[२१]

तच्छ्रं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
 स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
 शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमो वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पतिभ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पतयः परा॑दुर्माहमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो
मन्त्र॑पतीन्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॒ः शिवाम॑दस्तां जुष्टा॑
देवेभ्यः॑ शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्।
शर्म॑ चन्द्रश्च॒ सूर्यश्च॒ शर्म॑ ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये॑ भुवनं
वदिष्ये॑ तेजो वदिष्ये॑ यशो वदिष्ये॑ तपो वदिष्ये॑ ब्रह्म वदिष्ये॑
सत्यं वदिष्ये॑ तस्मा॑ अ॒हमिदमु॑पस्तर॑णमुप॑स्तृण उप॑स्तर॑णं
मे प्र॒जायै॑ पशूनां भूयादुप॑स्तर॑णम॒हं प्र॒जायै॑ पशूनां भूयासं॑
प्राणा॑पानौ मृत्योर्मा॑ पातं प्राणा॑पानौ मा मा॑ हासिष्टं मधु॑
मनिष्ये॑ मधु॑ जनिष्ये॑ मधु॑ वक्ष्यामि॑ मधु॑ वदिष्यामि॑ मधु॑मतीं
देवेभ्यो॑ वाच॑मुद्यास॒ः शुश्रू॑षेण्या॑ मनुष्येभ्य॑स्तं मा॑ देवा अ॑वन्तु
शोभायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु। ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑॥

नमो वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पतिभ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पतयः परा॑दुर्माहमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो

मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टां
 देवेभ्यः शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्।
 शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं
 वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये
 सत्यं वदिष्ये तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं
 मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं
 प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधु
 मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं
 देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेभ्यो मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु
 शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मनं उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो
 विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही
 देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे।
 अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामाददे। अभिरसि
 नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्र प्राशूर्भवा

सचा॑। प्रैतु॑ ब्रह्म॑णस्पतिः॑। प्र दे॒व्येतु॑ सूनृता॑। अच्छा॑ वी॒रं नर्यं॑
प॒ङ्क्तिरा॑धसम्। दे॒वा य॒ज्ञं न॑यन्तु नः। दे॒वीं द्या॒वापृथि॒वी अ॒नु
मे म॑साथाम्। ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य। म॒खस्य॑ शिरः॑॥३॥

म॒खाय॑ त्वा। म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे। इ॒यत्य॑ग्रं आसीः।
ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य। म॒खस्य॑ शिरः॑। म॒खाय॑ त्वा। म॒खस्य॑
त्वा शी॒र्ष्णे। दे॒वीर्व॒मीर॑स्य भू॒तस्य॑ प्रथमजा ऋ॒तावरीः॑।
ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य। म॒खस्य॑ शिरः॑॥४॥

म॒खाय॑ त्वा। म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे। इन्द्र॑स्यौजो॑ऽसि।
ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य। म॒खस्य॑ शिरः॑। म॒खाय॑ त्वा। म॒खस्य॑ त्वा
शी॒र्ष्णे। अ॒ग्नि॒जा अ॑सि प्र॒जाप॑ते॒रेतः॑। ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य। म॒खस्य॑
शिरः॑॥५॥

म॒खाय॑ त्वा। म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्णे। आयु॑र्धेहि प्रा॒णं धे॑हि।
अ॒पा॒नं धे॑हि व्या॒नं धे॑हि। चक्षु॑र्धेहि श्रो॒त्रं धे॑हि। मनो॑ धेहि
वाचं॑ धेहि। आ॒त्मानं॑ धेहि प्र॒तिष्ठां॑ धेहि। मां धे॑हि मयि॑ धेहि।
मधु॑ त्वा मधु॒ला क॑रोतु। म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि॥६॥

य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थः॑। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा छ॒न्दसा॑ करोमि। त्रैष्टु॑भेन त्वा
छ॒न्दसा॑ करोमि। जा॒ग॒तेन॑ त्वा छ॒न्दसा॑ करोमि। म॒खस्य॑

रास्नांसि। अदितिस्ते बिलं गृह्णातु। पाङ्गेन छन्दसा। सूर्यस्य
हरसा श्राय। मुखोऽसि॥७॥

पुते शिरं ऋतावरीरुद्धासंमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥—————[२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु।
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा।
ज्योतिषे त्वा। तपसे त्वा। अभीमं महिना दिवम्। मित्रो
बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्॥८॥

मित्रस्य चर्षणीधृतः। श्रवो देवस्य सानसिम्। द्युमं
चित्रश्रवस्तमम्। सिध्यै त्वा। देवस्त्वा सवितोद्वपतु।
सुपाणिः स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमानः
पृथिव्याम्। आशा दिश आ पूण। उत्तिष्ठ बृहन्मव॥९॥

ऊर्ध्वस्तिष्ठद्भुवस्त्वम्। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्षे। ऋजवे
त्वा। साधवे त्वा। सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वा। इदमहममुमा-
मुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहामि। गायत्रेण
त्वा छन्दसाऽऽच्छृणद्भि। त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृणद्भि।
जागतेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृणद्भि। छृणत्तु त्वा वाक्। छृणत्तु
त्वोर्क्। छृणत्तु त्वा हविः। छृन्धि वाचम्। छृन्ध्यूर्जम्। छृन्धि

हविः। देवं पुरश्चर सग्व्यासं त्वा॥१०॥

पृथिवीं भवं वाख्यद्वं॥

[३]

ब्रह्मन् प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। अग्नीद्रौहिणौ
पुरोडाशावधिश्चय। प्रतिप्रस्थातुर्विहर। प्रस्तोतुः सामानि
गाय। यजुर्युक्तं सामभिराक्तं खन्त्वा। विश्वेदेवैरनुमतं
मरुद्भिः। दक्षिणाभिः प्रततं पारयिष्णुम्। स्तुभो वहन्तु
सुमनस्यमानम्। स नो रुचं धेह्यहणीयमानः। भूर्भुवः सुवः।
ओमिन्द्रवन्तः प्रचरत॥११॥

अहणीयमानो द्वे च॥

[४]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। यमाय त्वा मखाय त्वा।
सूर्यस्य हरसे त्वा। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय
स्वाहा। चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे
सरस्वत्यै स्वाहा। दक्षाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा। ओजसे
स्वाहा बलाय स्वाहा। देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु॥१२॥

पृथिवीं तपसस्त्रायस्व। अर्चिरसि शोचिरसि ज्योतिरसि
तपोऽसि। सः सीदस्व महाः असि। शोचस्व देववीतमः।
विधूममग्ने अरुषं मियेध्य। सृज प्रशस्तदर्शतम्। अञ्जन्ति

यं प्रथयन्तो न विप्राः। वृपावन्तं नाग्निना तपन्तः। पितुर्न
पुत्र उपसि प्रेष्ठः। आ घर्मो अग्निमृतयन्नसादीत्॥१३॥

अनाधृष्या पुरस्तात्। अग्नेराधिपत्ये। आयुर्मे दाः। पुत्रवती
दक्षिणतः। इन्द्रस्याधिपत्ये। प्रजां मे दाः। सुषदा पश्चात्।
देवस्य सवितुराधिपत्ये। प्राणं मे दाः। आश्रुतिरुत्तरतः॥१४॥

मित्रावरुणयोरधिपत्ये। श्रोत्रं मे दाः। विधृतिरुपरिष्ठात्।
बृहस्पतेराधिपत्ये। ब्रह्म मे दाः। क्षत्रं मे दाः। तेजो मे धा वर्चो
मे धाः। यशो मे धास्तपो मे धाः। मनो मे धाः। मनोरश्वांसि
भूरिपुत्रा। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पाहि॥१५॥

सूपसदा मे भूया मा मा हिंसीः। तपोष्वग्ने अन्तरां
अमित्रान्। तपाशंसमरुषः परस्य। तपावसो चिकितानो
अचित्तान्। वि ते तिष्ठन्तामजरा अयासः। चितः स्थ
परिचितः। स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्व। मा असि। प्रमा
असि। प्रतिमा असि॥१६॥

सम्मा असि। विमा असि। उन्मा असि। अन्तरिक्षस्यान्तर्द्धि-
रसि। दिवं तपसस्त्रायस्व। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम्।
आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा

रुजासि। भूयिष्ठभाजो अर्धं ते स्याम। शुक्रं ते अन्यद्यजतं
ते अन्यत्॥१७॥

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि
स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। अर्हन्विभरषि
सायकानि धन्व। अर्हं निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अर्हं
निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा ओर्जीयो रुद्र त्वदस्ति।
गायत्रमसि। त्रैष्टुभमसि। जागंतमसि। मधु मधु मधु॥१८॥

अनक्तसादीदुत्तरतः पाहि प्रतिमा असि यजतन्ते अन्यज्जागंतमस्येकं च॥—————[५]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा। दश प्रतीचीर्दश भास्युदीचीः।
दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः। स नो रुचं धेह्यहणीयमानः।
अग्निष्वा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसा। स मां
रुचितो रोचय। इन्द्रस्त्वा रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन
छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रोचयतु
जागतेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय॥१९॥

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्दक्षिणतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा।
स मां रुचितो रोचय। बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवैरुपरिष्टाद्रोचयतु
पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। रोचितस्त्वं देव घर्म

दे॒वेष्व॑सि॒। रो॒चि॒षी॒याहं॑ म॒नुष्ये॑षु। स॒म्रा॑द्धि॒र्म रु॒चि॒तस्त्वं॑
 दे॒वेष्व॑यायु॒ष्माऽस्ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑सि। रु॒चि॒तोऽहं॑
 म॒नुष्ये॑ष्वायु॒ष्माऽस्ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भू॑यासम्। रु॒ग॑सि।
 रु॒चं म॑यि॒ धेहि॑॥२०॥

म॒यि रु॒क्। द॒शं पु॒रस्ता॑द्रोच॒से। द॒शं द॒क्षि॒णा। द॒शं प्र॒त्यङ्।
 द॒शोद॑ङ्। द॒शोर्ध्वो॑ भा॒सि सु॒मन॒स्यमा॑नः। स नः॑ स॒म्रा॒डिष॒मूर्जं॑
 धेहि॑। वा॒जी वा॒जिने॑ पवस्व। रो॒चि॒तो घ॒र्मो रु॒ची॒य॥२१॥

रोचय धेहि नवं च॥ [६]

अप॑श्यं गो॒पाम॑नि॒पद्य॑मानम्। आ च॒ परां॑ च प॒थिभि॑श्चर॒न्तम्।
 स स॒ध्रीचीः॑ स वि॒षूची॑र्वसा॒नः। आ व॑रीवर्ति॒ भुव॑नेष्वन्तः।
 अत्र॑ प्रा॒वीः। मधु॒ माध्वी॑भ्यां॒ मधु॒ माधू॑चीभ्याम्। अनु॑ वां
 दे॒ववी॑तये। स॒म॒ग्नि॒र॒ग्निना॑ गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑ण
 रोच॑ते॥२२॥

स्वाहा॒ स॒म॒ग्नि॒स्तप॑सा गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑णारोचिष्ट। ध॒र्ता दि॒वो विभा॑सि॒ रज॑सः। पृ॒थि॒व्या ध॒र्ता।
 उ॒रोर॒न्तरि॑क्षस्य ध॒र्ता। ध॒र्ता दे॒वो दे॒वाना॑म्। अम॑र्त्यस्तपो॒जाः।
 हृ॒दे त्वा॒ मन॑से त्वा। दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वा॥२३॥

ऊर्ध्वमिममध्वरं कृधि। दिवि देवेषु होत्रां यच्छ। विश्वासां
भुवां पते। विश्वस्य भुवनस्पते। विश्वस्य मनसस्पते। विश्वस्य
वचसस्पते। विश्वस्य तपसस्पते। विश्वस्य ब्रह्मणस्पते।
देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ
देवायुवम्॥ २४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मंतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः
कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ। स॥ सूर्येणारुक्त।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असि। पिता नोऽसि
पिता नो बोध। आयुर्द्धास्तनूधाः पयोधाः। वर्चोदा वरिवोदा
द्रविणोदाः॥ २५॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मां हि॥ सीः।
त्वमग्ने गृहपतिर्विशामसि। विश्वासां मानुषीणाम्। शतं
पृथिर्यविष्ठ पाह्य॥ हंसः। समेद्धार॥ शत॥ हिमाः।
तन्द्राविण॥ हार्दिवानम्। इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती
ते सपेय। सुरेता रेतो दधाना। वीरं विदेय तव सन्दृशि।
माऽह॥ रायस्पोषेण वि योषम्॥ २६॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च॥ [७]

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्या॒माद॑दे। अदि॒त्यै रा॒स्नासि॑। इड॒ एहि॑। अदि॒त एहि॑।
सर॑स्व॒त्येहि॑। असा॒वेहि॑। असा॒वेहि॑। असा॒वेहि॑॥२७॥

अदि॒त्या उ॒ष्णीष॑मसि। वा॒युर॑स्यै॒डः। पू॒षा त्वो॒पाव॑सृजतु।
अ॒श्विभ्यां॑ प्रदा॑पय। यस्ते॒ स्तनः॑ शश॒यो यो म॑यो॒भूः। येन॒
विश्वा॑ पु॒ष्यसि॒ वार्या॑णि। यो र॑त्न॒धा व॑सुविद्यः सु॒दत्रः॑।
सर॑स्वति॒ तमि॑ह धात॑वेकः। उ॒स्रं घ॒र्मं शि॑ष। उ॒स्रं घ॒र्मं
पा॑हि॥२८॥

घ॒र्माय॑ शि॑ष। बृह॒स्पति॒स्त्वोप॑सीदतु। दान॑वः स्थ॒ पे॒रवः॑।
वि॒ष्वग्वृ॑तो लोहि॑तेन। अ॒श्विभ्यां॑ पि॒न्वस्व। सर॑स्वत्यै
पि॒न्वस्व। पू॒ष्णे पि॑न्वस्व। बृह॒स्पत॑ये पि॒न्वस्व। इन्द्रा॑य
पि॒न्वस्व। इन्द्रा॑य पि॒न्वस्व॥२९॥

गा॒य॒त्रोऽसि॑। त्रैष्टु॑भोऽसि। जा॒ग॒तम॑सि। स॒होर्जो॑
भा॒गेनो॑प॒मेहि॑। इन्द्रा॑श्विना॒ मधु॑नः सार॒घस्य॑। घ॒र्मं
पा॑त वसवो॒ यज॑न्ता॒ वद॑। स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑
वृष्टि॑वन॑ये जुहोमि। मधु॑ ह॒विर॑सि। सूर्य॑स्य॒ तप॑स्तप।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्यां॑ त्वा॒ परि॑गृह्णामि॥३०॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानां त्वा पितॄणामनुमतो भर्तुः
 शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु प्रेहि। दिविस्पृङ्गा मां हिंसीः।
 अन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिंसीः। पृथिविस्पृङ्गा मां हिंसीः।
 सुवरसि सुवर्मे यच्छ। दिवं यच्छ दिवो मां पाहि॥३१॥

एहिं पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नवं च॥ [८]

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा। सलिलाय त्वा वाताय स्वाहा।
 अनाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा। अप्रतिधृष्याय त्वा वाताय
 स्वाहा। अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा। दुवस्वते त्वा वाताय
 स्वाहा। शिमिद्वते त्वा वाताय स्वाहा। अग्नये त्वा वसुमते
 स्वाहा। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहा। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते
 स्वाहा॥३२॥

बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा। सवित्रे त्वर्भुमते
 विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहा। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते
 पितृमते स्वाहा। विश्वा आशा दक्षिणसत्। विश्वा
 देवानयाडिह। स्वाहाकृतस्य घर्मस्य। मधोः पिबतमश्विना।
 स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय। शं यजुर्भिः। अश्विना घर्मं पातः
 हार्दिवानम्॥३३॥

अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी मंसाताम्।
 स्वाहेन्द्राय। स्वाहेन्द्रावद्। घर्ममपातमश्विना हर्दिवानम्।
 अहर्दिवाभिरूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी अंमंसाताम्।
 तं प्राव्यं यथा वद्। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै॥३४॥

दिवि धां इमं यज्ञम्। यज्ञमिमं दिवि धाः। दिवं गच्छ।
 अन्तरिक्षं गच्छ। पृथिवीं गच्छ। पञ्च प्रदिशो गच्छ।
 देवान्घर्मपान्गच्छ। पितॄन्घर्मपान्गच्छ॥३५॥

आदित्यवन्ते स्वाहा हर्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च॥—————[९]

इषे पीपिहि। ऊर्जे पीपिहि। ब्रह्मणे पीपिहि। क्षत्राय पीपिहि।
 अद्भ्यः पीपिहि। ओषधीभ्यः पीपिहि। वनस्पतिभ्यः पीपिहि।
 द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि। सुभूताय पीपिहि। ब्रह्मवर्चसाय
 पीपिहि॥३६॥

यजमानाय पीपिहि। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै त्वा।
 द्युम्नाय त्वा। इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा। धर्माऽसि सुधर्मा मे
 न्यस्मे। ब्रह्माणि धारय। क्षत्राणि धारय। विशं धारय। नेत्वा
 वातः स्कन्दयात्॥३७॥

अमुष्यं त्वा प्राणे सादयामि। अमुना सह निरर्थं गच्छ।

योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। पूष्णे शरसे स्वाहा। ग्रावभ्यः
स्वाहा। प्रतिरेभ्यः स्वाहा। द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहा। पितृभ्यो
घर्मपेभ्यः स्वाहा। रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा॥३८॥

अहज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा।
रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा।
अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाहि। एषा ते अग्ने समित्।
तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा माञ्जीः। अपीपरो मा
रात्रिया अहो मा पाहि॥३९॥

एषा ते अग्ने समित्। तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः।
वर्चसा माञ्जीः। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा। सूर्यो
ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहा। भूः स्वाहा। हुतं हविः। मधु
हविः। इन्द्रतमेऽग्नौ॥४०॥

पिता नोऽसि मा मां हिंसीः। अश्यामं ते देवघर्म। मधुमतो
वाजवतः पितुमतः। अङ्गिरस्वतः स्वधाविनः। अशीमहि त्वा
मा मां हिंसीः। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्यः। स्वाहा त्वा
नक्षत्रेभ्यः॥४१॥

ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च॥—[१०]

घर्म॒ या ते॑ दि॒वि शुक्। या गा॒य॒त्रे छन्द॑सि। या ब्रा॒ह्म॒णे। या
ह॒वि॒र्द्धा॒ने॑। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॒ स्वाहा॑॥ घर्म॒ या ते॑ऽन्तरि॑क्षे
शुक्। या त्रैष्टु॑भे छन्द॑सि। या रा॒ज॒न्ये॑। याऽऽग्नी॑ध्रे। तान्तं॑
ए॒तेना॑व॒ यजे॒ स्वाहा॑॥४२॥

घर्म॒ या ते॑ पृथि॒व्या॒ं शुक्। या जा॒ग॒ते छन्द॑सि। या वैश्ये॑।
या स॒द॑सि। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॒ स्वाहा॑॥ अनु॑नोऽद्यानु॑मतिः।
अ॒न्वि॒द॒नुम॑ते॒ त्वम्। दि॒व॒स्त्वा॑ पर॒स्पायाः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य त॒नुवः॑
पाहि। पृथि॒व्या॒स्त्वा॒ धर्म॑णा॥४३॥

व॒यम॑नु॒क्रामा॑म सुवि॒ताय॒ नव्य॑से। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पायाः॑।
क्ष॒त्रस्य॑ त॒नुवः॑ पाहि। वि॒श॒स्त्वा॒ धर्म॑णा। व॒यम॑नु॒क्रामा॑म
सुवि॒ताय॒ नव्य॑से। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पायै॑। चक्षु॑षस्त॒नुवः॑
पाहि। श्रो॒त्रस्य॑ त्वा॒ धर्म॑णा। व॒यम॑नु॒क्रामा॑म सुवि॒ताय॒ नव्य॑से।
व॒ल्गु॒र॒सि शं॒ युधा॑याः॥४४॥

शि॒शु॒र्जन॑धायाः। शं च॒ वक्षि॑ परि च॒ वक्षि॑। चतुः॑
स्र॒क्ति॒र्नाभि॑र्ऋ॒तस्य॑। स॒दो वि॒श्वायुः॑ शर्म॑ स॒प्रथाः॑। अप॒ द्वेषो॑
अप॒ह्वरः॑। अ॒न्यद्व॑तस्य सश्चि॒म। घ॒र्मे॒तत्ते॑ऽन्न॑मे॒तत्पु॒रीष॑म्। तेन॑
व॒र्धस्व॒ चाऽऽ च॑ प्यायस्व। व॒र्धि॒षी॒महि॑ च व॒यम्। आ च॑

प्यासिषीमहि॥४५॥

रन्तिर्नामासि दिव्यो गन्धर्वः। तस्य ते पद्वद्धविद्धानम्।
अग्निर्ध्यक्षाः। रुद्रोऽधिपतिः। समहमायुषा। सं प्राणेन। सं
वर्चसा। सं पयसा। सं गौपत्येन। स२ रायस्पोषेण॥४६॥

व्यसौ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। अचिक्रदद्वृषा
हरिः। महान्मित्रो न दर्शतः। स२ सूर्येण रोचते। चिदसि
समुद्रयोनिः। इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो
भुरण्युः। महान्तसधस्थे ध्रुव आनिषत्तः॥४७॥

नमस्ते अस्तु मा मां हि२सीः। विश्वावसु२ सोम गन्धर्वम्।
आपो ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण
आसाम्। परि सूर्यस्य परिधी२ रपश्यत्। विश्वावसुरभि तन्नो
गृणातु। दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत
यन्न विद्म॥४८॥

धियो हिन्वानो धियु इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दच्चरणे
नदीनाम्। अपावृणोद्गुरो अश्मव्रजानाम्। प्रासा२नान्धर्वो
अमृतानि वोचत्। इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वं
देव घर्म देवो देवानुपागाः। इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्।

सोमपीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेण। सुमित्रा न
आप् ओषधयः सन्तु॥४९॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः।
उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। इममूषुत्यमस्मभ्यः
सनिम्। गायत्रं नवीयाः सम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्नीध्रे तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा धर्मणा शं युधायाः प्यासिषीमहि पोषेण निषत्तो विद्म
सन्त्वष्टौ॥ [११]

महीनां पयोऽसि विहितं देवत्रा। ज्योतिर्भा असि
वनस्पतीनामोषधीनाः रसः। वाजिनं त्वा वाजिनोऽव
नयामः। ऊर्ध्वं मनः सुवर्गम्॥५१॥

[१२]
अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः। स्कन्नेमा विश्वा
भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। अस्कानजनि प्राजनि। आ
स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात् प्रजनिषीमहि॥५२॥

[१३]
या पुरस्ताद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा। या
दक्षिणतः। या पश्चात्। योत्तरतः। योपरिष्ठाद्विद्युदापतत्।

तान्तं ए॒तेना॒व॒ यजे॒ स्वाहा॑॥५३॥

[१४]

प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒ स्वाहा॑। चक्षु॑षे॒ स्वाहा॒
श्रो॒त्राय॒ स्वाहा॑। मन॑से॒ स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑॥५४॥

[१५]

पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे शर॑से॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णे प्र॑प॒त्थ्याय॒ स्वाहा॑
पू॒ष्णे न॒रन्धि॑षाय॒ स्वाहा॑। पू॒ष्णेऽङ्घ्रि॑णये॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॒रुणा॑य॒
स्वाहा॑। पू॒ष्णे सा॑के॒ताय॒ स्वाहा॑॥५५॥

[१६]

उद॑स्य॒ शुष्मा॑द्भानु॒नार्त॑ बिभ॑र्ति। भा॒रं पृ॑थि॒वी न भू॑मः।
प्र शु॒क्रैतु॑ दे॒वी म॑नी॒षा। अ॒स्मत्सु॑त॒ष्टो रथो॑ न वा॒जी।
अ॒र्चन्त॑ ए॒के म॒हि सा॑म॒मन्व॑त। तेन॒ सूर्य॑मधारयन्। तेन॒
सूर्य॑मरोचयन्। घ॒र्मः शि॒रस्त॑द॒यम॑ग्निः। पु॒रीष॑मसि॒ सं
प्रि॑यं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्भुवत्। प्र॒जाप॑ति॒स्त्वा सा॑दयतु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥५६॥

[१७]

यास्ते॑ अ॒ग्न आ॒र्द्रा यो॑न॒यो याः कु॑ला॒यिनीः॑। ये ते॑

अ॒ग्न इ॒न्द्रवो॒ या उ॒ नाभ॑यः। यास्ते॑ अ॒ग्ने त॒नुव॒ ऊर्जो॑
नाम॑। ताभि॒स्त्वमु॒भयी॑भिः संवि॒दानः॑। प्र॒जाभि॑र॒ग्ने द्रवि॑णे॒ह
सी॑द। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा
सी॑द॥ ५७ ॥

[१८]

अ॒ग्नि॒रसि॑ वै॒श्वान॒रोऽसि॑। सं॒वत्स॒रोऽसि॑ परि॒वत्स॒रोऽसि॑।
इ॒दा॒वत्स॒रोऽसी॑दु॒वत्स॒रोऽसि॑। इ॒द्वत्स॒रोऽसि॑ वत्स॒रोऽसि॑।
तस्य॑ ते वस॒न्तः शि॒रः। ग्री॒ष्मो दक्षि॑णः प॒क्षः। व॒र्षाः पु॒च्छम्।
श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः। हे॒मन्तो॑ म॒ध्यम्। पू॒र्वप॒क्षाश्चि॑तयः। अ॒पर॒पक्षाः
पु॒रीष॑म्। अ॒हो॒रा॒त्राणी॑ष्ट॒काः। तस्य॑ ते मा॒साश्चा॒र्द्धमा॒साश्च॑
कल्प॑न्ताम्। ऋ॒तव॑स्ते कल्प॑न्ताम्। सं॒वत्स॒रस्ते॑ कल्प॑ताम्।
अ॒हो॒रा॒त्राणि॑ ते कल्प॑न्ताम्। ए॒ति प्रे॒ति वी॒ति॒ समि॑त्यु॒दिति॑।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वः
सी॑द॥ ५८ ॥

चित्तयो नव च॥

[१९]

भूर्भु॒वः सु॑वः। ऊ॒र्ध्व ऊ॒ षु ण॑ ऊ॒तये॑। ऊ॒र्ध्वो नः॑ पा॒ह्य॒हंसः॑।
वि॒धु॒न्द॒द्राण॒॑ सम॑ने ब॒हूना॑म्। युवा॑न॒॒ सन्त॑ प॒लितो॑ ज॒ंगार॑।

देवस्य॑ पश्य॒ काव्यं॑ महि॒त्वाद्या॑ म॒मारं॑। सह्यः॑ स॒मान्। यदृ॒ते
चि॒दभि॒श्रिषः॑। पु॒रा ज॒र्तृभ्य॑ आ॒तृदः॑। स॒न्धा॑ता स॒न्धिं म॒घवा॑
पु॒रोव॒सुः॑॥५९॥

निष्क॑र्ता वि॒हुतं॑ पुनः॑। पुन॑रू॒र्जा स॒ह र॒य्या। मा नो॑ घ॒र्म
व्यथि॑तो वि॒व्यथो॑ नः। मा नः॑ प॒रम॒धरं॑ मा रजो॑ऽनैः।
मोष्व॑स्मा॒ऽस्तम॑स्यन्त॒रा धाः॑। मा रु॒द्रिया॑सो अ॒भिगु॑र्वृ॒धानः॑।
मा नः॑ ऋतु॑भिर्हीडि॒तेभि॑र॒स्मान्। द्विषा॑सुनी॒ते मा प॑रा दाः।
मा नो॑ रु॒द्रो नि॒र्ऋति॑र्मा नो अ॒स्ता॑। मा द्यावा॑पृथि॒वी
ही॑डिषाताम्॥६०॥

उप॑ नो मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम्। अ॒न्वादी॑ध्याथा॒मिह॑ नः॑
सखा॑या। आ॒दि॒त्यानां॑ प्रसि॑तिर॒हेतिः॑। उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा
घृ॒विषा॑ परि॒ णो वृ॑णक्तु। इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि। त्वं नो॑
अ॒ग्ने स त्वं नो॑ अ॒ग्ने। त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑। उ॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑।
उ॒दुत्यं॑ चि॒त्रम्। वयः॑ सु॒पर्णाः॑॥६१॥

पु॒रोव॒सुर्ही॑डिषाता॒ सु॒पर्णाः॑॥—————[२०]

भूर्भुवः॑ सु॒वः। मयि॑ त्यदि॒न्द्रियं॑ म॒हत्। मयि॑ दक्षो॒ मयि॑ ऋतुः॑।
मयि॑ धायि सु॒वीर्य॑म्। त्रि॒शु॒ग्ध॒र्मो वि॒भा॑तु मे। आकू॑त्या
मन॑सा स॒ह। वि॒राजा॑ ज्योति॑षा स॒ह। य॒ज्ञेन॑ पय॑सा

स॒ह। ब्र॒ह्म॑णा॒ तेज॑सा स॒ह। क्ष॒त्रेण॒ यश॑सा स॒ह। स॒त्येन॒
तप॑सा स॒ह। तस्य॒ दोह॑मशीमहि। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि।
तस्य॑ भ॒क्षम॑शीमहि। तस्य॑ त॒ इन्द्रे॑ण पी॒तस्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि॥६२॥

यशसा सह षट्॥ [२१]

यास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑। क्षु॒च्च॒ तृ॒ष्णा च॑। अ॒स्रु॒क्काना॑हुतिश्च।
अ॒श॒न॒या च॑ पिपा॒सा च॑। से॒दिश्चाम॑तिश्च। ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने
घो॒रास्त॒नुवः॑। ताभि॑र॒मुं ग॑च्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं
द्वि॒ष्मः॥६३॥

[२२]

स्नि॒क् स्नी॑हि॒तिश्च॒ स्नि॑हि॒तिश्च। उ॒ष्णा च॑ शी॒ता च॑। उ॒ग्रा च॑
भी॒मा च॑। स॒दाम्नी॑ से॒दिरनि॑रा। ए॒तास्ते॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑।
ताभि॑र॒मुं ग॑च्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः॥६४॥

[२३]

धुनि॑श्च ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑श्च। नि॒लि॒म्पश्च॑ वि॒लि॒म्पश्च॑
वि॒क्षि॒पः॥६५॥

[२४]

उग्रश्च धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयंश्च। सहस्रह्वयंश्च
सहमानश्च सहस्वांश्च सहीयांश्च। एत्य प्रेत्य
विक्षिपः॥६६॥

[२५]

अहोरात्रे त्वोदीरयताम्। अर्धमासास्त्वोदीं जयन्तु।
मासांस्त्वा श्रपयन्तु। ऋतवस्त्वा पचन्तु। संवत्सरस्त्वा
हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फट् जहि। छिन्धी भिन्धी हन्धी कट्। इति वाचः
ऋराणि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व। स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ।
वज्रेणामुं बोधय दुर्विदत्रम्। स्वपतोऽस्य प्रहर भोजनेभ्यः।
अग्ने अग्निना संवदस्व। मृत्यो मृत्युना संवदस्व।
नमस्ते अस्तु भगवः। सकृत्ते अग्ने नमः। द्विस्ते
नमः। त्रिस्ते नमः। चतुस्ते नमः। पञ्चकृत्वस्ते नमः।
दशकृत्वस्ते नमः। शतकृत्वस्ते नमः। आसहस्रकृत्वस्ते
नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः। नमस्ते अस्तु मा मा

हिंसीः॥६९॥

त्रिस्ते नमः सप्त च॥ [२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि।
गृध्रः सुपर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य
चोभयोः॥७०॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्देव्यभिरायसि। द्विषन्तं मेऽभिराय।
तं मृत्यो मृत्यवे नय। स आर्त्यार्तिमाच्छतु॥७१॥

[३०]

यदीषितो यदि वा स्वकामी। भयेडको वदति वाचमेताम्।
तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ। शिवामस्मभ्यं कृणुतं
गृहेषु॥७२॥

[३१]

दीर्घमुखि दुरहणु। मा स्म दक्षिणतो वदः। यदि दक्षिणतो
वदाद्विषन्तं मेऽव बाधासै॥७३॥

[३२]

इत्थादुलूक आपतत्। हिरण्याक्षो अयोमुखः। रक्षसां दूत

आगंतः। तमितो नाशयाग्रे॥७४॥

[३३]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य। दैवीं वाचं वदसि। द्विषतो नः परावद।
तान्मृत्यो मृत्यवे नय। त आर्त्याऽऽर्तिमाच्छन्तु। अग्निनाऽग्निः
संवदताम्॥७५॥

[३४]

प्रसार्य सक्थ्यौ पतसि। सव्यमक्षि निपेपि च। मेहकस्य
चुनाममत्॥७६॥

[३५]

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जमदग्निना।
विश्वावसोर्ब्रह्मणा हतः। क्रिमीणां राजा। अप्येषां
स्थपतिरहतः। अथो माताऽथो पिता। अथो स्थूरा अथो
क्षुद्राः। अथो कृष्णा अथो श्वेताः। अथो आशातिका हताः।
श्वेताभिः सह सर्वे हताः॥७७॥

[३६]

आहूरावद्य। शृतस्य हविषो यथा। तत्सृत्यम्। यद्मुं यमस्य
जम्भयोः। आदधामि तथा हि तत्। खण्फण्मसि॥७८॥

[३७]

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण त्वा
भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि।
अघस्यं त्वा धारया विद्धामि। अधरो मत्पदस्वाऽसौ॥७९॥

[३८]

उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरीः रनु
प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावदितः पुरस्तादुदयाति
सूर्यः। तावदितोऽमुं नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं
द्विष्मः॥८०॥

[३९]

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्धायि
भुवोऽद्धायि भुवोऽद्धायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं
नृम्णायि नृम्णम्। निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो
वायि। ए अस्मे अस्मे। सुवर्न ज्योतीः॥८१॥

[४०]

पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे।
तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा

श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा।
अन्तरिक्षं समित्॥८२॥

तां वायुः समिन्धे। सा वायुं समिन्धे। तामहं समिन्धे।
सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा
ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। द्यौः समित्।
तामादित्यः समिन्धे॥८३॥

साऽऽदित्यं समिन्धे। तामहं समिन्धे। सा मा समिद्धा।
आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन।
अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि
सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। अग्ने व्रतपते व्रतं
चरिष्यामि॥८४॥

तच्छुकेयं तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपतु आदित्य व्रतपते।
व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छुकेयं तन्मे राध्यताम्।
द्यौः समित्। तामादित्यः समिन्धे। साऽऽदित्यं समिन्धे।
तामहं समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा॥८५॥

वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः
स्वाहा। अन्तरिक्षं समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायुं

समिन्धे। ताम॒ह॑ꣳ समिन्धे। सा मा॒ समि॑द्धा। आयु॑षा॒ तेज॑सा।
वर्च॑सा श्रि॒या॥८६॥

यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ समि॑न्ताꣳ स्वाहा॑। पृथि॒वी
स॒मित्। ताम॒ग्निः समि॑न्धे। साऽग्नि॑ꣳ समिन्धे। ताम॒ह॑ꣳ
समिन्धे। सा मा॒ समि॑द्धा। आयु॑षा॒ तेज॑सा। वर्च॑सा श्रि॒या।
यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑॥८७॥

अ॒न्नाद्ये॑न॒ समि॑न्ताꣳ स्वाहा॑। प्रा॒जा॒प॒त्या मे॑ स॒मिद॑सि
स॒पत्न॑क्षय॑णी। भ्रा॒तृव्य॑हा मे॑ऽसि स्वाहा॑। आदि॑त्य
व्रत॑पते व्रत॑म॒चारि॑षम्। तद॑श॒कं तन्मे॑ऽराधि। वा॒यो
व्रत॑पतेऽग्ने॑ व्रत॑पते। व्र॒तानां॑ व्रत॑पते व्रत॑म॒चारि॑षम्। तद॑श॒कं
तन्मे॑ऽराधि॥८८॥

स॒मि॒त्समि॑न्धे व्र॒तं च॑रिष्या॒म्यायु॑षा॒ तेज॑सा॒ वर्च॑सा श्रि॒या यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॒ष्टौ च॑॥-[४१]

शं नो॒ वातः॑ प॒वतां॑ मा॒तरि॑श्वा॒ शं न॑स्तपतु॒ सूर्यः॑। अहा॑नि॒शं
भ॑वन्तु नः॒ शꣳ रा॒त्रिः प्र॑ति॒धीय॑ताम्। श॒मुषा॑ नो॒ व्यु॑च्छतु॒
शमा॑दि॒त्य उदे॑तु नः। शि॒वा नः॒ शन्त॑मा भव॒ सुमृ॑डीका
सर॑स्वति। मा ते॒ व्यो॑म स॒न्दृशि॑। इडा॑यै॒ वास्त्व॑सि
वास्तु॑म॒द्वास्तु॑मन्तो॒ भूया॑स्म॒ मा वास्तो॑श्छि॒त्स्मह्य॑वास्तुः

स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठासि
 प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायांश्छित्स्मह्यप्रतिष्ठः स
 भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं
 वि वात वाहि यद्रपः। त्वं हि विश्वभेषजो देवानां दूत
 ईयसे। द्वाविमौ वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः॥८९॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यद्दो वातते
 गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः। ततो नो देहि जीवसे ततो
 नो धेहि भेषजम्। ततो नो मह आवह वात आवातु
 भेषजम्। शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे प्र ण आयूँषि तारिषत्।
 इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह यन्मे
 अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः
 सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं
 प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं
 म उर्वन्तरं बृहदग्नयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या
 स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या स्वस्तिमानसानि। प्राणापानौ
 मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मयि मेधां मयि
 प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र

इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो
दधातु॥९०॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो
मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया
नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता।
कस्त्वा सत्यो मदानां म० हिष्ठो मत्सदन्धसः। दृढाचिदारुजे
वसु। अभी षु णः सखीनामविता जरितृणाम्। शतं
भवास्यूतिभिः। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो
नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव
बुद्धान्॥९१॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु
नः। ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो याचामि
भेषजम्। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा
मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः
शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः।
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥९२॥

आपो ज॒नय॑था च नः। पृ॒थि॒वी शा॒न्ता साऽग्नि॑ना
 शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ः शमयतु। अ॒न्तरि॑क्षः
 शा॒न्तं तद्वा॒युना॑ शा॒न्तं तन्मे॑ शा॒न्तः शुच॑ः शमयतु।
 द्यौः शा॒न्ता साऽऽदि॒त्येन॑ शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ः
 शमयतु। पृ॒थि॒वी शा॒न्तिर॒न्तरि॑क्षः शा॒न्ति॒द्यौः शा॒न्ति॒दिशः
 शा॒न्तिर॒वान्तर॑दि॒शाः शा॒न्तिर॒ग्निः शा॒न्ति॒र्वा॒युः शा॒न्ति॒रा॒दि॒त्यः
 शा॒न्तिश्च॒न्द्रमा॑ः शा॒न्तिर्नक्ष॑त्राणि शा॒न्ति॒रा॒पः शा॒न्ति॒रोष॑धयः
 शा॒न्तिर्व॒नस्प॑तयः शा॒न्ति॒र्गोः शा॒न्ति॒र॒जा शा॒न्ति॒र॒श्वः शा॒न्तिः
 पु॒रुषः॑ शा॒न्तिर्ब्र॑ह्म शा॒न्तिर्ब्रा॑ह्मणः शा॒न्तिः शा॒न्ति॒रे॒व शा॒न्तिः
 शा॒न्ति॒र्मे अस्तु॑ शा॒न्तिः। तया॒हः शा॒न्त्या स॑र्वशा॒न्त्या मह्यं॑
 द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे च शा॒न्तिं करो॑मि शा॒न्ति॒र्मे अस्तु॑ शा॒न्तिः। एह
 श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं ध॑र्मश्चै॒तानि॑
 मो॒त्तिष्ठ॑न्त॒मनू॑त्तिष्ठन्तु मा माः॑ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा
 प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं ध॑र्मश्चै॒तानि॑ मा मा हा॑सिषुः। उ॒दायु॑षा
 स्वा॒युषो॑दोष॑धीनाः र॒सेनो॑त्प॒र्जन्य॑स्य शु॒ष्मे॒णोद॑स्थाम॒मृताः॑
 अ॒नु। तच्चक्षु॑र्दे॒वहि॑तं पु॒रस्ता॑च्छुक्रमु॒च्चर॑त्। प॒श्येम॑ श॒रदः
 श॒तं जी॒वेम॑ श॒रदः॑ श॒तं न॑न्दा॒म श॒रदः॑ श॒तं मो॑दा॒म
 श॒रदः॑ श॒तं भ॒वाम॑ श॒रदः॑ श॒तः शृ॒णवा॑म श॒रदः॑ श॒तं

प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्
 सूर्यं दृशे। य उदङ्गान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानः सरिरस्य
 मध्यात्स मां वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु।
 ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि
 धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं
 दिवं दाधार पृथिवीः सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि
 मा मद्वेदोऽधिविस्रंसत्। मेधामनीषे माविशताः समीची
 भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।
 आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा
 स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम।
 ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा हासीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः
 शान्तिः॥१३॥

परावतो दधातु बद्धां जिन्वथ दृशे सप्त च॥—————[४२]

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
 वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो
 मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
 मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टां

दे॒वेभ्यः॑ श॒र्म मे॒ द्यौः श॒र्म पृथि॒वी श॒र्म वि॒श्वमि॒दं जग॑त्।
 श॒र्म च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ श॒र्म ब्र॒ह्मप्र॑जाप॒ती। भू॒तं व॑दिष्ये॒ भुव॑नं
 व॒दिष्ये॒ तेजो॑ व॒दिष्ये॒ यशो॑ व॒दिष्ये॒ तपो॑ व॒दिष्ये॒ ब्रह्म॑ व॒दिष्ये॒
 स॒त्यं व॑दिष्ये॒ तस्मा॑ अ॒हमि॒दमु॑प॒स्तर॑णमु॒पस्तृ॑ण उ॒पस्तर॑णं
 मे प्र॒जायै॑ प॒शूनां॑ भू॒यादु॑प॒स्तर॑णम॒हं प्र॒जायै॑ प॒शूनां॑ भू॒यासं॑
 प्रा॒णापा॑नौ मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तं प्रा॒णापा॑नौ मा मा॑ हा॒सिष्टं॑ मधुं
 म॒निष्ये॒ मधुं॑ ज॒निष्ये॒ मधुं॑ वक्ष्यामि॒ मधुं॑ व॒दिष्यामि॒ मधु॑मतीं
 दे॒वेभ्यो॑ वाच॑मु॒द्यास॑ शु॒श्रूषे॑ण्या॑ म॒नुष्ये॑भ्यस्तं मा॑ दे॒वा अ॑वन्तु
 शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
 देवा वै सत्रमासत। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्।
 यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वेषां नस्तत्सहासदिति। तेषां
 कुरुक्षेत्रं वेदिरासीत्। तस्यै खाण्डवो दक्षिणार्द्धं आसीत्।
 तूर्ध्वमुत्तरार्द्धः। परीणज्जघनार्द्धः। मरुवं उत्करः॥१॥

तेषां मुखं वैष्णवं यशं आर्च्छत्। तन्न्यंकामयत।
 तेनापाक्रामत्। तं देवा अन्वायन्। यशोऽवरुरुत्समानाः।
 तस्यान्वागतस्य। सव्याद्धनुरजायत। दक्षिणादिषवः।
 तस्मादिषुधन्वं पुण्यजन्म। यज्ञजन्मा हि॥२॥

तमेकं सन्तम्। बहवो नाभ्यधृष्णुवन्। तस्मादेकमिषुधन्वि-
 नम्। बहवोऽनिषुधन्वा नाभिधृष्णुवन्ति। सोऽस्मयत। एकं
 मा सन्तं बहवो नाभ्यधर्षिषुरिति। तस्य सिष्मियाणस्य
 तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका
 अभवन्। स्मयाका वै नामैते॥३॥

तत्स्मयाकानां स्मयाकत्वम्। तस्माद्दीक्षितेनापिगृह्यं
 स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता

उपदीकां अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम। यत्र
क्व च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका यत्र
क्व च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति॥४॥

वारैवृतुं ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य
धनुर्विप्रवमाणं शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी
अनुप्रावर्तत। यत् प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्।
यद्वा(४)इत्यपतत्। तद्घर्मस्य घर्मत्वम्। महतो
वीर्यमपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्॥५॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्। तं स्तृतं
देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं
दिनं सवनम्। विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन
यजमानाः। नाशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं लोकमभ्यजयन्।
ते देवा अश्विनावब्रुवन्॥६॥

मिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति।
तावब्रूतां वरं वृणावहे। ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति।
ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्।
यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषो-

ऽरुन्धत। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। यत्प्र॑व॒र्ग्यं प्र॑वृणक्ति।
 य॒ज्ञस्यै॒व तच्छि॑रः प्र॒ति॑दधाति। तेन॒ सशी॑र्ष्णा य॒ज्ञेन॒
 यज॑मानः। अवा॒शिषो॑ रुन्धे। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं ज॑यति।
 तस्मा॑देष आ॒श्विन॑प्रवया इव। यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥७॥

उत्क॑रो ह॑न्ते तृ॒न्दन्ति॑ महा॒वीर॑त्वम॒ब्रुव॑न्नजयन्त्सु॒प्तं च॥ [१]

सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ प्र॒सू॒त्यै। च॒तु॒र्गृ॒ही॒तेन॑ जुहोति। चतु॑ष्पादः
 प॒शवः॑। प॒शून्वा॑व॒रुन्धे॑। चत॑स्रो दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
 छ॒न्दा॑ंसि दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑न्। न वो॑ऽभा॒गानि॑ ह॒व्यं
 व॑क्ष्याम॒ इति॑। तेभ्य॑ ए॒तच्च॑तु॒र्गृ॒ही॒तम॑धारयन्। पु॒रो॒नु॒वा॒क्या॑यै
 या॒ज्या॑यै॥८॥

दे॒वता॑यै वष॑ट्काराय। यच्च॑तु॒र्गृ॒ही॒तं जु॑होति। छ॒न्दा॑स्ये॒व
 तत् प्री॑णाति। तान्य॑स्य प्री॒तानि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हन्ति।
 ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। हो॒त॒व्यं दी॒क्षित॑स्य गृ॒हा(३)इ न
 हो॒त॒व्या(३)मि॑ति। ह॒वि॒र्वै दी॑क्षितः। य॒ज्ञं हु॑यात्। ह॒विष्कृ॑तं
 यज॑मानम॒ग्नौ प्र॑द॒ध्यात्। यन्न जु॑ह्यात्॥९॥

य॒ज्ञप॑रु॒रन्तरि॑यात्। यजु॑रे॒व व॑देत्। न ह॒विष्कृ॑तं यज॑मानम॒ग्नौ
 प्र॑दधाति। न य॑ज्ञप॒रु॒रन्तरि॑ति। गा॒य॒त्री छ॒न्दा॑स्यत्य॑मन्यत।

तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः
परापतत्। पृथिवीमर्द्धः प्राविशत्। पशूनर्द्धः। यः पृथिवीं
प्राविशत्॥१०॥

स खंदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यग्निर्भ-
वति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुम्बरी।
ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैष्णवी।
तेजो वै वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा
एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमादत्ते
प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्रं इव वा एषा।
यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरुकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य
इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव
यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव
यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै
सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह। देवानेव यज्ञनियः
 कुरुते। देवीं द्यावापृथिवीं अनु मे म२साथामित्याह।
 आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऋद्ध्यासमृद्ध
 मुखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै मुखः। ऋद्ध्यासमृद्ध यज्ञस्य
 शिर इति वावैतदाह। मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण
 इत्याह। निर्दिश्यैवैनद्धरति॥१४॥

त्रिर्हरति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य
 शिरः सम्भरति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेव
 यज्ञस्य शिरः सम्भरति। मृत्खनादग्रे हरति। तस्मान्मृत्खनः
 करुण्यतरः। इयत्यग्रं आसीरित्याह। अस्यामेवाछम्बद्वारं
 यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऊर्जं वा एत२ रसं पृथिव्या
 उपदीका उद्दिहन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवृषा संम्भारो भवति। ऊर्जमेव रसं
 पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
 यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय
 वज्रमुदयच्छत्। स यत्र यत्र पराक्रमत॥१६॥

तन्नाद्धियत। स पूतीकस्तम्बे पराक्रमत। सोऽद्धियत।
 सोऽब्रवीत्। ऊतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्।

यदूतीका भवन्ति। यज्ञायैवोतिं दधति। अग्निजा असि
प्रजापते रेत इत्याह। य एव रसः पशून्प्राविशत्॥१७॥
तमेवावरुन्धे। पञ्चैते सम्भारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव
यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति। यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा
सम्भरेत्। ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति।
आरण्यानेव पशूञ्छुचार्पयति। तस्मात्समावत्पशूनां
प्रजायमानानाम्॥१८॥

आरण्याः पशवः कनीयाः सः। शुचा ह्यृताः। लोमतः
सम्भरति। अतो ह्यस्य मेध्यम्। परिगृह्या यन्ति।
रक्षंसामपहत्यै। बहवो हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधति।
उद्धते सिकतोपोसे परिश्रिते निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुप
सृजति॥१९॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह।
ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति। यद्गाम्याणां पात्राणां कपालैः
सः सृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकपालैः
सः सृजति। एतानि वा अनुपजीवनीयानि। तान्येव
शुचार्पयति। शर्कराभिः सः सृजति धृत्यै। अथो शन्त्वाय।

अ॒ज॒लो॒मैः स॑सृ॒जति॑। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यद॒जा।
 प्रि॒ययै॑वैनं॑ त॒नुवा॒ स॑सृ॒जति॑। अथो॒ तेज॑सा। कृ॒ष्णाजि॒नस्य॒
 लोम॑भिः स॑सृ॒जति॑। य॒ज्ञो वै कृ॑ष्णाजि॒नम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः
 स॑सृ॒जति॑॥ २० ॥

याज्याये न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति प्राक्रमताविशत्
 प्रजायमानानां सृजति शन्त्वायाष्टौ च॥ [२]

परि॑श्रिते करोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॒ परि॑गृहीत्यै। न कुर्वन्न॒भि
 प्रा॑ण्यात्। यत्कुर्वन्न॒भि प्रा॑ण्यात्। प्रा॒णाञ्छु॑चार्पयेत्। अ॒प॒हाय॒
 प्राणि॑ति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। न प्र॑व॒र्ग्यं चादि॑त्यं चा॒न्तरे॑यात्।
 यद॑न्तरे॒यात्। दु॒श्चर्मा॑ स्यात्॥ २१ ॥

तस्मान्नान्तराय्यम्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। वेणु॑ना करोति।
 तेजो॒ वै वेणुः॑। तेजः॑ प्र॒व॒र्ग्यः। तेज॑सै॒व तेजः॑ सम॑र्द्धयति।
 म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसीत्याह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः।
 यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥ २२ ॥

तस्मादेवमाह। य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञस्य॒ ह्येते॑
 प॒दे। अथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा॒ छन्द॑सा करो॒मीत्या॑ह।
 छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ करोति। त्र्यु॒द्धिं करोति॑। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।

ए॒षां लो॒काना॒मात्यै॑। छ॒न्दो॑भिः करोति॥२३॥

वी॒र्यं॑ वै छ॒न्दा॑सि। वी॒र्ये॑णै॒वैनं॑ करोति। य॒जुषा॑ बि॒लं करोति॑
व्यावृ॑त्यै। इ॒यं तं करोति॑। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॑खेन॒ सम्मि॑तम्।
इ॒यं तं करोति॑। य॒ज्ञप॑रुषा॒ सम्मि॑तम्। इ॒यं तं करोति॑। ए॒ताव॑द्वै
पुरु॑षे वी॒र्यम्। वी॒र्य॑सम्मि॒तम्॥२४॥

अप॑रिमि॒तं करोति॑। अप॑रिमि॒तस्याव॑रुद्धौ। प॒रि॒ग्री॒वं
क॑रोति धृ॒त्यै। सूर्य॑स्य॒ हर॑सा श्रा॒येत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्।
अ॒श्व॒श॒केन॑ धूपयति। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः स॒योनि॑त्वाय॑।
वृ॒ष्णो अ॒श्व॒स्य नि॒ष्पद॑सीत्या॑ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो
वृषा॑ऽश्वः। तस्य॒ छ॒न्दा॑सि नि॒ष्पत्॥२५॥

छ॒न्दो॑भिरे॒वैनं॑ धूपयति। अ॒र्चिषे॑ त्वा शो॒चिषे॑ त्वेत्या॑ह। तेजं
ए॒वास्मि॑न्दधाति। वा॒रु॒णोऽभी॑द्धः। मै॒त्रियो॑पैति॒ शान्त्यै॑। सिद्धौ
त्वेत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑द्व॒प॒त्वित्या॑ह।
स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑पति। अप॑द्यमानः
पृथि॒व्यामा॑शा दि॒श आ॑पृ॒णेत्या॑ह॥२६॥

तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ विभा॑ति। उत्ति॑ष्ठ बृ॒हन्म॑वो॒र्ध्वस्ति॑ष्ठ
ध्रु॒वस्त्वमि॑त्या॒ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ई॒श्वरो॑ वा ए॒षोऽन्धो॑ भवि॑तोः।

यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह।
 चक्षुषो गोपीथाय। ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा
 भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ
 सुक्षितिः॥ २७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो
 प्रतिष्ठित्यै। इदमहममुमामुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन
 पर्यूहामीत्याह। विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेति
 राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेन पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य।
 पशुभिरेवेन पर्यूहति। असुर्यं पात्रमनाच्छृणम्॥ २८॥

आच्छृणत्ति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणत्ति। परमं वा
 एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणत्ति।
 यजुषा व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणत्ति। छन्दोभिर्वा एष
 क्रियते। छन्दोभिरेव छन्दांस्यच्छृणत्ति। छन्धि
 वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे। छन्ध्यूर्जमित्याह।
 ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह। हविरेवाकः।
 देव पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्॥ २९॥

स्याद्यत् प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पृणेत्याह

सुक्षितिरनाच्छृणुञ्छन्दाः स्याच्छृणत्यष्टौ च॥ _____ [३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होत॑र्ध॒र्मम॒भिष्टु॑हीत्याह। ए॒ष वा ए॒तर्हि॑
बृह॑स्पतिः। यद्व॒ह्मा। तस्मा॑ ए॒व प्र॑ति॒प्रोच्य॑ प्रच॑रति।
आ॒त्मनोऽना॑त्यै। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वेत्या॑ह। ए॒ता वा
ए॒तस्य॑ दे॒वताः॑। ताभि॑रे॒वेन॑ꣳ स॒मर्द्ध॑यति। म॒दन्तीभिः॑
प्रोक्ष॑ति। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥ ३०॥

अ॒भिपूर्वं॑ प्रोक्ष॑ति। अ॒भिपूर्वमे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति। त्रिः
प्रोक्ष॑ति। त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। होताऽन्वा॑ह।
रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। अन॑वानम्। प्रा॒णाना॑ꣳ स॒न्तत्यै॑। त्रि॒ष्टुभः॑
स॒तीर्गा॑य॒त्रीरि॒वान्वा॑ह॥ ३१॥

गा॒य॒त्रो हि प्रा॑णः। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। स॒न्त॑त॒मन्वा॑ह।
प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य॒ सन्त॑त्यै। अथो॑ रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै।
यत्प॑रि॒मिता॑ अनु॒ब्रूयात्। प॑रि॒मित॑म॒वरु॑न्धीत। अ॒प॑रि॒मिता॑
अन्वा॑ह। अ॒प॑रि॒मित॑स्या॒वरु॑द्धौ। शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॥ ३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः॑। ऊ॒र्ध्व॒ञ्जोः॑। यन्मो॒ञ्जो वे॒दो भ॑वति। ऊ॒र्जै॒व
य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒मर्द्ध॑यति। प्रा॒णा॒हुती॑र्जु॒होति॑। प्रा॒णाने॒व
यज॑माने दधाति। स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः॑

प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता
मध्वा॑ऽन॒क्तित्या॑ह॥ ३३ ॥

तेज॑सै॒वैन॑मनक्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑स्यति।
अ॒स्या अन॑तिदाहाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति। दे॒वता॑स्वे॒व
य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒प्र॑तिशी॒र्णाग्रं॑ भवति।
ए॒तद्व॑र्हि॒रह्ये॑षः॥ ३४ ॥

अ॒र्चि॒रसि॑ शो॒चि॒रसी॑त्याह। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॒र्चसं॑ द॒धाति॑।
स॒सी॑दस्व म॒हा॒ अ॒सी॑त्याह। म॒हान् ह्ये॑षः। ब्र॒ह्मवा॑दिनो
वद॑न्ति। ए॒ते वा॒व त ऋ॑त्विजः। ये द॑र्शपूर्णमा॒सयोः॑। अथ॑
क॒था होता॑ यज॑मानायाऽऽशि॒षो नाश॑स्तु॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दाशीः
खलु॒ वा अ॒न्यो य॒ज्ञः। उ॒परि॑ष्टादाशीर॒न्यः॥ ३५ ॥

अ॒ना॒धृ॒ष्या पु॒रस्ता॑दिति॒ यदे॒तानि॑ यजू॒ष्याह॑। शी॒र्ष॒त ए॒व
य॒ज्ञस्य॑ यज॑मान आ॒शिषो॑ऽव॒रुन्धे॑। आयुः॑ पु॒रस्ता॑दाह। प्र॒जां
दक्षि॑ण॒तः। प्रा॒णं प॒श्चात्। श्रोत्र॑मुत्त॒र॒तः। वि॒धृ॒तिमु॑परि॒ष्टात्।
प्रा॒णाने॒वास्मै॑ स॒मीचो॑ दधाति। ई॒श्वरो॑ वा ए॒ष
दिशो॑ऽनू॒न्म॑दितोः। यं दिशो॑ऽनु॒ व्या॒स्था॒पय॑न्ति॥ ३६ ॥

मनोरश्वा॑सि॒ भूरि॑पु॒त्रेती॒माम॑भि॒मृश॑ति। इ॒यं वै मनो॑रश्वा॒
भूरि॑पु॒त्रा। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य। सू॒प॒सदा॑ मे
भू॒या॒ मा मां हि॑ःसी॒रित्या॑हाहि॑ःसा॒यै। चि॒तः स्थ॑ परि॒चित॑
इत्या॑ह। अ॒प॒चि॒तिमे॒वास्मि॑न्दधा॒ति। शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दित्यः॑ प्र॑व॒र्ग्यः। तस्य॑ म॒रुतो॑
र॒श्मयः॑॥ ३७॥

स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑ परि॑श्रय॒स्वेत्या॑ह। अ॒मुमे॒वाऽऽदि॑त्यः
र॒श्मिभिः॑ पर्यू॒हति॑। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ र॒श्मिभिः॑
पर्यू॑ढः। तस्मा॑द्राजा॑ वि॒शा पर्यू॑ढः। तस्मा॑द्भ्राम॒णीः संजा॑तैः
पर्यू॑ढः। अ॒ग्नेः सृ॑ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒क॑ङ्क॒तं भा॑ आ॒र्च्छ॑त्।
यद्वैक॑ङ्क॒ताः परि॑धयो॒ भव॑न्ति। भा॑ ए॒वाव॑रु॒न्धे। द्वा॑द॒श
भव॑न्ति॥ ३८॥

द्वा॑द॒श मा॒साः संव॑त्स॒रः। संव॑त्स॒रमे॒वाव॑रु॒न्धे। अ॒स्ति
त्रयो॑द॒शो मा॒स इत्या॑हुः। यत्र॑यो॒दशः॑ परि॒धिर्भव॑ति।
तेनै॒व त्रयो॑द॒शं मा॒सम॑व॒रुन्धे॑। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्द्धि॒रसी॑त्या॒ह
व्यावृ॑त्त्यै। दि॒वं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेत्यु॒परि॑ष्टा॒द्धिर॑ण्य॒मधि॑ नि॒दधा॑ति।
अ॒मुष्या॑ अन॑ति॒दाहा॑य। अथो॑ आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः

परिगृह्णाति। अर्हन् बिभर्षि सायंकानि धन्वेत्याह॥३९॥
 स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागृतमसीति
 धुवित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति धूनीति।
 प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परियन्ति।
 त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थसम्पद्यन्ते।
 षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां
 तनुवमाक्रामति। दुश्कर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां
 तनुवमाक्रामति। यत् त्रिः परीत्य चतुर्थ पर्येति। एताः ह
 वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्कर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं
 परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै धुवित्राणि।
 अव्यतिषङ्गं धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य
 धून्वन्ति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य
 लोकस्य समंष्ट्यै। सर्वतो धून्वन्ति। तस्मादयः सर्वतः
 पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्यांहेष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यास्थापर्यन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम

समष्टौ द्वे च॥

[४]

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा व॒सु॒भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयतु गाय॒त्रेण॒ छन्द॑सेत्या॒ह।
 अ॒ग्नि॒रे॒वैनं॑ व॒सु॒भिः पु॒रस्ता॑द्रोचयति गाय॒त्रेण॒ छन्द॑सा।
 समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। इन्द्र॑स्त्वा
 रु॒द्रैर्दक्षि॑ण॒तो रो॑चयतु त्रैष्टु॒भेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह। इन्द्र॑ ए॒वैनं॑
 रु॒द्रैर्दक्षि॑ण॒तो रो॑चयति त्रैष्टु॒भेन॒ छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो
 रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। वरु॑णस्त्वाऽऽदि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयतु जा॒गते॑न॒ छन्द॑सेत्या॒ह। वरु॑ण ए॒वैनं॑मादि॒त्यैः
 प॒श्चाद्रो॑चयति जा॒गते॑न॒ छन्द॑सा॥४३॥

समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते। द्यु॒ता॒नस्त्वा
 मा॒रुतो॑ म॒रुद्भि॑रुत्त॒रतो॑ रो॑चयत्वानुष्टु॒भेन॒ छन्द॑सेत्या॒ह।
 द्यु॒ता॒न ए॒वैनं॑ मा॒रुतो॑ म॒रुद्भि॑रुत्त॒रतो॑ रो॑चयत्वानुष्टु॒भेन॒
 छन्द॑सा। समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते।
 बृह॑स्पति॒स्त्वा वि॒श्वैर्दे॒वैरु॒परि॑ष्टाद्रोचयतु पा॒ङ्केन॒ छन्द॑सेत्या॒ह।
 बृह॑स्पति॒रे॒वैनं॑ वि॒श्वैर्दे॒वैरु॒परि॑ष्टाद्रोचयति पा॒ङ्केन॒ छन्द॑सा।
 समा॑रुचि॒तो रो॑चयेत्या॒ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒माशा॑स्ते॥४४॥

रो॒चि॒तस्त्वं दे॒व घ॑र्म दे॒वेष्व॑सीत्या॒ह। रो॒चि॒तो ह्ये॒ष दे॒वेषु॑।

रोचिषीयाहं मनुष्येऽप्यित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्वर्म
 रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।
 रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं
 मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह।
 रुचित एवैष मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
 भवति। रुगंसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह।
 आशिषमेवैतामाशास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा। रुचितो
 घर्म इति प्रब्रूयात्। अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरोचुको
 यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा। रुचितो घर्म
 इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको यजमानः॥४५॥

पश्चाद्रौचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा समारुचितो रौचयेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते
 शास्तेऽष्टौ च॥

[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत् प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
 पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः
 प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव
 लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा
 ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति।
 द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे।
 चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्द्धमासाः।
 अर्द्धमासेभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु।
 सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः।
 यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्यै प्रवृज्यात्।
 प्रजा वै पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजां पशून्स्य
 निर्दहेत्। विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं
 च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः।
 प्राणमेव प्रजासु वियांतयति। अपश्यं गोपामित्याह। असौ
 वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव
 प्रजानां गोप्तां कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह।
 आ च ह्येष परां च पृथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स
 विषूचीर्वसान् इत्याह। सध्रीचींश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः

प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ
 ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु मार्ध्वीभ्यां मधु
 मार्ध्वीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति।
 समग्रिरग्निना गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मा ऋतू कल्पयति। समग्रिरग्निना गतेत्याह।
 अग्निर्ह्येषोऽग्निना सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा
 गतेत्याह। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धर्ता दिवो
 विभासि रजसः पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मा ऋतू
 कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्त्सन्द-
 धाति। विश्वासां भुवां पत इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मा
 ऋतू कल्पयति। देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह।
 शैशिरावेवास्मा ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ
 देवायुवमित्याह। या वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः।
 तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता
 मंतीनामित्याह। प्रजा वै मृतयः। तासामेष एव पिता। यत्

प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष
प्रजानाम्। मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ
स५ सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवाऽऽदित्यं प्रवर्ग्यं च
स५शास्ति। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असीत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह।
बोधयत्येवैनम्। न वै तेऽवकाशा भवन्ति। पत्न्यै दशमः।
नव वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा
विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यज्ञस्य
शिरोऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवेक्षन्ते।
एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥५५॥
रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत।
प्रजानां५ सृष्ट्यै। रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो
वर्षति। वर्षुः पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते।
रुचितमवेक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो
भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवेक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवेक्षेत।
 यत्पत्यवेक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्। यन्नावेक्षेत।
 न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।
 प्रजायते। नास्यै प्रजां निर्दहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह।
 सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणुक्त्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति
 रुन्धे कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥—————[६]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै
 रास्नाऽसीत्याह यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि
 सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै देवनामानि।
 देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
 एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।
 ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह।
 यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वत्सः।
 पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह।
 अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
 यस्ते स्तनः शशय इत्याह। स्तौत्येवैनान्। उस्त्रं घर्मः
 शिःषोस्त्रं घर्मं पाहि घर्माय शिःषेत्याह। यथा ब्रूयादमुष्मै
 देहीति। तादृगेव तत्। बृहस्पतिस्त्वोपं सीदत्वित्याह॥६०॥

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनानमुपंसीदति। दानवः स्थ
 परेव इत्याह। मेध्यानेवैनान्करोति। विष्वग्वृतो लोहितेनेत्याह
 व्यावृत्त्यै। अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै पिन्वस्व पूष्णे
 पिन्वस्व बृहस्पतये पिन्वस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः
 पिन्वते। इन्द्राय पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्वेत्याह। इन्द्रमेव
 भागधेयेन समर्द्धयति। द्विरिन्द्रायेत्याह॥६१॥

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः। गायत्रोऽसि त्रैष्टुभोऽसि
 जागृतमसीति शफोपयमानादत्ते। छन्दोभिरेवैनानादत्ते।
 सहोर्जो भागेनोपमेहीत्याह। ऊर्ज एवैनं भागमकः।
 अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतावब्रूताम्।
 आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्क्रियाता इति। इन्द्राश्विना मधुनः
 सारघस्येत्याह। अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्करोति। अथो

अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति॥६२॥

घ॒र्म पा॑त वस॒वो य॑ज॒ता व॑डित्या॑ह। वसू॑ने॒व भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्द्धयति। यद्व॑ष॒द्कुर्या॑त्। या॒तया॑माऽस्य वष॒द्धारः॑ स्या॑त्। यन्न
व॑ष॒द्कुर्या॑त्। रक्षा॑ँसि य॒ज्ञं ह॑न्युः। वडित्या॑ह। प॒रोक्ष॑मे॒व
व॑ष॒द्दरो॑ति। नास्य॑ या॒तया॑मा वष॒द्धारो॑ भव॑ति। न य॒ज्ञं
रक्षा॑ँसि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॑ह। यो वा
अ॒स्य पु॑ण्यो र॒श्मिः। स वृष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
मधु॑ ह॒विर॒सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्॑। सूर्य॑स्य तप॑स्त॒पेत्या॑ह।
य॒थाय॑जुरे॒वैतत्॑। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ त्वा॒ परि॑गृह्णा॒मीत्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति॥६४॥

अ॒न्तरि॑क्षेण॒ त्वोप॑यच्छामीत्या॑ह। अ॒न्तरि॑क्षेणै॒वैन॒मुप॑यच्छति।
न वा ए॒तं म॑नु॒ष्यो भ॑र्तुम॒र्हति॑। दे॒वानां॑ त्वा पि॒तृणा॑मनु॒मतो॑
भ॑र्तुं श॒केय॑मित्या॑ह। दे॒वैरे॒वैनं॑ पि॒तृभि॑रनु॒मत आ॑दत्ते। वि
वा ए॒नमे॑तद॑र्द्धयन्ति। यत्प॒श्चात्प्र॑वृज्यं पुरो जुह॑ति। तेजो॑ऽसि
तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॑ह। तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। दि॒विस्पृ॑ङ्गा
मा॑ हिँसीरन्तरि॒क्षस्पृ॑ङ्गा मा॑ हिँसीः पृथि॒विस्पृ॑ङ्गा मा॑

हि॑सी॒रित्या॒हाहि॑सायै॥६५॥

सु॒व॑रसि॒ सु॒व॑र्मे यच्छ॒ दि॒वं यच्छ॒ दि॒वो मां पा॒हीत्या॑ह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॑स्ते। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
आ॒त्मा वा॒युः। उ॒द्यत्य॑ वातना॒मान्या॑ह। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑
शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒न॒वान॑म्। प्रा॒णाना॑ः स॒न्तत्यै॑
पञ्चा॑ह॥६६॥

पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञः। या॒वा॒ने॒व य॒ज्ञः। तस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति। अ॒ग्नये॑
त्वा॒ वसु॑मते॒ स्वाहे॑त्या॑ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्नि॑र्वसु॒मान्।
तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य॒ त्वा रु॒द्रव॑ते॒ स्वाहे॑त्या॑ह।
च॒न्द्रमा॒ वै सोमो॑ रु॒द्रवा॑न्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। वरु॑णाय
त्वाऽऽदि॒त्यव॑ते॒ स्वाहे॑त्या॑ह॥६७॥

अ॒प्सु वै वरु॑ण आ॒दि॒त्यवा॑न्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति।
बृ॒ह॒स्प॒तये॒ त्वा वि॒श्वदे॑व्यावते॒ स्वाहे॑त्या॑ह। ब्र॒ह्म वै
दे॒वानां॑ बृ॒ह॒स्प॒तिः। ब्र॒ह्मणै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वि॒त्रे त्व॑र्भु॒मते॑
वि॒भु॒मते॑ प्र॒भु॒मते॑ वाज॑वते॒ स्वाहे॑त्या॑ह। सं॒व॒त्स॒रो वै
स॒वि॒त॒र्भु॒मान् वि॒भु॒मान्प्र॒भु॒मान् वाज॑वान्। तस्मा॑ ए॒वैनं॑
जुहोति। य॒माय॒ त्वाऽङ्गि॑र॒स्वते॑ पि॒तृम॑ते॒ स्वाहे॑त्या॑ह। प्रा॒णो

वै य॒मोऽङ्गिर॑स्वान्पित॒मान्॥६८॥

तस्मा॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्यं॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
दश॑ सम्प॑द्यन्ते। दशा॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्।
वि॒राजै॑वान्नाद्यमव॑रुन्धे। रौहि॑णाभ्यां वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्। तद्रौ॑हिण्यो रौहि॑ण॒त्वम्। यद्रौ॑हिणौ भव॑तः।
रौहि॑णाभ्यामे॒व तद्य॑जमानः सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अह॑ज्योतिः
के॒तुना॑ जुषता॑ सु॒ज्यो॒ति॒ज्योति॑षा॒ऽऽ स्वाहा॑ रात्रि॒ज्योतिः॑
के॒तुना॑ जुषता॑ सु॒ज्यो॒ति॒ज्योति॑षा॒ऽऽ स्वाहे॒त्याह॑।
आ॒दि॒त्यमे॒व तद॑मुष्मि॑ल्लोकेऽह्ना॑ प॒रस्ता॑द्वा॒धार। रात्रि॑या
अ॒वस्ता॑त्। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्योऽमुष्मि॑ल्लोकेऽहो॒रात्रा॑भ्यां
धृ॒तः॥६९॥

मनु॒ष्यना॒मानि॑ प॒शवः॑ सीद॒त्वित्या॒हेन्द्रा॒येत्या॑हा॒र्द्धय॑ति घ्नन्ति गृ॒ह्णात्य॑हि॒सायै॑ पश्चा॑ऽहा॒दित्य॑व॒न्ते
स्वाहे॒त्याह॑ पित॒माने॑ति च॒त्वारि॑ च॥ [७]

विश्वा॑ आशा॑ दक्षि॑णसदि॒त्याह॑। वि॒श्वाने॒व दे॒वान्प्री॑णाति।
अथो॑ दुरि॑ष्ट्या ए॒वैनं॑ पाति। वि॒श्वा दे॒वान॑याडि॒हेत्या॑ह।
वि॒श्वाने॒व दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति। स्वाहा॑कृतस्य घ॒र्मस्य॑
मधो॑ः पिब॑तम॒श्विने॒त्याह॑। अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति।

स्वाहाऽग्रये यज्ञियाय शं यजुर्भिरित्याह। अभ्यैवैनं धारयति।
अथो हविरेवाकः॥७०॥

अश्विना घर्मं पातं हार्दिवानमहर्दिवाभिरूतिभिरित्याह।
अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति। अनु वां द्यावापृथिवी
मंसातामित्याहानुमत्यै। स्वाहेन्द्राय स्वाहेन्द्रावडित्याह।
इन्द्राय हि पुरो हूयते। आश्राव्याह घर्मस्य यजेति।
वषट्कृते जुहोति। रक्षसामपहत्यै। अनुयजति स्वगाकृत्यै।
घर्ममपातमश्विनेत्याह॥७१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। अनु वां द्यावापृथिवी
अंसातामित्याहानुमत्यै। तं प्राव्यं यथावण्णमो दिवे
नमः पृथिव्या इत्याह। यथायजुरेवैतत्। दिविधा इमं यज्ञं
यज्ञमिमं दिविधा इत्याह। सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति। दिवं
गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छेत्याह। एष्वेवैनं लोकेषु
प्रतिष्ठापयति। पञ्च प्रदिशो गच्छेत्याह॥७२॥

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्धर्मपान्गच्छ पितृन्धर्मपान्गच्छे-
त्याह। उभयेष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वते। वर्षुकः
पर्जन्यो भवति। तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वते।

तद्देवानां॑म्। यद्वक्षिणा॑। तत्पितॄणाम्॥ ७३ ॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्गुः। तद्रुद्राणां॑म्।
प्राश्चमुदञ्चं॑ पिन्वयति। देवत्राकः॑। अथो॒ खलु॑। सर्वा॑
अनु॑ दिशः पिन्वयति। सर्वा॑ दिशः॒ समेध॑न्ते। अ॒न्तःप॒रिधि॑
पिन्वयति॥ ७४ ॥

तेज॒सोऽस्क॑न्दाय। इ॒षे पी॑पिह्यूर्जे पी॑पिहीत्या॑ह।
इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। यज॑मानाय पी॑पिहीत्या॑ह।
यज॑मानायै॒वैतामा॑शिष॒माशा॑स्ते। मह्यं॑ ज्यैष्ठ्याय पी॑पिहीत्या॑ह।
आ॒त्मन॑ ए॒वैतामा॑शिष॒माशा॑स्ते। त्विष्यै॑ त्वा द्यु॒म्राय॑ त्वेन्द्रि॒याय॑
त्वा भू॒त्यै त्वे॒त्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। धर्मा॑सि सु॒धर्मा मे॑
न्य॒स्मे ब्र॒ह्माणि॑ धा॒रये॒त्या॑ह॥ ७५ ॥

ब्रह्म॑न्ने॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति। ने॒त्त्वा वा॒तः स्क॑न्दया॒दिति॑
यद्य॑भिचरे॑त्। अ॒मुष्य॑ त्वा प्रा॒णे सा॑दयाम्य॒मुना॑ सह नि॒रर्थं॑
गच्छे॑ति ब्रूया॒द्यं द्वि॒ष्यात्। यमे॒व द्वेष्टि॑। तेनै॒नं सह॑ नि॒रर्थं॑
गम॑यति। पू॒ष्णे शर॑से॒ स्वाहे॒त्या॑ह। या ए॒व दे॒वता॑ हु॒तभा॑गाः।
ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। ग्राव॑भ्यः॒ स्वाहे॒त्या॑ह। या ए॒वान्त॑रि॒क्षे
वाचः॑॥ ७६ ॥

ताभ्यं ए॒वैनं जुहोति। प्र॒तिरे॒भ्यः स्वाहेत्या॑ह। प्रा॒णा वै
दे॒वाः प्र॒तिराः। तेभ्यं ए॒वैनं जुहोति। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ः
स्वाहेत्या॑ह। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒वैनं जुहोति। पि॒तृभ्यो॑
घर्म॑पेभ्यः स्वाहेत्या॑ह। ये वै यज्ज्वा॑नः। ते पि॒तरो॑ घर्म॑पाः।
तेभ्यं ए॒वैनं जुहोति॥ ७७॥

रु॒द्राय॑ रु॒द्रहो॑त्रे स्वाहेत्या॑ह। रु॒द्रमे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्द्धयति।
स॒र्वतः॑ स॒मन॑क्ति। स॒र्वत॑ ए॒व रु॒द्रं नि॒रव॑दयते। उद॑श्चं
नि॒रस्य॑ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॒शि रु॒द्रं
नि॒रव॑दयते। अ॒प उप॑स्पृशति मे॒ध्यत्वा॑य। ना॒न्वीक्षे॑त।
यद॒न्वीक्षे॑त॥ ७८॥

चक्षु॑रस्य प्र॒मायु॑कः स्यात्। तस्मान्ना॒न्वीक्ष्यः॑। अ॒पी॒परो॑
माऽहो॑ रात्रि॒यै मा पा॒ह्येषा॑ ते अ॒ग्ने स॒मि॒त्तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्वायु॑र्मे
दा॒ वर्च॑सा माऽऽ॒ञ्जीरि॑त्या॑ह। आ॒युरे॒वास्मि॒न्वर्चो॑ दधाति।
अ॒पी॒परो॑ मा॒ रात्रि॒या अ॒हो मा पा॒ह्येषा॑ ते अ॒ग्ने
स॒मि॒त्तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्वाऽऽयु॑र्मे दा॒ वर्च॑सा माऽऽ॒ञ्जीरि॑त्या॑ह।
आ॒युरे॒वास्मि॒न्वर्चो॑ दधाति। अ॒ग्नि॒ज्योति॒ज्योति॑र॒ग्निः
स्वाहा॑ सूर्यो॑ ज्योति॒ज्योतिः॑ सूर्यः॑ स्वाहेत्या॑ह।

यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रा(३)न्न
होतव्या(३)मिति॥७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न
जुहुयात्। अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतः हविर्मधुं
हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्रावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति।
पिता नोऽसि मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। अश्यामं
ते देव घर्मं मधुमतो वाजं वतः पितुमत इत्याह।
आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वधाविनोऽशीमहिं त्वा मा मा
हिंसीरित्याहाहिंसायै। तेजसा वा एते व्यृध्यन्ते। ये
प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेज एवात्मन्दधते॥८१॥

संवत्सरं न मांसमश्नीयात्। न रामामुपेयात्। न मृन्मयेन
पिबेत्। नास्यं राम उच्छिष्टं पिबेत्। तेज एव तत्संश्यति।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। विभ्राजिं
सौर्ये ब्रह्मसन्त्यदधत। यत्किं च दिवाकीर्त्यम्। तदेतेनैव
व्रतेनागोपायत्। तस्मादेतद्व्रतं चार्यम्। तेजसो गोपीथाय।

तस्मादेतानि यजूंषि विभ्राजः सौर्यस्येत्याहुः। स्वाहा त्वा
 सूर्यस्य रश्मिभ्य इति प्रातः स० सादयति। स्वाहा त्वा
 नक्षत्रेभ्य इति सायम्। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवैन०
 समर्द्धयति॥८२॥

अ०र०श्विनेत्याह प्रदिशो गच्छेत्याह पितृणामन्तःपरिधिं पिन्वयति धारयेत्याह वाचो घर्मपास्तेभ्यं
 एवैनं जुहोत्यन्वीक्षेत होत०व्या(३)मित्यग्नावित्याह दधतेऽगोपायत्सप्त च॥—————[८]

घर्म या ते दिवि शुगिति तिस्र आहुतीर्जुहोति।
 छन्दोभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यः शुचमव यजते। इयत्यग्रे
 जुहोति। अथेयत्यथेयति। त्रय इमे लोकाः। अनु नोऽद्यानु-
 मतिरित्याहानुमत्यै। दिवस्त्वा परस्पाया इत्याह। दिव
 एवेमाँल्लोकान्दाधार। ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह॥८३॥

एष्वेव लोकेषु प्रजा दाधार। प्राणस्य त्वा परस्पाया
 इत्याह। प्रजास्वेव प्राणान्दाधार। शिरो वा एतद्यज्ञस्य।
 यत्प्रवर्ग्यः। असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तं यदक्षिणा
 प्रत्यश्चमुदश्चमुद्वासयेत्। जिह्वं यज्ञस्य शिरो हरेत्।
 प्राश्चमुद्वासयति। पुरस्तादेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥८४॥

प्राश्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति।

श॒फो॒प॒य॒मा॒न्ध॒वि॒त्रा॒णि धृ॒ष्टी॒ इत्य॑न्व॒व॑हर॒न्ति। सा॒त्मा॑न॒मे॒वैन॑ꣳ
स॒त॒न॒ं करो॑ति। सा॒त्माऽमु॒ष्मिँ॑ल्लो॒के भ॑वति। य ए॒वं वेद॑।
औदु॑म्बराणि भवन्ति। ऊ॒र्ग्वा उ॑दु॒म्बरः॑। ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे।
व॒र्त्मना॑ वा अ॒न्वित्य॑॥८५॥

य॒ज्ञꣳ र॒क्षाꣳसि॑ जिघाꣳसन्ति। साम्ना॑ प्र॒स्तो॒ताऽन्व॑वैति।
सा॒म॒ वै र॑क्षो॒हा। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। त्रि॒र्नि॒ध॒न॒मु॒पैति॑। त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ र॒क्षाꣳस्य॑प॒हन्ति॑। पु॒रुषः॑ पु॒रुषो॑
नि॒ध॒न॒मु॒पैति॑। पु॒रुषः॑ पु॒रुषो॑ हि र॑क्ष॒स्वी। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै॥८६॥

यत्पृ॑थि॒व्यामु॑द्वा॒सये॑त्। पृ॒थि॒वीꣳ शु॒चाऽर्प॑येत्। यद॒प्सु। अ॒पः
शु॒चा॒र्पये॑त्। यदोष॑धीषु। ओष॑धीः शु॒चाऽर्प॑येत्। यद्व॒न॒स्प॒तिषु॑।
व॒न॒स्प॒तीꣳञ्छु॒चा॒र्पये॑त्। हि॒र॒ण्यं नि॒धायो॑द्वा॒सय॑ति। अ॒मृतं॑ वै
हि॒र॒ण्यम्॥८७॥

अ॒मृतं॑ ए॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति। व॒ल्गुर॑सि शं यु॒धाया॑ इति
त्रिः प॑रिषि॒ञ्च॒न्प॒र्येति॑। त्रि॒वृ॒द्वा अ॒ग्निः। या॒वा॒ने॒वाग्निः॑।
तस्य॑ शुच॑ श॒मय॑ति। त्रिः पु॒नः प॑र्येति। षट्त्स॒म्प॒द्य॒न्ते।
षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वास्य॑ शुच॑ श॒मय॑ति। चतुः

सक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इ॒यं वा ऋ॒तम्। तस्या॑ ए॒ष ए॒व नाभिः॑। यत् प्र॑व॒र्ग्यः।
तस्मा॑दे॒वमा॑ह। स॒दो वि॒श्वायु॑रित्या॑ह। स॒दो ही॑यम्। अप॒ द्वेषो॑
अप॒ ह॒र इत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्यापनुत्यै। घ॒र्मैतत्ते॑ऽन्नमे॒तत्पु॒रीष॑मिति
द॒ध्ना म॑धुमिश्रेण॑ पू॒रय॑ति। ऊ॒र्वा अ॒न्नाद्यं॑ दधि।
ऊ॒र्जैवैन॑म॒न्नाद्येन॑ सम॑र्द्धयति॥८९॥

अन॑शनायुको भवति। य ए॒वं वेद॑। रन्ति॒र्नामा॑सि दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्व
इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मान॒ः रन्ति॑ ब॒न्धुतां॑ व्याच॑ष्टे।
सम॑हमायु॑षा॒ सं प्रा॑णेनेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैतामाशा॑स्ते। व्य॑सौ
यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्म इत्या॑ह। अ॒भिचा॑र ए॒वास्यै॑षः।
अचि॑क्रद॒द्वषा॑ हरि॒रित्या॑ह। वृषा॒ ह्येषः॑॥९०॥

वृषा॒ हरिः॑। म॒हान्मि॒त्रो न द॑र्श॒त इत्या॑ह। स्तौत्ये॒वैन॑मे॒तत्।
चिद॑सि॒ समु॒द्रयो॑निरित्या॑ह। स्वा॒मे॒वैनं॑ योनिं॑ गमयति।
नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ःसी॒रित्या॑हाहि॒ःसायै॑। वि॒श्वाव॑सु॒ः
सोम॑ गन्ध॒र्वमि॒त्याह॑। यदे॒वास्य॑ क्रि॒यमा॑णस्यान्त॒र्यन्ति॑।
तदे॒वास्यै॒तेना॑ प्या॒यय॑ति। वि॒श्वाव॑सुर॒भि तन्नो॑ गृणा॒त्वित्या॑ह॥९१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय इन्नो
 अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्राऽऽसां गन्धर्वो
 अमृतानि वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवास्मै
 कल्पयति। एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपांगा इत्याह। देवो
 ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं मनुष्यो मनुष्यानित्याह॥१२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै
 प्रवर्ग्यमुद्वासयन्। प्रजां पशून्सोमपीथमनुद्वासः सोमं
 पीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव
 पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते। सुमित्रा न आप ओषधयः
 सन्वित्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै
 भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह।
 अभिचार एवास्यैषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते। यः
 प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य
 गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः। अस्मिन्नेव
 लोके प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः।
 यत्सौरी भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति॥१३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षंसामपंहत्यै वै हिरण्यमाहार्द्धयति ह्येष

गृणा॒त्वित्या॑ह मनु॒ष्या॑नित्या॒हास्ये॑षोऽष्टौ च॥ _____ [९]

प्र॒जाप॑तिं॒ वै दे॒वाः शु॒क्रं प॑योऽदु॒हन्। तदे॑भ्यो॒ न व्य॑भवत्।
तद॒ग्निर्व्य॑करोत्। तानि॒ शुक्रि॑याणि॒ सामा॑न्यभवन्। तेषां॒
यो र॑सोऽत्य॒क्षर॑त्। तानि॑ शु॒क्रय॑जू॒ष्यं भ॑वन्। शुक्रि॑याणां॒
वा ए॒तानि॒ शुक्रि॑याणि। सा॒म॒प॒य॒सं वा ए॒तयो॑र॒न्यत्।
दे॒वाना॑म॒न्यत्प॑यः। यद्गोः प॑यः॥ १४॥

तत्साम्नः प॑यः। यद॒जायै॑ प॑यः। तद्दे॒वानां॑ प॑यः।
तस्मा॒द्यत्रै॒तैर्य॑जुर्भि॒श्वर॑न्ति। तत्प॑यसा चरन्ति। प्र॒जाप॑तिमे॒व
तत्प॑यसा॒न्नाद्यै॑न॒ सम॑र्द्धयन्ति। ए॒ष ह त्वै सा॒क्षात्प्र॑व॒र्ग्यं
भक्ष॑यति। यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒व॒र्ग्यः प्र॑वृ॒ज्यते॑। उ॒त्तर॒वेद्या॑मु॒द्वास॑-
ये॒त्तेज॑स्कामस्य। तेजो॒ वा उ॑त्तरवे॒दिः॥ १५॥

तेजः॑ प्र॒व॒र्ग्यः। तेज॑सै॒व तेजः॑ सम॑र्द्धयति। उ॒त्तर॒वेद्या॑मु॒द्वास॑ये॒-
दन्न॑कामस्य। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।
मुख॑मु॒त्तर॒वेदिः॑। शी॒र्ष्णै॒व मुख॑ स॒न्धात्य॑न्नाद्याय।
अ॒न्नाद॑ ए॒व भ॑वति। यत्र॒ खलु॑ वा ए॒तमु॒द्वासि॑तं वया॑सि
प॒र्यास॑ते। परि॒ वै ता॑ स॒मा प्र॒जा वया॑स्य॑सते॥ १६॥

तस्मा॑दु॒त्तर॒वेद्या॑मे॒वोद्वास॑येत्। प्र॒जानां॑ गोपी॒थाय॑। पुरो

वां प॒श्चाद्वो॒द्वांस॑येत्। पुर॒स्ता॒द्वा ए॒तज्ज्योति॑रु॒दैति॑।
 तत्प॒श्चान्नि॒म्रोच॑ति। स्वामे॒वैनं॑ योनि॒मनू॒द्वांस॑यति। अ॒पां
 मध्य॑ उ॒द्वांस॑येत्। अ॒पां वा ए॒तन्मध्या॑ज्ज्योति॑रजायत।
 ज्योतिः॑ प्रव॒र्ग्यः। स्वयै॒वैनं॑ योनौ॒ प्रति॑ष्ठापयति॥१७॥

यं द्वि॒ष्ट्यात्। यत्र॒ स स्यात्। तस्यां॑ दि॒श्युद्वांस॑येत्। ए॒ष
 वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निनै॒वैनं॑ वैश्वान॒रेणा॒भि
 प्रव॑र्तयति। औदु॑म्ब॒र्याः९ शाखा॑या॒मुद्वांस॑येत्। ऊ॒र्ग्व
 उ॒दुम्बरः॑। अन्नं॑ प्रा॒णः। शु॒ग्ध॒र्मः॥१८॥

इ॒दम॒हम॒मुष्या॑मु॒ष्याय॑णस्य॑ शु॒चा प्रा॒णम॑पि दहा॒मीत्या॑ह।
 शु॒चैवा॑स्य॑ प्रा॒णम॑पि दहति। ताज॒गार्ति॑मा॒र्च्छति॑। यत्र॑
 द॒र्भा उ॑प॒दीक॑सन्तताः स्युः। तदु॒द्वांस॑येद्वृष्टि॑कामस्य। ए॒ता
 वा अ॒पाम॑नू॒ज्झाव॑र्यो॒ नाम॑। यद्द॒र्भाः। अ॒सौ खलु॑ वा
 आ॒दित्य॑ इ॒तो वृष्टि॑मुदी॒रय॑ति। अ॒सावे॒वास्मा॑ आ॒दित्यो॑ वृष्टिं
 निय॑च्छति। ता आपो॒ निय॑ता॒ धन्वं॑ना यन्ति॥१९॥

गोः परं उत्तरवेदि॒रांस॑ते स्थापयति घ॒र्मो य॑न्ति॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिः स॒म्प्रि॒यमा॑णः। स॒म्राट्॒सम्भृ॑तः। घ॒र्मः प्रवृ॑क्तः।
 म॒हावी॑र उ॒द्वांसि॑तः। अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॒दित्यः॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः।

स ए॒तानि॑ नामा॑न्यकुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒ नाम्ना॑।
ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति॥१००॥

यो वै व॒सी॒या॒सं य॒थाना॑ममु॒प॒चर॑ति। पु॒ण्या॑र्ति॒ वै स तस्मै॑
का॒मय॑ते। पु॒ण्या॑र्ति॒मस्मै॑ का॒मय॑न्ते। य ए॒वं वेद॑। तस्मा॑दे॒वं
वि॒द्वान्। घ॒र्म इति॑ दि॒वाऽऽच॑क्षी॒त। स॒म्राडि॑ति॒ नक्त॑म्। ए॒ते
वा ए॒तस्य॑ प्रि॒ये त॒नुवौ॑। ए॒ते अ॑स्य प्रि॒ये ना॒म॒नी। प्रि॒यये॑वैनं
त॒नुवा॑॥१०१॥

प्रि॒येण॑ नाम्ना॒ सम॑र्द्धयति। की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वा॑गच्छति
ज॒नता॑माय॒तः। गा॒य॒त्री दे॒वेभ्यो॑ऽप॑क्रामत्। तां दे॒वाः
प्र॒व॒र्ग्ये॑णै॒वानु॑ व्य॒भवन्। प्र॒व॒र्ग्ये॑णाप्रुवन्। यच्च॑तुर्वि॒ंशति॑कृ॒त्वः
प्र॒व॒र्ग्यं प्र॑वृ॒णक्ति॑। गा॒य॒त्रीमे॒व तद॑नु वि॒भव॑ति। गा॒य॒त्रीमा॑प्नोति।
पूर्वा॑ऽस्य॒ जनं॑ य॒तः की॒र्तिर्गच्छ॑ति। वै॒श्व॒दे॒वः स॒सन्नः॑॥१०२॥
वस॑वः प्रवृ॒क्तः। सोमो॑ऽभि॒कीर्य॑माणः। आ॒श्विनः
पय॑स्यानी॒यमा॑ने। मा॒रुतः॑ कथन्। पौ॒ष्ण उ॑द॒न्तः।
सा॒र॒स्व॒तो वि॒ष्यन्द॑मानः। मै॒त्रः शरो॑ गृही॒तः। तेज॑ उद्य॒तः।
वा॒युर्हि॒यमा॑णः। प्र॒जाप॑तिर्हूय॒मानो॑ वाग्धु॒तः॥१०३॥

अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॒दि॒त्यः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स ए॒तानि॑

नाम॑न्यकुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒ं नाम्ना॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑
वदन्ति॑। यन्मृ॒न्मय॑माहु॑तिं॒ नाश्नु॑तेऽथ॑। कस्मा॑दिषो॑ऽश्नु॒त
इति॑। वा॒गे॒ष इति॑ ब्रूयात्। वा॒च्यै॒व वाचं॑ दधाति॥१०४॥

तस्मा॑दश्नु॒ते। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष द्वा॑दश॒धा वि॑हितः।
यत्प्र॑व॒र्ग्यः। यत्प्रा॑ग॒वका॒शेभ्यः॑। तेन॑ प्र॒जा अ॑सृजत।
अ॒वका॒शैर्दे॑वा॒सुरा॑न॒सृज॑त। यदूर्ध्व॑म॒वका॒शेभ्यः॑। तेना॒न्नम॑-
सृज॑त। अ॒न्नं प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ति॒र्वैषः॑॥१०५॥

वदन्ति॑ त॒नुवा॒ स॒सं॒त्रो हू॒यमा॑नो वा॒ग्धु॑तो द॑धात्येषः॥ [११]

स॒वि॒ता भू॑त्वा प्र॑थ॒मेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। तेन॒ कामा॑ः ए॒ति।
यद्वि॑ती॒येऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। अ॒ग्नि॒र्भू॑त्वा दे॒वाने॑ति। यत्तृ॑ती॒येऽह॑न्म॒-
वृज्य॑ते। वा॒युर्भू॑त्वा प्रा॒णाने॑ति। यच्च॑तु॒र्थेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते।
आ॒दि॒त्यो भू॑त्वा र॒श्मीने॑ति। यत्प॑ञ्च॒मेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। च॒न्द्रमा॑
भू॑त्वा नक्ष॑त्राण्येति॥१०६॥

यत्ष॑ष्ठेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। ऋ॒तुर्भू॑त्वा सं॒वत्स॑रमे॒ति। यत्स॑प्त॒मेऽह॑न्म॒-
वृज्य॑ते। धा॒ता भू॑त्वा शक्क॑रीमे॒ति। यद॑ष्ट॒मेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते।
बृ॒ह॒स्पति॑र्भू॒त्वा गा॑य॒त्रीमे॑ति। यन्न॑व॒मेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। मि॒त्रो
भू॑त्वा त्रि॒वृत् इ॒माँल्लो॒काने॑ति। यद॑श॒मेऽह॑न्म॒वृज्य॑ते। वरु॑णो

भूत्वा विराजमेति॥१०७॥

यदेकादशेऽहं न्प्रवृज्यते॥ इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति।
 यद्वादशेऽहं न्प्रवृज्यते॥ सोमो भूत्वा सुत्यामेति।
 यत्पुरस्तादुपसदां प्रवृज्यते॥ तस्मादितः पराङ्मल्लोकां-
 स्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदां प्रवृज्यते॥ तस्मादमुतोऽर्वा-
 ङ्मल्लोकांस्तपन्नेति। य एवं वेद। ऐव तपति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥—————[१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हांसीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा॑ सि॒श्चामि॑ य॒जुषा॑ प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒
शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

प॒रे॒यु॒वा॑ꣳसं प्र॒वतो॑ म॒हीर॑नु॒ बहु॑भ्यः पन्था॑मनपस्प॒शान॑म्।
वै॒व॒स्व॒त॑ꣳ स॒ङ्ग॑म॒नं॒ जना॑नां य॒मꣳ राजा॑नꣳ ह॒विषा॑
दुव॑स्यत। इ॒दं त्वा॒ वस्त्रं॑ प्रथ॒मन्वा॑ग॒न्नपै॑तदू॒ह॒ यदि॑हा॒विभः॑
पु॒रा। इ॒ष्टा॒पूर्त॑मनु॒ सम्प॑श्य॒ दक्षि॑णां॒ यथा॑ ते द॒त्तं बहु॑धा
वि॒ब॒न्धु॑षु। इ॒मौ यु॑नज्मि ते व॒ह्नी अ॑सु॒नीथा॑य वो॒ढवै॑।
या॒भ्यां य॒मस्य॑ सा॒दनꣳ सु॑कृतां॒ चापि॑ गच्छ॒तात्। पू॒षा
त्वे॒तश्चा॑वयतु प्रवि॒द्वान॑न॒ष्टप॑शु॒र्भुवन॑स्य गो॒पाः। स त्वै॒तेभ्यः॑
परि॑ददात्पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒र्दे॒वेभ्यः॑ सु॒विद॑त्रे॒भ्यः। पू॒षेमा॑ आशा॒
अनु॑वेद॒ सर्वाः॑ सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा
अ॒घृणिः॑ सर्व॒वीरो॑ऽप्र॒युच्छ॑न्पु॒र ए॑तु प्रवि॒द्वान्॥१॥

आयु॑र्वि॒श्वायुः॑ परि॑पासति त्वा पू॒षा त्वा॑ पातु प्रप॑थे पु॒रस्ता॑त्।
यत्रा॑स॒ते सु॑कृ॒तो यत्र॑ ते य॒युस्त॑त्र त्वा दे॒वः स॑वि॒ता द॑धातु।
भु॒वन॑स्य पत इ॒दꣳ ह॒विः। अ॒ग्नये॑ रयि॒मते॒ स्वाहा॑। पु॒रुष॑स्य
सया॑व॒र्यपे॑द्धानि॒ मृज्म॑हे। यथा॑ नो अ॒त्र ना॒परः॑ पु॒रा ज॒रस॑

आयन्ति। पुरुषस्य सयावरि वि ते प्राणमसि स्रसम्। शरीरेण
महीमिहि स्वधयेहि पितृनुपं प्रजयाऽस्मानिहावह। मैवं माऽ
स्ता प्रियेऽहं देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा नभसा
संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽभ्याववृत्स्व॥२॥

इयं नारी पतिलोकं वृणाना निपद्यत उप त्वा मर्त्य
प्रेतम्। विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह
धेहि। उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि।
हस्तग्राभस्य दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव।
सुवर्णं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय।
अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम।
धनुरहस्तादाददाना मृतस्य श्रियै क्षत्रायौजसे बलाय। अत्रैव
त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। मणिं
हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव
त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम॥३॥

इममग्ने चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम्।
एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ताम्।
अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा

च। नेत्त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हृषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ग्याते।
 मैनमग्ने विदहो माऽभिषोचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो
 मा शरीरम्। यदा शृतं कुरवो जातवेदोऽथेमेनं
 प्रहिणुतात्पितृभ्यः। शृतं यदा कुरसि जातवेदोऽथेमेनं
 परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा देवानां
 वशनीर्भवाति। सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च
 गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वां गच्छ यदि तत्र ते
 हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो भागस्तपसा तं
 तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः। यास्ते शिवास्तनुवो
 जातवेदस्ताभिर्वहेम९ सुकृतां यत्र लोकाः। अयं वै
 त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि। वैश्वानरः पुत्रः
 पित्रे लोककृज्जातवेदो वहेम९ सुकृतां यत्र लोकाः॥४॥

विद्वानभ्याववृत्स्वाभिमांतीर्जयेम् शरीरैश्चत्वारि च॥ [१]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो
 रक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथोभिरक्षितारस्तेभ्यः
 स्वाहाऽऽख्यात्रे स्वाहाऽपारख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते
 स्वाहाऽपलालपते स्वाहाऽग्नये कर्मकृते स्वाहा यमत्र

नाधीमस्तस्मै स्वाहा॥ यस्तं इध्मं जुभरत्सिष्विदानो मूर्धानं
 वात तपते त्वाया। दिवो विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः।
 अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः। अग्नये
 वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥ [२]

प्र केतुना बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति।
 दिवश्चिदन्तादुप मामुदानडुपामुपस्थे महिषो वर्ध। इदं
 त एकं पर ऊत एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व।
 संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे।
 नाके सुपर्णमुप यत्पतन्तः हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा।
 हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्।
 अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा।
 अथा पितृन्सुविदत्राः अपीहि यमेन ये सधमादं मदन्ति।
 यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा।
 ताभ्याः राजन्परिं देह्येनः स्वस्ति चास्मा अनमीवं च
 धेहि॥६॥

उरुणसावसुतृपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः अनु।

तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमद्येह भद्रम्। सोम
 एकैभ्यः पवते घृतमेक उपासते। येभ्यो मधु प्रधावति
 तांश्चिदेवापि गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये
 तनुत्यजः। ये वा सहस्रदक्षिणास्तांश्चिदेवापि गच्छतात्।
 तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये
 चक्रिरे महत्तांश्चिदेवापि गच्छतात्। अश्मन्वती रेवतीः
 सः रभध्वमुत्तिष्ठत् प्रतरता सखायः। अत्रा जहाम ये
 असन्नशेवाः शिवान् वयमभि वाजानुत्तरेम॥७॥

यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रः सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे।
 येनापुनादिन्द्रमनार्तमार्त्यं तेनाहं माः सर्वतनुं पुनामि। या
 राष्ट्रात्पन्नादप यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः।
 धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्नय्या वर्चसा
 सः सृजाथ। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्।
 देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्। धाता पुनातु सविता
 पुनातु। अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसा॥८॥

धेद्युत्तरमाष्टौ च॥ _____ [३]

यन्ते अग्निममन्थाम वृषभायेव पक्तवे। इमन्तः शमयामसि

क्षीरेण चोदकेन च। यन्त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः।
 क्याम्बूरत्र जायतां पाकदूर्वा व्यल्कशा। शीतिके शीतिकावति
 ह्लादुके ह्लादुकावति। मण्डूक्या सुसङ्गमयेमः स्वग्निः शमय।
 शं ते धन्वन्या आपः शमु ते सन्त्वनूक्याः। शं ते समुद्रिया
 आपः शमु ते सन्तु वर्ष्याः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु
 कूप्याः। शन्ते नीहारो वर्षतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम्॥९॥

अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः।
 आयुर्वसान उप यातु शेषः सङ्गच्छतां तनुवा जातवेदः।
 सङ्गच्छस्व पितृभिः सः स्वधाभिः समिष्टापूर्तेन परमे
 व्योमन्। यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः
 सविता दधातु। यत्ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः
 सर्प उत वा श्वापदः। अग्निष्टद्विश्वादनृणं कृणोतु सोमश्च
 यो ब्राह्मणमाविवेश। उत्तिष्ठातस्तनुवः सम्भरस्व मेह
 गात्रमवहा मा शरीरम्। यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र
 त्वा देवः सविता दधातु। इदं त एकं पर ऊत एकं
 तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि
 प्रियो देवानां परमे सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व

पर॒मे व्यो॑मन्। य॒मेन॒ त्वं य॒म्यां संवि॑दानोत्त॒मं नाक॑मधि
 रोहे॑मम्। अश्म॑न्वती रेवती॒र्यद्वै दे॒वस्य॑ सवि॒तुः प॒वित्रं॑ या
 रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑ धा॒ता पु॑नातु। अ॒स्मात्त्वमधि॑
 जा॒तोऽस्य॑यं त्वदधि॑जायताम्। अ॒ग्नये॑ वैश्वान॒राय॑ सुव॒र्गाय॑
 लो॒काय॒ स्वाहा॑॥१०॥

अव॑शीयता५ स॒धस्थे॑ पञ्च॑ च॥ _____ [४]

आया॑तु दे॒वः सु॒मना॑भि॒रूति॑भि॒र्यमो॑ ह॒वेह॑ प्रय॑ताभि॒रक्ता॑।
 आसी॑दता५ सुप्र॑यते॒ह ब॒र्हिष्य॑र्जाय जा॒त्यै मम॑ शत्रु॒हत्यै॑।
 य॒मे इ॒व यत॑माने॒ यदै॑तं प्रवा॑म्भर॒न्मानु॑षा दे॒वय॑न्तः।
 आसी॑दतः५ स्व॒मुं लो॒कं वि॑दाने स्वा॒स॒स्थे भ॑वत॒मिन्दे॑वे
 नः। य॒माय॑ सोम५ सु॒नुत॑ य॒माय॑ जुहु॒ता ह॒विः। यम५
 ह॒ यज्ञो॑ गच्छ॒त्यग्नि॑दूतो अर॑ङ्क॒तः। य॒माय॑ घृ॒तव॑द्ध॒विर्जु॑होत
 प्र च॑ तिष्ठत। स नो॑ दे॒वेष्वाय॑मदी॒र्घमायुः॑ प्र जी॒वसे॑।
 य॒माय॑ मधु॑मत्त॒मः५ राज्ञे॑ ह॒व्यं जु॑होतन। इ॒दं नम॑ ऋषि॒भ्यः
 पू॒र्वजे॒भ्यः पू॒र्वेभ्यः॑ पथि॒कृद्भ्यः॑॥११॥

योऽस्य॑ कौष्ठ॒ जग॑तः पार्थि॒वस्यै॑कं इ॒द्वशी॑। य॒मं
 भ॑ङ्ग्यश्र॒वो गा॑य॒ यो रा॒जान॑प॒रोध्यः॑। य॒मङ्गाय॑ भ॑ङ्ग्यश्र॒वो यो

राजा॑न॒प॒रो॒ध्यः। येना॒पो न॒द्यौ ध॒न्वा॑नि॒ येन॒ द्यौः पृ॒थि॒वी
दृ॒ढा। हि॒र॒ण्य॒क॒क्ष्या॑न् सु॒धुरा॑न् हि॒र॒ण्य॒क्षा॑न॒यः श॒फान्।
अ॒श्वान॑न॒श्य॑तो दा॒नं य॒मो रा॑जाभि॒ तिष्ठ॑ति। य॒मो दा॑धार
पृथि॒वीं य॒मो वि॒श्वमि॑दं जग॑त्। य॒माय॒ सर्व॑मि॒त्र॒स्थे यत्
प्रा॒णद्वा॒युर॑क्षि॒तम्। यथा॒ पञ्च॒ यथा॒ षड्॒ यथा॒ पञ्च॑ द॒श॒र्ष॑यः।
य॒मं यो वि॑द्या॒त्स ब्रू॒याद्य॒थैक ऋ॒षिर्वि॑जा॒न॒ते॥१२॥

त्रि॒क॒द्रु॒केभिः॑ पत॑ति॒ षडु॒र्वी॒रेक॑मि॒द्वृ॒हत्। गा॒य॒त्री
त्रि॒ष्टु॒च्छ॒न्दा॑सि॒ सर्वा॑ ता य॒म आ॑हि॒ता। अ॒ह॒र॒ह॒र्न॒य॒मा॒नो
गा॒मश्च॑ पु॒रु॒षं जग॑त्। वैव॑स्वतो॒ न तृ॑प्यति॒ पञ्च॑भि॒र्मान॑वैर्य॒मः।
वैव॑स्वते॒ वि॒वि॒च्यन्ते॒ यमे॒ राज॑नि॒ ते ज॒नाः। ये
चे॒ह स॒त्येने॑च्छन्ते॒ य उ॒ चानृ॑तवादि॒नः। ते रा॑ज॒न्नि॒ह
वि॒वि॒च्यन्ते॒ऽथा य॑न्ति॒ त्वा॒मुप॑। दे॒वाश्च॑ ये न॒म॒स्य॑न्ति
ब्रा॒ह्म॒णाश्चा॑प॒चित्य॑ति। यस्मि॑न्वृ॒क्षे सु॑प॒ला॒शे दे॒वैः स॒म्पि॑ब॒ते
य॒मः। अत्रा॑ नो वि॒श॒प॒तिः पि॒ता पु॑रा॒णा अ॒नु॒वे॒न॒ति॥१३॥

पृथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति॥ [५]

वै॒श्वान॑रे॒ ह॒वि॒रि॒दं जु॑होमि॒ सा॒ह॒स्र॑मु॒त्स॑ श॒त॒धा॑रमे॒तम्।
तस्मि॑न्ने॒ष पि॒तरं॑ पि॒ताम॑हं प्रपि॑ताम॒हं बि॒भ॒र॒त्पि॒न्व॑माने।
द्र॒प्सश्च॑स्क॒न्द पृ॒थि॒वीम॑नु॒ द्यामि॑मं च॒ योनि॑म॒नु यश्च॒ पूर्वं॑।

तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः।
 इमं समुद्रं शतधारमुत्सव्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये।
 घृतं दुहानामदिति जनायाग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्।
 अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च
 नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै।
 सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे।
 तेभिर्युज्यन्तामग्निः॥१४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा
 बध्यन्तां शुनमष्टामुदिङ्गय शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम्।
 शुनासीराविमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः। तेनेमामुप
 सिञ्चतम्। सीते वन्दांमहे त्वाऽर्वाची सुभगे भवा यथा
 नः सुभगा संसि यथा नः सुफला संसि। सवितैतानि
 शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभिरदिते शं भवा
 विमुच्यध्वमग्निः देवयाना अतारिष्म तमसस्पारमस्य।
 ज्योतिरापाम् सुवर्गन्म॥१५॥

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत उदोषधीर्जिहते पिन्वते
 सुवः। इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं
 रेतसाऽवति। यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं

वंपामि हाम्यं यथासाम जीवलोके भूरयः। चितः स्थ परिचितं
ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं पितरो देवता। प्रजापतिर्वः सादयतु तया
देवतया। आप्यायस्व सन्ते॥१६॥

अग्निया अंगन्म सप्त च॥ [६]

उत्ते तन्नोमि पृथिवीं त्वत्परीमं लोकं निदधन्मो अहं
रिषम्। एतां स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमः
सादनात्ते मिनोतु। उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं
पृथिवीं सुशेवाम्। ऊर्णम्रदा युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वा
पातु निर्ऋत्या उपस्थे। उद्धञ्चस्व पृथिवि मा विबाधिथाः
सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं यथासिचाभ्येनं
भूमि वृणु। उद्धञ्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं मित
उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासो मधुश्चुतो विश्वाहास्मै शरणाः
सन्त्वत्र। एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवत्सा
ऊर्जमस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः॥१७॥

एषा ते यमसादने स्वधा निधीयते गृहे। अक्षितिर्नाम ते
असौ। इदं पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्तु उत्तरं
भरेम। तत्त्वमारोहासो मेध्यो भवं यमेन त्वं यम्या संविदानः।

मा त्वा वृक्षौ सम्बाधिष्ठां मा माता पृथिवि त्वम्। पितृन्
 हि यत्र गच्छास्येधांसं यमराज्ये। मा त्वा वृक्षौ सम्बाधेथां
 मा माता पृथिवी मही। वैवस्वतः हि गच्छासि यमराज्ये
 विराजसि। नळं पूवमारोहैतं नळेन पथोऽन्विहि। स त्वं
 नळप्लवो भूत्वा सन्तरं प्रतरोत्तरं॥१८॥

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभ्यः
 पृथिवि शं भवा षड्ढोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां
 च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते
 हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। परं मृत्यो अनुपरेहि पन्थां
 यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा
 नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। शं वातः शः हि ते घृणिः
 शमु ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्तां मे दिशः शग्माः। पृथिव्यास्त्वा
 लोके सादयाम्यमुष्य शर्मासि पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा
 सादयतु तया देवतया। अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वा दिशां त्वा
 नाकस्य त्वा पृष्ठे ब्रध्नस्य त्वा विष्टपे सादयाम्यमुष्य शर्मासि
 पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया॥१९॥
 अपूपवान्धृतवाः श्वरुरेह सीदतूत्तभ्रुवन् पृथिवीं द्यामुतोपरि।

योनि॒कृतः पथि॒कृतः सपर्य॑त॒ ये दे॒वानां॑ घृ॒तभा॑गा इ॒ह स्थ।
 ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ। दशा॑क्षरा
 तां र॑क्षस्व॒ तां गो॑पायस्व॒ तां ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑
 त्वा मा द॑भन्पि॒तरो॑ दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑
 दे॒वत॑या। अ॒पूप॑वाञ्छृ॒तवा॑न् क्षी॒रवा॑न् दधि॒वान् मधु॑मांश्च॒रुरे॑ह
 सी॒दतू॑त्तभ्रुवन् पृ॒थि॒वीं द्या॑मु॒तोप॑रि। योनि॒कृतः पथि॒कृतः
 सपर्य॑त॒ ये दे॒वानां॑ शृ॒तभा॑गाः क्षी॒रभा॑गा दधि॒भागा॑ मधु॒भागा॑
 इ॒ह स्थ। ए॒षा ते॑ यम॒साद॑ने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ।
 श॒ताक्ष॑रा स॒हस्रा॑क्षरा॒युता॑क्षरा॒च्युता॑क्षरा॒ तां र॑क्षस्व॒ तां
 गो॑पायस्व॒ तां ते॒ परि॑ददामि॒ तस्यां॑ त्वा मा द॑भन्पि॒तरो॑
 दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु॒ तया॑ दे॒वत॑या॥२०॥

अन॑पस्फुरन्तीरु॒त्तर॑ दे॒वत॑या द्वे च॥ [७]

ए॒तास्ते॑ स्व॒धा अ॒मृताः॑ करोमि॒ यास्ते॑ धा॒नाः प॑रि॒किरा॑म्यत्र।
 तास्ते॑ य॒मः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानो॑ऽत्र धे॒नूः का॑म॒दुघाः॑
 करोतु। त्वा॒मर्जु॑नौष॒धीनां॑ पयो॑ ब्र॒ह्माण॑ इ॒द्विदुः॑। तासां॑ त्वा
 मध्या॒दाद॑दे च॒रुभ्यो॑ अपि॒धात॑वे। दूर्वा॑णां स्त॒म्बमा॑ह॒रैतां॑
 प्रि॒यत॑मां मम॑। इ॒मां दि॑शं मनु॒ष्याणां॑ भूयि॒ष्ठानु॑ वि रो॒हतु।
 का॒शा॒नां स्त॒म्बमा॑ह॒र रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। य ए॒तस्यै॑ दि॒शः

प॒राभ॑वन्नघायवो॒ यथा॒ तेनाभ॑वान्पुनः॑। द॒र्भाणां॑ स्त॒म्बमा॑हर
पित॑रुणामोष॑धीं प्रि॒याम्। अन्व॑स्यै मूलं जीवा॒दनु॑ काण्ड॒मथो॑
फल॑म्॥२१॥

लो॒कं पृ॑ण ता अ॒स्य सू॑द॒दोह॑सः। शं वा॒तः शं हि ते॒
घृ॒णिः श॑मुं ते स॒न्त्वोष॑धीः। कल्प॑न्तां ते दि॒शः सर्वाः॑।
इ॒दमे॒व मेतोऽप॑रा॒मार्ति॑मारा॒म काञ्च॑न। तथा॒ तद॒श्विभ्यां॑ कृतं
मि॒त्रेण॑ वरु॒णेन॑ च। व॒रुणो॑ वा॒रया॑दिदं दे॒वो व॒नस्प॑तिः। आ॒त्यै
नि॒र्ऋत्यै॑ द्वे॒षाच्च॑ व॒नस्प॑तिः। वि॒धृति॑रसि वि॒धा॒रया॑स्मद॒घा
द्वे॒षांसि॑ श॒मि श॑मया॒स्मद॒घा द्वे॒षांसि॑ य॒व य॒वया॑स्मद॒घा
द्वे॒षांसि॑। पृ॒थि॒वीं ग॑च्छा॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ दिवं गच्छ॑ दि॒शो
गच्छ॑ सु॒वर्ग॑च्छ॒ सुव॑र्गच्छ॒ दिशो॑ गच्छ॒ दिवं गच्छा॑न्तरि॒क्षं
गच्छ॑ पृ॒थि॒वीं ग॑च्छा॒ऽऽपो॑ वां गच्छ॒ यदि॑ तत्र ते हि॒तमोष॑धीषु
प्रति॑तिष्ठा॒ शरी॑रैः। अ॒श्मन्व॑ती रे॒वती॑र्यद्वै दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑ प॒वित्रं॑
या रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑स॒स्परि॑ धा॒ता पु॑नातु॥२२॥

फलं पुनातु॥

[८]

आ रो॒हता॑ऽऽयु॒र्जर॑सं गृणा॒ना अ॑नुपूर्वं यत॑माना॒ यति॑ष्ट।
इ॒ह त्व॑ष्टा सु॒जनि॑मा सु॒रलो॑ दी॒र्घमा॑युः करतु जी॒वसे॑ वः।

यथाऽहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः। यथा
 न पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूँषि कल्पयैषाम्। न हि ते
 अग्ने तनुवै क्रूरं चकार मर्त्यः। कपिर्बभस्ति तेजनं पुनर्जरायु
 गौरिव। अप नः शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः
 शोशुचदधं मृत्यवे स्वाहा। अनङ्गाहमन्वारभामहे स्वस्तये।
 स न इन्द्र इव देवेभ्यो वह्निः सम्पारणो भव॥२३॥

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्भद्रा देवहूतिं नो अद्य।
 प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
 मृत्योः पुदं योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः।
 आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः।
 इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मा नोऽनुगादपरो अर्धमेतम्।
 शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दद्महे पर्वतेन।
 इमा नारीरविधृवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सम्मृशन्ताम्।
 अनश्रवो अनमीवाः सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्ने।
 यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवतस्परि। तेनामृतस्य
 मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा त्वमुद्धिनत्स्योषधे पृथिव्या
 अधि। एवमिम उद्धिन्दन्तु कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन।

अ॒जोऽस्य॑जा॒स्मद॒घा द्वे॑षा॒सि य॒वोऽसि॑ य॒वया॒स्मद॒घा
द्वे॑षा॒सि॥ २४॥

भव॒ ज॒म्भया॑म॒सि त्रीणि॑ च॥ _____ [९]

अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म॒ग्रे शुशु॑ध्या र॒यिम्। अपं॑ नः॒
शोशु॑च॒दघ॑म्। सु॒क्षेत्रि॒या सु॑गातु॒या व॑सू॒या च॑ यजामहे। अपं॑
नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्। प्रय॒द्भन्दि॑ष्ठ एषां॒ प्रास्माका॑सश्च सूर॒यः।
अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्। प्रय॒दग्नेः॑ सह॒स्वतो॑ वि॒श्वतो॑ यन्ति॒
सूर॒यः। अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्। प्रयत्ते॑ अ॒ग्ने सूर॒यो जा॑येमहि
प्र ते॑ व॒यम्। अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्॥ २५॥

त्व॑ हि वि॒श्वतो॑मुख वि॒श्वतः॑ परि॒भूर॑सि। अपं॑ नः॒
शोशु॑च॒दघ॑म्। द्विषो॑ नो वि॒श्वतो॑मु॒खाऽति॑ ना॒वेव॑ पारय।
अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्। स नः॒ सिन्धु॑मिव ना॒वयाति॑
पर्षा॑ स्व॒स्तये॑। अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्। आपः॑ प्रव॒णादि॑व
य॒तीरपा॑स्मत्स्य॒न्दता॑म॒घम्। अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्।
उ॒द्वनादु॑द॒कानी॑वापा॒स्मत्स्य॒न्दता॑म॒घम्। अपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्।
आ॒नन्दा॑य॒ प्रमो॑दाय॒ पुन॑रागा॒ऽस्वान्गृ॑हान्। अपं॑ नः॒
शोशु॑च॒दघ॑म्। न वै तत्र॑ प्रमी॒यते॑ गौरश्चः॒ पुरु॑षः प॒शुः। यत्रे॑दं
ब्रह्म॑ क्रि॒यते॑ परि॒धिर्जीव॑नाय॒कमपं॑ नः॒ शोशु॑च॒दघ॑म्॥ २६॥

अ॒घम॒घं च॒त्वारि॑ च॥ _____ [१०]

अप॑श्याम यु॒वति॑मा॒चर॑न्तीं मृ॒ताय॑ जी॒वां परि॑णी॒यमा॑नाम्।
 अ॒न्धेन॒ या तम॑सा॒ प्रावृ॑ताऽसि॒ प्राची॑मवा॒चीम॑व॒यन्न॑रि॒ष्ट्यै।
 मयै॑तां मा॒ङ्स्तां भ्रि॑यमा॒णा दे॒वी स॒ती पि॑तृलो॒कं यदै॑षि।
 वि॒श्ववा॑रा॒ नभ॑सा॒ संव्य॑यन्त्यु॒भौ नो॑ लो॒कौ पय॑साऽऽवृ॒णीहि॑।
 रयि॑ष्ठाम॒ग्निं मधु॑मन्तमृ॒र्मिण॑मूर्जः सन्तं त्वा॒ पय॑सोप॒
 स॑स॒देम। स॑ र॒य्या समु॑ वर्च॒सा सच॑स्वा नः स्व॒स्तये॑।
 ये जी॒वा ये च॑ मृ॒ता ये जा॒ता ये च॑ जन्त्याः। तेभ्यो॑
 घृ॒तस्य॑ धा॒रयि॑तुं मधु॑धारा व्युन्द॒ती। मा॒ता रु॒द्राणां॑ दुहि॒ता
 वसू॑नाऽ॒ स्वसा॑दित्याना॒ममृ॑तस्य॒ नाभिः॑। प्रणु॑वोचं चि॒क्रितु॑षे
 जना॑य॒ मागा॑मना॒गाम॑दि॒तिं वधि॑ष्ट। पिब॑तू॒दकं॑ तृणा॑न्यत्तु।
 ओमु॑त्सृजत॥ २७॥

व॒धिष्ट॒ द्वे च॑॥ _____ [११]

सन्त्वा॑ सि॒ञ्चामि॒ यजु॑षां प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
 शान्तिः॑॥

सु॒मङ्ग॒लीरि॑यं व॒धूरि॑मा॒ संमे॑त॒ पश्य॑त। सौभा॑ग्यम॒स्यै
 द॒त्त्वाया॑थास्तं वि॒ परे॑तन। इ॒मां त्वमि॑न्द्र मी॒ढ्वः सु॑पु॒त्रा॑

सु॒भगां॑ कुरु। दशा॑स्यां पु॒त्राना धे॑हि पति॑मेकाद॒शं कृ॑धि॥
आ॒वह॑न्ती वि॒तन्वा॒ना। कु॒र्वा॒णा ची॑र॒मा॒त्मनः॑। वा॒सा॑सि॒
मम॑ गा॒वश्च॑। अ॒न्न॒पा॒ने च॑ सर्व॒दा। ततो॑ मे श्रि॒य॒माव॑ह।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
 बृह॑स्पतिः। शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते वायो।
 त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं
 वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु। तद्व॒त्कार॑मवतु।
 अव॑तु माम्। अव॑तु व॒त्कार॑म्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्च॑ च॥—————[१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॒ स्वरः॑। मात्रा॒ बलम्। सामं
 सन्ता॑नः। इत्यु॒क्तः शी॑क्षाध्यायः॥२॥

शीक्षां पञ्च॑॥—————[२]

स॒ह नो॒ यशः॑। स॒ह नो॒ ब्रह्म॑व॒र्च॒सम्। अथा॑तः स॒हिता॑या
 उप॑निषदं व्याख्यास्यामः। पञ्च॑स्व॒धि॒कर॑णेषु। अधि॑लोकमधि॒
 ज्यौ॒तिष॑मधि॒विद्य॑मधि॒प्रज॑मध्या॒त्मम्। ता॒ महा॑स॒हिता॑
 इ॒त्याच॑क्षते। अथा॑धि॒लो॒कम्। पृथि॑वी पूर्॒वरूप॑म्।
 द्यौरु॑त्त॒ररूप॑म्। आका॑शः स॒न्धिः॑॥३॥

वायुः॑ स॒न्धा॒नम्। इत्य॑धि॒लो॒कम्। अथा॑धि॒ज्यौ॒तिष॑म्। अग्निः॑
 पूर्॒वरूप॑म्। आदि॑त्य उत्त॒ररूप॑म्। आपः॑ स॒न्धिः॑। वैद्यु॑तः

सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः
पूर्वरूपम्॥४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्।
इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्।
पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।
इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेदा।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव। स
मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्। शरीरं
मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती
वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
 सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
 आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मां ऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
 स्वाहा। प्र मां ऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमायन्तु
 ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा। तं
 त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
 तस्मिन्त्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः
 प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्ज्वरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
 धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां
 पद्यस्व॥९॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्त्रिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां
 चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स
 आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव
 इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते।
 भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः।

मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि
महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति
यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति
वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्।
अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा।
चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै
देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥—————[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः।
अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवाव-
लम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य
शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥
सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्।
आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्वि-
ज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म।
सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्।

इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायावमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश
आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान
उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं
स्नावास्थि मज्जा। एतदधि विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं
सर्वम्। पाङ्क्तैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति
ह स्म वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति
सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसूति।
ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह
ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥

ओन्दश॥ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।

तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
 स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
 च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च।
 मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने
 च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
 च। सत्यमिति सत्यवचां राशीतरः। तप इति तपोनित्यः
 पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
 तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥ _____ [१]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो
 वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा
 अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥ _____ [१०]

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
 चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
 प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
 प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
 स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितुव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्वसितुव्यम्। श्रद्धया देयम्।
अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा
धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता
आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितुव्यम्। एवमु
चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान्न प्रमदितुव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्स च॥—[११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
 न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥ — [१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
 तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः
 शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म।
 यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्रुते
 सर्वान्कामान्सह। ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा
 एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः। आकाशाद्वायुः।
 वायोरग्निः। अग्रेरापः। अद्ध्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः।
 ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः।

तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः।
 अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥
 अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीः श्रिताः।
 अथो अन्नैनैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नं
 हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। सर्वं वै
 तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासन्ते। अन्नं हि भूतानां
 ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोषधमुच्यते। अन्नाद्भूतानि जायन्ते।
 जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च भूतानि। तस्मादन्नं
 तदुच्येत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राणं एव
 शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
 आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥
 प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो
 हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
 आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासन्ते। प्राणो हि भूतानामायुः।
 तस्मात्सर्वायुषमुच्येत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।

यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
 शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
 अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
 विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
 पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं
 दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः
 सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न
 प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्त्समश्रुत
 इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा
 एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष

पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
 अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः
 पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव सं भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
 चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर
 आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं
 लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुँल्लोकं
 प्रेत्य। कश्चित्समंश्नुता(३) उ। सोऽकामयत। बहु स्यां
 प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा। इदं
 सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्।
 तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
 निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं
 चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते।
 तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत।
 तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्येत इति। यद्वै
 तत्सुकृतम्। रंसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी

भुवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भुवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भुवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भुवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य
 मीमांसा भुवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो
 दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा
 स्यात्। स एको मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा
 आनन्दाः। स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स
 एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितॄणां
 चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दाः। स एक
 आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते

ये शतमाजानजानां देवाना॑मानु॒न्दाः। स एकः कर्मदेवानां
 देवाना॑मानु॒न्दः। ये कर्मणा देवान॑पियन्ति। श्रोत्रियस्य
 चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवाना॑मानु॒न्दाः।
 स एको देवाना॑मानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं देवाना॑मानु॒न्दाः। स एक इन्द्र॑स्यानु॒न्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतमिन्द्र॑स्यानु॒न्दाः।
 स एको बृहस्पते॑रानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं बृहस्पते॑रानु॒न्दाः। स एकः प्रजापते॑रानु॒न्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं प्रजापते॑रानु॒न्दाः।
 स एको ब्रह्मण॑ आनु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। स
 यश्चायं पुरुषे॑। यश्चासा॑वादित्ये॑। स एकः॑। स यं एवंवि॑त्।
 अस्माल्लो॑कात्प्रेत्य॑। एतमन्नमयमात्मानमुप॑सङ्कामति॑। एतं
 प्राणमयमात्मानमुप॑सङ्कामति॑। एतं मनोमयमात्मानमुप॑-
 सङ्कामति॑। एतं विज्ञानमयमात्मानमुप॑सङ्कामति॑। एतमानन्द-
 मयमात्मानमुप॑सङ्कामति॑। तदप्येष श्लो॑को भुवति॑॥८॥

यतो॒ वाचो॒ निर्वर्त॑न्ते। अप्रा॑प्य मन॑सा सु॒ह। आनन्दं ब्रह्म॑णो
 वि॒द्वान्। न बिभेति॑ कुत॑श्चनेति॑। एत॑ ह वाव॑ न त॒पति॑।
 किमह॑ साधु॑ नाक॒रवम्। किमहं पापमकर॑वमि॒ति। स य

एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तस्मा एतत्प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति। तं होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यता स तपस्तप्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्धेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि

संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒त॑र॒मुप॑ससार ।
अर्धी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ ५ हो॑वाच । तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । स
तप॑स्त॒त्त्वा ॥ २ ॥

प्रा॒णो ब्रह्मेति॑ व्य॒जानात् । प्रा॒णाद्धै॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते । प्रा॒णेन॑ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति । प्रा॒णं प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒त॑र॒मुप॑ससार ।
अर्धी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ ५ हो॑वाच । तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । स
तप॑स्त॒त्त्वा ॥ ३ ॥

मनो ब्रह्मेति॑ व्य॒जानात् । मन॑सो ह्यै॒व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते । मन॑सा जा॒तानि॑ जीव॑न्ति । मनः॑ प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑ । तद्वि॒ज्ञाय॑ । पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒त॑र॒मुप॑ससार ।
अर्धी॑हि भगवो ब्रह्मेति॑ । त॒ ५ हो॑वाच । तप॑सा ब्रह्म
विजि॑ज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । स
तप॑स्त॒त्त्वा ॥ ४ ॥

वि॒ज्ञानं॑ ब्रह्मेति॑ व्य॒जानात् । वि॒ज्ञाना॑द्धै॒व खल्वि॒मानि॑
भू॒तानि॑ जाय॑न्ते । वि॒ज्ञाने॑न॒ जा॒तानि॑ जीव॑न्ति । वि॒ज्ञानं॑

प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं
 पितरमुपससार। अर्धीहि भगवो ब्रह्मेति। त९ हौवाच।
 तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
 स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्यैव खल्विमानि
 भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं
 प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या।
 परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतितिष्ठति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्।
 प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने
 प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्।
 ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः
 प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने

प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति
प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे
पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य
एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति।
महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यथा कथा
च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते।
य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः।
कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति
पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः। अथ दैवीः। तृप्तिरिति
वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति
नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे।
तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह इत्युपासीत।

महान्भुवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भुवति। तन्नम
 इत्युपासीत। नम्यन्तैऽस्मै का॒माः। तद्वह्मेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भुवति। तद्वह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं
 म्रियन्ते द्विषन्तः सप॒त्नाः। परि येऽप्रियाँ भ्रातृ॒व्याः। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासा॑वादित्ये। स एकः। स य एवं॒वित्।
 अस्माल्लो॑कात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुप॑सङ्क॒म्य। एतं
 प्राणमयमात्मानमुप॑सङ्क॒म्य। एतं मनोमयमात्मानमुप॑-
 सङ्क॒म्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुप॑सङ्क॒म्य। एतमानन्दमय-
 मात्मानमुप॑सङ्क॒म्य। इमाँल्लोकान्कामा॒न्त्री कामरूप्य॑नु-
 स॒ञ्चरन्। एतत्साम गा॑यन्नास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
 वु। अ॒हमन्न॑म॒हमन्न॑म॒हमन्न॑म्। अ॒हमन्ना॑दो(२)॒हमन्ना॑दो(२)-
 ॒हमन्ना॑दः। अ॒ह॒ः श्लोक॑कृ॒दह॑ः श्लोक॑कृ॒दह॑ः श्लोक॑कृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋ॒ता(३) स्य॒। पूर्वं दे॒वेभ्यो॑ अमृतस्य
 ना(३) भा॒इ। यो मा द॑दाति स इदे॒व मा(३) वाः॒।
 अ॒हमन्न॑मन्नम॒दन्त॑मा(३) द्धि॒। अ॒हं वि॒श्वं भु॒वं न॒मभ्य॑भ॒वाम्।
 सु॒व॒र्न ज्योतीः॑। य ए॒वं वेद॑। इत्यु॒पनिष॑त्॥१०॥

स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै। ते॒ज॒स्वि
 ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

॥ अम्भस्य पारे ॥

अम्भ॑स्य पा॒रे भुव॑नस्य॒ मध्ये॒ नाक॑स्य पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो म॒ही॒यान्।
शु॒क्रेण॒ ज्योती॑ः॒षि स॑मनु॒प्रवि॑ष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः॥
यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑ति॒ सर्वं॒ यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ वि॒श्वे
निषे॑दुः। तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॒क्षरे॑ पर॒मे व्यो॑मन्॥
येना॑ऽऽवृ॒तं खं च॒ दिवं॑ म॒हीं च॒ येना॑ऽऽदि॒त्यस्त॑पति
तेज॑सा॒ भ्राज॑सा च। यम॒न्तः सं॑मु॒द्रे क॒वयो॑ वय॒न्ति यद॒क्षरे॑
पर॒मे प्र॒जाः॥ यतः॑ प्रसू॒ता ज॒गतः॑ प्रसू॒ती तोये॑न जी॒वान्
व्यस॑स॒र्ज भू॒म्याम्। यदोष॑धीभिः पु॒रुषा॑न्प॒शूँश्च॒ विवे॑श
भू॒तानि॑ चराच॒राणि॥ अतः॑ परं॒ नान्य॑द॒णीय॑सं हि परा॑त्परं॒
यन्म॑ह॒तो म॒हान्त॑म्। यदे॑कम॒व्यक्त॑मन॒न्तरूपं॒ विश्वं॑ पु॒राणं॒
तम॑सः॒ पर॑स्तात्॥१॥

तदे॒वर्तं तदु॑ स॒त्यमा॑हुस्तदे॒व ब्र॒ह्म पर॑मं क॒वीनाम्। इ॒ष्टा॒पूर्तं॑

बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः॥
 तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद् चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं
 तद्वह्म तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः
 पुरुषादधि। कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥
 अर्द्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः
 प्रदुघे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्च
 न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन तस्य नाम
 महद्यशः॥२॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
 हृदा मनीषा मनसाऽभिकृप्तो य एनं विदुरमृतास्ते
 भवन्ति॥ अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि
 देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः।
 स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति
 विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त
 उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी
 जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान् यत्र
 विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं स ओतः

प्रोतंश्च वि॒भुः प्र॒जासु॑ । प्र तद्वो॑चे अ॒मृतं॑ नु वि॒द्वान्गान्ध॒र्वो
नाम॒ निहि॑तं गुहा॑सु ॥ ३ ॥

त्रीणि॑ प॒दा निहि॑ता गुहा॑सु यस्तद्वेदं सवि॒तुः पि॒ताऽस॑त् ।
स नो॒ बन्धु॑र्जनि॒ता स वि॑धा॒ता धामा॑नि वेद॒ भुव॑नानि
विश्वा॑ । यत्र॑ दे॒वा अ॒मृत॑मानशा॒नास्तृ॑तीये धामा॑न्यभ्यैर॒यन्ता॑ ।
परि॒ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति स॒द्यः परि॑ लो॒कान् परि॒
दिशः॑ परि॒ सुवः॑ । ऋ॒तस्य॑ तन्तुं॑ वि॒ततं॑ वि॒चृत्य॑
तद॑पश्य॒त्तद॑भवत् प्र॒जासु॑ । प॒रीत्य॑ लो॒कान्प॒रीत्य॑ भू॒तानि॑
प॒रीत्य॑ सर्वाः॑ प्र॒दिशो॑ दिशंश्च । प्र॒जाप॑तिः प्रथम॒जा
ऋ॒तस्य॑ऽऽत्मन॒ऽऽत्मान॑म॒भिसम्ब॑भूव । सद॑स॒स्पति॑मद्भु॒तं
प्रि॒यमिन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म् । सनि॑ मे॒धाम॑यासिषम् । उद्दी॑प्यस्व
जा॒तवे॒दोऽप॒घ्नन्नि॑र्ऋ॒तिं मम॑ ॥ ४ ॥

प॒शूँश्च॒ मह्य॑माव॑ह जी॒वनं॑ च दि॒शो दि॒श । मा नो॑
हि॒ंसी॒ज्जा॒तवे॒दो गाम॑श्च॒ पुरु॑षं जग॑त् । अबि॑भ्रद॒ग्न आ॒गहि॑
श्रि॒या मा॒ परि॑पातय ।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरु॑षस्य वि॒द्म सह॑स्रा॒क्षस्य॑ महादे॒वस्य॑ धीमहि । तन्नो॑ रु॒द्रः

प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो
रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय
धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय
धीमहि। तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे
सुवर्णपक्षाय धीमहि। तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय
विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि। तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्।
नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः
प्रचोदयात्। वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदृष्टाय धीमहि॥६॥

तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्। भास्कराय विद्महे
महद्युतिकराय धीमहि। तन्नो आदित्यः प्रचोदयात्।
वैश्वानराय विद्महे लालीलाय धीमहि। तन्नो अग्निः
प्रचोदयात्। कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि। तन्नो
दुर्गिः प्रचोदयात्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

सहस्रपरमा देवी शतमूला शताङ्कुरा। सर्वं हरतु मे पापं

दूर्वा दुःस्वप्ननाशनी। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः
परि॥७॥

ए॒वानो॑ दूर्वे॒ प्रत॑नु स॒हस्रे॑ण श॒तेन॑ च। या श॒तेन॑ प्रत॒नोषि॑
स॒हस्रे॑ण वि॒रोह॑सि। तस्या॑स्ते दे॒वीष्ट॑के वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
व॒यम्। अश्व॑क्रान्ते र॒थक्रान्ते॑ वि॒ष्णुक्रान्ते॑ व॒सुन्ध॑रा। शिरसा॑
धारयिष्यामि र॒क्षस्व॑ मां पदे॒ पदे॑।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमि॑र्धेनु॒र्धरणी॑ लो॒कधा॒रिणी॑। उ॒द्धृता॑ऽसि व॒राहे॑ण कृ॒ष्णेन॑
श॒तबा॑हुना। मृ॒त्तिके॑ हन॑ मे पा॒पं य॒न्मया॑ दु॒ष्कृतं॑ कृतम्।
मृ॒त्तिके॑ ब्रह्म॒दत्ता॑ऽसि का॒श्यपे॑नाभि॒मन्त्रि॑ता। मृ॒त्तिके॑ देहि॑ मे
पु॒ष्टिं त्वयि॑ स॒र्वं प्र॒तिष्ठि॑तम्॥८॥

मृ॒त्तिके॑ प्र॒तिष्ठि॑ते स॒र्वं त॒न्मे निर्णु॑द् मृ॒त्तिके॑। तया॑ ह॒तेन॑ पा॒पेन॑
ग॒च्छामि॑ प॒रमा॑ गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। म॒घव॑न्छुग्धि तव॒
तन्न॑ ऊ॒तये॒ विद्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिर्वृ॒त्रहा॑
वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः।

स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु।
 आपा॑न्तमन्युस्तृ॒पल॑प्रभर्मा॒ धुनिः॑ शिमी॒वाञ्छ॑रुमा॒ ऋजी॑षी।
 सोमो॒ विश्वा॑न्यत॒सावना॑नि॒ नार्वा॑गिन्द्र॒ प्रति॑माना॒निदे॑भुः॥ ९॥
 ब्रह्म॑जज्ञानं प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विसी॑मतः सुरु॒चो वे॑न आ॒वः।
 सबु॑ध्रिया॒ उप॒मा अस्य॑ वि॒ष्टाः स॒तश्च॑ योनि॒मस॑तश्च॒ विवः॑।
 स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवा॑ऽनृक्ष॒रा नि॒वेश॑नी। यच्छा॑नः शर्म॑ सप्र॒थाः।
 ग॒न्ध॒द्वा॒रां दु॑राध॒रूषां॑ नि॒त्यपु॑ष्टां करी॒षिणी॑म्। ई॒श्वरी॑ः
 सर्व॑भूता॒नां तामि॑होप॒ह्वये॑ श्रियम्। श्री॑र्मे भ॒जतु॑। अल॑क्ष्मी॒र्मे
 न॒श्यतु॑। विष्णु॑मुखा॒ वै दे॒वाश्छ॑न्दो॒भिरि॑माँल्लो॒कान॑नप॒-
 ज॒य्यम॒भ्यज॑यन्। म॒हाः इन्द्रो॑ वज्रबाहुः षोड॒शी शर्म॑
 यच्छ॑तु॥ १०॥

स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ करोतु॒ हन्तु॑ पा॒प्मानं॒ योऽस्मान्
 द्वेष्टि॑। सो॒मान॒ः स्वर॑णं कृणु॒हि ब्र॑ह्मणस्पते। क॒क्षीव॑न्तं
 य औ॑शि॒जम्। शरी॑रं यज्ञशम॒लं कु॑सीदं॒ तस्मि॑न्त्सीदतु॒
 योऽस्मान् द्वेष्टि॑। च॒रणं प॒वित्रं॒ वित॑तं पुरा॒णं येन॑ पू॒तस्तर॑ति
 दुष्कृ॑तानि। तेन॑ प॒वित्रे॑ण शुद्धेन॑ पू॒ता अति॑ पा॒प्मान॒मरा॑तिं

तरेम। स॒जोषा॑ इन्द्र॒ सग॑णो म॒रुद्भिः॑ सोमं॑ पिब वृत्रहञ्छूर
वि॒द्वान्। ज॒हि शत्रूँ॑ रप॒ मृधो॑ नुद॒स्वाथाभ॑यं कृणुहि
वि॒श्वतो॑ नः। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दुर्मि॒त्रास्तस्मै॑
भूयासु॒र्योऽस्मान् द्वेष्टि॑ यं च व॒यं द्विष्मः॑। आपो॒ हि ष्ठा म॑यो
भुव॒स्ता न॑ ऊ॒र्जे द॑धातन॥११॥

म॒हेर॑णा॒य चक्ष॑से। यो वः शि॒वत॑मो रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ ह
नः॑। उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॑ क्षया॒य
जिन्व॑था। आपो॑ ज॒नय॑था च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिर॑ण्यशृङ्गं वरु॑णं प्रप॑द्ये ती॒र्थं मे॑ देहि॒ याचि॑तः। य॒न्मया॑
भु॒क्तम॒साधू॑नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः। यन्मे॒ मन॑सा वा॒चा क॑र्म॒णा
वा दु॑ष्कृतं कृतम्। तन्न॒ इन्द्रो॑ वरु॑णो बृह॒स्पतिः॑ सवि॒ता
च पु॑नन्तु पुनः पुनः। नमो॒ऽग्नये॑ऽप्सुम॑ते नम॒ इन्द्रा॑य॒ नमो॑
वरु॑णाय॒ नमो॑ वारु॒ण्यै नमो॑ऽद्ध्यः॥१२॥

यद॒पां क्रू॑रं यद॑मे॒ध्यं यद॑शा॒न्तं तद॑पंगच्छ॒तात्।
अ॒त्या॒शना॑दतीपा॒नाद्य॑च्च उ॒ग्रात् प्र॑तिग्रहा॒त्। तन्नो॑ वरु॑णो
रा॒जा पा॒णिना॑ ह्यव॒मर्श॑तु। सोऽह॑मपा॒पो वि॒रजो॑ निर्मु॒क्तो

मु॒क्तकि॒ल्बिषः॑ । नाक॑स्य पृ॒ष्ठमा॑रु॒ह्य गच्छे॑द्ब्रह्म॑सलो॒कता॑म् ।
यश्चा॒प्सु वरु॑णः स पु॒नात्वंघम॑र्षणः । इ॒मं मे॑ गङ्गे॒ यमु॑ने
सर॑स्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ꣳ सच॒ता परु॑ष्ण्या । अ॒सि॒क्रिया॑
म॑रुद्वृ॒धे वि॒तस्त॑याऽऽर्जी॑कीये श्रु॒णु॒ह्या सु॑षोम॑या । ऋ॒तं च
स॒त्यं चा॒भी॒द्धात्त॑प॒सोऽध्य॑जायत । ततो॒ रात्रि॑रजायत॒ ततः॑
समु॒द्रो अ॑र्णवः ॥ १३ ॥

समु॒द्रादर्ण॑वादधि॑ संवत्स॒रो अ॑जायत । अ॒हो॒रा॒त्राणि॑
वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॒ व॒शी । सू॒र्याच॑न्द्र॒मसौ॑ धा॒ता
य॑थापूर्वम॑कल्पयत् । दि॒वं च॑ पृ॒थि॒वीं चा॒न्तरि॑क्षमथो
सु॒वः । यत्पृ॑थि॒व्याꣳ रजः॑ स्व॒मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी ।
इ॒माꣳस्त॑दा॒पो वरु॑णः पु॒नात्वंघम॑र्षणः । पु॒नन्तु॑ वस॑वः
पु॒नातु॑ वरु॑णः पु॒नात्वंघम॑र्षणः । ए॒ष भू॑तस्य॒ मध्ये॑ भु॒वंस्य॑
गो॒प्ता । ए॒ष पु॑ण्यकृ॒तां लो॒का॒नेष॑ मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म् ।
द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ꣳ सꣳश्रि॑तꣳ सु॒वः ॥ १४ ॥

स नः॒ सु॒वः सꣳशि॑शाधि । आर्द्रं॒ ज्वल॑ति॒ ज्योति॑र॒हम॑स्मि ।
ज्योति॑र्ज्वल॑ति॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि । योऽह॑म॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि ।
अ॒हम॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि । अ॒हमे॒वाहं॑ मां जु॒होमि॑

स्वाहा॥ अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः।
वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुच्यते। रजो
भूमिस्त्वमा९ रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः। आक्रान्तसमुद्रः
प्रथमे विधर्मं जनयन्प्रजा भुवनस्य राजा। वृषां पवित्रे
अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निजहाति वेदः। स
नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः।
तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्।
दुर्गा देवी९ शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः। अग्ने त्वं
पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूश्च
पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः। विश्वानि
नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिं पर्षि।
अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्।
पृतनाजित९ सहमानमग्निमुग्र९ हुवेम परमात्सधस्थात्। स
नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अति दुरिताऽत्यग्निः।

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अ॒ध्वरे॑षु॒ स॒नाच्च॑ हो॒ता न॒व्यश्च॑ स॒त्सि॑ ।
स्वाश्चा॑ग्ने त॒नुव॑ पिप्रय॑स्वास्मभ्य॑ च सौभ॑ग॒माय॑जस्व ।
गोभि॑र्जुष्ट॑मयुजो निषि॑क्तं तवे॑न्द्र विष्णो॑रनुस॑श्चरेम । नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसा॑नो॒ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ १६ ॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॑न्नम॒ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॑ भुवोऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय
स्वाहा सुव॑रन्नमादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॑ भूर्भुवः॑ सुव॑रन्नं
च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑
सुव॑रन्नमोम् ॥ १७ ॥

[३]

भूर॑ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॑ भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय स्वाहा॑
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॑ भूर्भुवः॑ सुव॑श्चन्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑
स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑रन्न
ओम् ॥ १८ ॥

[४]

भूर॑ग्नये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॑ स्वाहा॑ भुवो॑ वा॒यवे॑ चान्तरि॑क्षाय

च मह॑ते च॒ स्वाहा॑ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे च॑ मह॑ते च॒ स्वाहा॑
भूर्भुवः॑ सुव॑श्चन्द्र॒मसे॑ च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॑ते च॒ स्वाहा॑
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒र्मह॑रोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि॑ नो अ॒ग्र ए॒न॑से स्वा॒हा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वा॒हा। यज्ञं॑
पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वा॒हा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॒क्र॑तो स्वा॒हा॥२०॥

[६]

पाहि॑ नो अ॒ग्र ए॒क॑या। पा॒ह्यु॒त द्वि॑तीय॒या। पा॒ह्यूर्जं॑ तृ॒तीय॒या।
पाहि॑ गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभि॑र्वसो स्वा॒हा॥२१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॑न्द॒सामृष॑भो वि॒श्वरू॑पश्छ॒न्दोभ्य॑श्छ॒न्दां॑ स्यावि॒वेश॑।
सता॑ः शि॒क्यः पु॒रोवा॑चो॒पनि॑षदिन्द्रो॑ ज्येष्ठ इ॒न्द्रिया॑य॒
ऋषि॑भ्यो॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒श्छ॒न्द॒
ओम्॥२२॥

[८]

नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
कर्णयोः श्रुतं मा च्योद्धुं ममामुष्य ओम्॥२३॥

[१]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दमस्तपः शमस्तपो
दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः॥२४॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो
दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारां कर्तेऽवहितामवक्रामे यद्युवे
युवे ह वा विह्वयिष्यामि कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं
जुगुप्सेत्॥२५॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य
जन्तोः। तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानं-
मीशम्। सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः

स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्त इ॒मे लो॒का येषु चर॑न्ति प्रा॒णा
गुहा॑शयां॒ निहि॑ताः स॒प्त सं॑तः। अतः॑ स॒मुद्रा गि॒रयश्च॑
सर्वे॑ऽस्मात्स्यन्द॑न्ते सिन्ध॑वः सर्व॑रूपाः। अतश्च॑ वि॒श्वा
ओष॑धयो रसा॑च्च येनैष भू॒तस्तिष्ठ॑त्यन्तरा॒त्मा। ब्र॒ह्मा दे॒वानां॑
पद॑वीः क॒वीनामृषि॑र्विप्रा॑णां महि॑षो मृ॒गाणां॑। श्ये॒नो
गृध्रा॑णा॒ऽस्वधि॑तिर्वना॒ना॒ऽसोमः॑ प॒वित्रम॑त्येति रेभ॑न्।
अ॒जामेकां॑ लो॒हितशुक्ल॑कृष्णां ब॒र्हीं प्र॒जां ज॒नय॑न्ती॒ऽ
सरू॑पाम्। अ॒जो ह्येको॑ जुष॒माणोऽनु॑शेते जहा॑त्येनां
भु॒क्तभो॑गा॒मजो॑ऽन्यः॥ २६॥

ह॒ऽसः शु॒चिष॑द्वसु॒रन्तरि॑क्षसद्धोता वेदि॑षदतिथिर्दुरो॒णस॑त्।
नृष॑द्वर॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॑जा गो॒जा ऋ॑त॒जा अ॑द्रि॒जा
ऋ॑तं बृ॒हत्। घृ॒तं मि॑मिक्षिरे घृ॒तम॑स्य योनि॑र्घृ॒ते श्रि॑तो
घृ॒तमु॑वस्य धाम॑। अ॒नुष्व॑धमाव॑ह मा॒दय॑स्व स्वाहा॑कृतं
वृष॑भ वक्षि ह॒व्यम्। स॒मुद्राद॑र्मिर्मधु॒मा॒ऽउदा॑रदुपा॒ऽशुना॑
सम॑मृ॒तत्व॑मानद्। घृ॒तस्य॑ नाम गुह्यं यदस्ति जि॒ह्वा
दे॒वाना॑ममृ॒तस्य॑ नाभिः। व॒यं नाम॑ प्रब्र॑वामा घृ॒तेना॑स्मिन्
यज्ञे॑ धा॒रयामा॑ नमो॑भिः। उप॑ ब्र॒ह्मा शृ॑णवच्छ॒स्यमा॑नं चतुः
शृ॒ङ्गोऽव॑मीद्वौर ए॒तत्। च॒त्वारि॑ शृ॒ङ्गा त्रयो॑ अस्य पादा द्वे

शी॒र्षे स॒प्त ह॒स्तांसो अ॒स्य। त्रिधा॑ ब॒द्धो वृ॒षभो रौर॑वीति
म॒हो दे॒वो म॒र्त्याꣳ आ॒र्विवेश॥२७॥

त्रिधा॑ हि॒तं प॒णिभिर्गु॒ह्यमा॑नं॒ गवि॑ दे॒वासो घृ॒तम॑न्वविन्दन्।
इन्द्र॑ एकꣳ सूर्य॑ एकं॑ ज॒जान वे॒नादे॑कꣳ स्व॒धया॒
निष्ट॑तक्षुः। यो दे॒वानां॑ प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विश्वा॒धियो॑ रु॒द्रो
म॒हर्षिः। हि॒र॒ण्यग॑र्भं पश्य॑त जाय॑मानꣳ स नो॑
दे॒वः शु॒भया॒ स्मृत्या॒ संयु॑नक्तु। यस्मा॒त्परं॑ नाप॑रमस्ति
किञ्चि॒द्यस्मा॒न्नाणी॑यो न ज्यायो॑ऽस्ति कश्चित्। वृ॒क्ष इ॒व
स्तब्धो दि॒वि ति॑ष्ठत्ये॒कस्तेने॒दं पूर्णं॑ पु॒रुषे॑ण॒ सर्वम्। न
कर्म॑णा न प्र॒जया॒ धने॑न॒ त्यागे॑नैके अमृ॒तत्व॑मा॑न॒शुः।
परे॑ण॒ नाकं॑ निहि॑तं गुहा॑यां वि॒भ्राज॑ते यद्य॒तयो॑ वि॒शन्ति॑।
वेदा॑न्तवि॒ज्ञान॒सुनि॑श्चि॒तार्थाः स॒न्यास॑यो॒गाद्य॑तयः शुद्ध॒सत्त्वाः।
ते ब्र॑ह्मलो॒के तु परा॑न्त॒काले॒ परा॑मृ॒तात्प॑रिमुच्यन्ति॒ सर्वे।
द॒हं वि॒पापं॑ प॒रमे॑श्मभू॒तं यत्पु॑ण्डरी॒कं पु॒रम॑ध्यसꣳस्थम्।
तत्रा॑पि द॒हं गु॒गनं॑ विशो॒कस्तस्मि॑न् यद॒न्तस्तदु॑पा॒सित॑व्यम्।
यो वेदा॑दौ स्व॑रः प्रो॒क्तो वेदा॑न्ते च प्र॒तिष्ठि॑तः। तस्य॑
प्र॒कृति॑लीन॒स्य यः परः॑ स म॒हेश्वरः॥२८॥

॥ नारायणसूक्तम् ॥

स॒हस्र॒शीर्षं दे॒वं वि॒श्वाक्षं वि॒श्वश॑म्भुवम्। वि॒श्वं ना॒राय॑णं
 दे॒वम॑क्षरं पर॑मं प॒दम्। वि॒श्वतः पर॑मान्नित्यं वि॒श्वं
 ना॒राय॑णं हरि॑म्। वि॒श्वमे॒वेदं पु॑रुष॒स्तद्वि॒श्वमु॑पजीवति।
 पतिं वि॒श्वस्य॑ऽऽत्मे॒श्वरं॑ शाश्व॑तं शि॒वम॑च्युतम्। ना॒राय॑णं
 म॒हाज्ञे॒यं वि॒श्वात्मा॑नं प॒राय॑णम्। ना॒राय॑णप॑रो ज्योति॒रात्मा
 ना॒राय॑णः प॑रः। ना॒राय॑ण प॑रं ब्र॒ह्म त॒त्त्वं ना॒राय॑णः
 प॑रः। ना॒राय॑णप॑रो ध्या॒ता ध्या॑नं ना॒राय॑णः प॑रः। यच्च
 किञ्चि॒ज्जग॑त्सर्वं दृश्यते॑ श्रूय॒तेऽपि॑ वा॥ अ॒न्तर्ब॑हिश्च॑ तत्सर्वं
 व्या॒प्य ना॒राय॑णः स्थि॑तः॥२९॥

अ॒न॒न्त॒मव्य॑यं क॒विं स॑मु॒द्रेऽन्तं॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। प॒द्म॒को॒श
 प्र॑तीका॒शं हृ॒दयं॑ चाप्य॒धोमु॑खम्। अधो॑ नि॒ष्ट्या
 वि॑तस्त्या॒न्ते ना॒भ्यामु॑परि॒ तिष्ठ॑ति। ज्वा॒ल॒मा॒लाकु॑लं
 भा॒ती वि॒श्वस्य॑ऽऽय॒तनं॑ म॒हत्। स॒न्त॑तं शि॒लाभि॑स्तु॒-
 ल॒म्ब॑त्याको॒शस॑न्नि॒भम्। तस्या॑न्तं सु॒षिरं॑ सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्त्सर्वं
 प्र॑तिष्ठितम्। तस्य॒ मध्ये॑ म॒हान॑ग्निर्वि॒श्वार्चि॑र्वि॒श्वतो॑मुखः।

सोऽग्रंभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः कविः। तिर्यगूर्ध्वमधः
 शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमापादतल-
 मस्तकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः।
 नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी
 पीता भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा
 व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः
 परमः स्वराट्॥ ३० ॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥ [१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता
 ऋचस्तदृचा मण्डलं स ऋचां लोकोऽथ य एष
 एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां
 मण्डलं स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि
 पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं स यजुषां लोकः
 सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः
 पुरुषः॥ ३१ ॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आ॒दि॒त्यो वै ते॒ज॒ ओजो॒ बलं॒ यश॒श्चक्षुः॒ श्रोत्रं॑मा॒त्मा मनो॑
म॒न्युर्मनु॑र्मृत्युः स॒त्यो मि॒त्रो वा॒युरा॑का॒शः प्रा॒णो लो॑क॒पालः
कः किं कं तत्स॒त्यमन्नं॑म॒मृतो जी॒वो वि॒श्वः क॒तमः स्व॑य॒म्भु
ब्रह्मै॑तदमृत ए॒ष पुरु॑ष ए॒ष भू॒ताना॑मधि॒पतिर्ब्र॑ह्म॒णः सायु॑ज्य॒ः
सलो॒कता॑माप्रोत्ये॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः सायु॑ज्य॒ः सा॒ष्टि॒ताः
समा॑नलो॒कता॑माप्रोति॒ य एवं वेदै॑त्युप॒निषत् ॥ ३२ ॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निध॑नपतये॒ नमः॑। निध॑नपतान्तिकाय॒ नमः॑। ऊ॒र्ध्वाय॒
नमः॑। ऊ॒र्ध्वलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। हि॒रण्याय॒ नमः॑। हि॒रण्यलि॑ङ्गाय॒
नमः॑। सु॒वर्णाय॒ नमः॑। सु॒वर्णलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। दि॒व्याय॒ नमः॑।
दि॒व्यलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। भ॒वाय॒ नमः॑। भ॒वलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। श॒र्वाय॒
नमः॑। श॒र्वलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। शि॒वाय॒ नमः॑। शि॒वलि॑ङ्गाय॒
नमः॑। ज्व॒लाय॒ नमः॑। ज्व॒ललि॑ङ्गाय॒ नमः॑। आ॒त्माय॒ नमः॑।
आ॒त्मलि॑ङ्गाय॒ नमः॑। प॒रमाय॒ नमः॑। प॒रमलि॑ङ्गाय॒ नमः॑।
एतत्सोमस्य॑ सूर्यस्य॒ सर्व॑लिङ्गं॑ स्थाप॒यति॑ पाणिमन्त्रं॑
पवि॒त्रम् ॥ ३३ ॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सु॒द्योजा॒तं प्र॑पद्या॒मि सु॒द्योजा॒ताय॒ वै नमो॒ नमः॑ । भ॒वे भ॒वे
नाति॑ भवे भवस्व॒ माम् । भ॒वोद्भ॑वाय॒ नमः॑ ॥ ३४ ॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वा॒म॒दे॒वाय॒ नमो॑ ज्ये॒ष्ठाय॒ नमः॑ श्रे॒ष्ठाय॒ नमो॑ रु॒द्राय॒ नमः॑
का॒लाय॒ नमः॑ कल॑विकर॒णाय॒ नमो॑ बल॑विकर॒णाय॒ नमो॑
बला॑य॒ नमो॑ बल॑प्रमथ॒नाय॒ नमः॑ सर्व॑भूतदम॒नाय॒ नमो॑
म॒नो॒न्म॑नाय॒ नमः॑ ॥ ३५ ॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॑घोर॒तरे॑भ्यः । सर्वे॑भ्यः सर्व॑शर्वे॑भ्यो
नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः ॥ ३६ ॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पु॑रुषाय॒ वि॒द्महे॑ महा॒दे॒वाय॑ धीमहि । तन्नो॑ रु॒द्रः

प्रचोदयात्॥३७॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-
ऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्॥३८॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-
ऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो नमः॥३९॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं
विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो
नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च
यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीदुष्टमाय तव्यसे। वो चेम् शन्तमं हृदे।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व पाज इति पञ्च॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां
माता मेदिनी महता मही सावित्री गायत्री जगत्युर्वी पृथ्वी
बहुला विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति
वसिष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः

प॒शव॒ आपोऽन्न॒मापोऽमृत॑मापः॒ स॒म्राडा॑पो॒ वि॒राडा॑पः॒
स्व॒राडा॑पश्छन्दा॒ऽस्यापो॒ ज्योती॑ऽष्यापो॒ यजू॑ऽष्यापः॒
स॒त्यमा॑पः॒ सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॑ भूर्भुवः॒ सुव॒राप॒ ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः॑ पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पृ॒ता पु॑नातु॒ माम्। पुनन्तु॒
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्ब्रह्म॒पृता पु॑नातु॒ माम्। यदुच्छि॑ष्टमभौ॒ज्यं यद्वा॑
दुश्चरि॑तं॒ मम॑। सर्वं पुनन्तु॒ मामापो॑ऽस॒तां च॑ प्रतिग्रह॑ऽ
स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्नि॑श्च मा मन्युश्च मन्युप॑तयश्च मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद॒ह्मा पाप॑मक॒रिष॑म्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
पद्भ्या॑मुदरे॑ण शि॒ञ्जा। अह॑स्तद॒वलु॑म्पतु। यत्किं च॑ दुरि॑तं
मयि॑। इदम॑हं॒ माममृ॑तयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि॑ जुहो॑मि
स्वाहा॑॥४८॥

[३१]

सूर्य॑श्च मा मन्युश्च मन्युप॑तयश्च मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो॑

रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा
हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिञ्जा। रात्रिस्तदवलुम्पतु।
यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि
जुहोमि स्वाहा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदहं त्कुरुते पापं तदहं त्प्रतिमुच्यते।
यद्रात्रिया त्कुरुते पापं तद्रात्रिया त्प्रतिमुच्यते। सर्वं वर्णं
महादेवि सन्ध्याविद्ये सरस्वति॥५१॥

[३४]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम
नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो

गायत्रीमावा॑हया॒मि सावित्रीमावा॑हया॒मि सरस्वतीमावा॑ह-
या॒मि छन्द॑ऋषीनावा॑हया॒मि श्रियमावा॑हया॒मि गायत्रिया
गायत्रीच्छन्दो विश्वामित्र ऋषिः सविता देवताऽग्निर्मुखं
ब्रह्मा शिरो विष्णुर्हृदयं रुद्रः शिखा पृथिवी
योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा श्वेतवर्णा
साङ्ख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिपदा षट्कुक्षिः
पञ्चशीर्षोपनयने वि॑नियोग् ओं भूः। ओं भुवः। ओं
सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं सत्यम्।
ओं तत्स॑वितुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो दे॒वस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो
नः॑ प्रचोदया॑त्। ओमापो॒ ज्योती॒रसोऽमृतं॑ ब्रह्म भूर्भुवः
सुव॒रोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उ॒त्तमे॑ शिखरे जा॒ते भूम्यां॑ पर्वत॒मूर्धनि॑। ब्रा॒ह्मणे॑भ्योऽभ्य॑नु-
ज्ञा॒ता गु॒च्छ दै॒वि य॒थासु॑खम्। स्तुतो मया वरदा वैदमा॒ता
प्रचोदय॑न्ती पवने॑ द्विजा॒ता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्च॑सं
मह्यं दत्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः सूर्य आदित्यो न प्रभां वात्यक्षरम्। मधुं क्षरन्ति
तद्रसम्। सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
सुवरोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्रः ॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्ते
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्वह। यास्ते
सोम प्राणांस्तं जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं
पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।
ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परां दुष्वप्रियं सुवा
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परां सुवा यद्भद्रं तन्म आ
सुवा मधु वाता ऋतायते मधुं क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः

सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु
द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु सूर्यः।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति।
ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म मेधवां। मधु मेधवां। ब्रह्ममेव मधु मेधवां। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
बृहत्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समित्स्रवन्ति सरितो न
धेनाः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारा
अभिचाकशीमि। हिरण्ययो वेतसो मध्य आसाम्।
तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधुदेवताभ्यः।
तस्यासते हरयः सप्ततीरे स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्।
य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरहत्यां वा

ए॒ते घ्न॑न्ति। ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रिसु॑पर्णं पठ॑न्ति। ते सोमं प्राप्नु॑वन्ति।
आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पुन॑न्ति। ओम्॥५७॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मे॒धा दे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाचीं भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
त्वया॒ जुष्टा॑ जु॒षमा॑णा दुरु॒क्ता न्बृ॑हद्व॒देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑॥ त्वया॒
जुष्टं ऋ॒षिर्भव॑ति देवि॒ त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त त्वया॑। त्वया॒
जुष्टंश्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सा नो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मेधे॥५८॥

[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑
अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पुष्कर॑स्रजा। अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा
गन्ध॑र्वेषु॒ च॒ यन्मनः॑। दै॒वीं मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां मे॒धा
सुर॑भिर्जुषता॒ऽऽ स्वाहा॑॥५९॥

[४२]

आ मां मे॒धा सुर॑भिर्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या।
ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मां मे॒धा सु॒प्रती॑का

जुषन्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑
सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न आ॒गन्वैवस्व॑तो नो॒ अभयं॑ कृणोतु।
प॒र्णं वन॑स्पते॒रिवा॒भि॒नः शी॒यता॑ र॒यिः स च॑ तान्नः
शची॑पतिः॥६२॥

[४५]

परं॑ मृ॒त्यो अनु॑ परे॒हि पन्थां॑ यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒व्याना॑त्।
चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि॒ मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो॒ मोत॑
वी॒रान्॥६३॥

[४६]

वातं॑ प्रा॒णं मन॑सा॒ऽन्वा र॑भामहे प्र॒जाप॑तिं यो भुव॑नस्य
गो॒पाः। स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां पा॒त्व ह॑सो॒ ज्यो॒ग्जी॒वा

ज॒राम॑शीमहि॥६४॥

[४७]

अ॒मु॒त्र भू॒या॒दध॒ यद्य॒मस्य॒ बृह॑स्पते अ॒भि॒श॑स्तेरमु॒ञ्चः।
प्र॒त्यौ॑हताम॒श्विना॑ मृ॒त्युम॑स्माद्दे॒वाना॑मग्रे भि॒षजा॒ शर्चा॑भिः॥६५॥

[४८]

हरि॑ः॒ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति दे॒वा वि॒श्वस्ये॑शानं वृष॒भं म॑ती॒नाम्।
ब्र॒ह्म स॒रूप॑मनु॒मे॒दमा॑गा॒दय॑नं मा वि॒व॒धीर्वि॒क्रम॑स्व॥६६॥

[४९]

श॒ल्कैर॑ग्निमि॒न्धान॑ उ॒भौ लो॒कौ स॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒-
ऋ॒ध्वाऽति॑ मृ॒त्युं त॑राम्य॒हम्॥६७॥

[५०]

मा छि॑दो मृ॒त्यो मा व॑धी॒र्मा मे॒ बलं॑ वि॒वृ॒हो मा॒ प्र॒मो॑षीः। प्र॒जां
मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रुग्र नृ॒चक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽव॒धीः पि॒तरं॑ मोत मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑

रुद्र रीरिषः॥६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॒ मा नो॒ अश्वे॑षु
रीरिषः। वी॒रान्मा नो॑ रुद्र भामि॒तोऽव॑धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा
विधेम ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वां जा॒तानि॒ परि॑ता ब॒भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो
रयी॒णाम्॥७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒गन्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॒कमि॑व

बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥ ७३॥

[५६]

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य मायया सर्वानव यजामहे॥ ७४॥

[५७]

मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहा॥ ७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा॥ मनुष्यकृतस्यैनसो-
ऽवयजनमसि स्वाहा॥ पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमसि
स्वाहा॥ आत्मकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा॥
अन्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा॥ अस्मत्कृतस्यैनसो-
ऽवयजनमसि स्वाहा॥ यद्विवा च नक्तं चैनश्चकृम
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ यत्स्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ यत्सुषुप्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ यद्विद्वाँसश्चाविद्वाँसश्चैनश्चकृम
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ एनस एनसोऽवयजनमसि

स्वाहा॥ ७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो देवाश्चकृम जिह्वा गुरुमनसो वा प्रयुती देव हेडनम्।
अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन
स्वाहा॥ ७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षीन्नमो नमः। कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाहं
करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कारयिता नाहं
कारयिता एष ते काम कामाय स्वाहा॥ ७८॥

[६१]

मन्युरकार्षीन्नमो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं
करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कारयिता नाहं
कारयिता एष ते मन्यो मन्यवे स्वाहा॥ ७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसां सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु
स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपानं सर्वेषां श्रियै स्वाहा।
श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः
पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं
नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या
तिला शान्तिं शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं
चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजा तु जातवेदः
सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा। त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवो-

ऽस्थीनि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः
स्वाहा॥ शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घशिश्रोपस्थपायवो
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥
उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि
ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे
शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥
मनोवाक्कायकर्माणि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा॥ अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं
विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ परमात्मा
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥
क्षुधे स्वाहा॥ क्षुत्पिपासाय स्वाहा॥ विविट्यै स्वाहा॥
ऋग्विधानाय स्वाहा॥ कृषौत्काय स्वाहा॥ क्षुत्पिपासामलं

ज्येष्ठा॒म॒ल॒क्ष्मी॒र्ना॒शया॒म्यहम् । अभू॑ति॒मसं॑मृद्धिं च॒ सर्वा॑न्निर्णुद
मे पा॒प्मानं॑ स्वा॒हा । अन्न॑मय-प्राण॑मय-मनो॑मय-विज्ञान॑मय-
मान॑न्दमय-मात्मा॒ मे शु॒द्ध्यन्तां॒ ज्योति॑र॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा
भूया॑सु॒ स्वाहा॑ ॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॑ । वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ । ध्रु॒वाय॑ भू॒माय॑
स्वाहा॑ । ध्रु॒वक्षि॑तये॒ स्वाहा॑ । अ॒च्युत॑क्षि॒तये॒ स्वाहा॑ । अ॒ग्नये॑
स्वि॒ष्टकृ॑ते॒ स्वाहा॑ ॥ ध॒र्माय॑ स्वाहा॑ । अध॑र्माय॒ स्वाहा॑ । अ॒द्भ्यः
स्वाहा॑ । ओ॒षधि॑व॒नस्प॑ति॒भ्यः स्वाहा॑ ॥८४॥

र॒क्षोदे॑व॒जने॑भ्यः॒ स्वाहा॑ । गृ॒ह्याभ्यः॑ स्वाहा॑ । अ॒वसा॑ने॒भ्यः
स्वाहा॑ । अ॒वसा॑न॒पति॑भ्यः॒ स्वाहा॑ । स॒र्वभू॑तेभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
का॒माय॑ स्वाहा॑ । अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ । यदे॒जति॑ जग॑ति
यच्च॑ चेष्ट॑ति॒ नाम्नो॑ भा॒गोऽयं॑ नाम्ने॒ स्वाहा॑ । पृथि॒व्यै स्वाहा॑ ।
अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ ॥८५॥

दि॒वे स्वाहा॑ । सूर्या॑य॒ स्वाहा॑ । च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ । नक्ष॑त्रेभ्यः॒
स्वाहा॑ । इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॑ । बृ॒हस्प॑तये॒ स्वाहा॑ । प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ ।

ब्रह्मणे स्वाहा॥ स्वधा पितृभ्यः स्वाहा॥ नमो रुद्राय पशुपतये
स्वाहा॥८६॥

देवेभ्यः स्वाहा॥ पितृभ्यः स्वधाऽस्तु। भूतेभ्यो नमः।
मनुष्येभ्यो हन्ता॥ प्रजापतये स्वाहा॥ परमेष्ठिने स्वाहा॥
यथा कूपः शतधारः सहस्रधारो अक्षितः। एवा मै अस्तु
धान्यं सहस्रधारमक्षितम्। धनं धान्यै स्वाहा॥ ये भूताः
प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो वितुदस्य प्रेष्याः।
तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु
स्वाहा॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्रह्म। ओं तद्वायुः। ओं तदात्मा। ओं तत्सत्यम्।
ओं तत्सर्वम्। ओं तत्पुरोर्नमः॥ अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां
विश्वमूर्तिषु। त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं
विष्णुस्त्वं ब्रह्म त्वं प्रजापतिः। त्वं तदाप आपो ज्योती
रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायांमपाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
 श्रद्धायांमुदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां समाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय॥
 अमृतोपस्तरणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
 शिवो मां विशाप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा॥ श्रद्धायांमपाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। अपानाय
 स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो
 मां विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायांमुदाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। उदानाय
 स्वाहा॥ श्रद्धायां समाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
 शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय स्वाहा॥ ब्रह्मणि म
 आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निविश्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।

श्रद्धायां॑ म॒पा॒ने नि॒वि॒श्या॒मृतं॑ हु॒तम्। अ॒पा॒नम॒न्ने॒नाप्या॑यस्व।
 श्रद्धायां॑ व्या॒ने नि॒वि॒श्या॒मृतं॑ हु॒तम्। व्या॒नम॒न्ने॒नाप्या॑यस्व।
 श्रद्धायां॑ मु॒दा॒ने नि॒वि॒श्या॒मृतं॑ हु॒तम्। उ॒दा॒नम॒न्ने॒नाप्या॑यस्व।
 श्रद्धायां॑ स॒मा॒ने नि॒वि॒श्या॒मृतं॑ हु॒तम्। स॒मा॒नम॒न्ने॒नाप्या॑-
 यस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गु॑ष्ठमात्रः पुरु॑षोऽङ्गु॑ष्ठं च॑ स॒मा॒श्रितः। ई॒शः सर्व॑स्य जग॒तः
 प्र॒भुः प्री॑णा॒ति वि॒श्व॒भुक्॥९१॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्म॑ आ॒सन्। न॒सोः प्रा॒णः। अ॒क्ष्योश्चक्षुः॑। क॒र्णयोः॑ श्रो॒त्रम्।
 बा॒हुवो॑र्बलम्। ऊ॒रुवो॑रोजः। अ॒रि॒ष्टा वि॒श्वान्य॑ङ्गा॒नि त॒नूः।
 त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हि॑सीः॥९२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयं सुपर्णा उपं सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं
ध्वान्तमूर्णुहि पूरि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनाप्या-
यस्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वमग्रे द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परिं। त्वं
वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥१५॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शि॒वने॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व॒ स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व सु॒भूतेन॑
मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व य॒ज्ञस्य॑र्धि॒मनु॑
सन्ति॑ष्ठस्वोप॑ ते य॒ज्ञ नम॑ उप॑ ते नम॑ उप॑ ते नमः॑ ॥९६॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

स॒त्यं परं॑ पर॑ स॒त्यं स॒त्येन॑ न सु॒वर्गा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते
क॒दाच॑न स॒तां हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते । तप॑ इति॒ तपो॑
नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि परं॑ तप॑स्तद्दु॒र्द्धर्षं॑ तद्दुरा॑ध॒र्षं तस्मा॑त्तप॑सि
रमन्ते॑ । दम॑ इति॒ निय॑तं ब्र॒ह्मचा॑रिण॒स्तस्मा॑द्दमे॑ रमन्ते ।
शम॑ इत्य॒रण्ये मु॑नय॒स्तस्मा॑च्छ॒मे रमन्ते॑ । दान॑मिति॒ सर्वा॑णि
भू॒तानि॑ प्र॒शंस॑न्ति दाना॑न्नाति॒ दुष्करं॑ तस्मा॑द्दाने॒ रमन्ते॑
० ध॒र्म इति॒ धर्मे॑ण॒ सर्व॑मि॒दं परि॑गृहीतं ध॒र्मान्नाति॑ दुष्करं॑
तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते । प्र॒जन॑ इति॒ भूया॑स्तस्मा॑द्भूयि॑ष्ठाः
प्रजा॑यन्ते॒ तस्मा॑द्भूयि॑ष्ठाः प्र॒जन॑ने रमन्तेऽग्नय॑ । इत्या॑ह
तस्मा॑द॒ग्नय॑ आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॑त्रमित्या॑ह तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रे
र॑मन्ते । य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञो हि दे॒वास्तस्मा॑द्य॒ज्ञे र॑मन्ते ।

मानुसमिति विद्वांसुस्तस्माद्विद्वांस एव मानुसे रमन्ते
 । न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि
 वा एतान्यवराणि परांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं
 वेदेत्युपनिषत् ॥ १७ ॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार
 किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच । सत्येन
 वायुरावाति सत्येनाऽऽदित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः
 प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति ।
 तपसा देवा देवतामग्रं आयन्तपसर्षयः सुवरन्वविन्दं तपसा
 सपत्नान् प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः
 परमं वदन्ति । दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति
 दमेन ब्रह्मचारिणः सुवरगच्छन्दमो भूतानां दुराधर्षं
 दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धमः परमं वदन्ति । शमेन
 शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दुच्छमो
 भूतानां दुराधर्षच्छमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः परमं
 वदन्ति । दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके दातारं

सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारांतीरपांनुदन्त दानेन द्विषन्तो
मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं
वदन्ति । धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं
प्रजा उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति । प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु
प्रजायास्तन्तु तन्वानः पितृणामनृणो भवन्ति तदेव तस्यानृणं
तस्मात् प्रजननं परमं वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या ।
देवयानः पन्था गार्हपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनं
यजुरन्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको
बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां
निष्कृतिः स्विष्टं सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य
लोकस्य ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति । यज्ञ इति
यज्ञेन हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपांनुदन्त यज्ञेन
द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं
परमं वदन्ति । मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन
मनसा साधु पश्यति मानसा ऋषयः प्रजा असृजन्त
मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं वदन्ति । न्यास
इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भुः

प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य एष
आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा । याभिरादित्यस्तपति
रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं
बलेन तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा
मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः
स्मृत्या स्मारः स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति
तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति ।
भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः
स वा एष पुरुषः पञ्चात्मा येन सर्वमिदं प्रोतं
पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै
सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भव्यं जिज्ञासकृत् ऋतजा
रयिष्ठा । श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाङ्गात्वा तमेवं
मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्मन्यासमेषां
तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्वो विभूरसि प्राणे त्वमसि
सन्धाता । ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृत्तेजोदास्त्वमस्यग्निरसि
वर्चोदास्त्वमसि सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस

उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा । महस ओमित्यात्मानं
युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदं देवानां गुह्यं य एवं वेद ब्रह्मणो
महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥१८॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा
पत्नी शरीरमिध्ममुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वेदः शिखा
हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः
शमयिता दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो
ब्रह्मा । श्रोत्रमग्नीद्यावद्धियते सा दीक्षा यदश्नाति
तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो
यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं
तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य । विज्ञानं तज्जुहोति
यत्सायं प्रातरन्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च
तानि सवनानि ये अहोरात्रे ते द्रश्पूर्णमासौ येऽर्द्धमासाश्च
मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये
संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा ।

ए॒तत्स॒त्रं य॒न्म॒रणं॑ तद॑व॒भृथ॑ ए॒तद्वै ज॑राम॒र्यम॒ग्नि॒होत्र॑ ५
 स॒त्रं य ए॒वं वि॒द्वानु॑द॒गय॑ने प्र॒मीय॑ते दे॒वाना॑मे॒व म॑हि॒मानं॑
 ग॒त्वाऽऽदि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यं गच्छ॒त्यथ॑ । यो द॑क्षि॒णे
 प्र॒मीय॑ते पि॒तृणा॑मे॒व म॑हि॒मानं॑ ग॒त्वा च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यं ५
 स॒लो॒कता॑माप्रो॒त्येतौ॑ वै सूर्या॑च॒न्द्रम॑सो॒र्महि॑मानौ॑ ब्राह्म॒णो
 वि॒द्वान॒भिज॑यति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो म॑हि॒मानं॑माप्रोति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो
 म॑हि॒मानं॑मित्यु॒पनि॑षत् ॥ ११ ॥

[८०]

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
 तेज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शा॒न्तिः शा॒न्तिः
 शा॒न्तिः॑ ॥

॥ ॐ शा॒न्तिः शा॒न्तिः शा॒न्तिः॑ ॥ हरिः॑ ओम् ॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं ज्ञानदभिज्ञानत्। सङ्कल्पमानं
प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपकृतं कृतम्। श्रेयो वसीय
आयत्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्त्सम्भान्।
ज्योतिष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नभितपन्। रोचनो
रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता
विश्वरूपा सुदर्शना। आप्यायमाना प्यायमाना प्याया
सूनृतेरा। आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी।
दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्त्संवेशनः सः शान्तः शान्तः। आभवन्प्र-
भवन्त्सम्भवन्त्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं सः स्तुतं
कल्याणं विश्वरूपम्। शुक्रममृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम्।
अरुणं भानुमन्मरीचिमदभितपत्तपस्वत्। सविता प्रसविता
दीप्तो दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलज्वलिता तपन्वितपन्त्सन्तपन्।
रोचनो रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः। सुता सुन्वती
प्रसुता सूयमानाऽभिषूयमाणा। पीती प्रपा सम्पा

तृप्तिस्तुर्पयन्ती ॥ २ ॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा।
अभिशास्ताऽनुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषा-
दयन्त्संसादनः संसन्नः सन्नः। आभूर्विभूः प्रभूः
शम्भूर्भुवः। पवित्रं पवयिष्यन्पूतो मेध्यः। यशो
यशस्वानायुरमृतः। जीवो जीविष्यन्स्वर्गो लोकः।
सहस्वान्तसर्हीयानोजस्वान्तसहमानः। जयन्त्रभिजयन्त्सु-
द्रविणो द्रविणोदाः। आर्द्रपवित्रो हरिकेशो मोदः प्रमोदः ॥ ३ ॥

अरुणोऽरुणरजाः पुण्डरीको विश्वजिदभिजित्। आर्द्रः
पिन्वमानोऽन्नवान्नसवानिरावान्। सर्वौषधः सम्भूरो
महस्वान्। एजत्का जौवत्काः। क्षुल्लकाः शिपिविष्टकाः।
सरिस्रराः सुशेरवः। अजिरासो गमिष्णवः। इदानीं
तदानीमेतर्हि क्षिप्रमजिरम्। आशुर्निमेषः फणो
द्रवन्त्रतिद्रवन्। त्वरंस्त्वरमाण आशुराशीयाञ्जवः। अग्निष्टोम
उक्थ्योऽतिरात्रो द्विरात्रस्त्रिरात्रश्चतूरात्रः। अग्निर्ऋतुः सूर्य
ऋतुश्चन्द्रमा ऋतुः। प्रजापतिः संवत्सरो महान्कः ॥ ४ ॥

भूर॒ग्निं च॑ पृथि॒वीं च॑ मां च॑। त्री॒ऽश्च॑ लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
 प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द।
 भुवो॑ वा॒युं चान्तरि॑क्षं च॑ मां च॑। त्री॒ऽश्च॑ लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
 प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द।
 स्व॑रादि॒त्यं च॑ दि॒वं च॑ मां च॑। त्री॒ऽश्च॑ लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं च॑।
 प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द।
 भूर्भुवः॑ स्व॑श्चन्द्रम॑सं च॑ दि॒शश्च॑ मां च॑। त्री॒ऽश्च॑ लो॒कान्त्स॑वत्स॒रं
 च॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा
 सी॑द॥५॥

[२]

त्वमे॒व त्वां वै॑त्थ॒ योऽसि॑ सोऽसि॑। त्वमे॒व त्वाम॑चैषीः।
 चि॒तश्चा॑सि॒ सञ्चित॑श्चास्य॒ग्ने। ए॒तावा॑ऽश्चा॒सि भू॒याऽश्चा॑स्य॒ग्ने।
 यत्ते॑ अ॒ग्ने न्यूनं॑ यदु॒ तेऽति॑रि॒क्तम्। आ॒दि॒त्यास्त॑दङ्गि॒रस॑-
 श्चिन्व॑न्तु। वि॒श्वे ते॑ दे॒वाश्चि॑ति॒मापू॑रयन्तु। चि॒तश्चा॑सि॒
 सञ्चित॑श्चास्य॒ग्ने। ए॒तावा॑ऽश्चा॒सि भू॒याऽश्चा॑स्य॒ग्ने। मा ते॑ अ॒ग्ने
 च॒ येन॑ माऽति॑ च॒ येनाऽऽयु॑रावृ॒क्षि। स॒र्वेषां॑ ज्योति॑षां
 ज्योति॑र्यद॒दावु॑देति॑। तप॑सो जा॒तम॑नि॒भृष्ट॑मो॒जः। तत्ते॑

ज्योतिरिष्टके। तेन मे तप। तेन मे ज्वल। तेन मे दीदिहि।
यावद्देवाः। यावदसाति सूर्यः। यावदुतापि ब्रह्म॥६॥

[३]

संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि। इदावत्सरोऽसीदुवत्सरो-
ऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य ते वसन्तः शिरः।
ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः।
हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्॥७॥

अहोरात्राणीष्टकाः। ऋषभोऽसि स्वर्गो लोकः। यस्यां दिशि
महीयसे। ततो नो मह आवह। वायुर्भूत्वा सर्वा दिश
आवाहि। सर्वा दिशोऽनुविवाहि। सर्वा दिशोऽनुसंवाहि।
चित्या चितिमापृण। अचित्या चितिमापृण। चिदसि
समुद्रयोनिः॥८॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः।
महान्त्सधस्थे ध्रुव आनिषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मा
हिंसीः। एति प्रेति वीति समित्युदिति। दिवं मे यच्छ।
अन्तरिक्षं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ।
अन्तरिक्षं मे यच्छ। दिवं मे यच्छ। अह्ना प्रसारया रात्र्या

समंच। रात्र्या प्रसारय। अह्ना समंच। कामं प्रसारय।
कामं५ समंच॥९॥

[४]

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्। सत्यं
तपो नाम। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशो
महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसि।
वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यजमानाय
लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं दददभ्याववृत्स्व॥१०॥

[५]

राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो
भाः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते
मा सर्वे यशसा स५सृजन्तु॥११॥

[६]

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा। विभुवे स्वाहा विवस्वते
स्वाहा। अभिभुवे स्वाहाऽधिपतये स्वाहा। दिवां पतये
स्वाहाऽहस्पत्याय स्वाहा। चाक्षुष्मत्याय स्वाहा।
ज्योतिष्मत्याय स्वाहा। राज्ञे स्वाहा विराज्ञे स्वाहा।

स॒म्राज्ञे॑ स्वाहा॑ स्व॒राज्ञे॑ स्वाहा॑। शू॒षाय॑ स्वाहा॑ सू॒र्याय॑
स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑ ज्योति॑षे स्वाहा॑। स॒॒सर्पा॑य॒ स्वाहा॑
क॒ल्याणाय॑ स्वाहा॑। अ॒र्जुना॑य॒ स्वाहा॑॥१२॥

[७]

वि॒प॒श्चिते॑ प॒व॒मानाय॑ गायत। म॒ही न धारा॑ऽत्य॒न्धो अ॑र्षति।
अहि॑र्ह जी॒र्णाम॑ति॒सर्प॑ति॒ त्वच॑म्। अत्यो॑ न क्रीड॑न्न॒सर॒द्वृषा॑
हरिः॑। उ॒प॒याम॑गृहीतोऽसि मृ॒त्यवे॑ त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि। ए॒ष ते
योनि॑र्मृ॒त्यवे॑ त्वा। अप॑मृ॒त्युम॑प॒क्षुध॑म्। अपे॑तः श॒पथं॑ जहि।
अधा॑ नो अ॒ग्न आ॑व॒ह। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्॥१३॥

ये ते स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशाः॑। मृ॒त्यो म॑र्त्या॒य ह॑न्त॒वे। तान्
य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑। सर्वा॑न॒व॒य॒जाम॑हे। भ॒क्षोऽस्य॑मृत॒भक्षः॑।
तस्य॑ ते मृ॒त्युपी॑तस्या॒मृत॑वतः। स्व॒गाकृ॑तस्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि। म॒न्द्राऽभि॑भूतिः॒ केतु॑र्य॒ज्ञानां॑
वाक्। असा॑वेहि॑॥१४॥

अ॒न्धो जा॑गृ॒विः प्रा॑ण। असा॑वेहि॑। ब॒धिर॑ आ॒क्रन्द॑यितरपान।
असा॑वेहि॑। अ॒ह॒स्तो॒स्त्वा चक्षुः॑। असा॑वेहि॑। अ॒पा॒दाशो॑ मनः॑।
असा॑वेहि॑। क॒वे वि॑प्र॒चित्ते॑ श्रोत्रं। असा॑वेहि॑॥१५॥

सुह॒स्तः सु॒वा॒साः। शू॒षो ना॒मा॒स्य॒मृतो॒ मर्त्येषु॑। तं त्वा॒ऽहं
तथा॒ वेद॑। अ॒सा॒वेहि॑। अ॒ग्नि॒र्मे वा॒चि श्रि॒तः। वा॒ग्धृ॒दये॑। हृ॒दयं॑
मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। वा॒यु॒र्मे प्रा॒णे श्रि॒तः॥१६॥

प्रा॒णो हृ॒दये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। सू॒र्यो
मे चक्षु॑षि श्रि॒तः। चक्षु॑र॒हृदये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। च॒न्द्र॒मा मे॒ मन॑सि श्रि॒तः॥१७॥

मनो॑ हृ॒दये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। दि॒शो मे॒
श्रोत्रे॑ श्रि॒ताः। श्रोत्र॑र॒हृदये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। आ॒पो मे॒ रेत॑सि श्रि॒ताः॥१८॥

रेतो॑ हृ॒दये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पृ॒थि॒वी
मे शरी॑रे श्रि॒ता। शरी॑र॒हृदये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ओ॒षधि॑व॒नस्प॑तयो॒ मे लो॒म॑सु श्रि॒ताः॥१९॥

लो॒मा॒नि हृ॒दये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। इन्द्रो॑
मे ब॒लै॑ श्रि॒तः। ब॒ल॒र॒हृदये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। प॒र्जन्यो॑ मे मूर्ध्नि श्रि॒तः॥२०॥

मूर्धा॑ हृ॒दये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ई॒शा॒नो
मे म॒न्यौ श्रि॒तः। म॒न्यु॒र॒हृदये॑। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑

ब्रह्मणि। आत्मा मं आत्मनि श्रितः॥२१॥

आत्मा हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पुनर्म
आत्मा पुनरायुरागात्। पुनः प्राणः पुनराकूतमागात्।
वैश्वानरो रश्मिभिर्वावृधानः। अन्तस्तिष्ठत्वमृतस्य
गोपाः॥२२॥

[८]

प्रजापतिर्देवानंसृजत। ते पाप्मना सन्दिता अजायन्त।
तान्व्यद्यत्। यद्यद्यत्। तस्माद्विद्युत्। तमवृश्चत्। यदवृश्चत्।
तस्माद्वृष्टिः। तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्तुतः। वि च हैवास्य
तत्र पाप्मानं द्यतः॥२३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव सम्पन्ना। अथो आहुः।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्यं
मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्चं मे
पाप्मानमिति। यक्ष्यमाणो वेष्ट्वा वा। वि च हैवास्यैते देवते
पाप्मानं द्यतः॥२४॥

वृश्चतश्च। अत्यहो हाऽऽरुणिः। ब्रह्मचारिणै प्रश्नान्प्रोच्य
प्रजिघाया। परेहि। प्लक्षं दय्याम्पातिं पृच्छ। वेत्थ

सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्यो
मा प्राहैषीत्। वेत्थ सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। स
होवाच वेदेति॥ २५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरंजसीति। कस्तद्यत्पुरोरंजा
इति। एष वाव स पुरोरंजा इति होवाच। य एष तपति।
एषोऽर्वाग्रंजा इति। स कस्मिन्त्वेष्ट इति। सत्य इति। किं
तत्सत्यमिति। तप इति॥ २६॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण
इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति माऽऽचार्योऽब्रवीदिति
होवाच ब्रह्मचारी। स होवाच प्लक्षो दय्याम्पातिः।
यद्वै ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्धा ते व्यपतिष्यत्।
अहमुत आचार्याच्छ्रेयान्भविष्यामि। यो मां सावित्रे
समवादिष्टेति॥ २७॥

तस्मात्सावित्रे न संवदेत। स यो ह वै सावित्रं विदुषां सावित्रे
संवदेते। सहास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ
तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो
बलं मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाह। संज्ञानं

विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एष एव तत्॥२८॥

अथ यदाह। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एष एव तत्। एष ह्येव तान्यहानि। एष रात्रयः। अथ यदाह। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता संविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽहो मुहूर्ताः। एष रात्रेः॥२९॥

अथ यदाह। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सहीयानरुणो-
ऽरुणरजा इति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽर्धमासाः। एष मासाः। अथ यदाह। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एष एव तत्। एष ह्येव ते यज्ञक्रतवः। एष ऋतवः॥३०॥

एष संवत्सरः। अथ यदाह। इदानीं तदानीमिति। एष एव तत्। एष ह्येव ते मुहूर्तानां मुहूर्ताः। जनको ह वैदेहः। अहोरात्रैः समाजंगाम। तं हौचुः। यो वा अस्मान् वेद। विजहत्पाप्मानमेति॥३१॥

सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिल्लोके-
ऽन्नं क्षीयत इति। विजहद्ध वै पाप्मानमेति। सर्वमायुरेति।
अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं क्षीयते। य

ए॒वं वेद॑। अ॒हीना॒ हाऽऽश्व॑थ्यः। सा॒वि॒त्रं वि॒दां च॑कार॥३२॥
 स ह॑ ह॒५सो हि॒र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय।
 आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यम्। ह॒५सो ह॒ वै हि॒र॒ण्मयो॑ भू॒त्वा।
 स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यम्। य ए॒वं वेद॑।
 दे॒वभा॑गो ह॑ श्रौत॒रुषः॑। सा॒वि॒त्रं वि॒दां च॑कार। त॒५ ह॒
 वाग॑दृश्यमा॒नाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्व॑ बत गौत॒मो वेद॑। यः सा॒वि॒त्रं वेदे॑ति। स हो॑वाच। कैषा
 वाग॑सीति। अ॒यम॒ह॒५ सा॒वि॒त्रः। दे॒वाना॑मुत्त॒मो लो॒कः। गुह्यं
 म॒हो बिभ्र॑दिति। ए॒ताव॑ति ह॒ गौत॑मः। य॒ज्ञोप॑वी॒तं कृ॒त्वाऽधो॑
 निप॑पात। नमो॒ नम॒ इति॑॥३४॥

स हो॑वाच। मा भै॒षीर्गौ॑तम। जि॒तो वै ते॑ लो॒क इति॑।
 तस्मा॑द्ये के च॑ सा॒वि॒त्रं वि॒दुः। सर्वे॑ ते जि॒तलो॑काः। स यो
 ह॒ वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द॒५ श्रि॒याऽभिषि॑क्तं वेद॑। श्रि॒या
 है॒वाभिषि॑च्यते। घृ॒णिरि॑ति॒ द्वे अ॒क्षरे॑। सूर्य॑ इति॒ त्रीणि॑।
 आ॒दि॒त्य इति॑ त्रीणि॥३५॥

ए॒तद्वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒द॒५ श्रि॒याऽभिषि॑क्तम्। य ए॒वं वेद॑।
 श्रि॒या है॒वाभिषि॑च्यते। तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तम्। ऋ॒चो अ॒क्षरे॑ पर॒मे

व्योमन्। यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तं न वेद् किमृचा
 करिष्यति। य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत् इति। न ह वा
 एतस्यर्चा न यजुषा न साम्नाऽर्थोऽस्ति। यः सावित्रं वेद॥ ३६॥
 तदेतत्परि यदेवचक्रम्। आर्द्रं पिन्वंमानं स्वर्गे लोक एति।
 विजहद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिन्वंमानः।
 स्वर्गे लोक एति। विजहन्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य
 एवं वेद। शूषो ह वै वाष्णोयः। आदित्येन समाजंगाम।
 तं होवाच। एहि सावित्रं विद्धि। अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः
 पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष वाव स सावित्रः। य एष
 तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं तदुवाच॥ ३७॥

[९]

इयं वाव सरघा। तस्या अग्निरेव सारघं मधु। या एताः
 पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते
 मधुवृषाः। स यो ह वा एता मधुकृतश्च मधुवृषाश्च वेद।
 कुर्वन्ति हास्येता अग्नौ मधु। नास्येष्टापूर्तं धयन्ति। अथ यो
 न वेद॥ ३८॥

न हास्येता अग्नौ मधु कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्तम्। यो ह

वा अ॒होरा॒त्राणां॑ नाम॒धेया॑नि वेद॑। नाहो॒रात्रे॒ष्वार्ति॑माच्छति॑।
सं॒ज्ञानं॑ वि॒ज्ञानं॑ दर्शा॑ दृष्टेति॑। ए॒ताव॑नुवा॒कौ पूर्व॑पक्षस्या॒-
होरा॒त्राणां॑ नाम॒धेया॑नि। प्रस्तु॑तं विष्टु॑तं सु॒ता
सु॒न्वती॑ति॑। ए॒ताव॑नुवा॒काव॑परपक्षस्या॒होरा॒त्राणां॑ नाम॒धेया॑नि।
नाहो॒रात्रे॒ष्वार्ति॑माच्छति॑। य ए॒वं वेद॑॥३९॥

यो ह॒ वै मु॑हूर्तानां॑ नाम॒धेया॑नि वेद॑। न मु॑हूर्तेष्वार्ति॑माच्छति॑।
चि॒त्रः के॒तुर्दा॒ता प्र॑दा॒ता सं॒विता प्र॑सविताऽभि॑शा॒स्ताऽनु॑-
म॒न्तेति॑। ए॒तेऽनु॑वा॒का मु॑हूर्तानां॑ नाम॒धेया॑नि। न
मु॑हूर्तेष्वार्ति॑माच्छति॑। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वा
अ॒र्धमा॒सानां॑ च॒ मासा॑नां च नाम॒धेया॑नि वेद॑।
ना॒र्धमा॒सेषु॑ न मा॒सेष्वार्ति॑माच्छति॑। प॒वित्रं॑ पवयिष्यन्त्सह॑-
स्वान्त्सही॑यानरु॒णोऽरु॒णर॑जा इति॑। ए॒तेऽनु॑वा॒का
अ॒र्धमा॒सानां॑ च॒ मासा॑नां च नाम॒धेया॑नि॥४०॥

ना॒र्धमा॒सेषु॑ न मा॒सेष्वार्ति॑माच्छति॑। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒
वै य॑ज्ञक्रतूनां च॒र्तूनां च॑ संवत्सरस्य॑ च नाम॒धेया॑नि वेद॑।
न य॑ज्ञक्रतुषु॑ नर्तुषु॑ न संवत्सर॑ आ॒र्तिमा॑च्छति॑। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑

उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका
यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि॥४१॥
न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। य एवं
वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद। न मुहूर्तानां
मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै मुहूर्तानां
मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। अथो
यथा क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। एवमेवैतान्क्षेत्रज्ञो
भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। स एतेषामेव संलोकतां
सायुज्यमश्नुते। अपं पुनर्मृत्युं जयति। य एवं वेद॥४२॥

[१०]

कश्चिद्ध वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति।
कश्चित्स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अग्निमुग्धो ह वै
धूमतान्तः। स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अथ यो
हैवैतमग्निं सावित्रं वेद। स एवास्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं
वेद। अयमहमस्मीति॥४३॥

स स्वं लोकं प्रतिप्रजानाति। एष उ वेवैनं तत्सावित्रः।
स्वर्गं लोकमभिवहति। अहोरात्रैर्वा इदं सयुग्भिः

क्रियते। इतिरात्रायादीक्षिषत। इतिरात्रायं व्रतमुपागुरिति।
तानिहानेवं विदुषः। अमुष्मिल्लोके शैवधिं धयन्ति। धीतः
हैव स शैवधिमनु परैति। अथ यो हैवैतमग्निः सावित्रं
वेद॥४४॥

तस्य हैवाहोरात्राणि। अमुष्मिल्लोके शैवधिं न धयन्ति।
अधीतः हैव स शैवधिमनु परैति। भरद्वाजो ह
त्रिभिरायुर्भिर्ब्रह्मचर्यमुवास। तः ह जीर्णिः स्थविरः
शयानम्। इन्द्र उपव्रज्योवाच। भरद्वाज। यत्ते
चतुर्थमायुर्दद्याम्। किमेनेन कुर्या इति। ब्रह्मचर्यमेवैनेन
चरेयमिति होवाच॥४५॥

तः ह त्रीन्गिरिरूपानविज्ञातानिव दर्शयां चकार। तेषां
हैकैकस्मान्मुष्टिनाऽऽदे। स होवाच। भरद्वाजेत्यामन्त्र्य। वेदा
वा एते। अनन्ता वै वेदाः। एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुर्भिरन्व-
वोचथाः। अथ त इतरदननूक्तमेव। एहीमं विद्धि। अयं वै
सर्वविद्येति॥४६॥

तस्मै हैतमग्निः सावित्रमुवाच। तः स विदित्वा। अमृतो
भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो

हैव भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। एषो एव त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्तं ह वै त्रय्या विद्यया लोकं जयति। तावन्तं लोकं जयति। य एवं वेद। अग्नेर्वा एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि नामधेयानि। वायोरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। इन्द्रस्य वा एतानि नामधेयानि॥४८॥

इन्द्रस्यैव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नामधेयानि। प्रजापतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। ब्रह्मणो वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निर्मुखम्। असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्वं सीव्यति। तस्मात्सावित्रः॥४९॥

[११]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः

समाप्तः ॥१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

लो॒कोऽसि॑ स्व॒र्गोऽसि॑। अ॒न॒न्तोऽस्य॑पा॒रोऽसि॑। अक्षि॑तो-
ऽस्य॑क्ष॒य्योऽसि॑। तप॑सः प्र॒ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं
य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑
जनयि॑ता। तं त्वोप॑दधे का॒मदु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥१॥

तपो॑ऽसि लो॒के श्रि॑तम्। तेज॑सः प्र॒ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं
य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तु वि॒श्वस्य॑
जनयि॑तु। तत्त्वोप॑दधे का॒मदु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥२॥

तेजो॑ऽसि तप॑सि श्रि॑तम्। स॒मु॒द्रस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तु वि॒श्वस्य॑
जनयि॑तु। तत्त्वोप॑दधे का॒मदु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द॥३॥

स॒मु॒द्रोऽसि॑ तेज॑सि श्रि॑तः। अ॒पां प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। वि॒श्वं

य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम् । वि॒श्वस्य॑ भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑
जनयि॒ता । तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम् । प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादयतु । तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द ॥ ४ ॥

आपः॑ स्थ समु॒द्रे श्रि॒ताः । पृ॒थि॒व्याः प्र॑ति॒ष्ठा यु॒ष्मासु॑ ।
इ॒दम॒न्तः । वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम् ।
वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्र्यो वि॒श्वस्य॑ जनयि॒त्र्यः । ता व॒ उप॑दधे
काम॒दुघा॒ अक्षि॑ताः । प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु । तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द ॥ ५ ॥

पृ॒थि॒व्यस्य॑प्सु श्रि॒ता । अ॒ग्नेः प्र॑ति॒ष्ठा । त्वयी॒दम॒न्तः । वि॒श्वं य॒क्षं
वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम् । वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री वि॒श्वस्य॑ जनयि॒त्री ।
तां त्वोप॑दधे काम॒दुघा॒मक्षि॑ताम् । प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु ।
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सी॒द ॥ ६ ॥

अ॒ग्नि॒र॒सि पृ॒थि॒व्याः श्रि॒तः । अ॒न्तरि॑क्षस्य प्र॑ति॒ष्ठा ।
त्वयी॒दम॒न्तः । वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भूतम् । वि॒श्वस्य॑
भ॒र्ता वि॒श्वस्य॑ जनयि॒ता । तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम् ।
प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु । तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा
सी॒द ॥ ७ ॥

अ॒न्तरि॑क्षमस्य॒ग्नौ श्रि॒तम्। वा॒योः प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्वं॑ सुभू॒तम्। विश्व॑स्य भ॒र्तु विश्व॑स्य
जनयि॑तु। तत्त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सी॑द॥८॥

वा॒युर॑स्य॒न्तरि॑क्षे श्रि॒तः। दि॒वः प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। विश्वं॑
य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्वं॑ सुभू॒तम्। विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य
जनयि॑ता। तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सी॑द॥९॥

द्यौर॑सि वा॒यौ श्रि॒ता। आ॒दि॒त्यस्य॑ प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्वं॑ सुभू॒तम्। विश्व॑स्य भ॒र्त्री विश्व॑स्य
जनयि॑त्री। तां त्वोप॑दधे काम॒दुघा॒मक्षि॑ताम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सी॑द॥१०॥

आ॒दि॒त्योऽसि॑ दि॒वि श्रि॒तः। च॒न्द्रम॑सः प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
विश्वं॑ य॒क्षं विश्वं॑ भू॒तं विश्वं॑ सुभू॒तम्। विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य
जनयि॑ता। तं त्वोप॑दधे काम॒दुघ॒मक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा
सादय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सी॑द॥११॥

च॒न्द्रमा॑ अस्यादि॒त्ये श्रि॒तः। नक्ष॑त्राणां प्र॑ति॒ष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।

विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१२॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा
युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे
कामदुघान्यक्षितानि। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१३॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः। ऋतूनां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे
कामदुघानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थ॒र्त॒षु श्रि॒ताः। अ॒र्ध॒मा॒सानां॑ प्र॒ति॒ष्ठा यु॒ष्मासु॑।
इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्।
वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तारो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒तारः॑। तान् व॒ उप॑दधे
का॒मदु॒घान॒क्षितान्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा सी॑द॥१६॥

अ॒र्ध॒मा॒साः स्थ॒र्त॒ मा॒सु श्रि॒ताः। अ॒हो॒रा॒त्रयोः॑ प्र॒ति॒ष्ठा
यु॒ष्मासु॑। इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं
सु॒भू॒तम्। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्तारो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒तारः॑। तान् व॒
उप॑दधे का॒मदु॒घान॒क्षितान्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा सी॑द॥१७॥

अ॒हो॒रा॒त्रे स्थो॑ऽर्ध॒मा॒सेषु॑ श्रि॒ते। भू॒तस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठे भ॒व्यस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठे।
यु॒वयो॑रि॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्।
वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्र्यो॑ वि॒श्वस्य॑ ज॒नयि॒त्र्यो॑। ते वा॒मुप॑दधे का॒मदु॒घे
अ॒क्षिते॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॒द्धुवा
सी॑द॥१८॥

पौ॒र्ण॒मा॒स्यष्ट॑काऽमा॒वा॒स्याः। अ॒न्ना॒दाः स्थो॑ऽन्नदु॒घो यु॒ष्मासु॑।
इ॒दम॒न्तः। वि॒श्वं य॒क्षं वि॒श्वं भू॒तं वि॒श्वं सु॒भू॒तम्।

विश्वस्य भूर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे
कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१९॥

राडसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी। विश्वं भूतमनुप्रभूता।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भूर्त्री विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद॥२०॥

ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि भ्राजोऽसि। देवानां
धामामृतम्। अमर्त्यस्तपोजाः। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥२१॥

[१]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष
ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधृतः पांसि
नु त्मना। देवा देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्।

द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः
पञ्चमेषु श्रयध्वम्। पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥२२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा
नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु
श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु
श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु
श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥२३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्।
अष्टादशा एकान्नविंशेषु श्रयध्वम्। एकान्नविंशा विंशेषु
श्रयध्वम्। विंशा एकविंशेषु श्रयध्वम्। एकविंशा
द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्।
त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु
श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥२४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशा अष्टाविंशेषु
श्रयध्वम्। अष्टाविंशा एकान्नत्रिंशेषु श्रयध्वम्।
एकान्नत्रिंशास्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंशा एकत्रिंशेषु
श्रयध्वम्। एकत्रिंशा द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रय-
स्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। देवास्त्रिरेकादशास्त्रिंशस्त्रिंशः। उत्तरे

भवत। उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि।
तन्मे समृध्यताम्। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः
स्वः स्वाहा॥२५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः।
द्युमैर्वाजेभिरागतम्। राज्ञी विराज्ञी। सम्राज्ञी स्वराज्ञी।
अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे
देवा भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः।
वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अन्मीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं
तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते।
सोमं वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते।
मित्रं सत्यानां पते। वरुण धर्मणां पते॥२७॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्रं पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते।
बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोचेऽहं स्वयम्। रुचा
रुरुचे रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ

प्रजुनौ प्रजायेय। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः
स्वः स्वाहा॥२८॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तर्षयः सप्त धाम
प्रियाणि। सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा
घृतेन। प्राची दिक्। अग्निर्देवता। अग्निं स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। दक्षिणा
दिक्। इन्द्रो देवता॥२९॥

इन्द्रं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमं स
दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति।
उदीची दिक्। मित्रावरुणौ देवता। मित्रावरुणौ स दिशां
देवौ देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति॥३०॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिं स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। इयं दिक्।
अदितिर्देवता। अदितिं स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु।
यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे
कामान्त्समर्धयतु॥३१॥

अ॒न्यो जा॒गृ॒विः प्रा॒ण। असा॒वेहि॑। ब॒धि॒र आ॑क्रन्दयितरपान।
 असा॒वेहि॑। उ॒षसं॑मुषसमशीय। अ॒हमसो॑ ज्योति॑रशीय।
 अ॒हमसो॑ऽपोऽशीय। व॒यं॑ स्या॒म पत॑यो रयी॒णाम्। भूर्भुवः॑
 स्वः॑ स्वाहा॑॥३२॥

[५]

यत्तेऽचि॑तं यदु॑ चि॒तं ते॑ अ॒ग्ने। यत्त॑ ऊ॒नं यदु॑ तेऽति॑रिक्तम्।
 आ॒दि॒त्यास्त॒दङ्गि॑रसश्चिन्वन्तु। वि॒श्वे ते॑ दे॒वाश्चि॑तिमापूरयन्तु।
 चि॒तश्चासि॑ सश्चि॑तश्चास्यग्ने। ए॒तावा॑ऽश्चासि॑ भू॒याऽश्चास्य॑ग्ने।
 लो॒कं पृ॑ण च्छि॒द्रं पृ॑ण। अथो॑ सीद शि॒वा त्वम्। इन्द्रा॑ग्नी त्वा॒
 बृह॑स्पतिः। अ॒स्मिन् योना॑वसीषदन्॥३३॥

तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सीद। ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः।
 सोम॑ऽश्रीणन्ति॒ पृश्न॑यः। जन्मं॑ दे॒वानां॑ वि॒शः। त्रि॒ष्वा
 रो॑च॒ने दि॒वः। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रुवा सीद। अ॒ग्ने दे॒वाः
 इ॒हाऽऽव॑ह। ज॒ज्ञानो॑ वृ॒क्तब॑र्हिषे। असि॑ होता॒ न ई॒ड्यः।
 अ॒गन्म॑ म॒हा मन॑सा॒ यवि॑ष्ठम्॥३४॥

यो दी॒दाय॑ समि॒द्ध स्वे दु॑रो॒णे। चि॒त्रभा॑नू रोद॑सी अ॒न्तरु॑र्वी।
 स्वा॑हुतं वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यश्च॑म॑। मे॒धाका॑रं वि॒दथ॑स्य प्र॒साध॑नम्।

अ॒ग्नि॒॒॑ हो॒ता॒रं॑ प॒रि॒भू॒त॒मं॑ म॒ति॒म्। त्वा॒म॒र्भ॑स्य ह॒वि॒षः॑
स॒मा॒न॒मि॒त्। त्वां॑ म॒हो वृ॑णते न॒रो नान्यं॑ त्वत्। म॒नु॒ष्व॒त्त्वा॒
नि॒धी॑महि। म॒नु॒ष्व॒त्स॒मि॒धी॑महि। अ॒ग्ने॑ म॒नु॒ष्व॒द॒ङ्गि॒रः॥ ३५॥

दे॒वा॒न्दे॒वा॒य॒ते य॑ज। अ॒ग्नि॒र्हि वा॒जिनं॑ वि॒शे। द॒दा॒ति
वि॒श्वच॑र्षणिः। अ॒ग्नी रा॒ये स्वा॒भुव॑म्। स प्री॒तो या॑ति वा॒र्य॑म्।
इ॒षः॑ स्तो॒तृभ्य॑ आ॒भ॒र। पृ॒ष्ठो दि॒वि पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः पृ॑थि॒व्याम्।
पृ॒ष्ठो वि॒श्वा ओष॑धी॒रावि॑वेश। वै॒श्वान॒रः स॒ह॒सा पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः।
स नो॑ दि॒वा स रि॒षः पा॑तु न॒क्त॑म्॥ ३६॥

[६]

अ॒यं वा॒व यः प॑वते। सो॒ऽग्नि॑र्ना॒चि॒के॒तः। स य॑त्प्राङ् प॑वते।
तद॑स्य॒ शि॒रः। अथ॒ यद्दक्षि॑णा। स दक्षि॑णः प॒क्षः। अथ॒
यत्प्र॑त्यक्। तत्पु॒च्छ॑म्। यदु॒दङ्ङि॑। स उत्त॑रः प॒क्षः॥ ३७॥

अथ॒ यत्सं॑वा॒ति। तद॑स्य स॒मश्च॑नं च प्र॒सार॑णं च। अथो॑
स॒म्प॒दे॒वा॒स्य॒ सा। स॒॒ ह वा अ॑स्मै स का॒मः प॑द्यते। यत्का॑मो
यज॑ते। यो॒ऽग्निं ना॑चि॒के॒तं चि॑नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। यो ह॒ वा
अ॒ग्नेर्ना॑चि॒के॒तस्या॑ऽऽय॒त॒नं प्र॑ति॒ष्ठां वेद॑। आ॒य॒त॒न॒वा॒न्भव॑ति।
गच्छ॑ति प्र॒ति॒ष्ठाम्॥ ३८॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तमो भाय्यात्॥३९॥

एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मिंश्च लोकेऽमुष्मिंश्च भाति। उरवो ह वै नामैते लोकाः। येऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्तः ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः परेणाऽऽदित्यम्॥४०॥

अनन्तः ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्षसी पर्यावर्तमाने प्रत्यपेक्षते। एवमहोरात्रे प्रत्यपेक्षते। नास्याहोरात्रे लोकमाप्नुतः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥४१॥

[७]

उ॒शन् ह॒ वै वा॑ज॒श्रव॑सः सर्व॑वेद॒सं द॑दौ। तस्य॑ ह॒ नचि॑केता॒
नाम॑ पु॒त्र आ॑स। त॒ ह॒ कुमा॑र॒ सन्त॑म्। दक्षि॑णासु
नी॒यमा॑नासु श्रद्धाऽऽवि॑वेश। स हो॑वाच। तत् कस्मै॒ मां
दा॑स्य॒सीति॑। द्वि॒तीयं॑ तृ॒तीयम्। त॒ ह॒ परी॑त उवाच। मृ॒त्यवे॑
त्वा द॑दामीति॑। त॒ ह॒ स्मोत्थि॑तं वा॒गुभि॑वदति॥४२॥

गौत॑म कुमा॒रमि॑ति। स हो॑वाच। परे॑हि मृ॒त्योर्गृ॑हान्। मृ॒त्यवे॑
वै त्वाऽ॒दामि॑ति। तं वै प्र॒वस॑न्तं ग॒न्तासी॑ति होवाच। तस्य॑
स्म ति॒स्रो रा॒त्रीर॑ना॒श्वान्गृ॑हे वसतात्। स यदि॑ त्वा पृ॒च्छेत्।
कुमा॑र॒ कति॑ रा॒त्रीर॑वात्सीरिति॑। ति॒स्र इति॑ प्रति॒ब्रूता॑त्। किं
प्र॑थ॒मा॒ रा॒त्रिमा॑श्ना इति॑॥४३॥

प्र॒जां त॒ इति॑। किं द्वि॒तीया॑मिति॑। प॒शूँस्त॒ इति॑। किं
तृ॒तीया॑मिति॑। सा॒धुकृ॑त्यां त॒ इति॑। तं वै प्र॒वस॑न्तं जगाम।
तस्य॑ ह॒ ति॒स्रो रा॒त्रीर॑ना॒श्वान्गृ॑ह उ॒वास। तमा॑गत्य॑ पप्रच्छ।
कुमा॑र॒ कति॑ रा॒त्रीर॑वात्सीरिति॑। ति॒स्र इति॑ प्रत्यु॒वाच॥४४॥

किं प्र॑थ॒मा॒ रा॒त्रिमा॑श्ना इति॑। प्र॒जां त॒ इति॑। किं
द्वि॒तीया॑मिति॑। प॒शूँस्त॒ इति॑। किं तृ॒तीया॑मिति॑। सा॒धुकृ॑त्यां

तु इति॑। नमस्ते॑ अस्तु॒ भगव॑ इति॑ होवाच। वरं॑ वृणी॒ष्वेति॑।
पितरं॑मेव जीवन्नया॒नीति॑। द्वितीयं॑ वृणी॒ष्वेति॑॥४५॥

इष्टापूर्तयो॒र्मेऽक्षि॑तिं ब्रूहीति॑ होवाच। तस्मै॑ हैतम॒ग्निं
नाचिके॒तमु॑वाच। ततो॒ वै तस्यै॑ष्टापूर्ते॑ ना क्षी॑येते।
नास्यै॑ष्टापूर्ते॑ क्षी॑येते। योऽ॒ग्निं नाचिके॒तं चि॑नुते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑। तृतीयं॑ वृणी॒ष्वेति॑। पुन॒र्मृत्यो॒र्मेऽप॑चितिं ब्रूहीति॑
होवाच। तस्मै॑ हैतम॒ग्निं नाचिके॒तमु॑वाच। ततो॒ वै सोऽप॑
पुन॒र्मृत्युम॑जयत्॥४६॥

अप॑ पुन॒र्मृत्युं ज॑यति। योऽ॒ग्निं नाचिके॒तं चि॑नुते। य
उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प्र॒जाप॑तिर्वै प्र॒जाका॑मस्तपोऽतप्यत। स
हि॒रण्य॑मुदा॑स्यत्। तद॒ग्नौ प्रा॑स्यत्। तद॑स्मै॒ नाच्छ॑दयत्।
तद्वितीयं॑ प्रा॑स्यत्। तद॑स्मै॒ नैवाच्छ॑दयत्। तत्तृतीयं॑
प्रा॑स्यत्॥४७॥

तद॑स्मै॒ नैवाच्छ॑दयत्। तदा॒त्मन्ने॒व हृद॑र्येऽ॒ग्नौ वै॑श्वान॒रे
प्रा॑स्यत्। तद॑स्मा अ॒च्छद॑यत्। तस्मा॒द्वि॒रण्यं॑ कनिष्ठं॑
धना॑नाम्। भु॒ञ्ज॒त्प्रि॒यत॑मम्। हृद॒यज॑ꣳ हि। स वै तमे॒व
नावि॑न्दत्। यस्मै॒ तां दक्षि॑णामनैष्यत्। ताꣳ स्वायै॒व हस्ता॑य॒

दक्षिणायानयत्। तां प्रत्यङ्गृह्णात्॥४८॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिङ्गृह्णामीति। सोऽदक्षत् दक्षिणां प्रतिङ्गृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिङ्गृह्य। य एवं वेद। एतद्ध स्म वै तद्विद्वांसो वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्या दक्षिणां प्रतिङ्गृह्णन्ति। उभयेन वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिङ्गृह्येति। तेऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिङ्गृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिङ्गृह्य। य एवं वेद। प्र हान्यं व्रीणाति॥४९॥

[८]

त९ हैतमेकं पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित एषोऽग्निरिति वदन्तः। तन्न तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः॥५०॥ कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव सत्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ

हैनं वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमार्धोत्। यामिदं वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृधोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वार्ष्णः पशुकामः। पाङ्क्तमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्ये॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।

अथ हैनमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमुसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे। ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्यादुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णातु। तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति। दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राचीं जुषाणा वेत्वाऽऽज्यस्य स्वाहेति सुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति। पुरीषमुपधाय। चितिकृत्तिभिरभिमृश्य। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। चतस्र एता आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्। अग्नाविष्णू इति वसोर्धारायाः।

अन्नपतु इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति। अथो या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति। अथो या अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां तृतीयामुपदधाति। अमुं तया लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी उरवश्च वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिर्भिजयति॥ कामचारो ह वा अस्योरुषु च वरीयःसु च लोकेषु भवति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा

वै पु॒र्जन्यः सुवृ॑ष्टं वृ॒ष्ट्वा। प्र॒जाभ्यः सर्वा॑न्कामान्त्सम्पूरयति।
ए॒वमे॒व स तस्य॑ सर्वा॑न्कामान्त्सम्पूरयति। योऽ॒ग्निं ना॑चिके॒तं
चि॑नुते॥६१॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। सं॒वत्स॒रो वा अ॒ग्निर्ना॑चिके॒तः। तस्य॑
वस॒न्तः शिरः॑। ग्री॒ष्मो दक्षि॑णः प॒क्षः। व॒र्षाः पु॒च्छम्।
श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः। हे॒मन्तो मध्य॑म्। पू॒र्वप॒क्षाश्चित॑यः। अ॒पर॒पक्षाः
पु॒रीष॑म्। अ॒होरा॒त्राणी॑ष्टकाः। ए॒ष वाव॑ सोऽ॒ग्निर॑ग्निमयः
पुन॑र्णवः। अ॒ग्निमयो॑ ह॒ वै पु॑न॒र्णवो॑ भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
आ॒दि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यम्। योऽ॒ग्निं ना॑चिके॒तं चि॑नुते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑॥६२॥

[१०]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय काठके द्वितीयः प्रश्नः
समाप्तः॥२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

तुभ्यं॑ ता अ॒ङ्गिर॑स्तमा॒ऽश्याम्॑ तं काम॑मग्ने। आशा॑नां त्वा
वि॒श्वा आशाः॑। अनु॑ नोऽ॒द्यानु॑मतिरन्विद॑नुमते॒ त्वम्। कामो॑
भू॒तस्य॑ काम॒स्तद॑ग्ने। ब्रह्म॑ जज्ञा॒नं पि॒ता वि॒राजा॑म्। य॒ज्ञो

रा॒योऽयं य॒ज्ञः। आ॒पो भ॒द्रा आ॒दित्पं॑श्यामि। तु॒भ्यं भ॒रन्ति॒ यो
दे॒ह्यः। पूर्वं दे॒वा अ॒परेण॑ प्राणापा॒नौ। ह॒व्य॒वाह॑ꣳ स्वि॑ष्टम्॥१॥

[१]

दे॒वेभ्यो॒ वै स्व॒र्गो लो॒कस्ति॒रोऽभ॑वत्। ते प्र॒जाप॑तिमब्रुवन्।
प्रजा॑पते स्व॒र्गो वै नो॑ लो॒कस्ति॒रोऽभू॑त्। तमन्वि॑च्छेति।
तं य॑ज्ञक्र॒तुभि॒रन्वै॑च्छत्। तं य॑ज्ञक्र॒तुभि॒र्नान्वि॑न्दत्।
तमिष्टि॑भि॒रन्वै॑च्छत्। तमिष्टि॑भि॒रन्वि॑न्दत्। तदिष्टी॑नामिष्टि॒-
त्वम्। ए॒ष्ट्यो ह॒ वै ना॑म। ता इ॒ष्ट्य इ॒त्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण।
प॒रोक्ष॑प्रिया इव॒ हि दे॒वाः॥२॥

तमाशा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पत आ॒शया॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॒
वा आशा॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्याऽऽशा॑
भवि॑ष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॒
का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। आ॒शायै॑ च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्याऽऽशा॑ऽभवत्। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्या ह॒ वा अ॒स्याऽऽशा॑ भवति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
चैन॒देवं वे॑द। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॒ का॒माय॑ स्वाहा॒ऽऽशायै॑
स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑

लो॒काय॒ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥३॥

तं कामो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ कामे॑न॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॑
वै कामो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यः कामो॑
भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसीति॑। स ए॒तम॒ग्नये॑
कामा॑य॒ पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं॒ निर॑वपत्। कामा॑य च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ स॒त्यः कामो॑ऽभवत्। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यो ह॒ वा अ॑स्य॒ कामो॑ भवति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य
उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ग्नये॑ कामा॑य॒ स्वाहा॒
कामा॑य॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै॒ स्वाहा॑ प्रजा॑पतये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑
लो॒काय॒ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहेति॑॥४॥

तं ब्रह्मा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ ब्रह्म॑णा॒ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॑
वै ब्रह्मा॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते ब्रह्म॒ण्वान् य॒ज्ञो
भविष्यति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसीति॑। स ए॒तम॒ग्नये॑
कामा॑य॒ पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं॒ निर॑वपत्। ब्रह्म॑णे च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॒ वै तस्य॑ ब्रह्म॒ण्वान् य॒ज्ञोऽभवत्। अनु॑
स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। ब्रह्म॒ण्वान् ह॒ वा अ॑स्य॒ य॒ज्ञो भ॑वति।
अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य

उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा
ब्रह्मणे स्वाहा॥ अनुमत्यै स्वाहा॥ प्रजापतये स्वाहा॥ स्वर्गाय
लोकाय स्वाहाऽग्नये॥ स्विष्टकृते स्वाहेति॥५॥

तं यज्ञोऽब्रवीत्। प्रजापते यज्ञेन वै श्राम्यसि। अहमु
वै यज्ञोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यो यज्ञो
भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये
कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। यज्ञाय चरुम्।
अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यो यज्ञोऽभवत्। अनु
स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य यज्ञो भवति।
अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य
उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा
यज्ञाय स्वाहा॥ अनुमत्यै स्वाहा॥ प्रजापतये स्वाहा॥ स्वर्गाय
लोकाय स्वाहाऽग्नये॥ स्विष्टकृते स्वाहेति॥६॥

तमापोऽब्रुवन्। प्रजापतेऽप्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः। वयमु
वा आपः स्मः। अस्मान्नु यजस्व। अथ त्वयि सर्वे कामाः
श्रयिष्यन्ते। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये
कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अद्ध्यश्चरुम्।
अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मिन्सर्वे कामा अश्रयन्त। अनु

स्वर्गं लो॒कम॑विन्दत्। सर्वे ह॒ वा अ॑स्मि॒न्कामाः॑ श्रयन्ते। अनु॑
स्वर्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ स्वाहाऽ॒ग्न्यः स्वाहा॑।
अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑
स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥७॥

तम॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑ब्रवीत्। प्रजा॑पतेऽ॒ग्नये॑ वै ब॒लि॒मते॑ सर्वा॑णि
भू॒तानि॑ ब॒लिः॑ ह॑रन्ति। अ॒हमु॑ वा अ॒ग्निर्ब॑लि॒मान॑स्मि। मां
नु य॑जस्व। अथ॑ ते सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लिः॑ ह॑रिष्यन्ति।
अनु॑ स्वर्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तम॒ग्नये॑ का॒माय॑
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर॑वपत्। अ॒ग्नये॑ ब॒लि॒मते॑ च॒रुम्।
अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्मै॑ सर्वा॑णि भू॒तानि॑ ब॒लिम॑हरन्।
अनु॑ स्वर्गं लो॒कम॑विन्दत्। सर्वा॑णि ह॒ वा अ॑स्मै भू॒तानि॑
ब॒लिः॑ ह॑रन्ति। अनु॑ स्वर्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
का॒माय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ ब॒लि॒मते॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑
प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽ॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑
स्वाहेति॥८॥

तमनुवित्तिरब्रवीत्। प्रजापते स्वर्गं वै लोकमनुविवित्ससि।
 अहमु वा अनुवित्तिरस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते
 सत्याऽनुवित्तिर्भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स
 एतमग्रये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अनुवित्त्यै
 चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्याऽनुवित्तिरभवत्।
 अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्यानुवित्तिर्भवति।
 अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ
 चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्रये कामाय स्वाहाऽनुवित्त्यै
 स्वाहा॥ अनुमत्यै स्वाहा॥ प्रजापतये स्वाहा॥ स्वर्गाय
 लोकाय स्वाहाऽग्रये॥ स्विष्टकृते स्वाहेति॥९॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। दिवःश्येनयोऽनु-
 वित्तयो नाम। आशा प्रथमा९ रक्षति। कामो द्वितीया॥
 ब्रह्म तृतीया॥ यज्ञश्चतुर्थी॥ आपः पञ्चमी॥
 अग्निर्बलिमान्षष्ठी॥ अनुवित्तिः सप्तमी॥ अनु ह
 वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति।
 य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि।
 पष्ठौहीवरा दद्यात्क९ सं च। स्त्रियै चाऽऽभार९ समृद्धौ॥१०॥

[२]

तपसा देवा देवतामग्र आयन्। तपसर्षयः स्वरन्वविन्दन्।
 तपसा सपत्नान्प्रणुदामारांतीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति।
 प्रथमजं देवः हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो
 यत्। स एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथमः
 सम्बभूव। श्रद्धया देवो देवत्वमश्रुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य
 देवी॥११॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा
 देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। ताः
 श्रद्धाः हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना
 देवी भुवनस्याधिपती। आगात्सत्यः हविरिदं जुषाणम्।
 यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च विश्वे। तस्मै विधेम हविषा
 घृतेन॥१२॥

यथा देवैः सधुमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्।
 यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च सर्वे। तत्सत्यमर्चदुपं यज्ञं
 न आगात्। ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे
 सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि

देवः सहस्रः सहीयान्। स नो जुषाण उप यज्ञमागात्।
आकूतीनामधिपतिं चेतसां च॥१३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः।
उपहवैऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्।
येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।
अति पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।
ज्योतिष्मद्भाजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारा बहुधा
दोहमानम्। चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा
भुवः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहः
स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभि-
रन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्ट्यो
ह वै नाम। ता इष्ट्य इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव
हि देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै

तपोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति।
 अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं
 निरवपत्। तपसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
 सत्यं तपोऽभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा
 अस्य तपो भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
 स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा।
 स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तं श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै
 श्रद्धाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति।
 अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं
 निरवपत्। श्रद्धायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
 सत्या श्रद्धाऽभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा
 अस्य श्रद्धा भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
 स्वाहा श्रद्धायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा।
 स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१७॥

तं सत्यमब्रवीत्। प्रजापते सत्येन वै श्राम्यसि। अहमु वै

स॒त्यम॑स्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यं स॒त्यं भ॑विष्यति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वपत्। स॒त्याय॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्यै
 स॒त्यं स॒त्यम॑भवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यं ह॒ वा
 अ॑स्य स॒त्यं भ॑वति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
 स्वाहा॑ स॒त्याय॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑।
 स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑॥१८॥

तं मनो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ मन॑सा॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॑ वै
 मनो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यं मनो॑ भविष्यति।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वपत्। मन॑से च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्यै
 स॒त्यं मनो॑ऽभवत्। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यं ह॒ वा
 अ॑स्य मनो॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑
 स्वाहा॑ मन॑से स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑।
 स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॑॥१९॥

तं चर॑णमब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ चर॑णेन॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॑ वै

चरणमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं चरणं भविष्यति।
 अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकंपालं
 निरवपत्। चरणाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
 सत्यं चरणमभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह
 वा अस्य चरणं भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये
 स्वाहा चरणाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा।
 स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥२०॥

ता वा एताः पञ्च स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। अपाघा अनुवित्तयो
 नाम। तपः प्रथमा रक्षति। श्रद्धा द्वितीया। सत्यं तृतीया।
 मनश्चतुर्थी। चरणं पञ्चमी। अनुं ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति।
 कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते।
 य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि। पृष्ठौहीवरां दद्यात्कृत्सं
 च। स्त्रियै चाऽऽभारं समृद्धौ॥२१॥

[४]

ब्रह्म वै चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधियज्ञो निर्मितः। नैनं
 शप्तम्। नाभिचरित्मागच्छति। य एवं वेद। यो ह वै

चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वं वेदं। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा
हास्मै दिशः कल्पन्ते। वाचस्पतिर्होता दशहोतृणाम्।
पृथिवी होता चतुर्होतृणाम्॥२२॥

अग्निर्होता पञ्चहोतृणाम्। वाग्धोता षड्होतृणाम्।
महाहविर्होता सप्तहोतृणाम्। एतद्वै चतुर्होतृणां
चतुर्होतृत्वम्। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः
कल्पन्ते। य एवं वेदं। एषा वै सर्वविद्या। एतद्वैषजम्। एषा
पङ्क्तिः स्वर्गस्य लोकस्याञ्जसाऽयनिः स्मृतिः॥२३॥

एतान् योऽध्यैत्यच्छदिर्दर्शे यावत्तरसम्। स्वरेति। अनपब्रवः
सर्वमायुरेति। विन्दते प्रजाम्। रायस्पोषं गौपत्यम्।
ब्रह्मवर्चसी भवति। एतान् योऽध्यैति। स्पृणोत्यात्मानम्।
प्रजां पितृन्। एतान् वा अरुण औपवेशिर्विदां चकार॥२४॥

एतैरधिवादमपाजयत्। अथो विश्वं पाप्मानम्। स्वर्ययौ।
एतान्योऽध्यैति। अधिवादं जयति। अथो विश्वं पाप्मानम्।
स्वरेति। एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गकामः। एतैरायुष्कामः।
प्रजापशुकामो वा॥२५॥

पुरस्ताद्वशहोतारमुदंश्चमुपदधाति यावत्पदम्। हृदयं यजुषी

पत्न्यौ च। दक्षिणतः प्राञ्चं चतुरहोतारम्। पश्चादुदञ्चं
पञ्चहोतारम्। उत्तरतः प्राञ्चं षड्होतारम्। उपरिष्ठात्प्राञ्चं
सप्तहोतारम्। हृदयं यजूंषि पत्न्यश्च। यथावकाशं ग्रहान्।
यथावकाशं प्रतिग्रहलोकं पृणाश्च। सर्वा हास्यैता देवताः
प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥२६॥

सदेवमग्निं चिनुते। रथसंमितश्चेतव्यः। वज्रो वै रथः। वज्रेणैव
पाप्मानं भ्रातृव्यं स्तृणुते। पक्षः संमितश्चेतव्यः। एतावान्
वै रथः। यावत्पक्षः। रथसंमितमेव चिनुते। इममेव लोकं
पशुबन्धेनाभिजयति। अथो अग्निष्टोमेन॥२७॥

अन्तरिक्षमुक्थ्येन। स्वरतिरात्रेण। सर्वाल्लोकानहीनेन। अथो
सत्रेण। वरो दक्षिणा। वरेणैव वरं स्पृणोति। आत्मा हि वरः।
एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः स्वर्गो
लोकः। प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति॥२८॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति।
शतं ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
प्रतिष्ठति। सहस्रं ददाति। सहस्रसंमितः स्वर्गो लोकः।
स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। अन्विष्टकं दक्षिणा ददाति।

सर्वाणि वयाँसि॥२९॥

सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्धौ। यदि न विन्देत।
मन्थानेतावतो दद्यादोदनान् वा। अश्रुते तं कामम्।
यस्मै कामायाग्निश्चीयते। पृष्ठौहीं त्वन्तर्वतीं दद्यात्। सा हि
सर्वाणि वयाँसि। सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्धौ॥३०॥

हिरण्यं ददाति। हिरण्यज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति। वासो
ददाति। तेनाऽऽयुः प्रतिरते। वेदितृतीये यजेत। त्रिषत्या हि
देवाः। स संत्यमग्निं चिनुते। तदेतत्पशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात्।
नेतरेषु यज्ञेषु। यो ह वै चतुर्होतृनुसवनं तर्पयित्व्यान्
वेद॥३१॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनँ सोमपीथो नमति। एते वै
चतुर्होतारोऽनुसवनं तर्पयित्व्याः। ये ब्राह्मणा बहुविदः।
तेभ्यो यद्वक्षिणा न नयेत्। दुरिष्टँ स्यात्। अग्निमस्य
वृञ्जीरन्। तेभ्यो यथाश्रद्धं दद्यात्। स्विष्टमेवैतत्क्रियते।
नास्याग्निं वृञ्जते॥३२॥

हिरण्येष्टको भवति। यावदुत्तममङ्गुलिकाण्डं यज्ञपुरुषा
सम्मितम्। तेजो हिरण्यम्। यदि हिरण्यं न विन्देत।

शर्करा अ॒क्ता उप॑दध्यात्। तेजो॑ घृ॒तम्। सते॑जसमेवाग्निं
 चि॒नुते। अ॒ग्निं चि॒त्वा सौ॑त्राम॒ण्या य॑जेत मै॒त्रावरु॑ण्या
 वा॑। वी॒र्येण॑ वा ए॒ष व्य॑ध्यते। योऽ॒ग्निं चि॑नुते॥३३॥
 याव॑दे॒व वी॒र्यम्। तद॑स्मिन्दधाति। ब्रह्म॑णः सायु॑ज्य॒ः
 सलो॑कता॒माप्नोति॑। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः सायु॑ज्यम्।
 सा॒ष्टिता॑ः॒ समान॑लो॒कता॑माप्नोति। य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते।
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ए॒तदे॒व सा॑वि॒त्रे ब्रा॑ह्मणम्। अथो॑
 नाचि॑केते॥३४॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॒ मर्त्यम्। यच्च॒ प्राणि॑ति॒ यच्च॒ न। सर्वा॑स्ता इष्ट॑काः
 कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघां द॑धे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑
 दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द। सर्वाः॑ स्त्रियः॒ सर्वा॑न्पु॒ंसः। सर्व॑
 न स्त्री॑पुमं च॒ यत्। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तः पा॒सवो॑ भूमेः॥३५॥
 सङ्ख्या॑ता दे॒वमा॒यया॑। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्त॒ ऊषाः॑ पशूनाम्।
 पृथि॒व्यां पुष्टि॑र्हिताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीः॒ सिक॑ताः॒ सर्वाः॑।
 अ॒प्स्वन्तश्च॒ याः श्रि॑ताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तीः॒ शर्करा॑ धृत्यै॑।
 अ॒स्यां पृथि॒व्यामधि॑॥३६॥

सर्वास्ताः। यावन्तोऽश्मानोऽस्यां पृथिव्याम्। प्रतिष्ठासु
 प्रतिष्ठिताः। सर्वास्ताः। यावतीर्वीरुधुः सर्वाः। विष्ठिताः
 पृथिवीमनु। सर्वास्ताः। यावतीरोषधीः सर्वाः। विष्ठिताः
 पृथिवीमनु। सर्वास्ताः॥ ३७॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः।
 यावन्तो ग्राम्याः पशवः सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः।
 ये द्विपादश्चतुष्पादः। अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः।
 यावदाञ्जनमुच्यते॥ ३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः॥ यावत्कृष्णायसुः सर्वम्।
 देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायसुः सर्वम्।
 देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसुः सीसुः सर्वं त्रपु।
 देवत्रा यच्च मानुषम्॥ ३९॥

सर्वास्ताः। सर्वसुः हिरण्यसुः रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
 सर्वास्ताः। सर्वसुः सुवर्णसुः हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
 सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन
 ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ ४०॥

सर्वा दिशो दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता
 इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन
 ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अन्तरिक्षं च
 केवलम्। यच्चस्मिन्नन्तराहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च
 याः प्रजाः॥४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्।
 अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्।
 स्थावराः प्रोष्याश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वा धुनिः
 सर्वान्ध्वसान्। हिमो यच्च शीयते॥४२॥

सर्वास्ताः। सर्वान्मरीचीन् विततान्। नीहारो यच्च शीयते।
 सर्वास्ताः। सर्वा विद्युतः सर्वान्त्स्तनयिबून्। हादुनीर्यच्च
 शीयते। सर्वास्ताः। सर्वाः स्रवन्तीः सरितः। सर्वमप्सुचरं च
 यत्। सर्वास्ताः॥४३॥

याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत
 प्रांसचीर्याः। सर्वास्ताः। ये चोत्तिष्ठन्ति जीमूताः। याश्च
 वर्षन्ति वृष्टयः। सर्वास्ताः। तपस्तेज आकाशम्।
 यच्चाऽऽकाशे प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। वायुं वयांसि

सर्वाणि॥४४॥

अ॒न्तरि॒क्षच॒रं च॒ यत्। सर्वा॒स्ताः। अ॒ग्निः॑ सूर्यं च॒न्द्रम्। मि॒त्रं
वरु॑णं भग॒म्। सर्वा॒स्ताः। स॒त्यः॑ श्रद्धां तपो॒ दम॒म्। नाम॑
रूपं च॑ भू॒ताना॑म्। सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑
दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा
सी॑द॥४५॥

[७]

सर्वा॒न्दि॒वः॑ सर्वा॒न्दे॒वान्दि॒वि। यच्चा॒न्तर्भू॑तं प्र॒ति॑ष्ठि॒तम्।
सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑
ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द। याव॑ती॒स्तार॑काः
सर्वाः॑। वि॒त॑ता रोच॒ने दि॒वि। सर्वा॒स्ताः। ऋ॒चो यजू॑षि॒
सा॒मा॒नि॥४६॥

अ॒थर्वा॒ङ्गिर॑सश्च॒ ये। सर्वा॒स्ताः। इति॒हा॒सपु॒रा॒णं च॑।
स॒र्पदे॒वज॒नाश्च॒ ये। सर्वा॒स्ताः। ये च॑ लो॒का ये चा॑लो॒काः।
अ॒न्तर्भू॑तं प्र॒ति॑ष्ठि॒तम्। सर्वा॒स्ताः। यच्च॒ ब्रह्म॒ यच्चा॑ब्रह्म॒।
अ॒न्तर्ब्र॑ह्मन्प्र॒ति॑ष्ठि॒तम्॥४७॥

सर्वा॒स्ताः। अ॒हो॒रा॒त्राणि॒ सर्वा॑णि। अ॒र्धमा॒साश्च॒ के॒वलान्॑।

सर्वास्ताः। सर्वानृतून्त्सर्वान्मासान्। संवत्सरं च केवलम्।
सर्वास्ताः। सर्वं भूतं सर्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति।
सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन
ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४८॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्।
अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं। साम्नामुदीचीं महती दिगुच्यते।
ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये
अहः। सामवेदेनाऽस्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति
सूर्यः। ऋग्भ्यो जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः। सर्वा गतिर्याजुषी
हैव शश्वत्॥४९॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं हं शश्वत्। सर्वं हेदं ब्रह्मणा
हैव सृष्टम्। ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं
क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः।
पूर्वं पूर्वभ्यो वचं एतदूचुः। आदरश्मग्निं चिन्वानाः।
पूर्वं विश्वसृजोऽमृताः। शतं वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः
सुत्रमासत॥५०॥

तप॑ आसीद्बृ॒हप॑तिः। ब्र॒ह्म ब्र॒ह्माऽभ॑वत्स्व॒यम्। स॒त्य॑
 ह॒ होत॑ैषामासीत्। यद्वि॑श्व॒सृज॑ आस॑त। अ॒मृत॑मेभ्य॒
 उद॑गायत्। स॒हस्रं॑ परि॒वत्स॑रान्। भू॒त॑ हं प्र॒स्तो॒तैषा॑मासीत्।
 भ॒विष्य॑त्प्रति॑ चा॒हर॑त्। प्रा॒णो अ॑ध्व॒र्युर॑भवत्। इ॒द॑ सर्व॑
 सिषा॑सताम्॥५१॥

अ॒पा॒नो वि॒द्वाना॒वृतः॑। प्र॒ति॒प्रा॒तिष्ठ॑दध्व॒रे। आ॒र्त॒वा
 उ॒पगा॑तारः। स॒द॒स्यां ऋ॒तवो॑ऽभवन्। अ॒र्ध॒मा॒साश्च
 मा॒साश्च। च॒म॒साध्व॑र्य॒वोऽभ॑वन्। अ॒श॑ स॒द्वह्म॑ण॒स्तेजः॑।
 अ॒च्छा॒वा॒कोऽभ॑वद्य॒शः। ऋ॒तमे॑षां प्र॒शा॒स्ताऽऽसी॑त्।
 यद्वि॑श्व॒सृज॑ आस॑त॥५२॥

ऊ॒र्ग्राजा॑न॒मुद॑वहत्। ध्रु॒व॒गो॒पः स॒हो॑ऽभवत्। ओ॒जो॒ऽभ्य॑ष्टौ-
 द्वा॒व्णः। यद्वि॑श्व॒सृज॑ आस॑त। अ॒प॒चि॒तिः पो॒त्रीया॑मयजत्।
 ने॒ष्ट्रीया॑मयज॒त्त्विषिः॑। आ॒ग्नी॒द्वा॒द्विदु॑षी स॒त्यम्। श्र॒द्धा
 है॒वाय॑जत्स्व॒यम्। इ॒रा प॒त्नी वि॑श्व॒सृजा॑म्। आ॒कू॒तिर॑पि॒न-
 ड्ढ॒विः॥५३॥

इ॒ध्म॑ ह॒ क्षुच्चै॑भ्य उ॒ग्रे। तृ॒ष्णा चाऽऽव॑हतामु॒भे। वा॒गे॒षा॑
 सु॒ब्रह्म॑ण्याऽऽसीत्। छ॒न्दो॒यो॒गान् वि॑जान॒ती। क॒ल्प॒त॒त्राणि॑

तन्वा॒नाऽहः॑। स॒ऽस्थाश्च॑ सर्व॒शः॑। अ॒हो॒रा॒त्रे प॑शुपा॒ल्यौ।
मु॒हूर्ताः प्रे॒ष्या॑ अभवन्। मृ॒त्युस्तद॑भवद्वा॒ता। श॒मि॒तो॒ग्नो वि॒शां
पतिः॑॥५४॥

वि॒श्व॒सृजः॑ प्रथ॒माः स॒त्रमा॑सत। स॒हस्र॑समं प्रसु॒तेन॒ यन्तः॑।
ततो॑ ह जज्ञे भुव॑नस्य गो॒पाः। हि॒र॒ण्मयः॑ श॒कुनि॑र्ब्रह्म
नाम॑। येन॒ सूर्य॑स्तप॒ति तेज॑सेद्धः। पि॒ता पु॒त्रेण॑ पि॒तृमा॑न्
योनि॑यो॒नौ। नावे॑दवि॒न्मनु॑ते तं बृ॒हन्त॑म्। स॒र्वानु॑भुमा॒त्मान॑ः
सम्प॑रा॒ये। ए॒ष नित्यो॑ म॒हिमा ब्रा॑ह्म॒णस्य॑। न कर्म॑णा वर्धते
नो कर्नी॑यान्॥५५॥

तस्यै॒वाऽऽत्मा॑ प॒द॒वित्तं॑ वि॒दित्वा॑। न कर्म॑णा लिप्यते
पाप॑केन। प॒ञ्चप॑ञ्चा॒शत॑स्त्रिवृ॒तः संवत्स॑राः। प॒ञ्चप॑ञ्चा॒शतः
प॒ञ्चद॑शाः। प॒ञ्चप॑ञ्चा॒शतः सप्त॑द॒शाः। प॒ञ्चप॑ञ्चा॒शतं
एक॑वि॒ंशः॑। वि॒श्व॒सृजा॑ः स॒हस्र॑संवत्सरम्। ए॒तेन॒
वै वि॒श्व॒सृजं॑ इ॒दं वि॒श्वम॑सृजन्त। यद्वि॒श्वम॑सृजन्त।
तस्मा॑द्वि॒श्व॒सृजः॑। वि॒श्वमे॒ना॒ननु॑ प्रजा॑यते। ब्रह्म॑णः सायु॑ज्यः
सलो॒कता॑ यन्ति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः सायु॑ज्यम्।
सा॒ष्टिता॑ः समा॒नलो॒कता॑ यन्ति। य ए॒तदु॑प॒यन्ति॑। ये

चै॒न॒त्प्राहुः॑। येभ्य॑श्चै॒न॒त्प्राहुः॑॥५६॥ ॐ॥

[९]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥३॥

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥
हरिः ॐ॥